

Prevažodni zadaci Almanaha su da što potpunije informiše o zbivanjima u pozorišnom životu Vojvodine u toku jedne sezone; da populariše scensku umetnost i pozorišne stvaraoce; da kao opširan i sistematizovan materijal i grada posluži teatrologu i istoričaru pozorišnog razvoja u Vojvodini.

Na naslovnoj strani je prizor iz predstave „Ženiđba i udadba“ Jovana Sterije Popovića, u izvodenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu

IZDAJE POZORIŠNI MUZEJ VOJVODINE

Novi Sad, aprila 1996.

*UREDNIŠTVO: mr Josip BULJOVČIĆ,
Svetko BOROVIČANIN, dr Katalin KAIČ, Bi-
ljana NIŠKANOVIĆ, Dušica PEJOVIĆ, mr
Miroslav RADONJIĆ i Stanko ŠAJTINAC;
Urednik: mr Miroslav RADONJIĆ; Tehnički
urednik: Vladislav VOJNIĆ HAJDUK; za
izdavača: mr Luka HAJDUKOVIĆ*

YU ISSN 0572-4872

almanah
pozorišta vojvodine
94/95.

29

novi sad

s a d r Ź a j

Rasprave-razgovori / Kadrovi u pozorištima lutaka	7
Razgovor o sezoni 1994/95.	25
Kritika – prikaz sezone 1994/95.	37
Drama Srpskog narodnog pozorišta	37
Opera i Balet	40
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	42
Narodno pozorište u Kikindi	43
Narodno pozorište u Somboru	44
Pozorište „Dobrica Milutinović” u Sremskoj Mitrovici	48
Narodno pozorište – Népszínház u Subotici	50
Narodno pozorište „Sterija” u Vršcu	51
Narodno pozorište „Toša Jovanović” u Zrenjaninu	53
Pozorišta za decu	55
Amaterska pozorišta slovačke narodnosti	56
Amaterska pozorišta rumunske narodnosti	60
Amaterski rusinski teatar „Đada”	61

Sezona 1994/95.

Pozorišta, ansambli, repertoari	64
Novi Sad: Srpsko narodno pozorište (Vesna Krčmar)	64
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház (Iboja Hajdu i Cirok Ferenc)	72
Pozorište mladih (Voja Soldatović)	74
Novosadski dramski teatar (Vasa Vrtipraški)	76
Akademska pozorište „Promena” (Ljiljana Zečević)	77
Salašarsko pozorište – Tanyaszínház (Mezei Zoltan)	79
Dopisno pozorište (Vladimir Stojanov)	79
Minijaturno pozorište „Palčić” (Luka Kecman)	80
Pozorište „Vesela kornjača” (Pavle Janković Šole)	80
Dramski program Radio-Novog Sada (Nada Ćurčić)	81
Kikinda: Narodno pozorište (Sava Savin)	85
Sombor: Narodno pozorište (Antonija Ćota)	88
Sremska Mitrovica: Pozorište „Dobrica Milutinović” (Voja Bilanović Bil)	91
Subotica: Narodno pozorište – Népszínház (Biserka Kovačić)	93
Pozorište „Kostolanji Deže” (Gabrijela Jonaš)	95

Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica” (Ljubica Ristovski) . . .	95
Vršac: Narodno pozorište „Sterija” (Vera Nedeljkov)	99
Zrenjanin: Narodno pozorište „Toša Jovanović” (Smiljana Tucakov i Vlada Grubanov)	101
Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle	106
Tabelarni pregled delatnosti pozorišta	108
Gostovanja	109
Smotre / festivali / manifestacije	112
Odlikovanja / nagrade / javna priznanja	126
Ostale institucije i organizacije	134
Radio-drama	134
Sterijino pozorje	135
Pozorišni muzej Vojvodine	136
Zajednica pozorišta Vojvodine	138
Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine	139
In memoriam	141
Bibliografija pozorišta Vojvodine	152
Fotodokumentacija	251

Saradnici ove sveske *Almanaha* su: Edit Andrić, Zoran Bednar, Melita Bihali, Vojislav Bilanović, Svetko Borovčanin, Boško Buta, Julijana Čapo, Antonija Čota, Jovan Ćirilov, Nada Ćurčić, Mladen Dražetin, Višnja Erski, Milina Florianova, László Gerold, Ljiljana Gogić, Simon Grabovac, Milan Granić, Vladimir Grubanov, Gavriilo Grujić, Eugen Gvozdanović, Iboja Hajdu, mr Luka Hajduković, Todor Idvorcan, Dobrivoje Ilić, Pavle Janković Šole, Živomir Joković, Gabrijela Jonaš, Marija Jovancai, Milan Jovanović, Augustin Juriga, David Kecman, Luka Kecman, Mile Keskenović, Biserka Kovačić, Tomislav Knežević, mr Vesna Krčmar, Đura Laćak, Branislav Lučić, Milan Madarev, mr Nikola Medvedev, Šandor Melank, Vera Nedeljkov, Đerđ Nemet, Milena Ničeva-Jevtić-Kostić, Darinka Nikolić, Biljana Niškanović, Dejan Penčić Poljanski, Miomir Polzović, dr Dušan Popov, Zoran R. Popović, mr Miroslav Radonjić, Jovan K. Radunović, Zoran Ristović, Ljubica Ristovski, dr Svenka Savić, Sava Savin, Zoran Simin, Vesna Spasojević, Voja Soldatović, Dragan Stanisavljev, Bata Stanković, Vlada Stojanović, Stanko Šajtinac, Dragoljub Tašlić, Smiljana Tucakov, Ilija Tucić, prof. Alojz Ujes, Julijan Ursulesku, Tibor Vajda, Vera Vasilić, Đorđe Vranješ, Vasa Vrtipražki, Aleksandar Zamurović i Ljiljana Zečević.

kadrovi u pozorištima lutaka

Zabrinjavajuća obrazovna, a iznad svega starosna struktura u umetničkim ansamblima pozorišta lutaka Srbije opredelila je Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine da organizuje stručni razgovor na temu *Kadrovi u pozorištima lutaka*, sa namerom da se uočene pojave do kraja definišu i utvrde konkretni predlozi, kako bi se – na osnovu analize stanja – preduzela odgovarajuća inicijativa kod resornih ministarstava, odnosno školskih i vanškolskih ustanova.

Skupu su prisustvovali: mr Miroslav Radonjić (voditelj razgovora), prof. Alojz Ujes, Živomir Joković, Melita Bihali, Stevan Koprivica, Dejan Penčić-Poljanski, Voja Soldatović, mr Luka Hajduković, Milena Ničeva-Jevtić-Kostić, Milan Madarev i Dobrivoje Ilić.

Razgovor je održan za vreme trajanja 45. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, 12. aprila 1995. godine, u Vršcu.

Donosimo autorizovane delove izlaganja učesnika u razgovoru.

Miroslav RADONJIĆ

Kao što ste, poštovani prijatelji, imali prilike da vidite iz poziva koji smo vam dostavili, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, na inicijativu članova pozorišta lutaka iz Vojvodine, odlučilo je da sazove ovaj današnji skup, pre svega, zbog zabrinjavajuće obrazovne, a iznad svega starosne strukture u umetničkim ansamblima pozorišta lutaka u našoj Republici. To je naime, i opredelilo naziv današnje teme – *Kadrovi u pozorištima lutaka* – pošto smo u njoj

spoznali nameru da se uočene pojave, kao i one o kojima ćemo danas detaljnije razgovarati, do kraja definišu, ali i, istovremeno, utvrde konkretni predlozi, kako bismo, na osnovu stanja koje jeste, preduzeli odgovarajuće korake pre svega kod resornih ministarstava, potom među nama samima, te kod određenih školskih i visokoškolskih ustanova. Kao što znate, problem nije nov. Na njega su lutkari upozoravali još negde od kraja šezdesetih godina, pa evo, sve do danas. Naime, ja želim da verujem da ćemo detaljnijim sagledavanjem i stanja i problema uspeti da dodemo do sa svim određenih zaključaka. Zahvaljujem svim kolegama iz lutkarskih pozorišta Srbije koji su nam dostavili željene podatke. Iz tih sumarnih pregleda mogli ste, namah, da uočite kakva je starosna struktura u našim pozorištima za decu, koliko od članova umetničkih ansambala ima završenu Akademiju, koliko višu školu, da li imaju završenu glumačku školu ili kakav glumački studio, koliko je njih sa nepotpunom srednjom i nižom stručnom spremom.* Dužan sam, takođe, da vam saopštim da su se zbog bolesti, pa time i nemogućnosti da prisustvuju današnjim razgovorima, izvinili g.g. Srbotljub Lule Stanković, Branislav Kravljanić, Milivoje Radaković, Milenko Misailović i Radoslav Lazić. Profesor Lazić me je zamolio da vam pročitam deo iz pisma, u kom kaže: „Žalim što sam sprečen da sudelujem u ovoj raspravi o temeljnim pitanjima pozorišne kulture i pozorišnog života u nas. Mislim da se svaka kultura, pa i pozorišna, temelji na mladima i najmladima. Ogroman je društveni, umetnički i estetski, a iznad svega kulturni značaj lutkarskih pozorišta i

* Sumarne preglede vidi na str. 24.

teatara za decu i najmlade. Čini se da ste u pravi čas predložili temu koja ide u samu srž egzistencije naših lutkarskih pozorišta, koja uprkos zlu vremenu i brojnim nevoljama pokazuju i dokazuju svoju začudujuću vitalnost i evropske umetničke domete... Zalažem se za osnivanje lutkarske akademije, ili katedre za lutkarstvo na našim akademijama. Molim, o vašoj inicijativi obavestite resorna ministarstva, visoke umetničke škole, kao i beogradsku Akademiju sceniskih umetnosti u osnivanju, čiji sam nastavnik i član Stručnog saveta i gde ću se zalagati za osnivanje katedre za lutkarstvo i animaciju. Primite izraze moga poštovanja i dobre želje. Vaš prof. dr Radoslav Lazić". Gospodin Milenko Misailović me je, takođe, zamolio da vam pročitam samo jednu jedinu rečenicu iz njegove knjige o lutkarstvu koja do liče našu današnju temu: „Višestruka uloga pozorišta ne može se potpuno ostvariti ukoliko se pozorišnom umetnošću ne obuhvate i deca, kao prva karika u lancu i društvene i gledališne strukture.”

Najzad, juče sam faksom dobio i tekst *Informacije o problemima umetničkog kadra u lutkarskim pozorištima Srbije i predloge za njihovo prevazilaženje* koje je još juna 1991. godine sačinila Sekcija lutkarskih umetnika Saveza dramskih umetnika Srbije, s molbom da vam ih pročitam, a time i podsetim na trajnost problema o kojima ćemo razgovarati i danas. Poređenjem brojki iz ovog materijala sa onim obrađenim u našoj ovogodišnjoj anketi uočićete, namah, da je danas stanje u pozorištima lutaka još alarmantnije.

Tekst *Informacije* glasi:

„Na teritoriji Republike Srbije profesionalno lutkarstvo počelo je intenzivno da se neguje tek u poratnom periodu od 1946. godine, sa izuzetkom novosadskog Pozorišta mladih, čiji su počeci vezani za 1931. godinu. Danas u ovoj Republici egzistira 6 profesionalnih pozorišta sa stalnim ansamblom: Pozorište mladih – Novi Sad (1931), Dečje pozorište „Kurir Jovica” – Subotica (1946), Malo pozorište „Duško Radović” – Beograd (1948), Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” – Zrenjanin (1956), Pozorište lutaka – Niš (1958) i Pozorište lutaka „Pinokio” – Zemun (1972). Osim ovih 6, deluju još 2 profesionalna pozorišta, koja nemaju svoje stalne ansamble, već ih formiraju za svaki projekat i to od glumaca, slobodnih umetnika, i glumaca iz drugih pozorišta: Dečje pozorište „Trubač” – Pančevo (1988) i Pozorište „Dobrica Milutinović” – Srem. Mitrovića (1989). Značajan udeo u profesionalnoj lutkarskoj delatnosti imaju i tri samostalne profesionalne scene: „Feniks” – Niš, „Čuperak” – Beograd, i „Kekec” – Beograd.

Veći deo navedenih pozorišta, pored predstava za decu, prikazuju i predstave za odrasle, tako da su lutkarska pozori-

šta zauzela vidno mesto u pozorišnom i kulturnom životu, ne samo dece, nego i odraslih.

Kao umetnost koja je po formi (a i sadržaju) najbliža mogućnostima dečje recepcije, lutkarstvo u nas ima izuzetnog uticaja na moralno i estetsko vaspitanje najmladih, što se, pored ostalog, manifestuje i u obimu delatnosti lutkarskih pozorišta, koja u jednoj godini u proseku izgleda ovako: oko 35 premijera, oko 2.200 predstava sa blizu 500.000 gledalaca. Od značaja je i to, što sva lutkarska pozorišta i scene veliki deo svojih predstava igraju van svojih sedišta, odnosno u krajevima udaljenim od kulturnih centara, bez čega bi pozorišni život dece Srbije bio neuporedivo siromašniji.

No, svojevremena zainteresovanost za osnivanje lutkarskih pozorišta nije bila praćena nastojanjima da se obezbedi potreban broj školovanih i obučanih umetnika za ovu vrstu pozorišta. Za proteklih 45 godina nije učinjeno gotovo ništa da se otvori neka škola ili odsek u okviru već postojećih dramskih fakulteta, na kojima bi se školovali lutkarski umetnici. (Istini za volju, na današnjem Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, u okviru Katedre za režiju, kratko je egzistirala klasa za lutkarsku režiju, koja se, pošto je dala dva reditelja, odmah i ugasila.

Godine 1987. je na Radničkom univerzitetu u Zemunu u okviru usmerenog obrazovanja otvoren razred za usmerenje glumac-lutkar. Godinu dana kasnije ovaj razred je prebačen u sadašnju XII beogradsku gimnaziju i te iste godine (1988) i sledeće (1989) primljena je još po jedna generacija. Naredne godine je prijem obustavljen jer je predviđeno da se nastava 1993. godine, kada izade i treća generacija (sadašnji II razred) ugasi. S obzirom da je čitavo ovo školovanje organizovano na „usmerenjački” način, a ne na principima na kojima se organizuju umetničke škole, i da vrvi od improvizacije, teško se mogu očekivati neki ozbiljniji rezultati. Lutkarstvo je tako, kao umetnička grana, jedino u nas, praktično, ostalo bez odgovarajućih škola.

Naša lutkarska pozorišta, sastavljena na samom početku pretežno, ako ne i u celini, od amatera entuzijasta, bila su prinudena da se paralelno angažuju, kako na obezbeđivanju kvaliteta svojih predstava, tako i na stručnom usavršavanju članova svojih ansambala, jer je ono prvo u najvećoj meri zavisilo od ovog drugog. To usavršavanje teklo je gotovo isključivo kroz praksu, što nesumnjivo predstavlja najsporiji, najskuplji i najmanje efikasan način učenja, pa su i rezultati ostajali polovični. Sporadično, i ne baš uvek oduševljeno dolaženje svršenih studenata dramskih fakulteta u lutkarska pozorišta nije bitno izmenilo stvar, jer su i oni naknadno iz osnova morali da uče animaciju – dakle, onaj bitni deo lutkarskog glumačkog zanata.

Reditelji, scenografi i kreatori lutaka (ovi poslednji uglavnom kostimografi), koji su iz dramskih u lutkarska pozorišta dolazili kao gosti ili kao stalni članovi, donosili su sa sobom navike i manire svoje ranije sredine (a, poznato je, da se lutkarstvo u mnogim svojim komponentama bitno i suštinski razlikuje od dramskog teatra) i često stvarali pozorište u malom.

U takvoj konstelaciji stvari, posebno na početku, naša lutkarska pozorišta bila su često u situaciji da otvaraju već otvorena vrata, da istražuju i iznalaze ono što je već odavno bilo istraženo i nadeno. Morala su uz daleko veće napore, nego što bi to, inače, bilo potrebno, nastojati da održe korak sa svetom i vremenom, da ne bi ostali izvan tog sveta i da ih to vreme ne bi pregazilo.

Umetnički kadar u našim pozorištima (ovde se misli na 6 profesionalnih pozorišta lutaka sa stalnim ansamblom) bio je brojčano najčešće ispod dozvoljenog minimuma. Takva situacija postoji i danas, o čemu svedoči rezultat ankete nedavno sprovedene u 6 navedenih pozorišta.

U tim pozorištima, sa ukupno 236 zaposlenih, ima 118 umetnika, 64 člana tehnike i 54 ljudi u administraciji, računajući tu i pomoćno osoblje. Od 118 umetnika – 99 „otpada“ na glumce (56 žena i 43 muškarca). Preostalih 19 umetnika čine 2 reditelja, 2 scenografa, 4 kreatora lutaka, 2 kostimografa, 3 dramaturga i 7 inspicijenta. Iz ovoga izlazi da svako pozorište u proseku ima 16,5 glumaca. Međutim, ako se uzme u obzir da Malo pozorište „Duško Radović“ ima 32 glumca a da Dečje pozorište „Kurir Jovica“ ima 2 scene (na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku) sa dva ansambla, ispada da svako pozorište (sem Malog) ima u proseku 11,1 glumaca, što je znatno ispod donje dozvoljene granice koja iznosi 16 glumaca. (Do broja 16 kao minimuma došlo se odgovarajućim istraživanjima i analizama.)

Od ukupno 99 glumaca nijedan nema stručnu lutkarsku školu, 27 ima dramski fakultet, dok su srednju glumačku školu završila 2 glumca. Najveći broj glumaca, njih 50, poseduje srednju školu (gimnazija i sl.), dok njih 13 ima samo osnovnu školu, što u procentima iznosi 15%. Visoku školu, osim svršenih studenata dramskih fakulteta, imaju još samo 2 glumca a višu – njih 5.

Što se tiče radnog staža glumaca, najbrojniji su oni između 15 i 20 godina (20), dok onih sa najdužim stažom (30-35 i 35-40), potencijalnih kandidata za penziju, ima ukupno 18.

Prosečna starost glumaca iznosi 40,5 godina.

Kao što je rečeno, ostalih umetnika ima ukupno 19. Znači da na svako pozorište u proseku „otpada“ po 3,3 umetnika. Ako se od toga broja oduzme 9 umetnika, koje ima samo Malo pozorište, i 5 inspicijenata koji čine tzv. pomoćno oso-

bije umetničko, ispada da u svakom pozorištu (sem Malog) deluje (osim glumaca) samo još po 1 umetnik.

U našim pozorištima rade samo 2 reditelja (stalna) ili po jednom pozorištu -0,33. Ako broju od 2 stalna reditelja dodamo još 6 slobodnih, odnosno reditelja koji rade kao upravnici, ispada da se u Srbiji lutkarskom režijom permanentno bavi 8 ljudi (od toga 3 penzionera), što znači da u proseku na svako pozorište dolazi po 1,3 reditelja. Ako ovde uzmemo u obzir i ona 2 profesionalna lutkarska pozorišta koja nemaju stalni ansambl, ispada da na svako pozorište „otpada“ po 1 reditelj. Imamo li u vidu da sva lutkarska pozorišta izvedu u toku godine ukupno oko 35 premijera, svakom reditelju pada u udeo da godišnje pripremi u proseku 4,2 predstave, što je, razume se, veoma mnogo, pa se često u opštoj trci radi bez dovoljne pripreme i znatno brže nego što to preces rada dozvoljava. Pozorišta su zato mnogo puta u situaciji da angažuju iz inostranstva ili iz zemlje reditelje koji se sporadično bave lutkarstvom i nedovoljno ga poznaju.

Dramaturga ima 3 : 2 u Malom pozorištu, a u svim ostalim ukupno 1. Ovaj podatak deluje poražavajuće kad se uzme u obzir da lutkarska pozorišta nisu u situaciji da biraju repertoar, nego da ga iz osnove stvaraju. Nije onda ni čudo što je većina manjih pozorišta u poziciji da prepisuju repertoare onih iz „centra“, da često prikazuju prosečne ili čak slabe strane tekstova, a da i ne govorimo u kojoj su meri odsustvom dramaturga pozorišta lišena dragocenog saradnika na misaonom i estetskom oformljenju predstave.

Svega 2 stalna i još 3 ili 4 slobodna scenografa „opslužuje“ oko 35 premijera. U proseku, svaki od njih, slobodno uzevši, ima 7 premijera godišnje.

Kreiranje lutaka u naših 6, odnosno 8 pozorišta, vrše 4 stalno angažovana kreatora, kao i 2 slobodna – dakle, ukupno 6, tako da na pojedinca pada između 5 i 6 premijera godišnje. Izvođača lutaka i tehnologa, sem u Malom pozorištu – nema, pa su kreatori istovremeno i realizatori svojih projekata. Odsustvo izvođača u svakodnevnoj praksi znači produžavanje u nedogled rada na pripremama, održavanje polovičnih proba - bez kompletnih lutaka i rekvizita, što, razume se, uslovljava odlaganje premijera, negativno utiče na proces rada i krajnji umetnički rezultat, izaziva povećanje troškova, itd.

U lutkarskim predstavama 25% do 35% prostora zauzima muzika, a ni u jednom našem pozorištu ne postoji stalni muzički saradnik.

Ukratko, situacija u našim lutkarskim pozorištima je više nego zabrinjavajuća. Broj zaposlenih, posebno umetnika u većini naših pozorišta ne zadovoljava, ne samo evropske standarde, nego ni naš minimum. Osim toga, kako se iz

predstavljenih podataka vidi u najvećem broju naših pozorišta mnoga umetnička zanimanja nisu uopšte zastupljena, a blizu 1/5 ili skoro 20% ljudi koji se bave umetničkim, dakle visoko intelektualnim poslom, ima samo osnovnu školu.

Ako se uzme u obzir stepen upotrebljivosti jednog dela naših lutkarskih umetnika, nivo njihove stručne osposobljenosti i zdravstveno stanje, naročito onih starijih, ispada da je kadrovska situacija još nepovoljnija.

Međutim, budućnost je daleko alarmantnija od sadašnjosti. Do 1995. godine u penziju odlazi 16 umetnika (14 glumaca, 1 kreator lutaka i 1 kostimograf). Prema realno planiranim potrebama – da bi se popunila upražnjena mesta onih umetnika koji odlaze u penziju, da bi se upotpunili ansambli postojećih pozorišta, obezbedio neophodni kontinuirani razvoj i izvršila bezbolna smena generacija, do 1995. godine potrebno je 26 novih glumaca i još 8 drugih umetnika (reditelja, dramaturga, scenografa, kreatora lutaka i dr.).

Ako se uzme u obzir da će dva profesionalna lutkarska pozorišta koja trenutno ne poseduju svoje stalne ansamble (Pančevo, Srem. Mitrovica) imati razloga da ih u dogledno vreme formiraju, potreba za novim, mladim i školovanim umetnicima će se udvostručiti tako da bi se do 1995. godine taj broj popeo na oko 60 glumaca i 15 drugih umetnika.

Ako bi eventualno došlo do otvaranja bar jednog novog pozorišta, broj potrebnih glumaca uvećao bi se za 15, a drugih umetnika za još najmanje 5 ljudi, tako da bi ukupne realne potrebe dostigle broj od 75 glumaca i 20 drugih umetnika. A potreba za novim lutkarskim pozorištima je stvarna i objektivno velika, jer je broj tih pozorišta u odnosu na broj dece (publike) u Srbiji za oko 50% manji. Problem se znatno uvećava kad se uzme u obzir i to da su lutkarska pozorišta, praktično, jedina u Republici – sem „Boška Buhe“, koja kontaktiraju sa dečjom publikom i da su, uz to, veoma neravnomerno raspoređena. Tako, u „užoj“ Srbiji, ako se izuzme Beograd, deluje samo jedno lutkarsko pozorište – u Nišu, dok na teritoriji Kosova i Metohije nema ni jednog takvog teatra.

Pozorišta lutaka odavno su uočila da se problem njihovog umetničkog kadra, a samim tim i njihovog kontinuiranog razvoja, napretka i, u krajnjoj liniji, egzistencije, može rešiti jedino otvaranjem odgovarajućih škola, u kojima bi se mladi ljudi osposobljavali za rad u ovoj vrsti teatra.

Na nekoliko skupova (IV susret pozorišta lutaka Srbije 1969. u Subotici, VII susret, 1973. na Novom Beogradu, Susret „Joakim Vujić“, 1973. u Šapcu, Jugoslovensko savetovanje u Osijeku, 1979) razmatrano je ovo pitanje. Sprovedene su ankete, vršene analize, pisani referati, čak studije, donošeni zaključci, sastavljane peticije, predlozi i zahtevi i upućivani nadležnim organima, ali sve je bilo uzalud.

Učinjena su i dva konkretna pokušaja. Malo pozorište je 1977. godine preduzelo mere da otvori jednogodišnji Studio za školovanje svojih mladih glumaca. Sačinjen je nastavni plan i program po evropskim uzorima, obezbedeni najeminentniji profesori iz zemlje i inostranstva, itd. Posle više od godinu dana čekanja da zahtev bude samo uzet u razmatranje u SIZ-u kulture Beograda i još pola godine naknadnog čekanja i raznih natezanja, odobrena su tako minimalna sredstva da je umesto jednogodišnjeg Studija mogao da bude organizovan samo jedan jednomesečni kurs animacije.

Na inicijativu lutkarskih pozorišta Srbije, 1979. godine preduzeti su koraci od strane Saveza dramskih umetnika Srbije i Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu – da se na ovom Fakultetu na Grupi za glumu otvori Odssek za lutkarstvo. Komisija, formirana od strane Fakulteta i Saveza, u koju su ušli naši eminentni pedagozi i umetnici, sačinila je nastavni plan i program. Bili su obezbedeni profesori, literatura itd., ali ovaj veoma zreo pokušaj nije prihvaćen, kako je objašnjeno u Sekretarijatu obrazovanja Srbije „zbog nedostatka novca“.

Problem obezbeđenja umetničkog kadra za naša lutkarska pozorišta, odnosno njegovog školovanja, razmatran je poslednji put na dva skupa lutkarskih umetnika Srbije, koje je organizovao Savez dramskih umetnika Srbije u okviru smotre „Pozorišta Srbije danas“, održane u Zemunu u martu i aprilu 1991. godine. Tom prilikom stanje umetničkog kadra u profesionalnim lutkarskim pozorištima Srbije ocenjeno je kao veoma zabrinjavajuće, čak alarmantno, i zaključeno sledeće:

1. Od svog nastanka lutkarstvo Srbije bilo je permanentno suočeno s problemom umetničkog kadra, upravo s problemom njegovog školovanja i stručnog osposobljavanja za postizanje vrhunskih rezultata. Uprkos tome što su lutkarska pozorišta po ovom (a i mnogim drugim pitanjima), praktično, bila ostavljena sama sebi, uspevala su uz mnogo muke i velikih napora da slede ritam opštih pozorišnih kretanja i da pojedinim svojim ostvarenjima dostignu evropski vrh. To je postizano zahvaljujući entuzijazmu i ubedenosti da će se stvari izmeniti. Kako se stvari ipak nisu menjale, došlo se do opšteg uverenja da se u ovakvim uslovima više i dalje ne može, i da našim lutkarskim pozorištima preti potpuna stagnacija i opšti pad, a nekima čak i tiho nestajanje ukoliko se trajnim merama hitno ne obezbede uslovi za doškolavanje jednog broja glumaca iz postojećih ansambala, kao i uslovi za permanentno redovno školovanje mladih, talentovanih ljudi. Doškolavanje jednog dela postojećih glumaca omogućilo bi da se kvalifikaciona struktura, odnosno kvalitet glumačkih ansambala znatno poboljša, dok bi permanentno redovno školovanje obezbedilo stvaranje novih

lutkarskih umetnika – celovitih umetničkih ličnosti, koji bi omogućili redovan i normalan priraštaj i svojim dolaskom u pozorišta popunili osetne praznine, uneli svežinu, znanje i ambicije i, nastavljajući najbolje tradicije prethodnika, obezbedili dalji, kontinuirani razvoj.

Permanentni priliv mladih školovanih umetnika ojačao bi i brojčano umetničke ansamble i omogućio da se izgradi model lutkarskog pozorišta, što podrazumeva određivanje obaveze organizacione šeme i donje granice broja zaposlenih u svim njegovim službama, koje se tom šemom predviđaju, čime bi se izbegla svaka organizaciona improvizacija, što bi takode doprinelo podizanju opšteg umetničkog nivoa naših lutkarskih teataru.

2. U tom cilju neophodno je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, na Grupi za glumu, otvoriti Odssek za lutkarstvo, na kome bi se školovali glumci-lutkari. Studije bi trajale 4 godine a odvijale bi se kao redovne i vanredne. Vanredne studije bi, u skladu s onim što je napred rečeno, trebalo da budu omogućene isključivo mladim, talentovanim glumcima lutkarima koji već rade u lutkarskim pozorištima. (Izračunato je da bi, ako bi se vanredne studije omogućile ljudima sa radnim stažom do najviše 15 godina ili do najviše 35 godina starosti, postojalo oko 45 potencijalnih kandidata.)

Inače, vanredne studije glumaca-lutkara na mnogim dramskim fakultetima ili institutima u zemljama sa veoma razvijenim lutkarstvom dale su veoma dobre rezultate.

Institucija vanrednih studija mogla bi biti privremenog karaktera - dok ne iscrpi svoju gore definisanu funkciju.

3. Na FDU u Beogradu, na odsecima režije, odnosno dramaturgije, kao obavezan predmet uvesti lutkarsku režiju, odnosno lutkarsku dramaturgiju – u trajanju od 2 semestra, s tim što bi diplomski rad mogao biti uzet i iz ovih disciplina.

4. Isto tako, na Fakultetu primenjene umetnosti u Beogradu, na katedrama scenografije, odnosno kostimografije, takode kao obavezan predmet uvesti lutkarsku scenografiju, odnosno projektovanje, tehnologiju i izradu lutaka, isto tako u trajanju od 2 semestra, sa mogućnošću da se diplomski rad može izabrati i iz ovih oblasti.

5. U realizaciji ovih ideja mogla bi se koristiti iskustva stvorena izradom nastavnog plana i programa za Odssek lutkarstva FDU 1979. godine, kao i nastavni planovi i programi, prakse i iskustvo lutkarskih odseka dramskih i drugih fakulteta i instituta iz inostranstva.

A za organizovanje i održavanje nastave, pored domaćih pedagoga, mogli bi biti angažovani i to za najuže stručne predmete i nastavnici iz inostranstva.

6. Smatramo da se sve ovo može ostvariti bez većih teškoća i problema, a i nekih većih finansijskih sredstava. Troškovi da se ovako nešto realizuje bili bi u svakom slučaju znatno manji od štete koja će nastati ako se i ova prilika propusti.

7. Pozorišta su spremna da realizaciju ovog projekta svesrano potpomognu.

Znači, osim informacija tu su i predlozi, doneseni još juna 1991, te program sačinjen 1979. godine na osnovu brojnih savetovanja održanih svojevremeno u Osijeku, Subotici, Novom Sadu i Zemunu. Dakle, evo još jedne i pismene potvrde onoga što sam rekao na samom početku, da tema kojom bi valjalo da se danas bavimo nije nimalo nova. Stoga pokušajmo da danas vidimo i dogovorimo šta nam dalje valja činiti. Izvolite.

Alojz UJES

Zahvaljujem se Udruženju teatrologa i kritičara Vojvodine, koje je sazvalo ovaj sastanak, i g. Petru Vlahoviću, upravniku Narodnog pozorišta, koji je omogućio održavanje skupa baš u Vršcu, u kome je 1793. godine priređena prva predstava za decu na srpskom jeziku, a čiji smo jubilej nedavno proslavljali (1993).

Ovaj stručni razgovor, kako su organizatori nazvali ovaj naš skup, držimo u vreme čudovišnih međunarodnih sankcija koje nam dodatno otežavaju inače teško stanje, ali nam daju mogućnost da se drugačije reorganizujemo i prestrojimo i našim poslovičnim inatom odupremo besmislenom izdvajanju u geto.

Sadašnje stanje u lutkarskim pozorištima Jugoslavije je zaista teško i skoro obeshrabrujuće, i, to se mora jasno reći, ono je plod dugogodišnje nebrige odgovornih faktora, neplanskog rada i improvizacija na više planova, odnosno ostavljanja ove delikatne oblasti ljudskog rada da se „sama snade“. To je utoliko tragičnije kada se zna da nije reč o profitabilnoj oblasti, već o mnogozavisnoj stvaralačkoj laboratoriji za decu koja zahteva stalnu, dugoročnu i stručnu, profesionalu brigu, bez koje se ovaj svojevrсни umetnički, prosvetni, kulturni i nacionalno-kulturni sistem ne može održati.

Lutkarsko pozorište, odnosno pozorište za decu u celini, nekima liči na nevažan minijaturni teatarski sistem čije probleme treba da rešava svaka lokalna zajednica, dakle svaki grad ili opština za sebe, zaboravljajući pri tome da se na taj način otežava ili potpuno onemogućava konstituisanje zajedničkih planova i njihova sinhrona realizacija.

Paradoksalno zvuči, ali je sasvim tačno, da su sva pozorišta za decu i lutkarska pozorišta u našoj zemlji osnovana posle oslobođenja (1945), sa nekim izuzecima (Beograd, Novi Sad, Subotica) koji potvrđuju ovo pravilo, a da se društvena zajednica njima nije sistematski bavila. Neosporno je da je celokupan naš kulturni i pozorišni sistem građen u diskontinuitetu, što je bilo uslovljeno razvitkom društvenog sistema u celini, ali i u tom procesu najteže i najsporije se razvijao lutkarski teatar. Dokaza o tome ima dosta, a ja ću izneti samo neke:

1. kada je 1946. godine u Beogradu održano prvo Savetovanje pozorišnih radnika Nove Jugoslavije, na kome su sagledavani brojni problemi izgradnje novog pozorišnog sistema i udareni temelji novog koncepta pozorišnog stvaranja, doneseni su i mnogi zaključci, ali o pozorištima za decu nije bilo posebnih zaključaka. Naravno, to nije bilo vreme za raspravu: zemlja je bila razorena, izgrađivan je novi sistem vlasti, novi društveni poredak, pa je pravo iznenađenje da su pozorišta uopšte došla na dnevni red. Ipak, posle ovoga sastanka koji je organizovan od strane nove Vlade, došlo je do ubrzanog otvaranja i pozorišta za decu i lutkarskih pozorišta – što se može smatrati indirektnim rezultatom ovoga sastanka. Neosporna je činjenica da je tokom rata zemlja bila rascepkana na kvislinške teritorijalno-političke jedinice koje su imale svoje posebne kulturne pa i pozorišne sisteme, pa je to trebalo objedinjavati u novi zajednički sistem u novo kulturno biće koje je građeno na iskustvima iz NOB-a, stare prve Jugoslavije i iskustvima iz SSSR-a.

2. U periodu 1948-1956, koji karakteriše sukob sa Staljinom i zemljama socijalističkog lagera, osnovana su mnoga pozorišta za decu i odrasle. Otvoreni su značajni međunarodni festivali i festivali jugoslovenskog i republičkog značaja. Na kraju ovog perioda (1956) imali smo već 83 pozorišta u zemlji i bili smo jedna od najbogatijih teatarskih zemalja Evrope. Te godine smo osnovali i Sterijino pozorje i proširili delatnost pozorišnih akademija u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani, ali nije došlo do osnivanja katedara ili odseka za lutkarstvo, niti posebne nastave za pozorišta za decu. Ranije su osnovni uzori traženi u prvoj zemlji socijalizma, gde su poslali prvi naši studenti čiji je zadatak bio da prenesu iskustva iz teatarske prakse i teorije u naš teatarski sistem. Miroslav Belović, Stevo Žigon, Ognjenka Milićević i drugi su boravili u visokim državnim školama Moskve i Lenjingrada i kada su se vratili, već 1948. godine, pokušali su da primene iskustva iz Sovjetskog Saveza. U tom vremenu je verovatno najveći uspeh osnivanje Pozorišta za decu „Boško Buha“, koje je preuzelo „modlicu“ sovjetskih teatarata za decu.

3. Od 1956. godine kada je započelo „redukovanje“ ili bolje reći ukidanje profesionalnih pozorišta u zemlji, usled prelaska na novi društveni sistem, pa do 1963. godine, do donošenja novog Ustava, ugašeno je mnogo profesionalnih pozorišta: od ukupno 83 profesionalna i poluprofesionalna pozorišta ostalo je samo 48 pozorišta! To je bila najoštrija „seča pozorišta“ u Evropi. To je posebno došlo do izraza u Crnoj Gori, gde je od šest pozorišta ostalo svega dva: Crnogorsko narodno pozorište i Pionirsko pozorište kao posebna varijanta poluprofesionalnog, kasnije profesionalnog teatra za najmlađe.

Ni u ovom periodu nije došlo do osnivanja Katedre za lutkarstvo u našoj zemlji, iako su tri akademije za pozorište, film, radio i televiziju imale oko petnaestak katedara.

4. U međuvremenu je izgrađena prilično velika mreža profesionalnih, poluprofesionalnih i amaterskih pozorišta za decu, posebno lutkarskih pozorišta. Organizovani su susreti, skupovi, dogovori o zajedničkim problemima, posebno o kadrovima i profesionalizacija pozorišta za decu. Otvoreni su putevi ka Zapadu. Učlanili smo se u međunarodne organizacije, postali smo ravnopravni članovi mnogih evropskih i svetskih udruženja i saveza lutkarskih i pozorišta za decu. Učestvovali smo u većem broju festivala, posebno u inostranstvu. Iako smo imali izuzetno jaku konkurenciju, posebno u ansablama iz socijalističkih zemalja, polagano smo kvalitetom osvajali visoka priznanja međunarodnih festivala i skupova.

Ne treba zaboraviti da su uspesi došli kao plod talenta naših pozorišnih stvaralaca za decu, i izuzetnih napora celih kolektiva, a ne kao plod organizovanog, visokoprofesionalnog i kontinuiranog rada.

5. U okviru VII susreta pozorišta lutaka u Novom Beogradu (3. maja 1974) održano je Savetovanje o problemima lutkarskih pozorišta na kome je Rade Pavelkić, jedan od najuspešnijih dramskih pisaca pozorišta za decu, podneo referat „Izrazita kriza kadrova koči dalji razvitak lutkarskih pozorišta“. Naveo je da od ukupno 73 glumca samo četvoro imaju pozorišnu akademiju, dok je 62 bez stručne pozorišne spreme, i da je starosna struktura ansambala veoma nepovoljna, sa prosekom od 43 do 45 godina. Naglasio je da je Malo pozorište iz Beograda pokrenulo pitanje školovanja umetnika lutkarstva. Sačinjen je i poslat Akademiji za pozorište (tada već Fakultetu dramskih umetnosti) u Beogradu elaborat u kojem je konstatovano da do kraja 1978. godine pozorištima lutaka u Srbiji nedostaje oko 50 školovanih glumaca! Navedeno je da je došlo do stagnacije u razvitku lutkarskih pozorišta i da će, ako se nastavi ovaj trend, doći do laganog gašenja lutkarskih pozorišta u Srbiji i celoj zemlji. Predlog Malog pozorišta podržali su Jugoslo-

venski savez UNIMA, Udruženje dramskih umetnika i Zajednica profesionalnih pozorišta Jugoslavije. Očekivalo se da će doći do osnivanja Katedre za lutkarstvo, međutim, akcija se razvodnila dok stvar nije sasvim zaboravljena. Ne mogu a da ne podsetim da je tada dekan Fakulteta dramskih umetnosti bio poznati dramski pisac za decu Ljubiša Đokić, od kojega smo svi očekivali otvaranje Katedre za potrebe lutkarstva i pozorišta za decu uopšte.

6. U Beogradu je 1977. održano jugoslovensko savetovanje o problemima pozorišta. Sumirani su rezultati dotadašnjeg razvitka pozorišnog bića u zemlji i vršena je priprema za dalje prilagođavanje pozorišta društvenim promenama (Ustav 1963, Ustav 1974). Savetovanje je održano u Malom pozorištu, sadašnjem Pozorištu „Duško Radović“. Konstatovano je da je neophodno ostvariti dublje i stalnije veze sa svojom sredinom i izgraditi mostove sa privrednim subjektima. I ovde je bilo reči o neophodnom školovanju kadrova za pozorišta za decu i ulaganju više materijalnih sredstava u ovu oblast. Uočen je raspad zajedništva i rešavanje svih problema na republičkom odnosno gradskom nivou. Bio je ovo poslednji pokušaj Sindikata Jugoslavije da uputi sva pozorišta u zemlji na dogovaranje, radi zajedničkih ciljeva i zadataka i radi izrade zajedničkih normi i normativa kako bi se izgradila relativno jedinstvena podloga za dogovaranje sa društvenom zajednicom.

Prvi put posle 1946. godine sastali su se pozorišni stručnjaci da iznadu zajedničke osnove za dalji razvitak ove delatnosti, ali centripetalne sile su bile jače. Dve godine kasnije pokušano je da se sa najvišeg nivoa – Udruženja dramskih umetnika Jugoslavije – organizuje poseban simpozijum, dogovor o stanju i daljem razvitku pozorišta za decu i lutkarskih pozorišta u Jugoslaviji, u Osijeku.

7. U decembru 1979. godine održan je u Osijeku Prvi jugoslovenski skup osvećen lutkarskim pozorištima. Na predlog Jovana Miličevića, predsednika UDUJ-a, pripremio sam uvodni referat i predlog modela jugoslovenskog lutkarskog pozorišta. „Model lutkarskog teatra kao radne i stvaralačke organizacije“ prihvaćen je u celosti i poslužio je kao osnova za dalju izgradnju sistema lutkarskih pozorišta. Posebno interesantni su bili Zaključci sa ovoga skupa, koji su jednoglasno prihvaćeni, a predložili su ih: Zvonimir Ivković, upravnik HNK iz Osijeka, Alojz Ujes, redovni profesor FDU iz Beograda, Branislav Kravljanić, reditelj i dramaturg Malog pozorišta iz Beograda, Paraskeva Troskot, upravnica Lutkarskog kazališta iz Zadra, Radoslav Zoranić, pozorišni radnik iz Sarajeva, Alenka Pirjavec, pozorišni umetnik iz Ljubljane, i Živoimir Joković, upravnik i reditelj Pozorišta lutaka „Pinokio“ iz Zemuna. U 13 tačaka obuhvaćeni su skoro svi problemi i predložena rešenja.

Iste 1979. godine, mr Miroslav Radonjić, upravnik Pozorišta mladih u Novom Sadu, sada kustos-savetnik u Pozorišnom muzeju Vojvodine, u svom radu „Društveni status pozorišta lutaka“, u XX teza iznosi niz predloga za unapređenje lutkarskih pozorišta u Jugoslaviji. Pored ostalog zahteva se za otvaranje Odsjeka za lutkarstvo i animaciju, napominjući da nije uspeo pokušaj Malog pozorišta da u okviru FDU otvori takav Odsjek. Oštro je podvukao činjenicu da se mnogi odgovorni faktori odnose prema lutkarskom pozorištu kao „prema nižoj vrsti umetnosti“.

Opšte društvene prilike, rascjepkanost privrede i kulture na OUR-e i OOUR-e pogubno su delovali na stanje u teatarskim organizacijama.

Ni posle jugoslovenskog savetovanja u Osijeku nije se dogodilo ništa posebno u ovoj oblasti: svaka republika i svako pozorište rešavali su svoje probleme separatno, na svoj način. Istina, prvi put su definisani zajednički dugoročni ciljevi u ovoj oblasti i utvrđena je potpunija dijagnoza stanja. Porasla je svest o potrebi izgrađivanja zajedničkog, profesionalnog i efikasnog pozorišnog organizma – lutkarskog pozorišta. Međutim, društvena zajednica je već bila nagrižena sve oštrijim separatizmom, nacionalizmima i izdvajanjima nacionalno-kulturnih sistema, tako da nije stvarana mogućnost za zajedničko ostvarivanje predloženih i prihvaćenih zaključaka i dogovora.

8. U periodu 1990-1995. odigrale su se mnoge značajne promene. Došlo je do raspada Jugoslavije. Započeo je građanski i verski rat. Polagano su stvarane nove zajednice. Nove države. Došlo je do najveće poznate inflacije u svetu, kada smo za nedelju dana dobijali po nekoliko desetina milijardi dinara! Unutrašnje i spoljne snage su metodično razarale dojučerašnji sistem. Raspio se ekonomski sistem – i, paradoksalno zvuči: jedino se sačuvao i osnažio kulturni sistem, a u njemu posebno i na još neviden način: *pozorišni sistem naše nove zajednice*.

U ovom periodu, jednom od najtežih u našoj istoriji, nije došlo do zatvaranja pozorišta, ni drugih institucija kulture (muzeja, galerija, domova za kulturu, centara kulture i dr.), kao što je to bilo u drugim zemljama socijalizma. Međutim, pozorišno biće je ipak uzdržano u temelju:

- zaustavljeno je građenje novih pozorišta,
- prekinute su adaptacije mnogih pozorišta,
- materijalna osnova pozorišta istanjila se maksimalno,
- siromaštvo je ostavilo traga na svim segmentima predstave: improvizovan je dekor, osiromašen kostim, prema predstava je pravljena uglavnom od onoga što se našlo u magazinima, „pojedena“ je skoro celokupan fundus,

– scenska tehnika nije unapređena, nisu kupovani novi aparati za projektovanje, novi reflektori, čak ni nove sijalice. Ima lutkarskih pozorišta koja su posle svoje predstave pozajmljivala sijalice drugom pozorištu da bi i ono odigralo predviđenu predstavu. Igrano je i pod svećama!

– Niska cena rada u pozorištima i neredovne isplate su poremetile umetnički rad. Trčanje za brašnom, uljem, hlebom svakodnevnim, stvorilo je paniku, dezorganizaciju, osećanje straha,

– prestala su mnoga gostovanja lutkarskih pozorišta i pozorišta za decu – jer nije bilo benzina,

– nedostatak sredstava iz gradskih izvora nadoknađivan je traganjem za sponzorima i donatorima. Počeo se razvijati tzv. marketing, specifičan, naš: pod sankcijama (patriotski, pomalo nacionalistički, iz inata, od nove buržoazije koja želi da se istakne i od građana koji istinski žele da pomognu pozorišne stvaraoce, posebno pozorišta za decu),

– često je prekidani dovod električne energije, pa su pripreme za predstave ostajale u mraku, ništa nije moglo da teče po planu,

– prestalo je i grejanje pozorišnih sala, pa su bile hladne i neugodne za gledaoce i za stvaraoce na sceni,

– izveštaji sa frontova na televiziji i radiju unosili su poseban nemir. Pronosile su se vesti o bombardovanju. Poneko je pospremao podrume, za svaki slučaj.

I, odjednom, publika je svojim stalnim dolaskom, svojom posetom do 100% popunjenih sedišta – vratila pouzdanje umetnicima. Stvarana je jedinstvena atmosfera i zajedništvo publike i umetnika: u znak otpora protiv stanja stvari. Protiv pretnji, protiv nekakvog novog poretka, koji na ovim terenima nije prošao ni 1914, ni 1941, ni 1948, pa eto, ni danas, 1995. Masovni dolazak publike ulio je samopouzdanje. Teatar je postao neka vrsta lečilišta, sanatorijuma, masovnog pribežišta. Naravno, mi to nećemo moći objasniti ni sebi ni drugima, kao što nismo objasnili ni teatarske fenomene iz vremena zajedničkog izbegništva vojske i naroda 1914-1918, ni one iz NOB-a 1941-1945, ni one posle IB-a 1948-1956. Događaji će ući u fond naše svesti i podsvesti i mi ćemo ostaviti drugima da se istraživački bave našim teatrom i nama, a mi ćemo se zadovoljiti polukafanskim pričama.

Istina je da su jedino punim kapacitetom radila pozorišta. To nije bio slučaj sa privredom, odnosno materijalnom proizvodnjom. To treba upamtiti. Umesto zatvaranja pozorišta, mi smo osnivali nova:

– otvorili smo Jugoslovenski festival pozorišta za djecu u Kotoru (1993),

– osnovali smo Međunarodni festival lutkarstva u Subotici (1994),

– sačuvali smo Sterijino pozorište, mada u okrnjenom obliku, – sačuvani su lutkarski susreti Srbije,

– u ovom vremenu tranzicije vrši se transformacija našeg pozorišta od samoupravnog ka građanskom teatru evropskog tipa,

– izvršena je revalorizacija našeg dramskog stvaranja od 1945. do 1994. i za najuspešnijeg dramskog pisca proglašen je Aleksandar Popović,

– otvorena su nova pozorišta: Kult-teatar; Dah-teatar,

– počeo je da izlazi novi pozorišni list *Ludus*,

– stvorena je predivna lutkarska predstava *Miđovi Balkana*, koja je dobila više nagrada i poziva iz inostranstva, ali je (sem u Grčkoj) zbog sankcija ostala kod kuće,

– osnovan je BELEF,

– prihvaćen je predlog za restauraciju zgrade prvog nacionalnog pozorišta u Srba – Teatra na Đumruku,

– otvoreno je staro Kraljevsko pozorište na Cetinju „Zetski dom”,

– prihvaćeni su nastavnici i studenti Pozorišne akademije iz Sarajeva na FDU u Beogradu i Akademiju umetnosti Novom Sadu,

– priprema se klasa glumaca za buduće pozorište u Kninu,

– pozorišta odlaze na frontove,

– otvorena je Nušićeva scena u Klubu bardova u Beogradu.

Organizovane su brojne manifestacije za decu, kao što je Susret lutkarskih pozorišta i pozorišta za decu na Voždovcu; nastavljeni su susreti u Sremskoj Kamenici i Novom Sadu (Zmajevce dečje igre), Učiteljski fakultet iz Beograda organizovao je susrete lutkarskih i pozorišta za decu, i ne treba zaboraviti da su Bane i Mima Janković, jedno od najdivnijih pozorišta za decu (Feniks) dali bezbroj nadahnutih predstava. Izgleda da nikada više nismo toliko brinuli o dečjem teatru, o deci, kao pod sankcijama, koje još uvek traju. Lutkarski teatar i teatar za decu je potvrdio Ršumovićevu poetsku krilaticu „domovina se brani i lepotom!”.

Teatar za odrasle i teatar za decu, u ovim teškim vremenima, odigrao je veliku ulogu branioca ljudskog integriteta i nacionalnog identiteta. To ne bi smeli da zaborave ljudi koji se nalaze na mestima gde se pripremaju strateški planovi daljeg razvitka naše kulture i pozorišta. Teoretičari i praktičari naše kulturne politike, pozorišne posebno, ne bi smeli da zaborave ovo „berojско vreme našeg pozorišta” i njegovu ulogu u održavanju svesti o potrebi otpora svemu ovome što „smrdi na nečovještvo”.

Evropa i svet su obmanuti, oni ne znaju šta se sve kod nas dešavalo i dešava. Posle mog izlaganja na Petom kongresu zajednice evropskih pozorišta u Nemačkoj, u Libeku (jula

1995), na temu „Pozorišta za decu i lutkarska pozorišta Jugoslavije pod sankcijama”, gde sam izneo pregršt činjenica o našim teškoćama i otporu, Kongres je kraj referata pozdravio ustajanjem i dužim apauzom. Za mene je to bio najsvetiji i najpotresniji doživljaj.

I, na kraju: mi ćemo opet doneti tačne, mudre i promišljene predloge i zaključke, ali se skoro ništa neće promeniti. Reći će nam da nismo kucali na prava vrata, da nismo najbolje pripremili elaborate, da nismo izabrali prave ljude da predstavljaju naše dečje teatre, da nema para, da će to doći u obzir kada se steknu svi neophodni uslovi. Što više budemo zalazili u mir, imaćemo sve više prepreka, sve više vrata na koja treba kucati. Nažalost, mi nismo profitabilne institucije, već one alimentirane, pa ćemo opet morati da dokazujemo smisao našega postojanja, i to iz dana u dan.

I ovoga puta treba izdržati, pripremiti nove predloge i pokušati bolje objasniti šta smo sve učinili u ovoj oblasti za opšte dobro, pa ćemo, valjda, naći sagovornike.

Živomir JOKOVIĆ

Ništa ja nemam da kažem novo. Mislim da je Ujes dosta toga rekao. A s obzirom da sam dugo u pozorištu, prosečno, sigurno, jednaput godišnje je bilo reći o ovim problemima. Govorili smo i pre dvadeset godina isto ovo što govorimo i danas. Verovatno, onda smo možda to zamišljali, ili nismo znali možda da konkretizujemo, jer nismo bili uporni, pa smo dozvolili i ono vreme, da to ostane negde na marginama događanja. Međutim, ja mislim da to nije bilo slučajno. Jednostavno, snage koje su to trebale da izbere, verovatno, nisu bile dovoljno jake ili dovoljno priznate. Bilo je tu dosta otvorenog i potcenjivačkog odnosa prema ovoj vrsti pozorišta, o našem prisustvu u javnosti, o odnosu kritike itd., što je sve nepravedno stavljalo, u zapećak, pozorište lutaka. Da li je par ljudi (tu među nama sedi jedan – Dejan Penčić) bar sporadično događanje na ovom planu pozorišta i obaveštavao o događanjima u njima. Ja bih hteo da vidim koliko bismo mi to papirića javnih kritika mogli da sabere i da pročitamo i koju bismo mi to brošuru napravili od isečaka iz dnevne štampe. No, mislim da se danas ne treba jadatai. Ovo zbog čega smo se skupili ovde, mi to znamo, mi toliko znamo, da smo, verovatno i umorni od toga. Za mene je danas jedan jednostavan, praktičan i konkretan zadatak: 1. da procenimo je li trenutak povoljan i u kom smislu je povoljan i šta je to što bi smo mi mogli da predložimo da bi naši problemi počeli da se rešavaju. Ja ovde ozbiljno mogu da stavim primedbu na stav i naše, beogradske Akademije. Lično sam ubeđen da je Akademija imala razumevanja, mogla ako ne pre petnaest, deset, ili pre sedam-osam

godina da otvori katedru za lutkarstvo, odnosno da se među mnogobrojnim predmetima doda jedan: upoznavanje sa animacijom lutaka. Ništa više. To moje razmišljanje je danas pogotovo aktuelno. Praksa nas uči: stvarajući pozorište kod nas su dolazili ljudi koji nikada nisu pipnuli lutku, igrali su vrlo značajan repertoar u dramskim pozorištima. Danas, takoreći juče, sa novosadske Akademije imam devojkicu koja kaže da se ne seća da su je vodili u lutkarsko pozorište. Ali ona je školovana u dramskoj školi, pozorišno obrazovana. Jedan provereni talenat, uz stručnu pomoć, počeo je da se vezuje za lutkarstvo i ona je lutku, u predstavi u kojoj je igrala, odlično izanimirala, s dodatkom onoga što nosi iznutra, kao dramski stvaralac. Kada se to dvoje spoji – dobijamo pravi teatar.

Uvek sam se zalagao da lutkarsko pozorište ne treba posmatrati kao nekakav poseban segment i mislim da se i u lutkarskom pozorištu mi moramo prvenstveno boriti za glumce. Nama trebaju, molim vas, glumci! Dokaz da su nam potrebni glumci je situacija koja se upravo dešava u inostranim pozorišnim lutkarskim akademijama. U Pragu, od jedne cele klase lutkara mali broj je otišao u lutkarsko pozorište, jer se stvaraju privatna pozorišta u kojima se i glumi, i peva, i igra sa lutkom, stvaraju se novi programi u kojima je animacija ili upotreba predmeta potpuno normalna stvar. Ima mladih glumaca koji nisu nikada mislili da se bave lutkarskim pozorištem, ali su u dramskim pozorištima morali u predstavama da se bave elementima lutkarskog pozorišta. Znači, to je već sinteza jedne umetnosti.

Mi ne možemo sad to odvajati! I zato smatram da je izlišno govoriti onako kako smo govorili – treba nam fakultet lutkarstva – Ne! Ali, kao celokupni organizam, cela organizacija, kao što je akademija, mora svojim pristupom ovoj problematici da pokaže ne samo da čeni nego i da pokuša da reši i otkloni sve dosad propušteno. Sigurno da mi sada ne možemo tražiti da će se sve odmah rešiti. Nije VITIS odmah imao sve, nego je Saratov, u Dramskoj akademiji počeo postepeno da ubacuje elemente pantomime, lutkarstva itd. Tek kad se to sve razvilo, lutkari su se izdvojili kao katedra, a potom i kao fakultet. Za mene, u ovom trenutku, nema drugog izlaza nego da bilo jedna ili obe naše akademije, studentima koje upisuju u prvi razred, da kažemo u prvu godinu glume, da, između ostalih predmeta dodaju upoznavanje sa elementima lutkarstva i, vrlo praktično, da ih upoznaju sa zakonima ili zanatom animatorskim, animacijom lutaka, pa neka se oni kasnije opredele. Mislim da za naše akademije, to ne bi bio veliki teret.

Osim toga, mi nemamo likovnih umetnika, nemamo kreatora lutaka. Međutim, ja sam bio na jednoj izložbi gospode Berberović na kojoj su njene studentkinje izlagale i lutke.

Uz veći angažman mislim da bi od njih dobili valjane kreatore.

Da postavim još jedno pitanje, koga se, unapred bojim. Da li, možda, oni koji bi bili upisani na tu posebnu lutkarsku akademiju, ne bi tamo bili upisani samo radi toga što nisu mogli da uđu na onu „pravu”. Ili, da se ne bi desilo ono da od pedeset kandidata za dramski odsek primiš njih desetoro-dvanaestoro, a od onih tridesetoro „škarta” na lutkarstvo primiš deset-dvanaest. No, kakva je situacija, možda bi čak i to bilo rešenje, jer verujem da od te dece, tamo, ipak, neko nešto poseduje. Recimo, ima talenata. Smatram, da mi više ni jedan jedini sastanak na ovu temu ne bi trebalo da organizujemo. Ni jedan uopšte! Jedini sastanak koji bi trebalo da organizujemo je taj, da vas dvoje-troje ili petoro uzmete dosadašnje materijale, da pozovete još nas dvoje-troje da činimo tu ekipu, da svi sastavimo program, na način kako procenimo i da idemo u Ministarstvo koje bi materijalno kompenziralo dodatni broj časova, ili broj dodatnih predmeta koji se moraju uvesti. U programu treba predvideti upoznavanje sa istorijom lutkarskog pozorišta. Na Fakultetu primenjenih umetnosti treba predvideti one predmete koji pripadaju likovnosti i tehnologiji. I to je sve.

Melita BIHALI

Potpuno se slažem sa gospodinom Jokovićem. Nama je potrebno da se na postojećim akademijama i Fakultetu dramskih umetnosti uvedu samo dva semestra za teoriju lutkarstva i animaciju lutaka. Svaki glumac mora da ima obrazovanje koje pruža akademija. Lutkarstvo – to je samo element plus. Kao kad glumac ume da igra, peva, svira. Dakle, svaki student bi trebalo da ima obavezu da se obavesti o lutkarstvu, pa valjda će neko i da zavoli baš lutkarstvo i njemu se posveti. U osnovi je važno da je glumac, dobar glumac. Glumac-lutkar to je samo element više. Što se tiče interesa za rad u lutkarskom pozorištu tu postoje i drugi problemi.

Mi smo tretirani kao nižerazredna umetnost, pre svega od naših osnivača i društva, od kojeg, nažalost, zavisimo. U tom smislu bi trebalo nešto da učinimo. Kao što lepo reče moj upravnik, Stevan Koprivica, treba da se potrudimo kako bismo Ministarstvu pokazali i dokazali važnost i značaj lutkarskih pozorišta.

U našim pozorištima najmlađa publika stiže osnove za buduću život. Tu se rada kasnija teatarska publika. Moramo učiniti nešto kako bi se buduću glumci-lutkari normalno školovali na akademijama i Fakultetu dramskih umetnosti.

Važno je, takođe, obezbediti i prihvatljive uslove u pozorištima kako bismo privoleli ove mlade ljude da dođu u naše ansamble a ne da tavlje u Beogradu ili drugde očekujući neku „svoju šansu”.

Potrebno je, takođe, učiniti nešto i da nas ravnopravno tretiraju u medijima. Retko koji kritičar zaviri u naša pozorišta. Dešavalo se da u inostranstvu doživimo ovacije, a ovdje to niko i ne zabeleži. Častan izuzetak je g. Dejan Penčić-Poljanski koji je naš stalni i verni pratilac. On nam, stvarno, pruža punu podršku u svakom pogledu, a pritom je strogo kritičar.

Znači, moramo da pronademo puta i načina da plasiramo našu umetnost kako ona to i zaslužuje. Dejan Penčić-Poljanski kaže da bi uvođenje dva nova predmeta (animacija lutaka i teorija) u trajanju od dva semestra bilo opterećenje profesorima na akademijama. Mislim da to sa sadašnjim profesorima i njihovim programima ne bi imalo veze. Za ova dva dodatna predmeta trebalo bi angažovati nove profesore, bilo domaće (ako ih imamo, a imamo ih), bilo goste iz inostranstva. Trebalo bi obezbediti dodatna sredstva za dve ličnosti koje bi predavale dva semestra istoriju lutkarstva i animaciju. Ja verujem da to nisu neka velika sredstva i da je to moguće ostvariti.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Dosta više pozivanja na Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu. Bilo da je reč o osnivanju katedre za lutkarstvo, bilo da je reč o proširenju programa nastave glume, odnosno režije, dramaturgije, ili neke druge discipline na Fakultetu dramskih umetnosti. To se, nažalost, ne može rešiti sa Fakultetom dramskih umetnosti. Niko, pa ni ljudi koji su zaposleni na Fakultetu dramskih umetnosti, neće dragovoljno da prihvati veće obaveze. Dogod to bude zavisilo od dobre volje Fakulteta dramskih umetnosti, to će biti lepi razgovori, razgovori koji se ponavljaju u nedogled i na kraju će uvek neko na Fakultetu dramskih umetnosti sve zaustaviti. Jedini način da se Fakultet dramskih umetnosti primora da školuje šta je pozorištima potrebno, a podsećam i na to stalno podsećam, Fakultet dramskih umetnosti ne školuje ni one, da upotrebim i ja tu ružnu reč, kadrove koji su potrebni dramskim teatrima. Diplomira gomila glumica i vrlo malo glumaca. Na jednog diplomiranog glumca dolazi jedan diplomirani reditelj, kad se zbroje i filmski i pozorišni reditelji. Završava mnogo organizatora koji ne rade u pozorištima. Školovanje na Fakultetu dramskih umetnosti potpuno je neusklađeno potrebama dramskih teataru u ovoj zemlji. Prema tome, ne možemo očekivati ni da će Fakultet dramskih umetnosti pratiti bez pritiska odozgo, potrebe lut-

karskih pozorišta, jer to konačno i nije njegova obaveza, bar niko mu je do sada nije stavio u zadatak. Prema tome, naš posao je da izvršimo pritisak na Ministarstvo za kulturu, da bi ono izvršilo pritisak na Ministarstvo za prosvetu, jer bez odluke Ministarstva prosvete nema nikakvog rešenja i nikakve nade. Ja se sećam, bilo je to krajem sedamdesetih godina, da je Joković bio gotovo ubeden u osnivanje Katedre za lutkarstvo. Bez obzira što je tada, kako kaže profesor Ujes, Ljubiša Đokić bio dekan, šanse nije bilo. Profesori su se pobunili. Zašto bismo mi to radili, ko će to nama posebno da plati? To nije naša obaveza? Što bismo mi sad nekakve lutkare školovali, kad smo osnovani da bismo radili drugi posao? Znači, da bi bilo bilo kakve šanse na uspeh, a program nastave je vrlo dobro zamišljen, potreba je, pre svega, saglasnost, podrška i na kraju prinuda koju će izvršiti na Fakultet dramskih umetnosti i Akademiju umetnosti u Novom Sadu, svejedno, Ministarstvo za prosvetu. Bez nje (mislim na prinudu) ne možemo se nadati da će se bilo šta uraditi i bilo šta pokrenuti na Fakultetu dramskih umetnosti. Međutim, govoriću o nečemu što sam takođe bezbroj puta ponovio. Šta je greška samog lutkarstva, odnosno ljudi koji vode naše lutkarstvo? Mi se u želji, u ambiciji da osnujemo da li kao poseban predmet lutkarstvo na Fakultetu dramskih umetnosti, u toj nekakvoj našoj maksimalističkoj želji, ponašamo po principu, ako ne možemo maksimalno, ako ne možemo da imamo fakultetski obrazovane lutkare, onda ne radimo ništa. Postoji mogućnost i to vrlo izvodljiva i ne mnogo skupa, otvaranje majstorskih radionica, gde će ljudi koji znaju zanat, koji ga imaju u prstima, u rukama, bilo da su Bugari, bilo da su Česi, bilo da su, konačno i naši, i kod nas ima sjajnih lutkara, radili sa budućim lutkarima u letnjim (ili zimskim, svejedno) kolonijama. U Kotoru smo predložili te majstorske radionice. Pre četiri godine je bilo sve sredeno da se u Zrenjaninu organizuje majstorska radionica. Sada je ponovo navodno sredeno, Zrenjaninci nisu ovde da nas informišu, međutim, od toga se, ne znam zašto, odustaje, a to su za sada možda jedini realni putevi da se lutkari obuču. Konačno, koliko je značilo Pozorištu „Pinochio” i Lutkarskoj sceni iz Zrenjanina, nešto manje, jer su ređe bili tamo, samo gledanje predstava na festivalu u Varni! Šta bi tek značio rad sa majstorima animacije kakvih ima i u Bugarskoj, i u Češkoj, i u Poljskoj, i u Rusiji, i širom ovog lepog sveta, a njihovo dovodenje ne zahteva troškove koje jedno pozorište ne može da podnese. Kao što smo godinama, mada nije bilo potrebno neko naročito ulaganje, propuštali šansu da na postojećim školama za lutkarstvo u svetu školujemo jedan broj naših lutkara. Mislim da se svako naše lutkarsko pozorište moglo u jednom periodu odrediti i stipendirati, jednog svog glumca i poslati ga u Bu-

garsku, u Sofiju, na lutkarsku akademiju, i dobiti ga nazad školovanog. Niste ih vi školovali, pa se ne osećaju ni obavezanim. Školovao ih je njihov rođeni otac. Pa neće da rade jer se i ne osećaju obaveznim prema „Radoviću”. I sem toga, nemojmo na negativnim primerima, kakvih ima, naravno, praviti princip. To je bila šansa koje sada nema. Sada je nama takvo školovanje basnoslovno skupo. Nekad je, međutim, to bio trošak koji je svako pozorište moglo da dozvoli. Danas ova druga varijanta, da dovodimo majstore animacije, da pravimo lutkarske radionice čini mi se jedino realna. Jer, ne verujem, čak i uz pritisak Ministarstva, i uz pristanak Ministarstva za prosvetu, da do promena nastavnog programa na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu ili Akademiji umetnosti u Novom Sadu, može da dođe uskoro. Tek kroz tri-četiri godine možemo eventualno da očekujemo da to krene. Daj Bože da ranije krene. Daj Bože, ali ja sam staro sumnjalo, naročito kad se daju kratki rokovi, ne verujem. Ništa novo, naravno, nisam rekao. Kao ni moji prethodnici. Ipak, ponavljam, nemojmo da idemo samo na maksimalističke zahteve, zaboravljajući šta konkretno i relativno lako možemo sami da uradimo.

Voja SOLDATOVIĆ

Kada sam video ko je od nas danas došao ovde, sve mi je bilo jasno unapred. Mogli smo odmah otići na kafu, jer je strašno nezanimljivo imati razgovor bez protivigre. Isti ljudi se godinama susreću. I ja imam u Pozorištu onaj sjajan materijal koji smo pripremili sa popisom predmeta i preciznim brojem časova. Naravno, kao što se i očekivalo, akademije su bile oštro protiv. Što se tiče ostalih problema, pokušaću da ih telegrafski registrujem. Pre svega, i ovaj naš susret pozorišta Vojvodine skoro da se održava u ilegali, a i mi sami kukamo i naričemo da su predstave za decu praktično skrajnute. Srećom, situacija se u jednom pogledu popravlja. Ima mladih kritičara i iz Beograda i iz Novog Sada koji dolaze na naše predstave i pišu o njima. Osim toga, novosadsko „Pozorište” objavljuje čitavu seriju kritika koje se steknu u nekoj predstavi. Neke dokumentacija, dakle, počinje da se ustanovljava i tako govori o onome što radimo. Ali, kad pogledam po „Politici”, po „Ekspres politici”, po „Novostima” ni ovaj festival, u okviru koga danas razgovaramo, ne postoji. Po novosadskom „Dnevniku” ovaj festival, takođe, ne postoji. Nema ga. Piše se o svemu i svačemu, o nekim potpuno marginalnim stvarima. A o ovome ni reči. Nažalost. Televizija srećom, napominjem to, čak dosta daje prostora, u dnevnicima.

Kad se setim moje prve godine na Akademiji, u Ljubljani, 1964. moj sjajni profesor Filip Kumbatović koji mi je preda-

vao istoriju pozorišta, kaže: „Momci, idite da pogledate predstavu u lutkarskom pozorištu, Jože Pengov je napravio čudesnu predstavu „Plave ptice“, gde je lutke pravio sjajni grafičar Mihelič“. Predstava je bila zaista čarobna. Znam da smo svi došli očarani i bili smo mu zahvalni što nas je naterao da odemo da to vidimo. Dosta godina kasnije, u Mariboru, jedan mladi kolega je radio predstavu Gelderoda „Zalazak sunca“ i imao je ideju da tri glumice vode marionete. Ja ne mogu da zaboravim moje tri kolegice koje nikad u životu nisu radile sa lutkama. Odjedanput su bile očarane i kad su im doveli stručnjaka iz lutkarskog pozorišta, one su sjajno animirale te marionete i tako su zdušno radile. Bila je to prosto čežnja da se i u tome izraze. Zato je i bilo ne samo zanimljivo nego i atraktivno.

Istovremeno javlja se problem predstava koje smo predviđeli da budu namenjene odraslima. Pozorište mladih, znatno pre mene i znatno pre Miroslava Radonjića, imalo je jednu zanimljivu predstavu „Taktom, faktom, laktom“, jedan čudovišan kabare, za koji je poznati karikaturista Budimir Vojnović napravio izvanredne lutke i bila je zanimljiva predstava, a odraslu publiku milicijom ne mož' naterati da ti dođe: „Šta ćemo mi u lutkarskom pozorištu“? – pitali su. Ona božanstvena i čudesna predstava – „Mitovi Balkana“ – da se ubiju Zrenjaninci nisu mogli da privuku odraslu publiku, sem na festivalima. Ne postoji šansa da naterać odrasle. Nažalost, u načinu mišljenja je problem. Ali, ipak se i tu nešto menja, jer kad vidim, ja sam uspeo da povećam ansambl za troje mladih, akademski obrazovanih glumaca sa novosadske Akademije. I to mislim da su mi sve te tri „kupovine“ izvanredne. Naravno, bilo je tu studenata koji su, apriori, kad su došli na razgovore rekli: „Mi ćemo da igramo samo za večernju scenu“. „Ne, ne“, kažem ja, „to ne dolazi u obzir, mi sve radimo. Malo pozorište, malo nas je i moramo sve da radimo“. Mladi kolega Zoran Andrejin se tako dobro uklopio, radio je sa Emilijom Mačković, ona ga je oduševila za lutke i dečko je dobio nagradu „Milena Sadžak“ u Kragujevcu kao najbolji mladi glumac. Odlično je animirao, igrao je i uživao, ali i animirao. Izvrsno se snašao i kaže da je njega to oduševilo, sada nastavlja da radi i u lutkarskim predstavama, ali i u predstavama žive scene. I drugo dvoje mladih Saša Stojković i Olja Lopušanski kreću istim putem tako da vidim, nešto se menja.

Nastaje drugi problem. Meni je otišao u penziju majstor-lutkar. Nadite mi majstora lutkara. To je jedno od deficitarnih zanimanja. Ja samo molim Boga da majstor Šandor Sarvaš ostane još dugo ovako svež i vitalan. On dolazi i dalje i stalno je sa nama. Srećom, i tu se sad nešto menja. Ja sam radio u Zrenjaninu lutkarsku predstavu, sa mladom kreatorkom lutaka koja je završila tekstilnu školu i želi da se bavi time. Mama joj je lutkarka. Ona se svom snagom

bacila na posao. I glumci su joj jako pomogli savetima, tako da se Ivana Mirkov na pravi način uključila u posao. Dakle, ima nade. A što se tiče reditelja, imao sam jednu divnu damu sa Sofijske Akademije, Emiliju Mačković, koja je, nažalost, iz porodičnih razloga otišla u Bugarsku. Ostalo mi je pet njenih predstava koje mi pune kuću i njeno obećanje da će dolaziti svake sezone bar jednu predstavu da radi. Inače što se tiče lutkarskih reditelja problem je krajnje zabrinjavajuć. Praktično, tu su samo Lule Stanković, Joković i Ujević, i to je sve. Snalazimo se sa veteranima lutkarstva. A i ansamblu su nam takvi kakvi su. Kad gledam Pozorište mladih, ja sam se šalio i kažem im, deo, mi smo ansambl Pozorišta ne više tako mladih. Međutim, mi smo još uvek najmladi. Kod nas je prosek godina četrdeset, a mi smo najmladi. Onda možete misliti kakva je situacija u drugim lutkarskim pozorištima. Kada se, opet, pogleda kadrovska struktura, po školskoj spremi, to izgleda katastrofalno. Novosadska Akademija je obično primala klase: sedam žena, tri muškarca, u situaciji kad su svi ansamblu prepuni žena. I sad imate more diplomiranih glumaca koji su bez službe. Istovremeno te Sekretarijat za kulturu sili da za trećinu smanjiš ansambl jer para više za nove predstave nema; treba smanjiti, treba racionalizovati, do besvesti racionalizovati. Dokle će to ići, meni to više nije jasno.

Inače, mi smo u Pozorištu mladih imali jednog vrsnog mladog glumca, Sašu Ćurčića. Godinu dana je igrao u našim predstavama. Pokušali smo da ga upišemo, da ga stipendiram na novosadskoj Akademiji, ali nije prošao na prijemnom, i poslali smo ga kod Atanasa Ilkova u Sofiju. Postao je briljantan student, zvezda akademije i sjajno studira. Ja očekujem da će imati uskoro jedno veliko pojačanje.

Novosadska Akademija, inače, zvanično proklamuje, da se na njoj studira multimedijalno. Zato tu vidim mogućnost školovanja lutkara. Bar jedan ili dva semestra bi bio od neprocenjive koristi za lutkare.

Želim još o nečemu da govorim. Pozvan sam da kao profesor po pozivu predajem scenske umetnosti na Pedagoškoj akademiji. I imam šezdeset studenata, šezdeset divnih devojaka koje dolaze na predavanja kao na čabu. Vodio sam ih u Pozorište mladih, pokazivao sam im lutke, doveo sam moje glumce da im pokažu. „Zarazio“ sam ih, izgleda, tako da je svaka od njih uzela marionetu i ginjolu da proba, da vidi. Počele su da se zabavljaju. Žele da to rade. A one će biti buduće vaspitačice koje će raditi u vrtićima i po školama. A na taj način dobili smo novu publiku. Najzad, mislim da će baš novosadska Akademija, zbog proklamovanog principa multimedijalnosti, prihvatiti naše predloge. A ja ću iskoristiti svoje članstvo u Savetu Akademije da upućeni predlog bude svakako prihvaćen.

Luka HAJDUKOVIĆ

Najpre dve informacije. Prvo, ova situacija o kojoj danas raspravljamo, kao saznanje stigla je do Sekretarijata za kulturu i obrazovanje Vojvodine. On je reagovao na taj način što je, u neku ruku, obavezao Pozorišni muzej Vojvodine, Akademiju umetnosti u Novom Sadu i Savez dramskih umetnika Vojvodine da pokrenu aktivnosti koje će pitanje školovanja kadrova za lutkarska pozorišta staviti u žižu društvene brige. Upravo zbog toga je iz Pozorišnog muzeja, uz podršku Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa, i potekla ideja da se najpre ovdje, na ovom skupu, sliju mišljenja, o veoma aktuelnoj problematici, o kojoj se, znamo, razmišlja već dvadeset i više godina. Drugo, gospodin Miroslav Radonjić i ja smo bili na Akademiji umetnosti u Novom Sadu; razgovarali smo sa dekanom, gospodinom Nenadom Ostojićem i sa čovekom zaduženim za nastavu, tj. sa prof. dr Božidarom Kovačekom. Dogovorili smo se da ponovo odemo k njima i da im predložimo rezultate ovog razgovora.

Smatram da je predlog vrlo dobar da se formira komisija (neka budu to tri čoveka, maksimalno pet osoba) koja će staviti na hartiju ovo o čemu smo danas razmišljali, a to je: koje predmete uvesti u nastavni program i kako te predmete „pokriti“ stručnim kadrom. Stekao sam utisak da je Akademija u Novom Sadu voljna da nešto u ovom smeru i preduzme, ali sam se takođe uverio da njoj treba pomoći. Naime, treba pozorište da kaže šta mu je neophodno: profil (koji su to predmeti), broj ljudi, zatim koje je to vreme školovanja i sl. Te elemente trebalo bi da predloži komisija. Na Akademiji smo se, takođe, saglasili da je jedno teoretska nastava: obrazovanje glumaca, eventualno reditelja, scenografa, a drugo da je obrazovanje kadra koji proizvodi lutke: umetnički kreatori, vajarci lutaka odnosno tehnolozi itd. Te dve grupe lutkara mogu se odvojeno obrazovati. Kreatori lutaka mogu se obrazovati i van Akademije. Pozorišni muzej Vojvodine obavio je razgovor sa poznatim lutkarem Milivojem Radakovićem, koji je sada u penziji. On je voljan da bude nastavnik ili rukovodilac jedne radionice u kojoj bi se osposobljavali kreatori, odnosno tehnolozi lutaka. Čak je voljan, ako se ne nađe prostor, da ustupi svoju radionicu, spreman je da prihvati petoro mladih koje bi, u toku godine dana, osposobio za obavljanje poslova u ova dva smera: likovno projektovanje lutke, odnosno izrada lutke. Ako ništa ne uradimo, Muzej će dati punu podršku Milivoju Radakoviću da osnuje studio i da krene sa obukom tih ljudi bez kojih više ne možemo napraviti lutku u našim pozorištima. One je već načinio idejni projekat obuke. Pokušaćemo i sa Školom za primenjenu umetnost „Bogdan Šuput“ nešto

da uradimo. Naime, videćemo da li je ona zainteresovana da, eventualno, od jeseni upiše grupu od desetak učenika, da svojim nastavnicima „pokrije“ neke predmete, da nam ustupi radionice i da se krene. Dosta je dvadeset i nešto godina bilo razmišljanja, mudrovanja, kukanja itd. Pokušajmo sa ljudima koji su voljni, sa sredstvima koja možemo da obezbedimo, sponzoriranjem, ličnim učešćem u finansiranju i sl. Verujem da nećemo zakasnuti ako do jeseni pripremimo Akademiju, ili Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu i da sa dva, sa tri profesora pokrije nove predmete i da se krene sa obukom lutkara. Da li će se lutkari obrazovati od prve godine, ili će se studenti glume na trećoj godini studija opredeljavati za lutkare, ovoga trenutka nije važno. Dakle, stvarno je zrela situacija da se ovo o čemu smo raspravljali stavi na hartiju, što kraće, što jasnije. Neophodno je, znači, precizirati minimalne uslove koji će omogućiti početak osposobljavanja mladića i devojaka za vrlo složen i vrlo značajan posao, za kvalifikovani rad u lutkarskom pozorištu. Hvala.

Milena NIČEVA-JEVTIĆ-KOŠTIĆ

Mislim da je Dejan Penčić-Poljanski rekao pravu stvar i da sad to tako treba i da uradimo. Dosta znamo o ovoj našoj ideji, o mogućnosti osnivanja Odseka na Akademiji. Ali smatram da prvo treba da se obratimo Ministarstvu kulture, a potom da nađemo ljude koji će ideju uobličiti, koji će sve to pripremiti za Akademiju. Danas se mnogo govorilo o nedostatku reditelja u pozorištima lutaka. Međutim, isti je problem i sa majstorima izvođačima lutaka. Mi njih uopšte nemamo, niti znamo gde bismo ih školovali. Možda je to dizajnerska Škola u Beogradu, na kojoj bi imali nekoliko časova, ili, opet, Škola „Bogdan Šuput“ u Novom Sadu, svejedno. No, svi ti ljudi gde god da se školuju, morali bi da budu povezani za pozorištima u kojima postoje majstori-izvođači. Jer to je teško naučiti u školi. Mnogo više se nauči od jednog majstora. Nedostatak ovih kadrova je veoma bolno mesto, pošto u Srbiji postoje svega tri radionice (u Beogradu, u Zrenjaninu i u Novom Sadu) u kojima se izrađuju lutke. Rečju, dovijajmo se na sve strane: jedni naručuju u Bugarskoj, drugi u Češkoj, ali to nije naše lutkarstvo? Ne, mi moramo da se jako žurno borimo, jer smo potpuno na dnu. A ako ne dode do osnivanja odseka na Akademiji, mi za dve-tri godine nećemo imati više nikoga ko bi tim mladim ljudima mogao da prenese svoja znanja. Moraćemo, dakle, da pozivamo profesore iz Bugarske, iz Češke da pređaju. Znači, moramo jako, jako da žurimo.

Voja SOLDATOVIĆ

Ima još jedna stvar koju ne smemo prevideti. Dok nije bilo dramskih studija, dok nije bilo dovoljno akademija, primali su se ljudi na čudan način, s koca i konopca. I kad gledam ko je sve bio u pozorištima... Srećom, bilo je i prolaznika koji su vrlo brzo i otišli, ali je tu bilo i ljudi koji su se posle ustalili i tvorno sudelovali i radili na pravi način. E sad, ja ne mogu zbog pritiska šest nezaposlenih glumica akademski obrazovanih, da ubijem tri moje zato što nemaju akademiju. A rade sjajno svoj posao. Dobre animatorke i dobre glumice i na živoj sceni, a pritisci strašni. I to je jedan od problema.

Milan MAĐAREV

Trenutna situacija u pozorišnoj kritici se nalazi negde između izlaganja Živomira Jokovića i Voje Soldatovića. Malo pozorište „Duško Radović“ je učinilo naizgled mali korak ali značajan ka tome da prvo pridobije novinare i kritičare da dolaze na njihove pres-konferencije, zatim na predstave i konačno da pišu o njima. U poslednje vreme ima više mladih kritičara koji pišu pozorišne kritike ali se po nekoj inerciji misli da ih nema. Ja sam odgledao većinu predstava Pozorišta lutaka „Pinokio“ i mogu da kažem da su obično bili iznenađeni kada ih poseti pozorišni kritičar zainteresovan za njihov rad. Pozorište lutaka „Pinokio“ treba da najavu premijera obavli pre nedeljnog priloga u štampi /"Politika" na primer/, jer kritičari onda mogu blagovremeno da naprave raspored gledanja predstava.

Ja sam prošle sezone recimo bio zainteresovan da dođem na Kotorski festival da pogledam na jednom mestu predstave koje nisam mogao da vidim u toku sezone, ali omela me je famozna „Kvaka 22“. Evo sada i ovaj razgovor. Vi naprimmer napamet znate šta će reći Dejan Penčić-Poljanski, Voja Soldatović, Živimir Joković. U takvoj situaciji nema protoka novih ideja, nema novog načina mišljenja i samim tim, mislim da tu nema ni šanse da se bilo šta promeni. Jer naravno, vremenom dolazi do zamora materijala.

Dobrivoje ILIĆ

Postoji nešto što je karakteristično za nas. Na svim našim tribinama, sastancima i simpozijumima, kada je reč o nekim našim problemima, uvek se govori uglavnom o našem mentalitetu.

Jedan italijanski diplomata s kraja prošlog i iz prve polovine ovoga veka, Karlo Sforca, koji je dosta dobro poznavao naš

svet, izneo je jednom svoje duhovno zapažanje. „Sloveni“, rekao je on, „mnogo i burno diskutuju. A kada svoje razgovore završe, oni to shvataju kao da su *radili* i da posle toga ne treba više ništa da rade.“

Mi se iscrpljujemo u drugim i obimnim razmatranjima naših problema, a posle toga se razidemo i očekujemo da se li problemi reše sami od sebe, ili, u najmanju ruku, da će to o čemu smo govorili neko već negde rešiti.

Možda će ovo što budem rekao zvučati jeretički za ovaj skup, ali ja imam potrebu da to kažem.

Ovde se pominju problemi lutkara, uslovi rada, nedostatak kadrova, pogotovo mladih, nezainteresovanost mladih generacija da se bave tim sjajnim poslom, što je uglavnom sve posledica nedostatka para. Predlažu se sistematska rešenja, koja kod nas nisu rešena, razumevanje ministarstava i slično. Sve je to u redu i sve je to tačno.

Mi smo, međutim, godinama navikavani da razmišljamo o tome *da treba da se donesu* ta sistematska rešenja, pa će onda sve biti u redu, sve će procvetati i doći na svoje mesto. Ja se samo pitam, ovako naglas, kada je kod nas doneto bilo kakvo sistemsko rešenje, kada je o kulturi uopšte reč, a kamoli o segmentu koji se zove lutkarstvo.

Naravno, koji čovek od umetnosti ne sanja o tome da može da se mirno bavi svojim lepim poslom i pritom ne mora da razmišlja da li će, pre svega, imati uslove za svoj rad, a zatim da li će od toga rada moći da živi ne razmišljajući kako da preživi. Retki su ti srećnici koji su, kroz istoriju, imali sreću da im poverenje pokloni neki mecena, pa i kada se to desilo, oni su morali prvo da zadovolje ukus mecena, a da svoju imaginaciju i svoj talenat prilagode tome. Setimo se renesansnih genija. Nije li većina njihovih remek dela urađena po narudžbini? Ali, i Leonardo i Mikelandelo, i mnogi drugi imali su sreću da im mecene budu obrazovani ljudi, ili bar dovoljno obrazovani da shvate šta to oni rade.

Ali, ta su vremena uglavnom prošla.

Pitaćete, kakve to sad ima veze sa našim lutkarima?

Tamo negde, po Zapadu, ljudi se snalaze drugačije. Postoje oni koji umetnost prave i oni koji tu umetnost prodaju. I jedni i drugi rade svoj posao, a što su i jedni i drugi bolji poznavaoi svoga posla, to im bolje ide. Naravno, i nažalost, događa se da je često mnogo važniji onaj koji prodaje i kako prodaje, jer od njegove umešnosti i poznavanja pravila marketinga, često isključivo zavisi da li će i kako će delo biti ocenjeno. Bar u trenutku kada je nastalo.

Mi smo oduvek očekivali sistematska rešenja. Od koga? Od ljudi koji se bave nekim drugim poslovima, koji su uvek smatrali da je kultura nadgradnja, izvrćući tako stvar sasvim naglavce. Jer, kultura nije nadgradnja, nego je baza svega.

Uostalom, nije to ni jedina stvar koja je kod nas okrenuta tumbi. U našoj nedugoj istoriji nije (u kontinuitetu) napunila još ni dva veka, sasvim su razumljive sve te rovitosti i dečje bolesti društva u razvoju koje nas i dan danas prate. Hteli smo da preskočimo neke razvojne puteve i da odjednom uskočimo u nekakvo društvo koje će imati razumevanja za lepe veštine. Zato smo stalno i očekivali nekakva sistemski rešenja, koja niko, nikad, koliko je meni poznato, nije doneo. I očekujemo ih još uvek. Pritom tavorimo, rađajući sve što radimo iz čistog entuzijazma i nekog poriva koji ni sami ne umemo da objasnimo, ili to znamo samo delimično.

Gde su u svemu tome lutkari? Kakve veze ovo što pričam ima direktno sa lutkarima?

Mi svi vrlo dobro znamo da je lutka prva i najomiljenija igračka svakog deteta. Da podemo od toga. Od kako postoji ovaj svet, mame i bake su pravile deci lutkice da se njima igraju...dok neki nisu shvatili da to može da bude i unosan posao.

I sad dolazim do toga šta ustvari hoću da kažem. Jednostavno pitam: koje je naše lutkarsko pozorište iskoristilo priliku da od svoje hit-predstave sačini i dobar posao i tako zaradi novce neophodne, kako za dalji rad, tako i za život nasušni? Da li je ikad iko tu lutku, koja je glavni junak neke priče-predstave multiplikovao i prodavao pre ili posle predstave onima koji su došli u pozorište? I ne samo lutku. Tim poslom se pozorišta ne bave, jer valjda smatraju da je to posao niže vrste i da ga treba prepustiti drugome. A taj drugi se nada. I od posla koji su pozorišnici-lutkari iznedrili svojom umešnošću i svojim talentom, zarađuju novce za sebe. Kad god usete da je to moguće.

Tačno je da mi nemamo zakone koji bi sistemski rešili te probleme. I tačno je da su i nama potrebni takvi zakoni i da treba insistirati da se oni donesu. Postoje neke zakonske odredbe koje govore o autorskim pravima. Postoji kod nas u biro za patente. Koliko je lutkara zaštitilo svoj, da kažem, izum, ili svoje autorstvo, i time onemogućilo raznim špekulantima da taj izum iskoriste za sebe? Pa i kada se to desi, ko je i uz čiju pomoć uspeo da to svoje delo plasira tako da mu donese profit? Oprostite za ove grube ekonomske izraze, ali oni se ne mogu izbeći.

Pozorišta očekuju subvenciju, koja će im omogućiti da idu od jedne predstave do druge. Opet pitam: koje naše pozorište ima pravnika u svojoj službi, koje ima trgovca u svojoj službi, da ne govorim o takozvanim šefovima marketinga, ili propagande, koji smatraju da je njihov posao vezan samo za to da dovedu dake iz škole u pozorište, ili da daju oglas u novinama da je danas na repertoaru ta i ta predstava? A u novije vreme da obezbede takozvane sponzore? Opet se

sve vrti oko toga da treba naći nekoga ko daje novce i stvar se tu završava.

Pomenuću samo neke primere koji nažalost ne potiču od nas. Primere koje svi znamo. Recimo, američka tv-serija *Mapet-šou*. Ona je ponikla iz pozorišta. Ona je i slikana u scenografiji koja predstavlja pozorište. Ne treba da napominjem kakav je poslovni bum tim lutkama napravljen.

Naš primer: nekada veoma popularna tv-emisija Duška Radovića *Na slovo, na slovo*. Ko je pravio i prodavao lutke iz te emisije? Ako je to neko i radio, taj neko svakako da nema nikakve veze ni sa pozorištem, ni sa televizijom. A ti tekstovi Duška Radovića se i danas povremeno i rado gledaju i u pozorištu.

Oduvek sam smatrao, a tvrdim to i danas da novaca ima, samo se treba sagnuti i uzeti ga. A sistemski rešenja će onda doći sama od sebe. Jer, na kraju krajeva, kad država, odnosno neka vlada, shvati da se negde vrti neki kapital, svakako će i da smisli način kako da ga ozakoni da bi ga oporezovala. Što je u redu. Porez i postoji da bi se kapital usmeravao. Kako se to kod nas čini, drugo je pitanje. Ali, ako od svog posla zarađujemo dovoljno da možemo i porez plaćati, onda nikome neće pasti na pamet da očekuje čudo koje će rešiti sve probleme, pa makar se to čudo zvalo i sistemsko rešenje.

Hoću da kažem da nam je, između ostalog, potrebno i nešto malo sopstvene umešnosti, a ne samo talenat i očekivanje razumevanja u društvu koje je za to najmanje sposobno. Uostalom, mi smo ti čija je misija takođe i stvaranje uslova za društveno razumevanje sopstvenog rada.

Svestan sam da je ovo što govorim samo jedan delić svega onoga što je bitno u problematici koja je ovdje postavljena. Hteo sam samo da podsetim na to i podstaknem možda nekoga i na taj ugao gledanja i razmišljanja, pa i na daljanje. A kada razmišljamo o ozakonjavanju sistemskih rešenja, mislim da pre svega treba tražiti ozakonjavanje i usavršavanje sistema *da možemo da radimo*, a ne način da dobijamo subvencije koje ćemo trošiti. Za lepe stvari, naravno, ali to nije jedini put...

Živomir JOKOVIĆ

Smatram, s obzirom da iz ustanova koje deluju u oblasti kulture da moramo tražiti, pre svega, razgovore, u ovoj godini kulture, sa ministrom kulture. Ministar kulture, potom, treba da organizuje sastanak sa ministrom prosvete. A, ako smo mu, pored pisma i zaključaka, potrebni i mi neka nas pozove.

Na osnovu jednodušno podržanih predloga u radnu grupu za formulisanje zaključaka, a time i teksta pisama koje bi trebalo uputiti, odnosno uručiti ministrima kulture i prosvete Republike Srbije, gospodi dr Nadi Popović-Perišić i g. dr Dragoslavu Mladenoviću, jednoglasno su izabrani: Živomir Joković, reditelj i direktor Pozorišta lutaka „Pinokio“ u Zemunu, Stevan Koprivica, književnik i upravnik Malog pozorišta „Duško Radović“ u Beogradu, Milena Ničeva-Jevtić-Kostić, kostimograf i kreator lutaka iz Beograda, mr Miroslav Radonjić, teatrolog i sekretar Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa u Novom Sadu, Alojz Ujes, profesor Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu i Voja Soldatović, reditelj i upravnik Pozorišta mladih u Novom Sadu.

Tekst zaključaka glasi:

Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je stručni razgovor o kadrovima u pozorištima lutaka u SRJ u Vršcu 12. aprila 1995. godine.

Skupu su prisustvovali istaknuti umetnici, upravnici pozorišta, pedagozi i teatroloziji, koji su se duže bavili pomenutom problematikom (prilog: spisak učesnika).

Posle svestranog sagledavanja dosadašnjeg razvika *lutkarskih pozorišta*, kao dela pozorišta za decu, odnosno posebnog sloja u pozorišnom makrosistemu Jugoslavije, danas (1995), zatim analize dosadašnjeg stanja i pronalaženja puteva i načina za dalji razvitak lutkarskih pozorišta u našoj zemlji - došlo se do zaključka *o veoma nepovoljnom stanju u ovoj oblasti pozorišnog stvaralaštva za najmlađe i o potrebi intervencije društva, odnosno resornih ministarstava, univerziteta umetnosti, akademija umetnosti i dr., kako se ovi dragoceni teatri ne bi ugasili.*

Formirana je Komisija koja predlaže sledeće zaključke i predloge:

1. *Kadrovsko stanje u lutkarskim pozorištima jugoslavije je alarmantno*, jer su se ova pozorišta, bez posebnog plana i pažnje, razvijala pod senkom velikih pozorišta za decu i pozorišta za odrasle.

1.1. Broj zaposlenih umetnika i drugih stručnjaka u pozorištima lutaka je ispod donje granice dozvoljenog;

1.2. *Starosna struktura ansambla je nezadovoljavajuća*, prosek starosti je iznad 43 godine, što je najbolji dokaz o posledicama koje su nastale zbog zapostavljanja ove vrste pozorišnog stvaranja;

1.3. *Kvalifikaciona struktura nedvosmisleno ukazuje na razaranje lutkarskih pozorišta „iznutra“* – angažovanjem amatera, odnosno na amaterizaciju profesionalizma u ovoj vrsti

teatarskog rada. – Od ukupno 93 zaposlena umetnika samo je 27 sa Fakulteta dramskih umetnosti i akademija;

1.4. Slična je situacija za *svim profilima stručnjaka*, reč je o:

- malom broju *dramaturga*,
- nedostatku *organizatora-producenata-menadžera*,
- nerazvijenom *marketinškom poslovanju*,
- skoro potpunom odsustvu *kreatora lutaka* i dr.

2. Najteže posledice na umetnički nivo pozorišta lutaka ostavljaju nerešena pitanja školovanja i specijalizacije glumaca, zato predlažemo:

2.1. da se pri Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu ili pri Akademiji umetnosti u Novom Sadu *školuju stručnjaci potrebni lutkarskim pozorištima*, u okviru postojećih ili novih katedri, ili

2.2. da Ministarstvo za prosvetu i Ministarstvo za kulturu u čijoj nadležnosti je celokupan pozorišni sistem, omoguće da se pri pojedinim pozorištima, koja za to imaju mogućnosti, *osnuju „majstorske radionice“*, koje bi pripremale buduće kadrove *glumaca za lutkarska pozorišta*, ili

2.3. da se pri pomenutim fakultetima i akademijama u okviru redovnih studija na *katedrama za glumu proširi nastava i na oblast lutkarskog pozorišta i pozorišta za decu – u celini* – bilo kao oblast specijalizacije u III ili IV godini studija, ili

2.4. da se *lutkarska gluma uči na specijalističkim studijama* na poslediplomskim ili specijalno organizovanim, ili

2.5. da se *omogući pozivanje poznatih svetskih stručnjaka iz inostranstva, za lutkarstvo*, i da im se omogući vođenje nastave bilo na fakultetima ili akademijama ili u okviru posebnih *„majstorskih radionica za lutkarska pozorišta“*.

Smatramo da treba iskoristiti povoljnu istorijsku priliku što mnogi čuveni svetski stručnjaci iz zemalja bivšeg Istočnog bloka, nude svoja znanja – pa ih treba prihvatiti i omogućiti im prenošenje znanja na naše umetnike i stručnjake u raznim formama. Reč je o čuvenim stručnjacima za lutkarska pozorišta iz Rusije, Poljske, Slovačke, Češke, Bugarske i dr. zemalja,

2.6. neophodno je za svaku od navedenih varijanti pripremiti:

- kalkulaciju-finansijski elaborat,
 - nastavni plan sa nastavnim programima,
 - spisak ličnosti koje će održavati nastavu,
 - prostorne i druge uslove za normalno izvođenje nastave;
- 2.7. na skupu je naglašeno da je nekoliko puta zamoljen Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu da otvori *katedru za lutkarstvo*, ili neku vrstu školovanja kadrova za lutkarska pozorišta i pozorišta za decu. Poslednji put je napisan celo-

vit Elaborat 1978. godine i predat dekanatu FDU, ali do otvaranja Katedre ili nekog drugog oblika školovanja nije došlo. Razlozi nisu bili u FDU, već u propisima za osnivanje novih katedri, kojih se držalo Ministarstvo za prosvetu. Komisija smatra da školovanje kadrova ne treba prepustiti privatnim školama i inicijativama, već ga razvijati u postojećim fakultetima Univerziteta umetnosti u Beogradu ili Akademiji umetnosti u Novom Sadu, gde postoje svi uslovi za organizovanje visokoškolske nastave za potrebe lutkarskih pozorišta i pozorišta za decu.

3. Želimo da naglasimo da su pozorišta za decu u uslovima međunarodnih sankcija ukazala na značaj pozorišta za našu nacionalnu kulturu a posebno pozorišta za decu i lutkarskog pozorišta.

3.1. U periodu sankcija ni jedno pozorište nije zatvoreno, niti je prestalo sa radom, iako su radili u nemogućim uslovima,

3.2. Osnovana su dva značajna jugoslovenska festivala za dečja pozorišta:

– 1993. u Kotoru (Jugoslovenski festival pozorišta za djecu),

– 1994. u Subotici (međunarodni festival),

3.3. održani su svi planirani skupovi i susreti pozorišta za decu i lutkarska pozorišta,

3.4. osnovane su nove smotre i novi susreti pozorišta za decu (Beograd – Susreti pozorišta za decu na Voždovcu; Susreti pozorišta za decu Učiteljskog fakulteta 1995. i drugi),

3.5. održani su simpozijumi o problemima pozorišta za decu:

– u Kotoru 1994,

– u Subotici 1994, i

– na V kongresu Zajednice evropskih pozorišta u Libeku (Nemačka) 1995. na kojima je posebno podcrtano stanje u kojima su radila pozorišta pod sankcijama.

Pozorišta za decu su bila svetle tačke našeg humanističkog i nacionalno-kulturnog otpora sankcijama i genocidu. To se obično zaboravi kada prođu opasnosti. Odgovorne instance to ne bi smele da zaborave.

4. Na ovom sastanku je jasno ukazano na činjenicu da je došlo do stvaranja novih državnih zajednica i da je raniji kulturni prostor nove geo-političke i pozorišne granice, i nove teatarske manifestacije. Ukazano je na potrebu pojačane brige za sadašnje stanje u oblasti pozorišnog stvaranja, a posebno stvaranje za decu.

Ove nove situacije i fenomene treba što bolje i dalekovidije da dešifruju kako umetnici, tako i odgovarajuće instance, koje planiraju razvitak kulturnog i umetničkog života, kadrovsku, finansijsku, organizacionu, pravnu i filozofsko-es-

tetsku logiku razvitka. Misli se, pre svega, na Ministarstvo za kulturu i Ministarstvo za prosvetu.

– Mi se nismo sastali u Vršcu da jadikujemo, već da kao odgovorni stručnjaci iz date oblasti skrenemo pažnju na posledice nebrige društvene zajednice i njenih odgovarajućih organa – za pozorišta za decu, posebno lutkarska pozorišta, koja su svedena na najnižu tačku, posle koje se moraju ugasiti.

– Krajnje je vreme da lutkarska pozorišta i pozorišta za decu, u celini, dobiju više mesta u hijerarhiji institucija kulture i umetnosti jer su svojim visokim rezultatima u zemlji i inostranstvu dokazala svoje visoke kvalitete i razloge postojanja.

5. Na ovom stručnom sastanku pokrenuta su i otvorena mnoga pitanja posebno ona koja se tiču proširenja mreže pozorišta za decu i lutkarskih pozorišta, jer je dosadašnja posećenost ovih pozorišta i sve veći broj potencijalnih posetilaca posebno u većim gradovima, i posle dolaska velikog broja dece-izbeglica, zahtevaju kompleksnije sagledavanje dalje izgradnje novih zgrada i prostora, uvođenje nastave za buduće umetnike-profesionalce koji će oplemeniti i na viši nivo podići oblast u celini.

– Predlažemo da sa odgovarajućim službama ministarstava pripremimo elaborat o daljem razvitku lutkarskih pozorišta i pozorišta za decu na teritoriji SR Jugoslavije.

U tu svrhu je formirana Radna grupa, koja bi posle dogovora sa navedenim ministarstvima, pristupila pripremanju elaborata o saniranju sadašnjeg nezavidnog stanja i daljem razvitku pozorišta za decu u našoj zemlji.

Radnu grupu čine:

1. Alojz Ujes, redovni profesor FDU, šef Katedre za pozorišnu i radio produkciju,

2. mr Miroslav Radonjić, sekretar Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine,

3. Dejan Penčić-Poljanski, pozorišni kritičar,

4. Živorad Joković, direktor Pozorišta lutaka „Pinokio”,

5. Voja Soldatović, upravnik Pozorišta mladih,

6. Stevan Koprivica, upravnik Malog pozorišta „Duško Radović”,

7. Vladimir Grubanov, rukovodilac Lutkarske scene NP „Toša Jovanović” u Zrenjaninu,

8. Vanja Popović, upravnica pozorišta u Podgorici, i

9. Milena Ničeva, kreator lutaka, scenograf i kostimograf Malog pozorišta „Duško Radović”.

Skup smatra da bi trebalo iskoristiti godinu kulture za razgovor o navedenoj problematici i pozorištu za decu u celini.

Vršac-Beograd

maja, 1995.

Komisija za zaključke:

1. mr Miroslav Radonjić, kustos-savetnik, s.r.
2. Alojz Ujes, redovni profesor FDU, šef Katedre, s.r.
3. Živorad Joković, direktor Pozorišta lutaka „Pinokio“, s.r.

4. Stevan Koprivica, upravnik Malog pozorišta „Duško Radović“,
5. Voja Soldatović, upravnik Pozorišta mladih, s.r.
6. Milena Ničeva-Jeftić-Kostić, kreator lutaka, scenograf i kostimograf Malog pozorišta „Duško Radović“, s.r.

**PREGLED PROSEČNE STAROSNE STRUKTURE I STVARNE STRUČNE SPREME
ČLANOVA UMETIČKIH ANSAMBALA U POZORIŠTIMA LUTAKA SRBIJE**
(stanje na dan 10. aprila 1995)

R. B.	Naziv pozorišta	Prosečne godine starosti	Akademija	Viša sprema	Srednja sprema*	Glumačka škola – studio	Nepotpuna srednja sprema	Niža sprema
1	Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd	43	16	2	9			
2	Scena lutaka „Kekec“, Beograd	40			1			
3	Lutkarska scena „Fenix“, Niš	55		2				
4	Pozorište lutaka, Niš	42	1	1	8	1		3
5	Pozorište mladih, Novi Sad	40	5	1	8	2		
6	Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica	40	2		9			
7	Pozorište lutaka „Pinokio“, Zemun	42	3		5	2	1	
8	Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“, Zrenjanin	44			7		2	2
	SVEGA	43,25	27	6	47	5	3	5

- Po jednog stalnog reditelja sa završenom Akademijom imaju: Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd
Pozorište lutaka, Niš
Pozorište mladih, Novi Sad
Lutkarska scena „Fenix“, Niš
Scena lutaka „Kekec“, Beograd
- Po jednog dramaturga imaju sa višom spremom:
sa srednjom spremom Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd
(Akademija)
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“,
Subotica (viša sprema)
- Po jednog kreatora lutaka imaju Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd (Aka-
demija)
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Su-
botica (visokokvalifikovani) – kreator i izvođač
- * – srednjom stručnom spremom obuhvaćena su sledeća zvanja učitelj, vaspitač, gimnazija, dizajner, mašinski tehničar, elekt. tehničar, mašinski elektrotehničar, medicinski tehničar, zubarski tehničar, hemijski tehnolog, građevinski tehničar, ekonomski tehničar, radio-tv mehaničar, poljoprivredni mehaničar, KV radnik

razgovor o sezoni 1994/95.

U saradnji sa Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, Uredništvo *Almanaha* je organizovalo razgovor o protekloj pozorišnoj sezoni: o radu vojvodanskih pozorišta u celini, o njihovoj repertoarskoj politici, materijalnom položaju, postignutim umetničkim rezultatima, publici, odnosu kritike prema teatru i događanjima u njemu kao i svim drugim pojavama karakterističnim za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini, proisteklim kao posledica sveukupnih neredovnih i nenormalnih okolnosti koje u poslednje vreme pritiskaju i opterećuju našu ukupnu stvarnost.

Razgovoru, koji je održan 30. oktobra 1995, u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház, prisustvovali su: Luka Hajduković (voditelj razgovora), Pavle Janković Šole, Jovan K. Radunović, Tibor Vajda, Vesna Spasojević, Vlada Stojanović, Zoran Ristović, Toma Knežević i Vesna Krčmar.

Donosimo autorizovana izlaganja učesnika u razgovoru.

Luka HAJDUKOVIĆ

Ovaj razgovor su pripremili Biljana Niškanović, kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine, i Miroslav Radonjić, muzejski savetnik u istom Muzeju. Radonjić me je zamolio da vam prenesem njegovo izvinjenje što zbog bolesti ne može da prisustvuje razgovoru.

Već je u pozivu rečeno da je ovaj razgovor naš tradicionalni skup i da ga već 10-15 godina organizuje Uredništvo *Almanaha* odnosno Pozorišni muzej Vojvodine. Cilj toga skupa je da prvenstveno ljudi koji neposredno rade u pozorištima, koji stvaraju ono što zovemo predstavom, da ti ljudi kažu kako je protekla pozorišna sezona u kojoj su i sami bili pozorišni stvaraoci. Ranije, dok smo mogli da lakše putujemo

i da gledamo predstave i pozorišta koja deluju van Novog Sada, imali smo kompletnija saznanja i pouzdanije slike o pozorišnim zbivanjima u Vojvodini. Danas, nažalost, vrlo je malo onih koji, osim predstava koje gledaju u mestu u kome žive, vide još poneku predstavu. Dakle, u današnjim prilikama kada ne možemo da putujemo kao nekada i kada smo osuđeni da gledamo samo one predstave koje pripremi mesno pozorište, odnosno predstave koje nam obezbede gostovanja, mi imamo relativno malo saznanja, malo činjenica o toj opštoj slici na planu našeg pozorišnog života u Pokrajini. Zato je ovaj razgovor i zamišljen tako da u njemu učestvuju svi predstavnici iz pozorišnih kuća. Međutim, razgovoru se odazvao mnogo manji broj pozorišnika nego što smo očekivali no, mi ćemo svoj posao ipak časno uraditi.

Ovi su razgovori značajni jer ih, nakon autorizacije, objavljujemo u *Almanahu*. Oni ostaju lepo svedočanstvo o ljudima i njihovim mišljenjima o jednoj pozorišnoj sezoni. Možda nam to svedočenje sada ne izgleda tako značajno, ali sam ubeđen da vreme potvrđuje upravo ovaj zaključak da ti razgovori imaju sve veći značaj što vreme dalje ide. Posle dvadesetak godina, ljudi koji se budu bavili pozorišnom istoriografijom, teatrologijom, koji budu proučavali pozorište na tlu Vojvodine, verovatno će se pozivati i na naše razgovore. U tome, pre svega, vidim značaj i dosadašnjeg razgovora. Osim toga, nakon razmene saznanja na ovome skupu pojedina pozorišta bi mogla već u toku ove sezone povlačiti poteze koji će im omogućiti veći uspeh.

Smatram da je ovo dovoljno za početak. Dajem reč onima koji žele da kažu šta misle o protekloj pozorišnoj sezoni. Sva su pitanja, dakle, sadržana u našoj temi. Možemo govoriti o kadrovima, o repertoarskoj politici, o dramskoj književnosti; možemo govoriti o finansiranju, o materijalnoj

osnovi za rad, o zgradama itd. Dakle, sve ono što nas tišti a što smatramo da bi eventualno, moglo, u bližoj ili daljoj budućnosti da se poboljša, može biti predmet razgovora. Izvolite.

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Kada počinjemo razgovor ove vrste, koji veoma cenim jer ostavlja trag o vremenu u kome smo trajali, dobro bi bilo da se podsetimo o čemu smo govorili prošle godine. Između ostalog, ako se sećate i o pokretanju srednje ili više škole lutkarstva. Složili smo se da nam lutkarska pozorišta biološki izumiru i da je starost ljudi koji se bave lutkarstvom do te mere kritična da za 15-20 godina nećemo imati lutkarskih scena. Bar ne ovakva lutkarska pozorišta kojima se možemo ponositi. Odgovornost je na nama i drugih krivaca neće biti.

Valjalo bi progovoriti i o funkciji Udruženja dramskih umetnika Vojvodine. To je, po mom skromnom mišljenju značajna asocijacija oko koje bi trebalo osmišljenije da se okupimo, pa tek onda pokušamo da rešavamo neke probleme za koje sada tvrdimo da su materijalne prirode. Mislim da sam i prošle godine govorio o tome da svi mi predstavljamo mala ostrva. Svako pozorište – ostrvo za sebe. Pokušavamo da unutar svoje kuće rešimo sve probleme: kadrovske, materijalne, repertoarske i da ne nabrajam šta sve drugo. Ja ću samo da podsetim da mi imamo u Novom Sadu jednu fantastičnu mogućnost. Nju pruža kombinat Srpskog narodnog pozorišta. Da vas podsetim, u vreme kad je izgrađen, ovaj moćni centar je dimenzioniran za izradu scenografije, kostima i rekvizita i za sva pozorišta Vojvodine i mnoga druga. Imati u svakom pozorištu tako stručne pozorišne majstore bezmalo svih zanata i toliko raznolik materijal u skladištu je zaista iracionalno. Kombinatski Srpskog narodnog pozorišta čije izvanredne i kadrovske i tehničke mogućnosti poznajem, držim da bi jednom osmišljenijom finansijskom politikom ali ne od strane pozorišta, već šire sredine u kojoj pozorišta deluju mogao da racionalizuje jednu od vrlo značajnih stavki kod postavljanja predstave.

Voleo bih da danas pokrenem razmišljanje o postavljanju lutkarskih predstava za odrasle. Kakva god da imamo lutkarska pozorišta, ona su još uvek okrenuta isključivo deci. Kažemo da nemamo novca i to je tačno. Ali nije tačno da se sa istim lutkama, istom osnovnom pričom, uzmimo na primer, *Crvenkapu* ili koju hoćete, ne može napraviti politička, erotska ili kojeg god hoćete žanra i predstava za odrasle. U svetu to nije nepoznato. Već deceniju i po pokušavam da pokrenem Novi Sad da počne tako da razmišlja. A da bi mogao da razmišlja, on mora prvo razmišljati o ljudi-

ma koji će ponuditi tekst, predložak za tu vrstu predstava. Znače, mi spadamo u retka pozorišta, sem časnih izuzetaka, koja ne okupljaju i ne neguju dramske pisce. Već sam prestao da govorim – pisce kuće. To je već, da ne kažem daleki san. Poodavno već nemamo veći broj naručenih tekstova od onih za koje verujemo da mogu nešto da urade. Da ne kažem da nemamo otvorene konkurse pozorišnih kuća. Čime mislimo da podstaknemo dramsko stvaralaštvo? Ako već kažemo da nema novca, morali bismo da učinimo javnim svaki pokušaj, medijski da ga afirmišemo. Da se stvori klima, osećanje značaja kakvo znamo iz ranijih vremena. Da je, recimo, napisati pozorišni komad za Srpsko narodno pozorište, zrenjaninsko, mitrovačko, somborsko ili neko drugo pozorište za pisca istovremeno i njegov rejting kada je reč o dramskom stvaralaštvu. Bojim se da sve to prolazi pomalo anonimno. Kuća se i dogovori sa piscem, ili dobije tekst pošto ga pisac ponudi. Ali sve ostaje tiho. Mi nemamo razloga da se stidimo medijske afirmacije i da na taj način stvorimo jedno osećanje o postojanju, tako da kažem, tog predpozorišnog života dok su pisci sami sa svojim tekstom.

Pozorišta su pokušala, pa odustala, da oko sebe okupljaju ljude vezane za svet pozorišta. Ali ne tako što će godišnje doći na dva sastanka, već da formiraju pozorišni forum. Da ono o čemu okupljeni razmišljaju, ili mogu da predlože, nađe odjeka u kući. I najzad, mislim da međusobno malo koristimo raspoložive ansamble, glumce u ansamblima. Mislim da bi se međusobno mnogo više mogli koristiti vrednostima koje imaju pojedine sredine i da to smatramo savršeno normalnim. Ne mislim samo na Vojvodinu, mislim na Srbiju i Jugoslaviju, a da nam jedno pozorište kao što je Zvezdara teatar može biti dobar nauk. I ono poslednje što hoću da kažem, to je da mi nemamo razvijenu ni naviku, pa onda, valjda ni potrebu, da uz Akademiju umetnosti koju imamo, od III godine već medijski afirmišemo, u IV znamo za novog glumca i reditelja, a da nakon studija već budu traženi. Da ne govorim o glumcima koji su već u dubokoj kreativnoj zrelosti. Nama se gotovo po pravilu događa da cenimo svoje stvaraoce tek kada od „komšije“ saznamo da ga cenim.

Eto, ovo o čemu sam govorio, nadam se da je bar mali podsticaj današnjem razgovoru.

Ponovo se vraćam na funkciju Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine i Pozorišnog muzeja Vojvodine kojima sam i prošle godine odao priznanje, a to činim i sada. Znače, nije uvek novac ono što je najneophodnije. Često je udruženi nastup i put do novca, mislim na okruženje društveno-ekonomsko...

Evto, to bi bilo, za početak, da malo razbijem tišinu. A, verujem u pozorište; da ne verujem ne bih bio ovde. Sigurno veruju i svi oni koji su u pozorišnim kućama, a danas ih

ovde nema. Bojim se da smo pomalo zaboravili da, pre svega, moramo biti okrenuti jedni drugima. Svakom od nas to mora biti neizmerno važno. Eto, tako ja to vidim uz radost da se u Srpskom narodnom pozorištu polako rešava v.d. status, ako sam dobro informisan. Mogu da izrazim još jednom svoje žaljenje što Siniša Kovačević više nije sa nama. Ali, to je, izgleda moj, da tako kažem, na žalost, privatni, lični žal. Ali se zato radujem ljudima koji su već dugo u tom Pozorištu i nadam se da će ovo nacionalno pozorište od izuzetnog značaja – ponovo postati to i svojim repertoarom – Srpsko narodno pozorište. Nemam nikakvih nacionalnih ni asocijacija, ni insinucija; govorim o tradiciji, govorim o starini jednoj, kakva je Srpsko narodno pozorište. I, na kraju – nikada pozorišta nije dovoljno u kakvom god vidu postojala: da li kao autorsko pozorište „Vesela kornjača“ ili kao Srpsko narodno pozorište, jedno od najstarijih na ovom kontinentu. Jer, od njih štete ne može biti.

Luka HAJDUKOVIĆ

Dok vi još malo priberete misli, pošto je gospodin Janković pomenio pitanje umetničkog kadara u lutkarskim pozorištima. Želim da kažem šta je Muzej na tome planu uradio tokom protekle i početkom ove sezone. Upravo na inicijativu g. Jankovića Muzej se prihvatio pokretanja jedne akcije koja je imala za cilj da ispita mogućnosti školovanja glumaca i reditelja koji bi radili u lutkarskim pozorištima, odnosno u pozorištima za decu. Mi smo obavili razgovore sa Akademijom umetnosti na kojoj se, kao što znamo, školuju glumci i reditelji. Muzej je 12. aprila ove godine organizovao u Vršcu, u okviru Susreta pozorišta Vojvodine, skup na temu „Kadrovi u pozorištima lutaka“. Na taj razgovor bili su pozvani predstavnici svih lutkarskih pozorišta, odnosno pozorišta za decu iz naše Republike. Međutim, odazvao se vrlo mali broj pozvanih: nekoliko članova Malog pozorišta „Dušan Radović“ iz Beograda, profesor Ujes sa Fakulteta dramskih umetnosti, Voja Soldatović, upravnik Pozorišta mladih iz Novog Sada, Živomir Joković, upravnik „Pinokija“ u Zemunu, kritičari iz Beograda koji su pratili Susret i mi iz Muzeja. Tamo smo se saglasili da se uputi predlog Akademiji umetnosti u Novom Sadu, odnosno Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu da, u okviru postojećih odseka uvedu dva nastavna predmeta. Jedan bi predmet bila animacija lutke, a drugi – istorija lutkarstva. To znači da bi se sa najminimalnijim brojem nastavnika, recimo sa dva profesora i dva asistenta, pri postojećim odsecima za glumu ili za režiju, mogao otvoriti studij animacije lutke, a i režije u lutkarskom pozorištu. Međutim, moram da vam kažem, komisija koja je izabrana da sroči pomenuti predlog (jedna

stranica teksta) nije ni do danas obavila svoj posao i predlog još nije poslat ni Akademiji ni Fakultetu.

Muzej se prihvatio i obaveze da pokuša da omogući i školovanje za osposobljavanje još jedne vrste radnika u lutkarskim pozorištima a to je kreator lutaka, odnosno lutkar-tehnolog. To je, znači, umetnik koji kreira lutku, i radnik, majstor koji po nacrtima izrađuje lutke. Danas u Vojvodini imamo jednog i po čoveka, da tako kažem, koji može da kreira, odnosno da izrađuje lutke. Bio je Šarvaš u Novom Sadu (otišao je u penziju, prošle godine) i Mačković u Zrenjaninu. Ne znam da li se još ko u Vojvodini uspešno bavi tim tako važnim poslom. Mi smo obavili razgovore sa Milivojem Radakovićem, našim poznatim lutkarem, obrazovanim u Pragu, koji je i reditelj, i kreator, i tehnolog, o mogućnosti njegovog angažovanja kao pedagoga. On je bio voljan da upiše klasu od pet do deset devojaka i mladića koje bi za godinu dana pokušao da osposobi da izrađuju lutke. Škola „Bogdan Šuput“ takođe je vrlo rado prihvatila ideju o školovanju lutkara. Međutim, mi nismo uspeali (već je tekao jun) da pripremimo program nastave i da ga dostavimo vlastima: opštinskim organima nadležnim za obrazovanje, odnosno Ministarstvu prosvete, koji daju saglasnost na nastavne programe. Tako je ideja o obrazovanju lutkara u „Bogdanu Šuputu“ ostala da se realizuje u narednoj školskoj godini.

Gospodin Radaković je čak voljan da sam pokuša da otvori svoj studio. On ima vlastiti prostor koji uglavnom zadovoljava potrebe, ima i osnovna sredstva, mašine itd. Sa jednim pomoćnikom državao bi kompletnu nastavu. Međutim, ne moć sam da počne, treba mu društvena podrška.

Eto, krenuli smo, vrlo ozbiljno i ambiciozno, ali do sada nismo mnogo postigli. Uspeli smo da animiramo školu koja bi pod svoj krov primila grupu lutkara, naravno, pod uslovom da to odobri Ministarstvo prosvete. Našli smo i čoveka koji je spreman da svoje ogromno iskustvo i svoju veliku ljubav prema lutki prenese na mlade. Saznali smo – test je pokazao – da među učenicima škole „Bogdan Šuput“ ima vrlo mnogo zainteresovanih za ovaj profil lutkara. Ostalo je, dakle, da se vreme do početka sledeće školske godine, iskoristi za obavljanje potrebnih priprema kako bi se, eventualno, moglo započeti školovanje profila lutkara koji nam je neophodan.

Da ne bih ponovo govorio, kazaću još nešto. Uprkos materijalnim teškoćama, uprkos političkim nevoljama, uprkos opštem siromaštvu, mi smo uspeali, to pokazuje ovaj materijal, da sačuvamo pozorište i čak da sačuvamo nekadašnji obim produkcije. Neka pozorišta su, čini mi se, napravila i pomake ka boljem kvalitetu. O tome svedoče činjenice. Ako je učešće pozorišta na festivalima potvrda njegovog

kvaliteta, ako je učešće na Sterijinom pozorju dokaz uspešnosti pozorišnih umetnika – vojvodanska pozorišta su prošle sezone postigla lep uspeh. Tri naša pozorišta bila su zastupljena na Pozorju: Srpsko narodno pozorište, somborsko Pozorište i Narodno pozorište koje deluje u Kikindi. Njihove predstave izvedene na Pozorju sigurno su na gornjoj lestvici kvaliteta u Jugoslaviji. To su novosadsko *Sumnjivo lice*, pa *Janez*, predstava grupe novosadskih umetnika, somborski *Fiškal galantom* i kikindska *Ožalošćena porodica*. Tim predstavama bi se mogla dodati još koja. Odlična je takođe „Kate kapuralica“, stvorena na somborskoj sceni, koja je već gostovala u mnogim pozorišnim centrima Jugoslavije. Vrlo je dobra vršačka predstava koju je režirao Miroslav Benka; to je *Ženidba i udađa* Sterijina.

Pomenute predstave, kao i još neke Srpskog narodnog pozorišta (*Mesečina za nesrećne*) svetle su tačke u našoj pozorišnoj produkciji u toku prošle godine. Govorim o predstavama koje sam video, a verovatno ima još dobrih predstava koje ne mogu da pomenem, jer ih nisam video.

Postoji još jedna tema o kojoj bih rekao reč-dve. To je pozorišni život Subotice. U tome gradu su nastale velike promene. Tamo je osnovano mađarsko pozorište pod nazivom „Deže Kostolanji“. Otuda je posle decenijskog rada, otišao reditelj i upravnik Ljubiša Ristić. Sad se tamo ponovo stvara pozorište kao što je i bilo: sa dve, u repertoarskom smislu autonomne, drame. Koliko iz štampe mogu da procenim, to je pozorište sada u velikoj krizi. Subotica je uložila velika sredstva u obnovu „Népke“, a Pozorište ima gubitke oko 700 hiljada dinara. Političke trzavice u tome gradu takođe se negativno odražavaju na pozorišnu kulturu i pozorišni život u njemu. Ipak, verujem da će taj period krize u subotičkom Pozorištu koji traje već godinu-dve uskoro minuti i da će ta pozorišna kuća opet biti značajan činilac u pozorišnom životu Vojvodine.

Uzged, rekao bih da je vrlo dobro što je pokrenuto pitanje pozorišnih organizacija Vojvodine. Njihovim radom ne možemo biti zadovoljni. Zajednica se sastaje jednom godišnje, i to kad treba da se dogovori organizovanje Susreta pozorišta Vojvodine. Međutim, trebalo bi nešto menjati u Zajednici. Sigurno je da ima tema koje bi i Savez i Zajednica trebalo da razmatraju i da svojim dobrim predlozima upućenim na odgovarajuće adrese ojačaju svoje uloge i poboljšaju položaj pozorišta u društvu.

I hteo bih još da vas obavestim o ideji o kojoj se u Muzeju razmišlja. Vi se sećate da je Sterijino pozorje svojevretno izdavalo dramaturški informator. Pokrenut je, valjda, 1986, a prestao je da izlazi, čini mi se 1991. godine. U tom dramaturškom informatoru, koji je uređivan po šablonu sa ciljem da se za tri minuta dobiju informacije o dramskom

delu koje treba čitati ili ne čitati. U svakom broju obrađeno je oko pet-šest dela. Ta publikacija je bila vrlo značajno informativno sredstvo baš za radnike u pozorištima, pre svega za dramaturge i za rukovodioce drame. Mi u Muzeju razmišljamo o ponovnom pokretanju dramaturškog informatora po istom uređivačkom principu, sa istim ciljem. Ako nađemo sponzora da nam novčano pokrije bar jednu godišnju produkciju, to znači tri ili četiri broja godišnje, mi ćemo obnoviti izdavanje dramaturškog informatora. On bi bio spona između dramskog pisca i pozorišta. Korist od informatora bi bila odista velika. On bi pomogao da se sadašnji neprimereni odnos pozorišta prema piscu promeni, tj. da pozorišna kuća brže i lakše otvara svoja vrata dramskom spisatelju. Otklanjanjem većeg broja smetnji na relaciji pisac – pozorište, on bi u najboljem smislu reči služio razvoju naše dramske književnosti.

Jovan K. RADUNOVIĆ

Ja bih, u stvari, najviše želeo da podržim ono što su moje kolege, naše kolege, već istakli, a bili su brži od mene, i rekli, zapravo, one pojmove o kojima sam i ja hteo nešto da kažem. No, da ne bi ispalo da hoću da izgovorim neke rečenice, a da te rečenice ne budu samo pusta parafraza onoga što smo već čuli, hteo bih da svoje natuknice kažem, a upravo se odnose na ono o čemu smo razgovarali prošle godine. Imam i nekih razmišljanja o onome što bi bilo možda dobro i korisno za vojvodanska pozorišta u sezonama koje su pred nama.

Pre svega, hoću da kažem da se pitanje novih dramskih tekstova pojavljuje kao akutni problem. Ovde mislim na dobre dramske tekstove i na one koji se domicilno vezuju za problematiku čovekovu, koji je rodstveno vezan za ovu Vojvodinu, mada to i nije presudno, jer dobar tekst može da bude vezan i za Mauritaniju, a da za nas bude vrlo aktuelan. Hoću da kažem da se dobar dramski tekst, obično, ili upušta u neke futurističke vode, ili se, pak, bavi problemima koji su odavno prohujali, bar inspirativno. A da su tekstovi koji prate savremen život ili u manjini, ili nisu dobro sročeni. Prema tome, ne vezujem se isključivo za datume, niti za događaje, nego za prave poruke koje dramski tekst treba da pruži i da pomogne reditelju, glumcima i ostalim saradnicima da izraze ideju dramskog pisca. Ono o čemu sam ja i prošli put govorio, ovoga puta ponavljam, samo u jednoj suženoj formi; smatram da bi dobro bilo da imamo povremeno, takozvane dramaturške salone. Ne znam da li je to najbolji termin; ubeden sam da znate šta želim da kažem time; treba da se što češće, svaki put u drugom gradu Vojvodine, ili samo u Novom Sadu, okupljaju dramski pisci koji

su Vojvodani, ili i oni dramski pisci koji mogu da dodu iz drugih sredina, s tim što bismo tu, na licu mesta pronosirali, govorili, obeležavali one dramske tekstove koji mogu da budu korisni za stvaranje repertoara u Vojvodini, Srbiji i Jugoslaviji, naravno. Mi smo trebali da imamo na umu da takvi dramski saloni postoje od Aristotelovih vremena do dana današnjeg. Dobro bi bilo da imamo, recimo, nekoga voditelja, uslovno rekavši, koji će da kaže neke napomene, a da kroz razgovore, kroz stručne analize dodemo do suštastvenih odluka i tekstova za koje smatramo da su dobri, da ih, preporučujemo pozorištima na korišćenje. Kada je Pavle Janković malopre govorio o nacionalnom teatru i o potrebi da imamo i nacionalni dramski tekst, što ja, naravno, veoma podržavam, hoću da podsetim sve nas, pa i samoga sebe, da su najveća svetska pozorišta, zapravo, nikla iz nacionalnih, iz potrebe da se iskažu neke nacionalne, ne nacionalističke, premise. Podsetio bih na postojanje jednog od najstarijih dramskih studija u ovom delu Evrope, ili u Evropi, kako god hoćete, na legendarni Dramski studio „Aristotel“ u Solunu, koji je, istovremeno, deo univerzitetskog kompleksa. Tu bih pomenuo, nadovezujući se na pojmovnost dramaturških salona, i na primere koji se dešavaju u moskovskom Hudožestvenom teatru, u Kraljevskom pozorištu u Londonu, u Francuskom nacionalnom pozorištu, ali i na godine kad sam, kao mladi dramski pisac, dakle, kao početnik, tada još uvek student, dolazio u Novi Sad, u Srpsko narodno pozorište da slušam starije i iskusnije dramske pisce i da slušam ljude koji govore o dramskim delima pojedinih pisaca. Nama to, čini mi se, nedostaje i smatram da bi dobro bilo da se toga pridržavamo.

Ovo što je Luka Hajduković, malopre, napomenuo, za dramaturški informator, mislim da bi to bilo od ogromne koristi i smatram da bi ga trebalo obnoviti, ukoliko se, naravno, jer uvek je dinar, taj prokletnik, u pitanju, ukoliko se dođe do sredstava. Zvezdana Šarić i Luka Hajduković su to jako dobro svojevremeno radili u Pozorju i treba im pomoći da nastave.

Vojvodanska pozorišta nemaju bližih kuća od onih koje su im u drugim mestima. Mitrovačko pozorište nema bližu kuću od somborskog, subotičkog, novosadskog, zrenjaninskog i obrnuto. Pogotovo sada kada je, evo, mitrovačko Pozorište u nekakvom, da tako kažem, stvaralačkom uzletu. Ovo pozorište, posle pedeset i četvrte godine, de fakto, prvi put ozbiljno stasava i upire se na profesionalne noge. Nadam se da ćemo uspeti da ubedimo i neke ljude, ne samo u opštini, odnosno okrugu, nego i u Ministarstvu kulture, da pozorište koje nema starost od pedeset godina, nego starost od nekoliko hiljada godina, računajući da smo makar, ako ne genetski, a ono, makar, komšijski na tlu gde su se rodili naj-

veći glumci postgrčkog perioda, ima pravo na umetnički život. Ja bih voleo da ta naša kooperacija umetnička, prijateljska, drugarska, kako god hoćete da je nazovemo, bude neka vrsta hitnosti, jer mi nemamo vremena da samo planiramo, a da sve to ostaje na papiru. Ja mislim da ta vremena moraju zauvek da prođu, da se zaborave, ili da se potisnu u zapećak. Hoću da kažem da ta razmena iskustava, pisaca, reditelja, glumaca, ne bi smela da bude vezana, isključivo, za nekakve materijalne nadoknade, mada svi mi živimo od tog dinara. Smatram da bi to trebalo da postane i neka vrsta moralnog kodeksa ljudi koji se bave teatrom, da se nađu i tamo gde ih čeka publika sa kojom će se možda, prvi put sresti u životu. Mitrovica ima publiku koja je gladna pozorišta, pozorišne umetnosti. To je klasični podatak. Ja sam, beležeći nešto i prikupljajući nekakav materijal za *Almanah*, odnosno za monografiju mitrovačku – 50 godina posleratnog rada i života pozorišta u Sremskoj Mitrovici – dolazio i do takvih podataka, mada sam kao dete, kao dečkić, gimnazijalac, još tada bio glumac amater, onaj koji je nosio tacne prelazeći preko scene, ali učeći, već tada sam učio nekakav zanat i možda su već tu bili nekakvi prvi bacili pozorišni, kojih ne želim da se otresem doživotno. Tada su se u gradu dešavale čudnovate promene, kao kad gledate neku izvanrednu TV seriju, ili TV dramu, pa gradske ulice opuste u određeno vreme, tako je Mitrovica, svojevremeno, bila pusta, puste ulice, jer se smeštao, da tako kažem, taj veliki gledalački potencijal u mitrovačko Pozorište. Mi pokušavamo da tako nastavimo, da vratimo ljude u pozorište i da ljudi počnu da shvataju, pogotovo mlade generacije, da pozorište nije samo čin gledanja pozorišne predstave, dakle, kupovanja karte, sedanja, gledanja, nego da pozorište počinja za gledaoca onog momenta kad se on odluču da vidi predstavu. Pošto je pozorište sveta dužnost. Ne zaboravimo da su nekada žreci stvarali pozorište! Imamo li mi danas dovoljno upotrebljivih ličnosti za koje bismo mogli da kažemo da su žreci jednog povezivanja svih vojvodanskih kulturnih zbivanja pa i pozorišnih? U Društvu književnika Vojvodine, to jest, u Udrženju književnika Srbije taj je deo organizaciono nešto živiji, ali nije ni blizu onoga kakav bi trebalo da bude. Mi nemamo veliki broj pozorišta u Vojvodini, ali imamo zato popriličan broj izvanrednih ljudi, teatrologa, koji zavreduju da se na takvim salonima nađu i da se tu dogovaramo oko onoga što se zove vojvodanski teatar.

Tibor VAIDA

Svima je nama jasno da je kriza, da je prisutna provincijalizacija Vojvodine, da je marginalizacija kulture opšta pojava, ali niko osim nas koji radimo u pozorištu vojvodansko po-

zorište neće održati i uzdići. Ukoliko nama ne bude stalo do toga, ovde neće biti ni pozorišta. Do sad ga je bilo zato što su ljudi koji su vezani za njega to želeli i morali jer im je to bila osnovna stvar u životu. Ne sme, na primer, da bude svejedno Srpskom narodnom pozorištu na kom nivou radi Novosadsko pozorište. Ne sme da bude Novosadskom pozorištu svejedno dal' u Subotici postoji pozorište ili ne i kakvo je to pozorište. Sad govorim iz aspekta pozorišta koja rade na mađarskom jeziku, jer mi imamo u Jugoslaviji dva profesionalna pozorišta, pošto će se grupa *Kostolanyi* spojiti sa Narodnim pozorištem u Subotici, kada se ta zgrada i uopšte situacija sredi kako treba. Nije smelo da nam bude svejedno šta se dešavalo proteklih deset godina u Subotici, kakvo je to pozorište, da li u Novom Sadu imamo pozorište koje radi tako kako ovoj publici treba, da li vojvodanskoj pozorišnoj kulturi treba pozorište na tom nivou gde se trenutno nalazi Novosadsko pozorište i da li sme, u jednoj takvoj sredini kao što je Subotica, da se napravi rasulo nečega što je stvarano od 1946. na ovamo. Bilo je to jugoslovensko pozorište koje je radilo na mađarskom jeziku, kao što je i Novosadsko pozorište jugoslovensko pozorište, koje radi na mađarskom jeziku, i prema tome se uklapa u jednu kulturnu sredinu i treba da bude bitan deo te kulture. Osnovna moja zamerka nama samima je to što ne vodimo računa jedni o drugima. Postoji Zajednica profesionalnih pozorišta koja kao osnovnu delatnost smatra organizovanje Susreta i ništa drugo. A šta se dešava u pozorištima, kakva je to materijalna, kadrovska i programska situacija, to malo ko zna, sem ako pročita u novinama. Ne cirkulišu među nama informacije, to je činjenica, ali niko se protiv toga ni ne buni jer ima dosta svojih briga i ne shvata da nivo onog drugoga direktno utiče i na njegov nivo. A Udruženje i Zajednica mogu mnogo toga da urade da dodemo do nekog nivoa, mnogo višeg, od onoga na kojem smo sada. Mi smo dobrovoljno vatrogasno društvo koje, ako se sastane – sastane, ako ne – ne, nemamo nikakvu težinu svojih reči jer ne stoji niko od članstva iza nas. A to Udruženje će biti takvo kakvo mi hoćemo da bude. Bez nas, Udruženje je mrtvo slovo na papiru, a ovaj naš današnji skup ovde potvrđuje koliko su ljudi zainteresovani za to da se nešto preduzme, da se nešto uradi. Ja znam da se u pozorištu ne priča nego se pozorište pravi i to je osnovno. Možemo ovde lepe stvari da ispričamo a da od toga posle ne bude ništa, ali ako se jednom ne skupimo i ne shvatimo da niko drugi osim nas to pozorište i uopšte pozorišnu kulturu u Vojvodini, neće stvoriti, a da mi to možemo zajedno i samo zajedno, onda ćemo i dalje isto ovako da životarimo, da propadamo, kao što sam zatekao ovu situaciju i ovde, u Novosadskom pozorištu. Ima problema, hvala Bogu, kao i svuda, ali da je neko

vodio računa o toj kući, da je neko pomogao (možda se ova kuća nije ni obračala jer nije znala kako, ni kome, ni kada), verovatno do ovoga ne bi došlo. Krize ima, ima je što se materijalne situacije tiče, međutim, ovde konkretno, u Novosadskom pozorištu kriza je i umetničkog osoblja. Puno ih je otišlo, pitanje je da li su morali? Da smo mi bili organizovani onako kako bi trebalo da budemo, da li bi ti ljudi zaista svi otišli tamo gde su, gde sad više ne znaju šta će sa sobom. Prema tome, sami vrlo svesrdno podržavamo ono što se dešava, samim tim što ne činimo ništa. Neko je rekao, ne mogu glupi ljudi toliko da naude s tim što urade, koliko mogu pametni s tim što ne urade. Osećam da smo mi zapravo stvorili mogućnosti i uslove da se sve ovo desi i ako se ne opametimo i ako ne krenemo mi da radimo na uzdizanju nivoa vojvodanskih pozorišta moći ćemo i dogodine da se skupimo i da kukamo, jer niko osim nas neće preduzeti ništa. To moramo uraditi mi. Zajedno. Ne u ovako malom broju, kao što nas je sada. Imam utisak da se svi bavimo nečim drugim, a ne onim zbog čega se, deklarativno, svi nalazimo u svojim pozorištima.

Vesna SPASOJEVIĆ

Ja sam prvi put učesnik u razgovorima ovakve vrste i izuzetno sam počastvovana zbog toga. Pozorišna sezona 1994/95. kod nas u Mitrovici startovala je sa velikim zakašnjenjem. Prve premijere imali smo tek u aprilu 1995. godine.

Mitrovačko Pozorište je i danas apostrofirano, jer nemamo profesionalne glumce u radnom odnosu i zato se rad na predstavama dosta razlikuje u odnosu na rad u drugim pozorištima. Oskudevamo i u drugim stručnim kadrovima. Te probleme pokušavamo da prevaziđemo koristeći se iskustvom i modelom organizacije na način kako to rade u Zvezdara teatru i njemu sličnim. Angažovanje glumaca po projektu, odnosno okupljanje tima odabranih glumaca i ostalih saradnika može da urodi plodom, ali ne i da se prihvati kao trajno i konačno rešenje.

U sezoni koja je za nama ostvarili smo, po ovom principu, jedan projekat, upravo u nameri da damo što je moguće veći doprinos u stvaranju kvaliteta pozorišne produkcije i postanemo ravnopravan partner sa ostalim profesionalnim pozorištima u Vojvodini. Ove godine na Susretima profesionalnih pozorišta mi smo se pojavili sa jednom, čini mi se, dobro urađenom predstavom. To je drama *Krvava tetra (Radinka, Ljubisav i Milat)*, u režiji Bore Grigorovića, koja je pokazala solidnom i prilikom dalje prezentacije. Na ovogodišnjem prvom Festivalu malih pozorišnih ostvarenja u Zemunu, gde su dodeljivane i nagrade, kao dokaz kvaliteta, glumica koja je igrala u našoj predstavi, Ružica Sokić, bila

je najuspešnija. Priznanje je utoliko veće i značajnije ako se ima u vidu da je žiri na čelu sa Muharemom Pervićem nagradio upravo ovo glumačko ostvarenje u vrlo oštroj konkurenciji među petnaest izvedenih predstava. Predstava je učestvovala čak dva puta na ovogodišnjem BELEF-u i to je za nas značajan pomak. Smatram da smo ovog puta uspjeli da skrenemo pažnju na mitrovačko Pozorište u pozitivnom smislu. Predstoje nam putovanja i igranja ove predstave u gradovima Srbije, uz već nekoliko ostvarenih gostovanja.

Uspeli smo da rešimo i problem reditelja. To je ono što je bilo sporno i prisutno kao kamen spoticanja. Sada imamo svog zaposlenog, kvalifikovanog reditelja. U pitanju je Saša Latinović, diplomirani pozorišni i radio-reditelj, koji upravo sada, na početku nove sezone radi predstavu *Viktor ili deca na vlasti* Rože Vitraka. U ovaj projekat uveli smo i jednog studenta glume i to će biti ubuduće i naše opredeljenje: da negujemo novi, mlad glumački kadar koji će, nadamo se, kasnije biti trajnije vezan za našu Kuću. To je, upravo, drugi korak koji mi nameravamo da realizujemo, da stvorimo makar minijaturno glumačko jezgro, jer teško je rad zasnovati na amaterskom ansamblu, a biti u redu profesionalnih pozorišta. Bez obzira što mi pokušavamo da koristimo prednosti birajući za nove predstave glumce u svim pozorištima, ipak mora postojati i stabilno jezgro, koje bi se, ustvari, samo oplemenjivalo, nadograđivalo i upotpunjavalo gostujućim glumcima.

Uz rešavanje problema ove vrste, upravo okončavamo jedan značajan i zamašan posao. Naime, pripremili smo za štampu pozorišnu monografiju, koja obuhvata pedeset godina rada mitrovačkog Pozorišta. Uzor nam je vršačko i neka druga pozorišta, koja su publikacijama sličnog karaktera ovekovječili značajne jubileje, postojanje i rad u određenom periodu. Radeći na prikupljanju materijala za monografiju, postali smo svesni naše uloge na pozorišnoj mapi Srbije i Vojvodine. Imamo obavezu da našem, mitrovačkom Pozorištu makar vratimo onaj sjaj koji je nakad imalo, ako ne možemo da učinimo nešto više. Videćemo koliko ćemo u tome uspeti, a imamo i ambicija i želje da u tome istrajemo.

Vlada STOJANOVIĆ

Ja sam ovde umesto Voje Soldatovića, direktora Pozorišta mladih. Nisam nikakav stručnjak za lutkarstvo, ne znam da vodim ni marionetu, ni ginjol, ali znam kad se ona dobro ili loše vodi. Potrebe jedne kulturne sredine su veće što je ta sredina kulturnija. Da bismo te potrebe razvijali, moramo, dakle, razvijati kulturu, odnosno, u našem slučaju, pozorišnu umetnost. Ako ne negujemo dečja pozorišta, zvrjaće nam prazna pozorišta za odrasle. To je notorna činjenica. I

to ne samo od malih nogu, nego ih pratiti i dalje. To Voja Soldatović radi: pravi predstave za najmlade, malo odraslije, pa čak do onih večernjih scena za omladinu. Naravno, to je sve skopčano sa ozbiljnim troškovima. Mi imamo, četvoropetoro mladih ljudi koji su završili Akademiju i, mogu vam reći, to su darovita deca. Ali, šta to vredi kad na Akademiji nisu imali prilike da nauče bilo šta o lutkarstvu. Ja se ne bih složio sa gospodinom koji kaže – „jesu pare potrebne, ali to nije jedino“. Jeste presudno. Kako uopšte razvijati kulturu, kad naš ministar za kulturu proglašava godinu kulture. Koja godina kulture? Kultura traži dugoročan i ozbiljan program iza koga treba ozbiljno stati. To mi izgleda ne možemo da shvatimo. A kada prođe ta godina, može kultura i niza stranu. Kampanjski je to mentalitet koji samo šteti kulturi. E, sad, što kaže Vajda „niko sem nas ne može napraviti pozorište, ali ga može upropastiti“. To je naša nesreća.

Zoran RISTOVIĆ

Ja bih govorio o repertoaru, zato što smatram da svako zlo i svako dobro jednog pozorišta potiče od dobrog ili lošeg repertoara. Brojna pozorišna pitanja proizilaze iz te jedne jedine reči – repertoar. Iz njega proizilazi atmosfera u pozorišnoj kući, uspeh i ugled pozorišta, naklonost publike prema pozorištu, a posebno negovanje domaćeg dramskog autora. Naša pozorišta prevashodno treba da obrate pažnju domaćem piscu zato što smatram da se afirmacijom domaćeg dramskog autora afirmiše ne samo pozorište, nego i nacionalno biće naroda kome to pozorište pripada, odnosno publika za koju to pozorište stvara svoje umetničko delo.

Kad se pogleda pregled repertoara pozorišta Vojvodine u protekloj sezoni, onda se uočava da je broj stranih dela u odnosu na domaća u prednosti. Meni se to ne dopada jer nisam pristalica tendencije da strano delo bude dominantno u repertoaru. Naravno, ima pozorišta koja su dala prednost domaćem autoru i domaćoj dramskoj literaturi – savremenoj i klasičnoj. Međutim, ukupan pregled repertoara u sezoni 1994/95. pokazuje da je strani autor bio u prednosti. Ja mislim da se pozorište maksimalno može otvoriti prema publici i prema sredini u kojoj deluje samo ako igra domaćeg autora. Isto tako, pozorišta se mogu jedino proslaviti i svojim umetničkim radom ući u istoriju nacionalnog teatra samo i isključivo sa domaćim piscem. Pogledajmo, primera radi, Srpsko narodno pozorište. Poslednjih pedeset godina ovog Pozorišta pamtiće se, pre svega, po predstavama domaćih autora. Na ovogodišnjem Sterijinom pozorju i Susretima pozorišta Vojvodine predstava *Sumnjivo lice* dobila je najveće priznanje – proglašena je za najbolju.

Brižljivija analiza može da pokaže da su i druga pozorišta ostvarila zavidne umetničke rezultate sa dramskim delima domaćih pisaca. Prema tome, treba se založiti ne samo za domaće klasično dramsko delo, nego odlučno i hrabro i za domaćeg savremenog dramskog pisca.

Kad je reč o pozorištima u Vojvodini, savremeni autor iz naše sredine nije dobio istaknuto mesto na sceni. Novi Sad, sa velikom kulturnom, a naročito pozorišnom tradicijom, nije uspeo čitav niz godina da iznedri svog dramskog pisca zato što nije vođena osmišljena repertoarska politika.

Pozorište u svakom trenutku svoga postojanja i rada mora da se nametne svojoj publici i svojoj sredini sa domaćim piscem. Ništa nije prirodnije publici nego kad vidi na sceni domaće dramsko delo, sadržaj i temu koji su vezani za njen život.

Afirmišući domaće pisce mi se uključujemo u pozorišno stvaralaštvo ne samo naše zemlje, nego i čitavog sveta. Ne možemo se mi predstaviti Evropi sa stranim piscem, nego sa našim domaćim autorom.

U pravljenju repertoara zalažem se za stvaralački pristup po kome će se pozorište odlikovati. Ne dozvoliti da se primenjuje prepisivački repertoar. To je napogubnija stvar koja može zadesiti jedan teatar kad je reč o repertoaru. Repertoar pozorišta mora biti prepoznatljiv, odnosno pozorište se prepoznaje po repertoaru.

Pozorišta moraju da izgrade kriterije na osnovu kojih će smelo da pristupe ocenjivanju dramskih dela koja žele da uvrste u repertoar, a ne da očekuju druga pozorišta da afirmišu dramskog pisca, pa da ga onda ona preuzmu kao već afirmisanog autora.

Umetnička zrelost jednog pozorišta ogleda se upravo u tome koliko ono ume da oceni dramsko delo i da se zauzme da ono bude i izvedeno na sceni. Pozorište će biti cenjeno zbog toga što ga je prvo „igralo” i predstavilo pozorišnoj javnosti.

Toma KNEŽEVIĆ

Ja bih nešto rekao, ali bez mikrofona, pošto nisam hroničar, ne volim da se žalim – na drugoj strani, a nemam ni name-ru da pišem memoare. Kad bolje razmislim, čini mi se da bi bolje bilo ćutati. Veoma poštujem vaš dolazak i vašu volju da govorite u ovoj hladnoći o problemima pozorišta, ali mislim da sama činjenica da ovde nema predstavnika pozorišta iz Sombora, Zrenjanina, Vršca, Subotice, da ovde nema pozorišnih kritičara, novinara, teatrologa, znači da ovo nije nikakav relevantan skup koji bi mogao u potpunosti i na pravi način osvetliti prošlogodišnju sezonu i sve probleme

aktuelnog pozorišnog života u Vojvodini i pozorišnog sistema u našoj zemlji. To naš skup obesmišljava, tako da ja ovo više shvatam kao drugarski razgovor, što mi je veoma prijatno. Ali...dovoljno bi bilo samo konstatovati niz problema, od kojih ste mnoge vi pomenuli, i one probleme koji nisu pomenuti, pa shvatili da smo mi, zaista, u ovakvom sastavu, što reče Šole Janković, samo ostrvo. I možemo govoriti samo neke svoje lične impresije, pojedinačne utiske, svesni da to ne može imati nikakvu delotvornu ulogu. A jedini smisao ljudskog razgovora jeste (naravno, na temelju analize onoga što smo do sada radili), učiniti nešto, promčiti nešto nabolje. I zato ja nemam volju da govorim, zato što mi se čini da je situacija u velikoj meri beznadežna. Ostaje nam da svako radi ono, što može, kako može, a bez ikakve mogućnosti da skroji neki sistem i da se svi u tom sistemu, sva pojedinačna pozorišta, i svi ljudi koji u njima rade, osećaju kao deo neke celine. Nema, ako je već upotrebljena ta reč – ostrvo, nema arhipelaga, i mi svi plutamo zasebno, razbacani po nekom okeanu, ili možda po nekoj bari. Recimo, šta znači Udruženje dramskih umetnika? Ne funkcioniše, apsolutno. Nema nikakav značaj. Šta znači Zajednica profesionalnih pozorišta Vojvodine osim održavanja Susreta, što već ide po nekoj inerciji, nema nikakvog značaja, pa recimo, aktuelna je ideja povezivanja svih pozorišta u Srbiji na jednoj zajedničkoj smotri. To je ideja da se Susreti profesionalnih pozorišta Vojvodine i Susreti „Joakim Vujić” nekako povežu. Nisam čuo ni jednu konkretniju ideju, niti predlog neke forme i načina organizacije tog jedinstvenog festivala. Ja mislim da bi to imalo smisla. S obzirom da je Joakim Vujić „otac našeg pozorišta”, bilo bi logično da takav Susret obuhvati sva pozorišta u Srbiji. I, treba konstatovati, da je Susret vojvodanskih pozorišta postao jedna regionalna smotra, regionalni festival, i u priličnoj meri marginalizovan.

Što se tiče Srpskog narodnog pozorišta, ja sam mislio (i to bi mi bilo zanimljivo), da ću ovde danas ćuti od pozorišnih kritičara, teatrologa, ocenu, prošlogodišnje sezone, pa bih onda i ja, verovatno, bio provociran da, pošto sam učestvovao u kreiranju repertoara Drame Srpskog narodnog pozorišta, da eventualno branim ili obrazlažem taj repertoar, da govorim o smislu te koncepcije, o problemima, o pojedinačnim predstavama... Pozorišta funkcionišu samo kroz stvaralačke ekipe, kroz timove, kroz predstave. To jeste najvažnije, ali mnoge stvari se događaju bez uticaja kolektiva pozorišta, bez uticaja nekog kulturnog foruma, recimo Grada. Hoću da kažem da ne postoji smisljena, celovita kulturna politika koja bi omogućavala da se, pre svega globalni, a zatim i pojedinačni problemi rešavaju na sistematičan način. Mi uvek počinjemo ispočetka. Uvek nam se i vrlo često nam se događaju neke promene koje nisu rezultat progre-

sivnoga razvoja, nego rezultat neke depresije, potresa, incidentata i haotičnosti. Ta famozna reč – promena je gotovo fetišizirana, pa kad se kaže: desila se promena, odmah se misli da se nešto bog-zna-šta važno i pozitivno desilo. Gledajući samo situaciju u Srpskom narodnom pozorištu pednaestak godina, recimo, da uzmem taj period rada u novoj zgradi, sve promene su bile rezultat intervencija u cilju smirivanja nekih, da tako kažem, da upotrebim izraz – biće vam jasno odakle je – nekih „neželjenih pojava“. Promene nisu činjene na osnovu racionalne, stručne analize onoga što se događa, analize problema koji su postojali, nego uvek nekako intervencionistički. Pogledajte koliko se upravnika promenilo u Srpskom narodnom pozorištu, od 1945. godine. Osamnaest. Što upravnika, što vršilaca dužnosti. A imajte u vidu činjenicu da je Miloš Hadžić bio upravnik dvadeset jednu godinu. Dakle, za trideset godina – sedamnaest upravnika. Prosečno, ni dve godine. Prode godina ili dve i uprava se menja, bez obzira da li su to vršioći dužnosti ili su to „pravi“ upravnici sa normalnim mandatom. Recimo, prethodni v.d. upravnika Pozorišta bio je duže nego što je Siniša Kovačević pre njega bio sa normalnim mandatom. Naravno, uprave su bitne toliko koliko umeju i uspeju da urade važne stvari u pozorišnom smislu. Nažalost, prave se važne i ukoliko ne umeju da urade ništa važno. Ne postoji, i nikad nije postojala, prilikom ovih promena, neka stručna, profesionalna ocena vrednosti i kvaliteta rada pozorišta u određenom periodu, u mandatu pojedinih ljudi. Naime, ne postoji nikakva forma organizovanoga uticaja pozorišnih ljudi na pozorišnu politiku. Nemamo ni zakona o pozorištu, još uvek, a koliko se o tome govori. A neke stvari, one najvažnije stvari ostaju nedodirnutе. Nije problem kod nas napraviti dobru predstavu u bilo kom pozorištu, pa ni u ovim kriznim vremenima. Jer uvek se dogodi neka dobra predstava, možda baš iz očaja. Problem su male plate, ali kad plate uopšte nema, onda to nije problem. Godine 1993. ljudi uopšte nisu ni postavljali pitanja plata zato što su bile gotovo bezvredne. E, danas je to veći problem zato što to što se dobija ipak nešto vredi, a nedovoljno je da se živi. Dakle, i u najtežoj situaciji se nešto uradi. Ali, problem je kontinuiteta dobrih predstava koje, posle izvesnog vremena, pozorište prevode u jedno kvalitativno drugačije stanje, bolje stanje, što opet, stvara uslove da se na sistematičan i lakši način proizvodi više dobrih predstava. To automatski znači i u celini bolji i kvalitetniji pozorišni život, i više publike, i bolji status umetnika. Usled čestih promena, nema, jednostavno, dovoljno vremena da se jedan koncept razvije, nego se svaki koncept razbije. U Drami SNP-a, u prošloj sezoni, namera je bila da se upravo ostvari kontinuitet, dobrih predstava, da se okupe majstori posla, da to bude pre

svega (jednostavna je formula za dobru predstavu) dobri tekstovi naše domaće, nacionalne i svetske dramaturgije, da to budu prvi reditelji, tu su bili prošle godine Dejan Mijač, Vida Ognjenović, Ljuboslav Majera. Ova sezona je započeta predstavom Egona Savina. Dakle, namera je bila da se vrhunski reditelji okupe i da postanu naši stalni gostujući reditelji. Nije bitno što oni nisu u angažmanu. Namera je bila da se ti ljudi vežu za Srpsko narodno pozorište, ne samo kao reditelji jedne predstave, nego kao kreatori jednog koncepta dugoročnijeg razvoja pozorišta. Da se osete kao članovi Kuće i kao ljudi koji svojim radom stvaraju i repertoar i umetničku politiku i atmosferu, koji utiču i na podizanje opšteg kvaliteta predstava i na podizanje statusa pozorišta, koji stvaraju prepoznatljiv stil Kuće, imidž Kuće, koji stvaraju glumce i koji omogućavaju, konačno, i bolju egzistenciju ljudima. Mi smo u junu ove godine, dakle na kraju sezone, započeli jedan komad, to *Radovan III* Dušana Kovačevića, nažalost, dolaskom nove uprave, taj projekat je doveden u pitanje. To je prvi elemenat „stabilizacije“. Ne znam da li ste možda pročitali u štampi (to sam i ja iz štampe doznao) da je projekat doveden u pitanje upravo zbog kadrovskih promena koje se očekuju. Nikome nije moglo pasti na pamet, bez obzira na sve ostale promene, da neko može dovesti u pitanje Dušana Kovačevića, ovaj komad – *Radovan III* i Dejana Mijača. A upravo se to desilo. Ekipa predstave je reagovala, napisala pismo i zatražila od novog upravnika razgovor i objašnjenje zašto se projekat dovodi u pitanje. Taj „razgovor“ je trajao tri minuta jer je novi upravnik saopštio da ne voli papirologiju, a ni duge sastanke. Rekao je da projekat nije doveden u pitanje, nego da su glumci krivi što su tu stvar ispolitizirali (!), na šta su ljudi ostali zabezeknuti. Čovek je ustao i izašao, kao da nije znao ni gde je došao. „Razgovor“ je bio završen. Dakle, problem komunikacije i kontinuiteta. Zar uvek treba počinjati od nule? Zar uvek treba počinjati ispočetka, pogotovo u jednoj takvoj Kući, kakva je Srpsko narodno pozorište, sa takvom tradicijom! Sve promene se, naravno, vrlo teško primaju, pa čak i promene nabolje se teško primaju. A tek promene nagore? Šta ćemo gledati u sledećoj sezoni? Za sada se zna samo šta nećemo gledati.

Kada sam pomenuo Dejana Mijača, problem je delikatan. Godine 1982, posle *Golubnjače* Dejan Mijač je otišao ljut i uvreden. Ponovni dolazak Mijačev 1989. godine bio je grubo i ružno završen, jer je Dejan Mijač morao da na brzinu dovrši režiju *Pokojnika*, pošto je u pozorište „upadala“ pritudna uprava. Ovaj poslednji dolazak Dejanov, kad je uradio *Sumnjivo lice*, značio je za dramski ansambl, ne samo podstrek da se uradi dobra predstava nego i da se dogodi moralna obnova ovoga pozorišta, da se stvori lepa atmosfe-

ra u ansamblu za buduće predstave. Nažalost, ponovo se onemogućava njegov rad u Srpskom narodnom pozorištu. Njegovim ponovnim dolaskom, nekako je Novi Sad kao kulturna sredina bio rehabilitovan. A bojim se da ovim nekorektnim potezom jednoga čoveka pada malo ljaga i na celo pozorište, pa i na grad Novi Sad kao kulturni centar. Nek se zna – jer se mnoge loše stvari ponavljaju, kao da se ništa ne zna.

Vesna KRČMAR

Pokušaću da sledim svoju misao od prošle godine kao i uopšte razmišljanje o pozorištu. I prošle godine sam govorila o repertoaru Srpskog narodnog pozorišta i tada sam zastupala tezu da, bez obzira u kakvim se organizacionim problemima pozorište nalazilo, nastaju dobre predstave. Tada sam to ilustrovala pokazateljima iz prethodne sezone.

Početkom godine pripremajući se za skup *Kultura kao samoodbrana društva i ličnosti*, analizirala sam četvorogodišnji repertoar Srpskog narodnog pozorišta, period ratnih godina, pa sam došla do zanimljivog zaključka da je pozorište najvitalniji deo društva. Bez obzira na sve okolnosti i sve ono što se događa oko njega, ono živi i oblikuje se, stvara po svojim unutrašnjim zakonitostima. Tu tezu i dalje zastupam.

Mogu se dešavati promene na čelu uprave ili onakve, ali u svakoj sezoni će nastajati predstave koje će biti dobre, koje će zaseniti, i predstave, koje će po pozorišnom pravu na neuspeh, biti loše. U toj analizi četvorogodišnjeg repertoara i posete, vidljivo je da je sezona 1992/93. nakriznija godina u društvu zbog rata i zbog svega što se događalo oko nas, bila je godina s najvećim brojem premijera, najvećim brojem publike, najvećim brojem gostovanja, što je posebno interesantno jer je to vreme nestašice goriva, a uspeli smo da svaka naša premijera ima i beogradsku premijeru. Mnogo smo putovali po (tadašnjoj) Jugoslaviji, a znamo da je naša scenografija preglomazna za ostale scene i da smo na taj način hendikepirani. Dakle, pozorište živi iznutra i stvara se po svojim sopstvenim zakonima, nastaje voljom ljudi koji ga stvaraju, tako da sam bliža Vajdinom shvatanju da samo sami sebi možemo pomoći, samo mi koji živimo u pozorištu možemo se uzajamno pomagati, a ne možemo očekivati pomoć dekretom ili bilo kakvom intervencijom sa strane.

Kada su u pitanju pozorišne institucije kao naša gde je jako veliki broj zaposlenih, tu je prisutno mnogo destruktivnih ljudi koji taj rad otežavaju. Ne kažem da ga u finalu ugrožavaju, ali ima mnogo ljudi koji su zalutali u pozorište, pa ga, eto, tako malo sputavaju. No, nije to predmet niti želja

da o tome pričam. Želela sam da kažem da sezonu o kojoj razgovaramo 1994/95. u sva tri umetnička segmenta beleži po jedna izuzetno značajna predstava.

U Drami je to *Sumnjivo lice*, predstava karakteristična po umetničkom ostvarenju, po broju izvođenja i po broju festivala na kojima je učestvovala kao i po broju osvojenih nagrada. Predstava je imala oko osamnaest gostovanja. Ne pamtim da je u poslednjih deset-petnaest godina jedna predstava toliko gostovala, tako da je sama po sebi, postala zaštitni znak Drame Srpskog narodnog pozorišta. Međutim, ne može se reći da su i ostale predstave slučajno došle na repertoar, tu su zanimljivi pokušaji s *Mesečinom za nesrećne*, s *Tri sestre*, pa na Kamernoj sceni imamo određeni profil predstava – kao *Smrt i devojka*, *Ručni rad*.

Međutim, posle 1993/94. godine ide pad publike. Tome će možda neki sociolozi kulture ili neko ko se kasnije bude bavio tim problemom, sagledati prave uzroke. Taj pad publike ne mora biti uzrokovan samom situacijom u pozorištu nego jednostavno je neka smanjena zainteresovanost. U toku protekle, 1994/95. sezone, pozorište je imalo manji broj predstava, nešto manje publike.

I prošle godine sam pominjala konsekventnost repertoarske orijentacije direktora Opere Miodraga Milanovića. Prošle godine je težio oživljavanju domaće operске baštine, a ove sezone je stavio na program *Majsku noć* Rimskog-Korsakova, koja se prvi put izvodi na ovom području sadašnje (i bivše) Jugoslavije. Interesantno je realizovana i opera *Faust*. Dakle, bila je tendencija ka velikim operским događajima. Postavljen je i mjuzikl *Čovek od La Manče*.

U baletu je nesumnjivo događaj postavljanje *Grka Zorbe*.

Dakle, sva tri segmenta su, bez obzira kakvi su bili organizacioni uslovi u kojima se živelo i radilo, uspela da se izbore za svoju pozorišnu ideju i da izadu van Novog Sada.

Prošle godine je bilo gostovanja na nivou cele Kuće blizu tridesetak, što je veliki broj u odnosu na prethodnu sezonu. Bilo je gostovanja i u inostranstvu. Znači, Srpsko narodno pozorište emitovalo je određeni kulturni sadržaj u gradu i okolini.

Vlada STOJANOVIĆ

Ako tvrdimo da je pozorište najvitalniji deo društva, što ja ne osporavam, onda valja ustvrditi da je ovo društvo u izumiranju. I to van svake sumnje, jer pozorište loše stoji. Knežević kaže: „nema još ni zakona o pozorištima”, što je naravno istina. Ali imamo Posebni kolektivni ugovor za pozorišta, koji, naravno, ne valja, jer ne odražava duh pozorišta.

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Podstaknut ovom pričom primetio bih da je pozorištu najimmanentnije ljudsko biće ili obrnuto. Nema te životinje koja može da izdrži ono što može čovek, pa time i pozorište. Životinja ne zna da švercuje, ne zna da racionalizuje i svede svoj život na koru hleba, ne zna da planira i, najzad, ne zna da se nada. Pa, valjda se po tome i razlikujemo od životinja. Drugo, ta vitalnost o kojoj govorimo je istorijski poznata. U vreme kriza pune su jedino krčme i pozorišta. Malodušni i obesni pune krčme, a optimisti pozorišta. Normalna je reakcija ovo o čemu si izvanredno govorio da u kriznim trenucima čoveku ostaje samo duh. Ali, kad mu predugo preostane samo duh, onda mu posle toga ostane još – ukidanje života. (Počinje da troši supstancu – Toma Knežević.) Tačno. (To je totalna sloboda – Luka Hajduković.) I, najzad, jedno je vitalnost čoveka i pozorišta, a drugo je svest o civilizacijskom značaju negovanja kulture, pa i pozorišta. Bojim se da smo mi tu svest negde zaturili. Pa se, stoga, i javljaju ove „smene“ o kojima si ti govorio. Zbog toga i ne možemo govoriti o počecima. Bio bih određeniji nego ti: možemo govoriti o vezivanju krajeva. (O prapočecima – T. Knežević.) Ne može se govoriti, ozbiljno naravno, ako jedan tim, vraćam se na priču o timu, nema mogućnosti da deluje desetak i više godina. To je poznato. Kao što ćemo mi tih posledica biti svesni kad prođu desetak i više godina. Onda ćemo shvatiti da vreme u kome smo postojali – za generacije koje dolaze praktično neće postojati. Jer, Nušić ima svoje vreme, Miša Hadžić svoje... Ali i pozorišta imaju svoje vreme. (I svoje nevreme – L. Hajduković.) I nevreme. Bojim se da pristajemo na krajnje trivijalne zamke. Govorimo o elitizmu. Otkrili smo elitizam, iznenada, po ko zna koji put od rata do danas. Zaboravljamo, da je, u stvari, elitizam u kulturnoj sferi zamena za ziheraštvo. Mi ćemo u jednom siromaštvu sada okupiti ono što je najbolje. To je dobro. Ali, nećemo se starati da odnegujemo nešto i za sutra. Ako pričamo ovako kako pričamo, da ovo čuju studenti Akademije umetnosti, zamislite tu nesreću, recimo. Oni bi odmah trebalo da krenu na prekvalifikaciju. Razume se, da neće. Drugo, sve dok ne budemo jednom osmišljenom, dugoročnom, politikom shvatili da je i promašaj imanentan stvaralaštvu, teško da ćemo se naći u civilizacijskoj ravni svog vremena.

Proглаšena je godina kulture. Ti si lepo govorio o tome. To je još jedna od mogućih, hajde da kažem, samoobmana. Pa smo izmislili da se konkuriše projektima do određenog datuma u godini. Pa znate šta: kultura nije oročena. Nje ili ima, ili nema. Odnosno, ili će trajati, ili ćemo je vremenski oročiti kad će da atrofira. Prema tome, mi ništa ne otkriva-

mo. Činjenica da nas ovde ima koliko nas ima takođe je znak da se entuzijazam troši. Da smo došli do stepena kad se ta supstanca o kojoj govoriš jednostavno svela na, hajde da tako kažem, protest koji ima za cilj samoodržanje.

Rekao sam da je pozorište najimmanentnije čoveku i obratno. Verujem da je to poslednja, valjda, umetnost koja će nestati, jer će onda nestati i komunikacija među ljudima. Šta je pozorište ako ne razgovor predstave sa gledalištem. Lepo si govorio o ekscesima koji nas uznemiravaju. Pa zašto nas uznemiravaju? Ne mene, zasigurno. Pa, teško pozorištu koje nije „ekscesno“. U kreativnom konfliktu i sa sredinom i s kim hoćeš. Zaboga, samo takvo pozorište je zanimljivije od života. Pozorišna predstava nije život. Život je i ono što mi žvaćemo, moramo da imamo mokri čvor u kući ako nećemo da imamo tifus ili žuticu i šta ja znam. A pozorište jeste jedna sublimirana iluzija kojom hoćemo da budemo civilizovaniji, viši ljudi... Razvijamo neka svoja zapretna maštanja koja smo začeli unutar svojih porodica, sami sa sobom, a onda otkrijemo da to delimo i sa drugim ljudima. (A i ti ljudi su život isto – L. Hajduković.) A i ti ljudi su, razume se, život.

Znate ako se depresivno isuviše često ponavlja, pa postane jedno od deprimirajućih sredstava za talasanje, duhovna talasanja, ne mogu da verujem u slučajnost. To je onda već metod, jedan stil. (To je pravilo, objektivni slučaj – T. Knežević.)

Ne mogu a da, kada razmišljam o pozorištu u nas, ne razmišljam i o nacionalnom biću. Imam utisak, ovim svojim skromnim znanjem i poznavanjem istorije, da smo mi narod koji projektuje sopstvenu nesreću. Da li je to rezultat tolikih vekova potlačenosti, potrebe da se nećemu odupre sluzenjem da bi se opstalo, preživelo? Ne znam. Ali, verujem da nacije koje slave dan smrti svojih velikana, datume svojih gubitništava, ne spadaju u prvi red nacija koje projektuju svoju bolju budućnost. To je, najzad, u psihologiji čoveka... Znate i sami iz najprivatnijeg života da kada nešto izuzetno želite i usmerite se ka tom cilju, vi ga i ostvarite. Čak ne znate ni kako su se baš te okolnosti stekle da se ostvari.

Bojim se da smo isuviše rušilačko-inovatorski nastrojeni. Vraćam se na ono novo, stalno nešto novo, novo, novo, kao da ne shvatamo da u suštini vezujemo sve tanje krajeve nekih svojih mogućnosti.

Pominjete zakon o pozorištu, status pozorišta... Molim vas, kome slovesno može biti razumno da objekat Srpskog narodnog pozorišta koji je izgrađen kako je izgrađen, može da bude finansiran sredstvima pozorišta i onima koja se dobijaju za pozorište? Pa to mora da finansira onaj ko ga je napravio. Ako je jedno praško pozorište, nacionalno, moglo da vrati svo ono zlato gore na krov, jer je to nacionalno

pozorište, pa valjda grejanje, struju, vodu i tekuće održavanje i opsluživanje u kriznim vremenima moramo svi da podelimo. I to zato da bi pozorište sredstvima koje dobije moglo da se bavi onim zbog čega postoji. Državno pozorište ne postoji zbog zgrade nego zgrada zbog pozorišta, pretpostavljam. Pozorište mladih ne postoji zbog zgrade, niti je osnovano zbog zgrade, nego obratno. Novi Sad je u svojoj istoriji doživeo da mu pozorište izgori, ali ga je ponovo sagradio. A posle i ovo najnovije. Pa je doživeo gašenje „Ben Akibe“. To gašenje nije beznačajno i nije ostalo bez traga. Ne zaboravite, to je bilo pristupno pozorište. Novi Sad je grad velike migracije i on mora da prihvati i onu publiku koja nije imala prilike da gleda jednu veselu, lepršavu predstavu. A to je bio taj repertoar. I mnogo tih poteza, hoću da kažem, jednostavno nije koordinirano da duže staze, što će reći da već podugo nedostaje sasvim osmišljena, dugoročna kulturna politika. Sasvim osmišljena, ponavljam, i dugoročna. Makar i koračić, po koračić, ali u istom smeru – uvek napred.

Luka HAJDUKOVIĆ

Činjenica da osim Tibora Vajde niko nije napustio ovaj skup, govori da je naš razgovor bio zanimljiv, a verujem i da je koristan, uprkos pesimističkoj proceni Tome Kneževića o njegovoj delotvornosti. Razgovor i ne može biti brzo delotvoran, ali je činjenica da smo čuli mnogo zanimljivih razmišljanja koja će nam pomoći, verujem, u onome što nas čeka u budućnosti. Hteo sam da kažem da ne bismo smeli ostati pri konstataciji da nam ovo ili ono ne radi ili ne funkcionise dobro. Pomenuli smo dve asocijacije: Savez dramskih umetnika i Zajednicu profesionalnih pozorišnih organizacija čijim radom nismo zadovoljni. Trebalo bi, možda baš sa ovoga skupa, da krene inicijativa čiji je cilj poboljšanje njihovog delovanja. Savez dramskih umetnika, verovatno,

ne bi toliko trebalo da se bavi umetničkim pitanjima koliko bi trebalo da ga zanimaju cehovska pitanja života i rada dramskih umetnika. Umetničkim pitanjima ono se uvek pomalo bavilo, ali nikada nije stvarno uticalo na ono što se u pozorištu događa, a pogotovo ne na uspeh pozorišne predstave. S obzirom da naš sindikat sporo dolazi do svoje prave društvene pozicije i snage, možda ne bi bilo loše da se Savez okrene zadovoljavanju sindikalnih potreba svojih članova, prvenstveno zaštiti, materijalnoj i moralnoj, glumačkog staleža. On ne sme da dozvoli da ga razjeda politizacija, kao što je bio slučaj kada je trošilo energiju na smenjivanje ministra kulture. Zajednica profesionalnih pozorišnih organizacija, takode, ima značajniju ulogu od one kojom se sada zadovoljava. Gotovo da nema teme među onima koje smo u razgovoru dotakli koje ne bi mogla da bude predmet zanimanja Zajednice.

Smatram da možemo biti zadovoljni onim što smo ovde čuli. Ima vrlo dobrih ideja. Vrlo je zanimljiva ideja o salonu pisaca pri pozorišnim kućama. Odista, zašto Srpsko narodno pozorište ne okuplja pisce po pozivu i sa njima ne uspostavlja plodotvorniju saradnju. Salon bi verovatno doprineo scenskoj promociji valjanih dramskih tekstova. Zatim, u potpunosti se slažem s onom tezom da pre svega od nas, ne samo od nas, ali pre svega od nas koji smo u pozorištu zavisili i sudbina pozorišta. Uspešnost i visoki dometi našeg rada najbolje brane pozorište.

I na kraju, želim da vam zahvalim što ste učestvovali u radu našeg tradicionalnog skupa posvećenog prikazu protekle pozorišne sezone. Iskreno želim to danas među nama nije bilo pozorišnih kritičara, koji su prethodnih godina davali zapažen doprinos razgovoru. Nadajmo se da će nam se dogodine oni vratiti. Verujem, takode, da ćemo imati snage da ono trošenje entuzijazma o kome je g. Janković govorio produžimo, tj. da ćemo sprečiti njegovo brzo trošenje. Ovim razgovor završavamo. Hvala vam.

kritika

prikaz sezone 1994/95.

DRAMA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

U IŠČEKIVANJU STVARNOSTI

Aktuelni trenutak sveta i pozorišta koje u njemu pokušava da odbrani svoju malu igru možda najtačnije određuje teorija savremene kulture označavajući predmet svog sagledavanja kao poslednji stadijum bez mogućnosti preciznijeg imenovanja. Sasvim je jasno da su u pojmovniku važećih stvarnosti i njihovih odraza, pojava i odnosa, nastupile ne male promene. Čitanje sveta upravo je i dalje njegovo obnovljeno prepoznavanje, a čitanje pozorišta težnja ka redefinisanoj teatarski bitnoj, samosvojnoj a od stvarnosti sveta nikada do kraja odvojivog. Ali, ne treba smetnuti s uma da je „prirodni poredak“ realnosti i privida trajno narušen, da zbiljsko i pozorišno ne ostvaruju uzajamnost ukrštenih, recipročnih delovanja uz postojeću pravilnost „ontološkog prvenstva“. Tako se ukazuje zaustavljen, obeznažen svet zatečen u čudu pred sopstvenim raspadom, obuzet slutnjom neizbežnosti ovakvog ishoda; u bezglavom, hitrom, „spotovskom“ sledu događanja i prizora u koji se preobražavaju požutele fotografije sveta u nestajanju, on prestaje da bude mističan i začudan, nalik na golemo spremište tajni iz koga umetnik-opsenar hipnotičkim potezima prikazuje izmaštano, nadstvarnu zbiljnost njegovih skrivenih depoa. Izostaje uverenje u postojanje prostora, neotkrivenog-središnjeg mesta u kome bi se makar igrom mogla dočarati-sugerisati skladnost mišlju, osećanjem, značenjima nesvodivog sveta. Stvarnost na izmaku ne može više da ponudi ne-stvarnosti teatra opsesivne fabulativne ideje kao validan materijal za transpoziciju, scene instant realnosti teško mogu biti relevantan povod za dramska uprizorenja u koja će inventivno biti uneta metafizička težina. Od živopisnog,

žustrog, pikturalnog sveta ostaju ukrštene reči ukrštenih delića priča, priča-komentara. Sa druge strane a u vezi sa iznetim, stoji i nostalgija za „nestabilnim poretkom“ kada je još opstojala ideja o postojanosti paralelnih svetova, naspramnih univerzuma, i još jednog, pozorišnog koji živo zaokuplja – pozorišta pored sveta, sposobnog da preplitanjem mnogostrukih realnosti (kao asocijativnih nizova), njihovih efektnih, jezgrovitih „sekvenci“ izgradi maštarski, fantastični bez premca, snovidni, utopijski ali u sebi stvaran, svet po sebi.

Na ovim prostorima pozorište je takođe iskusilo i svoj obračun sa stvarnošću, problematizujući sopstvene izvanteatarske preokupacije u idiličnom zabranu „angažovanog realizma“, otkrivajući, demistifikujući već otkrivenu, poraženu realnost; konačno, probujao je i postistorijski, „bauk postmodernizma“ ne ostavivši u ovdašnjim pozorišnim poimanjima gotovo nikakvog traga. Stoga pozorištu jedino preostaje pozorište, jedino izvesna činjenica da je realnost definitivno struktuisana kao jezik čime i svet i njegovo igranje teatrom bivaju zatvoreni u krugu kao „dvojnici bez perspektive“. Sred fiktivne zbilje, jezik (bez materijalnosti) stiže snagu, pojavnost, arbitarnost, samo još on može da dovede u pitanje svaki diskurs, da zadržavajući suverenost „zavodenja smrti“ učini pozorište živim, stvarnim. U ovom času izvan vremena, na nultom podeoku realnosti, nudi se tek teatar bez svetova; u iščekivanju čvršćih, sigurnijih oslonaca stvarnosti koju tek treba ustanoviti, na koju bi se moglo odnositi, pozorište zapravo reinterpretira svet-koga-nema dominantnim aktivnostima postojanja u međuvremenu – sećanjem i ponavljanjem. I sećanje i ponavljanje iziskuju isti pokret ali podstiču različite, komplementarne primisli i raspoloženja (prijatnost podsećanja susreće se sa osvešćenjem neizmenjivosti u večnom vraćanju istome), ali upravo kroz njih pozorište teži da povrati izgubljeni misao o svetu, da

izbistri pomućenu osećajnost, da učvrsti doživljaj obnovljive realnosti.

Shodno predočenom, protekla pozorišna 1994/95. godina bila je i u Novom Sadu u pravom smislu sezona pozorišta; na sceni Srpskog narodnog pozorišta predstavljen je teatar uzornih vrednosti i (samo) posvećenosti koji traži jasnije i čujnije odjeke u sredini u kojoj se igra. Vraćanjem temeljnim konstantama, proverenom (klasičnom) dramskom predlošku (ili savremenijem koji bi mogao pobuditi stvaralačke interese, podstaći zadovoljstvo u jeziku), komadima koji rekapituliraju i naše istorije života, utvrđivanjem njihovih determinanti stvarnosnog, teatar se zaokuplja pretragama ovovremenih mogućnosti igranja, predstavljanja, evociranja kroz literarno („artistički potencijali“), uspostavljujući barem indirektan odnos sa „pravim“ životom, sluteći obrise preostale stvarne stvarnosti kao usko polje uobičajenih međusobnih ogledanja. Sezona o kojoj je reč ostaće upamćena po zanimljivoj trilogiji obnovljenog videnja pozorišta čiji su „inicijatori“ Nušić (*Sumnjivo lice*), O'Nil (*Mesečina za nesrećne*) i Čehov (*Tri sestre*) a unutar koje fine spone stvaraju dve „međuigre“ – Dorfmanova (*Smrt i devojka*) i Danova (*Ručni rad*). Omeđenom, sigurno definisanom svetu pozorišta, pripadaju ljudi pozorišta, vlasnici svojih priča, čuvari svojih zbilja i istina ali, za onoga kome se njihove priče i stvarnosti predaju, biće privida; tek uverljivošću, dosegnutom punoćom „krokija“, postvarenjem sudbina u živoj teatarskoj igri, oni prelaze i sa ove strane pozorišta, identifikujući se kao lica neke druge, bliske realnosti. Tihi i ne-spokojni, uznemireni i mahniiti, zavodljivi i izazovni, snažni i načeti osećanjem, oni zajedno ispunjavaju univerzalne slike čovečnosti i života, apsurdna i bezumlja, šaljući nešto dalje odraze svojih (deljivih) vremena. Oni su i telo i duh, i materija i privid, i fizičko i cfmerno, sve ono što samo pozorištem postaje duboko, sjedinjeno, vidljivo, opipljivo, „merljivo“; oni ne slave lepotu i istinu (mada njima bivaju ponosni i zavedeni), oni su daleko od savršenstva, krupnijih značenja u zajedničkoj, pometenoj Priči, pokazujući se kao svedoci burne promenjivosti stanja u ljudskom postojanju, ostavljajući u prostoru teatarskog, gestovima i položajima, otiske nedokučivog, poetične ili svedene izražajnosti. Sakupljeni zajedno, u jednoj godini pozorišta, junaci komada (čiji odabir nije rezultat takve delotvornije programske koncepcije) pronalaze jedni druge više ili manje srećno, kombinujući materijale svojih pripovedi, različite žanrove, „tehnik“ i „podloge“ za sećanje i ponavljanje sveta, slažući svoja „interna“ imena u azbučnik ljudske komedije; posmatrani jedni uz/kroz druge oni pospešuju ideju o biću unutar bića (kroz koje se čisto sagledava naše post-doba), o istoriji-usudu što stoji iza svega. U minuloj sezoni posvećenoj

Pozorištu (u Novom Sadu), predstavljeni su pre svega Ljudi pozorišta kao stanovnici sadašnjosti, ogoljeni kao stvarnost (ispunjavajući predco nepostojeće „nove“ realnosti), odigravši za nas, žarom strasnih igrača, dramatičnost bivanja, kretanja, bavljenja (i ovovremenim) životom. Tako i Nušićevi ne-sumnjivi ljudi u klaustrofobičnoj, sumračnoj okolini, gonjeni neokončanom lakrdijom, i Danoove drage žene od sentimenta, umeća i ručnog rada (u groteski o ljubavi koja sve pobeđuje), i Dorfmanova heroína koja je sama sobom istina sred istine sveta koja nema svedoka, i O'Nilovi nesrećni i razigrani pod varljivom lunom, i Čehovljevi umorni, nasmešeni, setni, omamljeni govornici (u zanimljivim ogledima o igrivosti, prostornosti i rasponu iskaza u pozorišnoj igri), svi zajedno, neočekivano stavljaju energičan post-skriptum na prazno mesto naše stvarnosti.

PET DOBRIH KOMADA

„Nema više romana o drugim romanima“, višesmisleno zaključuje savremeni stvaralac; ili (sagledano iz slične vizure), nema igre kojom ne traju sve prethodne i ne najavljuju se potonje, u kojoj se ne igra i ova naša, progovarajući na „nov“ način o otuđenom stanju sveta i svetskom duhu, obnavljajući i usložnjavajući strategije straha od stvarnosti i post-istorija. Razvijajući dalje cinične-tragične verzije našeg postojanja ili sudbine, ta igra u igri-posle igre i demitologizuje i parodira, izoštrava eho ovovremenih dočitanja znanih dela kao podsticajnih „ranih radova“, šireći se između ozbiljne, zažarene ekspertize stanja stvari (*Smrt i devojka*) i žanrovske i stilske mešavine šaljivog traktata-rugalice, nestašnog antimanifesta, dopadljive niske vedrih, zancsenih apokaliptičnih rima (*Ručni rad*); akteri koji se pojavljuju nisu do kraja ni tipovi ni ne-heroji, oni tek obrazlažu određivanje za biće s onu stranu „fantastike“ i razuma (*Sumnjivo lice*), pokazujući ono što preostaje (a nije ni mit, legenda, dogma, sigurno određenje, ni antipovest), na rubu svih fusnota avangardi i zaostajanja, kao skup pripovedi koje se andeosko-demonskom snagom ponavljaju, odvođeci na drugu stranu glasova, dozivajući izgubljeni ali nezaboravljeni utopijski prostor žudnje (*Mesečina za nesrećne*, *Tri sestre*), vraćajući na stazu sna, lepe uzgrednosti.

Vredna dela kojima se pozorište vraća (u svom pogledu nazad-prema-napred) jesu zapravo ona što se iznova rastvaraju i otkrivaju, noseći mišlju i jezikom sažetak objedinjene metafizičnosti i prizemnosti sveta. Uz to, ne treba zancemariti važnu napomenu da se teatar, živ i delotvoran, „uvek utemeljuje u sadašnjosti“ (kako upućuje Piter Bruk). Ove ideje dobijaju uzbudljive odjeke u predstavljanjima ponudnim minule sezone u Novom Sadu, dovođenjem komada

Nušića, O'Nila i Čehova, bez krupnijih „pomeranja“, u središte devedesetih godina našeg veka. Tako u prvi plan dolazi retko zanimljiv ogled Dejana Mijača o Nušićevom nesumnjivom Pozorištu, prikazujući Obračun kod hotela „Jevropa“ kao događaj i ovdašnjeg pozorišta (koje premašuje okvire teatarskog zabrana); postavka pravi bitan otklon od uobičajeno ilustrativnog, interpretativnog, od „lumačenja“ dela, već ishodište nalazi u njegovom igranju, u sjajnoj teatralizaciji, a akcenat se ne stavlja na ironijsko, satirično, na kritiku društva nego na osvajanje realnosti komedijskog, postizanje aktuelnosti u jeziku, fokusiranje univerzalnijeg, antropološkog gledišta.

Određujući *Sumnjivo lice* kao „komedijsku igru na zadati tekst“, ne i predstavu „koja se pravi povodom teksta“, Dejan Mijač traži mogućnost da se pisac i komad spoje s trenutnim senzibilitetom, sa moćima i nadahnućem igrača na sceni, da krajnji rezultat bude „spontani odraz vizije autora“. Ispod naizgled mirne površine prepoznatljive slike uboge, patrijarhalne zabiti, probija se oštar smeh, opskurna gogoljevka zbilja predočava osujećen, pomahnitao svet koji zna samo za vlast i strah, gde traje užasan pir gluposti, surevnjivosti, grubosti i bezumlja, sumračnog stanja „savršenih“ ljudskih bića. Mijač umešno racionalizuje mehanizam komičnog u teatru, pokreće ga i na trenutke furiozno ubrzava, održava se snažan efekat svake reči, dosetke, visprene šale (pospešene bogatom gestualnošću) koji izazivaju glasan smeh, neki detalj, komentar, predmet postaju ognjišta nove igre u igri, sledstvene akcije. Dragoceno je i preko očekivanja rediteljsko polazište iz srži teatarskog; maštovito oblikovani likovi kao da su upravo sišli sa stranica kakve raskošne crtanke – oni su i autentične nušićevske kreature, neodoljive, sumanute (svesno nakićenih, naglašenih osoba), noseći u sebi i ponešto kafkijansko, ibijevsko, felinijevsko, nalik i na čovekolika bića (pod uticajem drugih literarnih uzora ili stripa) ili sami sobom ironiziraju nametnuta obeležja i status. Upravo takvi, pod teretom, ispod naslaga privida, oni su prepušteni svom umeću i žestini svoje igre, pozvani da se probiju kroz pozorište, pobede „živopisnu uniformnost“ i postanu stvarni, bliski, sasvim „obični“ ljudi. Tek time, *Sumnjivo lice* se ustanovljuje kao izvesna komedija (sveta), u središtu stvarnosnog a ne izmišljenog, pa se ovovremena gogolijada nesumnjivih, grotesknih, opasnih spodoba pronalazi usred praskavog kič-vestern-dramoleta sa pucanjem i gorko-smešnom završnicom. Galeriju sjajnih, „novootkrivenih“ ličnosti predvodi ne-očekivano Đoka, sumnjivo lice lično, prvi epizodista pometene priče (izvanredan Aleksandar Gajin), izrastajući do pravog junaka (čoveka u škripcu) post-nušićevske stvarnosti.

Sasvim drugačiji pokret do sadašnjosti priređuju O'Nilovi Nesrećni. Iskazanim uverenjem u vrline literarnog teatra (u

stav da je pozorište glumac, da glumac jeste predstava), finim osećanjem prema piscu i *Mesečini za nesrećne*, Vida Ognjenović znalacki upućuje delo da progovori samosvojn timerenom, da bi se tek činom čitanja-gledanja-mišljenja unele okolnosti časa u kome se to čini, pogledalo kroz komad i u njemu videlo i ono drugo vreme, uhvatio odjek opšte, aktuelne nesreće. Do punog izražaja dolaze sve vrline uzornog predloška čvrste strukture i transparentnih značenja, spisateljska umetnička snaga koja je u njegovoj „srdžbi upućenoj životu“, snazi ambivalentnosti što određuje narativni sklop, zaplet, poetičnost, dubinu misli. Rediteljka nešto skraćuje tekst, sažima ga neprimetnim a funkcionalnim rezovima, izlazi na kraj sa deskriptivnošću (dramskim „pripovedanjem“), saglasno čisto melodramskom ona završnici komada dodaje preokret, „posvetu prevarenom očekivanju“.

U „stvarnom“ prostoru koji prosvetljenjem postaje gotovo nadrealan – mesto na kraju sveta, stanište zaboravljenih usred pustoši – (odličan scenografski rad Borisa Maksimovića) začinje se tanano intonirana i spretno varirana igra očajnih, grubih, prokletih od iskona, neopredmetnih i opterećenih, nemoćnih da pronadu unutrašnju ravnotežu, bez prava na smirenje; o'nilovska osećanja krivice i kajanja su ublažena, surovost svedenija, ljudska patnja stišana (pa time i izošrenija) do granice beznadežne nade, do čežnje ka nedostiznom, ne-dohvatljivom prostoru žudnje, sitnim pokretom, mimikom, glasom, ustreptalošću bez reči, nagoveštava se strepnja, htenje, nezadovoljstvo, težnja da se ono prekрати. Prvi među nesrećnima, Džoz Hogan i Džems Tiron Mladi (čudesni Lidija Stevanović i Miodrag Petrović kao par iz snova), prvaci su ne-obične igre, savršeno razmejujući reči-skrivalice, suptilne, šifrovane poruke iskrenosti; on, šarlatan, vetropir, igrač bez premca, sklon samozaboravu do ivice ponora, čudno bojeći ehom i reč i udare sentimenta, šireći čemernu vedrinu i ona, bleskovima i senkama emocija, postojana između suze i osmeha, glasnog govora i šapata, blagosti i čutnje, zajedno reprezentuju zatvorene ljude, prepuštene još jednom krugu igre (u čemu leži i nada), štedljivo darujući melanholiju, divlju ali i čistu nežnost, saučesnike u nadigravanju prividom ali i u ljubavi, zagovornike neke neodoljive, mračne pohvale životu (osujećenih, potonulih), bezbriznosti promašenih, sirove čežnje za voljenjem i igranjem. Njihova nedostizna snaga saosećanja, upućenost u tajne beskonačnih ponora tuge i patnje kao staza života, vidno skraćuju rastojanje do njihove stvarnosti a (neizgovorena) poruka: Život je igra za odabrane – postaje zaverenički deljiva.

Kako danas igrati *Tri sestre*, komad „tako zasićen doživljavanjem, tako dubok i značajan, kadar da pokrene najskrivene i najlepše kutove ljudske duše“ (kako je govorila O. L.

Kniper-Čehov), kako izraziti značaj „misli, doživljaja i snova koje on sadrži”? Odgovor na ovo pitanje pruža Ljuboslav Majera postavljajući *Tri sestre* kao dramu što se uvek odvija na primerenoj, samo nama znanoj bliskoj blizini, kao obnovljeni vapaj za dobrotom, poziv na prepoznavanje čehovljevske u nama. Reditelj naročite osećajnosti magično otvara i produbljuje čehovljevske vidokrug, određujući (i pobudujući) prostornost komada, stvarnosti kojoj *Tri sestre* pripadaju, uskog polja nesvrshodnog delanja, kretanja, govorenja i nastajanja; umešno se postiže artikulacija govorne akcije, stalne tenzije „govornih vežbi” sred ispražnjenog, izbledelog, neupotrebljivog okruženja. Tek punom zvučnošću ustanovljuje se i „treća dimenzija”, supstrat sredine: glasovi se prepliću kao odjeci misli koje zaokupljaju, nedosegnutog doživljaja sveta i sebe u njima, gradeći potku atmosfere u koju se hvataju minuciozne kompozicije osećajnosti izgrađene od reči, uskliknika, upitnika, uzdaha, tišina (uz ostvarenu „čujnost” polutonova). Rediteljski sigurno uobličavaju se situacije odmerene teatralnosti i reske, vibrantne međuigre, susreću se autonomne priče, privlače i odbijaju; Čehovljevi majstori govorenja i umovanja su svesni da promenu sveta treba započeti u njima samima, borbom kroz sebe, oni su zagovornici važnosti ponovljenih razgovora za iznalaženje potrebnog puta, za razumevanje sopstvenih nepoznanica, za podelu samoće, odsustva snage, izglednosti, za približavanje nečijoj priči.

U živim pozorišnim trenucima dodiruje se barem deo onog čehovljevske, sleganjem fabulativnog i narativnog, u višeglasju, sustiže se ovovremeni diskurs o neobuhvatnosti istorije života, opstojanju mutne skice sveta i čoveka što skita kroz nepojamno, nerazmrsivo, i dalje validnom čehovljevske odabiru stanja, izjava, osećanja; dominantno je osećanje proticanja vremena, gubljenja, prolaženja pored života, pod teretom fatuma, razdiruće melanholije postojanja. Posebnu vizuru Majerinom videnju daje ugao posmatranja, sa kraja, iz tačke u kojoj je izvesno da je imaginarna sutrašnjica u koju su se uzdali Čehovljevi junaci došla: sve se već dogodilo, sve je završeno, još se govorom uvećbava neproživljeno, neučinjeno, nikada nesustignuto, vremena više nema niti za nauk o lepoti malih stvari, za reviziju grubosti, nezadovoljstva, samoobmana. *Tri sestre* ovog doba, svaka sa svojim predmetom u rukama, ličnim ostatkom izgubljene stvarnosti (tri žene dorasle Čehovu – Gordana Đurđević-Dimić, Jasna Đuričić-Jankov, Gordana Jošić-Gajin) obreće se na obzoru post-beketovskog sveta, sveta koji se raspada, čiji junaci s naporom pokušavaju da taj raspad odlože. Sudbina pojedinca je sasvim relativizovana sred sistemskih razornih obrazaca, čovek je tek anonimni posmatrač; nema mesta za iluziju individualnog napora, sa radoznalošću i

gorkim osmehom moguće je posmatranje haosa. (Do neke nove utopije?)

Zoran R. Popović

OPERA I BALET SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Aktivnost opersko-baletskog Ansambla SNP-a, u protekloj sezoni, u potpuosti uslovljena nepovoljnim materijalnim položajem u kulturi uopšte, mogla bi se podvesti pod tri operske odnosno jednu baletsku premijeru, te daleko više repriznih izvođenja dela standardnog i svojevremeno obnovljenog repertoara.

Uz *Majsku noć*, premijernu, i sedam njenih repriza, četiri izvođenja *Čoveka od La Manče* i četiri obnovljena *Fausta*, u toku minule sezone izvedene su i *Kavalerija rusükana*, *Pajaci*, *Travijata*, *Toska*, *Violinista na krovu*, *Nabuko*, *Viva la mama* i *Seviljski berberin*.

U integralnom obliku premijerna – budući da je reč o prvoj postavci ovog dela u Jugoslaviji, *Majsku noć* Nikolaja Rimskog-Korsakova, veštím odabirom Urpave, stavljena je na program upravo u trenutku kada ceo muzički svet obeležava 150-godišnjicu autorovog rođenja. Svakako, posezanje za ovakvim, ranim delom 35-togodišnjeg Korsakova, drugim po redu u njegovom muzičko-scenskom opusu, predstavljalo bi izvođački izazov i za mnoge, materijalo zbrinutije ansamble. Bajkovita atmosfera bazirana na Gogoljevoj priči, sa libretom samog autora (u adaptaciji M. Milanovića) prezentovana je od strane našeg ansambla sa impozantnih dve stotine sedamdeset učesnika, pod upravom gosta iz Sankt Peterburga – ruskog dirigenta Mihaila Kukuškina, koji je rukovodio i izvođenjem u Beogradu. Od treće predstave dirigentsku palicu je preuzela mlada i perspektivna Željka Milanović.

Značajne domete na premijernom izvođenju ostvarili su protagonisti: najpre – Slavoljub Kocić, pevački i glumački sigurno tumačeći ulogu Levka, uz lepu saradnju sa Marinom Pavlović-Barać, koja je pevala ulogu Gane. Kao zapažena, u sećanju ostaje i vredna kreacija Miodraga Milanovića kao Kmeta, te dostignuće Branke Oklješe koja je predstavila lik Svastike. Uspehu su doprinele i funkcionalna scenografija Borisa Maksimovića, maštoviti kostimi Jasne Badnjarević i većim delom primerena režijska postavka Bogdana Ruškua. Odličan, brojni baletski ansambl sa solistima Majom Grnjom i Draganom Vlalukinim upotpunio je prijatan utisak, a zasluge za solidnu i kompaktnu zvučnost podelili su hor i orkestar. Nakon premijere predstava je, u

toku sezone, igrana još devet puta, uključujući i gostovanje na BEMUS-u.

Nakon nesvakidašnjeg uspeha mjuzikla *Violinista na krovu*, i autorskog podviga ekipe sa rediteljem Vojom Soldatovićem na čelu, 19. januara 1995, ovom delu pridružio se žanrovski „pobratim, takode Soldatovićevo rediteljsko ostvarenje – mjuzikl pod naslovom *Čovek od La Manče*. Delo koje potpisuju Mič Li – Dejl Vaserman – Džo Darion, na našoj sceni oživelo je u orkestraciji Vojislava Simića, a uz reditelja Soldatovića, projekat su realizovali dirigent Ljubiša Lazarević, scenograf Dalibor Tobdžić, kostimograf Mirjana Stojanović-Maurić i koreograf Vladimir Logunov. U zahtevnoj, dvojnoj ulozi Servantesa / Don Kihota nastupio je suveren žanra – Zafir Hadžimanov, a uz njega, i: Branislav Vukasović, kao Sančo Pansa, Renata Vigi-Lukić kao Aldonsa, Feodor Tapavički u ulozi Guvernera, dok je lik Vojvode tumačio Slobodan Ninković, a Sveštenika Aleksandar Manojlović. Ova uspela parodija na pikarski roman – pretočena u muzičku komediju, na svom prvom izvođenju bila je, na žalost, obremenjena prejakom asocijativnošću na *Violinistu*; za razliku od pomenutog dela, *Čovek od La Manče* ne obiluje bogatstvom melodija, nosivih ritmova, efektivnim „tuti“-dionicama. Delo je pisano za kamerni orkestar sa jednoglasnim horom, uz očiglednu disproporciju u odnosu govornog teksta i pevane reči. Ovo je vešto upotrebljeno i u našoj postavi, u funkciji podvlačenja krajnje pojednostavljene forme, na kojoj i počiva priča o Vitezu tužnog lika.

Uz korektan hor i orkestar Opere, Hadžimanov se, gradiranim tokom predstave, uzdigao do pažnje vredne kreacije, a od nešto blede Aldonse s početka, do ubedljivog zaokruženja lika Dulsineje lepo je evoluirala Renata Vigi-Lukić.

Nakon dve decenije, na sceni našeg teatra ponovo je predstavljeno remek-delo Šarla Gunoa – opera *Faust*. Reditelj Serž Vafijadis predstavu je postavio slično svojoj prvobitnoj zamisli iz sedamdesetih, a veliki opersko-baletski ansambl vođen palicom izuzetnog gosta iz Rumunije Jona Jankua, elastično je oživeo Gunoovu partituru. Ništa manje uspešno, veoma angažovano i senzibilno, predstavu je docnije vodila Željka Milanović. U naslovnoj ulozi Slavoljub Kocić pružio je nekoliko ubedljivih momenata, dok je scenom, celokupnim tokom dela, suvereno vladao glasom i stasom impozantni Branislav Jatić. Valentina Milenković kao Margareta markantija je bila u snažnijim dramskim scenama, a perspektivni Željko Lučić muzikalno je izvajao ulogu Margaretinog brata. Simpatije publike osvojili su i Jaroslava Benka kao Zibel, te Saša Kovačić u nevelikoj ulozi Vagnera. Adekvatna atmosfera dela omogućena je angažovanim učešćem orkestra i hora, a baletska scena *Valpurgijske noći* pobrala je priznanja, zahvaljujući i koreografiji gosta iz

Kijeva, Valentina Lebeda. Za krajnje svedenu scenografiju zaslužan je bio Dalibor Tobdžić, a svoj nepobitni doprinos uspehu dela pružila je i kostimograf Mirjana Stojanović-Maurić.

Svojim poslednjim predstavljanjem dela u sezoni, 15. maja, jubilej – 45 godina umetničkog rada – obeležio je znameniti solista Opere Svetozar Drakulić, dugogodišnji novosadski Mefisto.

Kao jedan od prijatnih događaja u protekloj sezoni ostaće upamćena i 328-ma po redu predstava Verdijeve *Travijate*. Nov život operi 28. oktobra, udahnuo je troje mladih gostiju iz Pečuja: Marijana Varadi u ulozi Violete Valeri, Viktor Mašanji kao Žorž Žermon, te dirigent Lajoš Blazi. Varadijeva se iskazala kao umetnica zavidne vokalne tehnike i ubedljive scenske pojave, a glumački neuverljivi Viktor Mašanji kao Žermon znatno sugestivnije je delovao u svom pevačkom partu. Nosilac vodeće tenorske partije – Slavoljub Kocić, zvučao je zamoreno, skoro indisponirano. Orkestrom, koji je povremeno postizao izuzetne nijanse u muziciranju, sugestivno je rukovodio maestro Blazi.

Kao prvorazredni događaj protekle baletske sezone nepobitno ostaje upamćena jugoslovenska premijera baletskog spektakla *Grk Zorba* Mikisa Teodorakisa, u maštovitoj koreografiji Krunislava Simića, a pod sigurnom dirigentskom palicom Imrea Toplaka. Apsolutnom uspehu igrackog dela ansambla doprinele su i prilagođena scenografija Milete Leskovca, upečatljivi kostimi Mirjane Stojanović-Maurić i umeće majstora rasvete Miodraga Mihaleka. Poznati roman Nikosa Kazancakisa *Doživljaji Aleksisa Zorbasa* poslužio je još jednom kao inspirativno štivo za vernu baletsku transpoziciju s libretom, zasnovanim na ključnim događajima i likovima pomenutog literarnog predloška.

Gost iz Ukrajine, Viktor Litvinov, kao Grk Zorba, plenio je velikom glumačkom ekspresivnošću i zreлом igrom. Sjajni Rumun Konstantin Tešea, kao Nik, pokazao se inspirativnim partnerom kako Litvinovu, tako i Oksani Storažuk-Vialukin u kreiranju lika Marine, koja je zahtevan izvodački zadatak izvela besprekornom igrom i glumačkim nijansama u skladu sa kontekstom zbivanja. Ubedljivi u tumačenju uloga Pavlosa, odnosno Madam Ortans bili su Dragan Vialukin i Gordana Simić, gošća iz Beograda, a dostojnu podršku solistima pružili su, uz ansambl Baleta i članovi reprezentativnog folklornog ansambla AKUD „Sonja Marković“ iz Novog Sada. U sećanju kao nezaboravne, ostaju scene venčanja Zorbe i Madam Ortans, smrt Madam Ortans, duet ljubomore Pavlosa i Marine, te ljubavni duet Nika i Marine i odmazda seljana nad Marinom.

Premijeri, koja je potvrdila veru u dug život ovog dela na našoj sceni prisustvovao je kompozitor Mikis Teodorakis,

kao i brojne istaknute ličnosti javnog i kulturnog života Grčke i Jugoslavije. Na osnovu sondaže Pan-radija balet je proglašen kulturnim događajem sezone.

Osim ovog projekta, ansambl Baleta u minulom radnom periodu priredio je i po tri izvođenja dela „bale“ baletske klasike – Heroldove *Vragolanke* i *Žizele* Adolfa Adama. Poseban kuriozitet za poštovaoce plesne umetnosti predstavljao je gala koncert priređen u čast obelježavanja četrdeset i pet godina postojanja Baleta SNP-a.

Boško Buta

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ I POZORIŠNA PRODUKCIJA NA MAĐARSKOM JEZIKU

Pozorišni život se, na mađarskom jeziku u Jugoslaviji, u protekloj sezoni, odvijao na tri scene: u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház, u Subotici, u Pozorištu „Deže Kostolanji“ („Kosztolányi Dezső” Színház) i u okviru Salašarskog pozorišta. Ta činjenica, međutim, ne odražava i bogatstvo, izobilje pozorišnih događanja, već samo ukazuje na to, da je pozorišni život sa bogatom tradicijom, počeo da izlazi iz duboke krize u koju je delimično dospo svojom krivicom a delimično je to bilo uslovljeno objektivnim okolnostima.

Raduje nas što Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház postoji i radi, iako su materijalni uslovi, međuljudski i kadrovski odnosi, u kojima egzistira, može se slobodno reći, jadni. Podrške državnih institucija skoro uopšte nema, trupa je malobrojna – mnoge uloge se ne mogu dodeliti – pa su čak i tu malobrojnu družinu sustigle unutrašnje protivurečnosti, sukobi između glumaca i pozorišnog rukovodstva, koji ni sa jedne strane ne mogu biti opravdani. Kao posledica toga stanja Pozorište je ostalo bez rukovodstva. Na sreću te su nesuglasice do kraja sezone prevaziđene, i rad koji je od tada u toku ukazuje da je kriza pobedena, da ovo Pozorište, koje je još nedavno realizovalo veoma značajne projekte, može da očekuje bolje dane.

Tokom sezone – ako tu svrstamo i tradicionalni novogodišnji kabare koji se zajedno organizuje sa Radio-Novim Sadom i jednu ispitnu predstavu studenata Akademije, koje se redovno održavaju – Novosadsko pozorište je imalo pet premijera. Od toga su samo tri zaista produkcija ovog Pozorišta. Stoga se vredi pozabaviti jedino njima.

Najznačajnija, umetnički najvrednija predstava je, bez sumnje, komad *Svi moji sinovi* Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja, reditelja iz Bekešcabe. Delo, pisano 1947. godine,

govori o ratu, o temi koja je od pre nekoliko godina postala nezaobilazna i za ljude koji žive na tlu Vojvodine. Nesumnjivo je, da su ovo delo na repertoar Pozorišta doneli vetrovi rata koji se vodio u blizini, ratna psihoza koja se osećala u vazduhu. To je sasvim prirodno, jer pozorište – kako se to kaže – nastoji da osluškuje puls života, pronalazeći tekstove, u kojima se ukazuje na aktuelne momente. Drama *Svi moji sinovi*, zaista, sadrži detalje koji se mogu aktualizovati, kao što je na primer odgovornost generacije očeva koji šalju mladiće u rat. Tu okolnost pogoršava činjenica da se to čini iz sopstvenih interesa. To je momenat koji svakako može dovesti u vezu ta dva rata, iako se radi o suštinski različitim ratovima: jedan je oslobodilački a drugi je rat koji apsolutizuje nacionalne ciljeve. Žrtvovanje drugih je činjenica, koja je, po svojoj dramatičnosti, životno autentična a ujedno je i veoma podesna tema za dramu. Reditelj predstave je, vidno, nastojao da potencira baš tu dramatičnost, izražavajući je pomoću glumačkih ostvarenja, i to dvojako. Napetost, koja raste u glumcima izaziva s jedne strane njihovu paralizanost, nepomičnost, a sa druge strane oni se glasnom eksplozijom i širinom gestikulacije oslobađaju nakupljene napetosti. Predstava ima dva značajna glumačka ostvarenja: Karolja Fišera, u ulozi oca, i Zoltana Mezeija koji tumači ulogu sina, Krisa. *Svi moji sinovi* Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház je korektna predstava, čiju najznačajniju rečenicu izgovara izuzetni Karolj Fišer: „Ako ja odem u zatvor, sa mnom treba da pode polovina ove proklete zemlje”. Bože, koliko ih je moglo izgovoriti tu rečenicu, ovide, u Srbiji, u trenutku kada se predstava igrala! I koliko ih ju je samo izgovorilo!

Muzičku komediju pod nazivom *Kaktusov cvet*, koja se – u doba popularnosti ovog žanra kod nas – pre trideset godina već izvodila u Subotici, takode je režirao Laslo Gergelj, čija je pomoć u odsudnim trenucima u životu pozorišta neprocenjiva. To je laka, vešto napisana, mestimično duhovita komedija, koja je nastala isključivo sa ciljem da razonodi. Međutim, danas vladaju drugačiji trendovi u pozorištu; ovakve predstave su izašle iz mode, drugačija su očekivanja, publika, pa i glumci reaguju na drugačije uticaje. Potonji zaslužuju pažnju, jer je ovaj žanr – koji pretpostavlja, zahteva autentičnu glumu, savršeno pevačko znanje i talentat za ples – zaista stran glumcima. Ideju, da se rekonstruiše stil od pre trideset godina, bilo je, znači, nemoguće ostvariti i zbog sposobnosti samih glumaca. Zašto se uopšte prihvatiti toga? Ako već treba igrati ovakav komad, pošto je rukovodstvo tako odlučilo, onda današnji mladi glumci to mogu činiti samo sa dozom ironije. Ironija, naravno, ne znači ujedno i drsko nepoštovanje. Treba primeniti ironiju na način da se zabavlja, i ne oseća izvrnutom ruglu, i osoba koja bi se

zadovoljila i onim nad čim je davno prošlo „pozorišno vreme“. Predstava ide tim putem od sredine prvog čina. Do tada su glumci nesigurni, ispituju, a od toga trenutka su neodoljivi u izvodenju lakrdija i bezgranično nas zabavljaju. Treća predstava Novosadskog pozorišta koja zavreduje pažnju je *Ljubavnik*, delo Pintera, koje podseća na nekadašnja bolja vremena za ovu pozorišnu družinu. Engleski autor prikazuje komično-bolne živote dvoje ljudi koji žive u braku, i koji su jedno drugom postali bezgranično dosadni. Iz dela zrači moderno poimanje života, ali ne i iz same predstave. Ono je polovično, jer glumci apsurdnu situaciju – muž se pojavljuje u ulozi ženinog ljubavnika – razvijaju u pogrešnom pravcu: apsurd, grotesku ne prikazuju kao nešto prirodno, već preteruju. Nedostaju suptilna rešenja, sve je previše surovo, grubo, a time i neuverljivo. Iz jednog razloga je, međutim, ova predstava značajna: režirala ju je Eva Petrović-Balaž čije je – iako je već više godina televizijski reditelj – ovo prva pozorišna režija. Važno je, da u vreme nedostatka jugoslovenskih mađarskih reditelja, pozorište otkriva svoje potencijale.

U Subotici je – zbog niza neopravdanih okolnosti – od 1985. godine osetno smanjeno izvodenje predstava na mađarskom jeziku. Nekoliko godina unazad, uz podršku Grada, čine se pokušaji za oživljavanjem, ali kontinuirani pozorišni život je još uvek pitanje budućnosti. Postoji jedno alternativno mađarsko pozorište – naspram Narodnog pozorišta koje egzistira isključivo na papiru – Pozorište „Kostolanji Deže“ („Kosztolányi Dezső” Színház), ali pred njegovim razvitkom su se isprečile brojne objektivne prepreke. Uprkos tome, uspevaju da godišnje ostvare jednu do dve produkcije. Ove godine imali su jednu predstavu na velikoj sceni, jednu na maloj sceni i jednu na letnjoj pozornici. Apsurdnu porodičnu storiju Borisa Viana *Šmirc iliti Graditelj imperije* režirao je Đerd Hernjak. Predstava, održana na sceni subotičkog Dečjeg pozorišta, nije zadobila simpatije subotičke publike, iako je stručno bila dobro i dosledno vođena, i profesionalno napravljena. Publika, usled nostalgičnog prisećanja na subotičke produkcije iz osamdesetih i ranijih godina, nije prihvatila kako u jezičkom pogledu, tako i u pogledu poimanja života, moderan komad i predstavu. Pokrenuo se subotički pozorišni život na mađarskom jeziku, ali ga je već na samom početku satrta nezainteresovanost publike. Biće veoma teško, u ovom pozorišnom gradu sa velikom prošlošću, pozorište uzdici na njegov stari piedestal. Jasno je bilo da treba pokušati na drugi način. Pokazalo se interesovanje za predstavu na Kamernoj sceni, u kojoj jedna talentovana učenica oživljava ljubavnu priču mlade devojke, Hede Lanji, velike ljubavi Dežeza Kostolanjija, koji je nekada živio u Subotici. Delo je nastalo dramatisacijom pi-

sama Hede Kostolanjiju. Tome, što predstava nema očekivani umetnički uspeh, nije kriva Imola Korhec, već nespretna režija (Zoltana Baracijuša).

Sa namerom da se publika zadobije, da se ponovo okrene pozorištu, pripremljena je, na letnjoj sceni na Paliću, Goldonijeva komedija *Ribarske svade*, kao uvodna predstava višenedeljnog međunarodnog festivala. Komad, u režiji Šandora Beke, zabavlja, ali mu je umetnička vrednost zanemarljiva, beznačajna. Članovi pozorišne družine u proseku imaju previše godina za jedan takav ljubavni komad, reditelj nema ideju koja pristaje takvom žanru. Predstava, međutim, zahvaljujući Goldoniju, ipak pruža rasonodu. Tome je doprinelo nekoliko izuzetnih glumačkih minijturnih ostvarenja (Laslo Ripco, Tibor Đerman, Janoš Albert). Možda će, kada predstava dospe u pozorišnu dvoranu, reditelj uspeti da nadoknadi izostale ideje, pa će tako ribarska ljubavna ujdurma postati omiljena i dopadljiva predstava.

Veoma je značajno to, što je Salašarsko pozorište (Tanya-színház), koje nastupa preko leta, i ove godine davalo predstave. Oni su takode odabrali Goldonija, komad pod nazivom *Sluga dvaju gospodara*, u režiji Frideša Kovača. I ako dodamo da je glavnu ulogu ostvario kreator-usmerivač kompozicije pokreta, Robert Kolar, time smo sve rekli. To, da je reditelj ostao u senci, sopstvenom greškom, da su glumci – izuzev Atile Mađara koji igra Trufaldina – samo instrumenti u rukama „koreografa”, i da je svaka dobra ideja, duhovito rešenje, pozorišni detalj – zasluga Roberta Kolar. Za pohvalu je činjenica, da mladi, uprkos svim teškoćama, nastoje da održe značajnu instituciju kakvo je putujuće pozorište, ali bi trebalo da su pretenciozniji. Na to ih obavezuje tradicija i sopstvena glumačka budućnost.

Zaključak bi bio: budi se polako pozorišni život na mađarskom jeziku ali je – na žalost – još daleko od nekadašnje slave i nivoa.

(Prevela s mađarskog Edita Andrić)

Laslo Gerold

NARODNO POZORIŠTE U KIKINDI

Uz izvesno spoticanje čiji su uzroci bar dvostruki: s jedne strane nesigurnost samog ansambla, a sa druge barijere koje postavljaju formalisti ili oni koji formalizam uzimaju kao paravan za svoje, svakako, vanestetske i vanpozorišne ostraočenosti, kikindsko Narodno pozorište je u toku minule sezone veoma ozbiljno krenulo da svoje potencijale i domete odmerava u „kategoriji” profesionalizma.

Učestvovanje ovog ansambla na poslednjem Sterijinom pozorju, sa predstavom *Ožalošćena porodica*, u režiji Miroslava Benke, možemo smatrati nekom vrstom estetičko-kulturološkog testa, odnosno, možemo ga posmatrati na nivou umetničkih dometa i na nivou recepcije. Kikindska predstava čvrsto je stajala u repertoaru koji je za 40. Sterijino pozorje odabrao Aleksandar Milosavljević, ali je sam festivalski nastup, doduše, manje uvertljiv od onog na premijeri u Kikindi, no nikako ispod standarda ovog festivala, isprovocirao priču iz čijeg je, navodno suštinskog pitanja: amateri ili profesionalci, stajalo jedno sasvim drugo – pitanje odsustva niškog *Karadorda* u selekciji Pozorja. I tako se, upravo na kikindsko Pozorište, sručila sva ona predfestival-ska ostrašćenost oko selekcije, a izostali su pravi vrednosni sudovi koji bi, bez obzira da li su afirmativni ili ne, bili od velike pomoći pozorijskom debitantu.

U minuljoj sezoni kikindsko Narodno pozorište imalo je šest premijera, od kojih dve: *Panonski karusel* Miloša Latinovića, u režiji Velimira Mitrovića, i *Kako su postale rižne reči* Duška Radovića, u režiji Dragana Ostojića, nisam videla, na žalost.

No, na osnovu četiri videne predstave, čvrsto stojim u uverenju da je reč o teatru koji je, vrlo pametno, čitavu svoju estetiku izgradio upravo na sopstvenim ograničenjima. Već sama činjenica da je moguće govoriti o estetici, o proseku jednog teatra, kao o nečemu što prepoznajemo, govori dosta. Tu estetiku, izgrađenu, recimo to otvoreno, na slabostima ansambla (uz časne izuzetke) oblikovali su reditelji Ljuboslav Majera i Miroslav Benka, pre svih. Mada iz različitih škola, njih dvojica poseduju vrlo sličan senzibilitet i imaju slične pozorišne afinitete, dajući prednost ideji i konceptu, u čemu im ansambl daje zdušnu podršku.

Crnu komediju *Totovi* Ištvana Erkenja, najigraniji komad napisan na mađarskom jeziku, s osvedočenim smislom za suptilnu pozorišnu nadgradnju, u ovom slučaju hašekovsko-kamijevske provenijencije, superiorno je scenski protumačio Ljuboslav Majera. Nikad eksplicitan i agresivan u saopštavanju ideje i „poruke“, ovom prilikom Majera je, u posebno sofisticiranom scenskom diskursu, izrekao svoj antiratni stav i pokazao svu apsurdnost puta koji čovek prelazi od rođenja do smrti.

Nešto više komike, kako to i zahteva tekst (u stihovima) Miloša Nikolića *Atentat*, nešto više nežnosti, ali i crnohumornih nanosa, karakteriše drugu Majerinu postavku na sceni kikindskog Pozorišta. Diskretnom stilizacijom, on intervencije u tekstu i uspostavlja scenski atraktivan diskurs o ovdašnjem mentalitetu, sagledanom kroz specifičnu i indikativnu prizmu odnosa spram vlasti.

Reč je o dve markantne predstave koje pripadaju samom vrhu ukupne produkcije kikindskog Pozorišta i koje bi činile čast svakom repertoaru.

„Strogo kontrolisana“ energija ansambla, kultivisana, stilizovana ekspresivnost u vizuelizaciji, precizan i dosledno, do najsitnijih detalja, sproveden koncept, jesu atributi predstave Miroslava Benke *Ožalošćena porodica*, oni koji su je preporučili u selekciju poslednjeg Sterijinog pozorja.

Ovom predstavom Benka nedvosmisleno dokazuje tezu o Nušiću kao našem savremeniku čija precizna i tačna studija jednog mentaliteta, a na primeru konkretnog folklorno-urbanog entiteta koji nastaje u specifičnim okolnostima – ukoliko redovno stanje na Balkanu možemo nazvati specifičnim – važi i danas, isti, aktuelan način.

Prihvatajući se dela drugog našeg komediografa – Jovana Sterije Popovića – Benka *Pokondirenu tikvu* postavlja negde na tragu one Mijačeve antologijske predstave (SNP), pronalazeći, pri tom, neke gotovo strindbergovske dubine i tamna mesta u odnosima među likovima. Benka svesno žrtvuje komiku za račun poniranja u neke druge dimenzije i značenja Sterijinog komada, što ansambl, s izuzetkom glavne protagonistkinje, „herojski“ i disciplinovano izdržava.

Dokumentarna drama *Panonski karusel* mladog pisca, Kikindanina, Miloša Latinovića, kao i predstava Velimira Mitrovića, o političkom miljeu Kikinde u prvim decenijama ovog veka, dobili su vrlo povoljne ocenje kritike. Mitrović je ovaj tekst postavio kao parabolu koja vreme drame povezuje sa vremenom sadašnjim, odnosno kao potvrdu teze da se istorija ponavlja. Da li baš kao farsa, to je pitanje na koje odgovor treba tražiti – izvan teatra.

Darinka Nikolić

NARODNO POZORIŠTE U SOMBORU

Nove predstave ostvarene na somborskoj sceni tokom sezone 1994/95. imale su po svemu otkrivački karakter ne samo kada je reč o Pozorištu u Somboru, nego i o trenutku srpske scene uopšte. Sa svim oznakama praizvedbe, u znatno izmenjenom (dograđenom) dramskom konceptu, ostvarena je, skoro vek od nastanka, *Gordana Laze Kostića*. Drama *Lunasa*, radena u koprodukciji sa beogradskim Ate-ljeom 212, prema tekstu Brajana Fraila, prvi put je na sceni u našoj zemlji. Tako je i sa dve jednočinke, *Labudova pesma* A. P. Čehova i *Čežnja za super povrćem* Mjureja Šizgala, čijim je premijernim izvođenjem u isto veče oživiljen rad Male scene somborskog Teatra. A šta da se kaže za zasad već pomalo kultnu predstavu *Kate Kapuralica* Vlaha

Stulija, izvedenu pred kraj sezone, koja već „preti“ prevaziženjem, po popularnosti među gledaocima od Sombora, pa do Budve (gde je proglašena najboljom kreacijom na Festivalu Budva-grad teatar), kao i do sada osvojenim priznanjima, da prevaziđe Sterijinu *Ženidbu i udadbu*, ostvarenu pre skoro dve decenije.

Bogatstvu pozorišnog života u Somboru znatno su doprinele gostovanja drugih pozorišta iz Srbije sa kojima Somborci godinama veoma uspešno saraduju. Nije, krajem sezone, izostao ni tradicionalni Pozorišni maraton, manifestacija kojom ansambl Narodnog pozorišta u Somboru promoviše svoja najbolja ostvarenja i uoči letnje pauze časti poštovaoce scenske umetnosti u ovoj sredini. Pomenimo i nekoliko veoma uspešne turneje po gradovima Srbije i to sa *Figarovom ženidbom*, najuspešnijom predstavom u prethodnoj sezoni.

Pre reči o *Gordani* Laze Kostića, čijom premijerom je započela sezona, vredno pažnje je i malo podsećanje na sudbinu ovog dela, od nastanka, pa do izvođenja u istom gradu. Ovim delom je veliki pisac i prevodilac, pa i pozorišni kritičar, učestvovao na anonimnom konkursu Matice srpske u Novom Sadu i sa naznakom „Početnički rad“ – bio odbijen. Ipak, odigran je. Najpre u beogradskom Narodnom pozorištu 1898. godine, a u Somboru, gde se Kostić već pridomio u kući Palanačkih, dve godine kasnije, prilikom gostovanja Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada. *Prođe, dakle, skoro ceo vek da bi „Gordana“ svoju postavku doživela i na somborskoj sceni, doduše ne onako kako je to njen autor svojom rukom napisao, ali možda i bliže onom kako je ovo scensko zbitije, sudeći prema Kostićevoj zamunnoj poetici i teoriji ukrštaja, do kraja života snevao: obličjem pletisanki i kalambura.* Inače, sam Laza Kostić preveo je ovaj pozorišni tekst na francuski jezik, potom i na nemački, naručio je prevod na italijanski, nadao se njenom izvođenju u pariskom *Odeonu*, potom na sceni Dvorskog pozorišta u Minhenu, u pozorištima Brazila, a posredstvom angažmana velikog Nikole Tesle, i u Americi. Tamo se, vele, i prikazivala *Gordana*, ali „samo u nekom dačkom kružoku“. Neuspešnim se pokazalo i Kostićevi pokušaji da poznati kompozitor Žil Masne pročita *Gordanu* i napiše muziku, jer se sam autor zanosio idejom da od svog komada napravi ništa manje nego operu i to – komičnu.

Elem, čemu ovo i ovakvo podsećanje na sudbinu jednog dela koje je kroz ceo vek bilo odbacivano, ostavljano za neko drugo vreme i drukčije čitanje? „*Gordana*“ je do svetlosti pozornice, stigla, baš u trenu kada se zaokružila stogodišnjica Kostićevog dolaska u Sombor, venčanja sa Julijanom Palanačkom i stigla potpuno izmenjenog koncepta, kao „komad sa pevanjem i igranjem, ali bez pucanja“. Kostićev

moćni san „pročitaše“, a potom i scenskom javom učiniše reditelj Zoran Ratković i kompozitor Vojislav Voki Kostić, na svoj, po svemu jeretički način, s ljubavlju i umećem, uz sve poštovanje za pesnikovu pletisanku *Medu javom i med snom*, za njegovu romantičnost, prikrivenu ironiju, sklonost kalamburu, po meri Kostićevih ukrštaja koje za života mu niko do kraja nije sa ozbiljnošću prozreo, razumeo i – prizemio.

Bez ozbiljnih razloga nije se do sada pristupilo postavljanju *Uskokove ljubave / Gordane* Laze Kostića, velikana srpskog pesništva i dramskog pisca Šekspirovog kova. Isviše je – mislilo se – tanjušno, a vremenom i prevaziđeno pozorišno štivo. Valjalo je, dakle, da se u istom vremenu i prostoru nađe najpre onaj koji dovoljno dobro pronicu u Kostićevu scensku poetiku, koji ima dovoljno i znanja i smelosti da se poigra tekstom, ali i sa pozorištem u celini, da pri realizaciji svog, po svemu jeretičkog nauma okupi saradnike srodne misli: kompozitora, poput Vojislava Kostića, koreografa, kakva je Vesna Milanović, kostimografa kova Branke Petrović, konačno i takav ansambl, poput ovog koji je poslednjih desetak godina izrastao pod krovom Talijinog hrama u Somboru. *Okupljajući ih sve oko svoje ideje da „Gordanu“ učini stvarnom na Kostićev mogući način, u novim okolnostima, Zoran Ratković je stvorio samosvojnu scensku laboratoriju, alhemičarsku radionicu scenske reči, zvuka i pokreta.*

Znale su se, ali do sada samo predočene kao nagoveštaj, mogućnosti ansambla Narodnog pozorišta u Somboru za ostvarenje predstave muzičko-scenskog žanra. Pred gledaocima je sada komična opereta kakva pre nije viđena na sceni somborskog Teatra.

Reditelj Ratković je dobro pronikao u Kostićevu ironičnost na račun naciona, sve do njegove krajnosti u većnoj raspetosti između carstva zemaljskog i carstva nebeskog, u lažno herojstvo, a dograđivanjem dramaturškog predloška značajno je, u ulozi koautora, istakao upravo varljivost stvarnog prizora i većnu kob: u međuprostoru između sna i jave, događa se po pravilu ono pred čime je čovek nemoćan, upravo kao takav – uvek je sebi, u tom prostoru (Krajina, Zadarsko zaleđe) i najbliži.

Biljana Milikić, u ulozi Gordane, ostvarila je jednu od svojih najboljih kreacija na somborskoj sceni. Humornosti ove „karnevalske igre“, kako je *Gordanu* dramaturški oblikovao reditelj Ratković, najviše doprinosi glumac Saša Torlaković u ulozi uskočkog četovode Vukosava, ali, uz njega, pravu raskoć glumačkog umeća, ulogom lukavog Mihata, obelodanjuje glumac Slobodan Tešić. Milikićeva, Torlaković i Tešić doista vladaju scenom, ali reditelj je naumio, i u tome uspeo, da stvori ansambl-predstavu. Izvanredna je scena

pralja – četničkih ljuba, potom scena hoda krajiških lučonoša/nebesnika, epizoda Vladimira Amidžića, koji ulogom Ivana Margetića-Dubrovčanina, završava svoju glumačku karijeru i odlazi u penziju. Ističe se i epizoda Bore Nenića, uloga Alila Bojičića, bega u Krajini...

Gordana, ili vedri početak nove sezone. Vedriji i od stvarnog života, i od pozorišne jave.

Dugogodišnja i pažnje vredna saradnja dva teatra, beogradskog Ateljea 212 i Narodnog pozorišta u Somboru, rezultirala je i prvom koprodukcijom. Najpre na somborskoj sceni, 25. februara, a potom i u Beogradu, 7. marta 1995. godine, premijeru doživljava na svetskim scenama proslavljeno delu *Lunasa*, irskog pisca Brajana Frajla.

Namab nakon prvih scena u ovoj predstavi biva jasna srodnost Frajlovog dramaturškog koncepta sa delom Antona Pavlovića Čehova, kojeg je, inače, u svojoj bogatoj karijeri i prevodio. Bolji poznavaoци njegovog celokupnog opusa vele da postoji srodnost i u Frajlovim pripovetkama.

Tokom dvočasovne igre *Lunase*, gledalac spoznaje tragičnu sudbinu jedne irske porodice, pet sestara i brata, te dečaka, budućeg pisca i sve vreme i naratora u ovoj tragičnoj, donekle i melodramskog sagi o udesu sudbolomnika koji se nikad do kraja ne oslobađaju najpre nasleđenih, a potom i vlastitih slabostima umnoženih ožiljaka.

Igra beogradskih glumaca Bojana Žirovića, Ljiljane Dragutinović, Dare Džokić, Varje Đukić i Milutina Butkovića, te troje glumaca iz Sombora, Biljane Milikić, Branke Šelić i Saše Tortakovića, odiše zdušnošću, sinhronizovanošću u pogledu doslednog ostvarivanja rediteljskih zahteva mladog Dušana Petrovića. Utisak je da je većina, na njima svojstven način, poverenim rolama predočila ono najbitnije u raskoši svog talenta ili velikog sceniskog umeća.

Hvale vredna je režija Dušana Petrovića koji je uspeo da prevaziđe sve manjkavosti ovog, inače, za moderniji scenski izraz krajnje nezahvalnog teksta. Reditelj se opredelio za mozaik-predstavu složenu od parčića zbitija iz sećanja naratora, najmlađeg izdanka ove tragične porodice koja se sve vreme sudara sa sprudovima moralnosti, čuvanja dobrog glasa o porodici, njene tradicije, a nadasve s nesposobnošću svakog među članovima da pripadnu sebi, slušajući i povinujući se iskonskom glasu individualne slobode.

Porodicom vlada najstarija sestra Kejt, u tumačenju Ljiljane Dragutinović, kao Velika mama, a svaki njen član je dramaturški oblikovan tako da predstavlja svet za sebe koji se žrtvuje i biva tragičan, svejedno da li se povinuje nepisanim pravilima života u čvrstoj zajednici, ili se odlučuje za beg stranputicom ka još većem ambisu. A život im je „udešen“ tako da su samo na ambis, ma kuda su denuli, unapred

osuđeni. Toliko tuge na jednom mestu i kada je svaki lik, sam po sebi, gromada od udesa, pozorišno delo *Lunasa* čini teškim, najpre za prihvatanje tokom igre, a potom, ili time, neizbežnim za dugo pamćenje.

Tako težak dramaturški koncept, a potom i složene rediteljske zahteve Dušana Petrovića, sa izrazitim smislom za nijanse u tvorenju psihološke drame, izneli su glumci među kojima, iako je reč o ansambl-predstavi, valja izdvojiti kreačije Dare Džokić (Megi), Varje Đukić (Agneza), i Milutina Butkovića (Džek). Ostali glumci su na nivou prosečnosti, ponekad i ispod toga, možda i iz razloga koji proističu iz brzine rada na ovoj postavci, ili onog što je prouzrokovano činjenicom da je reč o koprodukciji, nedovoljno uigranosti dva ansambla. Sve u svemu, očekivali smo mnogo, mnogo više.

U isto veče – dve premijere, kojima je oživljen rad Male scene Narodnog pozorišta u Somboru. David Putnik i Miloš Jagodić, studenti treće godine Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu, Odssek glume, postavili su svoje ispitne predstave. Putnik je reditelj Čehovljeve jednočinke *Labudova pesma*, a Jagodić, takode, jednočinke Čežnja za *super povrćem*, savremenog američkog pisca Mjureja Šizgala. Nit koja se provlači kroz obe predstave u znaku je poniranja oba pisca, time i oba reditelja, u problem alijenacije, ljudske zagubljenosti, teskobe i muke koja prati, u vidu kobi ili sreće, kako kad, glumački poziv, ali i čoveka posvećenog umetnosti kao „svojoj najvećoj tajni i izazovu“, jedinom prostoru u kome se ljudi od umetnosti ljudski ostvaruju.

Labudova pesma A. P. Čehova je sumorna priča o ostarelom glumcu Svetlovidu, u tumačenju Davida Tasića-Dafa, zatečenog nakon završetka predstave u pomrčini i metežu pozorišne scene kojoj je posvetio ceo život. Sve vreme traje mučni monolog pred ogledalom, sve do skidanja kostima i maske, kad se ukazuje lice čoveka kome je, kao do tada na sceni, potreban vodič-sufler, samo sada s pozornice u njegov dom, u život, u prostor neizbežnog kraja, strašne samoće.

Ni kratkotrajnim „povratkom“ u kostim/uloge najslavnijih likova koje je telom i dušom oživljavao pred gledaocima, uvek ispred mraka ispunjenog dahom gledalaca/nevidljivih sudija, Svetlovidov ne uspeva da nađe ni dovoljno snage, ni opravdanja, najzad ni smisao onog u čemu je potrošio svoj najveći imetak – vlastiti život.

Da li po zahtevu reditelja, ili upravo takvim razumevanjem ove i te kako teške, ali i zahvalne uloge Svetlovidova, glumac David Tasić-Daf ovaj lik oblikuje sa težištem na mučnini, turobnosti, jadu, vapaju za minulim i nedohvatnim. Delovima teksta iz uloga kojima se Svetlovidov proslavio na sceni pružena je mogućnost za prevazilaženje krajem života

spoznate tragedije glumačkog poziva. Željenu, eruptivnu transformaciju Tasić ne ostvaruje snagom koja će biti u ravni „stvarnog” Svetlovidova. Naprotiv, u tim strahotnim trenucima (staro telo u starom kostimu) pred gledaocima je čovek koji se do kraja okrunio, sasuo i sa scene, kao i iz života, odlazi tek senka od nekad moćnog čoveka.

Pored Svetlovidova je čovek iz „rupe na pozornici”, bezdomnik Nikita Ivanič, sufler koji se jedino u mraku pozornice i u pozorišnom depou dobro snalazi i pripada jedino onima koji se tokom igre pod svetlošću reflektora na njegov glas oslanjaju. U tumačenju Bore Nenića, iako epizoda, dostignuta je izvanredna kreacija, kao da sporedni postaje glavni lik, i kao da je to ustvari priča o njemu, njegovoj tragici. Taj mali čovek, uvek na margini i pozorišne i životne scene, pokazuje se, uz svu tragičnost, i kao ličnost koja ume da se odbrani od svakog bezdana, od tame i ljudske zlobe, najzad i od najtežeg posrnuća – onog u sebi samom. Takav je i to je veliki Čehov, klasik i naš savremenik.

Jednočinku Mjureja Šizgala *Čežnja za super povrćem* u režiji Miloša Jagodića, valja zapamtiti kako po atraktivnom sadržaju, tako i po ujednačenoj (za razliku od prve predstave) igri, takođe dvoje glumaca – Radoja Čupića (Lion) i Tatjane Šanta-Torlaković (Margaret). Na sceni je glumac Lion koji od iznajmljenog stana pravi pozornicu, a jedini mu je gledalac obris vlastitog lika u ogledalu, onom istovetnom iz predstave *Labudova pesma*, što kao rekvizit izrasta u znak jednakosti ili kopču dveju predstava o glumcima. U početku je komičan, a susretom i sukobom s drugom osobom, takođe u kostimu, policajcem, biva tragičan. Obostranim obelodanjivanjem tragičnosti koja se kostimom – na sceni, reč li je o ulozi glumca, ili uniformom, reč li je o policajcu, na životnoj pozornici – tako uporno skriva i od sebe samog, dostiže se bliskost, kao pri kalemljenju, kad se od slabog i manje dobrog stvara, ako ne znatno bolji, a ono drukčiji i podnošljiviji život.

Budući da reditelj Jagodić pokazuje smisao za brušenje detalja, onih naoko sitnica koje, uostalom, kao i u životu, valja prepoznati kako bi se i predstava i život ispunili sadržajnošću koja i tragičnost čini podnošljivijom, a komičnost razgaljujućom nadom i blagodatnom utehom.

Radoje Čupić i Tatjana Šanta-Torlaković ravnopravni su partneri. Svako na svoj način i znalački ostvaruje nesporno glumačko umeće, a istovremeno jedno drugog ne guši igrom. Naprotiv, drugom otvara prostor za dostizanje onog najskrivnijeg što će ih približiti i učiniti bliskim, istovremeno svesni da se tek takvim sadejstvom dva glumačka umeća može ostvariti predstava za pamćenje.

Scenografiju i kostime za obe predstave ostvarile su Marija Nikolić, odnosno Branka Petrović. Pažnje vredna je izvanredna koreografija Sonje Divac.

Izvođenjem obe jednočinke, Mala scena Narodnog pozorišta u Somboru pokazuje se iznova kao veliki izazov, pre svega za reditelje avangardnog scenskog izraza i jeretičkog nauma, dakako i za glumce. Napokon i za gledaoce koji su prezasićeni stereotipom, bilo da je reč o scenskom, ili o stvarnom životu.

Postavka tragikomedije Vlahu Stulija (Stulića) *Kate Kapuralice*, koja po konceptu mladog reditelja Jagoša Markovića sadrži sve elemente antidrame, u znaku je mnogostrukog otkrovenja. Narodno pozorište u Somboru jedino je koje na svom repertoaru danas ima ovo, inače, nedovoljno izvedeno i za mnoge nepoznato delo. Činjenica da je prestava ostvarena sa svim značajkama modernog scenskog izraza, sa svim elementima alternativnog u teatru, u kome se podjednaka pažnja posvećuje svakom glumačkom liku, kao da je svaki akter u predstavi – predstava za sebe, u kojoj svaka scena, ma i ponovljena, donosi uvek nešto novo – svedoči da je ostvarena kreacija kakva do sada nije bila viđena na somborskoj sceni.

Radnja ovog komada, koja govori o vremenu i prilikama dubrovačkim s kraja 19. veka, traje dva dana i jednu noć, ali sasvim dovoljno da se njome predoči sav, inače, mukotrpan život ljudi s dna. Na sceni je petočlana porodica crevljara, istovremeno i stražara-kapurala (kaplara) Luke, totalnog beznadežnika, alkoholičara, u maestratnom tumačenju glumca Saše Torlakovića. Pet glavnih uloga tumače mladi članovi glumačkog ansambla, „klasići” sa novosadske Akademije, kojima je upravo ovom predstavom, kao nikad pre, pružena prilika da pokažu svu raskoš talenta, stečenog glumačkog iskustva i umeća.

Za Branku Šelić, tumača naslovne uloge, malo je reći da je to glumica koja vlada scenskim prostorom. Načinom na koji je, poniranjem do onog suštinskog u ljudskoj tragičnosti ostvarila lik majke, raspete u čežnji da se odupre zlu – a novo zlo neprestano rada, da se govorom i postupcima uzdigne bar za stepenik više, a grubost vlastite prirode, dok je opšti udes u tome neprestano obuzdava, Branka Šelić je pokazala i nešto potpuno novo, dokazujući upravo veštinu u psihološkom, a samosvojnom oblikovanju lika koji se otima stereotipu.

Izuzetnom scenskom dometu, besprekornom igrom, do potpunog trijumfa, doprinose Biljana Milikić i Tatjana Šanta-Torlaković, tumačeći uloge kćeri Mare i Pavle. Tu je i verovatno najtragičniji lik, hendikepirani sin Luko, u visprenom tumačenju Slobodana Tešića. Od roditelja koji su na svet došli predodređeni za nesreću nastaju izdanci bez šanse

kakvu su roditelji možda i imali. U takvoj nesreći, međutim, porodica nije bez vizije lepšeg, bez osećaja za bliskost i značenja preguća, da bar nekom među svojimima pomogne kako bi se izbavio od bede, od zla.

Od onog pojedinačnog, u pogledu predočavanja videnog otkrovenja u predstavi *Kate Kapuralica*, stižemo do onog centralnog, suštastvenog, što prethodi svakoj iole boljoj, u svakom pogledu, vrhunskoj kreaciji. Reč je o reditelju Jagošu Markoviću, odnosno, o njegovoj rediteljskoj koncepciji.

U prvim kritikama ove predstave već je rečeno da je ovo „reditelj bezgraničnih mogućnosti“, što može biti i odlika izuzetnog talenta. Samo tri nedelje trajao je rad na postavci ove predstave, a pred nama je, u svakom pogledu, vanseirjsko scensko ostvarenje. Očito je: *Jagoš Marković do scene stiže sa potpuno razrađenim rediteljskim konceptom, nalazi u somborskom Teatru ono najbolje što je kao stvoreno za „prizemljenje“ već videnog u piščevoj predodžbi života, odnosno, rediteljskoj zamisli života kakav jeste u svoj tragičnosti. Svakoj ulozi prilazi kao glini od koje oblikuje predložak ljudskog obličja, a na glumcu je, najpre, da dosegne ono tekstom spoznato, pa rediteljskim konceptom nametnuto kao nužnost.* Svaka mogućnost nadraščanja zahteva (što je „ostavljeno“ glumcima), takode je vešto utkano. Otuda, eto predstave surovije i od same životne stvarnosti. Jer sve zlo i sva radost otkriva se u jednom trenu. Eto predstave koja vas, tokom dva sata, baca iz jedne u drugu krajnost, od neobuzdanog, naoko bezrazložnog smeha, do tuge, do suze čijim se tragom ispisuju neslućeni ožiljci jada, bede i beznada.

Čitava predstava ostvarena je kao „vrhuška“ bezgraničnih mogućnosti sa ciljem da se scenom razotkrije život, vreme i prostor, pa su u toj funkciji ne samo epizodne uloge Vladimira Amidžića (Kande), Radoja Čupića (Tikvulin) i Tatjane Bermel (Marica), nego i jednostavna, u svojoj realnosti i imaginarnosti, ubitačna scenografija Marine Pavlović i kostimi Božane Jovanović. I takvim „sitnicama“, kao što je „tetovaža“ na koži ovih tragičnih, jadnih, malih ljudi) npr. oznaka JNA na mišići, rekvizitima iz naše svakodnevice (boćica vodice posle brijanja „Brioni“), muzikom naših dana sa obale mora koja budi naša nostalgična sećanja, Jagoš Marković je, nimalo slučajno, učinio da, *Katu Kapuralicu* shvatimo i kao zbitije naših dana. Zlo je svevremensko koliko i sama nada da će i nama neko mahnuti rukom kad, i ako, isplovimo iz luke koja vonja na sveopštu nesreću.

Desetominutnim aplauzom i ovacijama glumcima i reditelju publika u Somboru je nakon prvih izvođenja izrekla najpouzdaniji sud. Reditelji Jagoš Marković i meštri somborskog glumišta ostvarili su predstavu od koje bismo rado utekli samo da imamo krila za takav let, utekli što dalje i od sebe

i od prostora u kome je samo udes izvestan, a sreća – čudo, koje se, po pravilu, uvek nekom drugom događa.

David Kecman

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“ U SREMSKOJ MITROVICI

POZORIŠTE KAO SPOZNAJA SVEGA POSTOJEĆEG

Shvatajući pozorišnu umetnost kao spoznaju svega postojećeg imamo dužnost, priliku i duhovnu mogućnost da uspostavimo čist odnos između pozorišne fikcije i pozorišne realnosti da zalažući se za autoritet dramskog teksta, kao osnove za put u predstavu, u njen život, u život okruženja, ostvarujemo i prividnost i realnost umetnosti kojoj smo posvećeni. Dramski tekst mora biti višeslojan s elementima nedeterminisanosti i fikcije, kako bi, u rediteljskoj postavci, poprimio elemente stvarnog, mogućeg, nemogućeg, iracionalnog, i pošao svojim jednim putem – prema publici, kao doživljavacima svukupnog teatarskog čina. Dakle, za takve principe, koji traže izvornost i kvalitet prvog uslovnog stepenika – dramski tekst, pa uniju svega postojećeg u teatarskoj umetnosti, zalažemo se za drukčiju stvaralačku formu kao aktipodu onoga što je bilo u prošlim vremenima i situacijama. Pozorište je deo društva, pa i mi nastojimo da svoj rad ostvarujemo u sadašnjem vremenu, verifikujući stvaralačku perspektivu u kojoj će se potvrditi, ili osporiti, naše shvatanje individualne i društvene prakse.

Protekla sezona (1994/95) imala je svoje uspone i padove, ali više ove prve. Njihovog smisla radi, teče sve ostalo.

RODENDAN

Učenici Pozorišne škole, mladi uzrast – izveli su šarmantnu scensku igru *Rodendan*, pisca, reditelja i pedagoga Dragana Jovičića, predano, oduševljeno, razdragano. Kostimirani, u maštovito rešenom scenskom prostoru – velika torta (scenograf Predrag Gemović), u dobrom izboru muzike decaglumci su, služeći se tekstom u obliku govora replika, rečitativa, u režiranom mizanscenu, ispunili čitavu scenu smislom njihove ostvarene umetnosti. Iako je dijaloški metod deo strukturalnog scenskog čina, monolog je ipak, u prvom planu Jovičićeve dramaturgije, on je više deklarativan nego imaginativan. Imaginacija je u glumačkom ponašanju, naročito u stalnim perturbacijama mladih hospitanata, iz njihovog postavljanja iz situacije u situaciju. Vredno je pome-

nuti imena svih ovih malih zaljubljenika u magiju pozorišne scene. Neki će, od njih, stasati u pozorištu i uz pozorište. Igrali su: Jelena Arnautović, Tanja Golijan, Jelena Živković, Maja Jovanović, Marija Čekerinac, Dragan Miljević, Marina Maksić, Dunja Grubješa, Višnja Ilić, Danja Jovičić, Andrej Jovičić, Selena Runtić, Vladimir Balašćak, Neda Šojić, Angelina Kirš, Aleksandra Grubišić i Dragana Budimirović.

ŠTO ŽENA HOĆE I BOG HOĆE

Daleke 1958. godine, na sceni Pozorišta u Sremskoj Mitrovici, prvi put je izvedena drama *Moje bebe* Margaret Mejo. Posle trideset i sedam godina reditelj Voja Bilanović Bil, postavlja na scenu mitrovačkog teatra „Dobrica Milutinović“, adaptirani pomenuti tekst, sad pod imenom *Što žena hoće i bog hoće*. Priča je jednostavna, zaplet ni malo složeno, rasplet i srećno finale – sasvim očekivani. More oko beba, zamena u porodilištu, njihova brojnost, pitanje bračne vernosti, uz sve to jurjavanja na sceni i skladna igra glumaca, u dobroj scenografiji i lepim kostimima – eto lepog dvočasovnog provoda za publiku. Bilanović je umeo da orkestrira ansamblom, da ga uigra, istovremeno radeći, na bar još pet, drugih poslova. To je, izgleda neminovnost u malim pozorištima.

Ima tekstova za koje je gotovo nemoguće predvideti vrednost, pre svega teatarsku. Ima i takvih, koji već u čitanju, deluju scenično u vizuri onih umetnika koji se njime bave. To ne znači da je prvi manje zanimljiv za teatarsko izvođenje. Umešnost reditelja mora da ostvari sve stvaralačke horizonte ansamblu i ostalim saradnicima. Od intelektualnih moći reditelja zavisi pamet predstave. Igrajući *Što žena hoće i bog hoće* glumački amaterski ansambl ovog Pozorišta prihvatio je sugestije i zahteve reditelja Bilanovića, te su odigrali zanimljivu i maštovitu predstavu. Varirajući programskim opredeljenjima na sve tri svoje scene (pozorišna škola, ljubiteljska i profesionalna scena), mitrovačko pozorište, tako ispunjava svoje umetničke obaveze.

Upečatljive uloge, ostvarili su, naročito, Marija Martinović i Drago Đaković, tumačeći, ni malo jednostavnu ulogu Džimija Skata, razigrano, sa uobičajenim šarmom, i Milenko Rankov, igrajući Henrija, direktora hotela „Savoja“, s gestom iskusnog i darovitog umetnika; Ivan Bosiljkov, ostvarujući lik Viljema Herisona, uneo je svu svoju ozbiljnost, darovitost i bogatstvo svog glasovnog potencijala; Gordana Štepanović oživela je, na sceni, lik Ketii, energijom talenta i lepotom pojave. zapažene uloge ostvarile su iskusne glumice Mirjana Skuratović i Radoslava Mandić, kao i mlade članice ansambla: Nataša Jović, Ivana Mijić i Nedeljka Janjić.

GLUMAC JE... GLUMAC JE – GLUMAC

Radeći scenario po motivima dramskog teksta glumca Zijaha Sokolovića, Dragan Jovičić proširuje i umnožava tematske impulse, te, u dobroj meri, javlja se koautorom drame, ali i rediteljem predstave. Sokolovićev tekst, pre nešto godina realizovan u autorovom konceptu i interpretaciji, te pozorišnim ljudima i publici poprilično poznat (TV snimak RTS), u Jovičićevoj verziji poslužio je dramaturški segmentarno, fundirajući kao nešto duža ekspozicija, kao prologomena u koautorovoj finalnoj obradi celinske priče. Drama jednog glumca pretvorena je u hrosko raznoglasje u tvrdi tipizaciju likova, uz arhetipsku solo rolu glumca-voditelja.

Drugi deo drame je Jovičićeva slobodna autoraska nadgradnja, sa dobrim monološkim i dijaloškim rečeničkim sklopovima, ali i sa Jovičiću primerenim, obiljem naturističkih scena u kojima je govorna dramska struktura, na više mesta zagušena lascivnošću i nemotivisanim digresijama.

Čitava plejada pisaca-naturalista, od Emila Zole do ruskih futurista, nagonske pojave u čovekovoj prirodi delascivizuju, tako da i mokrenje, defekacija, erekcija i slično deluju u funkciji psihološkog ustrojstva ličnosti i ne postaje samo sebi cilj. Kod Jovičića se, upravo na mestima klimaksa u obliगतornoj sceni (treći, ili četvrti juriš glumaca na publiku), javlja prejako režiranje, „upotreba publike“. To je već rediteljski manir, njegov rukopis, njegov stav.

Jovičićev rediteljski talenat nije iskorišćen u punoj meri, iako je, sledeći duhovitost književnog prazivora obogatio dramu svojom duhovitošću. Imao je nekoliko izvrsnih glumaca-učenika Pozorišne škole i starijih i mlađih, te je šansa za stvaranje dobre predstave bila nesumnjiva.

Jovičić voli ekshibicionizam, te mu pojedine scene prelaze iz naturalizma u vulgarnost, stvarajući tipologiju, morfologiju i gnomistiku, što prepušteno sebi, gubi u konačnom efektu predstave. Glumljenje defekacije, povraćanja, mokrenja i slično nema scenskog opravdanja ukoliko to ne poseduje autorova zamisao, dramski podtekst i mudro rediteljevo čitanje teksta.

Scm Srdana Alatića, kao glumca-voditelja, zapažene uloge ostvarili su i Sanja Stanić, Nataša Jović, Nikola Mandić, Slađana Ilić, Slađana Mikić, Maja Osterman, Tamara Duvnjak, ali i ostali učenici Pozorišne škole, kojima je pružena prilika da pokažu stečena i receptivna znanja, kao svoj talenat, razumljivo.

KRVAVA TETA (RADINKA, LJUBISAV I MILAT)

Drama Novice Savića *Radinka, Ljubisav i Milat* dobila je, na konkursu Udruženja dramskih pisaca Srbije, za najbolji

dramski tekst u 1994. godini, nagradu „Branislav Nušić“ i time potvrdila sebe i svog autora. Naoko, ambijentalno, savremeno, iz naših uobičajenih prostora, zbivanje, većtom dramaturgijom dovodeno do krajnje uzbudljivih momenata čini, zapravo, komplet humora, gorkosti, vedrine i mrkline, opsesivne presije i, najzad, dugo pripremanog i morbidnog, tragičnog finala, ali i svega onoga što izbija iz dramskog podteksta. Upravo u tome, pa u dramskom jeziku, samo prividno kolokvijalnom, kao i u spisateljskom zanatu koji je Savić tako markantno ispekao, u finoj filigranski građenoj psihokonstytuciji junaka, nalazimo vrednost ne samo u ovom, nego i u drugim Savićevim dramskim tekstovima.

Drama *Radinka, Ljubisav i Milat* nema epizodnih likova; svaki na svoj način nosi dramsku radnju – Ljubisav navnošću i konačnom surovom violencijom; Radinka, maestralnom cizelizacijom u sistemu ostvarenja zamisli – uklanjanje Ljubisava i osvajanje njegovih materijalnih dobara, da bi sve to platila životom; Milat, mentalnom omedenošću, ali sa dalekom podsvešču da nekoga treba da štiti, a nekoga da bude – ne razumevajući šta se na kraju svega dogodilo. I sve to kroz narastanje zapleta, do bravurozne igre penzionera i kafe-kuvarice, kad se javlja najuzbudljiviji momenat u kojem nas pisac dovodi u čudastvenu situaciju deobe naše simpatije prema junacima.

Reditelj Borislav Grigorović napravio je izvrsnu podelu; Ružica Sokić je ostvarila lik Radinke, kafe-kuvarice i osobe teške „zadnje namere“ poneseno i briljantno, delujući, svojom igrom, na publiku i posle spuštanja zavese; Dragan Maksimović je ulogu Ljubisava, poštara i budućeg penzionera, doživio i oživio do poslednjeg daha, čineći Ljubisava složenom ličnošću, krajnje razvijajući scensku postavku u autorefleksivni govor; Lepomir Ivković je, mentalno omedenog Milata, odigrao na način dostojan izvrsnog glumca, čas razmahnuto, čas stišano, ali uznemirujuće i uzbuđujuće. Reditelj, glumci, scenograf i kostimograf (Damir Savić), majstor svetla i tona (Đorđe Skorupan), bili su veoma uigrana ekipa, s jasno određenim pravilom ponašanja. Sve je to rezultiralo u odličnu pozorišnu predstavu. A Ružica Sokić dobila je, za ulogu Radinke, glavnu nagradu na zemunskom Festivalu malih dramskih formi.

Đorđe Vranješ

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ U SUBOTICI

Noć u Subotici, Heni je sa nama. A tri musketara negoduju. Bleda slike *Guštera* od pre mnogo godina. Produžiti

dalje za Andrašovim razmišljanjima. Pozorište je mesto za avanture. I naša tela kliznuće preko granica. Gušteri. Drage životinje. Ponovo su oživelu u srcu Vojvodine. Mnogo puta oplakane sudbine, a ipak je tuga tako plemenit osećaj. Preko, ići preko. Trebalo je ići do kraja. Zašto je nisam udavio? Dok smo radili, u nama je tekla krv guštera. Ponekad sasvim brzo (pojačavajući tempo, tako je, ritam samo je ritam važan), napredovali smo sa dešavanjima. I onda, kao gušteri na hladnoći, u poslednja četiri dana postajali smo sve smrznutiji, što zbog nedostatka para, što zbog gladi. Napokon vrelina reflektora i sveobuhvatna želja i međusobna ljubav. Posle, do kostiju mi je zasekla kaži-prst trska koju sam hteo da odlomim. *Trebalo je da je udavim!* Trebalo je ići do kraja i udaviti se u močvari. Zemlja zasejana duvanom, paljevina duvana, osećam ponovo... mora da nema močvare... – prpratni je tekst Ferenc Petera štampao na programu za *Guštere* Andraša Urbana, u kom opisuje atmosferu u kojoj je, za YU fest 94, režirao predstavu pod tim nazivom.

Urban kao reditelj (za režiju *Vo(j)ceka*, po motivima drame Geoga Bihnera, 1992. godine je na BITEF-u dobio Specijalnu nagradu Festivala. Tada je, takode, igrana i njegova režija *Hamleta*) i Peter kao glumac, u svet pozorišta zajedno su „upali“ u obojici rodnoj Senti, znatno pre no što su upisali novosadsku Akademiju umetnosti, sada u novim ulogama. *Guštere* je Urban napisao kao srednjoškolac; Peteru je ovo rediteljski prvenac, ali samo u subotičkom Narodnom pozorištu – Népszínház. To je i predstava kojom su se, nakon pauze od skoro godinu dana (obrazloženu time da se „ovde više nije moglo živeti“, a, „da bi se čovek bavio pozorištem, mora samo time da se bavi“), u ovu Kuću, pored Ferenc Petera, vratili Zoltan Pletl i Zoltan Molnar. Sve počinje na stepeništu Pozorišta, gde publiku, u crnom plaštu i s upaljenim bakljama, dočekuje Bog (privatno, Brana Trišković, konobar) – verovatno najporoćniji ikad uveden na pozorišnoj sceni – psuje kao kočijaš, pije pivo i mnogo puši. Priznajući (na srpskom) kako je „sve zabrljao“, on gladoce uvodi u Malu salu gde se, iza žičane ograde, a pod njegovim „nadzorom“ – jer sve vreme sedi po strani i pažljivo posmatra – odvija magična igra. Bilo je mišljenja da je ovaj lik potpuno nepotreban, da je uveden samo da bi se dešavanje produžilo, ali i da ima vrlo jasnu funkciju krivca „za sve“ – ukoliko je već tvorac sveta u kome se dešava i to da sinovi budu „edipovci“, da beskraino vole i beskraino mrze svoje majke, da požele da ih ubiju procenjajući pogodnosti pojedinih trenutaka da to ostvare. *Gušteri* su, u suštini, ritualna priča o odrastanju čoveka i razvitku sveta, o traganju za autentičnim ljudskim iskonskim osećanjima i prapočetku. Kroz koju se vidi i glumački razvoj trojice

odličnih mladih glumaca, koji savršeno komuniciraju i kada ne govore. A *Glušteri* više govore pokretom, telom, akcijom. U predstavi učestvuju balerine iz Novog Sada, Katarina Živanović (Otac) i Anamarija Vukelić (Majka). Muziku je birala Višnja Bakalar. Za simultani prevod sa mađarskog jezika bio je zadužen Ljubiša Ristić.

Tri sestre A. P. Čehova, Saši Gabriću su poslužile kao predložak za režiju predstave u kojoj Maša, Olga i Irina žele da iz ruske provincije odu u Moskvu, ali u isto vreme neka druga Maša, Olga i Irina žele da odu iz Sarajeva. Radnja se, dakle, dešava na dva fona – u ruskoj provinciji i na check-point-u na izlasku iz Sarajeva, gde UNPROFOR, srpski muslimanski oficiri usklađuju spiskove za izlazak iz grada. U noći pred odlazak konvoja, nakon što su na autobuskoj stanici spiskovi upoređeni, ljude smeštaju u fiskulturnu salu i zaključavaju, a sa njima ostaju oficiri UNPROFOR-a. (Na sceni pozorišta AGE D'OR, Gabrić publiku ograđuje žicom.) Glavni oficir je Rus, potpukovnik Veršinjin, koji u trima nepoznatim devojkama vidi „tri sestre“. „Sve se dogodilo, u stvari se ništa nije dogodilo“, kako kaže Gabrić. „Kad osvane, ljudi ulaze u autobuse i odlaze iz Sarajeva. To su isti ljudi s početka komada, koji se međusobno možda i ne poznaju.“

Očajničkom potrebom da se promeni sopstveni život promenom mesta življenja, Gabrić se pozorištem bavio još u vreme kada su se mislima o tome intenzivno bavili mnogi mladi Jugosloveni. I, očigledno, nije verovao da time (odlaskom) dolazi do značajne promene. Pokazao je to najpre time što je ostao sam, a zatim i „dopisanom“ završnom scenom u *Tri sestre*. Isto kao na početku komada, Maša, Olga i Irina slave imendan, govore o odlasku, ali to nisu tri mlade sestre, već tri starice.

Andrićevo delo iz 1944. godine *Gospodica*, premijerno je igrano 13. marta, tačno na dvadesetogodišnjicu piščeve smrti. Neki gledaoci i kritičari su u toj predstavi tražili i prepoznali neku „andrićevesku atmosferu“, a u čemu se tačno radi sam reditelj Ljubiša Ristić je rekao: „Ova predstava nije adaptacija, niti dramatizacija, već sam roman direktno premešten na scenu. Predstava se oslanja na Andrićev roman, ali i na Tatjanu Žerajić, glumicu iz Sarajeva, i njenu životnu priču“. Ristićeve *Gospodica* je priča o glumici koja se sprema da odigra ulogu Andrićeve gospodice Rajke Radaković. Žerajićka, pokazujući izuzetnu fizičku izdržljivost, govori tekst, radi biodinamičke vežbe, šminka se i oblači, i tek na kraju joj se priključuje još dvadesetak glumaca, ali se ova predstava jednako pamti po muzici Višnje Bakalar i sjajnoj interpretaciji (ponajpre Anc Kostovske i Saške Popov) stare pesme *Ne silazi sa čardaka*.

Assimil, po Jonesku, je zajednički projekat „Dogtrup“ iz Amsterdama i Narodnog pozorišta–Népszínház, u Subotici igran pretpremijerno (premijera je bila na BITEF-u) u maju. Scenografija je sačinjena od sedam hiljada kostima iz pozorišnog fundusa, što u mraku podseća na pećinu. Visoki zidovi prekriveni su kostimima, a ovi služe i kao rekviziti u priči o sporazumevanju ljudi i pometnji zbog koje nije dovršena Vavilonska kula, jer su u ljude ušli različiti jezici. Reditelji predstave Tres Šrurs i Ljubiša Ristić maštovito se služe raznim scenskim efektima, kranovima, dizalicama, saj-lama... između kojih se provlače glumci. Na samom početku na srpskom, makedonskom, holandskom, engleskom, mađarskom, peva se pesma o građenju Vavilonske kule, a u celoj predstavi, koja govori o komunikaciji, reči je vrlo malo i uglavnom su besmislene. U drugom delu, junaci priče dobijaju jabuku sa drveta saznanja (u kutiji za kompjutersku opremu „apple“), što ih odvodi u učenje jezika i poznate „assimil“ metode, ali i Joneskove apsurdne.

Proganjanje i ubistvo Žan-Pola Mara, u prikazu diletanta sirotišta u Šarentonu, prema uputstvima de Sada je tekst Petera Vajsa koji se najčešće vezuje za revolucije iz 1956. i 1968. godine, ali za reditelja predstave *Mara/Sad*, Ferencu Petera, u središtu pažnje nije nikakav politički prevrat, već mogućnost restauracije pojedinca. „Izbacio sam Šarenton kao ludnicu, a umesto ludaka, likovi su kod nas mudraci“, kaže Peter.

Pretpremijerno *Mara/Sad* je igran u podrumu subotičkog Pozorišta, gde gledaoci sede na niskim klupama, sa malim šansama da se pomere. S plafona neprekidno kaplje voda iz cevi, pa Peter ili, nesvesno, nije izbegao Šarenton, ili, opet nesvesno, pokazuje da i sam ima dilemu da nismo svi možda ipak u ludnici. Iz obimnog Vajsovog dela Peter je izdvojio najkarakterističnije delove i, idući tragom „surove panonske estetike“, reči podredio akciji, mišićima, znoju... U ovoj predstavi uživo svira subotička grupa *Sherbet underground*, koju predvodi Aleksandar Petrović

Ljiljana Gogić

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“ U VRŠCU

Vršačka pozorišna sezona 94/95. u „Steriji“, kad je reč o sopstvenoj scenskoj produkciji, bila je, po broju premijera (4) i po broju obnova (3), skromna, skromnija od ranijih.

Međutim, uprkos tom kvantitativnom preseku, učestalost pozorišnih zbivanja bila je ipak daleko izdašnija. Imali su, naime, Vrščani u ovoj sezoni i brojna gostovanja glumaca i

ansambala iz drugih pozorišnih sredina, kao što su Beograd, Kruševac, Kragujevac, Pirol, Temišvar i dr.

Povrh toga, publika u Sterijinom gradu videla je i izabrane scenske postavke u okviru osmodnevnog, drugog po redu Festivala pozorišne klasike „Vršačka pozorišna jesen”.

Drugim rečima, na sceni „Sterije” u Vršcu uglavnom se stalno nešto dešavalo, imajući u vidu (zašto da ne?) i nekoliko muzičkih i muzičko-scenskih događaja.

U celini, ta se pozorišna dinamika skladno uklapala u opštu, pojačanu živahnost raznolikih kulturnih zbivanja u Vršcu, kao što su: izdavaštvo, novi listovi i časopisi, folklorni festival, značajne likovne manifestacije, muzički i književi susreti...

A sve se to zbivalo uprkos opštim okolnostima materijalnog, vrednosnog i moralnog stagniranja i posrnuća samizolovanog i izolovanog društva. Društva koje je, od jednog do drugog poraza, i dalje bauljalo po propagandnom logoru „slavne prošlosti” „naših istočnih i zapadnih zemalja”, gubeći usput ljude kao da ni zajedno niti pojedinačno, nikome i ništa ne znače.

Pozorište „Sterija”, mada opštinska, budžetska institucija, i u sezoni 94/95. opstojalo je i opstalo najviše zahvaljujući donatorstvu „Hemofarma”, tom tradicionalom prijatelju vršačkog Teatra.

A u samoj instituciji, evidentno malobrojan ansambl zalazio je (s jednim časnim izuzetkom) u vode otcžalosti, nedinamike, rutinerstva i očuvanja statusa zaposlenosti „kapaciteta” pod opštim nedaćama, da ne kažemo, sankcijama. Reč je o onom poznatom problemu pozorišnih kuća, problemu koji se, kratko i jasno, zove – nepodmlađivanjem i nedolaskom visoko obrazovanih.

U takvim prilikama, sve je zavisilo od trenutka, od trenutnih raspoloženja, a u najvećoj meri od samih reditelja, od njihove doslednosti i upornosti da se scenska ideja dovede do kakvog takvog kraja. Naravno, snagama kojima pozorište raspolaže...

Još konkretnije, bile su to okolnosti u kojima su za pripremu uzimani komadi koji, ne samo što neće pretendovati da „iritiraju” mučnu stvarnost, već neće od ansambala tražiti ni previše istraživačkog i čitalačkog naprežanja. U tom smislu, premijerno su izvedeni tekstovi: *Buba u uhu* Ž. Fejdoa, *Ženidba N. V. Gogolja*, *Ženidba i udadba* J. Sterije Popovića i *Ohladeni* vo J. Vujića–M. Pavičevića. Reditelji su bili: Koka Mladenović, Milan Karadžić, Miroslav Benka (izuzetak u ovom skromnom nizu) i Miroslav Pavičević.

Da, u pomenutom rediteljskom kvartetu vršačke sezone 94/95. Miroslav Benka je načinio pravi podvig režijom predstave *Ženidba i udadba*. Benka je osmislio i oživeo jednu

postavku koja će stajati rame uz rame sa najboljim predstavama ovog perioda u Srbiji. Profinjeno i skladno satkana vrhunskim pozorišnim znanjem i stilizovana isključivo scenskim sredstvima najbolje vrste, ova vršačka predstava imaće potom zaslužan i nagrađivan festivalski i repertoarski pohod, kako kod nas tako i u Slovačkoj.

Inače, premijerna predstava koja je u Vršcu otvorila sezonu (15. septembra 94) bila je *Buba u uhu* Žorža Fejdoa, u režiji Kokana Mladenovića. Bila je to jedna od onih repertoarskih igara koje angažuju gotovo kompletan ansambl, ali na granici rizika da se osnovna i bitna zamisao reditelja, u realizaciji, na sceni, pred gledaocima, raspline do „masovke” u kojoj se puno šareni, trči, skače, viče, trupka, lažno predstavlja, presvlači i individualno „glumi”, a da je konačan utisak ravan trenutnom zaboravu predstave u celini i u detaljima. Nažalost, upravo se to i dogodilo, bez obzira na „uloženu” i „udruženu” i rediteljsku i glumačku ambiciju.

Sa znatno više ambicija, osmišljena je rediteljski i izvođački (25. septembra) druga vršačka premijera. Bila je to *Ženidba* N. V. Gogolja, u režiji Milana Karadžića. Publika je videla jednu korektnu, pročišćenu i pitko duhovitu predstavu, u kojoj je, godinama preangažovan glumac Tomislav Pejčić ponovo na sceni oživeo jedan zapamtljiv lik, ovoga puta Potkoljosina, ubedenog neženje iz lenjosti, a koji bi opet, stidljivo, želeo da to ne bude baš sasvim, to jest neoženjen. I u ovoj predstavi (zbog malobrojnosti ansambla) bili su angažovani penzionisani glumci Ivan Vukov, Tihomir Paunović i Vasa Apić, što se pokazalo dobrim i korisnim.

U premijernom smislu, usledila je, međutim, kasnije (5. maja 95) na vršačkoj sceni i jedna predstava koja kao da je baš rađena bez ikakvih ambicija. A to je bila poprilična groteska. Za pripremu i prikazivanje izabrana je „tragikomična groteska”, čiju je kompletnu adaptaciju (uz dopisivanje teksta), po motivima Joakima Vujića, načinio Miroslav Pavičević (režija, scenografija, kostimografija, muzička rešenja). Ova igra imala je samo tri izvođenja u Vršcu, prepuštena, nekako kao namerno da bude rutinska, otaljavajuća, tek da se administrativno uknjži u broj godišnjih premijera. A čitava priča uopšte nije nezanimljiva. Naprotiv. Tiče se poznate šeme u kojoj lukavi i neobrazovan vladalac biva i „ljubitelj umetnosti” jednog putujućeg pozorišta ne razlikujući pritom igru na sceni od zbilje. I nastojeći, naravno da viškom, pretnjama, batinama i pandurima i „pozorje” uklopi u pravila vladanja svojom nahijom, svojom teritorijom i svojim narodom... Naravno, na kraju se pokaže da „voda” više, i najviše, voli sebe i sveže ispečenu voletinu, ostavljajući i „sredenu” „umetnost” u rasulu, zbunjenosti i haosu... Verovatno, nikada i nikome neće biti jasno zašto je *Ohladeni*

vo tako neskriveno bez ambicija uopšte i postavljan na scenu. Mogla je to da bude dobra igra i solidna predstava.

Pravi pozorišni događaj, u punom smislu rediteljski poduhvat prve vrste, načinio je u Narodnom pozorištu „Sterija” (uz godišnjicu teatra 7. maja 95) Miroslav Benka. Njegova režija *Ženidbe i udadbe* Jovana Sterije Popovića značila je i najplemenitiji povratak suštini, duši pozorišta uopšte. Naravno, i ovom prilikom pokazalo se da reditelj najpre treba da bude, kako se tom jednostavno kaže, dobar čovek, te da zatim tom svojom dobrotom oplemeni stečena znanja, uvažene uzore, baš kao i svoje saradnike i glumce. Jer, baš vršački glumci u Benkinjoj predstavi bili su prozračeni svežinom, novinom, entuzijazmom, dobrim raspoloženjem, očigledno svesni da rade nešto dobro, nešto što ima i smisla i značenja.

Kvalitet ove predstave ogledao se i u tome što svaki, uslovno rečeno, sloj igre i scene ima kvalitet u svom domenu. Mizanscen, govor, karakteristični akcenti geguckavog kretnja aktera, dočaravanje šarma starog filmskog materijala, upotreba svetla, maski itd. – sve je to deystvovalo i samostalno i u sklopu i prožimanju sa ostalim „slojevima” igre. Uostalom, Miroslav Benka je u ovoj vršačkoj predstavi ostvario režiju, dizajn, osvetljenje i zvučne slike, učinivši da i glumci igraju, kako se to kaže, kao novi.

Tokom sezone Vrščani su imali i tri obnove. Bile su to predstave: *Sve zbog seksa*, *Ice šampion* i *Višnjik*.

Dragan Tašlić

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ” U ZRENJANINU

Jubilarna, pedeseta sezona u Narodnom pozorištu „Toša Jovanović” započeta je postavkom zbirke jednočinki američkog pisca Roberta Andersona (originalnog naziva *Ta, otkauda mogu da te čujem kad voda teče*), a u rediteljskoj obradi Voje Soldatovića nazvanoj – *Šok prepoznavanja*. Brodvejski hroničari i holivudska publika beležili su znatne uspehe ovog dramskog pisca tokom pedesetih i šezdesetih godina (komadi: *Čaj i simpatija* – 1953, *Celog leta* – 1954, *Tiha hoć* – 1959, scenario za film *Priča o kaluderici* i pomenuti omnibus jednočinki – 1967. godine) ističući spretnost autora da pronikne u samu suštinu teme kojom se bavi, njegovu delikatnost kad su u pitanju plemenita i tanana osećanja, kao i sjajnu duhovitost kroz koju, kadikad prostruji i ponešto tuge. Ono što je videno na zrenjaninskoj sceni (zapravo u tri izdvojena prostora: pozorišnom klubu, kamernoj sceni i probnoj sali) pre bi moglo da se podvede

pod odrednicu – „četiri laka komada”, nego kao rezultat nekog znatnijeg teatarskog istraživanja.

Prva jednočinka, zamišljena kao blaga parodija na temu lažnog stida, svakako je proizašla iz autorovog bogatog brodvejskog iskustva. Dramski pisac, menadžer, glumac i jedna sekretarica, svako na svoj način, obrazlaže potrebu da se glumac, u jednoj sceni komada pojavi nag. Druga jednočinka, pak, smelije zahvata univerzalni generacijski sukob roditelja i dece, budući da sve pretpostavke, nagadanja i nepotrebne strahove roditelja, kad je reč o intimnom ponašanju njihove dece, razrešava jedno šokantno, ali logično pismo njihovog sina upućenog sestri. Treća priča i dramaturški i glumački nadvisuje ostale jer operiše duhovito postavljenom situacijom, kada se blago erotizovan naboj komično-ispovednog tipa (prilikom izbora i kupovine nove bračne postelje) oplemenjuje dodatnim i autentičnim rafinmanom jedne, zapravo kompleksnije životne priče. Četvrta jednočinka je samo lamentiranje dvoje ostarelih supružnika nad onim delovima sopstvene prošlosti koji predstavljaju opšta mesta za većinu američkih građanskih porodica.

U iznudenom dekoru kojeg je postavio Viorel Flora (sa previše kompromisa i bez potrebnog promišljanja o američkom stilu života) glumački ansambl dao je različite rezultate, sve u zavisnosti od toga, sa koliko invencije se reditelj Soldatović upuštao u analize i akcentovanje atmosfere, odnosno bitnih oznaka koje američkog čoveka čine upravo onakvim kakav je. Samo na momente ubedljiva igra Mirka Pantelića, Milana Čučilovića, Sandre Ilić i Radovana Lukovića u prvoj priči, korektni Miloje Ivanović, Mirjana Vukojević i Marijana Vićentijević u drugoj, najtačniji i najubedljiviji Anđelka Davidovac, Prvoslav Zakovski, Sandra Ilić i Jovan Torački u trećoj i sjajna Svetlana Utješanović nasuprot nejasnog Jovice Jašina u poslednjoj, ipak je manje od stvarnih i očekivanih mogućnosti koje su bile neophodne onom Andersonovom omnibusu da bi on nadrastao okvire skromne pozorišne skice.

Osmi po redu rediteljski rad Steve Žigona u zrenjaninskom teatru (ponovo iz njegovog uobičajenog trougla: Nušić – Sterija – ruska klasika) posle dužeg čekanja, doveo je Čehova na ovu scenu. Žigon se opredelio za jedno pojednostavljeno ali zanimljivo viđenje *Ivanova*. Naime, njegova dramaturška intervencija nad ovim, takode tipičnim delom oblovske provenijencije, svela je poetiku obične životne priče na ogoljen odnos Ivanova prema bližnjima, rasterećenog (osim jednog dužeg monologa), široke ekspozicije njegove nesigurne ličnosti i nepoštenih motiva. Posledice Ivanovlje nestalnosti i intimnih dilema su, svakako, krajnje tragične, dok su reakcije okoline, uglavnom, „glupa, smešna šala”. Žigon je svesno pooštrio ove dve ravni komada, s očigled-

nim ciljem da u međusobnoj opoziciji jedna drugu što više aktiviraju. Kao rezultat, čini se da je na najjednostavniji način dokazan čehovljevski paradoks „dramske komedije“. Žigon Ivanova najpre dovodi do takvog stepena samožive i bezosećajne prirode, da se o njemu sudi sa, uglavnom negativnim predznakom, dok se, docnije, gledalac već zatno udaljava od svog prvobitnog suda, sve do stepena kada prema Ivanovu počne da gaji i određene simpatije. Uostalom, to je onaj segment predstave koji samo sledi poetiku Čehovljevih junaka, razapetu od prenemaganja do fatalizma. Onaj drugi, koji čini čitav splet reakcija na Ivanovljeve postupke i dileme, i gde je Žigonova intervencija uočljivija i samosvojnija, razume se, oblikuje konačan korpus predstave i svodi ukupan rezultat na to, da se ovdje ipak radi o manje uobičajenom prilazu Čehovu. Zapravo, u ovom slučaju Žigon, održavajući uočljiv stepen humorne stilizacije, ubrzava ritam dramskom sižeju i približavanjem groteski, podseća čak na Gogolja i Saltikov-Ščedrina, kao očigledne istočnike čitave Čehovljeve spisateljske radionice.

Milan Kočalović, u naslovnoj ulozi, Marijana Vićentijević, kao njegova žena, Selimir Tošić, kao njegov ujak i Zvonko Gojković, kao mladi lekar – protagonisti i žrtve Ivanovljeve apatične samodovoljnosti i plemćkog surugata, više ili manje, samo su na dohvat potrebne mere tragične zbuđenosti i nespretnosti pristrasnosti. Svi ostali, a pogotovo Jovan Torački, kao upravnik imanja, tečnije prate Žigonovu zamisao da se *Ivanov* rastereti uglavnom suvišnog lamentiranja nad problemima razmaženog ruskog plemstva, da se, potom, karakter likova u komadu istakne porevashodno svojom humorom dimenzijom i da, na kraju, taj sklop funkcionalise novim, savremenijim ritmom. U tome su mu znatno pomagali scenograf, Vlada Rebezov, i kostimograf, Božana Jovanović. Hendikep predstave je svakako podatak da je radena sa dužim prekidima, ali je, i pored toga, ovom teatru bila neophodna, što zbog predugog čekanja na postavku Čehovljevog teksta, što zbog nastavka višegodišnje saradnje sa Žigonom, kao rediteljem, budući da je, gotovo uvek, donosila zapažen rezultat.

Druga postavka Mrožekovih *Emigranata* u zrenjaninskom Pozorištu, podsetila je na paradoks kada je reč o ovom poljskom satiričaru: da on postavlja jasne političke i društvene koordinate, ali da na njima ne insistira u svojoj dramaturgiji već ih održava na nivou udaljene metafore ili alegorije. Prevagu stoga odnose psihološka stanja likova, odnosno njihov silogistički dijalog, često bezličnih uzoraka iz celokupne društvene hijerarhije. Tako je postavka *Emigranata* iz sedamdesetih (Jurin – Notaroš) bila opterećena preteranim verzimom, pa je dijalog aktera više ličio na implantaciju tuđih rasprava, dok je ova, mladog reditelja Dušana Torbice, ne-

potrebno oslonjena na asocijativni momenat, pre svega, naših aktuelnih emigrantskih i izbegličkih „tekovina“. Jer, Mrožekova satirična igra, prevashodno je rezultat većeg broja uzroka i posledica između kojih treperi odabrana ljudska drama. Međutim, snaga atmosfere *Emigranata* i lucidno odabran prostor za igru (gola pozornica na kojoj su i akteri i gledaoci) kao i glumačke interpretacije Dragana Đorđevića i Jovana Toračkog, srećom, vratili su Torbičinoj predstavi odgovarajući milje paraboličnog sukoba i dijaloga dvojice emigranata, po kojoj je i prepoznatljiva draž ovog često igranog Mrožekovog teksta. Jovan Torački pokazao je zavidnu sposobnost u interpretaciji rezigniranog i ciničnog intelektualca, dok je Dragan Đorđević vešto izgradio slojevit lik jednostavne dobričine koju podjednako razaraju pragmatizam emigracije i nostalgija slovenske provenijencije. Muzički lajt-motiv (u živom izvodenju saksofoniste Branislava Popovića) vrlo upečatljivo je pojačavao psihološki naboj koji prati dvojicu dobrovoljnih izgnanika. Da nije uočljivog ustupka, koji je reditelj povremeno činio našem aktuelnom nacionalnom egzodusu, bila bi to uzorna postavka, manje-više uvek aktuelnog, duhovitog i pronicljivog Mrožeka.

Kao i u slučaju sa Mrožekovim *Emigrantima* i ponovno stavljanje na repertoar scenske hronike *Pa, izvol'te u Sakule* – prema tekstu Zorana Petrovića *Selo Sakule, a u Banatu* – pokušaj je da se sa određene distance, i ponešto na nov način, ovom tužnom ili smešnom, ali uvek sočnom štivu, pronađe, kako stara, prepoznatljiva univerzalnost u pojedinačnom (lokalnom) tako i ponešto od novih emocija koje nudi čitava galerija likova ove poznate hronike o Banaćanima. Za razliku od *Emigranata*, ovdje se ipak radilo o obnovi jedne kulture predstave zrenjaninskog Pozorišta, čiji umetnički i izvođački recidivi i posle dvadeset i pet godina opstojavaju kao podsetnik na zenite ovog teatra, kao period sazrevanja za mnoga sadašnja glumačka imena, najposle, kao redak primer apsolutnog saglasja pozorišne kritike i pozorišne publike. Uostalom to je bila i predstava sa daleko najvećim brojem izvodenja. Tu predstavu, jednostavno, zrenjaninsko Pozorište je moralo da igra, i moralo je da je igra najbolje od svih. (Nisu usamljena mišljenja da je tako i bilo.)

Režija novih *Sakula...* opet je poverena Draganu Joviću, a jedan deo glumačkog ansambla, koji je igrao i u prvoj inscenaciji, razume se, pojavio se sada u novim ulogama. Osim što je nova postavka drugačija u svom dramaturškom spletu (nekoliko novih scena) nekih bitnijih inovacija nije bilo. Rediteljski pristup Dragana Jovića ostao je gotovo isti. Narativni deo predstave dat je nizom slika, ponekad sa odgovarajućim vezama, ponekad u oštroj i nelogičnoj spo-

ju, što ovu Jovićevu rediteljsku intervenciju čini izvesnom kompilacijom njegovih ranijih postavki ovog teksta u Zrenjaninu i Kikindi. Uzaludne su sjajne spisateljske i glumačke minijature, kalamburi i kletve, psovke, pesme i naricanja, ukoliko izostaje veća rediteljska domišljatost da tečnije poveže ove živopisne slike, i učini ih pozorišnjim od zbirke golih etnoloških zapisa. Gubitak samo jednog od „tri jedin-siva“, predstave ovakvog tipa lako pretvara u „komad od više komada“. Barem je dramaturškog vezivnog tkiva bilo na pretek. Poneka Jovićeva rešenja pre svega ona koja se odnose na doziranu ali uočljivu stilizaciju, samo su potvrda da je valjalo krenuti za aktuelnijim rediteljskim promišljanjem, transponovati tragizam, mudrost, veselje, ljubav i pošalicu i doći do predstave izvan transparentne zavodljivosti i lake ilustracije.

Uz duhovito rešenu i vrlo funkcionalnu scenografiju Aleksandra Zlatovića i glumački rezultati su znatni, mada se (bez opterećenja uspomenama na staro izvođenje ovog dela), sadašnjem ansamblu može zameriti nedostatak većeg poleta i zanosa, što je, svojevremeno s pravom isticano kod njihovih starijih kolega. Ipak, valja istaći zapaženu igru Jovana Toračkog, Marijane Vićentijević, Dragana Đorđevića, Anelke Davidovac, Ružice Savić-Cvijetić, Mirjane Vukojević, Gordane Vinokić i Novaka Bilbije.

Stanko Šajtinac

POZORIŠTA ZA DECU

PUTEM PREKO MOSTA

Kako se tajna umetničkog i svakovrsnog drugog preživljavanja poslednjih godina prenela gotovo isključivo u sferu lične snalažljivosti i umešnosti – to i napis ove vrste počinjemo jednim ličnim prisecanjem. Kada je na prelomu između poslednje „predratne“ 1990. i njoj nailazeće godine, reditelj (a zapravo mnogo razlošniji *pozorišni čovek*) Voja Soldatović vođen putanjom sudbine menjao Maribor za Novi Sad i stupao na mesto upravnika Pozorišta mladih prvo što mu je kao profesionalcu palo na pamet bilo je da zatraži – pregled svih kritika (i bukvalno – novinske isečke) koje su poslednjih nekoliko godina objavljivane u dnevnoj štampi i periodici a posvećene su premijernim izvođenjima u Pozorištu na čije se čelo stavlja. Takvi sudovi pomogli bi formulisanju ovog „srednjeg“ mišljenja koje u svakoj razložnoj kreaciji služi kao polazna osnova. Ispostavilo se, međutim, da je Soldatović postavljajući rutinsko pitanje,

nabasao na osinjak u koji do njega, skoro niko bez velike muke nije išao. Jednostavno – kritika nije bilo! Ne zato što ih niko nije arhivirao, već zbog toga što ih niko nije ni pisao. A u svetu koji počiva na globalnoj mreži komunikacija, ono što nije prošlo kroz medije nije se ni dogodilo. Desetine, često veoma dobrih predstava, sa svim njihovim akterima, ostale su, zauvek, svojinom tek dečjih uspomena.

Rekli smo već da tekst u kojem govorimo o ostvarenjima za najmlađe u toku 1994/95. godine sasvim namerno počinjemo iz ličnog ugla i to upravo ovim podsećanjem. Naprosto, činilo bi nam se krajnje neumesnim da anestetizirani u ljušturi kritičarskog akademizma, tekst ove vrste otvorimo bujicom naučenih poređenja, procena i unapred uzglobljenih analiza. I to svakako jeste teatar ali je još mnogo više – pothranjivanje njegove iluzije. Istina je nulta tačka sa koje dobronamernici mogu krenuti u razgovor, a zašto ne, i u obnovu onoga što se zove „šest decenija dugom tradicijom dečje scene“.

Govoriti o pozorištu za decu na ovom prostoru znači gotovo isključivo govoriti o tri teatra: novosadskom Pozorištu mladih, Lutkarskoj sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina i Dečjem pozorištu – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice. Individualni naporu poput, recimo, porodične manufakture Janković koja strpljivo putuje na ledima svoje „Vesele kornjače“, ne menjaju opšti utisak. Činjenica bez koje se ne može dalje, govori o tri, po nama, osnovna problema kada je ovaj vid teatarskog izraza u pitanju. Najpre, pozorište za decu, kao sebi svojstven organizam nije tek bezbrižniji odraz „velikog“ teatra već poseduje imanentne pretpostavke i zakonitosti. Kao takvo ono u nas još uvek nije dobilo ni približno valjan status (kakav recimo ima u nama susednoj Bugarskoj). Kod naših glumaca i ostalih aktera predstave, kod kritičara pa u izvesnoj meri i kod publike, prečesto se uočava da se specifičnosti pozorišta za decu posmatraju kroz „donetu“, neprimerenu optiku, namenjenu drugim umetničkim objektima. Još uvek je suviše laičkog i volonterskog na samoj „dečjoj“ sceni, ali i oko nje. Ovo je već stvar (svake) kulturne politike koja iole drži do sebe. Iz ovoga logično proističe i medijska neatraktivnost stvaranja na scenama za decu, koja je, podsetimo, često posledica neobaveštenosti i elementarne neupućenosti potencijalnih kritičara u specifične zakonitosti ovog izraza. Konačno, vreme u kojem jesmo inaugurisalo je jedan novi vid predstava koje bi se retrogradno mogle posmatrati njegovim zaštitnim znakom. Taj tip bi se uslovno mogao nazvati *pozorištem u koferu*. Reč je o tečnijem da se postignu što veća jednostavnost i mobilnost predstave, često po cenu reduciranja njenih potpornih stubova, kako bi se apsolutno smanjili troškovi opremanja i izvođenja. U egalitarizmu

siromaštva, sve predstave, dakako, počinju da liče jedna na drugu.

Svi ovi problemi protekle sezone su sa zavereničkom silinom napadali na „dečju“ scenu. Ipak – igralo se. A one koji su igrali tim više valja pomenuti. Novosadsko Pozorište mladih u svoj „ginisovski“ repertoar u okviru kojeg publika bira između blizu tridesetak predstava, od sezone 1994/95. smešta i tri nova ostvarenja: *Kameno srce*, kojeg je prema tekstu Marine Milivojević režirao Tibor Vajda, odmah popularnog *Princa Ledenka*, kojeg je osmislila i postavila Emilija Mačković, te predstavu *More, more*, koja je autorski projekat Ratka Radivojevića. Sa ovom predstavom Radivojević je nastupio i na Prvom internacionalnom festivalu alternativnog i novog teatra u Novom Sadu i tako dobio priliku da se „ogleda“ u izuzetno zanimljivoj konkurenciji. Opšti je utisak da je Pozorište mladih i u jednoj umetnosti sasvim nenaklonjenoj sezoni uspelo da ispoštuje neka od svojih osnovnih opredeljenja između kojih mi na prvom mestu ističemo žanrovsku i izražajnu polivalentnost. Mešavina stilova, izraza, sveprisutno preplitanje lutke i glumaca, daju atmosferu pozorištu koje je čitavu sezonu iznelo u maloj, za ozbiljniji rad neuslovnoj sali, budući da je sudbina velike dvorane još uvek neizvesna i do daljnjeg – zaključana.

Zrenjaninski i subotički ansambl proteklu sezonu neće pamtići po spektakularnim ostvarenjima ili uspesima ali je već činjenica održavanja kontinuiteta dve (ne samo za naše prilike) sjajne tradicije dovoljna. Dva autorska projekta Jovana Carana *Mala prođavnica čuda* i *Novogodišnja bajka*, te *Rumena i stari lav* (tekst Ivana Ostrikova, u režiji Živoмира Jokovića) i *Patkica žukica* (Voja Soldatović, prema tekstu Gernatove i Guravičeve) prošlosezonski su učinak Lutkarske scene zrenjaninskog Pozorišta, u okviru repertoara na srpskom jeziku. Predstava Voje Soldatovića izvođena je i na mađarskom. Subotičko Pozorište „Kurir Jovica“ izvelo je na scenu tri predstave na srpskom jeziku: *Slavuj i ruža*, *Asagao* i *Pepeljuga*, koje su prema tekstovima Oskara Vajlda, Miloša Vodičke i Šarla Pjeroa režirali Srbo-ljub Stanković, Todor Ristić i Živoimir Joković. Poslednja predstava je uz *Zaljubljenog zmaja* (Miroslava Nastasijevića i Boška Pištala) uvrštena i u repertoar na mađarskom jeziku.

I to bi, otprilike, bilo sve. Latini bi rekli *Sapienti sat*, što bi u ovovremenoj varijanti moglo da glasi – *ko zna, njemu je dovoljno*. Onima koji ne znaju ništa o situaciji u kojoj se nalazi pozorište za decu ili čak smatraju da ovaj problem ne bi trebao da ih se dotiče, ni veće rasprave ne bi pomogle. Stoga umesto suvišnog raspravljanja tek jedno pitanje: „U kakva će pozorišta jednog dana hrliti deca koja danas odrastaju uz *Moćne rendžere*, TV izdanja Pedolina, Mande,

Neše ili slučajevne *Nindža kornjača* i *Izgubljenog Sime*? Estradno-komercijalni razbijajući dečjih kasica ne mogu vaspitati generacije u iole poželjnijem pravcu. Samo tri dečja pozorišta kojima smo se ovom prilikom bavili, imaju zajedno gotovo – dva veka. To je više nego dovoljno za poverenje koje moramo i podržati. Dečje scene moraju postati sastavni delovi kulturnog establišmenta. Sezone poput one 1994/95. predstavljaju samo mostove ka boljim vremenima. U ovoj situaciji možda je i to dovoljno.

Ilija Tucić

XXVI SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

ŽAL ZA PROTEKLIM DVADESET I PET SMOTRI

Kraj aprila, termin po mnogo čemu neodgovarajući, a ipak jedino realno moguć s obzirom na zakašnjenje produkcije amaterskih pozorišnih scena, označen je za početak, tradicionalne, 26. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. Učešće na Smotri prijavio je do sada najveći broj amaterskih pozorišnih scena sa rekordnim brojem predstava. Promocija Zbornika radova pod nazivom *125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji* i promocija prvog broja pozorišnog časopisa vojvodanskih Slovaka *Igric*, označile su početak pozorišnih događanja u Bačkom Petrovcu. U prisustvu velikog broja uvaženih gostiju, političkih, kulturnih i javnih radnika Opštine, Pokrajine, ambasade Slovačke Republike u Beogradu, brojnih gledalaca 26. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine otvorila je Margit Savović, savezni ministar za ljudska prava i prava nacionalnih manjina.

Čast da zaigraju prvi na Smotri, koja protiče u znaku obeležavanja 250-godišnjice dolaska Slovaka u ove krajeve i Petrovac, kao najstarije mesto naseljeno Slovcima, pripala je ansamblu Doma kulture „Mihal Babinka“ iz Padine. Prema tekstu Pavla Povolnog, odnosno prema porodičnom predanju o dolasku porodice Polovni u ove krajeve, reditelj Fedor Popov sačinio je dramski predložak predstave, koju je realizovao sa amaterima iz Padine. Sam naziv predstave *Prve ulice* ukazuje na priču o nastanku prvih ulica, odnosno na priču o nastanku Padine. Posredstvom istinitih priča iz života porodice Povolni i života strine Zuze Vaškorove pred očima gledalaca, zapravo, teče priča o seobi Slovaka na ovu, „Donju zemlju“, o njihovom traganju za svojim „mestom pod suncem“ i sigurnijom egzistencijom. Scenografija – jednostavna, satkana od lako i svima prepoznatljivih znakova,

kostim – narodna nošnja, umesna i nenametljiva muzika, svetlo u funkciji elementarne vidljivosti i potrebnog naznačavanja doba dana, izuzetno uravnotežen, uverljivo realističan, brojna ansambl – to su karakteristike predstave, koja je prosto razgalila publiku. Reditelj Popov, dosledan svom stilu rada na predstavi, punu pažnju je posvetio masovnim scenama, a od pojedinačnih glumačkih ostvarenja pamtiće se „zvolenski notaroš“ u tumačenju Miljana Matijevića, kao i snaha u porodici Povolni, odnosno Eleonora Kerešova.

KUD „Stadkovič“ iz Boljevaca ove godine obceležava dve decenije rada. Možda su članovi ovog društva upravo iz tog razloga odlučili da na Smotri učestvuju sa dve predstave. Gildnerov komad *Kakva bolest, takva medicina*, režirao je amater Pavel Maglovski. Iako su amateri iz Boljevaca i ovom predstavom potvrdili da neguju kako glumački, tako i rediteljski „kadar“, da se trude da gledaocima ponude predstave koje nisu uopšte, ili barem nisu često igrane na amaterskim scenama, pozorišni doživljaj je jednostavno izostao. Mnogo više interesovanja publike izazvala je druga predstava *Druga smrt Jane od Arca* Štefana Caneva u režiji Vjere Tomanove. U ovoj predstavi zaigrali su već iskusniji boljevački glumci, a glumci su ujedno i najveći kvalitet ove predstave.

Weekend Love Story – to je naziv predstave, odnosno teksta Jana Salčaka, po kome je nastala predstava u režiji Jana Kmečka, a u izvođenju članova OD Janča Čemana (Amaterskog pozorišta „Janko Čeman“) iz Pivnica. Ova, u suštini intimna, ispovest mladića o sopstvenom seksualnom iskustvu pred devojkom, koja se, kako se na kraju ispostavi, bavi najstarijim zanatom na svetu, nije uspela da dopre do većeg broja gledalaca. Već „viden“ i već isproban trik intrigiranja posredstvom lascivnog teksta i plastičnog opisa seksualnog čina mogao je da zadovolji samo adolescente, ili one koji nemaju hrabrosti da o ovoj temi javno progovore. A to je izgleda bila i jedina svrha, odnosno namera predstave, igrane u polumraku, na maloj sceni, skućeno, odnosno bukvalno do nogu gledalaca.

Omladinska scena „Koloseum“ Kulturno-informativnog centra (KIC-a odnosno KIS-u) iz Kisača, sa predstavom *Mali krvotok* Augustina Kuhara, na Smotri je već učestvovala pre nekoliko godina. Stoga je iznenađujuće, da je reditelj Mihal Đurovka ponovo predstavu prijavio za Smotru. Doduše, u predstavi su zaigrale neke nove devojke, jer su one glumice iz prve postavke u međuvremenu izrasle, stasale i od devojčuraka postale devojke. Pomalo neumesno su upravo iz tog razloga delovale u ulogama srednjoškolki, te se stiče utisak, da je predstava bila mnogo bolja u prvom izvođenju.

Pozorište VHV, scena u Bačkom Petrovcu, proteklih godina garancija vrhunskih pozorišnih dometa, ove godine je, očigledno, u krizi. Ni glumci, ni reditelji, koji su proteklih godina proneli ime ovog Pozorišta širom naše zemlje i izvan njenih granica, ove godine su iz nejasnih razloga izostali. Umesto njih, novi, takoreći debitantski ansambl, saradivao je sa rediteljskom Zuzanom Tarnociovom, koja se već oprobala u ovom poslu u Pivnicama proteklih sezona. Rezultat te saradnje je predstava *Rizična mudnoća* po tekstu J. Drgonjca i A. Ferka. Ova „komedijica“ o muškarcu koji poželi da postane majka, ni po izboru teksta, ni po scenskoj realizaciji a ni po glumačkim kreacijama ne spada među predstave vredne pažnje, odnosno predstave dostojne imena Pozorišta VHV. Ako je cilj predstave bio okupljanje novog glumačko-rediteljskog kadra, nepojmljivo je odsustvo iskusnije garniture, odnosno predstave daleko većih i viših umetničkih dometa.

Pozorište VHV – Scena u Staroj Pazovi i reditelj Aleksander Bako doneli su na Smotru krimi-priču o Lini Samerovoj. Odabiranje upravo ove priče nije najsrećniji repertoarski potez, jer dramska literatura obiluje daleko uspelijim i poznatijim krimi-pričama. Reditelj Bako, učenik reditelja Miroslava Benke, pokušava da vizuelnim efektima potcrta i dogradi priču, a to je u „slučaju Line Somer“ predstavljalo glavni nedostatak predstave, njeno neprihvatljivo usporavanje i prepreku u komunikaciji sa gledalištem. Za razumevanje i praćenje priče neizostavna je komunikacija glumac – izgovorena reč, rečenica – gledalac. A kultura govora pojedinih aktera predstave bila je ispod granice razgovetnog, što je nepremostiva prepreka i jedno od fundamentalnih poimanjanja ovog izvođenja. Ukratko, i reditelj i glumci okušali su se na krimi-žanru, i ne mogu se pohvaliti najsrećnijim ishodom eksperimenta. Nadajmo se, da su „školu“ neuspeha dobro proučili i da će znati kako da ovo iskustvo upotrebe u budućim predstavama.

Tri scene Pozorišta VHV inspirativno su delovale na novoosnovano pozorište Amatersko pozorište „Janko Čeman“ (Ochoťnícke divadlo Janka Čemana) u Pivnicama. Članovi ovog Pozorišta su u nekoliko meseci rada imali desetak premijera, organizovali su festival DIDA (Festival divadelných inscenácií dolnozemsých autorov, tj. Festival pozorišnih dela autora iz donje zemlje), a povrh svega, otvorili su i scenu pozorišta u Silbašu. Članovi silbaške scene Amaterskog pozorišta „Janko Čeman“ na Smotri su izveli *Zenski zakon* J. G. Tajovskog, u režiji Jana Salčaka. Iako ovaj tekst spada među najčešće igrane pozorišne komade i verovatno ne postoji amaterska scena na kojoj nije igran, amateri iz Silbaša, sa rediteljem i dramaturgom u jednoj osobi, doneli su nešto sasvim novo. Nažalost, novo u smislu „obogalji-

vanja teksta", u smislu sputavanja radnje, glumaca, u smislu izneveravanja autora. U ovom izvođenju *Ženskog zakona*, od originala je ostalo samo nekoliko dijaloga, zapravo samo štura, najosnovnija nit zapleta. Scenografija – klupa i nekoliko detalja, kulisa – krpara obešena preko kanapa, i glumci koji, jednostavno, ne znaju šta i kako, koji se trude da zadrže pažnju publike. Srećom, nije dugo trajalo, a nadajmo se, da će scena Amaterskog pozorišta „Janko Čeman” u Silbašu trajati duže od ove predstave. Glumcima, koji zaslužuju svaku pohvalu za izdržljivost i pokazane afinitete, svakako želimo ubuduće mnoge uspješnije i plodnije saradnje sa rediteljima.

Ako se može suditi na osnovu zabeleženog repertoara pojedinih amaterskih pozorišta, odnosno scena, vodvilj nije često igran žanr među slovačkim pozorišnim amaterima. Zato je najavljena predstava *Zec J. J. Mjasnickog*, u režiji Jana Kmečka, a u izvođenju Amaterskog pozorišta „Janko Čeman” iz Pivnice pobuđivala pažnju. Predstava, ako želi da bude uspešna i rado gledana, pažnju publike treba da i zadrži. A to je, u konkretnom slučaju, i uspevala prvih nekoliko minuta. Posle toga, vodvilj je postajao sve razvodnjeniji. Nedostatak odgovarajućeg tempo-ritma, odsustvo umesnih gegova, nimalo gizdava, pre bi se reklo obično-siva sceografija a povrh svega izostanak bravuroznih glumačkih ostvarenja, negustiozno poigravanje sa književnim govorom i pivničkim dijalektom – sve se to spelo u klupko niže osrednjosti, podilaženja publici jeftinim trikovima i pomalo bolno „iskustvo” gledaoca.

KUD „Štefanik” iz Lalića zabeležio je, posle nekolikogodišnjeg odsustvovanja, povratak na Smotru. Doneli su dve predstave. Pred malobrojnom publikom (koja verovatno posle prethodnih predstava nije želela da doživi slično iskustvo) najpre su zaigrali *Tri džaka krompira* Joža Korbačke, u dramaturškoj obradi reditelja Dušana Parnjickog. Druga predstava su zapravo tri jednočinke V.H. Vladimirova pod zajedničkim naslovom *Uspeli smo da iznenadimo našu macu*, a režiju su zajednički potpisali Dušan Parnjicki i Jan Zornjan. Mora se konstatovati da je višegodišnja pauza u velikoj meri umanjila uverljivost glumačkih ostvarenja ovih amatera. Takođe je (u obe predstave) nemoguće govoriti o precizno određenoj scenografiji (pre liči na sistem – daj šta imaš pri ruci), izbor muzike je, po svoj prilici, slučajan... a i pokušaj dramaturške obrade teksta je ostao na nivou pokušaja. S druge strane, činjenica je, da amatersko pozorište u Laliću ima zdrave korene, pobuđuje veliko interesovanje što potvrđuje i veliki broj novih, mladih glumaca. Uz interesovanje valja pridodati i sistematski edukaciono-rediteljski rad sa ansablom i rezultati vredni pažnje sigurno neće izostati.

KUD „Mladost” iz Luga predstavom *Ograde ne treba graditi* Ivana Izakoviča, u režiji Karola Škuljca, upisalo se među uspešne ansamble ovogodišnje Smotre. Priča o svadi komšija oko tarabe, od strane publike je praćena sa uživanjem. Glumački zadaci savladani su sa lakoćom, prirodnošću, odnosi iskazivani iskreno i neposredno, svetlo i zvučni efekti u funkciji priče, brza promena scene, sve je to doprinelo gledljivosti predstave, predstave bez nekih visokih umetničkih pretenzija, a ipak daleko iznad nivoa nekih prethodnih izvođenja.

KIC Kisač i predstava *Uskrošnje strasti* Žana Poarea takođe su predstavljali kvalitativni pomak Smotre. Kisačani su pričali o bračnom trouglu, koji se pretvara u četvorougao odigrali na maloj sceni. Reditelji Jan Kohut i Jan Privizer pokušali su čak da priču nadgrade igračkim, odnosno baletskim elementima. U interesu efektnosti predstave bilo bi drugačije osmišljavanje upravo ovih elemenata i nijansiranje događaja naznačenih u snu glavnih aktera, odnosno jasnije razdvajanje sna od jave, ili potpuno izostavljanje scena sna, koje ovako osmišljene samo ometaju praćenje predstave.

Pozorišni komad Štefana Kršnjaka *Sačmaricom na muža* članovi KUD „Erdevik” iz Erdevika kolektivno su režirali. Prema njihovoj izjavi, tekst su odabrali u nedostatku boljih ili barem drugačijih tekstova. Pošto nisu našli ni reditelja, odlučili su da sami postavte predstavu. Petočlan, iskusan glumački ansambl u ovom poslu su zdušno podržali i pomogli šminikeri, tehnički saradnik na predstavi, a deveti član kolektiva bio je zadužen za izbor muzike. Tako je nastala „scenska priča” o tome kako od muža napraviti muškarca. Erdevičani su ovu komediju izveli sa takvom lakoćom i tako jednostavno, da se sve činilo jednostavnim. Međutim, za razliku od dosadašnjih predstava igranih na Smotri, u ovoj su i kostimi, i maska, i glumačka ostvarenja, i scenski pokret i scenski govor imali samo jednu, osnovnu, ulogu – što plastičnije prikazati likove i situacije.

Joško Pučik i njegova karijera Ivana Stodole, u režiji Zorana Rotara i izvođenju članova Slovačkog kulturno-prosvetnog društva „Đetvan” u Pančevu/Vojlovici kruna je njihove dugogodišnje uspešne saradnje. Iskusan glumački ansambl, dobra podela uloga, kostim, odlična muzika a svakako i odnegovan scenski govor amaterima iz Pančeva/Vojlovice doneli su zaslužan, buran aplauz.

Scenario za film Vudi Alena u pozorišnoj obradi Jirgena Fišera, a u prevodu Martina Porubiaka, poslužio je reditelju, kostimografu i scenografu Janu Čanjiju kao osnova predstave *Seks letnje noći*. Odabrao je šestočlan iskusan glumački ansambl koji je upravo umetničkim kreacijama slikao priču o nesposobnosti poznavanja života u svim njegovim dimenzijama, o sposobnosti propuštanja prave šanse, o

rešavanju problema civilizacijskih neuroza posredstvom malogradanstva i površnog moralizatorstva. Sve se to odigrava na funkcionalno opremljenoj sceni, koja je čas spavaća soba, čas okolina jezera ili staza u bašti. Dobar izbor muzike, znalački korišćeno svetlo, lep kostim i već pomenute glumačke kreacije konačno su na Smotru donele miris i ukus nekadašnjih uspeha slovačkih amaterskih pozorišnih predstava.

Prosjačka avantura Jana Soloviča, u režiji Fedora Popova na svoj način čini izuzetak u radu ovog reditelja koji po pravilu odabira retko izvodene komade, voli da se poigra komičnošću situacija koje gradi na višeslojnosti značenja reči, iznalazi neočekivana scenska rešenja i uspešno rešava masovne scene. Pozorište VHV – Scena u Kovačici ovom predstavom je zapravo na pozornicu vratila veći broj vrsnih glumaca starije generacije. Zajedno sa rediteljem, po principu psihološke drame, oni su pokušali da ožive ovaj tragi-komičan slučaj. Tome cilju je sve bilo podređeno: scena, kostim, muzika, svetlo čak i neoibčno građenje likova. Predstava se, naročito u prvom delu, doimala nekako usporeno i to se odrazilo na njenu celokupnu percepciju.

Pozorišni komad Aleksa Fedrua *Gospodin Tomaš* označio je pre jednog veka početak amaterskog pozorišnog života u Selenči. Upravo iz tog razloga članovi KUD „Jan Kolar“ odlučili su da ponovo zaigraju ovu predstavu. Svetlana Zolnjanova, rediteljka predstave, odlučila se za tradicionalno scensko rešenje, zapravo, pokušala je da predstava bude što vernija prvom izvođenju. Uspešno su joj u tome pomagali svi članovi pozorišnog kolektiva, koji očigledno – poput publike u Selenči – najviše vole da igraju i gledaju priče iz seoskog života, odnosno dela koja već spadaju u klasičan repertoar amaterskih pozorišta. Amateri iz Selenče u svojoj nameri po pravilu i uspevaju, a to publika uvek nagradi aplauzom.

Na Smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine Jonesko se kao autor pojavio tek pre nekoliko godina. Njegovu *Čelavu pevačicu* su izveli amateri iz Padine, a upravo su i sada, ovi amateri zaigrali *Instruktaža* u režiji Fedora Popova. Malobrojan ansambl – tri glumca, reditelj, dva člana tehničke ekipe – to je zapravo ceo „F. P. Teater“, koji je općinio svojom igrom, zapravo predstavom. U vrlo siromašnoj, a ipak savršeno jasnoj, scenografiji, uz minimalne svetlosne efekte i malčice muzike, klupko događaja u stanu profesora se odmotava. Pristižu učenice željne znanja a šta se tu zapravo zbiva zna samo služavka, koja sve mora da dovede u red. Ovu predstavu svakako treba pamtiti po glumačkom ostvarenju Jana Hološa u ulozi profesora, bez sumnje najboljoj muškoj ulozi ovogodišnje Smotre.

Pozorišni amaterizam u Belom Blatu tek počinje da daje prve znake života. Zaslugu za to treba pripisati Mesnom odboru Matice slovačke u Jugoslaviji. Kompletno debitantski ansambl, uključujući i rediteljku Mariju Kotvašovu, uhvatio se u koštac sa dramom Vladimira Hurbana Vladimirova *Zemlja* i sasvim pristojno savladao težak zadatak. Predstava bi bila mnogo zanimljivija i dinamičnija da su barem malo odstupili od integralnog teksta drame, odnosno da su makar malo kratili tekst.

Kulu vavilonsku Duška Roksandića, u režiji Jana Salčaka zaigrali su amateri iz Pivnica. Da od romantizma do pesimizma nije dalek put pokušali su da ubede publiku služeći se prvenstveno pivničkim dijalektom, odnosno glumačkim ansamblom.

Prosidba A. P. Čehova spada među često igrane komade. Ovoga puta, u noćnom terminu, na Maloj sceni ponudili su nam je amateri Kulturno-prosvetnog društva „Jedinstvo“ iz Gložana, u rediteljskom viđenju Miroslava Fabrija. Reditelj se poigrao sa tekstom Ivana Vasiljevića i replike prosca stavio je u usta oca. Scenografija – jedan narodnim motivima oslikan orman, rekvizite – jedna suknja, mnogo flaša, sekira, svetlo, minimalni zvučni efekti i troje glumaca – to je to, što je uspeo da zainteresuje gledaoce ovog dobro znalog „događaja“. Predstava spada među interesantna ostvarenja Smotre, kojih na žalost, nije bilo mnogo.

Gostujuća predstava ansambla GESTO iz Bratislave, *Ecce homo* Jana Čajaka u režiji Mihala Babiaka uklopila se u milje osrednjih i malo iznad osrednjih predstava. Ambiciozan projekat, simbolika – dominantni segment predstave, nekvalitetna reprodukcija zvuka i nadasve neodgovorno ponašanje glumaca na sceni rezultirali su događajem koji treba pohraniti u zaborav.

Narodno pozorište iz Kikinde i *Atentat* Miloša Nikolića, u režiji Ljuboslava Majere bili su pravo zadovoljstvo, pravi pozorišni događaj i nostalgичno podsećanje na najuspešnije reditelje Smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine, prisećanje na ostvarenja Majere, Benke i svih onih, kojih ove godine na slovačkim scenama nije bilo. Iz nepoznatih, ili nedovoljno poznatih razloga. Predstava, kojom se Smotra praktički završila, doimala se kao vapaj kao nasušna potreba obrazovanja i neprestanog sistematskog usavršavanja novih kadrova u ime predstojećih smotri i novih generacija zaljubljenika pozorišne umetnosti.

Milina Florianova

XXIII SMOTRA POZORIŠNIH DANA RUMUNA U VOJVODINI

Ovogodišnja Smotra protekla je u znaku prosečnih predstava i – kao i svake godine, što, izgleda, postaje praksa – svi koji su ostali bez nagrada, osuli su paljbu uvreda i neobjektivnih kritika po žiriju. Ove godine, to je prevazišlo najniži nivo domaćeg vaspitanja i elementarne kulture.

A taj, ovogodišnji, žiri je radio u sledećem sastavu:

– Julijan Ursulesku, reditelj TV Novi Sad, diplomirao na Odseku za pozorište Akademije u Bukureštu,

– Zoran Cvetković, reditelj, diplomirao režiju na Odseku za film Akademije u Bukureštu, gde je, prošle godine odbranio i doktorsku tezu,

– Teodor Munteanu, novinar u Radio-Novom Sadu, dugogodišnji hroničar zbivanja u kulturi Rumuna u Vojvodini.

Uzdin

Godinama rade veoma zanimljive predstave, a dogodilo se to i ove godine s predstavom *Gospodin de Pursonjak* (Molijer). Ono što je najvrednije isticanja jesu glumci s dugogodišnjim pozorišnim iskustvom (Joca Vinka, Jova Dalea, Adam Onču) i, na veliku sreću i zadovoljstvo, saradnja sa istaknutim pozorišnim rediteljem Horea Popeskuom (Narodno pozorište, Bukurešt). Prošle godine su, takode, bili pobednici Smotre, a njihova predstava *Čovek iz puste kuće* adaptirana je i snimljena za TV Novi Sad (kao TV drama), u režiji Julijana Ursuleskua.

Ovogodišnji *Gospodin de Pursonjak*, u režiji Georgija Umenija (gost iz Narodnog pozorišta u Bukureštu), predstava je koja se gleda u jednom dahu. Rediteljska postavka u klasičnom maniru, s veoma lepim kostimima i perikama, pozajmljenim iz Bukurešta. Stekao se utisak da su glumci veoma lako „ušli“ u kožu Molijerovih junaka, iako se s njim prvi put sreću u radu. Bilo je zadovoljstvo gledati te, veoma lepo osmišljene, zavrzlake. Dobra glumačka podela. Iskustva i sa istančanim ukusom za lepo i dobro uzdinska publika je, zadovoljna, dugim aplauzom nagradila aktere predstave.

Vladimirovac

Čovek koji je video smrt (Viktor Eftimiu). Dugačka, na momente do zla boga dosadna predstava. Karakteri ličnosti ove drame bili su pretežak teret za nekoga pleća manjeiskusnih glumaca-amatera. Prevashodna namera reditelja bila je da glumce nauči pravilnom, scenskom rumunskom književnom jeziku. Ovo je naum hvale vredan, ako se ima u vidu da je negovanje i kultura govora jedan od prevashod-

nih zadataka pozorišta, naročito manifestacije poput Pozorišnih dana Rumuna.

Seleuš

Ni ova predstava nije uspeła da održi pažnju žirija, a namera reditelja-amatera (ujedno, i glavnog glumca) da ovu dramu „modernizuje“ (muzika grupe *Pink Floyd*, moderni kafe-bar) doživela je potpuni fijasko. Tragedija glavnih junaka ostala je na nivou površnog, korektno govorenog teksta, a ozbiljnost i dramatičnost događaja, na momente prelazila je u komično.

Sutjeska

Ako me pamćenje dobro služi, *Šansa za zaposlenje* (Livius Lapadat) drugi je dramski tekst poznatog zrenjaninskog advokata. (I njegov dramski prvenac je postavljen na sceni istog Pozorišta, sa gotovo istom glumačkom ekipom.) Ovogodišnja predstava je komedija o problemima mladog bračnog para koji uporno nastoji da pronade posao za ženu ne bi li, kako-tako, obezbedili pristojniji (normalniji?) život. Na momente, tekst ima veoma fine i suptilne žaoke na račun nevesele i, često teške, svakodnevice. Osim novog teksta, bitno je i to što se u Sutjesci ustaljuje pozorišna grupa, a to je, nesumnjivo, dobitak za rumunski pozorišni amaterizam. Skromna režija, ali glumci puni entuzijazma, svesni da treba još mnogo da uče na nesigurnim, amaterskim, pozorišnim daskama. Gledajući predstavu shvatio sam da pozorište nije uvek igra. To je i život sam. Dok je tekla predstava, jedan čiča, gledalac, sve vreme je komentarisao zbivanja na pozornici iznoseći, pri tom, svoj stav o onome šta se tamo dešava. Navijao je malo za glavnog junaka, a malo za njegovu (i u privatnom životu) suprugu. Tek kada su na scenu stupili policajci, čiča je postao sasvim „antiprotivan“.

Straža

Amateri iz Straže, na žalost, ne učestvuju redovno na Smotri. Ove godine, uspeali su veoma prijatno da iznenade igrajući lepu, dobro osmišljenu komediju Tudora Mušateskua *Eska*. Prolog predstave i fanfare koje su označile početak, pravo su osveženje kao uvod u predstavu. Jon Omoran, glumac i reditelj, amater, stalno zaposlen u tehničaršćkog Pozorišta, okupio je mlade glumce i sigurno ih vodio od početka do kraja predstave. Kostimi, scena, rekvizita... Sve to je doprinelo potpunijem opštem utisku. Nadam se da će uspeh ove predstave biti podstrek amaterima iz Straže da se narednih godina redovnije pojavljuju na Smotri kulture.

Banatsko Novo Selo

Predstave amatera iz Banatskog Novog Sela, godinama, osciliraju: od onih uspešno odigranih do onih veoma loše izvedenih. Ove godine, oni su nas neprijatno iznenadili nedovršenom predstavom *Otirač* Iona Baiešua, zbrzanom navrat-nanos. Sve je ostalo na nivou površnog i nezanimljivog. Bilo je veoma malo smeha u gledalištu, što ne može biti pohvala jednoj komediji! Osim što smo videli (i čuli!) glumce koji su tekst izgovarali na prilično lošem rumunskom jeziku (govor je dugogodišnja boljka ovih amatera), gotovo da ništa više nije ostalo u sećanju.

Lokve

Evangelisti (Alina Mundi) bila je predstava u punom smislu reči. Dramski tekst, koji je veoma ozbiljan, zahteva iskusne amatere da bi nas ubedili u ono što govore i rade. Lavinus Dudić, glavni glumac i reditelj-amater sa dugim iskustvom, veoma sigurno vodi ovu predstavu (mizanscen, scenografija, muzika, svetlo, kostim) i ništa ne ostavlja slučaju. Glumci dok postavljaju često veoma kompleksna, egzistencijalna, pitanja (čak tragična) ne prelaze u patetično (ili, pak, komično) ni u jednom trenutku (što jeste slučaj sa Seclušom, Banatskim Novim Selom, Vladimirovcem). Siguran sam da je Lavinus Dudić imao veoma jasnu koncepciju o tome šta želi da radi (i uradi).

Nikolinci

„Oksimoron“ (po tekstovima Svetislava Basare i Mateja Višnjeka).

Matej Višnjek je savremeni rumunski pisac koji živi i radi u Parizu, a trenutno je svojim delom veoma prisutan u Rumuniji (bio je zabranjen za vreme Čaušeskuovog režima).

S obzirom na to da smo u Nikolincima navikli da gledamo dobre predstave, *Oksimoron* Svetislava Basare i Mateja Višnjeka nas nije iznenadio, mada spoj dva različita teksta (dva autora) nije do kraja motivisan. Nikolinci imaju iskustve i dobre glumce, kompaktnu trupu, zahvaljujući, pre svega, izuzetnom pozorišnom entuzijasti Pavelu Greoneancu. Godinama, ovi amateri koriste iskustvo profesionalnog reditelja Branislava Guzine sa kojim se (ako je suditi po kvalitetu predstava) izuzetno dobro razumeju (o kvalitetu predstave govori i to što je, po pozivu, učestvovala na Međunarodnom festivalu „TRAGOS“ u rumunskom gradu Tulča; predstava je dobila specijalnu nagradu za negovanje rumunskog jezika, a reditelj je bio među pet zvaničnih kandidata za Veliku nagradu Festivala).

Šta reći na kraju?

Gledali smo i dobre i manje dobre predstave. Valjda je takvo vreme u kojem živimo.

Glumci, na pozorišne daske donose sva loša iskustva, nepoverenje, nervozu, nezadovoljstvo... Zaboravljaju da sve ljudsko valja ostaviti pred vratima i – očišćen – ući u hram kulture koji nazivamo Pozorištem. Ti ljudi bi morali da vole jedino pozornicu, publiku, a – iznad svega – Teatar. Oni ne žive od bednih plata pozorišnih profesionalaca, oni nemaju umetničke (i ine) direktore koji utvrđuju repertoar. Mogu i reditelja da menjaju, ako im se prohte (žiri, ionako, menjaju svake godine!)... Mogu da pozovu Strelera ili Bertolucci'ja da im „sude“: nagrade se dobijaju i zaborave, poštovanje ili uvrede se pamte. To zagaduje Sveti Hram Kulture. Valja se toga ratosiljati.

I ponekad, iz zadovoljstva, prelistati Čehova. I *Galeba*.

Julijan Ursulesku

RUSINSKI NARODNI TEATAR „ĐAĐA“ I XXVII DRAMSKI MEMORIJAL PETRA RIZNIČA – ĐAĐE

Pozorišna sezona 1994/95. u RNT „Đađa“, kao i XXVII dramski memorijal Petra Rizniča Đađe, odvijali su se dobrim delom u znaku obeležavanja dva veoma značajna jubileja: 250-togodišnjice doseljenja Rusina u Bačku i 25-togodišnjice rada i delovanja Rusinskog narodnog teatra „Đađa“. Na repertoaru ovog Pozorišta našlo se čak pet pozorišnih dela, tri na Sceni u Ruskom Krsturu i dva na Sceni u Novom Sadu.

Već krajem avgusta 1994. godine u okviru Scene u Ruskom Krsturu izvedena je premijera *Malog princa*, u režiji Vladimira Nada Aćima, studenta na Državnom institutu pozorišne umetnosti „Ivan Karpenko Karij“ u Kijevu. Bio je to nastavak i nadgradnja pozorišne aktivnosti ovog studenta režije, započete u vreme školskog raspusta, godinu dana ranije, komadom *Gladan* Jurija Šeregija. Pored nekoliko repriza *Mali princ* je snimljena i na VHS kasetu, te je upriličeno i njegovo javno gledanje.

Na početku ove sezone Scena u Novom Sadu je obnovila *Tango* Slavomira Mrožeka, u režiji Zvonimira Pavlovića i 7. novembra 1994. godine učestvovala na međunarodnom festivalu malih scena profesionalnih pozorišta „Zlatan lav“ u Lavovu (Ukrajina), a zatim je gostovala 10. novembra u Mukačevu i 11. novembra u Užgorodu. U svim navedenim mestima predstava je izvanredno primljena. Da podsetimo: ova predstava je u sezoni 1992/93. stigla na Republički festival amaterskih pozorišta Srbije, gostovala na Maloj sceni

Teatra Aleksandra Duhnovića u Prešovu i Velikoj sceni Doma kulture u Međulaborcima (oba u Slovačkoj).

Druga premijera Scene u Ruskom Krsturu bila je praižvedba *Ravničarske sablazni* Đure Papharhaja, u režiji autora. Ovim delom, inspirisanim prvim godinama života Rusina u Bačkoj, Rusinski narodni teatar „Đada“ se uključio u obeležavanje 250-togodišnjice doseljenja Rusina u ove krajeve, te je ono izvedeno i u okviru centralnih svečanosti u Ruskom Krsturu. Bio je to zaista spektakl sa četrdeset učesnika. Samo delo je inspirisano verskim nemirima među Rusinima – prvim doseljenicima na ove prostore, ali je autor i reditelj u ovoj postavi nastojao da verske nemire potisne u drugi plan, a da u prvi plan istakne socijalnu nit u borbi mladih ljudi za parče zemlje. U tome mu je pomogla dobro osmišljena scenografija Vladimira Spasića, mada je stručnom oku delovala više operski nego dramski, što je delom i posledica neadekvatnog svetlosnog parka koji je reditelj imao na raspolaganju.

Scena u Novom Sadu, posle veoma zapaženog uspeha dve godine ranije Mrožekovim *Tangom*, u ovoj sezoni se ponovo opredelila za delo pomenutog autora. Sada je to bio *Krojač*, u prevodu Đure Lačaka i adaptaciji i režiji Zvonimira Pavlovića. Treba podsetiti da je RNT „Đada“ već u prvoj sezoni postojanja upravo sa Mrožekovim *Policijcima* (1970. godine) dospelo na Savezni festival amaterskih pozorišta Jugoslavije, koji se tada održavao u Hvaru, i da je tamo zauzeo prvo mesto, osvojivši zlatnu plaketu. Sadašnje opredeljenje za Mrožeka na određeni način zaokružuje 25-togodišnje delovanje ove Scene kao uspešnog tumača njegovih dela. Zvonimir Pavlović, postavljajući ovoga puta Mrožekovog *Krojača*, u svojoj adaptaciji, opredelio se za istorijski presek – od vremena varvarstva do futurističkog nagađanja o tome do čega može da dovede krojenje nove civilizacije, kada se čoveku uzima mera santimetrom. Da li čovek zaista vredi onoliko koliko ga čini odelo? To je osnovno pitanje koje postavlja gledalac posle ove predstave, kojom je dostojno obeležena godišnjica rada Teatra „Đada“.

Premijeri Mrožekovog *Krojača* prethodila je predstava za decu *Igra* Aleksandra Marodića, u režiji Vladimira Kočiša, koju je Scena u Novom Sadu pripremila u saradnji sa KUD „Barvinok“.

Treća premijera Scene u Ruskom Krsturu bila je praižvedba komada za decu *Natalka traži Donu* Đure Papharhaja, u režiji Ksenije Bođanec, izvedena u okviru XXVII dramskog memorijala Petra Riznića Đade. Bila je to najbolja dečja predstava na ovoj pozorišnoj manifestaciji.

Izuzev predstave *Ravničarske sablazni*, koja je kao udarna bila i na odgovarajući način scenski opremljena, sve ostale predstave su bile opremljene skromno ali funkcionalno.

Razlog je opštepoznat: više nego skromna finansijska sredstva!

Na XXVII dramskom memorijalu Petra Riznića Đade RNT „Đada“ se predstavio sa četiri predstave. Izostao je samo *Mali princ*. Kritika je naročito pohvalno primila spektakl *Ravničarske sablazni* i uspešno satiričko-komično izvedenu predstavu *Krojača*. Posebno ova druga je dokazala da dobri reditelji mogu izvesti dobre predstave i skromnim ulaganjima u opremu, pogotovu ako imaju na raspolaganju iskusne i talcentovane glumce.

Gledano u celini, ostvareni repertoar u sezoni 1994/95. zadržao je dostignuti umetnički nivo ovog Pozorišta iz ranijih godina. Za pohvalu je, kako je to u svojoj analizi repertoara u ovoj sezoni naveo umetnički rukovodilac RNT „Đada“ Đura Papharhaji, da je ovo Pozorište, iako amatersko, danas po delimičnim rezultatima i prevazišlo amaterske okvire.

XXVII dramski memorijalu Petra Riznića Đade održan je u vremenu od 3. do 11. juna 1995. godine, dakle skoro dva meseca kasnije od uobičajenog. Za njegovo odlaganje postojala su najmanje dva krupna razloga. Prvi, i najvažniji, bio je kašnjenje radova na renoviranju pozorišne dvorane (uoči centralne proslave 250-togodišnjice), a drugi, takođe važan, je taj što početkom juna nema potrebe za zagrevanjem prostorija, što je i u bolja vremena uvek bio teško rešiv problem.

Pripreme za ovu najveću pozorišnu manifestaciju Rusina u Vojvodini počele su zajedno sa ostalim pripremanjima za centralnu svečanost povodom 250-togodišnjice doseljenja Rusina na ove prostore. Dodani razlog je i drugi jubilej – 25-togodišnjica rada i delovanja RNT „Đada“, kao najviše tekovine pozorišnog života u protekla dva i po veka. Tako je na Memorijalu umesto desetak uobičajenih, izvedeno čak četrnaest predstava. U tom okviru ovom prilikom, umesto jedne, gostovale su čak tri predstave profesionalnih pozorišta (dve iz Ukrajine i jedna iz Slovačke), a takođe i Amatersko pozorište „Stevan Sremac“ Doma kulture iz Crvenke, kao jedan od učesnika Republičkog festivala amaterskih pozorišta Srbije iz Vojvodine.

Pored četiri predstave RNT „Đada“ (*Ravničarske sablazni*, *Krojač*, *Igra* i *Natalka traži Donu*), na XXVII memorijalu su izvedene dve predstave iz Kucure – *Da li Vladko vara?* Mirona Budinskog, u režiji Đurdice Poldrugija i izvođenju dramske grupe OŠ „Bratstvo-jedinstvo“, kao i *Svetislav i Mileva* Miloša Nikolića, u režiji Đure Makaja, a u izvođenju dramske sekcije KUD „Žetva“.

Đurdevo se, takođe, predstavilo sa dve predstave: *Natalka, devojčica koja je volela konje* Đure Papharhaja, u režiji Jakima Čapka, a u izvođenju Dečje dramske sekcije KUD

„Taras Ševčenko”, dok je dramska sekcija starijih amatera ovog KUD izvela Demarkovu komediju *Sluga dvaju gospodara*, u režiji Jakima Hardija.

Po jednu predstavu izveli su: Dečja dramska grupa KUD „Karpati” iz Vrbasa – *Zuboboljni lav* Ervina Lazara, u režiji Nade Lender, i nova pozorišna grupa „Omladinsko pozorište” iz Ruskog Krstura – praiizvedbu komada *Boemska rapsodija ili (Sudnji dan)* Slavka Romana koji je, istovremeno, i reditelj predstave i jedan od glumaca.

Amatersko pozorište „Stevan Sremac” Doma kulture iz Crvenke predstavilo se delom Aleksandra Popovića *Razvojni put Bore šnajdera* u režiji Dragoljuba Mutića, na srpskom jeziku.

Dubovni teatar studija „Vaskrsenje” iz Lavova (Ukrajina) izveo je Klodeove *Blagovesti*, u režiji Jaroslava Fedorišina, a Zakarpatsko oblasno pozorište lutaka iz Užgoroda (Ukrajina) bajku L. Dvorskog *Princeza Okretna*. Obe predstave igrane su na ukrajinskom jeziku.

I, najzad, treći profesionalni pozorišni ansambl iz inostranstva – Teatar Aleksandra Duhnoviča iz Prešova (Slovačka) – izveo je dramu Đure Papharhaja *Agafija, staroga popa kći*, u režiji Jaroslava Sisaka. Predstava je igrana na dijalektu Rusina u Slovačkoj. U vezi sa ovom predstavom vredno je napomenuti da je to, prema našem saznanju, prvo i jedino pozorišno delo jednog autora iz redova jugoslovenskih Rusina koje je ikada prikazano na sceni jedne profesionalne pozorišne kuće. Svakako da je to veoma značajan istorijski događaj upravo sada, kada je obeležena 250-togodišnjica doseljenja Rusina u Bačku. Takođe je vredna pažnje i činjenica da su čak četiri pozorišna dela Đure Papharhaja izvedena na ovogodišnjoj pozorišnoj manifestaciji, održanoj u okviru pomenutog jubileja vojvođanskih Rusina. To su: *Ravničarske sablazni*, *Agafija, staroga popa kći*, *Natalka traži Donu* i *Natalka, devojčica koja je volela konje*.

Đura Laćak

pozorišta / ansambli / repertoari

novi sad

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Upravnik – v.d. upravnika: Dragan Inić, od 3. novembra 1993. do 20. oktobra 1995. godine

Direktor Tehnike: Dragan Inić (1949, 23, 13)

Rukovodilac – Finansije i računovodstvo: Nada Fistrić (1950, 24, 9)

Scenograf: Geraslav Zarić (1951, 18, 3)

Kostimografi: Jasna Petrović Badnjarević (1948, 23, 23); Mirjana Stojanović Maurić (1947, 25, 25)

DRAMA

Tomislav Knežević, v.d. direktora

Mirjana Markovinović, dramaturg (1954, 18, 8); Gordana Torbica, sekretar (1947, 25, 17)

Glumice: Jelena Antonijević (1965, 6, 6), Aleksandra Carić (1959, 10, 10), Jasna Đuričić Jankov (1966, 6, 6), Gordana Đurđević Dimić (1961, 10, 10), Mirjana Gardinovački (1950, 25, 25), Aleksandra Ilić Pleskonjić (1959, 15, 15), Gordana Jošić (1963, 8, 6), Ilinka Kajtez (1949, 25, 25), Gordana Kamenarović (1958, 11, 11), Zaida Krimšambalov (1936, 36, 32), Tijana Maksimović (1961, 10, 6), Ksenija Martinov Pavlović (1948, 29, 29), Verica Milošević (1943, 32, 28), Ivana Pejčić (1960, 11, 11), Ljubica Rakić (1953, 25, 25), Olivera Stamenković (1965, 7, 6), Lidija Stevanović (1958, 9, 7), Sonja (Sofija) Stipičić (1946, 27, 25), Milena Šijački Bulatović (1936, 41, 39), Zvezdana Tomašević Josifov (1958, 7, 6), Valja Vejin (1949, 25, 19), Renata Vigi (1951, 23, 19), Draginja Voganjac Vehovec (1967, 6, 6).

* Brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu: godinu rođenja, ukupni radni staž i staž u navedenom pozorištu.

Glumci: Novak Bilbija (1950, 23, 10), Zoran Bogdanov (1957, 14, 14), Aleksandar Đorđević (1948, 23, 23), Miroslav Fabri (1958, 11, 6), Aleksandar Gajin (1965, 7, 7), Stevan Gardinovački (1936, 34, 26), Dušan Jakišić (1959, 11, 2), Vladislav Kačanski (1950, 17, 17), Tomislav Knežević (1951, 24, 24), Robert Kolar (1966, 3 1/2, 3 1/2), Predrag Momčilović (1959, 9, 9), Dragomir Pešić (1957, 14, 14), Miodrag Petrović (1954, 15, 15), Miodrag Petronje (1946, 25, 11), Mihajlo Pleskonjić (1958, 10, 8), Milan Šmit (1946, 24, 20), Vasa Vrtipraški (1946, 27, 27), Nenad Vujanović (1961, 7, 6).

Voditelji predstava i šaptači: Zorica Đorđević (1941, 28, 25, umrla 14. septembra 1995. godine), Tibor Kiš (1946, 28, 28), Momčilo Kljajić (1967, 4, 4), Stojan Kostić (1946, 23, 20), Snežana Kovačević (1953, 13, 13), Irena Petronje (1952, 21, 14), Milica Radenović (1952, 18, 17), Mira Radovanov (1950, 22, 15).

OPERA I BALET

Miodrag Milanović, v. d. direktora od 19. marta 1993. do 23. oktobra 1995. godine

Borivoje Šugić, pomoćnik direktora (1937, 34, 20)

Dirigent: Miodrag Janoski (1937, 29, 21), Željka Milanović (1965, 9, 1 – od 1. januara 1995. godine)

Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović (1961, 9, 6)

Voditelji predstave: Stojanka Milušić (1947, 26, 23), Dejan Teodorović (1954, 12, 12)

Šaptači: Boženka Očovaj (1954, 17, 12), Milena Batić (1961, 10, 4)

Nototekar: Anika Ilona (1944, 21, 12)

Pomoćnik nototekara: Slavoljub Alimpić (1964, 22 1/2, 18)

VOKALNI SOLISTI

Soprani: Vera Berdović (1941, 30, 25), Branka Oklješa (1950, 25, 25), Svetlana Lovčević (1966, 3, 3), Jaroslava Benka (1966, 3 1/2, 2 1/2), Milica Stojadinović (1964, po ugovoru do trećine radnog vremena), Valentina Milenković (1965, 6, 1)

Mecosoprani: Marina Pavlović Barać (1961, 11, 11), Violeta Srećković (1965, 4, 3), Margit Tomik (1948, 25, 1/2)

Tenori: Slavoljub Kocić (1949, 22, 11), Aleksandar Manojlović (1947, 17, 17), Igor Ksionžik (1963, 6, 6)

Baritoni: Branislav Vukasović (1951, 18, 16), Saša Kovačić (1965, 9, 9), Miodrag Milanović (1947, 24, 17), Željko Lučić (1966, -, -)

Bas: Branislav Jatić (1956, godinu dana neplaćeno odsustvo)

ČLANOVI HORA

I sopran: Ljubica Bisak (1953, 20, 18), Marija Brajković (1960, 15, 15), Snežana Janković (1957, 15, 15), Laura Jovašević (1973, 3, 3), Etel Koči (1958, 14, 11), Katarina Lazić (1952, 16, 16), Vesna Petković (1974, 1, 1), Jasna Prokić Milivojević (1966, 10, 10), Sanela Čukljaš (1972, 2, 2), Milica Šujica (1970, 7, 6), Milica Šurjan (1953, 20, 20), Ivana Tucakov Kovačević (1956, 15, 15), Marija Vojvodić (1961, 14, 14)

II sopran: Eržebet Zagorac Horvat (1957, 15 1/2, 14), Dragana Vucelić (1974, 1, 1), Šarlota Fetahović (1948, 24, 24), Sandra Kenovšek (1972, 4, 4), Marta Marić (1942, 30, 20), Vera Marković (1951, 22, 15), Valerija Nad (1959, 12, 11), Svetlana Šukalo (1966, 5, 5), Tatjana Teodorović (1964, 11, 11), Jelena Veselinović (1960, 11, 9)

I alt: Nora Čonkić (1967, 11, 11), Klara Drakulić (1944, 20, 20), Natalija Popov (1947, 22, 22), Marta Roklicer (1965, 9, 9), Branka Sladić (1955, 19, 15), Ljiljana Stankov (1955, 17, 14), Marija Slović (1965, 6, 6), Sanja Trifunović (1967, 5, 5 – umrla 1. januara 1995. godine), Milica Vujić (1957, 15, 15)

II alt: Marina Aras (1948, 20, 16), Vera Naodović (1937, 36, 26), Vjera Radenković (1935, 37, 30), Tereza Stanković (1946, 28, 22), Zvezdana Terzić (1960, 6, 5), Jelena Varga (1952, 19, 19)

I tenor: Dobrivoj Gološin (1962, 9, 9), Đorđe Keči (1956, 15, 2 1/2), Branislav Krstić (1936, 33, 16), Saša Markov (1971, 3, 3), Dušan Milovanov (1967, 4, 3 1/2), Saša Pavlo-

vić (7 meseci, 7 meseci), Milutin Polovina (1940, 27, 27), Miloš Ristić (1956, 15, 15)

II tenor: Jožef Bisak (1952, 21, 20), Goran Mašić (1960, 5, 5), Boško Radulaški (1960, 17, 11), Atila Tot (1966, 7, 3)

I bas: Branko Rošu (1961, 7, 5), Dragan Nikolić (1962, 1 1/2, 1/2 – na određeno vreme), Dragan Stajić (1962, 8, 5), Vladimir Stojković (1964, 5, 5), Aleksandar Farkaš (1937, 30, 30), Nebojša Šogorović (1962, 8, 4 1/2), Milan Zucajić (1941, 27, 27)

Basovi: Toma Bahun (1947, 20, 16), Slobodan Đokić (1960, 7, 5), Stevan Holiček (1934, 26, 24), Voja Josimov (1955, 16, 15), Pantelija Milivojević (1962, 12, 4), Čedomir Milušić (1940, 32, 31), Siniša Pejakov (1957, 6, 5), Antal Tiri (1947, 30, 15), Miroslav Todorović (1934, 39, 39), Slavoljub Veselinović (1936, 33, 21).

ČLANOVI ORKESTRA

Koncertmajstori: Karolj Horvat (1950, 20, 18), Imre Lakatoš (1959, 14, 14), Milan Todorović (1963, 9, 8 – na neplaćenom odsustvu)

I violine: Geza Balaž (1939, 37, 37), Robert Hencenberger (1962, 11, 11), Marija Šimonji (1963, 10, 2), Tamara Živković (1973, 10, 10)

II violine: Adam Gutvajn (1941, 33, 30), Jene Baranjai (1944, 35, 30), Tereza Đuković (1937, 38, 31), Eva Verebeš (1957, 19, 19), Marija Šimonji (1963, 10, 2), Gordana Mitrović (1963, 10 1/3, 2)

Viole: Karlo Ižak (1944, 32, 27), Mihailo Kolesar (1967, 5, 5), Radojka Živković (1972, 1, 1), Igor Josifovski (1969, 1, 1)

Violončelo: Iboja Farago (1966, 10, 10), Marijana Perić (1961, 11, 10), Erne Žadanji (1970, 2, 2), Nataša Stijačić (1975, 1, 1)

Kontrabas: Julka Baranjai (1948, 27, 7), Zvonimir Krstić (1953, 20, 18), Olivera Milušić (1975, 1, 1)

Flauta: Sonja Antunić (1962, 12, 11), Sanja Balač (1965, 8, 8), Brankica Đukić (1968, 7, 7 – na neplaćenom odsustvu), Saša Stevanović (1961, 10, 10)

Klarinet: Rudolf Balaš (1962, 10, 10), Karolj Burai (1952, 17, 16), Saša Milosavljević (1965, 8, 1/2)

Oboa: Olga Bancovčanin (1951, 15, 15), Milun Juković (1935, 38, 38), Drago Jelavić (1956, 14, 14), Vladimir Puškaš (1959, 14, 14), Mirjana Stančić (1950, 21, 21)

Fagot: Stevan Kazimić (1954, 16, 16), Dragana Ognjanović (1947, 22, 22), Saša Panić (1967, 3, 3)

Horna: Sladana Grljić (1968, 7, 7), Ištvan Palinkaš (1942, 27, 26), Jakim Vislavski (1952, 22, 22), Aleksandar Gošev (1970, 3, 2)

Tuba: Boris Ninkov (1966, 7, 7)

Truba: Milan Senković (1956, 16, 16), Janoš Nad (1949, 24, 24), Milan Senković (1956, 17, 17), Zoran Curović (1974, 1, 1)

Timpani: Laslo Atila (1961, 12, 12)

Trombon: Stevan Dragaš (1972, 2, 2), Branislav Gagić (1962, 11, 10), Branislav Pajtić (1968, 9, 9), Geza Ilija (1955, 19, 14)

Udaraljke: Aleksandar Urošević (1965, 9, 9)

BALET

Rukovodilac Baleta: Rastislav Varga; Erika Marjaš Brzić – od 15. novembra 1994. godine

Pedagog-repetitor Baleta: Valentin Lebed

Korepitor: Zoltan Gajdoš (1961, 13, 12), Đorđe Kurjakov (1967 – od 1. novembra 1994. godine)

Sekretar Baleta: Bela Kurunci – od aprila 1993. do novembra 1994. godine, Darinka Grbić (1952, 21, 20 – od novembra 1994. godine)

Prvak: Rastislav Varga (1955, 21, 21), Dijana Kozarski Krstić (1965, 12, 12), Oksana Storožuk Vlalukin (1970 – u SNP od 1. novembra 1992. godine)

Solisti I kategorije: Bela Kurunci (1952, 22, 22), Eleonora Miler Hristidis (1953, 22, 22), Zoran Radojčić (1953, 17, 17), Gabrijela Teglaši Velimirović (1961, 17, 17), Jasna Kovačić (1963, 14, 12), Nevena Antić Igrić (1953, 24, 24)

Solisti II kategorije: Gizela Veličković (1960, 17, 17), Dragan Vlalukin (1962, 13, 13), Toni Randelović (1966, 8, 8)

Solisti III kategorije: Sonja Vučurević (1963, 14, 13), Maja Grnja (1972, 6 1/2, 6), Apostol Hristidis (1953, 23, 22), Ljubica Klinar (1952, 24, 24), Olivera Kovačević Crnjanski (1966, 9, 7), Elizabeta Kurunci (1952, 23, 23), Amalija Petrić (1950, 27, 12), Milutin Petrović (1954, 13, 13), Vasile Halaku (1948, 21, 21)

Ansambli žene: Marijeta Savić (1967, 8, 8), Aranka Tot (1963, 9, 9), Ivana Stojčević (1971, 4, 4), Marija Šarčević (1959, 17, 17), Đerdika Lukić (1960, 16, 14), Radmila Nestorović (1966, 9, 9 – na neplaćenom), Džana Čurčić (1962, 9, 9), Dragica Dimić (1959, 12, 12), Ilina Mataruga (1948, 24, 24 – u penziji od 1. februara 1995. godine), Biljana Pušić (1963, 15, 15), Branka Tešanović Gligorić (1965, 10,

10), Jelena Solarić (1953, 33, 2), Zdenka Milenković (1970, 8, 5, 1), Biljana Gajinović (1969, 9 1/2, 1 1/2), Jelena Vukadinović (1974, 3, 3), Tanja Širočka (1968, 11, 5), Stela Kocić (1973, 3, 3 – otišla 31. oktobra 1994. godine), Ivana Oršolić (1974, 1/2, 1/2), Danijela Uzelac (1970, 1, 1), Ivana Đukić (1972, 1, 1), Sanela Jandrić (1976, 1, 1), Olivera Gavrilov (1977, 1/2, 1/2), Vesna Vlahović (1973, 1/2, 1/2)

Ansambli muškarci: Đorđe Drljan (1967, 9, 9 – od 1. januara 1995. godine), Siniša Leber (1973, 1, 1 – od 1. novembra 1994. godine), Ismet Fetahović (1954, 23, 23), Vladimir Meljnik, Momčilo Nenadović (1961, 10, 2), Stevan Sremac (1973, 1, 1), Milan Lazić (1973, 1/2, 1/2)

U ovoj sezoni u angažmanu su bili *solisti iz inostranstva*: Oksana Storožuk Vlalukin (Rusija), Vladimir Meljnik (Rusija) i Vasile Halaku (Rumunija).

REPERTOAR / DRAMA

Premijere u Maloj dvorani

Branislav Nušić

SUMNJIVO LICE

Režija: Dejan Mijač

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Vanja Popović

Kompozitor: Predrag Peđa Vranešević

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lektor: Radovan Knežević

Asistent reditelja: Žanko Tomić

Lica: Novak Bilbija (*Jerotije Pantić*), Anka Gojković Popović (*Anda*), Jasna Đuričić Jankov (*Marica*), Miodrag Petrović (*Vića*), Dušan Jakišić (*Žika*), Miroslav Fabri (*Milislav*), Stevan Šalajić (*Tasa*), Aleksandar Gajin (*Đoka*), Miodrag Petronje (*Aleksa Žunjić*), Dragomir Pešić (*Gazda Spasa*), Milan Šmit (*Gazda Miladin*), Božo Jajčanin (*Josa*)

8. oktobra 1994.

45 predstava (27 u mestu, 18 na gostovanju)

11509 gledalaca (6653 u mestu, 4856 na gostovanju)

Judžin O'Nil (Eugene Gladstone O'Neill)

MESEČINA ZA NESREĆNE

(A Moon for the Misbegotten)

Režija: Vida Ognjenović

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Ljiljana Dragović

Kompozitor: Peda Vranešević

Lektor: mr Radovan Knežević

Lica: Lidija Stevanović (*Džozii Hogan*), Stevan Gardinovački (*Fil Hogan*), Dragiša Milojković (*Majk Hogan*), Miodrag Petrović (*Džems Tiron Mladi*), Vasa Vrtišraški (*Stedman Harder*)

17. januara 1995.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

2335 gledalaca (2283 u mestu, 52 na gostovanju)

Anton Pavlovič Čehov

TRI SESTRĚ

(Три сестры)

Režija: Ljuboslav Majcra

Scenografija: Juraj Fabri

Kostimi: Vanja Popović

Lektor: mr Radovan Knežević

Lica: Dušan Jakišić (*Prozorov, Andrej Sergejevič*), Tijana Maksimović (*Natalija Ivanovna*), Gordana Đurđević Dimić (*Olga*), Gordana Jošić Gajin (*Maša*), Jasna Đuričić Jankov (*Irina*), Rade Kojadinović (*Kulugin, Fjodor Iljič*), Miodrag Petrović (*Vernjišin, Aleksandar Ignjatijević*), Zoran Bogdanov (*Tuzenbah, Nikolaj Lavovič*), Miroslav Fabri (*Soljoni, Vasilije Vasiljevič*), Stevan Šalajić (*Čebutikin, Ivan Romano- vič*), Nenad Vujanović (*Fedotik, Aleksej Petrovič*), Aleksandar Đorđević (*Rode, Vladimir Karlovič*), Vlada Matić (*Ferapont*), Zaida Krimšamhalov (*Anfisa*)

29. aprila 1995.

5 predstava u mestu

1268 gledalaca

Premijere na Kamernoj sceni

Arijel Dorfman (Ariel Dorfman)

SMRT I DEVOJKA

(Death and the Maiden)

Prevod: Jelena Stakić

Režija: Marko Novaković

Scenografija: Darko Malenica

Kostimi: Vanja Popović

Lektor: dr Žarko Ružić

Kvartet pripremio: Istvan Varga

Lica: Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Paulina Salas*), Predrag Momčilović (*Herardo Eskobar*), Miroslav Fabri (*Roberto Miranda*) i KVARTET AKADEMIJE UMETNOSTI u Novom Sadu: Zorica Stanojević, Jelena Bulatović, Tibor Šiveg i Monika Nad Teleki

22. oktobra 1994.

20 predstava (18 u mestu, 2 na gostovanju)

1497 gledalaca (1117 u mestu, 380 na gostovanju)

Žan Klod Dano (Jean-Claude Danaud)

RU ČNI RAD

(Un ouvrage de dames)

Režija: Eva Balaž Petrović

Scenografija i kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Scenski pokret: Robert Kolar

Lica: Milena Šijački Bulatović (*Udovica*), Gordana Đurđević Dimić (*Soft*), Aleksandra Carić (*Verica*), Bojan Veljović

19. novembra 1994.

19 predstava u mestu

1272 gledalaca

SARADNJA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA I
AKADEMIJE UMETNOSTI

Vilijam Teker (Vilijam Makepeace Thackeray)

SVETSKI VAŠAR

(Vanity fair)

Ispitna predstava studenata druge godine glume Akademije umetnosti u Novom Sadu, u klasi prof. Branka Pleše

23. maja 1995.

4 predstave u mestu

550 gledalaca

Viljem Šekspir (Vilijam Shakespeare)

PRERUŠENI

Diplomska predstava studenata glume Akademije umetnosti u Novom Sadu, u klasi prof. Petra Banićevića

17. juna 1995.

2 predstave

280 gledalaca

Obnove u Maloj dvorani

Miloš Nikolić

SVETISLAV I MILEVA

14. marta 1983.

11. marta (10 u mestu, 1 na gostovanju)

2446 gledalaca (2266 u mestu, 180 na gostovanju)

Ljubomir Simović
ČUDO U ŠARGANU

26. septembra 1992.
11 predstava u mestu
2047 gledalaca

Jovan Sterija Popović
KIR JANJA /TVRDICA/

26. decembra 1992.
18. predstava (17 u mestu, 1 na gostovanju)
2979 gledalaca (2759 u mestu, 220 na gostovanju)

Džozef Keselring (Kesselring)
ARSENİK I STARA ČIPKA
(Arsenic and old Lace)

26. septembra 1993.
6 predstava u mestu
1551 gledalac

Radoslav Zlatan Dorić
SRPSKA ATINA

2. aprila 1994.
4 predstave u mestu
525 gledalaca

Obnove na Kamernoj sceni

Miro Gavran
LJUBAVI DŽORDŽA VAŠINGTONA

15. juna 1991.
16 predstava u mestu
700 gledalaca

Tenesi Vilijams (Tennessee Williams)
STAKLENA MENAŽERIJA
(The Glass Menagerie)

16. septembra 1991.
12 predstava u mestu
720 gledalaca

Miloš Nikolić
KOVAČI

11. oktobra 1992.
14 predstava (13 u mestu, 1 na gostovanju)

POSLE POLA VEKA
A. P. Čehov / PROSIDBA + MEDVED + JUBILEJ
(Предложение + Медведь + Юбилей)

9. oktobra 1993.
9 predstava u mestu
457 gledalaca

Svetilav Basara
CRNA HRONIKA

29. i 31. januara 1994.
14 predstava u mestu
639 gledalaca

Drama Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1994/95. izvela je ukupno 225 predstava (201 u mestu, 24 na gostovanju) pred 31944 gledalaca (26076 u mestu, 5868 na gostovanju). Gostovala je u: Beogradu, Budimpešti 2, Kikindi, Kragujevcu, Mladenovcu, Nišu, Pančevu, Peći, Požarevcu, Rumi, Ruskom Selu, Sečnju, Smederevskoj Palanci, Smederevu 2, Sremskoj Mitrovici, Temišvaru, Varjašu, Velikoj Plani, Vršcu, Zemunu 2 i Zrenjaninu.

REPERTOAR / OPERA

Premijere u Velikoj dvorani

Nikolaj Rimski-Korsakov (Римский-Корсаков, Николай Андреевич)
MAJSKA NOĆ
(Майская ночь)

Libreto: N. A. Rimski-Korsakov (po pripovesti N. V. Gogolja)
Prevod libreta: Velimir Živojinović-Massuka
Adaptacija prevoda i muzička redakcija: Miodrag Milanović i Katarina Mateović Tasić

Dirigent: Mihail G. Kukuškin, k.g. Sankt Petersburg / Željka Knežević, k.g. Beograd

Režija: Bogdan Ruškuc

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Jasna Badnjarević

Dirigent Hora: Vesna Kesić

Koreografija: Vladimir Logunov, k.g. Beograd

Scenski pokret: Ferid Karajica

Koncertmajstori: Karolj Horvat i Imre Lakatoš

Korepitor: Tamara Jovičević

Lica: Miodrag Milanović (*Kmet*), Slavoljub Kocić (*Levko*), Branka Oklješa / Olgica Milošević (*Svastika*), Marina Pavlović Barać / Violeta Srećković (*Hana*), Saša Kovačić (*Pisar*), Igor Ksionžik / Aleksandar Manojlović (*Rakidžija*), Branislav Vukasović / Željko Lučić (*Kalenjik*), Jaroslava Benka / Jadranka Petrović (*Panova kći*), Laura Javošević (*Kvočka*), Sanela Čukljaš (*Vrana*), Jelena Bodražić (*Mačeha*), Ljiljana Stankov (*Siroče*), Din Toman (*Pandur*) i solisti Baleta: Maja Grnja i Dragan Vlalukin, momci, devojke, panduri, uto-pljenice-rusalke

Učestvuju: Hor, Orkestar i Balet SNP

7. oktobra 1994.

6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)

1702 gledaoca (1152 u mestu, 550 na gostovanju)

Mič Li (Mitch Leigh)

ČOVEK OD LA MANČE

(Man of la Mancha)

Tekst: Dejl Vaserman (Dale Wasserman)

Muzika: Mič Li

Tekstovi songova: Džo Darion (Joe Darion)

Orkestracija: Vojislav Simić

Režija: Voja Soldatović

Dirigent: Ljubiša Lazarević

Scenografija: Dalibor Tobdžić

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Koreografija: Vladimir Logunov

Dirigent Hora: Vesna Kesić

Lica: Zafir Hadžimanov (*Servantes i Don Kihot*), Branislav Vukasović (*Servantesov sluga i Sančo Pansa*), Renata Vigi Lukić (*Aldonsa i Dulsineja*), Feodor Tapavički (*Guverner i Krčmar*), Slobodan Ninković / Dragiša Milojković (*Vojvoda i Dr Karasko*), Aleksandar Manojlović / Igor Ksionžik (*Sveštenik*), Jaroslava Benka / Danijela Jovanović (*Antonija*), Vera Berdović (*Domaćica*), Pavle Vujičić / Dragiša Milojković (*Kapetan inkvizicije*), Saša Markov (*Berberin*), Toma Bahun (*Pedro*), Saša Kovačić (*Anselmo*), Vera Marković (*Marija*)

Gitare solo: Zoran Krajišnik

Učestvuju: Hor, Balet i Orkestar SNP

19. januara 1995.

5 predstava u mestu

2464 gledaoca

Šarl Guno (Charles Gounod)

FAUST

Libreto (prema Geteu): Ž. Barbije i M. Kare

Prevod: Petra Konjović

Dirigent: Jon Janku, k.g. Temišvar / Željka Milanović

Režija: Serž Vafiadis, k.g. Atina

Scenografija: Dalibor Tobdžić

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Koreografija: Valentin Lebed, k.g. Kijev

Dirigent Hora: Vesna Kesić

Asistent reditelja: Katarina Mateović Tasić

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Korepitor: Juraj Ferik

Koncertmajstori: Karolj Horvat i Imre Lakatoš

Lica: Slavoljub Kocić (*Faust*), Valentina Milenković, Svetlana Lovčević, Milica Stojadinović (*Margareta*), Branislav Jatić / Svetozar Drakulić (*Mefisto*), Željko Lučić / Saša Kovačić (*Vagner*), Jaroslava Benka / Danijela Jovanović (*Zibel*), Margit Tomik (*Maria*), Apostol Hristidis (*Bahus*)

Solisti Baleta u Valpurgijskoj noći: Rastislav Varga (*Bahani*), Oksana Storožuk Vlalukin (*Kleopatra*), Jasna Kovačić (*Bahanalka*)

Polka: Gizela Veličković, Gabrijela Teglaši Velimirović, Dragan Vlalukin

Nimfe: Olivera Kovačević Crnjanski, Nevena Antić Igrić, Jelica Kašanin, Jelena Vukadinović, Tanja Širočka, Sanja Vučurević

Satiri: Milutin Petrović, Momčilo Nenadović, Stevan Sremac, Siniša Leber, Vladimir Meljnik, Đorđe Drljan

Glas boga i davola: Feodor Tapavički i Aleksandar Đorđević (traka)

Učestvuje ceo baletski ansambl i učenici Baletske škole, Hor i Orkestar SNP.

21. aprila 1995.

4 predstave u mestu

1269 gledalaca

Obnove u Velikoj dvorani

Đuzepe Verdi (Giuseppe Verdi)

TRAVIJATA

(Traviata)

16. oktobra 1981.

3 predstave u mestu

1058 gledalaca

Dužepo Verdi (Giuseppe Verdi)
NABUKO
(Nabuco)

8. maja 1983.
2 predstave u mestu
269 gledalaca

Dakomo Pučini (Giacomo Puccini)
TOSKA
(Tosca)

24. maja 1988.
4 predstave u mestu
610 gledalaca

Doakino Rosini (Gioachino Rossini)
SEVILJSKI BERBERIN
(Il barbiere di Siviglia)

30. aprila 1988.
3 predstave u mestu
427 gledalaca

Rudero Leonkavalo (Ruggiero Leoncavallo)
PAJACI
(Pagliacci)

15. marta 1991.
(obnovljeno 9. aprila 1994.)
1 predstava u mestu
201 gledalac

Gaetano Doniceti (Gaetano Donizetti)
VIVA LA MAMA
(Viva la mamma)

28. decembra 1991.
1546 gledalaca

Džeri Bok-Džozef Stejn (J. Bock-J. Stein)
VIOLINISTA NA KROVU
(Fiddler on the Roof)

17. oktobra 1992.
10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)
4238 gledalaca (3738 u mestu, 500 na gostovanju)

Zoran Jovanović
JEŽEVA KUĆICA (po tekstu B. Čopića)
MEDVEDOVA ŽENIDBA (po tekstu Desanke
Maksimović)

25. januara 1994.
3 predstave u mestu
515 gledalaca

Pjetro Maskanji (Pietro Mascagni)
KAVALERIJA RUSTIKANA
(Cavalleria rusticana)

9. aprila 1994.
5 predstava u mestu
999 gledalaca

REPERTOAR / BALET

Premijere u Velikoj dvorani

Mikis Teodorakis
GRK ZORBA
(po motivima romana Nikosa Kazancakisa)

Koreografija: Krunislav Simić
Dirigent: Imre Toplak
Scenografija: Mileta Leskovic
Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić
Pomoćnik koreografa: Milorad Lonić
Repetitor i asistent koreografa: Julijana Dutina
Dirigent Hora: Vesna Kesić

Muzikolog: Katarina Mateović Tasić
Koncertmajstori: Karolj Horvat i Imre Lakatoš
Umetnički konsultant i supervizor: Serž Vafiadis, k.g., Grčka
Uloge: Viktor Litvinov, k.g. Ukrajina (*Aleksis Zorbas*), Konstantin Tešea, k.g. Rumunija / Valentin Lebed, k.g. Ukrajina, od marta 1995. godine (*Nik*), Gordana Simić, k.g. Beograd (*Madam Ortans*), Oksana Storožuk Vlalukin (*Marina*), Dragan Vlalukin (*Pavlos*), Violeta Srećković (*Solo glas*), Toma Bahun (*Solo buzuka*)
Nastupaju: Balet, Hor i Orkestar SNP i AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada
1. decembra 1994. u Novom Sadu
3. decembra 1994. u Beogradu
19 predstava (16 u mestu, 3 na gostovanju)
20769 gledalaca (10069 u mestu, 10700 na gostovanju)

KONCERTI

GALA KONCERT – PRAZNIK IGRE

Prvi deo – BALETSKI DIVERTISMAN

K. Sen-Sans

Karneval životinja – inserti

Koreografija: Gabrijele Teglaši Velimirović

Učestvuju učenici osnovne Baletske škole iz Novog Sada

F. Benua – N. Reber

Satanila – adado i koda

Igraju: Oksana Storožuk Vlalukin i Rastislav Varga

Pink Floyd

Crvena žena

Koreografija: Dragutin Boldin

Igra: Tanja Vujisić (Skoplje)

Salavjov – Sedoj

Gopak – ukrajinska igra

Koreografiju preneo: Robert Kljavin (Kijev)

Igra: Dragan Vlalukin

P.I.Čajkovski

Krcko Oraščić – španska igra

Koreografija: Valerij Kotvun (Kijev)

Igraju: Maja Grnja i Vladimir Meljnik (Kijev)

L. Minkus

Don Kihot – varijacija iz trećeg čina, Kitri

Koreografija: Marijus Petipa

Igra: Dijana Kozarski

S. Prokofjev

Romeo i Julija – balkon-scena

Koreografija: Dimitrije Parlić

Igraju: Milica Bijelić i Konstantin Tešea (Beograd)

G. Smokvarski

Makedonska povest – monolog

Koreografija: Olga Milosavljeva

Igra: Tanja Vujisić (Skoplje)

Š. Guno

Faust – Valpurgijska noć

Koreografija: Valentin Lebed (Kijev)

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Igraju: Oksana Storožuk Vlalukin, Rastislav Varga, Gabrijele Teglaši Velimirović, Gizela Veličković, Jasna Kovačić, Dragan Vlalukin i baletski ansambl SNP

Drugi deo – IGRA NE POZNAJE GRANICE

A. Borodin

Knez Igor – Polovecke igre

Koreografiju prenela (po Fokinu): Katarina Obradović

Asistent: Julijana Dutina

Igraju: Dijana Kozarski, Maja Grnja, Zoran Radojčić i baletski ansambl SNP

Osim ovoga, u drugom delu Gala-koncerta učestvovali su: Plesna škola i plesni klub „Lala”, Novi Sad, Plesna grupa „Kabalero”, Novi Sad i KUD „Stepino kolo”, Stepanovićevo

Treći deo – U ZNAKU GRKA ZORBE

M. Teodorakis

Grk Zorba, balet – fragmenti iz drugog čina

Koreografija: Krunoslav Simić

Pomoćnik koreografa: Milorad Lonić

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Ljubavni adado Marine i Nika

Smrt madam Ortans

Finale – sirtaki

Igraju: Oksana Storožuk Vlalukin, Konstantin Tešea, Gordana Simić, Valentin Lebed, baletski ansambl SNP i folklorni ansambl AKUD „Sonja Marinković” iz Novog Sada

29. aprila 1995.

1 predstava u mestu

587 gledalaca

Obnove u Velikoj dvorani

Adolf Adam (Adam, Adolphé Charles)

ŽIZELA

(Giselle)

23. marta 1982.

3 predstave u mestu

751 gledalac

Luj Jozef Ferdinand Herold (Herold, Louis-Joseph Ferdinand)

VRAGOLANKA

(La Fille mal gardée)

13. maja 1986.

Obnova 22. februara 1991.

3 predstave u mestu

621 gledalac

Opera i Balet Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1994/95. odigrali su 76 predstava (71 u mestu, 5 na gostovanju) pred 38026 gledalaca (26276 u mestu, 11750 na gostovanju)

Opera i Balet su gostovali u: Beogradu 2, Kruševcu, Paliću i Tamišvaru.

Srpsko narodno pozorište (Drama, Opera, Balet, koncerti i saradnja sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu) u toku sezone 1994/95. imalo je 301 program (272 u mestu, 29 na gostovanju) pred 69970 gledalaca (52352 u mestu, 17618 na gostovanju).

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Direktor: Faragó Árpád (1931, 41, 9)

Dramaturg: Franyó Zsuzsánna (1953, 20, 16 – do februara 1995. godine)

Kostimograf: Branka Petrović (1945, 25, 16)

Glumci: Ábrahám Irén (1949, 22, 18), Banka Livia (1961, 9, 2), Erdélyi Hermina (1973, –, 7 meseci), Faragó Edit (1963, 9, 8), Tényi Edit (1973, 1, 1), Vicsi Hernyák Natália (1965, 5, 2), Giricz Attila (1965, 5, 4), Káló Béla (1973, 1, 1), Magyar Attila (1970, 2, 1), Mezei Zoltán (1973, 1, 1), Pásthly Mátyás (1945, 29, 18), Szilágyi Nándor (1955, 11, 11), Vukoszávlyev Iván (1970, 1, 1).

U pojednim predstavama su honorarno učestvovali: Fejes György, Kovács Frigyes, Fischer Károly, Albert János, Bada Irén, Baráczius Zoltán, Búbos András, Fecskés Annamária, Izelle Károly, Kasza Éva.

Studenti prve godine glume na novosadskoj Akademiji umetnosti, na mađarskom jeziku: Lenner Karolina, Fridrik Gertrud, Bosznai Tímea, Jaskov Melinda, Tóth Edit, Cservenák Vilmos, Csernik Árpád.

REPERTOAR

Premijere

Arthur Miller (Artur Milcr)

ÉDES FIAIM

(Svi moji sinovi)

(All My Sons)

Režija: Gergely László, k.g. Mađarska

Prevod: Benedek András

Kostimi: Baranka Petrović

Scenografija: Horvát Éva

Asistent: Kovács Attila

Lica: Fischer Károly (*Joe Keller*), Ábrahám Irén (*Kate Keller*), Mezei Zoltán (*Chris Keller*), Banka Livia (*Ann Deever*), Káló Béla (*George Deever*), Pásthly Mátyás (*Dr Jim Bayliss*), Tényi Edit (*Sue Bayliss*), Giricz Attila (*Frank Lubey*), Tóth Edit (*Lydia Lubey*), Dulics Péter (*Bert*)

6. oktobra 1994.

22 predstave (17 u mestu, 5 na gostovanju)

2588 gledalaca (1288 u mestu, 1300 na gostovanju)

Kosztolányi Dezső (Deže Kostolanji)

FECSKELÁNY

(Lastavica)

Režija: Baráczius Zoltán, k.g. Subotica

Lica: Korhecz Imola

13. novembra 1994.

2 predstave u mestu

140 gledalaca

MINDENKI MÁSKÉNT CSINÁLJA – KABARÉ

(Svako na svoj način – kabare)

Režija: Baráczius Zoltán, k.g. Subotica

Kompozitor: Verebes Ernő

Igraju: Albert János, Bada Irén, Baráczius Zoltán, Búbos András, Faragó Edit, Fecskés Annamária, Fejes György, Giricz Attila, Izelle Károly, Kasz Éva

19. decembra 1994.

7 predstava (3 u mestu, 4 na gostovanju)

1509 gledalaca (489 u mestu, 1020 na gostovanju)

Pierre Brillet – Jean Pierre Grédy (P. Barije – J. P. Gredi)
A KAKTUSZ VIRÁGA

(Kaktusov cvet)
(Le fleur de cactus)

Režija: Gergely Laszló, k.g. Mađarska

Prevod: S. Santó Judit

Muzika: Nádas Gábor

Scenografija: Langmár András, k.g. Mađarska

Kostimi: Muzslai Katalin, k.g. Mađarska

Koreografija: Andreja Stefanov Đuzelev, k.g.

Lica: Magyar Attila (*Julien*), Banka Lfvia (*Stephanie*), Vicei Natália (*Antonia*), Kálo Béla (*Norbert*), Ábrahám Irén (*Durandné*), Giricz Attila (*Chochet Úr*), Szilágyi Nándor (*Igor*), Fejes György (*Bártulajdonos*)

20. januara 1995.

19 predstava (14 u mestu, 5 na gostovanju)

3021 gledalac (1241 u mestu, 1780 na gostovanju)

Harold Pinter

A SZERETŐ

(Ljubavnik)
(The Lover)

Režija: Petrović Balázs Éva, k.g. Novi Sad

Scenografija i kostimi: Branka Petrović

Scenski pokret: Kolár Róbert, k.g. Novi Sad

Lica: Ábrahám Irén (*Sarah*), Kovács Frigyes (*Richard / Mah*)

5. maja 1995.

13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)

1465 gledalaca (645 u mestu, 820 na gostovanju)

Zilahy Lajos (Lajoš Zilahi)

HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

(Ženidbena varalica)

Adaptacija i režija: Fischer Várady Hajnalka

Igraju: Lennér Karolina, Fridrik Gertrud, Bosznai Tímea, Jaskov Melinda, Tóth Edit, Cservenák Vilmos, Csernik Árpád

21. maja 1995.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

878 gledalaca (218 u mestu, 660 na gostovanju)

Obnove

Slawomir Mrozek (Slavomir Mrožek)

KÁROLY

(Karlo)

24. novembra 1993.

5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)

520 gledalaca (160 u mestu, 360 na gostovanju)

Schöntan-Kellér (Šontan-Keler)

A SZABIN NÓK ELRABLÁSA

(Otmica Sabinjanki)

(Der Raub der Sabinerinnen)

29. marta 1994.

11 predstava (3 u mestu, 8 na gostovanju)

3137 gledalaca (157 u mestu, 2980 na gostovanju)

Sütő András (Šite Andraš)

EGY ÓCSISZÁR VIRÁGVASÁRNAPJA

(Cvetna nedelja jednog džambasa)

5. maja 1994.

6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)

1184 gledaoca (264 u mestu, 920 na gostovanju)

Bengt Ahlfors

SZINHÁZKOMÉDIA

(Pozorišna komedija)

21. juna 1994.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

886 gledalaca (526 u mestu, 360 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Adi 2, Bačkoj Topoli 4, Banatskom Novom Selu, Bečeju 5, Feketiću, Kanjiži, Kneževcu, Malom Idošu, Mužlji, Senti 2, Sivcu, Subotici 2, Temerinu 2, Tordi, Vršcu, Zemunu i Zrenjaninu 4.

U inostranstvu: u Bonyhádu i Veszprému 2 (Mađarska).

Ukupno je 97 predstava (63 u mestu, 34 na gostovanju).

Ukupno je bilo 15328 gledalaca (5128 u mestu, 10200 na gostovanju).

POZORIŠTE MLADIH

Upravnik: Vojislav Soldatović (1945, 27, 4)

Tehnički šef – organizator: Đorđe Ćirić (1952, 24, 23)

Šef marketinga: Dragan Maglov (1956, 12, 3)

Glumci: Tereza Čambor (1950, 25, 25), Gabrijela Dudkova (1944, 22, 9), Jasna Frančić (1961, 10, 9), Vera Hrcan Ostojić (1957, 14, 11), Draginja Jergić Bubulj (1946, 22, 21), Mirjana Popović (1951, 24, 12), Emina Vasić Milić (1951, 21, 14), Olja Vojnović (1947, 27, 25), Vesna Ždrnja (1962, 9, 9), Olja Lopušanski (1971, 1, 1), Emil Kurcinak (1960, 11, 11), Ratko Radivojević (1951, 22, 13), Pavle Vujičić (1950, 23, 16), Dragan Zorić (1956, 16, 16), Zoran Andrejin (1966, 2, 2), Saša Stojković (1967, 1, 1)

Inspicijeni – šaptač: Slavica Sremčević (1950, 25, 25), Vida Jovanović (1949, 22, 2).

REPERTOAR

Premijere

LUTKARSKA SCENA

Emilija Mačković (po L. Rodariju)

PRINC LEDENKO

Režija: Emilija Mačković

Scenografija i kreacija lutaka: Biljana Lačeva

Igraju: Dragan Zorić, Emina Vasić Milić, Tereza Čambor, Zoran Andrejin

3. novembra 1994.

42 predstave (32 u mestu, 10 na gostovanju)

5654 gledaoca (3480 u mestu, 2174 na gostovanju)

Ratko Radivojević

MORE, MORE

Režija: Voja Soldatović

Scenografija i kreator lutaka: Jasna Petrović Badnjarević

Lutke: Šandor Sarvaš

Igraju: Vesna Ždrnja, Olja Vojnović, Vida Jovanović, Emil Kurcinak, Anđelka Simić, Tanja Čornij, Marina Cinkocki

14. januara 1995.

11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)

1054 gledaoca (804 u mestu, 250 na gostovanju)

DEČJA SCENA

Marina Milivojević

KAMENA SRCA

Režija: Tibor Vajda

Kostimi: Anamarija Mihajlović

Igraju: Zoran Andrejin (*Hrabro srce*), Olja Lopušanski (*Žužu*), Emina Vasić Milić (*Princeza Cincu-Lincu*), Pavle Vujičić (*Brzi vetar*)

3. oktobra 1994.

5 predstava u mestu

952 gledaoca

VEČERNJA SCENA

Duško Radović

ŽENA JE VARLJIVA

Adaptacija, režija, scenografija i kostimi: Voja Soldatović

Koreografija: Žarko Milenković

Igraju: Milica Kljajić Radaković, Vera Hrcan Ostojić, Mirjana Popović, Tereza Čambor, Gabrijela Dudkova, Pavle Vujičić, Dragan Zorić, Saša Stojković, Siniša Milić

7. februara 1995.

19 predstava (12 u mestu, 7 na gostovanju)

3033 gledaoca (1730 u mestu, 1303 na gostovanju)

Ladislav Smoček

ČUDNO POPODNE

(Podivne otpoledne dr Zvonka Burkeho)

Režija i adaptacija: Milan Pletel

Kostimi: Snežana Janjić

Igraju: Vesna Ždrnja (*Svatava*), Olja Vojnović (*Outjehova*), Saša Stojković (*Burke*), Emil Kurcinak (*Tihi*), Zoran Andrejin (*Vaclav*)

19. aprila 1995.

4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)

462 gledaoca (212 u mestu, 250 na gostovanju)

Džon Pilmajer (John Pielmayer)

AGNES DEI

(Agneza božja)

Režija: Vesna Topalov

Kompozitor: Svetozar Saša Kovačević

Kostimi: Snežana Janjić

Igraju: Vera Hrćan Ostojić (Dr Marta Livingston), Milica Kljajić Radaković (Majka Mirjam Rui), Olja Lopusanski (Agnes)

14. juna 1995.

2 predstave u mestu

234 gledaoca

Obnove

Staša Jelić

CRVENKAPA

1. novembra 1970.

1 predstava u mestu

80 gledalaca

Ester Tot (Toth Eszter)

KO SE BOJI VUKA JOŠ

(Nem félünk a farkastól)

6. decembra 1970.

2 predstave u mestu

263 gledaoca

Nina Kisijan (Nina Cassian) (po R. Kiplingu)

RADOZNALO SLONČE

(Žvedavý sloník)

11. aprila 1972.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

517 gledalaca (317 u mestu, 200 na gostovanju)

Branko Mihaljević

ZEKA, ZRIKA I JAGNJE

10. septembra 1978.

3 predstave u mestu

383 gledaoca

Jan Grabovski (Jan Grabowski)

VUK I JARIĆI

(Wilk, koza i kozleta)

24. marta 1984.

8 predstava u mestu

1223 gledaoca

Živojin Vukadinović

PEPELJUGA

8. decembra 1985.

12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)

2130 gledalaca (1907 u mestu, 223 na gostovanju)

Srboljub Stanković

LUTKA SA CRVENOM KAPOM

2. novembra 1986.

1 predstava u mestu

132 gledaoca

Vera Hrćan Ostojić

(Po motivima narodnih priča)

MJAU, KAKVA FRKA

8. februara 1990.

13 predstava u mestu

1094 gledaoca

Jasminka Stupar

(Po braći Grim) (Grimm)

ČAROBNA PTICA

2. juna 1991.

10 predstava u mestu

1144 gledaoca

Ljubivoje Ršumović

HEJ, DOĐITE DA PRIČAMO O LJUBAVI

6. juna 1991.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

345 gledalaca (225 u mestu, 120 na gostovanju)

GUSARSKÉ PRIČE

Mjuzikli Josipa Lorbeka prema tekstovima grupe autora

12. decembra 1991.

22 predstave (11 u mestu, 11 na gostovanju)

3876 gledalaca (1484 u mestu, 2392 na gostovanju)

Jan Malik (Malik)

LOPTICA SKOČICA

9. februara 1992.

2 predstave u mestu

275 gledalaca

Jozef Peer (Pehr)

PAKOSNIK

8. marta 1992.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)

465 gledalaca (265 u mestu, 200 na gostovanju)

Jolana Branišova (Јолана Бранишова)

VUNENA PRIČA

5. aprila 1992.

10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)

1711 gledalaca (1111 u mestu, 600 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović

POZORIŠTE U KOFERU

22. oktobra 1992.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)

1070 gledalaca (820 u mestu, 250 na gostovanju)

Den Totero (Dan Tothoroh)

KINESKE BAJKE

(Ukradeni princ i Izgubljena princeza)

10. decembra 1992.

1 predstava u mestu

187 gledalaca

Braća Grim (Grimm)

VESELI MUZIČARI

7. marta 1993.

12 predstava u mestu

1292 gledalaca

Emilija Mačković

SANKO I ZVONKO

12. septembra 1993.

12 predstava u mestu

1205 gledalaca

VEČERNJA SCENA

Aldo Nikolaj (Nicolaj)

ŽENE, AH TE ŽENE

(Emilia in guerra e in pace – undici monologhi)

3. aprila 1991.

6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)

569 gledalaca (346 u mestu, 223 na gostovanju)

Andelo Beolko Rucante (Beolco-Ruzzante)

MUŠICA

(La moschetta)

25. septembra 1993.

3 predstave na gostovanju

420 gledalaca

Tokom sezone 1994/95. Pozorište mladih je gostovalo u sledećim mestima: u Arandelovcu, Beočinu 2, Beogradu 3, Futogu, Irigu 8, Kikindi 2, Kragujevcu 2, Kotoru, Kovilju, Rumi 2, Sremskoj Mitrovici 3, Subotici, Vojki, Vršcu 2, Vukovaru 4, Zemunu 3 i Zrenjaninu 6.

Ukupno je izvedeno 223 predstave (180 u mestu, 43 na gostovanju).

Ukupno je bilo 29770 gledalaca (21165 u mestu, 8605 na gostovanju).

NOVOSADSKI DRAMSKI TEATAR

REPERTOAR

Premijere

Siniša Kovačević

JANEZ

Režija i scenografija: Ljuboslav Majera

Kostimi: Vanja Popović

Kompozitor: Miroљjub Arandelović Rasinski

Lica: Stevan Gardinovački (*Janez Kranjc*), Mirjana Gardinovački (*Ristana Kranjc*), Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Tatjana Nikodijević*), Srdan Timarov (*Gorazd Kranjc*), Bojana i Ivana Stevanov (*Jovana i Magda*), Vladislav Kačanski (*Rodoljub*), Vasa Vrtipraški (*Konobar*), Novak Bilbija (*Potpukovnik*)

24. aprila 1995.

19 predstava (7 u mestu, 12 na gostovanju)

5037 gledalaca (1432 u mestu, 3605 na gostovanju)

Novosadski dramski teatar je gostovao u Bačkoj Palanci, Bačkom Petrovcu, Bačkoj Topoli, Beogradu 3, Kikindi, Kraljevu, Kuli, Smederevu, Šidu i Zemunu.

Ukupno je izvedeno 19 predstava (7 u mestu, 12 na gostovanju).

Ukupno je bilo 5037 gledalaca (1432 u mestu, 3605 na gostovanju).

AKADEMSKO POZORIŠTE „PROMENA”

REPERTOAR

Premijere

Zilahy Lajos (Lajóš Zilahi)
A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ
(Ženidbeni varalica)

Režija: Kazimir Károly i Fischer Varady Hajnalka
Lica: Lenner Karolina (*Službenica pošte*), Fridrik Gertrúd (*Žena bakalina*), Bosznai Tímea (*Glumica*), Jaskov Melinda (*Usedelica*), Tóth Edit (*Ofucana baronesa*), Cservenak Vilmos (*Gospodin Šafran*), Csernik Árpád (*Sudija*), Cservenák Vilmos (*Pisar*)
11. maja 1995.

Viljem Šekspir (William Shakespeare)
LJUBAV I SMRT

Režija: Boro Drašković
Asistenti: Marijana Prpa Fink i Aleksandar Davić
Kompozitor: Svetozar Saša Kovačević

HAMLET

Lica: Bojan Veljović (*Hamlet*), Ivana Jovanović (*Ofelija*)

RIČARD III

Lica: Tatjana Čornij (*Ledi Ana*), Aleksandar Lurica (*Richard III*),

MNOGO VIKE NI OKO ČEGA

Lica: Sonja Damjanović (*Beatriče*), Bojan Veljović (*Benedeto*)

MAGBET

Lica: Anđelka Simić (*Ledi Magbet*)

SAN LETNJE NOĆI

Lica: Bojan Lazarov (*Demetar*), Sonja Damjanović (*Helena*)

ROMEO I JULIJA

Lica: Marina Cinkocki (*Julija*), Bojan Lazarov (*Romeo*)

ZIMSKA BAJKA

Lica: Jadranka Nanić (*Hermiona*), Miloš Stanković (*Leont*)

ANTONIJE I KLEOPATRA

Lica: Ivana Jovanović (*Kleopatra*), Aleksandar Lurica (*Antonije*)

OTELO

Lica: Miloš Stanković (*Otelo*), Anđelka Simić (*Dezdemona*)
22. maja 1995.

Vilijam Teker (William Makepeace Thackeray)
SVETSKI VAŠAR
(Vanity fair)

Dramatizacija i režija: Ana Cvijanović Jajčanin
Lektor: Žarko Ružić
Scenografija: Marko Milović
Kompozitor: Petar Bursać
Koreografija: Ilinka Grnja

Lica: Jugoslav Krajnov, Nataša Ilin, Milena Gajin (*Komedijanti*), Milena Gajić (*Miss Pinkerton*), Vera Gardinovački (*Džamima*), Marija Bursać (*Rebeka Šarp*), Jugoslav Krajnov (*Džozef Sedli*), Svetlana Lazarević (*Marija Sedli*), Ljubiša Milišić (*Džozef Sedli, sin*), Lena Bogdanović (*Amelija Sedli*), Aleksandar Bogdanović (*Poručnik Džordž Ozborn*), Milovan Filipović (*Kapetan Viljem Dobin*), Ljubiša Milišić (*Ser Pit Kroli*), Nataša Ilin (*Ledy Kroli*), Milovan Filipović (*Pit Kroli*), Jugoslav Krajnov (*Kapetan Roden Kroli*), Milena Gajić (*Tinkerova*), Aleksandar Bogdanović (*Bjuz Kroli*), Svetlana Lazarević (*Marta Kroli*), Vera Gardinovački (*Gospodica Kroli*), Nataša Ilin (*Arabela Brigz*), Ljubiša Milišić (*Major Majkl O'Daud*)
23. maja 1995.

Šekspir, Čehov
PRERUŠENI

Režija: Petar Baničević
Asistent: Milan Pletel
Scenografija: Mileta Leskovic i Marko Milović
Kostimi: Vanja Popović

Igraju: Monika Romić, Severina Miletić, Danica Radulović, Elizabeta Popović, Saša Moric, Dušanka Kukulj, Dragan Kojić, Andrija Kovač, Nenad Pečinar i Dragiša Milojković
17. juna 1995.

Fridrih Direnmat (Friedrich Dürrenmatt)
PLAY STRINDBERG
(Igraj Strindberga)

Režija: Atila Kovač
Lica: Sonja Damjanović (*Alisa*), Bojan Lazarov (*Edgar*), Bojan Veljović (*Kurt*)
27. juna 1995.

Ernst Toler (Toller)
HINKEMAN

Režija: Igor Simonović

Lica: Bojan Lazarov (*Hinkeman*), Tatjana Čornij (*Greta Hinkeman*), Bojan Veljović (*Paul Groshan*), Miloš Stanković (*Vlasnik cirkuske šatre*), Jadranka Nanić (*Tetovirana žena*)

27. juna 1995.

Grupa autora
ANTIGONA

Režija: Hernyak György

Lica: Magyar Attila (*Kreont*), Erdélyi Hermina (*Antigona*), Tényi Edit (*Ismena*), Káló Béla (*Hemon*), Vukosavljev Ivan (*Stražar i Glasnik*), Mezei Zoltán (*Horovoda*), László Sándor (*Tirezija*)

30. juna 1995.

V. A. Mocart (Wolfgang Amadeus Mozart)
LA FINTA SEMPLICE
(Naivna varka)

Libreto: po Karlu Goldoniju preradio Marko Koltelini

Prepev: Mladen Jagušt

Režija: Voja Soldatović

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Orkestar: „Camerata Academica”

Koncert majstor: Irina Jašvili

Dirigent: Mladen Jagušt

Asistent dirigenta: čembalo: Fedor Prodanov

Priprema pevača: Eugen Gvozdanović

Korepetitori: Maja Lulić, Slobodan Mitić

Lica: Sanja Kerkez / Danijela Jovanović (*Rosina*), Saša Kovačević / Dejan Heraković (*Don Kassandra*), Nikola David / Saša Štulić (*Don Polidoro*), Tanja Obrenović / Violeta Poleksić (*Giacinta*), Jadranka Petrović / Tatjana Mitić (*Ninet-tar*), Ivan Milinković (*Fracasso*), Željko Lučić (*Simone*), Saša Štulić i Dejan Heraković (*Lakeji*)

2. jula 1995.

SPISAK STUDENATA I DIPLOMIRANIH STUDENATA ĞLUME I REŽIJE (NA SRPSKOM I MAĐARSKOM JEZIKU) NA AKADEMIJI UMETNOSTI U NOVOM SADU

Na srpskom jeziku

I godina – klasa prof. Radeta Markovića

Dušan Tomić, Marko Živić, Ivan Cerović, Milorad Kapor, Sanja Moravčić, Nebojša Savić, Srđan Timarov, Vuk Tošković, Milica Zarić, Dejan Šarković, Nataša Rejčel Čosović

II godina – klasa prof. Branka Pleše

Lena Bogdanović, Aleksandar Bogdanović, Marija Bursać, Milovan Filipović, Milena Gajić, Vera Gardinovački, Jugoslav Krajnov, Svetlana Lazarević, Ljubiša Milišić, Nataša Ilin

III godina – klasa prof. Bore Draškovića

Marina Cinkocki, Sonja Damjanović, Ivana Jovanović, Jadranka Nanić, Anđelka Simić, Miloš Stanković, Aleksandar Lurica, Tatjana Čornij

IV godina – klasa prof. Petra Banićevića

Dragiša Milojković, Nenad Pećinar, Dragan Kojić, Dušanka Kukolj, Saša Moric, Elizabeta Popović, Monika Romić, Severina Miletić, Danica Radulović, Andrija Kovač

Diplomirali:

Karolj Fišer, Radoje Čupić, Aleksandar Lazarević, Slobodan Tešić, Jugoslava Drašković, Branka Katić, Saša Kuzmanović, Mirela Pavlović, Nada Sekulić, Dara Šuković, Tatjana Bijelić, Milica Isaković, Ana Radiojević, Saša Stojković, Srđan Aleksić, Mihajlo Nestorović, Milan Čučilović, Zvonko Gojković, Sandra Ilić, Miroslava Kmeć, Slobodan Ninković, Ljubiša Ristović, Radmila Tomović

Na mađarskom jeziku

II godina – klasa doc. Hajnalke Fišer Varadi

Timea Bosnai, Gertrud Fridrik, Melinda Jaškov, Karolina Lener, Edit Tot, Arpad Černik, Vilmoš Červenak

IV godina – klasa doc. Lerda Hernjaka

Ivan Vukosavljev, Hermina Erdelji, Bela Kalo, Atila Madar, Zoltan Mezei, Edit Tenji

Diplomirao: Zoltan Pletel

Studenti režije

I godina – klasa prof. Vlatka Gilića

Silard Antal, Stefan Džeparoski, Nemanja Petronje, Marko Ružić, Goran Vukelić, Nikola Vukčević

III godina – klasa prof. Bore Draškovića

Aleksandra Jelić, Atila Kovač, Vesna Topalov, Danko Zagorčić

Diplomirali:

Omar Abu el Rub, Goran Trenčovski, Marko Novaković

SALAŠARSKO POZORIŠTE – TANYASZÍNHÁZ

Premijere

Karlo Goldoni (Carlo Goldoni)

KÉT ÚR SZOLGÁJA

(Sluga dvaju gospodara)

(Arlecchino, serviore di due padroni)

Kompozitor: Bakos Árpád

Režija: Kovács Frigyes

Asistent reditelja i scenská pokret: Robert Kollár

Kostimi: Kreszánkó Viktória

Lica: Magyar Attila, Vukoszávlyjev Iván, Kálo Béla, Mezei Zoltán, Kalmár Zsuzsanna, Gyarmati Katalin, Talpai Zsuzsanna, Balázs Áron, Puskás Zoltán, Szadikovity Serif, Galgó Mihály, Szilágyi Nándor

8. jula 1995.

Salašarsko pozorište igralo je u: Bačkim Vinogradima, Bajmoku, Banatskom Novom Selu, Bečeju, Čantaviru, Feketiću, Kovilju, Kupusini, Maloj pijaci, Molu, Novoj Crnji, Obornjači, Ostojićevu, Paliću, Ruskom Selu, Senti, Svilojevu, Temerinu i Tordii.

Predstavu je gledalo ukupno 10000 gledalaca.

DOPIŠNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Generalni rukovodilac: Mladen Dražetin (1951, 25, 21)

Direktor: Vladimir Stojanov

Umetnički direktor: Ante Laura

Reditelji: Ante Laura, mr Mladen Dražetin i Vladimir Stojanov

Glumci: Svetlana Lazić (1952, 18, 5), Leposava Nastić (1945, 26, 4), Marija Kun (1954, 20, 1), Bisera Nikolićin (1976, 3, 3), Danijela Milić (1981, 2, 2), Marija Opalić Maša (1978, 3, 3), Maja Gojković (1977, 5, 5), Bojana Pešut (1977, 3, 2), Jelena Devrnja (1954, 20, 2), Lazarela Devrnja (1987, 2, 2), Milica Stojanov (1984, 1, 1), Eleni Andoniadu (1955, 20, 5), Dubravka Herget (1948, 25, 7), Eva Feldeždi (1952, 25, 7), Desimir Stefanović (1951, 20, 15), Milorad Čubrilo (1955, 23, 7), Mihajlo Molnar (1943, 25, 8), Jovan Žekov (1926, 35, 21), Srđan Simić (1973, 3, 3), Radovan Grkovski (1948, 27, 9), Ante Laura (1943, 25, 10), Vladimir Stojanov (1952, 24, 21), Nikola Zlatović (1954, 20, 9), Miroslav Radonjić (1969, 2, 1), Zvonimir Lozić (1948, 27, 14), Danilo Simeunović (1959, 10, 8).

REPERTOAR

Premijere

Slavomir Mrožek

EMIGRANTI

Režija: Vladimir Stojanov

Scenografija i muzika: Ante Laura

Igraju: Radovan Grkovski i Srđan Simić

12. aprila 1995.

10 predstava u mestu

860 gledalaca

Radovan Grkovski

BRAVUROZNI SCENSKI POKRET

Režija, scenografija i kostimi: Radovan Grkovski

Igra: Radovan Grkovski

1. maja 1995.

35 predstava (25 u mestu, 10 na gostovanju)

4000 gledalaca (2500 u mestu, 1500 na gostovanju)

Obnove

B. Grgić i A. Laura

KUDA IDETE, GOSPODINE

12. februara 1994.

12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)

950 gledalaca (750 u mestu, 200 na gostovanju)

J. Spiri
HAJDI

4. aprila 1985.
90 predstava (50 u mestu, 40 na gostovanju)
12000 gledalaca (7000 u mestu, 5000 na gostovanju)

A. P. Čehov
PROSIDBA i MEDVED

16. aprila 1985.
32 predstave (20 u mestu, 12 na gostovanju)
4300 gledalaca (3000 u mestu, 1300 na gostovanju)

Tokom sezone 1994/95. Dopisno pozorište je izvelo 179 predstava (116 u mestu, 63 na gostovanju).
Ukupno je bilo 22110 gledalaca (14110 u mestu, 8000 na gostovanju).

KNJIŽEVNA OMLADINA NOVOG SADA MINIJATURNO POZORIŠTE „PALČIĆ“

Direktor: Luka Kecman
Rukovodilac – Marketing i finansije: Vladan Miljković
Scenograf: angažman po ugovoru
Kostimograf: angažman po ugovoru
Koreograf: angažman po ugovoru
Glumci: Luka Kecman (1962, 5,10), Valentina Radojčin (1973, 5, 9), Maja Teofanović (1973, 5, 7), Grigorije Vasić (1973, 5, 7), Vojislav Marković (1973, 1, 1), Zlata Ratković (1969, 1, 1), Nataša Jovović (1978, 1,1), Marko Bumbić (1976, 1,1), Vlada Tintor (1978, 1, 1), Milana Grahovac (1975, 1, 1) *

REPERTOAR

Obnove:

Grigor Vitez
PLAVA BOJA SNEGA
8. novembra 1988.
135 predstava (50 u mestu, 85 na gostovanju)
17638 gledalaca (6500 u mestu, 11138 na gostovanju)

* Brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu: godine rođenja, priznati radni staž i godine provedene u Pozorištu „Palčić“

Luka Kecman
BAJKA O BAJCI

22. marta 1990.
264 predstave (101 u mestu, 163 na gostovanju)
30010 gledalaca (13260 u mestu, 16750 na gostovanju)

Luka Kecman
ČAROBNA ČESMA

12. decembra 1990.
220 predstava (70 u mestu, 150 na gostovanju)
25980 gledalaca (8750 u mestu, 17230 na gostovanju)

Luka Kecman
KLUPA

26. aprila 1994.
170 predstava (80 u mestu, 90 na gostovanju)
29500 gledalaca (16000 u mestu, 13500 na gostovanju)
U toku sezone 1994/95. Minijaturno pozorište "Palčić" izvelo je ukupno 789 predstava pred 103128 gledalaca.

POZORIŠTE „VESELA KORNJAČA“, NOVI SAD

Osnivač i vlasnik: Pavle Janković Šole (1939, 33, 4)
Reditelj: Nevena Janković (1957, 14, 4)
Scenograf i kostimograf: Bogdanka Sopka (1963, 8, 4)

REPERTOAR

Premijere

Pavle Janković Šole
GOLICAVI CAR
Režija: Nevena Janković
Scenografija i kostimi: Bogdanka Sopka
Muzika: Ferenc Kovač
Koreografija: Milan Momčilović
Igraju: Gordana Lurđević Dimić (*Vojnik i Dvorski pevač i Lepa Jelena i Baba*), Vojislav Cinkocki (*Golicavi car*), Jelena Janković (*Panuljak Krakulica*)
26. decembra 1994.
6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)
888 gledalaca (238 u mestu, 650 na gostovanju)

Obnove

Pavle Janković Šole
DOKTOR STIDA

4. decembra 1992.
16 predstava (4 u mestu, 12 na gostovanju)
2586 gledalaca (980 u mestu, 1606 na gostovanju)

Pavle Janković Šole
BEBA DOLAZI

10. juna 1994.
13 predstava (7 u mestu, 6 na gostovanju)
3454 gledalaca (1244 u mestu, 2210 na gostovanju)

Pavle Janković Šole
ZASAĐEN JEZDI PAOR NOVOBEČEJSKI

27. avgusta 1994.
1 predstava u mestu
540 gledalaca

U toku sezone Pozorište „Vesela kornjača”, Dramski atelje, gostovalo je u: Bačkoj Palanci 2, Banatskom Karadorđevu 2, Begejcima 2, Borovu 2, Iloku 2, Kruševcu, Loznici, Sremskoj Mitrovici 2, Srpskom Itebeju 2, Tršiću, Vukovaru 2 i Žitištu 2.

Ukupno je izvedeno 36 predstava (15 u mestu, 21 na gostovanju).
Ukupno je bilo 7468 gledalaca (3002 u mestu, 4466 na gostovanju).

DRAMSKI PROGRAM RADIO – NOVOG SADA

Glavni i odgovorni urednik: Pavle Janković Šole

Premijere Radio-drama na srpskom jeziku

Nedeljom od 23,02 do 24,00 časa
Dramaturg: Vojislav Karanović
Muzički urednik: Vili Gregec
Inspicijent: Milan Granić

Kosta Trifković
FRANCUSKO – PRUSKI RAT

Adaptacija: Mirjana Markovinović
Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Ratko Radivojević, Aleksandra Pleskonjić Ilić, Gordana Kamenarović, Jelena Antonijević, Stevan Šalajić i Predrag Momčilović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Jelena Zvijer
18. septembra 1994.
29,17 *

Pavle Janković Šole
ZASAĐEN JEZDI PAOR NOVOBEČEJSKI

Režija: Nevena Janković
Uloga: Ivan Hajtl
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Ferenc Morvai
16. oktobra 1994.
20,53

Radmila Pejić
TABLANET MARATON

Režija: Dragan Jović
Uloge: Aleksandar Đorđević, Stevan Šalajić, Saša Stojković i Gordana Đurđević Dimić
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
20. novembra 1994.
36,33

Gordana Milinović
PTICA

Režija: Dragan Jović
Uloge: Olja Vojnović, Stevan Šalajić, Miodrag Petrović, Predrag Momčilović, Stevan Gardinovački i Mirjana Gardinovački
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Dušan Stojičić
25. decembra 1994.
40,52

Radoslav Dorić
TEATROSLUŽENJE
(Dramska ispovest o životu Velje Subotića)

Režija: Radoslav Dorić
Asistent ton-majstora: Galko Ferenc i Darko Jan
Ton-majstor: Doru Barbulov
15. januara 1995.

* Vreme trajanja u minutima

Todor Mušatesku
VALCER TITANIK

Prevod i režija: Nelu Markovićan

Uloge: Zoran Čosić, Snežana Mladenović, Jasna Đuričić, Dragana Bosnić, Olgica Stanarević, Zoran Andrejin, Slobodan Tešić i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada, Daniel Lipovčan

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Doru Barbulov

12. februara 1995.

42,43

Zvezdana Šarić

I KUĆE JE DOMAĆIN AKO IMA KUĆICU

Režija: Dragan Jović

Uloge: Stevan Gardinovački, Mirjana Gardinovački, Zaida Krimšamhalov i Lidija Stevanović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ferenc Morvai

26. februara 1995.

34,58

Oto Tolnai

U MRTVOJ TIŠINI

Režija: Slobodan Mojak

Uloge: Mirjana Gardinovački, Karolj Fišer i Predrag Momčilović

Asistenti ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

5. marta 1995.

36,22

Ileana Ursu

ČAS IZ ŽIVOTA

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Vesna Ždrnja i Jelena Antonijević

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Jelena Zvijer

19. marta 1995.

14,55

Aleksandar Obrenović

ZEMLJA VELIKOG SNEVAČA

Režija: Nevena Janković

Uloge: Emil Kurcinak, Predrag Momčilović, Gordana Đurđević Dimić, Vera Hrcan Ostojić, Dragan Zorić i Ratko Radivojević

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ferenc Morvai

23. aprila 1995.

32,25

Radmilo Pejić

DANI CRNIH KOZA

Režija: Dragan Jović

Uloge: Aleksandar Đorđević, Gordana Kamenarović, Miroslav Fabri i Danica Kukulović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

21. maja 1995.

37,38

Đorđe Pisarev

STRAŠNE PRIČE MIKIJA ŠEPARDA

Režija: Dragan Jović

Uloge: Velimir Životić, Aleksandar Đorđević, Toma Jovanović, Stevan Gardinovački, Gordana Jošić Gajin i Predrag Momčilović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

11. juna 1995.

24,37

Premijere radio-drama za decu na srpskom jeziku

Nedeljom od 11,30 do 12 časova

Dramaturg: Vujica Rešin Tucić

Muzički urednik: Vili Gregec

Gordana Milinović

SANJAR IZ ZABORAVLJENE DOLINE

Režija: Dragan Jović

Uloge: Aleksandar Đorđević, Ksenija Martinov Pavlović, Velimir Životić, Milica Radaković i članovi Dečje dramske grupe Radio Novog-Sada: Milan Marković i Dejan Sredojević

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ferenc Morvai

23. oktobra 1994.

24,35

Ostoja Kisić
DEVOJČICIN SAN

Režija: Dragan Jović

Uloge: Ksenija Martinov Pavlović i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Milica Čizmić, Dejan Sredojević, Višnja Lebović i Milan Marković

Asistenti ton-majstora: Dušan Stojičić

Ton-majstor: Aleksandar Marković

20. novembra 1994.

16,33

Ljiljana Jokić Kaspar

CIPELE KOJE SAME HODAJU

Režija: Nevena Janković

Uloge: Vojislav Cinkocki, Velimir Životić, Gordana Đurđević Dimić i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Slavko Bukvić i Stanislav Pejičić

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ferenc Morvai

12. februara 1995.

19,42

Pavle Janković Šole

DOKTOR STIDA

Režija: Nevena Janković

Uloge: Aleksandra Ilić Pleskonjić i Predrag Momčilović

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ferenc Morvai

12. marta 1995.

28,36

Pavle Janković Šole

GOLICAVI CAR

Režija: Nevena Janković

Uloge: Gordana Lurđević Dimić, Vojislav Cinkocki i Jelena Janković

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ferenc Morvai

28. maja 1995.

29,35

Pavle Janković Šole

BEBA DOLAZI

Režija: Nevena Janković

Uloga: Dragomir Pešić

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ferenc Morvai

25. juna 1995.

17,28

Premijere radio-drama na mađarskom jeziku

Utorkom na UKT od 20,05 do 21,00 čas i od 23,05 do 24 časa

Dramaturg: Lakner Edit

Muzički urednici: Tóth Ilona i Vili Gregec

Organizator: Tóth Nándor

Kovács Miklós

IDŐS HÖLGY A VOLÁN MÖGÖT

(Stara gospođa za volanom)

Režija: Slobodan Mojak

Uloge: Fischer Károly, Pásthly Mátyás, Giric Attila, Kalmár Zsuzsa, Magyar Attila, Jónás Gabriella és Faragó Árpád

Snimatelj: Galkó Ferenc

Ton-majstor: Morvai Ferenc

7. marta 1995.

36,00

Papp Imre

VÉGZETES SZERELEM

(Fatalna ljubav)

Režija: Herényák György

Uloge: Giric Attila, Faragó Edit, Tényi Edit, Magyar Attila, Banka Lívía és Erdélyi Hermína

Snimatelj: Galkó Ferenc

Ton-majstor: Morvai Ferenc

4. aprila 1995.

23,52

Faragó Attila

TUTU ÉS DUDU

(Tutu i Dudu)

Režija: Fischer Károly

Uloge: Fejes György, Pásthly Mátyás és Brücker István

Snimatelj: Csikós György

Ton-majstor: Morvai Ferenc

9. maja 1995.

18,35

Friedrich Schiller
ÁRMÁNY ÉS SZERELEM I RÉSZ
(Zavera i ljubav, I deo)

Adaptacija: Borbély János

Režija: Fischer Károly

Uloge: Ferenczi Jenő, Csernik Árpád, Várady Hajnalka, Pásthly Mátyás, Fejes György, N. Kiss Júlia, Gál Elvira és Ábrahám Irén

Snimatelj: Galkó Ferenc

Ton-majstor: Morvai Ferenc

25. jula 1995.

39,30

Friedrich Schiller
ÁRMÁNY ÉS SZERELEM II RÉSZ
(Zavera i ljubav, II deo)

Adaptacija: Borbély János

Režija: Fischer Károly

Uloge: Ferenczi Jenő, Csernik Árpád, Várady Hajnalka, Pásthly Mátyás, Fejes György, Gál Elvira és Cservenák Vilmos

Snimatelj: Galkó Ferenc

Ton-majstor: Morvai Ferenc

1. avgusta 1995.

44,12

Premijere Noćne scene na mađarskom jeziku

Utorkom na UKT od 02,30 časova

Dramaturg: Krnács Erika

Muzički urednik: Tóth Ilona

Ambrose Bierce

A FILOLOZÓFUS PARKER ADDERSON
(Filosof Parker Aderson)

Režija: Slobodan Mojak

Uloge: Giric Attila, Fejes György, Pásthly Mátyás, Vajda Tibor

Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

31. avgusta 1995.

10,46

Premijere radio-drama na rumunskom jeziku

Emituju se poslednje subote u mesecu od 13,10 do 14,00 časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu

Muzički urednik: Marija Novotni

Organizator: Milan Granić

Livius Lăpădat

CĂSĂTORIE ÎNTĂRZIATĂ

(Zakasnela ženidba)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Aurelia Bugariu, Virginia Marina Guzina, Monica Boldovină, Cornel Mata, Mărgărit Ecovoiu, Todor Groza și Petre Ardeleanu Rista

Asistent snimatelja: Ferenc Galko

Snimatelj: Doru Barbulov

29. jula 1995.

30,00

Premijere radio-drama za decu na rumunskom jeziku

Emituju se poslednje subote u mesecu od 8,45 do 9,15 časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu

Muzički urednik: Vili Gregec

Organizator: Milan Granić

Goran Babić

FIRICĂ ȘI VULPIȚA

(Straško i lisica)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Ioviță Dalea, Mărgărit Ecovoiu, Ioan Baba, Aurelia Bugariu, Todor Groza, Ion Secheșan, Ghertruda Lelea și Cornel Mata

Asistent snimatelja: Ferenc Galko

Snimatelj: Doru Barbulov

28. januara 1995.

30,00

kikinda

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Branislav Šibul

Glumci: Marija Ostojić (1956, 15, 15), Branislav Šibul (1937, 33, 21), Branislav Čubrilo (1958, 14, 8), Branislav Knežević (1961, 10, 9), Dragan Ostojić (1961, 12, 1), Dušan Felbab (1948, 22, 1)

REPERTOAR

Premijere na Velikoj sceni

Miloš Latinović

PANONSKI KARUSEL

Režija i scenografija: Velimir Mitrović

Kostimi: Nada Janković

Lica: Sava Savin (*Luka Majinski*), Gizela Kekenj (*Tereza*), Aleksandar Sredojev (*Živko Bogdan*), Branislav Šibul (*Vordević*), Milan Cvijan (*Miloš Simić*), Slavoljub Matić (*Stojan Jakšić*), Jovan Kuzmančev (*Paja Idošan*), Deže Berta (*Miler*), Milorad Bojin (*Leo Brandajs*), Dragan Martin (*Kolporter*)

8. novembra 1994.

3 predstave u mestu

540 gledalaca

Ištvan Erkenj (Örkény István)

TOTOVI

(Tóték)

Režija: Ljuboslav Majera

Scenografija: Juraj Fabri

Kostimi: Branka Petrović

Lica: Dušan Felbab (*Major*), Branislav Šibul (*Tot*), Darinka Čuk (*Mariška*), Gizela Kekenj (*Agika*), Jožef Pocić (*Poljar*), Dragana Čretnik Lazić / Snežana Popeskov (*Gizi Geze*), Branislav Knežević (*Vlasnik crpke*), Branislav Čubrilo (*Sandor*), Aleksandar Češljarević / Dančika Đukićin (*Župnik*), Dragan Ostojić / Deže Berta (*Varogasac*), Dunja Stajić, Marica Popov i Steva Talijanov (*Varogasni vod*) 29. decembra 1994.

9 predstava (5 u mestu, 4 na gostovanju)

1500 gledalaca (530 u mestu, 970 na gostovanju)

Miloš Nikolić

ATENTAT

Režija, scenografija i kostimi: Ljuboslav Majera

Lica: Dragan Ostojić (*Kapetan*), Dragana Čretnik Lazić (*Kapetanica*), Branislav Knežević (*Uča*), Slavoljub Matić (*Večiti student*), Deže Berta (*Stolar*), Branislav Čubrilo (*Stolarski pomoćnik*), Dušan Felbab (*Kralj*), Snežana Popeskov (*Kuvarica*), Dančika Đukićin (*Štepac*), Branislav Šibul (*Kraljev adutant*), Sava Savin i Jovan Kuzmančev (*Stržari*), Zoran Reščanski (*Član orkestra*)

21. januara 1995.

16 predstava (10 u mestu, 6 na gostovanju)

3680 gledalaca (1660 u mestu, 2020 na gostovanju)

Jovan Sterija Popović

POKONDIRENA TIKVA

Režija, scenografija i kostimi: Miroslav Benka

Lica: Snežana Popeskov (*Fema*), Gordana Rauški (*Evica*), Sava Savin (*Mitar*), Jasminka Jorluka (*Ančica*), Branislav

Knežević (*Jovan*), Gizela Kekenj (*Sara*), Dušan Felbab (*Rižičić*), Ivan Brandić (*Vasilije*)

1. aprila 1995.

4 predstave u mestu

920 gledalaca

Premijere na Sceni mladih

Duško Radović

KAKO SU POSTALE RUŽNE REČI

Režija: Dragan Ostojić

Scenografija: Dragan Ostojić i Nada Janković

Kostimi: Nada Janković

Koreografija: Olivera Drašković

Muzika: Dragoljub Ristić

Lica: Nestor Reščanski (*Kralj*), Danijela Damjanović (*Kraljica majka*), Steva Talijanov (*Leopold*), Maja Graorinov (*Dadilja*), Stana Jovetić (*Princeza Kristina*), Sladana Pete / Danica Isakov (*Kuvarica*), Katarina Bene / Dragana Stojanović (*Alekin*), Branislav Divjak (*Oficir*), Marica Popov, Lina Bilbija, Aleksandra Terzin, Danijela Rajić, Jelena Novotni, Jelena Tomić i Maja Filipov (*Vojnici*), Milica Olah, Nada Grastić, Biljana Lungulov, Mirjana Todorić, Tatjana Gligorin, Dunja Stajić, Marija Demić, Dragana Rankov, Soraja Pete, Željka Pantić, Adrijana Jelić, Mirjana Lazić, Ivana Petrović i Maja Vulin (*Hor-narod*)

24. decembra 1994.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)

2150 gledalaca (2020 u mestu, 130 na gostovanju)

Obnove na Velikoj sceni

Zoran Petrović

PA, IZVOL'TE U SAKULE

12. marta 1972.

2 predstave na gostovanju

290 gledalaca

Jovan Sterija Popović

RODOLJUPCI

1. decembra 1990.

5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)

890 gledalaca (180 u mestu, 710 na gostovanju)

Žorž Fejdo (Georges Feydeau)

PRELJUBNICI

(Le Dindon)

16. novembra 1991.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1360 gledalaca (910 u mestu, 450 na gostovanju)

Aleksandar Popović

TAMNA JE NOĆ

9. oktobra 1993.

1 predstava u mestu

100 gledalaca

Branislav Nušić

OŽALOŠĆENA PORODICA

26. marta 1994.

9 predstava (6 u mestu, 3 na gostovanju)

2070 gledalaca (990 u mestu, 1080 na gostovanju)

Obnove na Sceni mladih

Harold Pinter

NASTOJNIK

(The Caretaver)

19. marta 1988.

6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)

405 gledalaca (115 u mestu, 290 na gostovanju)

Edvard Olbi (Edward Albee)

ZOOLOŠKA PRIČA

(The Zoo Story)

11. marta 1989.

2 predstave u mestu

50 gledalaca

Velimir Stojanović

NIJE ČOVEK KO NE UMRE

11. januara 1992.

3 predstave u mestu

165 gledalaca

Pozorište je gostovalo u: Bačkom Petrovcu, Beogradu, Jagodini, Kraljevu 2, Kruševcu 3, Mokrinu, Novom Bečeju,

Novom Kneževcu 3, Novom Sadu, Pančevu, Paraćinu,
Somboru, Šajkašu, Vranju, Vršcu 2, Zrenjaninu 3.
Ukupno je izvedeno 77 predstava (53 u mestu, 24 na goso-
vanju).

Ukupno je bilo 14120 gledalaca (8180 u mestu, 5940 na
gostovanju).

sombor

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Milivoje Mladenović (1959, 11, 6)

Sekretar: Antonija Čota (1961, 9, 4)

Glumci: Ksenija Đorđević Marić (1955, 19, 15), Ljiljana Markovinović Tomić (1948, 23, 23), Biljana Milikić (1966, 7, 7), Saša Moric (1971, -, -), Jelica Petrović (1968, 4, 4), Bogdanka Savić (1939, 35, 3), Tatjana Šanta Torlaković (1966, 6, 6), Branka Šelić (1965, 6, 6), Ljubinka Topalović (1939, 31, 30), Srđan Aleksić (1970, 2, 2), Vladimir Amidžić (1932, 41, 40), Radoje Čupić (1958, 10, 10), Bogomir Đorđević (1952, 18, 14), Živorad Ilić (1950, 21, 21), Nikola Ivošević (1966, 6, 6), Bora Nenić (1949, 24, 3), Zdravko Panić (1949, 23, 23), Radojko Malbaša (1931, 38, 2), Pero Stojančević (1960, 12, 9), David Tasić (1940, 29, 28), Saša Torlaković (1965, 6, 6), Slobodan Tešić (1967, 5, 5)

Inspicijent: Zoran Vučković (1959, 7, 7),

Sufler: Saša Carev (1972, 1,1)

REPERTOAR

Premijere

Laza Kostić / Zoran Ratković / Vojislav Voki Kostić
GORDANA

Režija: Zoran Ratković

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Vojislav Voki Kostić, k.g. Beograd

Scenografija: Boris Maksimović, k.g. Beograd

Koreografija: Vesna Milanović i Elena Šarić

Lektor: Radovan Knežević

Asistent reditelja: Nikola Ivošević

Lica: Saša Torlaković (*Vukosav*), Biljana Milikić (*Gordana*), Šandor Jung (*Brat Vukosavov*), Radojko Malbaša (*Marko*), Srđan Aleksić (*Labud*), Živorad Ilić (*Vidoje*), Pero Stojančević (*Gavran*), Slobodan Tešić (*Mihat*), Bogomir Đorđević (*Jefto*), Vladimir Amidžić (*Ivan Margetić*), Bora Nenić (*Alil Bojičić*)

Susjetke Gordanine: Ksenija Marić (*Velika*), Bogdanka Savić (*Perunika*), Ljiljana Markovinović (*Kosara*), Tatjana Šanta Torlaković / Saša Moric (*Smiljana*), Branka Šelić (*Gospava*), Jelica Petrović / Tatjana Šanta Torlaković (*Zlatija*), Dragosav Petar (*Sulfa*), Nemanja Lagundžin i Milan Čepić (*Četnici*)

5. oktobra 1994.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

2855 gledalaca (2285 u mestu, 600 na gostovanju)

Milivoje Mladenović

TEČE VODA GORKA I KRVAVA

(Predstava posvećena 50. godišnjici bitke na Batini)

Režija: David Tasić

Kompozitor: Predrag Vranešević

Igraju: Ansambli Narodnog pozorišta u Somboru

12. novembra 1994.

1 predstava u mestu

3000 gledalaca

Novogodišnja predstava za decu

DEDA MRAŠČIĆ LJUBI DECU U OBRAŠČIĆ

Režija: David Tasić

Lica: David Tasić, Bora Nenić, Pero Stojančević, Radoje Čupić

21. decembra 1994.
26 predstava (25 u mestu, 1 na gostovanju)
8177 gledalaca (7677 u mestu, 500 na gostovanju)

Brajan Frajl (B. Frail)
LUNASA

Prevod: Jasna Levinger
Režija: Dušan Petrović
Scenografija: Petar Pašić
Kostimi: Branka Petrović
Koreografija: Andelija Todorović
Muzika: Predrag Vranešević, k.g. Novi Sad
Lektor: dr Ljiljana Mrkić Popović
Lica: Bojan Žirović, k.g. (Majkl), Ljiljana Dragutinović, k.g. (Kejt), Dara Džokić, k.g. (Megi), Varja Đukić, k.g. (Agnez), Biljana Miličić (Rouž), Branka Šelić (Kristina), Saša Torlaković (Geri Evans), Milutin Butković, k.g. (Džek)
(Predstava rađena u koprodukciji Ateljea 212 iz Beograda i NP iz Sombora)
25. februara 1995. u Somboru
7. marta 1995. u Beogradu
27 predstava (18 u mestu, 9 na gostovanju)
3377 gledalaca (1465 u mestu, 1912 na gostovanju)

A. P. Čehov (A. П. Чехов)
LABUDOVA PESMA
(Лебедина песня)

Prevod: Zoran Božović
Režija: David Putnik
Scenografija: Marija Nikolić
Kostimi: Branka Petrović
Lica: David Tasić (Svetlovidov), Bora Nenić (Nikita Ivanić)

Mjuriel Šizgal (Myrray Schisgal)
ČEŽNJA ZA SUPERPOVRĆEM
(Yearning for Supervegetables)

Prevod: Siniša Rakić
Režija: Miloš Jagodić
Scenografija: Marija Nikolić
Kostimi: Branka Petrović
Koreografija: Sonja Divac
Lica: Tatjana Šanta Torlaković (Margaret), Radoje Čupić (Lion)
7. aprila 1995.
11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)
846 gledalaca (596 u mestu, 250 na gostovanju)

Dve jednočinke, ispitne predstave Davida Putnika i Miloša Jagodića, studenata III godine režije FDU u Beogradu, u klasi prof. Ljubomira Draškića.

Vlaho Stulli (Stulić)
KATE KAPURALICA

Režija: Jagoš Marković
Scenografija: Marina Pavlović
Kostimi: Božana Jovanović
Scenski govor: dr Ljiljana Mrkić Popović
Lica: Saša Torlaković (Luka), Branka Šelić (Kate), Biljana Miličić (Mare), Tatjana Šanta Torlaković (Pavle), Slobodan Tešić (Luko), Tatjana Bermel (Marica), Radoje Čupić (Tikvulin), Vladimir Amidžić (Kande)
12. maja 1995.
12 predstava (8 u mestu, 4 na gostovanju)
4383 gledaoca (1733 u mestu, 2650 na gostovanju)

Obnove

Radoslav Pavlović
MALA

6. aprila 1990.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
573 gledaoca (283 u mestu, 290 na gostovanju)

Oskar Vajld (Oscar Wilde)
LEPEZA LEDI VINDERMIR
(Lady Windermere's Fan)

23. novembra 1990.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
534 gledaoca (224 u mestu, 310 na gostovanju)

Jakša Zlodre
PEPELJUGA

15. decembra 1990.
2 predstave u mestu
207 gledalaca

Džo Orton (Joe Orton)
ŠTA JE SOBAR VIDEO
(What the Butler saw)

10. maja 1991.
1 predstava u mestu
131 gledalac

Ljubivoje Ršumović
MALA ŠKOLA ROKENROLA

15. novembra 1991.
1 predstava na gostovanju
330 gledalaca

Bora Ćosić
RADO IDE SRBIN U VOJNIKE

20. decembra 1991.
1 predstava na gostovanju
200 gledalaca

Viljem Šekspir (W. Shakespeare)
UKROČENA GOROPAD
(The Taming of the Shrew)

23. aprila 1992.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
716 gledalaca (266 u mestu, 450 na gostovanju)

Žorž Fejdo (Feydeau)
HOTEL PROMAJA
(L'hôtel du libre échange)

7. oktobra 1993.
7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)
975 gledalaca (525 u mestu, 450 na gostovanju)

Milivoje Mladenović
TRI PRASETA

18. decembra 1993.
10 predstava (7 u mestu, 3 na gostovanju)
2079 gledalaca (1249 u mestu, 830 na gostovanju)

Grupa autora
GRABLJIVCI

5. februara 1994.
2 predstave u mestu
96 gledalaca

P. O. K. de Bomarše (Beaumarchais)
FIGAROVA ŽENIDBA
ili LUDI DAN
(Le mariage de Figaro / on la folle journée)

18. februara 1994.
23 predstave (6 u mestu, 17 na gostovanju)
6478 gledalaca (943 u mestu, 5535 na gostovanju)

GLUMAC JE, GLUMAC JE

8. marta 1994.
5 predstava u mestu
775 gledalaca

Petar Grujičić
FIŠKAL GALANTOM

3. juna 1994.
13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)
1832 gledalaca (1192 u mestu, 640 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u: Beogradu 17, Bezdanu, Budvi 6, Crvenki 4, Jagodini, Kikindi, Kraljevu, Kruševcu 2, Leskovcu, Nišu, Novom Sadu, Paraćinu, Pirotu, Prištini, Šapcu, Vršcu 2, Vukovaru 2 i Zrenjaninu.

Ukupno je izvedeno 169 predstava (124 u mestu, 45 na gostovanju).

Ukupno je bilo 37594 gledalaca (22647 u mestu, 14947 na gostovanju).

sremska mitrovica

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“

Upravnik: Vesna Spasojević (1952, 20, 1 – od 1. januara 1995. godine)

Dramaturg: Jovan K. Radunović (1934, 35, 12)

Reditelji: Voja Bilanović Bil (savetnik), (1934, 40, 19) i Dragan B. Jovičić (1958, 14, 4)

Organizator: Zvonko Bednar (1960, 9, 6)

REPERTOAR

Premijere

Margaret Mejo (Mayo)

ŠTA ŽENA HOĆE I BOG HOĆE

(Baby mine)

Režija i scenografija: Vojislav Bilanović Bil

Asistenti režije: Drago Đaković

Kostimi: Radmila Bojić

Igraju: Ivan Bosiljković, Gordana Stepanović, Ivana Mijić, Marija Martinović, Drago Đaković, Nataša Jović, Milenko Rankov, Branka Popović, Radoslava Mandić, Mirjana Skuratović, Darko Hajnal i Miroslav Biuković
23. marta 1995.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

900 gledalaca (500 u mestu, 400 na gostovanju)

Dragan Jovičić

ROĐENDAN

Režija: Dragan Jovičić

Igraju: Jelena Arnautović, Tanja Golijan, Jelena Živković, Maja Jovanović, Marija Čekerinac, Dragan Miljević, Marina

Maksić, Dunja Grubješa, Višnja Ilić, Danja Jovičić, Andrej Jovičić, Selena Runtić, Vladimir Balašćak, Neda Šojić, Angelina Kirš, Aleksandra Grubišić i Dragana Budimirović
3. aprila 1995.

1 predstava u mestu

200 gledalaca

Novica Savić

KRVAVA TETA (RADINKA, LJUBISAV I MILAT)

Režija: Borislav Grigorović

Scenografija i kostimi: Damir Savić

Kompozitor: Mirosljub Arandelović Rasinski

Igraju: Ružica Sokić (*Radinka*), Dragan Maksimović (*Ljubisav*), Lepomir Ivković (*Milat*)

8. aprila 1995.

9 predstava (4 u mestu, 5 na gostovanju)

2500 gledalaca (800 u mestu, 1700 na gostovanju)

GLUMAC JE ...GLUMAC JE GLUMAC

(Po motivima monodrame Zijaha Sokolovića)

Adaptacija i režija: Dragan Jovičić

Kostimi: Jasmina Adžić

Igraju: Srđan Alatić, Sanja Stanić, Dragan Brestovački, Nataša Jović, Nataša Savić, Sladana Ilić, Nikola Mandić, Smiljana Stojković, Melita Mitrović, Kristina Milutinčević, Tamara Duvnjak, Ljiljana Jovanović, Miroslava Marić, Irena Flego, Sladana Mikić, Maja Osterman, Milica Radukić i Steva Bajalović

21. aprila 1995.

3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)

500 gledalaca (200 u mestu, 300 na gostovanju)

Obnove:

U Pozorištu „Dobrica Milutinović“ ni jedna predstava iz prethodnih sezona nije igrana.

Pozorište je gostovalo u: Beočinu, Beogradu 3, Šašincima, Vršcu 2 i Zemunu.

Ukupno je izvedeno 16 predstava (8 u mestu, 8 na gostovanju).

Ukupno je bilo 4100 gledalaca (1700 u mestu, 2400 na gostovanju).

subotica

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ

Direktor pozorišta: Ljubiša Ristić (1947, 22, 10); od 7. jula 1995. godine Erdudac Žužana

Operativni direktor: Dragan Drašković (1962, 6, 6)

Muzički rukovodilac: Lengyel Gabor (1951, 20, 9)

Glumci: Irena Jakočević (1939, 33, 29), Snežana Jakšić Čolić (1958, 15, 10), Ljiljana Jakšić (1961, 9, 9), Ana Kostovska (1963, 2, 2), Veroslava Mitrović (1948, 22, 10), Sanja Moravčić (1974, -, -) Saška Popov (1970, 2, 2), Tallós Zsuzsa (1953, 18, 17), Suzana Vuković (1968, 2, 2), Anamarija Vukelić (1974, -, -) Tanja Žerajić (1972, 2, 2), Ramadan Azirović (1960, 13, 10), Búbos András (1962, 9, 9), Zoran Bučevac (1956, 19, 18), Nebojša Čolić (1957, 14, 10), Svetislav Đorđević (1946, 28, 28), Francia Gyula (1970, 2, 2), Ferenc Peter (1971, 2, 2), Saša Gabrić (1967, 2, 2), Boris Isaković (1966, 2, 2), Korica Mikloš (1949, 21, 21), Karacsonyi Atila (1970, 2, 2), Aleksandar Krstajić (1965, 2, 2), Milan Marodić (1942, 30, 24), Molnar Zoltan (1967, 2, 2), Luka Piljagić (1959, 11, 10), Pletel Zoltan (1969, 2, 2), Obrad Radulović (1953, 1, 1), Jovan Ristovski (1956, 18, 6), Szabo Paloc Atila (1971, 2, 2), Radiša Vučković (1943, 27, 27), Vajda Tibor (1953, 18, 15), Vicci Zsolt (1971, 2, 2), Tihomir Vujičić (1970, 2, 2), Urban Andraš (1970, 2, 2)

Glumci – gosti: Katarina V. Bačlija, Erdelji Hermina, Eržika Dimitrijević, Olga Konkoj, Danijela Stojanović, Dejan Bašaragin, Danilo Čolić, Miodrag Krivokapić, Veljko Krstić, Vladislav Kačanski, Petar Radovanović, Mirsad Tuka, Aleksandar Ugrinov, Goran Vidaković

Voda predstave: Kotroba Júlia (1952, 21, 21), Verestyak Erzebet (1950, 20, 20), Miroslav Medić (1950, 24, 20)

Scenograf: István Hupkó (1944, 27, 27)

Pozorišni orkestar: Fehér Edit (1964, 11, 11), Višnja Bakalar (1969, 2, 1), Harkai Márta (1942, 29, 29), Harkai István (1943, 27, 24), Lakatos Mátyás (1953, 12, 12), Lakatos Lacika (1937, 39, 36), Jonas Đula (1966, 7, 5), Maroti Stevan (1934, 36, 23), Vegső Jozsef (1937, 19, 1), Zsiga Pál (1944, 26, 25)

Otišli: Francia Gyula, Boris Isaković, Korica Mikloš, Karacsonyi Atila, Molnar Zoltan, Luka Piljagić, Szabo Paloc Atila, Vicci Zsolt, Tihomir Vujičić, Fehér Edit, Lakatos Lacika (penzija).

REPERTOAR

Premijere

Urbán András (Andraš Urban)

G Y Í K O K

(Gušteri)

Režija: Péter Ferenc

Igraju: Pletel Zoltán (*Tamás*), Péter Ferenc (*Ottó*), Molnar Zoltan (*Doktor*), Katarina Živanović (*Apa*), Ana Marija Vukelić (*Anyá*), Brano Trišković (*Isten*)

11. septembra 1994.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)

1165 gledalaca (985 u mestu, 180 na gostovanju)

A. P. Čehov (A. П. Чехов)

TRI SESTRE

(Три сестры)

Režija: Saša Gabrić

Igraju: Danijela Stojanović, Saška Popov, Vladislav Kačanski, Zoltan Molnar, Ljiljana Jakšić, Veroslava Mitrović, Eržika Dimitrijević, Katarina Bačlija, Aleksandar Krstajić, Jo-

van Ristovski, Milan Marodić, Radiša Vučković, Goran Vi-
daković i Velibor Krstić

14. januara 1995.

8 predstava u mestu

1272 gledalaca

Ivo Andrić

GOSPOĐICA

Režija: Ljubiša Ristić

Igraju: Tatjana Žerajić, Petar Radovanović, Ana Kostovska,
Višnja Bakalar, Zoran Bučevac, Ljiljana Jakšić, Saška Po-
pov, Veroslava Mitrović, Olga Konkoj, Aleksandar Ugrinov,
Milan Marodić, Eržika Dimitrijević, Jovan Ristovski, An-
draš Buboš, Dejan Đorđević, Radiša Vučković i Ana Mari-
ja Vukelić

13. marta 1995.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

1600 gledalaca (1300 u mestu, 300 na gostovanju)

Ežen Jonesko (E. Jonesco)

ASSIMIL

Režija: Ljubiša Ristić i Trejs Šrurs

Scenografija i kostimi: Kolektivna

Igraju: Ana Kostovska, Thaodolus van Leeven, Tanja Žera-
jić, Saskia de Zee, Zoltan Pletel, Hannah Fox, Saška Po-
pov, Theodorus van Reay, Ferenc Peter, Josef Ruigrok van
de Werven, Višnja Bakalar, Adriana Plink, Danijela Stojan-
nović, Martin Lewin, Ana Marija Vukelić, Marco Biaggi-
one, Dejan Đorđević, Oliver Tomić, Svetozar Vujić, Dušan
Stojanović, Borivoje Spasojević i Pal Žiga

24. maja 1995.

4 predstave u mestu

930 gledalaca

Peter Vajs (P. Weis)

MARA / SAD

Režija: Ferenc Peter

Scenografija i kostimi: Tinde Varga

Kompozitor: Aleksandar Petrović

Koreografija: Zoltan Pletel i Ferenc Peter

Igraju: Zoltan Pletel, Bela Kalo, Hermina Erdelji, Andraš
Buboš, Julija Kotroba, Tibor Vajda, Andrija Kovač, Ana
Marija Vukelić

Muzičari: Aleksandar Petrović, Matija Lakatoš, Velibor
Krstić i Petar Konkoj

9. juna 1995.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

480 gledalaca (320 u mestu, 160 na gostovanju)

Obnove

Branislav Nušić

SUMNJIVO LICE

27. novembra 1974.

13 predstava u mestu

820 gledalaca

William Shakespeare (V. Šekspir)

RIČARD III

12. avgusta 1986.

2 predstave na gostovanju

1200 gledalaca

F.M. Dostojevski

ZLOČIN I KAZNA

26. februara 1992.

7 predstava u mestu

745 gledalaca

Alfred Žari – Haris Pašović

KRALJ IBI

ILI TUNGUŽANI

4. aprila 1992.

15 predstava (11 u mestu, 4 na gostovanju)

4080 gledalaca (2690 u mestu, 1390 na gostovanju)

Miguel de Cervantes y Saavedra (M. Servantes)

DON KIHOT

20. septembra 1993.

12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)

1688 gledalaca (1153 u mestu, 535 na gostovanju)

William Shakespeare (V. Šekspir)

TIMON ATINJANIN

16. aprila 1994.

11 predstava (9 u mestu, 2 na gostovanju)

1766 gledalaca (1126 u mestu, 640 na gostovanju)

Dušan Jovanović

ANTIGONA

7. juna 1994.

20 predstava (11 u mestu, 9 na gostovanju)

4987 gledalaca (1997 u mestu, 2990 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u: Beogradu 7, Kragujevcu 3, Nišu 6.

U inostranstvu u: Bitolju 2, Oldenburgu 3 i Skoplju.
Pozorište je ukupno izvelo 113 predstava (91 u mestu, 22 na gostovanju).
Ukupno je bilo 20733 gledaoca (13338 u mestu, 7395 na gostovanju).

POZORIŠTE „KOSZTOLÁNYI DEZSÓ” – „DEŽE KOSTOLANJI”

Direktor: dr Varga Zoltán – do 23. maja 1995. godine; Jónás Gabriella (1952, 20, 3 – od 23. maja 1995. godine)

Umetnički rukovodilac: Kovács Frigyes (1955, 17, 1 – do 7. januara 1995. godine)

Dramaturg: Bakos Árpád (1962, 1, 1)

U pojedinim predstavama su honorarno učestvovali: Kovács Frigyes, Vicei Natália, Erdélyi Hermina, Bada Irén, Szilágyi Nándor, Csernik Árpád, Korhecz Imola, Balázs Piri Zoltán.

REPERTOAR

Premijere

Boris Vian

BIRODALOMÉPÍTŐK, AVAGY A SCHMÜRZ

(Graditelji imperije ili Šmirc)

(Les batisseur d'empire ou le Schmüre)

Prevod: Vinkó József

Režija: Hernyák György

Dramaturg: Bakos Árpád

Scenografija: Kreszánkó Viktória

Kostimi: Mihajlović Anamarija

Muzika: Verebes Ernő

Lica: Kovács Frigyes (*Apa*), Vicei Natália (*Anyja*), Erdélyi Hermina (*Zenóbia*), Bada Irén (*Amália*), Szilágyi Nándor (*Szomszéd*), Csernik Árpád (*Schmüre*)

1. oktobra 1994.

7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)

1235 gledalaca (655 u mestu, 580 na gostovanju)

Premijere na Kamernoj sceni

Dér Zoltán (Zoltan Der)

FECSEKELÁNY

(Lastavica)

Dramatizacija i režija: Barácius Zoltán

Scenografija: Kocsis Imre

Lica: Korhecz Imola (*Lányi Hedvig*), Balázs Piri Zoltán (*Kosztolányi Dezső*)

12. novembra 1994.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1560 gledalaca (1300 u mestu, 260 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u: Adi, Čoki, Malom Idošu, Novom Sadu i Senti.

Ukupno je izvedeno 14 predstava (9 u mestu, 5 na gostovanju).

Ukupno je bilo 2795 gledalaca (1955 u mestu, 840 na gostovanju).

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”

Direktor: Slobodan Marković (1943, 23, 12)

Tehnički rukovodilac: Imre Kočiš (1937, 27, 14)

Dramaturg: Milivoje Mrkić (1937, 33, 2)

Organizator: Ljubica Ristovski (1961, 11, 6)

Glumci: Svetlana Abramović (1963, 12, 11), Marta Aroksalaši (1960, 11, 11), Olivera Begović (1958, 13, 1), Vesna Borocki (1960, 12, 11), Marta Budanov (1966, 3, 3), Dijana Roganović (1973, 1, 1 – do 1. decembra 1994. godine), Hajnalka Sič (1955, 17, 7), Tibor Đerman (1955, 18, 18), Miroslav Marković (1947, 24, 21), Laslo Ripco (1944, 27, 27), Ferenc Sabo (1937, 33, 20), Žoran Vasiljević (1966, 3, 3 – od 1. oktobra 1994. do 1. juna 1995. godine)

Sufler-inspicijent: Franciška Ripco (1949, 19, 1)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere:

Oskar Vajld (Oscar Wilde)

SLAVUJ I RUŽA

(The Nightingale and the Rose)

Režija: Srboljub Stanković

Scenografija: Milena Jeftić Ničeva Kostić

Muzika: Nataša Bogojević

Asistent režije: Ripco Laslo

Igraju: Marta Aroksalaši (*Slavuj*), Miroslav Marković (*Student*), Tibor Đerman (*Zeleni gušter*), Vesna Borocki (*Krasuljak i Bela ruža i Crvena ruža*), Dijana Roganović (*Leptir*), Olivera Begović (*Žuta ruža*), Ferenc Sabo (*Hrast*), Marta Budanov (*Devojka*), Svetlana Abramović (*Glas Oskara Vajlda*), Hajnalka Sič (*Leptir*) – od 25. maja 1995. godine

30. septembra 1994.

12 predstava u mestu

2760 gledalaca

Miloš Vodička

A S A G A O

(Lutkarska igra po japanskom motivu)

Prevod, adaptacija i režija: mr Todor Ristić, k.g. Češka
Scenografija i kreator lutaka: Marketa Černa, k.g. Češka

Muzika: Murenji Mačaš, k.g. Subotica

Asistent reditelja: Marta Aroksalaši

Igraju: Vesna Borocki i Hajnalka Sič (*Asagao*), Svetlana Abramović i Olivera Begović (*Tonami*), Zoran Vasiljević i Tibor Đerman (*Komazava*), Miroslav Marković i Ferenc Sabo (*Ivaširo*), *Hor i muzičari:* Aleksandar Džinić, Marta Budanov i Marta Aroksalaši

10. marta 1995.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

1420 gledalaca (920 u mestu, 500 na gostovanju)

Šarl Pjero (Charles Piero)

P E P E L J U G A

(Cendrillon)

Adaptacija i režija: Živomir Joković, k.g. Beograd

Lutke: Gregorian Eustatiu, k.g. Rumunija

Muzika: Mačaš Murenji, k.g. Subotica

Koreografija: Mirjana Tikvicki, k.g. Subotica

Asistenti režije: Olivera Begović

Igraju: Svetlana Abramović, Marta Aroksalaši, Olivera Begović, Vesna Borocki, Tibor Đerman, Miroslav Marković i Ferenc Sabo

15. maja 1995.

6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)

1650 gledalaca (1150 u mestu, 500 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda

V R E M E Z A B A J K U

11. oktobra 1985.

6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)

1920 gledalaca (920 u mestu, 1000 na gostovanju)

Ladislav Dvorsky

N A M R G O D E N A B A B A

23. septembra 1990.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

730 gledalaca (230 u mestu, 500 na gostovanju)

Jozef Mokoš

Z A I G R A J T E S N A M A

3. marta 1991.

5 predstava (1 u mestu, 4 na gostovanju)

2230 gledalaca (230 u mestu, 2000 na gostovanju)

Pavel Polak, Ludvig Streda

B A J K A O Z V E Z D I C I

23. februara 1992.

8 predstava u mestu

1840 gledalaca

Jozef Peer (Pehr)

N E V A L J A L I L U T A K

6. februara 1993.

8 predstava (4 u mestu, 4 na gostovanju)

2920 gledalaca (920 u mestu, 2000 na gostovanju)

Milivoje Mrkić

Č A S O V N I K Z A I Z G U B L J E N O V R E M E

26. septembra 1993.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

1420 gledalaca (920 u mestu, 500 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević

T R A P A V I Z M A J

12. decembra 1993.

12 predstava u mestu

2760 gledalaca

REPERTOAR NA SRPSKOM I MAĐARSKOM
JEZIKU

Premijere

NEVIDLJIVA PTICA – LÁTHATATLAN
MADÁR

Režija: Miroslav Marković

Scenografija i kostimi: Imre Kočiš

Igraju: Svetlana Abramović, Hajnalka Sič, Olivera Begović,
Zoran Vasiljević, Ferenc Sabo i Miroslav Marković
23. decembra 1994.

35 predstava (18 u mestu, 17 na gostovanju)

12640 gledalaca (4140 u mestu, 8500 na gostovanju)

KABARE – KABARÉ

Režija: Laslo Ripco

Scenografija i kostimi: Imre Kočiš

Koreografija: Mirjana Tikvicki

Igraju: Marta Aroksalaši, Vesna Borocki, Marta Budanov,
Laslo Peter i Laslo Ripco
23. decembra 1994.

28 predstava (19 u mestu, 9 na gostovanju)

8870 gledalaca (4370 u mestu, 4500 na gostovanju)

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

Miroslav Nastasijević

A SZERELMES SÁRKÁNY

(Zaljubljeni zmaj)

Prevod: Kopeczky László

Režija: Boško Pištalo, k.g. Subotica

Scenografija i kostimi: Kocsis Imre

Muzika: Minja Subota, k.g. Beograd

Koreografija: Tatjana Tasić

Igraju: Ripcő László, Gyermán Tibor, Szabó Ferenc, Szűcs
Hajnalka, Budanov Márta, Aroksalaši S. Márta, Begović
Olivera

11. februara 1995.

10 predstava (6 u mestu, 4 na gostovanju)

3380 gledalaca (1380 u mestu, 2000 na gostovanju)

Charles Piero (Šarl Pjero)

HAMUPIPÓKE

(Pepeljuga)

(Cendrillon)

Adaptacija i režija: Živomir Joković, k.g. Beograd

Kreator lutaka: Gregorian Eustatiu, k.g. Rumunija

Scenografija: Kočiš Imre

Muzika: Murenji Mačaš, k.g. Subotica

Koreografija: Mirjana Tikvicki, k.g. Subotica

Igraju: Aroksalaši S. Márta, Begović Olivera, Budanov
Márta, Gyermán Tibor, Ripcő László, Szabó Ferenc, Szűcs
Hajnalka

11. maja 1995.

8 predstava u mestu

1840 gledalaca

Obnove

Jirži Streda

NEVENINCS

(Bezimena)

28. februara 1986.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

960 gledalaca (460 u mestu, 500 na gostovanju)

E. Uspenski

KROKI ÉS BARÁTAI

(Kroki i njegovi prijatelji)

30. aprila 1988.

9 predstava (2 u mestu, 7 na gostovanju)

3960 gledalaca (460 u mestu, 3500 na gostovanju)

Zlatko Krilić

MI VAN A TOJÁSBAN

(Šta li jaje daje)

27. februara 1990.

1 predstava u mestu

230 gledalaca

Jozef Mokoš

JÁTSSZUNK EGYÜTT

(Zaigrajte s nama)

21. aprila 1991.

6 predstava (2 u mestu, 4 na gostovanju)

2460 gledalaca (460 u mestu, 2000 na gostovanju)

Carlo Gozzi (Karlo Goci)

A HOLLÓ

(Gavran)

2. juna 1991.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

960 gledalaca (460 u mestu, 500 na gostovanju)

KECSKEFÜLŐ CSÁSZÁR

(U cara Trojana kozje uši)

16. maja 1992.

2 predstave na gostovanju

1000 gledalaca

Aleksandra Davidescu

J Á T É K

(Igra)

13. februara 1993.

11 predstava (7 u mestu, 4 na gostovanju)

3610 gledalaca (1610 u mestu, 2000 na gostovanju)

Milivoje Mrkić

ELLOPOTT MESE

(Ukradena priča)

21. septembra 1993.

13 predstava (3 u mestu, 10 na gostovanju)

5690 gledalaca (690 u mestu, 5000 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u AP Vojvodini u sledećim mestima: Ada 3, Bačka Topola 5, Bački Vinogradi 3, Bikovo 2, Bečej 2, Čantavir 3, Čoka 3, Gunaroš 2, Hajdukovo 3, Horgoš 2, Kanjiža 2, Kelebija 3, Kotor 2, Kragujevac, Ljutovo, Mali Bajmok 2, Mala Bosna, Male Pijace, Mol 3, Novi Bečej 2, Novi Kneževac 2, Orahovo, Ostojićevo, Padej, Palić 4, Ruski Krstur 2, Senta 5, Stara Moravica, Stari Žednik, Šupljak, Tavankut, Temerin 2, Tornjoš, Vršac 2, Vukovar 2.

Pozorište je ukupno izvelo 198 predstava (125 u mestu, 73 na gostovanju).

Ukupno je bilo 65250 gledalaca (28750 u mestu, 36500 na gostovanju).

vršac

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“

Direktor: Pavle Vlahović (1938, 36, 10)

Organizator: Vera Nedeljkov (1957, 16, 16)

Glumci: Dojna Andrejević (1961, 14, 14), Nataša Babić Zorić (1962, 10, 3), Snežana Kovačev (1967, 8, 8), Nevena Novović (1940, 19, 11), Sonja Radosavljević Ognjanović (1961, 12, 6), Radmila Pejčić (1934, 34, 30), Valentina Stanislavljev (1956, 20, 20), Bojana Malkanović Udicki (1948, 25, 20), Ljiljana Josipović (1948, 25, -), Ivan Andrejević (1943, 30, 20), Vladimir Nikić (1947, 22, 22), Mladen Ognjanović (1950, 23, 6), Tomislav Pejčić (1940, 31, 26), Vladimir Cvejić (1959, 8, 5); Dragan Džankić (1959, 10, -)

Šaptač: Nada Obradović (1963, 8, 8)

Inspicijent: Merima Ogrizović (1959, 7, 7)

Glumci gosti: Milan Kočalović, Tihomir Paunović, Vasa Apić, Ivan Vukov, Miladin Krišković i Milan Komljenović
U toku prošle sezone Pozorište je napustila Nevena Novović.

REPERTOAR

Premijere

Žorž Fejdo (Georges Feydeau)

BUBA U UHU

(La puce à l'oreille)

Prevod: Ivanka Marković

Režija: Kokan Mladenović

Scenografija: Petar Pašić

Kostimi: Branka Petrović

Lektor: Radovan Knežević

Lica: Mladen Ognjanović (*Viktor Emanuel Poš*), Milan Komljenović (*Kamij Sandebiz*), Tomislav Pejčić (*Romen Turnel*), Miladin Krišković (*Doktor Finaš*), Ivan Andrejević (*Karlos Komenides*), Ivan Vukov (*Ogisten Ferajon*), Dragan Džankić (*Etjen*), Snežana Kovačev (*Ragbi*), Vladimir Nikić (*Baisten*), Nevenka Novović (*Rejmond*), Ljiljana Josipović (*Lisjen*), Valentina Stanislavljev (*Olimpija*), Sonja Radosavljević Ognjanović (*Antoaneta*), Dojna Andrejević (*Eženi*)

15. septembra 1994.

19 predstava (16 u mestu, 3 na gostovanju)

5409 gledalaca (4352 u mestu, 1057 na gostovanju)

Nikolaj Vasiljevič Gogolj (H. B. Гоголь)

ŽENIDBA

(Женитьба)

Prevod: Kiril Taranovski

Režija: Milan Karadžić

Scenografija: Nikolina Kovačević

Kostimi: Božana Jovanović

Lektor: Radovan Knežević

Lica: Dojna Andrejević (*Agafja Tihonovna*), Valentina Stanislavljev (*Arina Pantelejmonovna*), Ljiljana Josipović (*Fjokla Ivanovna*), Tomislav Pejčić (*Potkoljesin*), Mladen Ognjanović (*Kočkarjov*), Tihomir Paunović (*Kajgana*), Vasa Apić (*Anučkin*), Dragan Džankić (*Ževakin*), Sonja Ognjanović (*Dunjaška*), Vladimir Nikić (*Starikov*), Ivan Vukov (*Stepan*)

25. novembra 1994.

20 predstava (14 u mestu, 6 na gostovanju)

6530 gledalaca (5030 u mestu, 1500 na gostovanju)

Jovan Sterija Popović
ŽENIDBA I UDADBA

Režija i scenografija: Miroslav Benka
Koreografija: Milan Radusin i kolektiv
Lektor: Radovan Knežević

Lica: Dragan Džankić (*Mladoženja*), Tomislav Pejčić (*Provodadžija*), Snežana Kovačev (*Devojka*), Vasa Apić (*Otac*), Radmila Pejčić (*Mati*), Ljiljana Josipović (*Tetka*), Dojna Andrejević (*Kunača*), Jon Omoran i Milan Radusin (*Gradani*), *Deca:* Sanja i Ivana Večanski, Dino Halilović

10. februara 1995.
18 predstava (15 u mestu, 3 na gostovanju)
5745 gledalaca (4845 u mestu, 900 na gostovanju)

Joakim Vujić – Miroslav Pavičević
OHLADENI VO

Režija, scenografija i izbor kostima: Miroslav Pavičević
Kompozitor: Vladimir Vučković
Asistent režije: Merima Ogrizović

Lica: Mladen Ognjanović (*Joakim Vujić i Gavriilo skakavac*), Tomislav Pejčić (*Miloš Obrenović i Knjaz srpski*), Snežana Kovačev (*Filip i Maca*), Vladimir Cvejić (*Živadin i Francuz*), Dragan Džankić (*Todor i Baron Vrbovina*), Ivan Vukov (*Sreten i Gospodar Prodan*), Ivan Andrejević (*Arsa i Kuzman*), Ljiljana Josipović (*Jovan i Jelka*), Jon Omoran (*Milinko i Pandur*), Vasa Apić (*Ratomir i Čauš*), Nenad Kojić (*Borivoje i Šaptalac*)

7. maja 1995.
3 predstave u mestu
953 gledaoca

Obnove

Dušan Jaglikin
ICE ŠAMPION

19. juna 1992.
8 predstava u mestu
925 gledalaca

Imre Benčik – Miroslav Pavičević
SVE ZBOG SEKSA

10. februara 1994.
10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
2459 gledalaca (2133 u mestu, 316 na gostovanju)

Anton Pavlovič Čehov (A. П. Чехов)
VIŠNJIK
(Вишневый сад)

8. marta 1994.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
941 gledalac (735 u mestu, 206 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u: Banatskom Karlovcu, Beogradu, Hajdučici, Jagodini, Kikindi, Kragujevcu, Kraljevu, Kruševcu 2, Trsteniku, Zemunu i Zrenjaninu.

U inostranstvu: u Temišvaru (Rumunija) 2 i Žilinama (Slovačka).

Pozorište je ukupno izvelo 83 predstave (68 u mestu, 15 na gostovanju).

Ukupno je bilo 22952 gledaoca (18973 u mestu, 3979 na gostovanju).

zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”

Direktor: Franjo Pozojević (1955, 14, 14),

Scenograf: Viorel Flora (1952, 16, 13)

Organizator Dramske scene: Smiljana Tucakov (1947, 24, 7)

Glumci: Marijana Vićentijević (1970, -, - od 15. maja 1995. godine), Anđelka Davidovac (1950, 26, 26), Ružica Savić Cvijetić (1949, 24, 24), Svellana Utješanović (1949, 26, 18), Mirjana Vukojević (1950, 24, 24), Dragan Đorđević (1960, 11, 10), Miloje Ivanović (1946, 24, 19), Jovica Jašin (1949, 22, 2), Milan Kočalović (1951, 15, 14) Radovan Luković (1955, 19, 8), Mirko Pantelić (1967, -, - od 15. maja 1995. godine), Selimir Tošić (1946, 26, 26), Jovan Torački (1962, 11, 7), Prvoslav Zakovski (1947, 26, 26)

REPERTOAR

Premijere

Robert Anderson

ŠOK PREPOZNAVANJA

(You know i can't hear You when the Water's running)

(Četiri male komedije)

Režija: Voja Soldatović, k.g. Novi Sad

Scenografija: Viorel Flora

Asistent reditelja: Dragan Vujin, k.g. Zrenjanin

Igraju: Mirko Pantelić, Milan Čučilović, k.g. Sandra Ilić, k.g. Radovan Luković, Mirjana Vukojević, Miloje Buca Ivanović, Marijana Vićentijević, Anđelka Davidovac, Prvoslav Zakovski, Svetlana Utješanović i Jovica Jašin
17. septembra 1994.

14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)

1140 gledalaca (960 u mestu, 180 na gostovanju)

Anton Pavlovič Čehov (A. П. Чехов)

IVANOV

(Иванов)

Režija: Stevo Žigon, k.g. Beograd

Scenografija: Vladimir Rebezov, k.g. Zrenjanin

Kostimi: Božana Jovanović, k.g. Beograd

Lektor: Božo Bobot, k.g. Zrenjanin

Igraju: Milan Kočalović (*Ivanov*), Marijana Vićentijević (*Ana Petrovna*), Selimir Tošić (*Šabeljski*), Prvoslav Zakovski (*Lebedev*), Mirjana Vukojević (*Zinaida*), Natalija, Nataša Lučanin, k.g. (*Saša*), Zvonko Gojković, k.g. (*Ljovov*), Anđelka Davidovac (*Babakin*), Jovan Torački (*Borkin*), Radovan Luković (*Kosih*), Ružica Savić Cvijetić (*Avdotja Nazarovna*), Dragan Vujić, k.g. (*Gavilo*), Dragan Đorđević, Jovica Jašin, Mirko Pantelić, Snežana Arsin, k.g. Višnja Prolić, k.g. Jelena Fatović, k.g. (*Gosn*)

8. marta 1995.

12 predstava (9 u mestu, 3 na gostovanju)

2730 gledalaca (1980 u mestu, 750 na gostovanju)

Slavomir Mrožek (S. Mrozek)

EMIGRANTI

(Emigranci)

Režija i scenografija: Dušan Torbica, k.g.

Igraju: Jovan Torački i Dragan Đorđević

Saksofon svira: Branislav Popović, k.g. Zrenjanin

9. maja 1995.

8 predstava u mestu

800 gledalaca

Zoran Petrović
PA, IZVOL' TE U SAKULE

Režija: Dragan Jović, k.g. Kikinda
Scenografija: Alcksandar Zlatović, k.g. Beograd
Kostimi: Vanja Popović, k.g. Beograd
Kompozitor: Miroljub Arandelović Rasinski, k.g. Beograd
Igraju: Novak Bilbija, k.g. Gordana Vinokić, k.g. Mihajlo Foro, k.g. Ružica Savić Cvijetić, Jovan Torački, Dragan Đorđević, Anđelka Davidovac, Marijana Vičentijević, Prvoslav Zakovski, Jovica Jašin, Mirjana Vukojević, Radovan Luković, Miloje Buca Ivanović, Svetlana Utješanović, Mirko Pantelić, Milan Kočalović, Zvonko Gojković, k.g. i deca: Robert Tot i Ema Đurčin
24. juna 1995.
5 predstava u mestu
1500 gledalaca

Obnove

Miroslav Antić
GARAVI SOKAK
27. marta 1987.
6 predstava u mestu
480 gledalaca

Žan Anuj (J. Anouilh)
ŽENSKI ROCK'N FOLK BEND
(L'orchestre)
2. oktobra 1987.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
1550 gledalaca (1200 u mestu, 350 na gostovanju)

Aldo Nikolaj (A. Nicolaj)
UKOKAJ MOGA MUŽA
(Non ero quinto...)
7. marta 1991.
6 predstava u mestu
2000 gledalaca

Radivoj Šajtinac
BANATIKON, OPET
26. juna 1991.
1 predstava u mestu
150 gledalaca

Rej Kuni (Ray Cooney)
KIDAJ OD SVOJE ŽENE
(Run for Your Wife)
2. oktobra 1991.
21 predstava u mestu
300 gledalaca

Siniša Kovačević
ĐENERAL MILAN Đ. NEDIĆ
1. oktobra 1992.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
750 gledalaca (500 u mestu, 250 na gostovanju)

Rej Kuni (Ray Cooney)
POKVARENJAK
(The Rogue)
15. maja 1993.
9 predstava (7 u mestu, 2 na gostovanju)
2750 gledalaca (2100 u mestu, 650 na gostovanju)

Branislav Nušić
OŽALOŠČENA PORODICA
2. oktobra 1993.
7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)
1850 gledalaca (1500 u mestu, 350 na gostovanju)

Aleksandar Geljman (A. Гельман)
NASAMO SA SVIMΛ
(Наедине со всеми)
7. maja 1994.
11 predstava u mestu
660 gledalaca

Žorž Fejdo (Feydeau)
DAMA IZ MAKSIMA
(La dame de chez Maxim's)
18. juna 1994.
28 predstava (13 u mestu, 15 na gostovanju)
8650 gledalaca (3640 u mestu, 5010 na gostovanju)

Dramska scena je gostovala u: Beogradu, Beočinu, Bečeju, Jagodini, Jaša Tomiću, Kikindi 2, Kragujevcu, Kraljevu, Kruševcu 2, Leskovcu, Novom Bečeju, Novom Sadu 2, Obrenovcu, Sivcu, Somboru, Srpskoj Crnji, Vršcu 2, i Žitištu.
U inostranstvu: u Temišvaru (Rumunija) 3.

Ukupno je izvedeno 116 predstava (91 u mestu, 25 na gostovanju).

Ukupno je bilo 25310 gledalaca (17770 u mestu, 7540 na gostovanju).

LUTKARSKA SCENA

Direktor: Franjo Pozojević

Pomoćnik direktora i organizator Lutkarske scene: Vladimir Grubanov (1946, 23, 18)

Glumci: Višnja Kauzlarić Mandić (1939, 33, 27), Kristina Mirkov (1947, 30, 30), Eržebet Peči (1946, 27, 25), Tatjana Reljin (1960, 10, 10), Mirjana Šajtinac (1948, 25, 25), Irena Tot (1951, 22, 22), Jovan Caran (1950, 19, 19), Aleksandar Dragar (1955, 15, 9), Đerdi Lacko (1945, 30, 30), Tihomir Mačković (1950, 23, 23), Hajnalka Kovač (1968, 4, 2)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Ivan Ostrikov (И. Остриков)
RUMENA I STARI LAV
(Румена и стариот лев)

Prevod i režija: Živomir Joković
Scenografija i lutke: Branko Stojaković
Muzika: „Kombo 6“

Igraju: Eržebet Peči (*Rumena*), Tihomir Mačković (*Lav*), Mirjana Šajtinac (*Cican*), Jovan Caran (*Lovac Stole i Zubar*), Aleksandar Dragar (*Čuvar Bole*)

Animacija lutaka: Kristina Mirkov, Višnja Kauzlarić Mandić, Đerdi Lacko, Irena Tot, Hajnalka Kovač, Tatjana Reljin

29. oktobra 1994.

15 predstava (9 u mestu, 6 na gostovanju)
3430 gledalaca (1630 u mestu, 1800 na gostovanju)

Jovan Caran
MALA PRODAVNICA ČUDA

Režija: Jovan Caran
Scenografija: Viorel Flora

Igraju: Dve ravnopravne glumačke podele: Tihomir Mačković, Irena Tot, Eržebet Peči, Đerdi Lacko, Hajnalka Kovač – Aleksandar Dragar, Mirjana Šajtinac, Kristina Mirkov, Tatjana Reljin, Jovan Caran

19. decembra 1994.

30 predstava (25 u mestu, 5 na gostovanju)
7260 gledalaca (6050 u mestu, 1210 na gostovanju)

Jovan Caran
NOVOGODIŠNJA BAJKA

Režija: Jovan Caran

Scenografija: Viorel Flora

Igraju: Dve ravnopravne glumačke podele: Tihomir Mačković, Irena Tot, Eržebet Peči, Đerdi Lacko, Hajnalka Kovač – Aleksandar Dragar, Jovan Caran, Mirjana Šajtinac, Kristina Mirkov, Tatjana Reljin

21. decembra 1994.

20 predstava u mestu
1860 gledalaca

N. Gernatova – T. Guravičeva (Гернатова – Гуравичева)

PATKICA ŽUTKICA

Režija: Voja Soldatović

Scenografija: Viorel Flora

Kreacija i izrada lutaka: Ivana Mirkov

Muzika: Svetozar Saša Kovačević

Tekstovi songova: Tatjana Reljin

Igraju: Tatjana Reljin (*Ankica*), Kristina Mirkov (*Paulica Žutkica*), Aleksandar Dragar (*Jež*), Mirjana Šajtinac (*Lisica*), Jovan Caran (*Glumac*)

11. marta 1995.

23 predstave (19 u mestu, 4 na gostovanju)
4630 gledalaca (3510 u mestu, 1120 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda
PRIČALOVE PRIČE

16. aprila 1977.
4 predstave u mestu
1750 gledalaca

Jozef Peer – Leo Spačil
DOGAĐAJ U LUTKOVU

26. decembra 1985.
6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)
1130 gledalaca (850 u mestu, 280 na gostovanju)

Borislav Mrkšič
TRI PRASETA

13. februara 1986.
10 predstava (6 u mestu, 4 na gostovanju)
2200 gledalaca (1000 u mestu, 1200 na gostovanju)

Karel Novak
BAJKA O MAJUŠKU

26. novembra 1988.
3 predstave u mestu
450 gledalaca

Luchvig Streda
ZVEZDAN

17. decembra 1988.
11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)
1935 gledalaca (1405 u mestu, 530 na gostovanju)

Srboljub Stanković
MALA RUŽA

31. marta 1990.
24 predstave (8 u mestu, 16 na gostovanju)
6110 gledalaca (1630 u mestu, 4480 na gostovanju)

Lađa Branišova
VUNENA PRIČA

12. februara 1991.
3 predstave u mestu
500 gledalaca

Miroslav Nastasijević
HILPERIK

13. februara 1992.
10 predstava u mestu
1830 gledalaca

Boris Aprilov
ZEKA LEHOTAN

16. oktobra 1992.
1 predstava u mestu
170 gledalaca

Narodna pripovetka
ČAROBNI STOČIĆ

17. novembra 1993.
1 predstava u mestu
190 gledalaca

Prema priči Barbare Gregorič
DRVENI PATAK

14. maja 1994.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
1030 gledalaca (520 u mestu, 510 na gostovanju)

REPERTOAR NA MADARSKOM JEZIKU

Premijere

N. Gernatova – T. Guravičeva (Гернатова – Гурави-
чева)
A SÁRGAPIHÉS KISKACSA
(Patkica Žutkica)

Režija: Voja Soldatović
Prevod na mađarski: Izele Karolj
Scenografija: Viorel Flora
Kreacija i izrada lutaka: Ivana Mirkov
Muzika: Svetozar Saša Kovačević
Tekstovi songova: Tatjana Reljin
Prevod songova na mađarski: Irena Tot
Igraju: Hajnalka Kovač (*Aranka*), Lacko Đerđi (*Patkica
Žutkica*), Tihomir Mačković (*Jež*), Irena Tot (*Lisica*), Erže-
bet Peči (*Glumica*)
5. aprila 1995.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
470 gledalaca (380 u mestu, 90 na gostovanju)

Obnove

Stanković Srboljub
RÓZSIKA
(Mala Ruža)

31. marta 1990.
1 predstava na gostovanju
260 gledalaca

Lada Branišova
G Y A P J Ū M E S E
(Vunena priča)

20. februara 1991.
1 predstava u mestu
170 gledalaca

Aprilov Boris
N Y U S Z I S Z É P S É G
(Zeka lepotan)

11. marta 1993.
1 predstava na gostovanju
220 gledalaca

Lutkarska scena je gostovala u: Beogradu 3, Kikindi 11, Kotoru, Kuli, Melencima 5, Mužlji, Novom Bečeju 5, Novom Sadu 6, Sivcu, Stajičevu, Subotici 2, Vršcu 3, Zlatici, Žitištu.

Gostovanja u inostranstvu: u Temišvaru (Rumunija) i Kiškunhalašu (Mađarska)

Lutkarska scena je izvela – na srpskom i mađarskom jeziku – ukupno 172 predstave (128 u mestu, 44 na gostovanju).

Ukupno je bilo 35595 gledalaca (23895 u mestu, 11700 na gostovanju).

spisak izvođenih autora u pozorištima za odrasle

DOMAĆI PISCI

Ivo Andrić, Miroslav Antić, Svetislav Basara, Imre Benčik, Bora Ćosić, Radoslav Zlatan Dorić, Miro Gavran, B. Grgić, Radovan Grkovski, Petar Grujičić, Dušan Jaglikin, Dušan Jovanović, Dragan Jovičić, Laza Kostić, Siniša Kovačević, Miloš Latinović, Ante Laura, Milivoje Mladenović, Miloš Nikolić, Branislav Nušić, Miroslav Pavićević, Radoslav Pavlović, Zoran Petrović, Aleksandar Popović, Jovan Sterija Popović, Duško Radović, Zoran Ratković, Ljubivoje Ršumović, Novica Savić, Ljubomir Simović, Zijah Sokolović, Velimir Stojanović, Vlaho Stulli (Stulić), Radivoj Šajtinac, Andraš Urban, Joakim Vujić, Jakša Zlodre.

INOSTRANI PISCI

Američki: Ariel Dorfman, Džozef Keselring, Artur Miler, Judžin O'Nil, Džon Pilmajer, Mjuriel Šizgal, Tenesi Vilijams
Brazilska: Brajan Fraj

Češki – slovački: Jan Grabovski, Jan Malik, Slavomir Mrožek, Ladislav Smoček

Engleski: Rej Kuni, Margaret Mejo, Edvard Olbi, Džo Orton, Harold Pinter, Viljem Šekspir, Vilijam Teker, Oskar Vajt

Francuski: Žan Anuj, Pjer Barije, Pjer Ogist Karon de Bomarše, Žan Klod Dano, Žorž Fejdo, J. P. Gredi, Boris Vian, Alfred Žari

Italijanski: Aldo Nikolaj

Mađarski: Zoltan Der, Istvan Erkenj, Deže Kostolanji, Andraš Šite, Ester Tot, Lajoš Zilahi

Nemački: J. Spiri, Šontan – Keler, Peter Vajs

Ruski: A. P. Čehov, F. M. Dostojevski, Aleksandar Geljman, N. V. Gogolj, Nina Kisijan

Rumunski: Ežen Jonesko

Španski: Miguel de Servantes

Švedski: Ahlfors Bengt

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić, J. S. Popović

Savremeni: Svetislav Basara, Zlatan Dorić, Miro Gavran, Miloš Nikolić, Ljubomir Simović

INOSTRANI PISCI

Stariji: A. P. Čehov, Viljem Šekspir

Savremeni: Žan Klod Dano, Ariel Dorfman, Džozef Keselring, Judžin O'Nil, Vilijam Teker, Tenesi Vilijams

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: –

INOSTRANI PISCI

Stariji: Deže Kostolanji, Lajoš Zilahi

Savremeni: Ahlfors Bengt, Šontan-Keler, Artur Miler, Slavomir Mrožek, Harold Pinter, Andraš Šite

NOVOSADSKI DRAMSKI TEATAR

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Siniša Kovačević

INOSTRANI PISCI

Stariji: –

Savremeni: –

DOPISNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: B. Grgić, Radovan Grkovski, Ante Laura

INOSTRANI PISCI

Stariji: A. P. Čehov, J. Spiri

Savremeni: Slavomir Mrožek

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

DOMAĆI PISCI

Stariji: J. S. Popović, Branislav Nušić

Savremeni: Miloš Latinović, Miloš Nikolić, Duško Radović, Zoran Petrović, Aleksandar Popović, Velimir Stojanović

INOSTRANI PISCI

Stariji: Istvan Erkenj, Žorž Fejdo

Savremeni: Edvard Olbi, Harold Pinter

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

DOMAĆI PISCI

Stariji: Laza Kostić, Vlavo Stulli (Stulić)

Savremeni: Bora Ćosić, Petar Grujičić, Milivoje Mladenović, Radoslav Pavlović, Zoran Ratković, Ljubivoje Ršumović, Jakša Zlodre

INOSTRANI PISCI

Stariji: Pjer Ogist Karon de Bomarše, A. P. Čehov, Žorž Fejdo, Viljem Šekspir, Oskar Vajld

Savremeni: Brajan Frajl, Džo Orton, Mjuriel Šizgal

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“, SREMSKA MITROVICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Dragan Jovičić, Novica Savić, Zijah Sokolović

INOSTRANI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Margaret Mejo

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Ivo Andrić, Dušan Jovanović, Andraš Urban

INOSTRANI PISCI

Stariji: A. P. Čehov, F. M. Dostojevski, Miguel de Servantes, Viljem Šekspir, Alfred Žari

Savremeni: Ežen Jonesko, Peter Vajs

POZORIŠTE „DEŽE KOSTOLANJI“, SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Zoltan Der, Boris Vian

INOSTRANI PISCI

Stariji: –

Savremeni: –

NARODNO POZORIŠTE „STERLIJA“, VRŠAC

DOMAĆI PISCI

Stariji: J. S. Popović, Joakim Vujić

Savremeni: Imre Benčik, Dušan Jaglikin, Miroslav Pavićević

INOSTRANI PISCI

Stariji: A. P. Čehov, Žorž Fejdo, N. V. Gogolj

Savremeni: –

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Miroslav Antić, Siniša Kovačević, Zoran Petrović, Radivoj Šajtinac

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, A. P. Čehov, Žorž Fejdo

Savremeni: Robert Anderson, Aleksandar Geljman, Rej Kuni, Slavomir Mrožek, Aldo Nikolaj

DELATNOST POZORIŠTA ZA ODRASLE (SEZONA 1994/95)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (Drama) (Opera i Balet)	12	272	29	301	52.352	17.618	69.970
	7	201	24	225	26.076	5.868	31.944
	5	71	5	76	26.276	11.750	38.026
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	6	63	34	97	5.128	10.200	15.328
Novosadski dramski teatar	1	7	12	19	1.432	3.605	5.037
Dopisno pozorište, Novi Sad	2	116	63	179	14.110	8.000	22.110
Narodno pozorište, Kikinda	5	53	24	77	8.180	5.940	14.120
Narodno pozorište, Sombor	6	124	45	169	22.647	14.947	37.594
Pozorište „Dobrica Mitutinović“, Sremska Mitrovica	4	8	8	16	1.700	2.400	4.100
Narodno pozorište – Népszínház, Subotica	5	91	22	113	13.338	7.395	20.733
Pozorište „Kostolanji Deže“, Subotica	2	9	5	14	1.955	840	2.795
Narodno pozorište „Sterija“, Vršac	4	68	15	83	18.973	3.979	22.952
Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin (bez Lutkarske scene)	4	91	25	116	17.770	7.540	25.310
UKUPNO	63	1174	311	1.485	209.937	100.082	310.019

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

DELATNOST POZORIŠTA ZA DECU (SEZONA 1994/95)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Pozorište mladih, Novi Sad	6	180	43	223	21.165	8.605	29.770
Minijaturno pozorište „Palčić“	–	301	488	789	44.510	58.618	103.128
Pozorište „Vesela kornjača“	1	15	21	36	3.002	4.466	7.468
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica	7	125	73	198	28.750	36.500	65.250
– na srpskom jeziku	5	92	40	132	21.160	20.000	41.160
– na mađarskom jeziku	2	33	33	66	7.590	16.500	24.090
Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“, Zrenjanin	5	128	44	172	23.895	11.700	35.595
– na srpskom jeziku	4	125	41	166	23.345	11.130	34.475
– na mađarskom jeziku	1	3	3	6	550	570	1.120
UKUPNO	31	1002	786	1788	173.967	168.089	342.056

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

gostovanja

GOSTOVANJA POZORIŠTA

Tokom sezone 1994/95. na scenama Vojvodine su gostovala pozorišta iz zemlje i inostranstva, a ostvarena su i gostovanja u okviru međusobne razmene predstava vojvodanskih pozorišta.

Na sceni Srpskog narodnog pozorišta gostovali su: Beogradsko dramsko pozorište sa predstavom *Boing – Boing* M. Gamoletija; Indeksovo radio pozorište sa predstavom *Brat i mir*, Atelje 188 (učenici Gimnazije „Svetozar Marković“) sa predstavom *Mrešćenje šarana* A. Popovića; Akademija umetnosti iz Novog Sada u saradnji sa Srpskim narodnim pozorištem, sa predstavom *Svetski vašar* V. Tekerija; Narodno pozorište iz Niša sa predstavom *Karadorde* M. Ševarlića; Ljiljana Đurić, u produkciji Narodnog pozorišta iz Beograda, sa monodramom *Život za sjećanje* D. Andića; Narodno pozorište iz Banja Luke sa predstavom *Kidaj od svoga muža* R. Kunija.

Pozorišta iz inostranstva: Narodno pozorište iz Budimpešte sa muzičkom komedijom *Liliomfi* E. Sigligetija; Narodno pozorište iz Pečuja sa predstavom *Ubistvo u Višiju* A. Mileara; Srpsko pozorište iz Budimpešte sa rok operom *Pastir vukova* M. Rusa; Nacionalni teatar iz Temišvara sa predstavom *Henrik VI* V. Šekspira.

Na sceni Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gostovali su: Kruševačko pozorište sa predstavama *Pinokio* i *Šuma* N. Ostrovskog i Državno pozorište „Csiky Gergely“ sa predstavom *Tüve-levök* I. Gyila.

Na sceni kikindskog Narodnog pozorišta gostovali su: Amatersko pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Kamen za pod glavu* M. Novković; Kruševačko pozorište sa predstavama *Hvalisavi vojnik* T. M. Plauta, *Njujork – priča sa istočne strane* N. Romčevića; Pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavama: *Rumena i stari lav* I. Ostrikova i *Tri*

praseti (obe na Lutkarskoj sceni) i *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića i *Dama iz Maksima* Ž. Fejdo (scena za odrasle); Pozorište mladih iz Novog Sada sa predstavom *Gusarske priče*; Pozorište „Bora Stanković“ iz Vranja sa predstavom *Sveti Georgije ubiva aždahu* D. Kovačevića; Narodno pozorište iz Sombora sa predstavom *Figarova ženidba* P. O. K. de Bomaršea; Narodno pozorište „Sterija“ iz Vršca sa predstavom *Ženidba i udadba* J. S. Popovića; Amatersko pozorište iz Valjeva sa predstavom *Srpska drama* S. Kovačevića; Novosadski dramski teatar sa predstavom *Janez* S. Kovačevića; Srpsko narodno pozorište sa predstavom *Sumnjivo lice* B. Nušića; Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda sa predstavom *Garderober* R. Harvuda; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Ukročena goropad* V. Šekspira.

Na sceni somborskog Narodnog pozorišta gostovali su: Gardoš teatar iz Zemuna sa predstavom *Leonardova poslednja večera* P. Barnsa; Kruševačko pozorište sa predstavama: *Ivica i Marica* M. Mladenovića, *Hvalisavi vojnik* Plauta i *Šuma* N. Ostrovskog; Grupa Perfekta sa predstavom *Uplakana Katarina* Z. Čosića; KUD „Kablovi“ iz Jagodine sa predstavom *Ne plači mali* S. Zikića; Ister teatar iz Beograda sa predstavom *Ostrvo – ples atoma* A. Todorović, N. Jelić i I. Gilić; Dah teatar iz Beograda sa predstavom *Zenit*; Pozorište „Ljubiša Jovanović“ iz Šapca sa predstavom *Večiti studenti* Z. Đorđevića; Narodno pozorište iz Kikinde sa predstavom *Totovi* I. Erkenja; Amatersko pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Kamen za pod glavu* M. Novković; Budva teatar iz Budve sa predstavom *Trus i trepet* V. Ognjenović; Pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Dama iz Maksima* Ž. Fejdo; Narodno pozorište iz Niša sa predstavama *Karadorde* M. Ševarlića i *Laža i paralaža* J. S. Popovića; Narodno pozorište iz Pirota sa predstavama *Kuckava bajka* i *Čarlama zbogom* A. Popovića; Narodno

pozorište Republike srpske iz Banja Luke sa predstavom *Princ Rasiko – monah Sava*.

Pozorišta iz inostranstva: Srpsko pozorište iz Budimpešte sa rok operom *Pastir vukova* M. Rusa.

Na sceni Pozorišta „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice gostovali su: Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Pomozi mi* Mihajla i Olivere Viktorović; Pozorište „Vesela kornjača“ iz Novog Sada sa predstavom *Doktor Silda* P. Jankovića Šoleta; Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada sa predstavom *Sumnjivo lice* B. Nušića; Danilo Lazović iz Beograda sa monodramom *Šćepan Šćekić protiv Danila Lazovića*; Pozorište mladih iz Novog Sada sa predstavom *Princ Ledenko*; Narodno pozorište iz Beograda (grupa glumaca) sa predstavom *Mandragola*; Grupa glumaca iz Beograda sa predstavom *Boing-Boing*; Ljiljana Đurić iz Beograda sa monodramom *Život sa sjećanje*; Ljiljana Blagojević i Tihomir Stanić iz Beograda sa predstavom *Poslednji tremuci kralja Aleksandra i kraljice Drage*.

Na sceni Narodnog pozorišta „Sterija“ iz Vršca gostovali su: Rada Đurićin sa monodramom *Kabare embargo* M. Kapora; Danilo Lazović iz Beograda sa monodramom *Šćepan Šćekić protiv Danila Lazovića*; Kruševačko pozorište sa predstavom *Njujork – priča sa istočne strane*; Amatersko pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Kamen za pod glavju* M. Novković; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Pomozi mi* Mihajla i Olivere Viktorović; Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Dama iz Maksima Ž. Fejdo*; Udruženje dramskih umetnika iz Kragujevca sa predstavom *Deca ne izlaze iz mode*; Mirko Babić iz Kragujevca sa monodramom *Kad su cvetale tikve* D. Mihajlovića; Maja Dimitrijević iz Beograda sa monodramama M. Belovića *Isidora Dankan* i *Nadežda Petrović*; Narodno pozorište iz Pirota sa predstavom *Čarlama zbogom* A. Popovića.

Pozorišta iz inostranstva: Narodno pozorište iz Temišvara sa predstavom *Sunce u mravinjaku*.

INDIVIDUALNA GOSTOVANJA UMETNIKA

Znatan deo svog repertoara u sezoni 1994/95, vojvodanska pozorišta su realizovala sa gostujućim umetnicima.

U Srpskom narodnom pozorištu gostovali su glumci: Milan Rus i Dragomir Dujmov (iz Budimpešte), Zafir Hadžimanov i Ljiljana Đurić (iz Beograda); reditelji: Dejan Mijač, Vida Ognjenović, i Marko Novaković (svi iz Beograda), Serž Vafijadis (Atina) i Ljuboslav Majera (Bački Petrovac); dirigenti: Mihail G. Kukuškin (Sankt Petersburg), Željka

Knežević i Ljubiša Lazarević (iz Beograda), Jon Janku (Temišvar) i Lajoš Blazi (Pečuj); operski pevači: Marijus-Juliju Mare (Temišvar), Predrag Protić, Dušan Plazinić, Olga Milošević i Jadranka Petrović (svi iz Beograda), Marijan Varadi i Viktor Mošanji (iz Pečuja), Marta Silfai i Šandor Egri (iz Budimpešte); kompozitor: Mikis Teodorakis (Grčka); pijanista: Ivan Tasovac (Beograd); scenograf: Boris Maksimović (Beograd); kostimograf: Ljiljana Dragović (Beograd); lektor: mr Radovan Knežević (Beograd); koreografi: Vladimir Logunov i Krunoslav Simić (Beograd), Valentin Lebed (Kijev); baletski igrači: Viktor Litvinov, Konstantin Tešea (Ukrajina), Gordana Simić i Milica Bijelić (Beograd), Tanja Vujisić (Skoplje).

Na sceni Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gostovali su reditelji: Gergelj Laslo (Mađarska), Baraciuš Zoltan (Subotica) i Eva Balaž Petrović (Novi Sad); scenograf: Langmar Andraš (Mađarska); kostimograf: Muslai Katalin (Mađarska); koreograf: Andreja Stefanov Đuzelev (Bugarska); scenski pokret: Robert Kolar (Novi Sad).

Na sceni Novosadskog dramskog teatra gostovali su: reditelj i scenograf: Ljuboslav Majera (Bački Petrovac); kostimograf: Vanja Popović (Beograd); kompozitor: Mirosljub Arandelović Rasinski (Beograd).

Na sceni Narodnog pozorišta iz Kikinde gostovali su reditelji: Velimir Mitrović (Beograd), Ljuboslav Majera (Bački Petrovac) i Miroslav Benka (Slovačka); scenografi: Juraj Fabri i Miroslav Benka (iz Slovačke); kostimografi: Branka Petrović (Novi Sad), Nada Janković (Beograd) i Miroslav Benka (Slovačka); koreograf: Olivera Drašković (Novi Sad).

Na sceni Narodnog pozorišta iz Sombora gostovali su glumci: Bogomir Đorđević (Sombor), Bojan Žirović, Ljiljana Dragutinović, Dara Džokić, Varja Đukić, Milutin Butković, Rade Marjanović, Nada Bulatović, Đurdija Cvetić (svi iz Beograda), Dobrila Šokica (Novi Sad); reditelji: Zoran Ratković, Dušan Petrović, David Putnik, Miloš Jagodić, Jagoš Marković (svi iz Beograda); scenografi: Boris Maksimović, Petar Pašić, Marija Nikolić, Marina Pavlović (svi iz Beograda); kostimografi: Branka Petrović (Novi Sad), Božana Jovanović (Beograd); kompozitori: Vojislav Voki Kostić (Beograd), Predrag Vranešević (Novi Sad); Vesna Milanović, Elena Šarić, Anđelija Todorović, Sonja Divac (svi iz Beograda); lektori: dr Ljiljana Mrkić Popović, Radovan Knežević (iz Beograda); korepetitor: Svetozar Saša Kovačević (Novi Sad).

Na sceni NP „Sterija“ iz Vršca gostovali su glumci: Milan Kočalović (Zrenjanin), Tihomir Paunović, Vasa Apić, Ivan Vukov, Miladin Krišković, Milan Komljenović (svi iz Vrš-

ca), Jon Omoran (Straža); reditelji: Kokan Mladenović, Milan Karadžić i Miroslav Pavićević (svi iz Beograda), Miroslav Benka (Slovačka); kostimograf: Branka Petrović (Beograd).

Na sceni NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina gostovali su glumci: Milan Čučilović i Sandra Ilić (iz Beograda), Natalija Nataša Lučanin, Zvonko Gojković, Dragan Vujin, Snežana Arsin, Višnja Protić, Jelena Fatović, Gordana Vinokić i Mihajlo Foro (svi iz Zrenjanina), Novak Bilbija (Novi Sad);

reditelji: Voja Soldatović (Novi Sad), Dragan Jović (Kikinda), Stevo Žigon (Beograd), Dušan Torbica (Kikinda); scenografi: Vladimir Rebezov (Zrenjanin), Aleksandar Zlatović (Beograd); asistent reditelja: Dragan Vujin (Zrenjanin); kostimografi: Božana Jovanović i Vanja Popović (Beograd); lektor: Božo Bobot (Zrenjanin); kompozitor: Miroljub Arandelović Rasinski (Beograd); saksofon: Branislav Popović (Zrenjanin).

smotre / festivali / manifestacije

45. SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE, VRŠAC

Od 5. do 13. aprila 1995. godine održan je u Vršcu 45. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine. U okviru programa Susreta izvedene su sledeće predstave vojvodanskih pozorišta i njihovih gostiju:

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

Jovan Sterija Popović: *Ženidba i udadba*
Režija: Miroslav Benka

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Anton Pavlovič Čehov: *Ivanov*
Režija: Stevo Žigon

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Ratko Radivojević: *More, more...*
Režija: Ratko Radivojević

Duško Radović: *Žena je varljiva*
Režija: Voja Soldatović

NOVOSADSKO POZORIŠTE - ÚJVÍDÉKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

Arthur Miller: *Édes fiam* (Svi moji sinovi)
Režija: Gergely László

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Petar Grujičić: *Fiškal galantom* (po motivima *Večitog mladoženje* Jakova Ignjatovića)
Režija: Dušan Petrović

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Nina Gernatova-Tatjana Gurevičeva: *Patkica žutkica*
Režija: Voja Soldatović (na srpskom i mađarskom jeziku)

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“, SREMSKA MITROVICA

Novica Savić: *Radinka, Ljubisav i Milat*
Režija: Borislav Grigorović

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA“, SUBOTICA

Miloš Vodička: *Asagao* (po japanskom motivu)
Režija: mr Todor Ristić (na srpskom jeziku)

Miroslav Nastasijević: *A szerelmes sárkány* (*Zaljubljeni zmaj*)
Režija: Boško Pištalo (na mađarskom jeziku)

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Ištvan Erkenj: *Totovi*
Režija: Ljuboslav Majera

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Branislav Nušić: *Sumnjivo lice*
Režija: Dejan Mijač

40. STERIJINO POZORJE, NOVI SAD

Selektor: Aleksandar Milosavljević

Četrdeseto Sterijino pozorje održano je u Novom Sadu od 26. maja do 3. juna 1995.

Selektor 40. Sterijinog pozorja izabrao je osam predstava u takmičenju za Sterijine nagrade: *Sumnjivo lice* Branislava Nušića, u režiji Dejana Mijača i izvođenju Srpskog narodnog pozorišta, *Razvojni put Bore šnajdera* Aleksandra Popovića, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Beograda, *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u režiji Miroslava Benke i izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde, *Mačor u čizmama* Igora Bojovića, u režiji Milana Karadžića i izvođenju Pozorišta „Boško Buha” iz Beograda, *Ostrvo - ples atoma* Irine Gilić / Nenada Jelića / Anđelije Todorović, u koreografiji Bojane Đurović Ristić i izvođenju Ister teatra iz Beograda, *Fiškal galantom* Petra Grujičića, u režiji Dušana Petrovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Sombora, *Janez Siniše Kovačevića*, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju Novosadskog dramskog teatra iz Novog Sada i *Lukrecija ili ždero* Antona Kolendića, u režiji Jagoša Markovića i izvođenju Pozorišta na Terazijama, Teatra „T” iz Beograda.

Selektor je u repertoar 40. Sterijinog pozorja uvrstio je i jednu predstavu van konkurencije za Sterijine nagrade: *Sveti Georgije ubiva aždahu* Dušana Kovačevića, u režiji Branislava Lečića i izvođenju Nacionalnog teatra iz Atine (Grčka).

PRATEĆI PROGRAM

TRIBINA STERIJINOG POZORJA

Tema: Sterijino pozorje juče, danas, sutra

Namera Tribine, na kojoj su učestvovali pozorišni kritičari i teatrolozi, dramski pisci, reditelji, kulturi i javni radnici, bila je da kritički proceni rad, koncepciju, programe, politiku i organizaciju Sterijinog pozorja danas i da predloge i sugestije za Pozorje sutra.

8. IZLOŽBA POZORIŠNOG PLAKATA I GRAFIČKOG OBLIOVANJA

Već tradicionalna izložba pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja, jedinstvena ove vrste u nas, predstavila je grafička rešenja pozorišnog jugoslovenskog plakata, programa i ostalih oblika vizuelnog identiteta, pozorišnih predstava i pozorišnih manifestacija.

ČETRDESET GODINA PLAKATA STERIJINOG POZORJA

Ova izložba Sterijinog pozorja prikazala je reprezentativni izbor plakata Sterijinog pozorja i njegovih manifestacija za proteklih 40 godina rada.

FERENC BARAT

Samostalna izložba pozorišnog plakata

Samostalna izložba plakata istaknutog dizajnera iz ovog Sada Ferenc Barata rezultat je pravila Trijenala pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja po kome nagrađeni autori imaju pravo na samostalnu izložbu u okviru Trijenala. Na ovoj izložbi prikazan je izbor iz bogatog stvaralačkog opusa ovoga istaknutog stvaraoča.

MASKA, SCENA, LUTKA, KOSTIM

Izložba dečjih radova na temu „Maska, scena, kostim” Centar za likovno vaspitanje dece i omladine Vojvodine.

KOSTIMOGRAFSKE SKICE STANE JATIĆ

Organizator izložbe Pozorišni muzej Vojvodine

Autor izložbe: Milena Leskovic

Na izložbi je prikazan izbor skica kostima kostimografa Stane Jatić.

ZVONA

Izložba vajara Milana Perića

OKRUGLI STO KRITIKE

Voditelj: Dobrovoje Ilić

Okrugli sto kritike 40. Sterijinog pozorja, a kome su učestvovali pozorišni kritičari, teatrolozi, novinari, izvođači predstava i publika, svakodnevno je ocenjavao umetnička dostignuća predstava koje su prikazivane u okviru repertoara 40. Sterijinog pozorja.

Na osnovu ocena kritičara i teatrologa, Okrugli sto kritike proglasio je najbolju predstavu na 40. Sterijinom pozorju i dodelio joj svoju nagradu.

NLF – NOVOSADSKI LETNJI FESTIVAL

(Dramski program)

Održan od 1. do 31. jula 1995. godine u Novom Sadu.

AKADEMIJA UMETNOSTI U NOVOM SADU I KULTURNI CENTAR NOVOG SADA

W. A. Mozart: *Naivna varka (La finta semplice)*

Prevod libreta: Mladen Jagušt

Režija: Voja Soldatović

KULTURNI CENTAR NOVOG SADA I BARSKI LJETOPIS

Ljubomir Simović: *Hasanaginica*

Režija: Branislav Mićunović

Stevan Divjaković: *Predsmrtna ljubavna pesma*

Libreto: Simon Grabovac

Koreograf: Vladimir Logunov

INFANT - INTERNACIONALNI FESTIVAL ALTER- NATIVNOG I NOVOG TEATRA

Selektor: Vladimir Kopicl

Održan od 4. do 11. jula 1995. godine u Novom Sadu.

TEATAR POKRETA MIMART, BEOGRAD

Nela Antonović: *Numerik*

Režija: Nela Antonović

POZORIŠTE „MALA STANICA”, SKOPLJE

Darko Mitrevski i Aleksandar Popovski: *Tek onako ispod
oblaka (Tuku taka pod oblaka)*

Režija: Darko Mitrevski i Aleksandar Popovski

TEATAR Z, BEOGRAD

Andelo Beolko Rucante: *Mušica ili Kumo, ljubavi moja*

Režija: Milenko Zablacanski

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Ratko Radivojević: *More, more...*

Režija: Ratko Radivojević

POKRETNÁ KUĆA (MOZGO HÁZ), BUDIMPEŠTA

Jovanka Orleanka (Jeanne d' ARC)

Režija: Laslo Hudi

GRUPA AIOWA, SENTA / BUDIMPEŠTA

Kuga (Pestis)

Režija: Grupa AIOWA

MOSKOVSKI DRAMSKI TEATAR „RUBEN SIMO- NOV”, MOSKVA

Kolombinin šal (Šarf Kolombin)

Režija: Anatolij Jelizarov (U čast nagrađenih)

Van konkurencije:

ISTER TEATAR, BEOGRAD

Doručak na travi

Režija: Ister teatar

INSTITUT EGON MARČ (INŠTITUT EGON MARCH), LJUBLJANA

Marko Košnik: *Šećerana (Cukrarna)*

Režija: Marko Košnik

2. VRŠAČKA POZORIŠNA JESEN '94, VRŠAC

Selektor: Dejan Penčić Poljanski

Druga Vršačka pozorišna jesen – Festival pozorišne klasike, održana je od 2. do 9. oktobra 1994. godine u Vršcu.

NARODNO POZORIŠTE „STERLIJA”, VRŠAC

Žorž Fejdo: *Buba u uhu*

Režija: Kokan Mladenović

NARODNO POZORIŠTE, BEOGRAD

Viljem Šekspir: *Ukročena goropad*

Režija: Vladimir Jevtović

NARODNO POZORIŠTE, KRUŠEVAC

Ben Džonson: *Volpone ili lisac*

Režija: Nebojša Bradić

TEATAR „JOAKIM VUJIĆ“, KRAGUJEVAC

Viljem Šekspir: *Kralj Lir*

Režija: Petar Govedarović

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Branislav Nušić: *Ožalošćena porodica*

Režija: Miroslav Benka

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Pjer-Ogisten Karon de Bomarše: *Figarova ženidba ili Ludi dan*

Režija: Kokan Mladenović

DRŽAVNO POZORIŠTE, TEMIŠVAR

Ž. B. P. Molijer: *Škola za muževe*

Režija: Dušan Mihailović

XXVII SUSRETI PROFESIONALNIH POZORIŠTA LUTAKA SRBIJE, SUBOTICA

XXVII susret profesionalnih pozorišta lutaka Srbije održan je od 22. do 25. novembra 1994. godine u Subotici.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Oskar Vajld: *Slavuj i ruža*

Režija: Srboљub Stanković

Aleksandra Davidesku: *Játék (Igra)*

Režija: Miroslav Marković

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Barbara Gregorič: *Drveni patak*

Režija: Srboљub Stanković (na srpskom jeziku)

Boris Aprilov: *Nyusziszépség (Zeka lepotan)*

Režija: Emilija Stojanova Mačković

POZORIŠTE LUTAKA, NIŠ

Milivoje Mladenović: *Baš Čelik*

Režija: Lilijana Ivanović

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Emilija Mačković: *Princ Ledenko*

Režija: Emilija Mačković

MALO POZORIŠTE „DUŠKO RADOVIĆ“, BEOGRAD

Jovica Tišma: *Ukroćena princeza*

Režija: Melita Bihali

POZORIŠTE LUTAKA „PINOKIO“, ZEMUN

Milada Matašova / Kirjakus Argiropulos: *Četiri princeze i jedan zmaj*

Režija: Živomir Joković

2. MEĐUNARODNI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DECU „OTON TOMANIĆ“, SUBOTICA

Selektor: Živomir Joković

Drugi međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“ održan je od 28. maja do 3. juna 1995. godine u Subotici.

„KOLIBRI“ SZÍNHÁZ (POZORIŠTE „KOLIBRI“), BUDIMPEŠTA (MAĐARSKA)

Fabri Peter: *Az elvárásolt hangok (Začarani zvuci)*

Režija: Michel Indali

TRNAVSKÉ DIVADLO (TRNAVSKO POZORIŠTE), TRNAVA (SLOVAČKA)

Ladislav Kočan: *Zimna rozprávka (Zimska priča)*

Režija: Ladislav Kočan

DRŽAVEN KUKLEN TEATR (DRŽAVNO LUTKARSKO POZORIŠTE), PLOVDIV (BUGARSKA)

Valeri Petrov: *Puk*

Režija: Petar Pašov

TEATRUL „TANDARICA“ (LUTKARSKO POZORIŠTE „TANDARIKA“), BUKUREŠT (RUMUNJA)

Praslea cel vionici si merele de aur (Hrabri Praslea i zlatna jabuka)

Režija: Bogdan Dragulesku

**MALO POZORIŠTE „DUŠKO RADOVIĆ“,
BEOGRAD**

Srboljub Stanković: *Lepotica i zver*
Režija: Srboljub Stanković

DRAMATIČESKI TEATR „V. F. KOMISARŽEVSKAJA“ (DRAMSKI TEATAR), SANKT PETERSBURG (RUSIJA)

Lev Ustinov: *Bočka meda (Bure meda)*
Režija: Mihail Matvejev

PANNALAL'S PUPPETS, VESSY (ŠVAJCARSKA)
Michel Perrel-Gentil: *Circus ad libitum (Ludski cirkus)*
Režija: Michel i Tina Perrel-Gentil

PANSTWOWY TEATAR LALEK „RABCIO“, RABKA (POLJSKA)

Tadeusz Seweryn: *Żivot wowry wśrod żywotow swietych (Život Vovre u životima svetih)*
Režija: Stanislaw Ochmanski

Van konkurencije su nastupila pozorišta:

„TEATR RUK“ (POZORIŠTE RUKU), MOSKVA, (RUSIJA)

Fantazija

DEČJE POZORIŠTE - GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Charles Piero: *Hamupipőke (Pepeljuga)*
Režija: Živimir Joković

Oskar Vajld: *Slavuj i ruža*
Režija: Srboljub Stanković

SZEGEDI BÁBSZÍNHÁZ (SEGEDINSKO LUTKARSKO POZORIŠTE), SEGEDIN (MAĐARSKA)

G. Matvejeva: *Gyáva nyulacsák (Zeke kukavice)*
Režija: Kövér László

TRÉCI POZORIŠNI MARATON, SOMBOR

Održan od 23. do 25. juna 1995. godine u Somboru.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Petar Grujičić: *Fiškal galantom* (po motivima „Večitog mladoženje“ J. Ignjatovića)
Režija: Dušan Petrović

Milivoje Mladenović: *Tri praseta*
Režija: Dušan Petrović

Vlaho Stulli (Stulić): *Kate Kapuralica*
Režija: Jagoš Marković

A. P. Čehov: *Labudova pesma*
Režija: David Putnik

Mjuriel Šizgal: *Čežnja za superpovrćem*
Režija: Miloš Jagodić

Laza Kostić (Zoran Ratković): *Gordana*
Režija: Zoran Ratković

NARODNO POZORIŠTE, NIŠ

Jovan Sterija Popović: *Laža i paralaža*
Režija: Velimir Mitrović

**NARODNO POZORIŠTE REPUBLIKE SRPSKE,
BANJA LUKA**

Milovan Vitezović: *Princ Rastko – monah Sava*
Režija: Nenad Bojić

**PALIČKE LETNJE POZORIŠNE VEČERI,
SUBOTICA – PALIĆ**

Paličke letnje pozorišne večeri održane su od 16. juna do 19. avgusta 1995. godine na Paliću.

POZORIŠTE „DEŽE KOSTOLANJI“ („KOSZTOLÁNYI DEZSÓ“ SZÍNHÁZ), SUBOTICA

Karlo Goldoni: *Tengerparti csetepaté (Čarka u Kiodži) (Ribarske svade)*

Režija: Beke Sándor (Šandor Beke)

MAROSVÁSÁRHELYI NEMZETI SZÍNHÁZ,
MAGYAR TAGOZAT / TEATRUL NAȚIONAL –
SECTIA MAGHIARA, TÂDRGU MUREȘ
(NARODNO POZORIȘTE – MAĐARSKA DRAMA,
TIRGU MUREȘ (RUMUNJA)

Ephraim Kishon / Kishont Ferenc (Efraim Kišon / Ferenc
Kišont): *A házasságlevél (Venčanica)*

Režija: Rónai András (Andraš Ronai) k. g.

SRPSKO NARODNO POZORIȘTE, NOVI SAD

Mikis Teodorakis / Nikos Kazancakis: Grk Zorba

Režija: Krunislav Simić

NAGYVÁRADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ, SZIGLIGETI
TAGOZAT / TEATRUL DE STAT, SECȚIA
„SZIGLIGETI”, ORADEA
(DRŽAVNO POZORIȘTE – MAĐARSKA DRAMA
„SIGLIGETI”, ORADEA (RUMUNJA)

Jack Popplevell / Robert Tomas: *A szegény helus esete a
papagájjal (Slučaj sirotog pandura sa papagajem)*

Režija: Seregi Zoltán (Zoltan Šeregi), k. g.

ATELJE 212

Dušan Kovačević: *Sveti Georgije ubiva aždahu*

Režija: Ljubomir Draškić

TANYASZÍHNHÁZ, ÚJVIDÉKI MŰVÉSZETI
AKADEMIA
(SALAȘARSKO POZORIȘTE, AKADEMIJA
UMETNOSTI, NOVI SAD

Karlo Goldoni: *Két úr szolgája (Sluga dvaju gospodara)*

Režija: Kovács Frigyes (Frideš Kovač)

SRPSKO POZORIȘTE „JOAKIM VUJIĆ”, BUDIMPE-
ȘTA (MAĐARSKA)

Drogomir Dujmov, Milan Rus, Gabor Lendel, Kornelije
Kovač: *Pastir vukova*

Režija: Milan Rus

BEREGSZÁSZI ILLYÉS GYULA MAGYAR NEMZE-
TI SZÍNHÁZ

(MAĐARSKO NARODNO POZORIȘTE „ĐULA
ILJEȘ”, BEREGOVO, UKRAJINA)

Giovanni Boccaccio (Đovani Bokačo): *Sólyompecsenye (Pe-
čenje od sokola)*

Režija: Vidnyánszky Attila (Atila Vidnjanski)

SZATMÁRNEMETI ÉSZAKI SZÍNHÁZ „HARAG
GYÖRGY TÁRSULATA / TEATRUL DE NORD,
„SECȚIA „GYÖRGY HARAG”, SATU MARE
(POZORIȘTE SEVERA, DRAMA „HARAG ĐERĐ”,
SATU MARE (RUMUNJA)

Pataki Éva: *Edith és Marlene (Edita i Marlena)*

Režija: Parászka Miklós (Mikloš Paraska) i Bessenyei István
(Ištvan Bešenjei)

OSTALI FESTIVALI I SMOTRE U ZEMLJI NA
KOJIMA SU UČESTVOVALA POZORIȘTA IZ
VOJVODINE

28. BITEF, BEOGRAD

Selektori: Jovan Ćirilov i Abu Omar El Rub

28. BITEF (Nova energija) održan je od 15. septembra do
1. oktobra 1994. godine u Beogradu.

NARODNO POZORIȘTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA

Dušan Jovanović: *Antigona*

Režija: Ljubiša Jovanović

AIOWA, SENTA – SUBOTICA

Amnestija

Režija: kolektivna

Idemo u boj

Režija: kolektivna

20. POZORIŠNE SVEČANOSTI, MLADENOVAC

Selektor: Vladimir Arsić
20. Pozorišne svečanosti održane su od 20. do 25. oktobra 1994. godine u Mladenovcu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Ariel Dorfman: *Smrt i devojka*
Režija: Marko Novaković

15. SVEČANOSTI „LJUBIŠA JOVANOVIĆ“, ŠABAC

Selektor: Zoran T. Jovanović
15. Svečanosti „Ljubiša Jovanović“ održane su od 17. do 24. oktobra 1994. godine u Šapcu.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Karon de Bomarše: *Figarova ženidba ili Ludi dan*
Režija: Kokan Mladenović

1. MEĐUNARODNI FESTIVAL MALIH LUTKARSKIH FORMI, KRAGUJEVAC

Selektor: Živimir Joković
1. Međunarodni festival malih lutkarskih formi održan je u oktobru 1994. godine u Kragujevcu.

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Jolana Branišova: *Vuvena priča*
Režija: Emilija Mačković

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Ladislav Dvorski: *Namrgodena baba*
Režija: Vladimir Predmerski

3. PIP – PRVA IZVOĐENJA, PARAĆIN

Selektor: Nebojša Romčević
3. PIP – Prva izvođenja Paraćin održana su od 25. oktobra do 3. novembra 1994. godine u Paraćinu.
NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Karon de Bomarše: *Figarova ženidba ili Ludi dan*
Režija: Kokan Mladenović

REVIJA POZORIŠNIH KOMEDIJA, KRUŠEVAC

Revija pozorišnih komedija održana je od 5. do 25. marta 1995. godine u Kruševcu.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Karon de Bomarše: *Figarova ženidba ili Ludi dan*
Režija: Kokan Mladenović

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Žorž Fejdo: *Dama iz Maksima*
Režija: Velimir Mitrović

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Miloš Nikolić: *Atentat*
Režija: Ljuboslav Majera

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

Nikolaj Vasiljević Gogolj: *Ženidba*
Režija: Milan Karadžić

24. DANI KOMEDIJE, JAGODINA

Selektor: Milutin Mišić
24. Dani komedije održani su od 20. do 27. marta 1995. godine u Jagodini.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Žorž Fejdo: *Dama iz Maksima*
Režija: Velimir Mitrović

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

Nikolaj Vasiljevič Gogolj: *Ženidba*

Režija: Milan Karadžić

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Miloš Nikoli: *Atentat*

Režija: Ljuboslav Majera

12. NUŠIĆEVI DANI, SMEDEREVO

12. Nušićevi dani održani su u aprilu 1995. godine u Smederevu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Branislav Nušić: *Sumnjivo lice*

Režija: Dejan Mijač

1. FESTIVAL MALIH POZORIŠNIH FORMI, ZEMUN

Selektor: Dušan Č. Jovanović

1. Festival malih pozorišnih formi održan je od 22. do 30. aprila 1995. godine u Zemunu.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

Artur Miler: *Svi moji sinovi*

Režija: Laslo Gergelj

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Aldo Nikolaj: *Žene, ah te žene*

Režija: Voja Soldatović

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ”, SREMSKA MITROVICA

Novica Savić: *Radinka, Milisav i Milat*

Režija: Borislav Grigorović

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Arijel Dorfman: *Smrt i devojka*

Režija: Marko Novaković

3. ZEMUN FEST, ZEMUN

3. Zemun fest održan je od 2. do 8. jula 1995. godine u Zemunu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Branislav Nušić: *Sumnjivo lice*

Režija: Dejan Mijač

NOVOSADSKI DRAMSKI TEATAR, NOVI SAD

Siniša Kovačević: *Janez*

Režija: Ljuboslav Majera

3. JUGOSLOVENSKI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DJECU, KOTOR

Selektor lutkarskog programa: Dejan Penčić Poljanski

3. Jugoslovenski festival pozorišta za djecu održan je u julu 1995. godine u Kotoru.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Po Šarlu Pjerou: *Pepeljuga*

Režija: Živomir Joković

Karlo Goci: *Gavran*

Režija: Silviu Purkarete (na mađarskom jeziku)

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Đani Rodari: *Princ Ledenko*

Režija: Emilija Stojanova Mačković

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Barbara Gregorič: *Drveni patak*

Režija: Srbojub Stanković

YU FEST '95

YU FEST je održan tokom avgusta 1995. godine u Beogradu.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Ivo Andrić: *Gospodica*
Režija: Ljubiša Ristić

Peter Vajs: *MARA/SAD*
Režija: Ferenc Peter

Alfred Žari: *Kralj Ibi*
Režija: Haris Pašović

FESTIVAL „GRAD TEATAR”, BUDVA

Festival „Grad teatar” održan je od 1. jula do 20. avgusta 1995. godine u Budvi.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Vlaho Stulli (Stulić): *Kate Kapuralica*
Režija: Jagoš Marković

Laza Kostić: *Gordana*
Režija: Zoran Ratković

Anton Pavlovič Čehov: *Labudova pesma*
Režija: David Putnik

AKADEMIJA UMETNOSTI, NOVI SAD

Rostan: *Poslednja Don Žuanova noć*
Režija: Aleksandra Jelić

Sem Šepard: *Samoubistvo u B-duru*
Režija: Igor Simović

XXXVII REPUBLICKI FESTIVAL AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE, KULA, ALEKSINAC, PRIJEPOLJE I GNJILANE

Selektor: Uroš Glovacki
Održan je u junu mesecu 1995. godine. U Kuli je održan od 6. do 10. juna 1995. godine.

KAMERNA SCENA „MIROSLAV ANTIĆ”, SENTA

A. P. Čehov: *Ujka Vanja*
Režija: Tibor Vajda

DRAMSKA SEKCIJA GIMNAZIJE „VERA BLAGOJEVIĆ”, ŠABAC

Milica Novković: *Kamen za pod glavu*
Režija: Kata Jugović

DRAMSKI STUDIO „DRASTIK POZA” KPZ UŽICE, UŽICE

San poslednje Šekspirove noći
Režija: Dragoljub Selaković

POZORIŠTE „MASUKA”, VELIKA PLANA

Ivan Panić: *Sad se smeje Sotire*
Režija: Miodrag Maga Milanović

AP „STEVAN SREMAC”, CRVENKA

Aleksandar Popović: *Razvojni put Bore šnajdera*
Režija: Dragoljub Mutić

DRAMSKA SEKCIJA KUD „BRILE”, BEOČIN

Mark Kameloti: *Boing, Boing*
Režija: Milan Boškov

AMATERSKO POZORIŠTE, KOVIN

Željko Hubač: *Blíže nebu*
Režija: Miodrag Maga Milanović

AP VHV, SCENA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

Jan Drgonjec i Andrej Ferko: *Rizična trudnoća*
Režija: Zuzana Tarnoti

XXXVIII MAJSKE IGRE, BEČEJ

Održane su od 22. do 27. maja 1995. godine u Bečeju.

OŠ „ĐURO STRUGAR”, NOVI BEOGRAD

Dobrica Erić: *Torta sa pet spratova*

DEČJE POZORIŠTE DOMA KULTURE, PRIZREN

Marija Marjanović: *Čudoivorni cvet*

KULTURNO-PROSVETNA ZAJEDNICA, FEKETIĆ

Tersánszki J. Jenő: *Táltos bárány (Svemoguće jagnje)*

Režija: Barta Júlia

OŠ „DULE KARAKLAJIĆ“, LAZAREVAC

Tode Nikoletić: *Kraljevski festival*

KRALJEVAČKO POZORIŠTE, KRALJEVO

Boško Trifunović: *Bajka o caru i pastiru*

Režija: Ivan Ristić

OŠ „JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ“, SREMSKA MITROVICA

Vladimir Andrić: *Ženidba cvrčka primaša*

POZORIŠTE „MILIVOJE ŽIVANOVIĆ“, POŽAREVAC

Biberče

Režija: Radimir Đorđević

DOM KULTURE, BAČKI PETROVAC

Samuil Maršak: *Mačkin dom*

Režija: Jan Čanji

OŠ „PETAR KOČIĆ“, INĐIJA

Ana Vukajlović: *Kad sanjaš bajku*

Režija: Ana Vukajlović

DOM KULTURE, CRVENKA

Ribok Indijanac

Režija: Dragan Jovanović Jod

DOM KULTURE „IVO KARAMATJEVIĆ“, PRIBOJ

Igor Bojović: *Baš Čelik*

Režija: Ibrahim Čata Hasanagić

DOM REVOLUCIJE, PRIJEPOLJE

Ksenija Jovanović: *Kako magarac umalo nije postao car*

Režija: Srđan Klećak

DEČJE POZORIŠTE „BURATINO“, JAGODINA

Stevan Koprivica: *Talični Tom i Daltoni*

Režija: Čedomir Stanojević

AMATERSKO POZORIŠTE „ZVEZDA“, BOLJEVAC

Zora Stojanović: *Čarolije tuge i osmeha*

Režija: Zora Stojanović

U OKVIRU XXXVIII MAJSKIH IGARA, U POSEBNOJ KATEGORIJ, IZVEDENO JE 12 PREDSTAVA PREDŠKOLSKIH USTANOVA:

– *Ekološka azbučna jadikovka*; Bečež

Autor: Mirjana Paunović

– *Gusar*; Novi Bečež

Autor: Nadica Blažin i Milanka Kovačev

– *Loptica skočica*; Novi Banovci

Autor: Gordana Milosavljević

– *Zekina kućica*; Novi Sad

Autor: Novka Marković

– *Prva ruža*; Subotica

Autor: Ljubica Suturović

– *Plesna haljina žutog maslačka*; Stara Pazova

Autor: Vesna Filipović

– *Vásári vigadalom (Vašarska svetkovina)*; Bečež

Autor: Hajnalka Šanta

– *Májusi kárucanás (Majski izlet)*; Novi Bečež

Autor: Magdolna Sebeledi

– *Cigány mulatság (Cigansko veselje)*; Ada

Autor: Žužana Barši

– *Dečji svatovi*; Senta

Autor: Ildiko Molnar

– *Sün Balázs (Jež Balaž)*; Subotica

Autor: Ester Beneš

– *Lakadalom (Svatovi)*; Subotica

Autor: Verona Nad Drljan

**XXVI SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH
POZORIŠTA VOJVODINE, BAČKI PETROVAC**

Održana je od 21. aprila do 1. maja 1996. godine u Bačkom Petrovcu.

DK MICHALA BABINKU (DOM KULTURE „MIHAL BABINKA”), PADINA

Pavel Povolny (Pavel Povolni): *Prve ulice*

Režija: Fedor Popov

KUS SLADKOVIČA BOLOVCE (KUD „SLADKOVIČ”), BOLJEVCI

Emil Gütländer: *Aká bolesť taká medicína (Kakva bolest takva medicina)*

Režija: Pavel Maglovsky (Pavel Maglovski)

Štefan Canev (Štefan Canev): *Druhá smrť Janny z Arcu (Druga smrt Jovanke od Arca)*

Režija: Viera Tomanova

OCHOTNÍCKE DIVADLO JANKO ČEMANA (A. P. „JANKO ČEMAN”), PIVNICE

Jan Salčák: *Week-end Love story*

Režija: Ján Kmečko (Jan Kmečko)

J. J. Mjasnický: *Zajac (zec)*

Režija: Ján Kmetko (Jan Kmečko)

Duško Roksandić: *Veža babilonska (Kula vavilonska)*

Režija: Jan Salčák (Jan Salčák)

KIS MLÁDEŽNÍČKA SCÉNA KOLOSEUM (KIC OMLADINSKA SCÉNA KOLOSEUM), KISAČ

Augustín Kuchár (Augustin Kuhar): *Malý krvný kolobeh (Malí krvotok)*

Režija: Michal Durovka (Mihal Đurovka)

DIVADLO VHV, SCÉNA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

Ján Drgonec / Andrej Ferko (Jan Drgonjec / Andrej Ferko): *Rizikovo tehotný (Rizična trudnoća)*

Režija: Zuzana Tarnociova

DIVADLO VHV; SCÉNA U STAROJ PAZOVI (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

František Frýda (František Frida): *Kto zabil Linu Somnerovú (Ko je ubio Linu Somer)*

Režija: Aleksander Bako (Aleksander Bako)

OCHOTNÍCKE DIVADLO JANKO ČEMANA, SCÉNA V SILBAŠI (A.P. „JANKO ČEMAN”), SCÉNA U SILBAŠU

Jozef Gregor Tajovský: *Ženský zákon (Ženski zakon)*

Režija: Ján Salčák (Jan Salčák)

KUS ŠTEFÁNKA, LALIŤ (KUD „ŠTEFANIK”), LALIĆ

Jožo Korbačka / Dušan Párnický (Jožo Korbačka / Dušan Parnjicki): *Tri vrecia zemiakov (Tri džaka krompira)*

Režija: Dušan Parnjicki

Vladimir Hurban Vladimirov: *Podarilo sa našu mačičku prekvapit (Uspeli smo da iznenadimo našu macu)*

Režija: Ján Zornan i Dušan Párnický (Jan Zornjan i Dušan Parnjicki)

KUS MLADOSŤ, LUG (KUD „MLADOST”)

Ivan Izakovič: *Ploty stavať netreba (Ograde ne treba graditi)*

Režija: Karol Škulec

KIS, KYSÁČ (KIC), KISAČ

Jean Poiret: *Rozkoše Veľkej noci (Uskršnje strasti)*

Režija: Ján Kohút / Ján Privizer (Jan Kohut / Jan Privizer)

SKOS ERDEVÍK, ERDEVIK (SKPD „ERDEVIK”)

Štefan Kršňák (Štefan Kršnjak): *S brokovnicou na manžela (Sačmaricom na muža)*

Režija: Štefan Kršnjak

SKOS DETVAN, VOJLOVICA – PANČEVO (SKPD „DETVAN”)

Ivan Stodola: *Joško Pučik a jeho kariéra (Joško Pučik i njegova karijera)*

Režija: Zoran Rotar

DIVADLO VHV, SCENA U KOVAČICI
(AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Woody Allen: *Sex noci svätójskej (Seks letnje noci)*
Režija: Jano Čani (Jan Čanji)

Ján Solovič: *Žobrácke dobrodružstvo (Prosjáčka avantura)*
Režija: Fedor Popov

DIVADELNÝ SÚBOR GESTO, BRATISLAVA,
SLOVAČKA (POZORIŠNI ANSAMBL „GESTO“)

Jan Čajak: *Ecce homo*
Režija: Michal Babiak (Mihal Babjak)

KUS JÁNA KOLLÁRA, SELENČA
(KUD „JAN KOLAR“)

Alex Fedra (Aleks Fedra): *Pán Tomáš (Gospodin Tomaš)*
Režija: Svetlana Zolňanová (Svetlana Zolňanova)

F. P. TEATER, PADINA (F. P. TEATAR)

Eugene Ionesco: *Inštruktáž (Instrukcije)*
Režija: Fedor Popov

MO MATICE SLOVENSKEJ V JUHOSLÁVII, BELO
BLATO
(MESNI ODBOR MATICE SLOVAČKE U
JUGOSLAVIJI)

Vladimir Hurban Vladimirov: *Zem (Zemlja)*
Režija: Mária Kotvášová

KOS JEDNOTA, HLOŽANI
(KUD „JEDNOTA“), GLOŽANI

A. P. Čehov: *Pytačky (Prosidba)*
Režija: Miroslav Fábry (Miroslav Fabri)

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Miloš Nikolić: *Atenat*
Režija: Ľuboslav Majera (Ljuboslav Majera) – gostujuća
predstava

XXIII POZORIŠNI DANI RUMUNA U
VOJVODINI

Održani su od 30. aprila do 14. maja 1995. godine.

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL „DOINA”, UZDIN
(SCENA U FUNKCII PROFESIONALNOG POZORI-
ȘTA „DOJNA”)

Ž. B. P. Molijer: *Domnul de Pourceaugnac (Gospodin od
Pursonjaka)*
Režija: Ionescu-George Ulmeni (Jonesku-Đeor Ulmeni)

TEATRUL DE AMATORI AL CĂMINUL CULTU-
RAL „VLADIMIROVAȚ”, VLADIMIROVAC
(A.P. DOMA KULTURE „VLADIMIROVAC“)

Victor Eftimiu (Viktor Eftimiu): *Omul care a văzut moar-
tea (Čovek koji je video smrt)*
Režija: Lucian Pavel (Lučijan Pavel)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
A COMUNITĂȚII CULTURAL-INSTRUCTIVĂ,
SELEUȘ
(SCENA U FUNKCII PROFESIONALNOG POZORI-
ȘTA KPZ)

Ion Luca Caragiale (Jon Luka Karadale): *Năpasta (Osveta)*
Režija: Ionică Mănciu (Jonika Manču)

TEATRUL DE AMATORI AL SOCIETĂȚII CULTU-
RAL-ARTISTICE „FRĂȚIE ȘI UNITATE”, SUTJESKA
(AP KUD „BRATSTVO I JEDINSTVO”)

Livius Lăpădat (Livijus Lapadat): *Șanse pentru angajare
(Șansa za zaposlenje)*
Režija: Iancu Pancaricean (Janku Pankarićan)

TEATRUL DE AMATORI AL SOCIETĂȚII CULTU-
RAL „MIHAI EMINESCU”, STRAȚA
(AP KUD „MIHAJ EMINESKU”)

Tudor Mușatescu (Tudor Mušatesku): *Escu (Esku)*
Režija: Ion Omoran (Jon Omoran)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL, BANATSKO NOVO SELO
(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ŠTA DOMA KULTURE)

Ion Băieșu (Jon Baieșu): *Preșul (Oțirač)*
Režija: Stefan-Andreas Darida

TEATRUL DE AMATORI AL CASEI DE CULTURĂ
„SADOVEANU”, LOKVE
(AP DOMA KULTURE „SADOVEANU”)

Alina Mingiu (Alina Mindiu): *Evangelistii (Evangelisti)*
Režija: Lavinius Dudici (Lavinijus Dudić)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL, NIKOLINCI
(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ŠTA DOMA KULTURE)

Svetislav Basara i Matej Višnjec (Matej Višnjek): *Oximoron*
(*Oksimoron*)
Režija: Branislav Guzina

PREDSTAVE VAN KONKURENCIJE:

TRUPA DE TEATRU „IONESKO”, VRŠAC
(NEZAVISNO POZORIŠTE „IONESKO”)

Tudor Mușatescu (Tudor Mușatesku): *Titanic vals (Kralj*
umire)
Režija: Virginia Marina Guzina (Virdžinija Marina Guzina);

TEATRUL DE STAT, ARAD (RUMUNIA)
(GRADSKO POZORIŠTE)

Tudor Mușatescu (Tudor Mușatesku): *Vârsta dragostelor*
(*Godišta ljubavi*)
Režija: Tudor Petruca; kao gosti

XXVII DRAMSKI MEMORIJAL PETRA RIZNI-
ČA „DAĐE”, RUSKI KRSTUR

Održan je od 3. do 11. juna 1995. godine u Ruskom
Krsturu.

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ”, СЦЕНА У
РУСКОМ КРСТУРУ
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „DAĐA”)

Дюра Папгаргаї (Ђura Papgarhaji): *Ровняцки со-*
блaяні (Равничарске саблазни)
Режија: Дюра Папгаргаї (Ђura Papgarhaji)

Дюура Папгаргаї (Ђura Papgarhaji): *Найталка леда*
Дону (Natalka traži Donu)
Режија: Ксеня Бодзанец (Ksenija Bodanec)

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ”, СЦЕНА У
НОВОМ САДУ
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „DAĐA”)

Slavomir Mrožek: *Skravec (Krojač)*
Režija: Zvonimir Pavlović

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ” И КУД
„БАРВИНОК”, ДЗЕЦИНСКА ДРАМСКА ГРУ-
ПА, НОВИ САД
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „DAĐA” I KUD
„BARVINOK”; DEČJA DRAMSKA GRUPA)

Александар Мародич: *Бависко (Igra)*
Režija: Vladimir Kočiš

ДУХОВНИ ТЕАТЕР СТУДИЈА „ВОСКРЕСЕНЕ”,
ЛАВОВ (УКРАЈИНА)
(DUHOVNI TEATAR STUDIJA „VASKRESENJE”)

П. Клоде”: *Благовестија Марије (Blagovesti Marije)*
Режија: Ярослав Федоришин (Jaroslav Fedorišin)

КУД „ТАРАС ШЕВЧЕНКО”, БУРБЕВО

Дюра Папгаргаї (Ђura Papgarhaji): *Найталка, дзивче*
кошре любело конї (Natalka, devojčica koja je volela
konje)
Режија: Яким Чатко (Jakim Čарко)

Демарк: *Слуга двох панов (Sluga dvaju gospodara)*
Режија: Яким Гарди (Jakim Gardi)

ОШ „БРАТСТВО-ЄДИНСТВО”, КУЦУРА
(OŠ „BRATSTVO-JEDINSTVO”)

Мирон Будински: *Чи Владко сїреведа (Da li Vlaiko vraga)*
Режија: Дюрліца Полдруги (Đurdica Poldrugi)

КУД „ЖАТВА”, КУЦУРА
(KUD „ŽETVA”)

Милош Николич: *Свєтислав и Меланка (Svetislav i Mileva)*
Режија: Дюра Макаї (Đura Makaji)

ЗАКАРПАТСКИ ОБЛАСНИ ТЕАТЕР БАБКОХ,
УЖГОРОД (УКРАЇНА)
(ZAKARPATSKO OBLASNO POZORIŠTE LUTAKA)

Л. Дворски: *Прициеза-Верїйка (Princeza-Okretna)*
Режија: –

МЛАДЕЖСКИ ТЕАТЕР, РУСКИ КРСТУР
(OMLADINSKO POZORIŠTE)

Славко Роман: *Боемска райсодя (Судні дзень),
Воємска рапсодія (Sudnji dan)*
Режија: Славко Роман

КУД „КАРПАТИ”, ВРБАС

Ервин Лазар: *Зубобольни лав (Zubobolni lav)*
Режија: Нада Лендер (Nada Lender)

DOM KULTURE – AP „STEVAN SREMAC”,
CRVENKA

Aleksandar Popović: *Razvojni put Bore Šnajdera*
Režija: Dragoljub Mutić

ТЕАТЕР АЛЕКСАНДРА ДУХНОВИЧА, PREŠOV
(SLOVAČKA)
(TEATAR ALEKSANDRA DUHNOVIČA)

Дюра Папгаргаї (Đura Paprhajji): *Аїафїя сїароїо
їоїа дзївка (Agafija staroga ropa kći)*
Режија: Ярослав Сисак (Jaroslav Sisak)

odlikovanja / nagrade / javna priznanja

NAGRADE NA 45. SUSRETU PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Nagrada za najbolju predstavu u celini dodeljena je predstavi *Sumnjivo lice* Branislava Nušića, u režiji Dejana Mijača. Nagrade za glumu Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine osvojili su: Novak Bilbija za ulogu Sreskog kaptana Jerotija Pantića i Dušan Jakišić za ulogu Sreskog pisara Žike u predstavi *Sumnjivo lice* Branislava Nušića. Mileta Leskovic je nagrađen za scenografiju u istoj predstavi.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Nagradu za glumu dobila je Branka Šelić za ulogu Katice Kirić u predstavi *Fiškal galantom* Petra Grujičića, dok je za kostime nagrađena Branka Petrović, za scenografiju Mileta Leskovic, a za muziku Predrag Vranešević, za istu predstavu.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Nagradu za glumu osvojio je Laslo Ripco za ulogu Zmaja u predstavi *A szerelmes sarkany (Zaljubljeni zmaj)* Miroslava Nastasijevića, u režiji Boška Pištala.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Miroslavu Benki, a za glumu su nagrađeni glumci Tomislav Pejčić za ulogu Provođačije i Snežana Kovačev za ulogu Udavače, svi u predstavi *Ženidba i udadba* J. S. Popovića.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Jovan Torački nagrađen je za ulogu Borkina u predstavi *Ivanov* A. P. Čehova, u režiji Steve Žigona, a Savez udruženja dramskih umetnika Vojvodine dodelio je Marijani Vičentijević nagradu za najboljeg mladog glumca, za ulogu Ane Petrovne u istoj predstavi.

NAGRADE NA 40. STERIJINOM POZORJU

I – STERIJINE NAGRADE ZA UMETNIČKA OSTVARENJA

1. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad – STERIJINA NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CELINI, predstavi *Sumnjivo lice* Branislava Nušića u režiji Dejana Mijača.
2. Siniša KOVAČEVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME, za dramu *Janez*.
3. Petar GRUJIČIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SAVREMENU DRAMATIZACIJU, za dramaturgiju romana *Večiti mladoženja* Jakova Ignjatovića.
4. Anton KOLENDIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SAVREMENU SCENSKU ADAPTACIJU, za tekst *Lukrecija ili ždero*.
5. Jagoš MARKOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU predstave *Lukrecija ili ždero*.

6. Branislav BRSTINA – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Bore u predstavi *Razvojni put Bore šnajdera*.

7. Branka ŠELIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Katice Kirić u predstavi *Fiškal galantom*.

8. Mirjana GARDINOVAČKI – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Ristane Kranjc u predstavi *Janez*.

9. Danica MAKSIMOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Elene u predstavi *Lukrecija iliti Ždero*.

10. Goran ŠUŠLJK – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Skapina u predstavi *Lukrecija iliti Ždero*.

11. Geroslav ZARIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENOGRAFSKO OSTVARENJE, za scenografiju u predstavi *Mačor u čizmama*.

12. Vanja POPOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA KOSTIMOGRAFSKO OSTVARENJE, za kostime u predstavi *Sumnjivo lice*.

13. Ljubomir NINKOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENSKU MUZIKU u predstavi *Lukrecija iliti Ždero*.

14. Milan KARADŽIĆ – VANREDNA STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU predstave *Mačor u čizmama*.

15. Igor BOJOVIĆ – STERIJINA NAGRADA STERIJINOG GRADA VRŠCA ZA TEKST SAVREMENE KOMEDIJE, za tekst *Mačor u čizmama*.

II – OSTALE STERIJINE NAGRADE

1. Ljuba TADIĆ i Jovan ĆIRILOV – STERIJINA NAGRADA ZA NAROČITE ZASLUGE NA UNAPREĐENJU JUGOSLOVENSKE POZORIŠNE UMETNOSTI I KULTURE

2. POZORIŠTE NA TERAZIJAMA, TEATAR T, BEOGRAD – STERIJINA NAGRADA OKRUGLOG STOLA KRITIKE ZA NAJBOLJU PREDSTAVU, za izvedenje predstave *Lukrecija iliti Ždero*.

3. Aleksandar MILOSAVLJEVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA NOVINSKU POZORIŠNU KRITIKU, za tekst „Srbija među zmajevima“, objavljen u „Politici“, 6. maja 1994. godine.

4. Milica ZAJCEV – STERIJINA NAGRADA ČASOPISA „SCENA“ ZA TEATROLOGIJU, za knjigu „Igra što

život znači“ (Muzej pozorišne umetnosti Srbije, Beograd 1994).

III – NAGRADE DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Dušan JAKIŠIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA NOVOSADSKOG „DNEVNIKA“ za izuzetnu glumačku kreaciju u predstavi *Sumnjivo lice*, u izvođenju SNP.

2. Jasna URIČIĆ-JANKOV – NAGRADA UREDNIŠTVA BEOGRADSKIH „VEČERNJIH NOVOSTI“ za najbolju epizodnu ulogu Marice u predstavi *Sumnjivo lice*.

3. Goran ŠUŠLJK – NAGRADA RU „RADIVOJ ĆIRPANOV“ ZA NAJBOLJE GLUMAČKO OSTVARENJE IZGLASANO OD PUBLIKE, za ulogu Skapina u predstavi *Lukrecija iliti Ždero*.

4. Božana JOVANOVIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA VOJVODINE, za kostimografska rešenja u predstavi *Mačor u čizmama*.

5. Geroslav ZARIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA VOJVODINE, za scenografiju u predstavi *Mačor u čizmama*.

6. NACIONALNI TEATAR, ATINA – NAGRADA TURISTIČKOG SAVEZA NOVOG SADA, ansamblu inostranom gostu.

7. Goran ŠUŠLJK – NAGRADA „ZORAN RADMILOVIĆ“ za glumačku bravuru, „TV NOVOSTI“ I POZORIŠTA „ZORAN RADMILOVIĆ“ IZ ZAJEČARA, za ulogu Skapina u predstavi *Lukrecija iliti Ždero*.

NAGRADE NA FESTIVALU INFANT – INTERNACIONALNI FESTIVAL ALTERNATIVNOG I NOVOG TEATRA

Žiri u sastavu: Dijana Milošević, reditelj, mr Elizabeta Šeleva Damjanov, kritičar i Miroslav Benka, reditelj, doneo je jednoglasnu odluku:

– Da se nagrada za najbolju predstavu u celini dodeli predstavi *Kuga (Pestis)* u izvođenju Pozorišta AIOWA iz Sente-Budimpešte;

– Da se nagrada za istraživanje pozorišnog jezika dodeli predstavi *Tek onako ispod oblaka (Tuku taka pod oblaka)* u izvođenju Pozorišta „Mala stanica“ iz Skoplja;

– Da se (u odsustvu predstave saglasne pojmu parateatarskog) dodeli nagrada za kolektivnu igru u predstavi *Jovan-*

ka Orleanka (Jeanne d'arce) Pozorišta „Pokretna kuća” iz Budimpešte;

Da se za ostvarenja istraživanja vizualizacije pohvale predstave *Tek onako ispod oblaka* u izvođenju Pozorišta „Mala stanica” iz Skoplja i *More, more...* u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada. Ista predstava Pozorišta mladih pohvaljena je i za animaciju lutaka.

NAGRADE NA 2. VRŠAČKOJ POZORIŠNOJ JESENI

Žiri u sastavu: Mira Stupica, predsednik, Muharem Pervić i Bora Drašković, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima dodele sledeće nagrade:

– Nagrada za najbolju predstavu dodeljena je predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan* Karona de Bomaršea, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju NP iz Sombora;

– Nagrade za glumu dodeljene su, ravnopravno, Biljani Milikić za ulogu Rozine i Branki Šelić za ulogu Suzane u predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan* somborskog NP;

– Nagrada za glumu dodeljena je i Aleksandru Hrnjačkoviću za ulogu u predstavi *Dr Branislava Nušića*, u izvođenju Pozorišta na Terazijama iz Beograda;

– Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Miroslavu Benki za predstavu *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u izvođenju NP iz Kikinde.

NAGRADE NA XXVII SUSRETU PROFESIONALNIH POZORIŠTA LUTAKA SRBIJE

Žiri u sastavu: dr Milenko Misailović, predsednik, Zoltan Baraciuš, Branislav Kravljanac, članovi, doneo je sledeće odluke o nagradama:

– Nagrada za najbolju predstavu u celini dodeljena je predstavi *Slavuj i ruža* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Srboľjubu Stankoviću za režiju predstave *Slavuj i ruža* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagrada za najbolju muziku dodeljena je Nataši Bogojević za muziku u predstavi *Slavuj i ruža* u izvođenju Dečjeg pozorišta Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagrada za kreaciju lutaka dodeljena je Angelini Atlagić za rad na predstavi *Ukročena princeza* Malog pozorišta „Duško Radović” iz Beograda;

Dodeljeno je i pet ravnopravnih glumačkih nagrada:

– Draganu Zoriću za ulogu Poštara u predstavi *Princ Ledenko* u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada;

– Vesni Borocki za ulogu Bele ruže, Crvene ruže i Krasuljka u predstavi *Slavuj i ruža* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Slavici Đorđević za ulogu Princeze u predstavi *Ukročena princeza* u izvođenju Malog pozorišta „Duško Radović” iz Beograda;

– Ireni Tot za glumačko ostvarenje u predstavi *Drveni paket* u izvođenju Lutkarske scene „Toša Jovanović” iz Zrenjanina;

– Ljiljani Peroš za ulogu Ave i Mirjani Petrović za ulogu Gusta u predstavi *Ukročena princeza* u izvođenju Malog pozorišta „Duško Radović” iz Beograda;

– Nagrada „MILENA SADŽAK” najboljem mladom glumcu, koju je ustanovilo Pozorište lutaka iz Niša, dodeljena je Marti Budanov za uloge u predstavama *Slavuj i ruža* i *Jatek (Igra)* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagrada „JANKO VRBNJAK” za animaciju, koju je ustanovilo Malo pozorište „Duško Radović” iz Beograda, dodeljena je Branislavi Petrović za animaciju Lepoja Dobrića u predstavi *Ukročena princeza* u izvođenju Malog pozorišta „Duško Radović” iz Beograda;

– Ansamblu Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice dodeljena je POHVALA za izražajnost i kolektivnu igru u predstavi *Jatek (Igra)*.

NAGRADE NA 2. MEĐUNARODNOM FESTIVALU POZORIŠTA ZA DECU „OTON TOMANIĆ”

Žiri u sastavu: dr Milenko Misailović, predsednik, Gregorian Eustatiu iz Rumunije i mr Vladimir Predmerski, iz Slovačke, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima dodele sledeće nagrade:

– Plaketa Festivala za najbolju predstavu u celini dodeljena je predstavi *Zimska priča* u izvođenju Trnavskog pozorišta iz Slovačke;

– Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Ladislavu Kočanu za režiju predstave *Zimska priča* u izvođenju Trnavskog pozorišta iz Slovačke;

– Nagrada za najbolju scenografiju dodeljena je Rajmondu Sireleckom za scenografiju u predstavi *Život Vovre u životima svetih*, u izvođenju Državnog lutkarskog pozorišta „Rabčo“ iz Poljske;

– Nagrada za najbolju originalnu muziku dodeljena je Juriju Stupelu za predstavu *Puk*, u izvođenju Državnog lutkarskog pozorišta iz Plovdiva u Bugarskoj;

– Nagrada za najbolje estetsko i tehnološko rešenje lutaka dodeljena je Pjotru Pjetrovskom za ostvarenja u predstavi *Život Vovre u životima svetih*, u izvođenju Državnog pozorišta „Rabčo“ iz Poljske.

Po pravilima Festivala dodeljeno je još sedam ravnopravnih glumačkih nagrada:

– Radetu Miliću za ulogu Drugog Mrazića u predstavi *Zimska priča* u izvođenju Trnavskog pozorišta iz Slovačke;

– Gezi Benko za ulogu Prvog Mrazića u predstavi *Zimska priča* u izvođenju Trnavskog pozorišta iz Slovačke;

– Ireni Jozefijak za glumačka ostvarenja u predstavi *Život Vovre u životima svetih* u izvođenju Državnog pozorišta „Rabčo“ iz Poljske;

– Ivani Savinov za ulogu Hrilu u predstavi *Puk* Državnog lutkarskog pozorišta iz Plovdiva u Bugarskoj;

– Mišel Perel Žantil za ulogu u lutkarskoj predstavi *Ljudski cirkus* u izvođenju Teatra „Panalats puppets“ iz Vesija u Švajcarskoj;

– Tatjani Stanković za ulogu Lepotice u predstavi *Lepotica i zver* Malog pozorišta „Duško Radović“ iz Beograda;

Nagradu za glumačku animaciju marionete ravnopravno dele animatori u predstavi *Hrabri Praslea i zlatna jabuka* u izvođenju Lutkarskog pozorišta „Tandarika“ iz Bukurešta u Rumuniji.

NAGRADE NA 3. POZORIŠNOM MARATONU

Žiri u sastavu: Dobrivoje Ilić, Aleksandar Milosavljević i Željko Jovanović, doneli su odluku da se:

– za najbolju predstavu u sezoni 1994/95. proglasi predstava *Kate Kapuralica* Vlahu Stulića, u režiji Jagoša Markovića;

– za najbolju glumicu i glumca sezone nagrade Branka Šelić i Saša Torlaković;

– za najbolje epizodne uloge nagrade Tatjana Šanta Torlaković i Slobodan Tešić, oboje za uloge u predstavi *Kate Kapuralica*;

NAGRADE NA OSTALIM FESTIVALIMA I SMOTRAMA U ZEMLJI NA KOJIMA SU UČESTVOVALA POZORIŠTA IZ VOJVODINE

NAGRADE NA 20. POZORIŠNIM SVEČANOSTIMA

Aleksandri Pleskonjić Ilić – nagrada za glumu, za ulogu Pauline Salas u predstavi *Smrt i devojka* Arijela Dorfmana, u režiji Marka Novakovića i izvođenju SNP iz Novog Sada.

NAGRADE NA 15. SVEČANOSTIMA „LJUBIŠA JOVANOVIĆ“

Biljani Milikić – nagrada za glumu, za ulogu Grafice Rozine u predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan* Karona de Bomaršea, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju NP iz Sombora.

NAGRADE NA 3. PIP

– Specijalnu nagradu osvojio je ansambl predstave NP iz Sombora, za predstavu *Figarova ženidba ili Ludi dan* Karona de Bomaršea;

– Nagradu za režiju osvojio je Kokan Mladenović za režiju predstave *Figarova ženidba ili Ludi dan* Karona de Bomaršea, u izvođenju NP iz Sombora.

NAGRADE NA REVJI POZORIŠNIH KOMEDIJA

Žiri publike odlučio je da nagrade za glumačku bravuru dobiju:

– Biljana Milikić za ulogu Grafice u predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan* Karona de Bomaršea, u izvođenju NP iz Sombora;

– Marijana Vićentijević za ulogu Mace „Šjunka“ u predstavi *Dama iz Maksima Žorža* Fejdoā, u izvođenju NP „Tuša Jovanović“ iz Zrenjanina;

- Dušan Felbab za ulogu Kralja u predstavi *Atentat* Miloša Nikolića, u izvođenju NP iz Kikinde;
- Tomislav Pejčić za ulogu Dvorskog savetnika u predstavi *Ženiđba* N. V. Gogolja, u izvođenju NP „Sterija” iz Vršca.

NAGRADE NA 24. DANIMA KOMEDIJE

Žiri u sastavu: Ljiljana Blagojević, Milosav Buca Mirković i Miroslav Malenović, doneo je sledeće odluke o nagradama:

Nagradu za najbolje glumačko ostvarenje statuetu ĆURAN osvojio je Tomislav Pejčić za ulogu Dvorskog savetnika u predstavi *Ženiđba* N. V. Gogolja, u izvođenju NP „Sterija” iz Vršca.

NAGRADE NA 12. NUŠIĆEVIM DANIMA

Glumac večeri je Aleksandar Gajin, u ulozi Đoke, u predstavi *Sunljivo lice* B. Nušića, u izvođenju SNP iz Novog Sada.

NAGRADE NA 1. FESTIVALU MALIH POZORIŠNIH FORMI

- Vera Hrcan osvojila je Srebrnu povelju za monodramu u okviru predstave *Zene, ah te žene* Alda Nikolaja, u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada;
- Ružica Sokić osvojila je Zlatnu povelju za žensku ulogu, za ulogu Radinke u predstavi *Radinka, Ljubisav i Milat* Novice Savića, u izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović” iz Sremske Mitrovice;
- Aleksandra Pleskonjić Ilić osvojila je Srebrnu povelju za ulogu Pauline Salas u predstavi *Smrt i devojka* Arijela Dorfmana, u izvođenju SNP iz Novog Sada.

NAGRADE NA 3. ZEMUN FESTU

- Nagradu za glumu osvojio je Novak Bilbija za ulogu Jerotija Pantića u predstavi *Sunljivo lice* B. Nušića, u izvođenju SNP iz Novog Sada;
- Nagradu za žensku epizodnu ulogu osvojila je Jasna Đuričić Jankov za ulogu Marice u predstavi *Sunljivo lice* B. Nušića, u izvođenju SNP iz Novog Sada;

– Nagradu za najbolji dramski tekst osvojio je Siniša Kovačević za tekst drame *Janez*, u izvođenju Novosadskog dramskog teatra;

– Nagradu za glumu osvojio je Stevan Gardinovački za ulogu Janeza Kranjca u predstavi *Janez* Siniše Kovačevića, u izvođenju Novosadskog dramskog teatra.

NAGRADE NA 3. JUGOSLOVENSKOM FESTIVALU POZORIŠTA ZA DJECU

– Nagradu za režiju predstave u lutkarskoj selekciji osvojio je Živomir Joković za režiju predstave *Pepeljuga*, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagradu za najbolju predstavu u lutkarskoj selekciji osvojila je predstava *A hollo (Gavran)* Karla Gocija, na mađarskom jeziku, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice;

– Nagradu za najbolju mušku ulogu u lutkarskoj konkurenciji osvojio je Ferenc Sabo za ulogu u predstavi *A hollo (Gavran)* Karla Gocija, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház iz Subotice.

NAGRADE NA BUDVANSKOM FESTIVALU „GRAD TEATAR”

Žiri u sastavu: Jovan Ćirilov, predsednik, Veselin Radulović i Branislava Liješević, članovi, doneo je odluku o sledećim nagradama za pozorišta iz Vojvodine:

– Nagrada za režiju dodeljena je Jagošu Markoviću za režiju predstave *Kate Kapuralica* Vlaha Stulića, u izvođenju NP iz Sombora.

NAGRADE NA XXXVII REPUBLIČKOM FESTIVALU AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE

Žiri u sastavu: Snežana Tatalović, dramaturg, Miroslav Novakov, glumac i Petar Geleben, reditelj i scenarista, doneo je sledeće odluke o nagradama i pohvalama:

– Emilija Bogičević osvojila je nagradu za glumu, za ulogu Simane Vučetić u predstavi *Kamen za pod glavu* Milice Novković, u izvođenju Dramske sekcije Gimnazije „Vera Blagojević” iz Šapca;

– Vladimir Vučetić osvojio je nagradu za glumu, za ulogu Novaka Vučetića u predstavi *Kamen za pod glavu* Milice

Novković, u izvođenju Dramske sekcije Gimnazije „Vera Blagojević“ iz Šapca;

– Ana Marija Mihajlović osvojila je nagradu za kostim u predstavi *Ujka Vanja* A. P. Čehova, u izvođenju Kamerne scene „Miroslav Antić“ iz Sente;

– Ansambl Pozorišta „Masuka“ iz Velike Plane osvojio je nagradu za kolektivnu igru u predstavi *Sad se smej Sotire* Ivana Panića.

Pohvale za glumačka ostvarenja dodeljene su:

– Mirjani Savin za ulogu Sofije Aleksandrovne u predstavi *Ujka Vanja* A. P. Čehova, u izvođenju Kamerne scene „Miroslav Antić“ iz Sente;

– Gordani Nikolić za ulogu Jelene Andrejevne u predstavi *Ujka Vanja* A. P. Čehova, u izvođenju Kamerne scene „Miroslav Antić“ iz Sente;

– Pohvala za kultivisan scenski govor dodeljena je glumačkom ansamblu Dramske sekcije Gimnazije „Vera Blagojević“ iz Šapca, za predstavu *Kamen za pod glavu* Milice Novković;

– Pohvalu za epizodnu ulogu osvojio je Srbislav Milošević za ulogu Bostana Jaruge u predstavi *Sad se smej Sotire* Ivana Panića, u izvođenju Pozorišta „Masuka“ iz Velike Plane.

NAGRADE NA XXXVIII MAJSKIM IGRAMA

Žiri u sastavu: Aleksandar Saša Volić, Marina Milivojević i Saša Latinović, odlučio je da dodeli sledeće nagrade i priznanja:

– Diploma za ukupan dizajn predstave dodeljena je predstavi *Svemoguće jagrije* u izvođenju Kulturno-prosvetne zajednice iz Feketića;

– Diploma za originalni tekst dodeljena je Ani Vukajlović za tekst predstave *Kad sanjaš bajku*, u izvođenju OŠ „Petar Kočić“ iz Indije;

– Diploma za originalnu muziku dodeljena je Aleksandri Stojanović za predstavu *Čarolije tuge i osmeha* AP „Zvezda“ iz Boljevca;

– Diploma za negovanje lepog scenskog govora dodeljena je predstavi *Baš Celik* u izvođenju Doma kulture „Ivo Karamatijević“ iz Pribojia;

– Diplomu za najbolju žensku ulogu dobila je Hana Majera za ulogu Mačke u predstavi *Mačkin dom*, u izvođenju Doma kulture VHV iz Bačkog Petrovca;

– Diplomu za najbolju mušku ulogu dobio je Dejan Šević za ulogu Kralja Malja u predstavi *Kraljevski festival* u izvođenju OŠ „Dule Karaklajić“ iz Lazarevca;

– Nagradu za najbolju predstavu u celini osvojila je predstava *Mačkin dom* u izvođenju Doma kulture VHV iz Bačkog Petrovca.

Izveštaj dečjeg Žirija XXXVIII Majskih igara:

– Najboljih pet glumaca su:

Vladimir Milošević za ulogu Plačka u predstavi *Čarolija tuge i osmeha*; Marija Vidosavljević za ulogu Kraljice tuge u predstavi *Čarolija tuge i osmeha*; Jelica Gojković za ulogu Naratora u predstavi *Kako magarac nije umalo postao car*; Boško Jovičević za ulogu Sime u predstavi *Toria sa pet spratova* i Hana Majera za ulogu Mačkice u predstavi *Mačkica*.

NAGRADE NA XXVI SMOTRI SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Žiri XXVI smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine radio je u sastavu: Andrej Privratski, predsednik, Danijela Leginjova i Ondrej Brna, članovi, doneo je odluke o nagradama:

Dve ravnopravne nagrade „TOMAŠ HRIEŠIK“ za uspešnu kompletnu realizaciju predstave osvojili su:

– Jan Čanji, za režiju, scenografiju i kostime u predstavi *Seks letnje noći* Vudi Alena, u izvođenju AP VHV, scena u Kovačici;

– Miroslav Fabri za režiju predstave *Prosidba* A. P. Čehova, u izvođenju KPD „Jedinstvo“ iz Gložana;

– Nagradu „JURAJ ONDRIK“ za adaptaciju teksta osvojio je Fedor Popov za adaptaciju teksta u predstavi *Prve ulice*, u izvođenju DK „Mihal Babinka“ iz Padine;

– Nagradu „ONDREJ KOROŠ“ za dugogodišnju glumačku aktivnost i uspešan nastup na Smotri osvojio je Jozef Benka za ulogu Ignaca u predstavi *Prosjakča avantura* Jana Soloviča, u izvođenju AP VHV, scena u Kovačici;

Nagradu za najuspešnijiu režiju osvojila je predstava *Sačmaricom na muža* Štefana Kršnjaka, u kolektivnoj režiji i izvođenju Slovačkog KPD „Erdevik“ iz Erdevika;

Nagradu za najbolju mušku ulogu osvojili su:

– Miljan Matijević iz Kovačice, za ulogu Vilija u predstavi *Seks letnje noći* (scena u okviru pozorišta VHV);

– Juraj Fekete iz Gložana, za ulogu Ivana Ivanoviča u predstavi *Prosidba* (scena izvan pozorišta VHV);

Nagradu za najbolju Žensku ulogu osvojile su:

– Anamarija Knjazovicova iz Kovačice, za ulogu Emi u predstavi *Seks letnje noći* (scena u okviru pozorišta VHV);
– Ana Hrcanova iz Kisača, za ulogu Sofije u predstavi *Uskršnje strasti* (scena izvan pozorišta VHV);

Nagradu za najbolju epizodnu ulogu osvojili su:

– Eva Poljakova iz Kovačice, za ulogu Dulčiove u predstavi *Seks letnje noći* (scena u okviru pozorišta VHV);
– Mihal Kalmar iz Pančeva-Vojlovice, za ulogu Adama u predstavi *Joško Pučik i njegova karijera* (scena izvan pozorišta VHV);

Nagradu za najuspešniji debi osvojile su:

– Marta Lješćanova iz Bačkog Petrovca, za ulogu Dane u predstavi *Rizična trudnoća* (scena u okviru pozorišta VHV);
– Vera Červenjakova iz Gložana, za ulogu Natalije Stepanovne u predstavi *Prosidba* (scena izvan pozorišta VHV);

Nagrada za najkvalitetniji funkcionalni elemenat (scenografija, kostimi, muzika) pripala je AP VHV, scena u Bačkom Petrovcu, za predstavu *Rizična trudnoća* Jana Drgonjeca i Andreja Ferka;

Diplome za dva ravnopravna glumačka ostvarenja osvojili su:

– Janko Hološ iz Padine, za ulogu u predstavi *Instruktaža* Ežena Joneska;
– Jan Zaborski iz Stare Pazove, za ulogu Havlika u predstavi *Ko je ubio Linu Somer* Františka Fridoa;

Žiri je dodelio i specijalnu diplomu:

– Stanislavu Majerskom iz Bačkog Petrovca, za originalnu muziku u predstavi *Rizična trudnoća*.

NAGRADE NA XXIII POZORIŠNIM DANIMA RUMUNA

Žiri u sastavu: Julijan Ursulesku, predsednik, Zoran Cvetković i Teodor Munteanu, članovi, dodelio je sledeće nagrade:

– Prvo mesto i veliku nagradu Pozorišnih dana osvojila je predstava *Gospodin od Pursonjaka* Molijera, u režiji Đeor-

da Ulmenija i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture „Dojna” iz Uzdina;

– Drugo mesto osvojila je predstava *Oksimoron* Svetislava Basare i Mateja Višnjeka, u režiji Branislava Guzine i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Nikolinaca;

– Treće mesto i status Scene u funkciji profesionalnog pozorišta osvojilo je AP Doma kulture „Mihaj Eminescu” iz Straže za predstavu *Eska* Tudora Mušateskua, u režiji Jona Omorana;

Nagrade za ženske uloge osvojile su:

– Prvo mesto Laureta Onču Ekovoju iz Uzdina, za ulogu Žili u predstavi *Gospodin od Pursonjaka*;
– Drugo mesto Violeta Barbulov iz Straže, za ulogu Mice u predstavi *Eska*;
– Treće mesto Nikoleta Suču iz Sutjeske, za ulogu Supruge u predstavi *Sansa za zaposlenje*;

Nagrade za muške uloge osvojili su:

– Prvo mesto Joca Vinku iz Uzdina, za ulogu Gospodina od Pursonjaka u istoimenoj predstavi;
– Drugo mesto Lavinijus Dudić iz Lokava, za ulogu Rimljanina u predstavi *Evangelisti*;
– Treće mesto Laurencio Kaldare iz Straže, za ulogu Generala Stamateskua u predstavi *Eska*;

Nagrada za najbolju scenografiju pripala je predstavi *Evangelisti* Aline Mundiū, u izvođenju AP Doma kulture iz Lokava;

Nagrada za najboljeg reditelja profesionalca nije dodeljena;

Nagrada za najbolje reditelje amatere dodeljena je:

– Lavinijusu Dudiću iz Lokava, za režiju predstave *Evangelisti* Aline Mundiū;
– Jonu Omoranu iz Straže, za režiju predstave *Eska* Tudora Mušateskua;

Nagrada za najboljeg scenografa profesionalca dodeljena je Adrijanu Negru iz Lokava, za scenografiju u predstavi *Evangelisti*;

Nagrada za najboljeg scenografa amatara nije dodeljena;

Specijalne pohvale dobili su: Margarit Ekovoju iz Uzdina, Jon Omoran iz Straže, Jon Sekešan iz Uzdina, Petru Živku iz Vladimirovca i Lavinijus Stefan iz Nikolinaca;

Pohvale su dobili: Valentina Pernjak iz Banatskog Novog Sela, Elena Kožokar iz Uzdina, Silvija Bosiok iz Seleuša i Ana Ardeljan iz Lokava;

Pohvale za najbolje debitante osvojili su: Jon Jovu iz Seleuša, Milan Agadišan iz Nikolinaca, Danijel Miloš iz Sutjeske i Petru Munteanu iz Lokava;

Nagradu za najbolji tekst koji se izvodi prvi put osvojio je Lavinijus Lapadat iz Sutjeske, za komediju *Sansa za zaposlenje*;

Nagradu za najbolji prevod osvojio je Pavel Greoneanc iz Nikolinaca, za prevod drame *Oksimoron* Svetislava Basare;

Specijalne nagrade osvojili su:

– Leri Menger iz Lokava, za muziku u predstavi *Evangelisti*

– Georgika Muntean iz Lokava, za svetlosne efekte u predstavi *Evangelisti*.

NAGRADE NA XXVII DRAMSKOM MEMORIJALU PETRA RIZNIČA „ĐAĐE“

Posebno priznanje Nagrada „PETAR RIZNIČ ĐAĐA“ dodeljeno je:

– Mihajlu Kovaču, za ukupni doprinos dramskoj kulturi Rusina u Jugoslaviji i,

– Vitomiru Bodanecu, za životni doprinos pozorišnoj delatnosti Rusina u Jugoslaviji;

U predstavi *Ravničarske sablazni* Đure Papharhaija, u izvođenju RNT „Đada“, scena iz Ruskog Krstura, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Mihajlo Varga, a za najbolje izgovoreni tekst Slavko Vinaji;

U predstavi *Krojač* Slavomira Mrožeka, u izvođenju RNT „Đada“, scena u Novom Sadu, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Slavko Oros, a za najbolje izgovoreni tekst Jakim Hrubenja;

U predstavi *Sluga dvaju gospodara* Demarka, u izvođenju Dramske sekcije KUD „Taras Ševčenko“ iz Đurđeva, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Miroslav Gubaš, a za najbolje izgovoreni tekst Vladimir Gubaš;

U predstavi *Svetislav i Mileva* Miloša Nikolića, u izvođenju Dramske sekcije KUD „Žetva“ iz Kucure, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Silvester Dorokazi, a za najbolje izgovoreni tekst Đura Salontaji;

U predstavi *Boemska rapsodija (Sudnji dan)* Slavka Romana, u izvođenju Omladinskog pozorišta iz Ruskog Krstura, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Emil Njaradi, a za najbolje izgovoreni tekst Boško Novaković.

ostale institucije i organizacije

RADIO-DRAMA

I sezona 1994/95. za Redakciju govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada u znaku je smajene produkcije ispod svakog programskog praga. Na svih pet programskih jezika: srpskom, mađarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom – i za odrasle i za decu snimljeno je svega 26 novih radio-drama. Od toga na srpskom jeziku za decu i odrasle 18, na mađarskom 6 i na rumunskom 2. Pored ovoga za potrebe programa na mađarskom jeziku simljeno je 350 radio-škola, 58 književnih emisija, 52 vesele večeri, 36 radio-kabarea, 36 humorističkih emisija i 2 javne vesele večeri. U ovom drugom opusu realizacije za potrebe probama na mađarskom jeziku zadržan je isti nivo kao što je to bilo godinama ranije.

Smanjena radio-dramska produkcija, uz nedostatak sredstava, posledica je činjenice da je ovu Redakciju svojevoljno napustilo, ili uz sporazum otišlo 17-toro zaposlenih: 5 reditelja, 2 dramaturga i 10 glumaca iz Ansambla na mađarskom jeziku. Sa preostalih 5 glumaca, koji su na plaćenom odsustvu, nije bilo moguće ostvariti značajniju produkciju na ovom jeziku.

Iako je Jugoslavija deklarativno izašla iz kulturnog geta – izdvajanjem ove oblasti iz sfere sankcija, do bitnih promena nije došlo. Svaka saradnja sa svetom pa i zemljama okruženja sa kojima je naša Kuća imala bogatu i raznovrsnu saradnju – potpuno je isključena. Neprirodan i krajnje neprimeren svim važećim deklaracijama i konvecijama, svet je, na ovaj način, drastično pokazao da ne poštuje ni slobodu stvaralaštva uskraćujući slobodu protoka stvaralačkih ideja. Ko će razuman moći da nade opravdanja za ovaj necivilizacijski gest?

I u ovoj sezoni Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada, zahvaljujući samo odnosu Kuće prema njoj uspela je da sačuva nežno jezgro dramaturga, reditelja, majstora tona i simatelja kako ne bi došlo do potpune atrofije ovog segmenta radio-programa.

Multimedijalni teatar „Scena 13”, po kome je Radio-Novi Sad po istraživanjima poznat u svetskim razmerama, bio je prinuđen da i ove sezone napravi pauzu u svom radu. Svetla tačka u ovome je činjenica da ga svetske pozorišne asocijacije nisu zaboravile i dobijao je mogle pozive. Ali, zbog nedostatka sredstava nije se mogao odazvati. I ove pozorišne sezone, na svojevrsan način, ovim su svetske pozorišne asocijacije ukazale da ovo stanje smatraju neprirodnim i necivilizacijskim. Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada i sama Kuća im je na tome i ovoga puta zahvalna.

Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada je i u sezoni 1994/95. nastavila rad sa dečjim dramskim grupama. Smatramo to značajnim radom u okviru Redakcije.

U Jugoslaviji, ovoj sada, ponovo je pokrenut i održan festivalski susret „Nedelja radija – Brezovica '95”. Smatram ovo izuzetno značajnim, posle pauze od nekoliko godina, da se radio-stanice ponovo ogledaju u sferi radio-stvaralaštva. Razume se i radio-dramskog. Posebno su od značaja razgovori na ovu temu upriličeni na Brezovici. Među njima, zapaženo mesto ali i kreativni dometi pripadaju studentima režije i glume.

Treba verovati, a nagoveštaji o tome i govore, da valja očekivati bolje dane radio-dramskom stvaralaštvu, a time i kulturi uopšte.

Pavle Janković Šole

STERIJINO POZORJE

1994.

I – FESTIVALSKI CENTAR

A. Pozorišne igre

Ovo odeljenje Sterijinog pozorja organizovalo je 39. Sterijino pozorje, prateće programe i manifestacije i priredilo propagandno-informativne publikacije festivala.

Pored ovih poslova, odeljenje Pozorišnih igara tokom godine pripremalo je i organizovalo rad stručnih tela Sterijinog pozorja.

B. Međunarodna saradnja

Odeljenje za međunarodnu saradnju Sterijinog pozorja tokom godine, i pored otežanih oblika komunikacija, održavalo je kontakte sa međunarodnim pozorišnim institucijama i asocijacijama.

Ovo Odeljenje Sterijinog pozorja organizovalo je Međunarodni kolikvij urednika pozorišnih časopisa i 10. međunarodni trijenale pozorišne knjige i periodike.

II – DOKUMENTACIONO-ISTRAŽIVAČKI CENTAR

Dokumentaciono-istraživački centar je tokom 1994. godine, u skladu sa svojim programskim ciljevima i zadacima, sistematski istraživao, prikupljao, obrađivao i publikovao pozorišnu dokumentaciju.

U okviru istraživanja i analitičke obrade dokumentacije i podataka o pozorištu i drami, posebno mesto su imali: Godišnjak jugoslovenskih pozorišta, Leksikon pozorišnih umetnika i pozorišni informacioni sistem (YUPIS).

III – IZDAVAČKI CENTAR

Rad Izdavačkog centra Sterijinog pozorja obuhvatao je pripremanje i izdavanje knjiga i periodike iz oblasti pozorišta i drame.

Izdanja u 1994. godini

1. KATALOG 39. STERIJINOG POZORJA

Sadržaj: Program 39. Sterijinog pozorja; program 19. Malog pozorja; prateće manifestacije (skupovi i izložbe) 39. Sterijinog pozorja.

Priredila i uredila: Aleksandra Kolarić.

2. KRITIKE O PREDSTAVAMA IZABRANIM ZA 39. STERIJINO POZORJE

Sadržaj: recenzije pozorišnih predstava
Priredio: Svetko Borovčanin.

3. BILTEN STERIJINOG POZORJA

Osam brojeva.
Odgovorni urednik: Ljiljana Pešikan-Ljuštanović.

4. PLAKAT STERIJINOG POZORJA

Idejno rešenje i oblikovanje: Branislav Dobanovački.

5. DIPLOME

Diplome za Sterijine nagrade dodeljene na 39. Sterijinom pozorju.

Grafičko oblikovanje: Slavko Kolarić.

6. SITNI ŠTAMPANI MATERIJAL

Materijal za novinare, pozivnice, reklamno-propagadni materijal i sl.

7. GODIŠNJAK JUGOSLOVENSkih POZORIŠTA

Dramski, operski i baletski repertoar jugoslovenskih pozorišta i pozorišta Republike srpske za sezonu 1991/92; pozorišni festivali; statistički pregledi i tabele; selektivna bibliografija o pozorištu i drami. Indeksi.

Urednik-redaktor: Svetko Borovčanin.

8. VELJKO RADOVIĆ: DRAMA KAO NOTNI SISTEM

Edicija „Dramaturški spisi“

Recenzenti: Petar Marjanović i Ljiljana Pešikan-Ljuštanović

9. MILOSAV MIRKOVIĆ: U ALBUM GLUMCIMA – PESME BOGINJI TALIJI

Recenzent: Draško Redep.

10. SCENA

Pozorišni časopis. XXX godište. Pet brojeva.

Glavi urednik: Radomir Putnik

PREGLED RADA POZORIŠNOG MUZEJA VOJVODINE U 1994. GODINI

I – RAD NA PRIKUPLJANJU I ZAŠTITI MUZEJSKOG MATERIJALA

Tokom 1994. godine u Muzeju je prikupljen i popisani sledeći poklonjeni muzejski materijal (lični predmeti, pisma, plakati, fotografije, programi i drugo):

1. 1 predmet – poklon Branka Miloševića
2. 259 predmeta – poklon Vojislava Soldatovića
3. 54 predmeta – poklon Tihomira Paunovića
4. 2 predmeta – poklon Vlade Popovića.

Zahvaljujući pomoći Ministarstva kulture Republike Srbije, Muzej je otkupio legat Stane Jatić, kostimografa iz Novog Sada, koji čine kostimografske skice, fotografije, programi, plakati, kritike, pisma, lična dokumenta i dr., a sadrži 3900 predmeta.

Svi predmeti su uredno evidentirani i popisani.

Izuzev dve kupljene knjige, Biblioteka Muzeja uvećana je za 26 naslova zahvaljujući poklonima: Muzeja pozorišne umetnosti Srbije, Sterijinog pozorja, te Arpada Faragoa, Milana Tutorova i Alojza Ujesa.

II – IZLOŽBE

1. *Glumica Milka Marković*. Povodom obeležavanja 125-godišnjice rođenja Milke Marković (1869–1930), jedne od naših najvećih glumica i prve žene reditelja, Muzej je priredio izložbu kojom je bilo obuhvaćeno 112 eksponata (fotografija, plakata, manuskripta, faksimila rukopisa i dr.). Izložba je bila najpre postavljena u Somboru, u okviru 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, od 15. aprila do 24. maja 1994, a otvorio ju je Branislav Mašulović, direktor Muzeja Grada Sombora. Tom prilikom videlo ju je 3100 posetilaca.

Novosadskoj publici Izložba je bila predstavljena od 26. maja do 26. juna 1994, u gornjem foajeu Male dvorane Srpskog narodnog pozorišta, u okviru Sterijinog pozorja. Otvorio ju je književnik i pozorišni kritičar Milosav Buca Mirković. Izložba je bila praćena Katalogom čiji je autor, kao i autor postavke, Milena Leskovic, kustos. Ovom prilikom videlo ju je 4250 posetilaca.

2. *Skice kostima Stane Jatić*. Povodom 75-godišnjice života Stane Jatić, prvog stalnog kostimografa Srpskog narodnog pozorišta, Muzej je priredio izložbu njenih skica, kostima,

ostvarenih u matičnom teatru. Izložba, na kojoj su bile prikazane 54 skice, psotavljena je 15. decembra 1994, u gornjem foajeu Male dvorane Srpskog narodnog pozorišta, a do kraja izveštajnog perioda videlo ju je 2560 gledalaca. Autor izložbe i prospekta je Milena Leskovic, kustos Muzeja.

3. *Trišković na sceni*. Izložba nastala povodom obeležavanja 150-godišnjice rođenja jednog od najvećih srpskih komedio-grafa, koja je premijerno bila postavljena u Novom Sadu, za vreme 38. Sterijinog pozorja, prenesena je u Svećani hol Narodne biblioteke Srbije u Beogradu i tamo bila prezentovana od 17. decembra 1993. do 11. januara 1994. godine. Njome je bilo obuhvaćeno 282 eksponata (manuskripti komedija i posrba, njihova prva izdanja, premijerni plakati, fotografije reditelja, adaptatora, glumaca, prizori iz predstava izvedenih od 1870. do 1993. na scenama Srpskog narodnog pozorišta, narodnih pozorišta u Beogradu, Vršcu, Zaječaru, Zrenjaninu, Kruševcu, Leskovcu, Nišu, Pančevu, Pirotu, Somboru, Sremskoj Mitrovici, Subotici, Užicu i Šapcu, Suvremenog pozorišta i Pozorišta na Terazijama u Beogradu, kao i kostimografske i scenografske skice). Izložba je bila praćena veoma informativnim katalogom, a videlo ju je ukupno 12.170 posetilaca (9100 u 1993. i 3070 u 1994. godini). Autori su Milena Leskovic, kustos, i mr Miroslav Radonjić, savetnik.

III – IZDAVAČKA DELATNOST

1. 27. sveska *Almanaha pozorišta Vojvodine* pojavila se 15. aprila 1994 (na otvaranju 44. susreta pozorišta Vojvodine u Somboru) u tiražu od 500 primeraka. Osim iscrpnih podataka o radu pozorišta u Vojvodini tokom sezone 1992/93, u njoj je, kao i u prethodnim sveskama, objavljena opsežna bibliografija (1299 jedinica) napisa o radu pozorišta u toj sezoni. Više od polovine bibliografskih jedinica pripremljeno je u Muzeju, dok su ostale obradili spoljni saradnici. U ovom broju *Almanaha* objavljen je stručni razgovor o temi *Pozorište – kako opstati*, koji je organizovalo Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, kao i *Razgovor o sezoni 1992/93. Prikaz sezone 1992/93*. doneo je kritičke osvrtne na predstave svih teataru u Vojvodini.

U pripremanju dokumentarističkog dela ove sveske učestvovalo je preko dvadeset saradnika, dok je dvanaest pozorišnih kritičara i teatrologa priložilo kritičke napise o produkciji pozorišta, a učesnici u razgovorima ponudili svoje autorizovane tekstove, u kojima razmatraju aktuelne

tokove pozorišnog života u Vojvodini i umetničke rezultate njenih profesionalnih ansambala. *Almanah* sadrži, takođe, podatke o pozorišnim festivalima i smotrama u Vojvodini, rubriku in memoriam i obiman korpus foto-dokumentacije.

2. Publikacija *Jubilej Koste Trifkovića* je zbornik radova nastalih na naučnom skupu koji su, u povodu 150-godišnjice Trifkovićevo rođenja, organizovali Matica srpska, Sterijino pozorje i Muzej. Tema Skupa, održanog 31. maja i 1. juna 1993, glasila je *Trajanje i trajnost Trifkovićevo delo*. Zbornik sadrži šesnaest radova čiji su autori: Vaso Milinčević, Marta Frajnd, Miodrag Maticki, Nebojša Romčević, Marina Puja, Dragoljub Vlatković, Josip Buljović, Katalin Kaič, Miroslav Belović, Milosav Mirković, Petar Govedarović, Uroš Glovacki, Miroslav Radonjić, Luka Hajduković, Božidar Kovaček i Dušan Mihailović. Zbornik, u tiražu od 500 primeraka, uredili su dr Božidar Kovaček i dr Vaso Milinčević.

3. *Glumica Milka Marković* katalog je istoimene izložbe i sadrži uvodni tekst o životu i radu velike glumice, popis njenih uloga i režija u Srpskom narodnom pozorištu i Narodnom pozorištu u Beogradu, popis eksponata i fotografije Markoviće u raznim ulogama. Autor kataloga, objavljenog u 500 primeraka, je Milena Leskovic, kustos Muzeja.

IV – TEATROLOŠKI I DOKUMENTARISTIČKI RADOVI

1. Stručno-naučni skup *Školsko pozorište kod Srba* Muzej je organizovao u saradnji sa Sterijinim pozorjem. Bilo je planirano da se Skup održi u 1993. godini, tj. u povodu 200-godišnjice izvođenja pozorišnih predstava u srpskim školama u Temišvaru i Vršcu 1793. godine. Međutim, zbog velikih ekonomskih i drugih teškoća u kojima se našla naša zemlja, Skup nije održan u planiranom periodu. Godinu dana kasnije, 31. maja 1994, u okviru programa 39. Sterijinog pozorja, grupa stručnjaka (teatrolozi, istoričari pozorišta, pedagozi i pozorišni radnici) raspravljala je o školskom pozorištu kod Srba iz dva aspekta: 1) istorija pozorišta, 2) pozorište danas. Teze za Skup pripremili su profesor dr Božidar Kovaček i profesor Ljubiša Đokić. Na skupu je podneseno 13 saopštenja (pozvano je četrdeset mogućih učesnika), od kojih je pet objavljeno u časopisu *Scena*, br. 3-4, 1994. g. Saopštenja su podneli: Božidar Kovaček, koji je rukovodio radom Skupa, Milenko Misailović, Radoslav Lazić, Vaso Milinčević, Dušan Mihailović, Stevan Bugarski (Temišvar), Alojz Ujes, Jovan Ljuštanović, Dragoljub Vlatković, Ljubomir Stepanov (Temišvar), Miroslav Radonjić, Ljubiša Đokić i Luka Hajduković.

2. Muzej i Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, u saradnji sa Kulturnim centrom „Olga Petrov” u Pančevu, organizovali su stručni skup o temi *Pedeset godina pozorišta u Vojvodini (1944-1994)*. Osnovni cilj Skupa bio je: podstaći istraživanje pozorišta u Vojvodini koje se razvijalo u poslednjih pedeset godina u državnim okvirima avnojevske, tj. socijalističke Jugoslavije. Skup je održan 25. oktobra 1994. godine u Pančevu. (Izbor mesta za održavanje Skupa sugerisala je činjenica da je pančevačko Pozorište, tada jedini profesionalni srpski teatar u Vojvodini, odmah po oslobođenju Pančeva, već polovinom oktobra 1944. davalo predstave.) Na Skup je pozvano oko stotinu mogućih učesnika raznih stručnih profila. Na Skupu je doneseno devetnaest saopštenja, dok je osmoro autora dostavilo svoje radove. Saopštenja podnesena na Skupu, kao i sve ostale radove o temi Skupa, Muzej će objaviti u posebnoj publikaciji.

3. U težnji da populariše pozorišnu umetnost i upotpuni dokumentaciju o pozorišnim stvaracima u Vojvodini, Muzej je još početkom 1993. godine ustanovio tribinu *Portret pozorišnog umetnika*. U 1994. godini Muzej je na Tribini predstavio portrete petorice pozorišnih umetnika.

Portret scenografa Vlade Rebezova predstavljen je 23. februara 1994. godine u Srpskom narodnom pozorištu. Oblikovali su ga: Vladimir Marenić, Jasmina Tutorov, mr Nikola Medvedev, mr Milan Sotarov, mr Luka Hajduković i Novak Bilbija.

Portret istog umetnika prikazan je i u Zrenjaninu, a učestvovali su: Stanko Šajtinac, mr Nikola Medvedev, Dušan Čuk, Jasmina Tutorov i mr Luka Hajduković.

Portret reditelja Dimitrija Đurkovića predstavljen je 23. marta 1994. godine u Srpskom narodnom pozorištu. U izradi portreta učestvovali su: Milica Novković, Dejan Mijač, dr Petar Marjanović, Vladimir Marenić, Slobodan Božović, Stevan Šalajić i Ksenija Martinov Pavlović.

Glumac Bora Stojanović predstavljen je na Tribini 16. aprila u Narodnom pozorištu u Somboru, a učestvovali su: David Kecman, Vladimir Amidžić, Miloško Topalović, Marko Tasić, Milivoje Mladenović, Bogdanka Savić i mr Luka Hajduković.

Tribina na kojoj je prikazan portret glumca Tihomira Paunovića održan je 19. maja 1994. godine u Narodnom pozorištu „Sterija” u Vršcu. O Paunoviću su govorili: dr Radoslav Lazić, Ivan Vukov, Tomislav Pejić, Slavko Penca, Milovan Novčić i Milan Kovačević.

Portret glumca Đerđa Feješa predstavljen je 28. oktobra 1994. godine u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház,

a učestvovali su: Julija Nadgelert, Žužana Franjo, Radoslav Dorić, dr Geza Juhas, Arpad Farago i Tibor Vajda.

Portret Stane Jatić, kostimografa, održan je 15. decembra 1994. godine u Srpskom narodnom pozorištu, a oblikovali su ga: Toma Jovanović, Dragoslav Vasiljević, Jasna Petrović Badnjarević, Miodrag Kujundžić, Milica Radaković, Vojislav Soldatović i mr Miroslav Radonjić.

4. U cilju da doprinese popularisanju pozorišne umetnosti i da je približi široj publici, Pozorišni muzej Vojvodine, u saradnji sa Novosadskim klubom, organizovao je 5. januara 1994. godine *Veče sa glumcima* u svečanoj sali Srpske akademije nauka i umetnosti – Ogranak u Novom Sadu. Veče je bilo posvećeno našim najeminentnijim dramskim umetnicima: Milici Radaković, Jelici Bjeli, Zaidi Krimšamhalov, Ivanu Hajtlu, Stevanu Šalajiću, Radetu Kojadinoviću i Velimiru Životiću. Umetnici su govorili odlomke iz svojih uloga ili stihove srpskih pesnika. Osim glumaca, u manifestaciji su učestvovali Aleksandar Lučić, predsednik Novosadskog kluba, i dr Dušan Popov, sekretar Kluba. O glumcima je govorio mr Luka Hajduković, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine.

5. Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Muzejem organizovalo je stručni skup na temu *Pozorište i sponzorstvo*. Skup je održan 19. aprila 1994. godine u Somboru, u okviru 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, a u njegovom radu su učestvovali: Milosav Mirković, Alcjz Ujes, Predrag Stojanović, Slobodan Joković, Borislav Balać, dr Vera Ikonomova, Dobrivoje Ilić, Dragan Mićalović, Zlatica Popović, Stanko Šajtinac, Miljana Zrnić, Dejan Penčić Poljanski, dr Dušan Rnjak, dr Radoslav Lazić, Tomislav Knežević, Ivanka Đukanović, a iz Pozorišnog muzeja Vojvodine mr Miroslav Radonjić, koji je bio i voditelj razgovora.

Uvodno izlaganje na Skupu podneo je Predrag Stojanović. Autorizovana izlaganja učesnika biće objavljena u 28. svesci *Almanaha pozorišta Vojvodine*.

6. Tradicionalno prosuđivanje prethodne pozorišne sezone *Razgovor o sezoni 1993/94*, održano je 10. novembra 1994. u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház. U razgovoru su učestvovali: Voja Soldatović, Jovan K. Radunović, mr Vesna Krčmar, Pavle Janković Šole, Dragan Srećkov, Vladimír Grubanov i iz Pozorišnog muzeja Vojvodine mr Luka Hajduković, mr Miroslav Radonjić i Zoran Ristović.

Kao osnova za razgovor poslužilo je pregled dramskog repertoara pozorišta Vojvodine u sezoni 1993/94, koji je, kao i ranijih godina, sačinjen u Muzeju.

Autorizovana izlaganja učesnika u razgovoru biće objavljena u 28. svesci *Almanaha pozorišta Vojvodine*.

7. U okviru programa 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, koji je održan u Somboru od 15. do 25. aprila 1994. godine, promovisana je 27. sveska *Almanaha pozorišta Vojvodine*. Promocija je obavljena 19. aprila u Probnoj sali Pozorišta, a o izvanrednom značaju ove dokumentarističke hronike za proučavanje pozorišnog života i rada Vojvodine govorio je mr Luka Hajduković, direktor Muzeja.

8. Promocija Zbornika *Jubilej Koste Trifkovića* održana je u Pančevu 25. oktobra 1994, u svečanoj sali Skupštine opštine, neposredno pre početka rada skupa *G Pedeset godina pozorišta u Vojvodini (1944–1994)*. O doprinosu ove knjige trajanju i trajnosti dela Koste Trifkovića, kao i o njegovom značaju za dalja izučavanja radova ovog značajnog komediografa govorio je dr Milenko Misailović.

V – OSTALE AKTIVNOSTI

1. Muzej je i u 1994. godini bio sedište Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine za čije je potrebe obavljao sve administrativne i finansijske poslove.

2. Tokom 1994. godine 79 naučnih radnika posetilo je Muzej i bavilo se proučavanjem građe sakupljene u njegovim zbirkama i fondovima.

PREGLED RADA ZAJEDNICE PROFESIONALNIH POZORIŠNIH ORGANIZACIJA VOJVODINE U 1994. GODINI

Zajednica profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine održala je u 1994. godini tri sednice, na kojima se raspravljalo o izuzetno teškom materijalnom položaju svih pozorišta u Vojvodini, što je imalo velik uticaj na realizaciju predviđenih repertoara, pa i na održavanje 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine.

Pokušavajući da se iznade mogućnost da se Susreti održe u što boljim materijalnim uslovima i na visokom umetničkom nivou, članovi Predsedništva Zajednice u dugim raspravama, na dve sednice, ponudili su više predloga za promenu važećeg Pravilnika Susreta, od kojih se sa najviše pažnje raspravljalo o selekciji predstava koje bi učestvovala na Susretu, čime bi se umanjili troškovi i postigao visok umetnički nivo manifestacije. Sučeljavajući sve argumente za i protiv ovog predloga, konstatovano je da, ipak, ne postoje

dovoljno jaki argumenti da se dosadašnji način održavanja Susreta menja, te je dogovoreno da se uloži maksimalan napor da se Susreti, koji svojim dugogodišnjim uspešnim održavanjem imaju poseban značaj za ovo područje, održe u optimalno mogućim uslovima.

44. susreti profesionalnih pozorišta Vojvodine održani su u Somboru, u Narodnom pozorištu u periodu od 15. do 25. aprila 1994. godine.

U konkurenciji za nagrade učestvovalo je petnaest predstava, a van konkurencije izvedene su predstave: Grgić-Laura *Kuda idete, gospodine*, Dopisnog pozorišta iz Novog Sada, F. Molnar / P. Banićević *Ljubičica*, Akademije dramskih umetnosti u Novom Sadu i M. Žužić *Svašta umem, stvarno umem, samo sebe ne razumem*, Doma kulture „Olga Petrov” u Pančevu.

Gosti Susreta bili su članovi Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca sa predstavom V. Šekspira *Kralj Lir*, a predstava Dž. H. Manera / M. Karadžića *Peg, srce moje Ateljea 212* iz Beograda izvedena je u čast nagrađenim umetnicima.

Susrete je pratila Ocenjivačka komisija u sastavu: dr Katalin Kaič, teatrolog (predsednik komisije), Milutin Mišić, kritičar, i Radomir Putnik, dramski pisac (članovi).

Okrugli sto kritike o izvedenim predstavama vodio je Milosav-Buca Mirković, pozorišni kritičar.

U toku Susreta štampano je pet brojeva *Biltena*, koje je veoma bogato i maštovito uređivao David Kecman, novinar i publicista iz Sombora.

Poseban kvalitet dale su Susretu prateće manifestacije koje je organizovao Pozorišni muzej Vojvodine: Izložba *Glumica Milka Marković, Portret pozorišnog umetnika Bore Stojanovića*, Promocija *Almanaha pozorišta Vojvodine* i knjige Slobodana A. Jovanovića *Pozorišne studije i kritike*, Razgovor povodom 90-te godišnjice smrti A. P. Čehova te simpozijum *Pozorište i sponzorstvo*.

Zahvaljujući umešnosti upravnika Narodnog pozorišta u Somboru, koji je ujedno i predsednik Zajednice i domaćin Susreta, Milivoju Mladenoviću koji je uspeo da animira velik broj sponzora, 44. susreti profesionalnih pozorišta Vojvodine održani su u izuzetnoj pozorišnoj atmosferi i uspešnoj organizaciji.

Treća sednica Zajednice u 1994. godini održana je u Subotici u Dečjem pozorištu – Gyermekszínház „Kurir Jovica” 22. novembra, na dan obeležavanja jubileja, 60 godina postojanja ovog teatra. Na toj sednici odlučeno je da sledeći predsednik Zajednice sa mandatom od godinu dana bude Pavle Vlahović, upravnik, a domaćin 45. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine Narodno pozorište „Sterija” u Vršcu.

U toku 1994. godine Zajednica je, kao i prethodnih godina, ostvarila veoma uspešnu saradnju sa Pozorišnim muzejem Vojvodine, Udruženjem kritičara i teatrologa Vojvodine i Savezom dramskih umetnika Vojvodine.

PREGLED RADA UDRUŽENJA POZORIŠNIH KRITIČARA I TEATROLOGA VOJVODINE U 1994. GODINI

Udruženje je i u protekloj, 1994. godini, koncentrisalo rad na sistematsko praćenje i podsticanje razvoja teatrologije, posvećujući posebnu pažnju – u okviru svojih mogućnosti – na unapređivanje pozorišne kritike i pozorišne istoriografije.

U duhu ovakvih opredeljenja Udruženje je, u saradnji sa zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija i Pozorišnim muzejom Vojvodine, organizovalo u Somboru, 19. aprila 1994. godine, za vreme održavanja 44. susreta pozorišta vojvodine, razgovor na temu *Pozorište i sponzorstvo* sa željom da podstakne pojedince, organizacije i institucije koje deluju u oblasti pozorišnog stvaralaštva, odnosno one koji im stalnim ili povremenim donatorstvom pomažu i omogućavaju da neposrednije realizuju svoje tragalačke želje i htenja, kako bi se zaštitio i sačuvao kontinuitet našeg ukupnog teatarskog delanja. U razgovoru su učestvovali teatrolozi, pozorišni kritičari i sponzori teataru iz Novog Sada, Beograda, Leskovca, Šapca, Zrenjanina i Sombora. Autorizovana izlaganja učesnika u razgovoru biće objavljena u 28. svesci *Almanaha*.

U saradnji sa Pozorišnim muzejom Vojvodine i Kulturnim centrom „Olga Petrov” u Pančevu, Udruženje je organizovalo stručni skup o temi *Pedeset godina pozorišta u Vojvodini (1944–1994)*. Skup je održan 25. oktobra 1994. u Pančevu, sa ciljem da podstakne istraživanja u oblasti pozorišta u Vojvodini u minulih pedeset godina. U njegovom radu uzeli su učešća teatrolozi i pozorišni kritičari iz Beograda, Novog Sada, Pančeva, Zrenjanina, Subotice, Sombora i Vršca.

Kao i ranijih godina, Udruženje je u saradnji sa Uredništvom *Almanaha pozorišta Vojvodine* upriličilo *Razgovor o sezoni 1993/94*, nastavljajući, tako, već tradicionalnu praksu razmatranja celine rada vojvodanskih pozorišta tokom jedne sezone. Razgovor je održan 10. novembra 1994. u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház, a autorizovana izlaganja njegovih učesnika publikovana su u 28. svesci *Almanaha*.

Značajan doprinos dali su predstavnici Udruženja i radu niza skupova, manifestacija i razgovora koji su se doticali po-

zorišnih ili teatroloških tema. Njihovo učešće bilo je naročito zapaženo u radu stručno-naučnog skupa *o Školskom pozorištu kod Srba* (Novi Sad, 31. maja 1994), na tribini *Portret pozorišnog umetnika*, koja je bila posvećena radu scenografa Vlade Rebezova, reditelja Dimitrija Đurkovića, kostimografa Stane Jatić i glumaca Bore Stojanovića i Đer-

da Feješa, kao i na brojnim promocijama knjiga iz oblasti pozorišta.

Posebno treba istaći doprinos članova Udruženja izradi teza i stručno-naučnih pregleda i elaborata za niz razgovora i skupova, o kojima je, gore, bilo reči, a koji su predstavljali osnovna polazišta za njihove obrade i razmatranja.

in memoriam

LAZAR BOGDANOVIĆ

(1908–1994)

Rođen je u Detroitu (SAD) 19. avgusta 1908. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Velikom Bečkereku (Zrenjanin). Kao gimnazijalac, 1927, na podsticaj svoga profesora istorije Miloša Stanojevića, poznatog sokolskog predvodnika, prvi put se pojavio na sceni amaterskog pozorišta – u predstavi *Ciganin Sigligeti Edea*. Po završetku gimnazije, dobivši stipendiju, upisao se na Teološki fakultet u Beogradu. Kao student, tada se priključio tamburaškom orkestru u menzi „Vojvodanska trpeza”. Ubrzo napušta studije teologije i upisuje se na Pravni fakultet; posle dve godine prekida i ove studije i vraća se u Veliki Bečkerek. U međuvremenu, odmah po osnivanju Radio-Beograda, 1929. godine, svira u Tamburaškom orkestru Radio-Beograda. U Velikom Bečkereku odnosno Petrogradu, je od 1930. sve do početka Drugog svetskog rata zaposlen u Uredu za socijalno osiguranje kao činovnik. U tom periodu jedan je od najuspešnijih glumaca i reditelja u Sokolskom pozorištu „Matica” (režije: *Dupla punica*, *Bura u čaši vode*, *Stari Hajdelberg*, *Oslobođenje Koste Šljuke*, *Igra u dvorcu*, *Pučina*, *Narodni poslanik*, *Čikina kuća*, *Zulumčar*, *Kir Janja*, *Pucanj iz publike*, *Vlast i Analfabeta*, *Zla žena*, *Madam Mongoden*, *Crkveni miš*); uloge: Kočkarjov (*Ženidba*), Gliša Šandura (*Na poselu*), Uncelman (*Bura u čaši vode*), Leopold calkelner (*Kod belog konja*), Karl Hajnrh (*Stari Hajdelberg*), Milič, docnije i Zdravko (*Đido*), Gromov (*Paviljon br. 6*), Šincl (*Crkveni miš*), Spasoje Blagojević (*Pokojnik*), Agaton Arsić (*Ožalošćena porodica*), naslovne uloge u predstavama *Dupla punica* i *Vitez* i mnoge druge. U tome razdoblju, takođe, budući da se odlikovao individualnim glumačkim izrazom, učestvovao je u mnogim predstavama Srpskog narodnog pozorišta i beogradskog Narodnog pozorišta (Sekcija za Dunavsku banovinu) prilikom njihovog gostovanja u gradu na Begeju, odnosno bio je partner istaknutim beogradskim

glumcima koji su gostovali u Sokolskom pozorištu „Matica”. Tako je igrao sa Dobricom Milutinovićem, Pavtom Bogatinčevićem, Desom Dugalić, Dušanom Radenkovićem (koji mu je, po vlastitom priznanju, bio uzor), Svetolikom Nikačevićem, Ljubinkom Bobić, Božom Nikolićem... Sa Žankom Stokić je u *Gospodi ministarki* bio Ujka Vasa, a kao Mitke bio je partner Milevi Bošnjaković, Ljubici Lazarevoj i Ljiljani Rebezov u ulozi Koštane.

Period od 1941. do 1945. proveo je u nemačkom zarobljeništvu. Po povratku u Zrenjanin nastavio je, uz činovnički posao u Okružnom uredu za socijalno osiguranje, glumačku aktivnost u zrenjaninskom amaterskom Pozorištu, koje je 1946. profesionalizovano. U Narodnom pozorištu „Toša Jovanović” u Zrenjaninu bio je glumac, reditelj i upravnik (od 1948. do 1950). Prva njegova posleratna uloga bio je Kočkarjov u Gogoljevoj *Ženidbi*, a zatim su sledile: Jevrem Prokić (*Narodni poslanik*), Jerotije Pantić (*Sumnjivo lice*), Hljestakov (*Revizor*), Života Cvijović (*Dr*), Anta (Pokojnik), Srečković (*Šuma*), Kaleb Plamer (*Cvrčak na ognjištu*), Mitke (*Koštana*), Zajcev (*Dan odmora*). Mnoge od tih predstava je i režirao: *Stanoje Glavaš*, *Narodni poslanik*, *Sumnjivo lice*, *Dva cvancika*, *Šuma*, *Koštana*, *Hajduk Stan-ko*, *Svoji smo – sporazumećemo se...*

Iako ga je 1947. J. Lj. Rakićin zvao da pređe u SNP, glumac najstarijeg srpskog pozorišta Bogdanović je postao tek 1950. Od 26. avgusta te godine do penzionisanja, 15. avgusta 1967, Lazar Bogdanović je član Drame Srpskog narodnog pozorišta. U njemu je ostvario šezdesetak uloga: Dušan (*Livnica*), Pavle (*Dorčolska posla*), Ujka Vasa (*Gospoda ministarka*), Đedo (*Ka novim obalama*), Laka Lazić (*Nad popom popa*), Gazda Miladin (*Sumnjivo lice*), Trahanake (*Izgubljeno pismo*), Gladnica (*San letnje noći*), Mitar (*Pokondirena tikva*), Čamča (*Familija Sofronija A. Kirića*), Arhipov (*Poniženi i uvređeni*), Džidža (*Varalica u Bečeju*), Kasanj (*Gospodin lovac*), Nad Pal (*Rodoljupci*), Lerincke (*Porodica Tot*), Bezazlenko (*Vesele žene iz Vindzora*) itd. Iz

penzije je reaktiviran septembra 1967. da bi do 1970. obavljao dužost sekretara Srpskog narodnog pozorišta. Kao penzioner igrao je i svirao u tamburaškom sastavu u predstavi *Selo Sakaule, a u Banatu sve* dok je ona bila na repertoaru.

Na I susretima vojvodanskih pozorišta, 1947, nagrađen je za ulogu u predstavi *Svet*; za svoj pozorišni rad nagrađen je još u dva maha novčanom nagradom: od Povereništva za kulturu i umetnost 1951. i od Narodnog odbora Sreza Novi Sad 1961.

Pozorišna kritika je visoko cenila glumačko umeće Lazara Bogdanovića. U prvoj generaciji pozorišnika posle završetka Drugog svetskog rata on je pripadao snagama koje su nosile repertoar, na kojima je do dolaska školovanih glumaca počivalo naše pozorište. Krasile su ga mnoge vrline sa kojih je bio omiljen i u pozorišnim kolektivima i u privatnom životu. Pripadao je onom soju ljudi koji prožive život u razumevanju sa svetom, bez neprijatelja.

Umro je 8. septembra 1994. u Novom Sadu, u Domu penzionera na Novom naselju.

Vera Vasilčić

BOŠKO ZEKOVIĆ

(1911–1994)

Dvadeset godina posle odlaska u penziju, sa mesta upravnika Pozorišta mladih, otišao je s poslednjim danom leta (21. septembra 1994), zauvek, put nama neznanih i do kraja nedefinisanih prostora onostranog, Boško Zeković. Kao da se požurio da u toj velikoj nigdini sustigne sebi i nama drage prijatelje i kaže im šta je to sad sve drugo i u teatru, i u Novom Sadu, i u Vojki. A drugačije je, na žalost, sve i ništa isto nije.

No, bez obzira šta je u životu radio i čime se bavio, mogao je, s pravom, poput Luja Žuveca, da kaže: „Ja imam samo jedan zanat; niti sam bio, niti jesam išta drugo do pozorišni čovek“. Ili, još tačnije, čovek pozorišta.

Rođen je 10. avgusta 1911, u centru sveta, u Vojki (a i gde bi?) i u njoj završio osnovnu školu. Nižu gimnaziju učio je u Zemunu, a za učitelja se spremao u Somborskoj preporandiji. Učiteljjući u Kuzminu i Vojki studirao je filosofiju na beogradskom Universitetu. Za vreme onog, Drugog svetskog rata, propatio je kao rezervni oficir i Kriegsgefangener u logorima Osnabrika i Nirnberga. Po povratku u zemlju završio je Višu pedagošku školu – Odsek za ruski

jezik i književnost i predavao u Učiteljskoj školi u Sremskim Karlovcima. U diplomatskoj službi proveo je dve godine – u Ambasadi FNRJ u Varšavi i Ministarstvu inostranih poslova u Beogradu –, da bi se, potom, ponovo vratio pedagoškom radu, najpre kao nastavnik Muške gimnazije i Škole učenika u privredi, a potom kao profesor i direktor Državne pozorišne škole u Novom Sadu. Najzad, ili tačnije pre svega, četrnaest godina bio je upravnik Pozorišta lutaka odnosno Pozorišta mladih.

Značajna pozorišna iskustva Zeković je stekao kao direktor Srednje pozorišne škole, „šegrtujući“, kako je ne retko umeo da kaže, uz J.Lj. Rakitina, Radoslava Vesniću, Milenka Šuvakovića, Ivanku Veselinov, Luku Dotlića, Marija Hvalu i druge. Istina je, ipak, da je njome rukovodio umešno i mudro. Uostalom, ne treba prevideti činjenicu da je novosadska škola jedina koja je ostavljena još desetak godina da radi posle osnivanja pozorišnih akademija, a da su sve ostale – u Zagrebu, Sarajevu i Nišu – bile ukinute, kao i da su je u vreme njegovog direktorovanja završili brojni, kasnije veoma afirmisani dramski i filmski umetnici: Velimir-Bata Živojinović, Dragoljub Milosavljević Gula, Jelvo Dušanović, Bora Stojanović, Ilija Slijepčević, Rade Kojadinović, Dobrila i Dragiša Šokica, Anđelija Vesnić, David Tasić, Milka Lukić i još mnogi, mnogi drugi koji igraju ili su igrali na scenama Beograda, Novog Sada, Niša, Sombora, Podgorice, Banjaluke, Vršca, Zajččara... A to nešto govori.

Nesumnjivo najvažniji period Zekovićevog života i rada je onaj koji je proveo u Pozorištu mladih. Ušavši u njega, brzo je uvideo da se ono mora povesti putem „formulisano profesionalnog teatra“, kako je običavao da kaže Miloš Hadžić, što je, u stvari, značilo prevodenje iskustava razvijenijih pozorišta na specifičnu materiju pozorišta lutaka i izraza koji odgovara psihologiji deteta. Zahvaljujući njegovom zalaganju Pozorište je ubrzo konsolidovano, kadrovski ojačano, programski usmereno na sistematski, studiozan i efikasan rad. Tokom ovog perioda Pozorište mladih je stabilizovalo repertoarsku politiku, uspostavilo saradnju sa domaćim i stranim dramskim autorima i rediteljima, utrostručilo broj predstava, proširilo radius kretanja i delovanja od najzabitijeg dela Vojvodine, do scena širom Srbije i Jugoslavije, osvajajući na desetine hiljada najmladih gledalaca i zadobijajući njihova srca i njihovu ljubav.

U tim godinama je Pozorište mladih prvi put, u četiri decenije dugoj istoriji, prešlo granice naše zemlje igrajući na pozornicama Poljske, Rumunije i Nemačke. Njegovom inicijativom ansambl je otpočeo sa prikazivanjem predstava na mađarskom i slovačkom jeziku, a 1973. godine, kao rezultat tih napora, i najmladi Šiptari su videli, prvi put, lutkarsku predstavu na svom maternjem jeziku. Na čelu ansambla bio

je, ne bez ponosa, na Festivalu djeteta u Šibeniku, na susretima pozorišta Vojvodine i lutkarskih pozorišta Srbije.

Veoma aktivan u pokretu teatra za decu i omladinu, Zeković je naročito doprineo radu i aktivnostima Jugoslovenske sekcije UNIMA, Međunarodne organizacije pozorišta za decu i omladinu ASITEJ, čiji je bio prvi potpredsednik, Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine i Majskih igara u Bečeju. Pored niza javnih društvenih priznanja odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vencem i Ordenom hiljadu godina postojanja Poljske za negovanje kulturnih veza ove zemlje sa našom.

Van svake je sumnje da se radovao i gordio odličjima. Ali ljubavlju svoje publike – dece – ponosio se neizmerno. Iako je za sebe, ne bez ironije, govorio da je propali baron, postajao je namah gizdclin i hvastavac kada bi mu na desetine klinaca i klinceza, raširenih ruku, poletelo u zagrljaj pokušavajući, uz to, da osvoje i mesta u gledalištu. Ne znam da li je igde postojao upravnik koji je poznavao i kojeg je poznavao svaki posetilac njegova teatra. Za te male velike ljude on je bio inkarnacija pozorišta u koje stalno dolaze, a ići u Pozorište mladih značilo je ići u čika-Zekino pozorište. Trudio se da to ogromno poverenje nikada ne izneveri, da ih dočeka i isprati, da ih zapamti mališanima, prepozna na ulici studentima i ponovo se – radujući s njima – obre kao i svaki valjan domaćin njihovoj deci, a često i deci njihove dece. Biće da je to mogao samo čovek čija je ljubav prema najmladima bila beskrajna, kojima je štedro davao parče srca i parče duše, a oni mu na ljubav uzvraćali ljubavlju i poverenjem.

Poliglot, vrsni prevodilac i setni lirik, pored pozorišta najviše je voleo poeziju i satima je naizustno govorio, misleći, pri tom, uvek, na daleku, nepreboljenu, zelenooku Špankinju Sančes Arkas Krus, otrgnutu od njega maglama Šlezije. A voleo je, kao i život, žestoko, iroški, sremački i vojački. Zauvekno.

Sa Boškom Zekovićem, valja i to reći, odlazi čitava jedna epoha, nastala i uobličavana u prvim desetlećima ovoga veka. Ona radina, bojovna, ali i gransenjerska, iz koje, evo, sve više" jedan po jedan odhodu vlastela". Zato mi, valjda, i ne preostaje ništa drugo do da kao Horacije, prijatelj i drug Hamletov, ponovim njegove reči na rastanku sa Kralevićem Danske: „Laku noć, mili Kneže“.

Miroslav Radonjić

VOJISLAV KRSTONOŠIĆ

(1912–1994)

Kada je 14. juna, sada već daleke 1950. godine, Izvršni odbor Narodnog odbora grada Kikinde, doneo Odluku o formiranju Uprave Gradskog pozorišta u Kikindi, sigurno da nije mogao naći pogodniju ličnost za upravnika od profesora tadašnje „potpune Gimnazije“ Vojislava Krstonošića. Da je to tako svedoče i podaci da je uprava na čelu sa Vojislavom Krstonošićem, vrlo marljivo prionula na rad i da je uspela da organizuje pravi pozorišni život, odnosno da već do početka decembra pripremi dve, a u toku prve sezone (1950/51), čak osam premijera. To je bio veliki impuls da se pozorišni život u Kikindi nastavi i bitiše neprekidno već punih četrdeset i pet godina. A, u toku tih četrdeset i pet godina, Vojislav Krstonošić je bio prisutan u pozorišnom životu sve do smrti. Istina, ne onako aktivno kako je počeo, ali bar sugestijama i savetima. Počeo je vrlo vredno. Pored toga što je bio upravnik, bavio se, i to uspešno, i režijom. Sa svojih četrnaest režija, spada u red reditelja sa najviše režija u Kikindskom pozorištu. Pored rada na razvoju i unapređenju Pozorišta u Kikindi, Vojislav Krstonošić je bio vrlo angažovan, cenjen i poznat u amaterskom pozorišnom životu zemlje. Za vreme aktivnog rada u Kikindi bio je angažovan u savezima amatera Srbije i Vojvodine, čime je doprineo da se o pozorišnom životu Kikinde čuje i šire i da Kikinda postane i ostane, pune trideset i tri godine, grad susretanja pozorišnih amatera Vojvodine.

Svojim radom Vojislav Krstonošić je svakako dao pečat vremenu kikindskom u kome je živeo. Pozorište mu je bilo strast, a pedagogija poziv. Umneo je i znao da svoju strast i poziv sjedini i pametno iskoristi. Utemeljio je vrlo ozbiljan, sistematski i kontinuirani pristup pozorištu koji traje do današnjih dana. Vrlina mu je bila što postignutim rezultatima nikad nije bio zadovoljan, uvek je želeo i više i bolje. Imao je običaj da kaže: „ne mogu reći da sam svojim radom sasvim srećan, ali srećan sam što mogu reći da nisam nesrećan“. A, bio je srećan. Bio je srećan uspesima koje je „njegovu pozorište“ – pozorište koje je on osnovao, postizalo. Ophrvan bolešću, vezan za postelju, uspevao je da dođe do telefona, da pozove Pozorište ili se odazove pozivu, da pita, da čuje kakvi su planovi, šta se priprema, kuda se ide, kako je bilo... I skoro na kraju života bio je ponovo srećan.

O proslavi 40-togodišnjice Pozorišta (1990), donesen je kolima do izložbene postavke, kako bi prigodnim, uvek biranim i savetodavnim rečima, otvorio izložbu na kojoj su bili eksponati iz doba kada je on stvarao.

Umro je 21. 10. 1994. godine, ne dočekavši da se raduje do sada najvećim uspesima „svoga pozorišta“ koje je te sezone (1994/95) učestvovalo čak na četiri festivala zajedno sa najvećim i najpoznatijim pozorištima Jugoslavije.

Sava Savin

JOVAN VILOVAC

(1920 – 1994)

U večni san bez sna otišao je od nas 27. oktobra 1994. godine doajen novinarstva, veliki zaljubljenik teatra. Zaklopila se poslednja stranica novina, spustila se zavesa njegovog života. U knjigu nebesku otisnut je neizbrisivi pozorišni plakat, ispisan novinski impresum, u kojima nema promena, ni priziva. Nastupio je kraj fizičkog bitisanja, podložnog svakojakim nevoljama, koje živ čovek nekada teško izdržava – nastao je neumitni mir, koji ni mi njegovi najbliži prijatelji i drugovi nećemo da remetimo. Nije najtužnije, kaže se, to što se smrću sve završava, već što posle nje ništa ne započinje. Ali u nama koji smo ga voleli, poštovali i cenili, ostaju uspomene, koje ćemo nositi dok živimo, sećajući se svih onih lepih trenutaka koje nam je podario, kad smo se zajedno radovali životu, kada smo puni snage jurišali da osvajamo carstvo duhovnosti.

Jovan Vilovac – Jovica, Joca, Jocika – dete je boginje Tali-je: rodio se u Novom Sadu u glumačkoj porodici. Došao je na svet 18. novembra 1920, osamnaest godina posle starijeg brata Milana i dvadeset godina posle sestre Zorice, koja se na novosadskoj sceni prikazala „u punom sjaju svog velikog talenta“. I otac i mati, slavni glumci „narodnog mezimčeta“ Srpskog narodnog pozorišta, odgajali su i svoje „mezimče“ Jovicu u duhu ljubavi prema teatru. Bio je predodređen posle mature da zaigra na daskama. Od onoga momenta kad je kao dete zaspao u krilu Čo Čo San alijas Božane Dubske u operi *Madam Baterflaj*, usud ga je blagoslovio za glumca. Stupio je 1939. u pozorište, ali je rat nasilno prekinuo taj rad. Oca Vojislava streljali su okupatori pod optužbom da je srpski nacionalista, a mati Katica, ophrvana tugom i za prerano preminulom kćeri i za izgubljenim mužem, nije dočekala živa kraj rata.

Zarad pozorišta žrtvovao je diplomatsku ili visoku činovničku poziciju, vratio se iz Beograda u rodni Novi Sad. Radio je pre toga u Komisiji za ispitivanje ratnih zločina, a pozorište ga je čekalo: mlad, vitak, lepe pojave, prijatnog glasa, bio je stvoren za junaka novog doba, onoga koga je „kalio čelik“.

Pamtimo ga kao poletnog Popivu u *Dundu Maroju*, visprenog Mitu u *Laži i paralaži*, kao veselog mornara Pičorkina u *Vasi Železnovoj*, kao neodoljivog Leandra u *Skapenovim podvalama*. Izuzetno inteligentan, teatarski obrazovan, nije mogao da izbegne ni ulogu reditelja (*Pop Ćira i pop Spira*). Ostaće nedokučiva tajna šta ga je nateralo da ode iz pozorišta, kad mu se smešila blistava karijera, najpre u pozorišni odsek povereništva za kulturu, pa 1949. u *Slobodnu Vojvodinu* pravo za urednika kulturne rubrike. Mi mladi smo ga dočekali pomalo s nepoverenjem – šta će glumac u žizama u novinarstvu – ali nas je brzo osvojio svojim drugarskim odnosom, spremnošću da se uživi u novinarski poziv, neposrednošću, osećanjem za pisanu reč, spretnošću da otkrije sve tajne novinarskog i uredničkog posla. Bio je blistavi urednik, koji je smelo probijao agitropovsku užtogljenost, težeći novom slobodnijem izrazu. Uvodio je nove rubrike i stranice, usmeravao list, od 1953. pod današnjim imenom *Dnevnik*, u moderne demokratske tokove. Nije bio čovek od politike, već od mašte i poezije, teško su mu padale funkcije glavnog urednika i direktora *Dnevnika*, od 1974. i 1975, ali je platio i taj danak potrebama kuće. Pisao je lako i nadahnuto, ostaće iza njega stotine potpisanih i nepotpisanih tekstova. Pozorišne recenzije, stručno i kritički pisane, ali s poštovanjem prema naporu i rezultatu pisca, glumaca, reditelja ili scenografa, bile su one spona koje su ga dugo vezivale za mladalacku ljubav prema teatru.

Ako ima istine u pesničkom uverenju njegovog prijatelja i kuma Miroslava Antića da duh pokojnika lebdi negde u zvezdanim sferama, onda i naš Joca Vilovac, kako je napisao u svojoj zbirci pesama *Vetrovi nikad ne kasne*, za koju je Antić rekao da je mudra liriska prepiska sa životom – da citiramo stih iz te zbirke – nije sad sam, u njemu „raste cvet laste i jedan svet crvenog krova sa dimnjacima od snova“.

dr Dušan Popov

EUGEN VERBER

(1923 – 1995)

Prvog januara je umro, a 5. januara 1995. godine je sahranjen na jevrejskom groblju u Beogradu, glumac, poznati prevodilac i judista, saradnik nekoliko najpoznatijih svetskih enciklopedija iz oblasti jevrejske književnosti i stoga se s pravom pitamo gde ćemo još naći ličnost koja je, kao on, spajala glumačku i naučnicku prirodu, poznavanje tajni historijskog umeća i um znalca jezika kumranskih rukopisa? Gde ćemo još naći glumca lutalicu na širokim prostorima od Sarajeva, preko Banjaluke, Novog Sada, Niša i Beogra-

da, s njegovim Lepršićima, Ninkovićima, Prokićima, Tomerlinima, Morganima, Duljebovima, Aurelima i Smetaninima, i čoveka, koji je, kako bi on to rekao, imao sitzfleisch da izuči temeljno tolike reči jidiša, hebrejskog, sa savremenom ivrit varijantom, srpskog, mađarskog i nemačkog. A svoje znanje engleskog i drugih evropskih jezika smatrao je nečim što se podrazumeva. Imajući na umu da je Subotičanin (rođen jednog ovakvog januara 1923. godine) ja zapravo i ne znam koji mu je jezik od svih tih bio maternji. Po znanju njemu su svi ti jezici bili maternji. A spadao je u ljude koji nisu znali samo reči nekog jezika, već je to podrazumevalo znanje istorija, religije i umetnosti tih naroda. A poznavati kulturu drevnog jevrejskog naroda, Nemaca, Mađara, i onih naroda koji govore jezik kojim ja sada govorim, znači biti istinski svestrano obrazovan.

Njegovog kolegu iz 16. veka slavnog Bena Džonsona, dok još nije bio slavan, znanje latinskog jezika spaslo je, prema tadašnjim uzusima, u poslednjem času smrtne kazne. Ali usud nije poštedeo našeg Eugena Verbera u 72. godini života za sva njegova retka znanja i za njegovu dobrotu. Kud sad odoše sve te lepe reči bogatih jezika koje je znao? Znam, postale su vetar, pahuljice, pepeo, zvuk njegovog glasa koji nam još odjekuje u ušima.

Bez njega ne bismo znali za mudre reči *Talmuda* koje je probrao i preveo. Ne bismo znali kako da napravimo kako valja Šagalovskog *Violinistu na krovu* i viteškog *Dibuka*. Neki radoznali mladić ili devojka bez njega ne bi mogli da zavire u tajne *Kumranskih rukopisa* i saznaju za hrišćanstvo pre hrišćanstva, niti da pročitaju bajne priče koje je stvorio njegov narod litalica.

Imajući Verbera pored sebe, a bio je takav zanesenjak i posvećenik pozorišta, ali i da ste ga *UVEK* imali pored sebe, bili smo u stalnom dosluhu sa starinom, sa izvorima ljudske misli i pisane reči.

Jovan Ćirilov

VLADIMIR TOPOLKOVIĆ

(1910 – 1995)

Na vest o smrti *Vladimira Topolkovića* (Zagreb, 19. XI 1910 – Novi Sad, 19. I 1995), korepititora, šefa hora i dirigenta Opere sa Baletom Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, podsetili smo se na onu prvu generaciju muzičkih poslenika koji su, nakon probujale kataklizme Drugog svetskog rata, učestvovali u ponovnom radanju i razvijanju operke delatnosti na sceni Srpskog narodnog pozorišta, među kojima je Topolković zauzima vidno mesto.

Njegov životni put bio je trnovit i krivudav, ali u isto vreme nekako sudbinski usmeren prema delatnosti kojom će se na kraju uspešno baviti.

Roden u veoma siromašnoj porodici, rano je ostao bez roditelja, pa detinjstvo provodi kao usvojenik jedne učiteljice u selu Hlebinama kod Karlovca. Pokazane muzičke sklonosti počinje razvijati u Muzičkoj školi Konzervatorija, kada se kao jedanaestogodišnjak vratio u Zagreb, a privatno uči muziku i u Koprivnici gde je išao u gimnaziju. Istovremeno je orguljaš i horovoda tamošnjeg franjevačkog samostana, svira u bioskopu i daje časove muzike. Dok pokušava da studira pravo, radi i kao fizički radnik, da bi konačno našao egzistenciju svirajući po kafanskim orkestrima. Taj litalački život dovodi ga pred rat u Novi Sad, gde se ženi Jevrejkom, te mora da se sklanja, prvo u Zemun, pa u selo Golubince. Po oslobođenju radi razne poslove u Okružnoj umetničkoj ekipi u Sremskoj Mitrovici, a zatim se vraća u Novi Sad, gde uskoro započinje njegovo delovanje u Operi SNP-a.

U vremenu punom poleta i ambicija, ali sa izraženim nedostatkom kompletno školovanih kadrova, talenat i spretnost Vladimira Topolkovića, proizašla iz velikog prethodnog iskustva svestranog praktičara, dolaze do punog izražaja, te mu odmah, uz korepititorske poslove, bivaju poveravani i najodgovorniji zadaci rada sa horom i dirigovanja na predstavama. Naročito u periodu od 1960. godine, vodi značajan broj operskih (*Rigoletto*, *Slepi miš*, *Andre Šenije*, *Verter*, *Trubadur*) i baletskih predstava (*Ohridska legenda*, *Kopelija*, *Bahčisarajska fontana*, *Virtuozni balea*), uz rad na vođenju scenske muzike i u više dramskih projekata.

U drugoj polovini svog skoro tridesetogodišnjeg delovanja u Operi sa Baletom SNP-a, pojavom kvalifikovanijih i mladih snaga, njegov dirigentski rad dolazi u drugi plan, što je, verovatno i izazivalo povremene vidljive izlive nezadovoljstva, pa i sukobe sa strogim normama discipline života teatarskog kolektiva. Do odlaska u penziju, krajem 1974. godine, pretežno obavlja korepititorske zadatke u Operi i Baletu, na kojima je svojim poznavanjem materije i akumuliranim iskustvom, bio od neporecive koristi za sve sa kojima je saradivao.

Spomen na Vladimira Topolkovića je spomen na jednog od istaknutih stvaralaca uslova da operka umetnost stane na čvrste noge i postane nezaobilazni deo kulturne tradicije ovog našeg prostora.

Eugen Gvozdanović

DRAGUTIN KOLESAR

(1929 – 1995)

Posle duže i teške bolesti, 20. januara 1995. godine prestalo je da kuca srce istaknutog rusinskog pozorišnog pregoaca Dragutina Kolesara Koleta. Kao član Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu od 1953. do 1975. odigrao je oko sto trideset većih i manjih uloga, igrao u nekoliko filmova i televizijskih serija. Zatim je, već narušenog zdravlja, prešao u Televiziju Novi Sad, kao reditelj u Redakciji na rusinskom jeziku, odakle je 1983. godine otišao u invalidsku penziju.

Bio je vesele naravi, druželjubiv, uvek spreman na pesmu. Lako je sklapao prijateljstva i uvek se ponosio svojim srećnim mentalitetom. Kao samouk naučio je da svira prim i gitaru, a uz to je i lepo pevao, posedujući širok glasovni dijapazon. Reditelji su obilato koristili te njegove sposobnosti.

Dragutin Kolesar Kole rođen je 11. oktobra 1929. godine u Bačincima kod Šida. Posle završene osnovne škole u rodnom mestu, 1940. godine se upisao u klasičnu gimnaziju u Zagrebu, ali je 1943. godine, zbog ratne situacije, prekinuo školovanje. Oslobođenje je dočekao u rodnom mestu i već od prvih dana slobode aktivno se uključuje u kulturno-prosvetni rad. Tokom 1948. godine završava kurs za rukovodioca u kulturno-umetničkom amaterizmu i početkom 1949. samostalno postavlja na scenu u Bačincima Nušičevog *Aralfabetu*, u kome igra i glavnu ulogu. U jesen iste godine upisuje se u srednju glumačku školu u Novom Sadu. Kada je krajem 1949. godine počela sa radom Radio-stanica u Novom Sadu, uspešno je položio audiciju postao pevač-solist, te uz tamburaški Orkestar Slavka Subotina i Aleksandra Aranickog uživo izvodi rusinske narodne pesme. Kasnije je snimio četrdesetak rusinskih narodnih pesama, koje se i danas čuvaju u Fonoteci RNS i povremeno emituju.

Među jugoslovenskim Rusinima Kolesar je poznat ne samo kao dobar glumac i radio pevač, već i kao učesnik mnogobrojnih koncerata, kao sjajan humorista na više priredaba u okviru Festivala kulture jugoslovenskih Rusina i Ukrajinaca „Crvena ruža“, i, najzad, kao dobar reditelj u amaterskim pozorišnim društvima, radio i TV emisijama.

Glumačku školu je završio kao jedan od njenih najboljih učenika, te je odmah dobio angažman u Drami Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, zajedno sa kolegama Dragišom Šokicom, Dobriplom Šokicom, Mihajlom Forum i dr.

Ješ kao učenik Glumačke škole okupio je oko sebe pozorišne amatere u Kulturno-prosvetnom društvu „Maksim Gorki“ u Novom Sadu i svake godine postavljao po jedan ili dva komada, igrajući i sam u njima i gostujući skoro po

svim mestima u Vojvodini u kojima su nastanjeni Rusini. Na taj način on je i praktično utvrđivao svoje školsko znanje i prenosio ga na svoje saradnike.

Prelaskom na profesionalni glumački rad u SNP Kolesar prekida rad sa amaterima. Taj prekid traje više od jedne decenije. Jedan od razloga je i njegovo višegodišnje odsustvo sa scene zbog operacije kičmenog stuba. Ali 1969. godine on se ponovo uključuje u pozorišnu delatnost u rusinskom KPD „Maksim Gorki“, ovaj put isključivo kao reditelj. To je zapravo i početak njegovog najplodnijeg rediteljskog rada. To je vreme kada se osniva Amaterski rusinski teatar „Đada“ (1970), sa dve scene – u Ruskom Krsturu i Novom Sadu – na kojima je Kolesar u periodu od 1971. do 1985. godine postavio ukupno jedanaest pozorišnih dela. Uz to, režirao je u amaterskim društvima u Kucuri, Vrbasu, Šidu i Petrovcima. On je i tamo svoje pozorišno iskustvo prenosio na amatere, pa su, zahvaljujući njemu, Rusini dobili još dva dobra reditelja-amatera – Janka Lendera u Vrbasu i Nikolu Preguna u Kucuri – koji već više od jedne decenije samostalno režiraju.

U toku radnog veka Kolesar je postavio na scenu ukupno dvadeset i osam pozorišnih dela, od toga u Bačincima jedno, Šidu jedno, Novom Sadu sedam, Kucuri tri, Vrbasu jedno, Petrovcima (kod Vukovara) četiri, i u ART „Đada“ na Sceni u Ruskom Krsturu pet i na Sceni u Novom Sadu šest. Treba pomenuti da je bio i reditelj koji je na rusinskim scenama ostvario najviše praižvedbi pozorišnih dela autora iz redova rusinske narodnosti. Bilo ih je osam. Inače, najomiljeniji su mu bili: Sterija, Čehov, Trifković, Nušić, Srećmac, Breht, ali su mu bili bliski i rusinski dramski pisci Stefan Hudak, Mihajlo Kovač, Vlado Kostelnik i dr., čija su dela u njegovoj režiji doživela praižvedbu.

Kolesar je režirao i veliki broj radio-drama na rusinskom, kako za decu, tako i za odrasle, u mnogima igrajući i sam. Putem radija interpretirao je brojne umetničke tekstove. Režirao je i nekoliko humorističkih emisija na rusinskom, emitovanih na televiziji, takode i igrajući i sam u njima. Pored toga, režirao je i nekoliko zapaženih dokumentarnih televizijskih emisija, pa se može slobodno reći da je preko četrdeset godina bio prisutan u kulturnom i javnom životu jugoslovenskih Rusina.

Bez obzira na bolest, koja je bila neposredan uzrok njegovog prevremenog odlaska u penziju, Kolesar je sačuvao vedar duh i stvaralačku sposobnost i u narednih nekoliko godina. Poslednje pozorišno delo – praižvedbu drame *Hricovo vojnikanje* Mihajla Kovača, doajena rusinske književnosti, režirao je 1985. godine, dve godine po odlasku u penziju. Posle toga je još jednom igrao u jednoj televizijskoj bajci, a zatim se tiho oprostio od glumačke i uopšte pozorišne kari-

jere. Povukao se u porodični život pod pritiskom astme, koja je sve više uzimala maha. Povremeno su ga posećivali samo njegovi najiskreniji prijatelji.

Umro je, skrhan bolešću, u svom stanu u Petrovaradinu, a sahranjen je 21. januara 1995. godine na petrovaradinskom Groblju, na Trandžamentu.

Dura Laćak

MOŠA BARIĆ

(1915 – 1995)

Milan Barić, Moše Beraha ili Moša Barić – svejedno.

Ove reči posvećujemo svima onima koji nisu priznavali zid između mašte i stvarnosti, još više od toga, posvećujemo ga čoveku koji je skoro sav svoj ljudski vek posvetio uklanjanju četvrtog zida, reditelju Milanu Bariću, ili Moši Beraha, odnosno Moši Bariću.

Neko ko bude pisao umetničku biografiju Moše Barića, pišaće o prvim umetnikovim koracima u Beogradu, u Akademskom pozorištu i nabrojaće brojne gradove, a mi ćemo, priznavši svakom svoje pokušati da dokažemo da je on zrenjaninski reditelj koji je značajne tragove ostavio u svim vojvodanskim pozorištima.

Slučajno rođen u Skoplju 21. septembra 1915. godine, Beogradanin u drugoj generaciji, što bi rekao Davičo „...Srbin Mojsijeve vere“, ili sam Moša Barić „...Ja sam Srbin jevrejskog porekla“. Sve škole završio je u Beogradu. Čak je, po nekoj tradiciji, započeo i studije prava, i sve to zaboravio i upisao se kao jedan od najtalentovanijih, koji će, docnije, uzdizati srpski teatar, u Glumačku školu 1934. godine kao slušalac prve generacije. Svi učenici te i kasnijih generacija bili su svršeni srednjoškolci, pa prvu glumačku školu pri Narodnom pozorištu u Beogradu, možemo sa puno prava da nazovemo i prvom višom pozorišnom školom u Srbiji.

Još u toku školovanja Moša Barić je pokazivao afinitet prema režiji pa je još tad režirao neke glumačke vežbe pod kontrolom umetničkog oka maestra Josipa Kulundžića. Po završenim studijama (uslovni termin) vodio je Akademsko pozorište u Beogradu, u kome je bio i glavni reditelj, pa se svedoci toga vremena sećaju zapažene predstave antifašističke drame Karela Čapeka *Mati*.

Zatim su došli rat i zarobljeništvo koje je Moši Bariću, rezervnom potporučniku možda i spaslo život. Posebna priča bio je Mošin zarobljenički pozorišni život, ali pomenimo samo to da su očevici pričali o Mošinim ženskim ulogama: to je, s malim izuzecima, jedini period kada se Moša Barić ak-

tivno bavio glumom. Sva ostala Mošina teatarska delatnost bila je režija.

Odmah po završenom ratu i oslobođenju iz ropstva, Barić je nastavio rediteljsku delatnost u Vojvodini, čijim teatrima je ostao veran do penzionisanja.

Do iseljavanja u Izrael, 1951. godine, Barić je bio stalni reditelj u Somboru, Pančevu i Novom Sadu.

U Izraelu je Moše Baraha radio sve i svašta: od najtežih fizičkih poslova, sadeći pomorandže po bezvodnim i žarkim poljima, do vrhunca svoje karijere, kada je postao magacinski radnik, čak i magacioner u „Jafinim“ skladištima. Rediteljski crv mu ni tad nije davao mira pa je i tu režirao neformalnim amaterskim dramskim grupama srpskog i nemačkog jezičkog područja.

Nekadašnji beogradski i novosadski reditelj je, po povratku u Jugoslaviju 1956. godine, morao da okaje svoje grehe preseljenika, jevrejskog Ukletog Holandanina. Posle samo dve režije u Somboru Moša Barić je od 1956. godine, pa sve do penzionisanja 1968, sa kraćim prekidima, radio kao stalni reditelj i umetnički rukovodilac u zrenjaninskom Narodnom pozorištu. Tu je ostvario više desetina zapaženih režija; nabrojaćemo samo najznačajnije, a sebi ćemo dozvoliti reminiscencije, koje su na pisca ovih redova ostavile i najdublji utisak.

Sa podjednako volje i približnim uspehom Moša Barić je u Zrenjaninu režirao sve – od vodvilja do melodrame. Zrenjaninskoj publici Moša Barić se predstavio jednom od svojih nauspešnijih režija, dramatisacijom Ignjatovićevo *Večito mladoženje*, sa jednim od poslednjih romantičnih glumaca Svetislavom Mirkovim u naslovnoj ulozi, a zatim su usledile ništa manje značajne režije Škrakinovog *Tudeg deteta*, Čopićevo i Dedićevo *Nikoletine Bursaća*, Kišonove *Venčanice*, Fejdoove komedije *Muš ide u lov*, Mrožekovog *Tanga*, Nušićevog *Dr*, nezaboravnog *Dnevnika Ane Frank* i režije savremenih, tada još nedovoljno afirmisanih, pisaca Bogdana Jovanovića, Koleta Čašula i drugih.

Čopićevi *Doživljaji Nikoletine Bursaća*, u dramatisaciji Minje Dedića, izvedeni su preko dve stotine puta. Ova predstava je 1960. godine bila, neosporno, antologijsko ostvarenje zrenjaninskog Pozorišta iz nekoliko razloga, kao i niza okolnosti koje su se stekle u jednom vremenu i na jednom mestu.

Uz sve vrline umetnika i stvaraoča Moše Barića treba napomenuti i njegovu društveno-umetničku angažovanost od samog početka bavljenja pozorištem, njegov izrazito antifašistički stav (*Mati* Karela Čapeka, uoči rata) i kritički odnos prema događajima u vremenu njegovog najplodnijeg stvaranja (*Slučaj druga Koprivice* Bogdana Jovanovića).

Moša Barić je poput mnogih spadao u one poslenike vojvodanske kulture koji je predano i talentovano sav svoj umetnički vek uklanjao četvrti zid spajajući scenu i gledalište. Nije bio od onih koji su ga rušili, ali nije bio ni manuelac koji je umetnički živeo od komada tuđih porušenih zidova. Stoga ne smemo zaboraviti ni čoveka, ni delo Moše Barića, koji je zauvek otišao od nas 9. marta 1995, iz njegovog i našeg Zrenjanina.

Nikola Medvedev

LJUBICA RAVASI

(1916 – 1995)

Ima vremena, pozorišnih u kojima se gotovo ništa ne dešava. Ima drama, kostima ili scenografija koje veoma liče jedna na drugu, ali su, ipak, nekako različite. Još rede ima velikih uloga i njihovih neponovljivih tumača. Tačnije, ima glumaca koji se nikako ili teško mogu zaboraviti.

Možda se, uostalom, još poneko i seća vremena kada je Pera Dobrinović „slikajući svoj tip kroz ceo komad, živeo u njemu od prvog izlaska na pozornicu” poigravajući se, naizgled, ulogom „veselo, kao ugojci, mladi tragos”, da bi pred kraj, bar u sećanjima mladog Crnjanskog, komponovanim sa uspomena, prigovorio, valjda, prvi i jedini put kako teatar leći „od krvi, besa i ubijanja”. Možda još uvek poneko pamti ponesena kazivanja gledalaca o Milki Grgurovoj, Coci Đorđević i Milki Marković. Možda mu danas dolaze u sećanja dorćolske i zulumćarske noći Čiča-Ilije Stanojevića i Dobrice Milutinovića. Možda, opet, jegerovska monumentalnost Milivoja Živanovića, kreativno-ekspresivna snaga Ljubiše Jovanovića, antička uzvišenost Marije Crnobori, ne često sretana persiflaža Rahele Ferari ili, pak neodoljiva jednostavnost Mire Stupice, uvek spremne na izazivanje požara u gledalištu...I sve je to svet našeg pozorišta danas i pre. Upravo toj plejadi moćnih, najvećih, satvorenih od najplemenitije kovine talenta i umeća priključila se, još poodavna, neprevaziđena prvakinja Srpskog narodnog pozorišta Ljubica Ravasi, zauzevši mesto jednako-pravno, izuzetno i nje dostojno.

Napuštajući rodnu Čentu – u kojoj je rođena 25. avgusta 1916. – verovatno, nije ni pomišljala da će jednoga dana postati glumica. Međutim, napuštajući sedmi razred velikebečkerečke Gimnazije i pristupajući novosadskom Pozorištu – bila je već u to уверена. Kasnije, kako to obično biva, došle su godine dugog i upornog rada, godine, u kojima se njen impresivni talenat sve više potvrđivao. Rođena da bude glumica ona je, istovremeno, postala večiti zarobljenik ali

i zaljubljenik dramske reči i teatra, kojima je poklonila sve: prodoran glas, ruke i oči, lice koje govori ali i onaj, za nju tako karakterističan, zarazni, masni smeh koji u talasima zasopluje dvoranu.

Ima dramskih umetnika koji su predoređeni za jednu vrstu uloga. Ima slavni epizodista koji su ostvarili zapaženije kreacije od prvaka. Ali ima i takvih, kakva je bila Ljubica Ravasi, koji nemaju svoj fah „jer su svi fahovi njihovi”. Uostalom da nije tako kako bi joj bilo moguće da jednoj čitavoj galeriji likova, nimalo sličnih i tako različitih, udahne život? Grušenjka, Fjokla Ivanovna, Petrunjela, Zelenička, Ranjevaska, Arkadina, Sara, Kraljica Gertruda, Mirandolina, Margetička, Koštana, Fema, Gospoda Aleksandra, Majka Hrabrost, Lizistrata, Serafina dela Roze, Juliška, Hoster Kolijer, Gospoda Pečom, Filumena Marturano, Klara Zahanasijan, Živka Ministarka, Gospoda Žurden, Varvara Stavrogina – samo su neke od preko stotinu i pedeset uloga Ljubice Ravasi.

Poštujući zakone o bezostatnom predavanju uloji, koje je, još svojevremeno, ispisivala zajedno sa svojim prvim rediteljima Vereščaginom i Masukom, ona se u pozorištima i na pozornicama Skoplja, Niša, Kraljeva, Rijeke i, dakako, najviše njenog Srpskog narodnog iz dela u delo poistovećivala sa osobama drugačijeg imena, nazora i iz sasvim različitih sredina. Ona, zapravo, nikada nije ni umela drukčije do da upornošću i tvrdoglavošću istraživača pristupi rešavanju brojnih formula glumaštva po kojima su tekst, rad, kostim i šminka uvek morali biti jednaki liku. Izgradivši takve principe, Ljubica Ravasi je skoro četrdeset godina živela svoj život umetnika bez ostataka, od svitanja do večerja, od paljenja do gašenja reflektora duboko уверена da istinski stvaralac ne može i ne sme da živi do, baš, tako.

Zahvaljujući njoj, njenim brojnim glumačkim lepotanjima i obmana stvarnijim od realnosti i njenim poimanjima teatra nije nimalo bilo teško prihvatiti i usvojiti hipotezu o tome da glumačka umetnost nije efemerna kako se često, nazlobro misli, kazuje ili piše, da delovanje jedne predstave ili kreacije darovitog glumca ne iščezava, nego traje dugo, čak na neki način zauvek, kao što zauvek traje sve ono što je među ljudima stvaralačko.

Završivši gotovo sve što je namislila, gospoda Ravasi povukla se, nekako namah i nenadano, u neki njoj nepripadajući san. Ili je, možda, tog 15. marta 1995, otišla u neku od svojih slika. A zašto da ne?

M. R.

FRANJA HAJEK

(1933 – 1995)

Franja HAJEK je bio solista u Baletu SNP-a niz godina. Otišao je u svet da umetnost baleta upije, nauči i preda drugima. Ostao je u sećanju mnogih Novosadana kao Mercurio u *Romeu i Juliji*, neko ga se seća kao Benoa, Prinčevog druga u *Labudovom jezeru*, a nezaboravan je njegov, Pas de deux u prvom činu *Žizele*.

Rođen je u Subotici (28. juna 1933), doselio se sa porodicom u Novi Sad, gde je završio osnovnu školu. Odatle se uputio u Beograd, gde završava Srednju filmsku školu (1953), a pohada i Srednju baletsku školu. Novembra 1953. postaje član Baleta SNP-a u Novom Sadu i vrlo brzo dobija solističke uloge. Odmah je zapažen kao radan, poletan i ansamblu odan član, željan znanja do nezasitosti. Pokušavao je da pomiri odanost „svome“ sa željom da „kod drugih“ nauči nešto što tada kod svojih nije bilo. Taj pokušaj odvajanja nije za njega bio ni lak ni jednostavan. Zato u kraćim prekidima odlazi najpre u Klagenfurt, pa se vraća kući; odlazi, zatim u Frankfurt, gde je uspešan i oseća da tamo može biti, ali još jednom se vraća, svojim, da bi avgusta 1963. definitivno otišao „tamo“ i ostatak karijere i života proveo u Nacionalnom pozorištu Bavorske državne opere u Minhen. U ovom ansamblu je zapravo ostvario svoje umetničke i lične domete. Nakon saobraćajne nesreće karijeru baletskog igrača zamenio je drugim, korisnim umetničkim poslovima u istoj kući. U povodu iznenadne smrti (18. marta 1995), Bavorski državni balet je premijeru *Labudovog jezera* (22. III 1995) posvetio njemu i tim povodom štampao obaveštenje u kojem se kaže da je Franja Hajek bio najpre dugogodišnji igrač Baleta Bavorske državne opere, a nakon toga preuzeo rukovođenje njene Biblioteke. Bio je jedan od vrlo angažovanih i odanih prijatelja Kuće i u radu entuzijasta i nesebičan u zalaganju za prosperitet Baleta. Novi notni materijal za *Labudovo jezero* bio je njegov poslednji posao koji je pripremao više nedelja i radnih večeri.

Na parti koju je to pozorište štampalo u povodu smrti Franje Hajeka stoji još citat Sent-Egziperija: „*Može se dobro videti samo srcem. Suština se očima ne vidi.*“ Odabran je upravo taj citat koji dobro pokazuje ličnost Franje Hajeka – uvek okrenut drugima, postojao je jedino kao odraz njihovih ispunjenja. I dok je bio „tamo“ družio se sa svojim „ovde“. Pre nekoliko godina sam ga sreća u Dubrovniku. Lepota grada i lepota njegove duše stopili su se u jedan srdacan zagrljaj, njegove neposredne dečje duše.

Svenka Savić

JANKO PAVLOVIĆ

(1931 – 1995)

Redove rusinskih pozorišnih pregalaca 28. marta 1995. godine napustio je zauvek Janko Pavlović, dugogodišnji glumac-amater, jedan od osnivača Rusinskog narodnog pozorišta „Đada“, aktivan član hora i jedno vreme predsednik KUD „Maksim Gorki“ u Novom Sadu.

Janko Pavlović je rođen u Ruskom Krsturu 18. juna 1931. godine. Jedan je iz prve generacije učenika Prve rusinske gimnazije, koja je počela sa radom 25. februara 1945. godine u Ruskom Krsturu. To je generacija koja je više od četiri decenije bila glavni nosilac kulturnog života Rusina u posleratnoj Jugoslaviji. Pored toga što je imao glumačkog dara, Pavlović je posedovao i zapažene organizacione sposobnosti i umeo lepo da peva, izrazito dubokim basom. Bio je korpulentan, temperamentan, komunikativan i druželjubiv. Već 1948. godine, pod rediteljskom rukom Petra Rizniča Đade, aktivno se uključio u pozorišnu delatnost kao glumac-amater, da bi u amaterizmu radio skoro četrdeset godina. Kao što je karakteristično za većinu rusinskih kulturnih pregalaca, i Janko Pavlović se od rane mladosti uključio i u rad horske družine. Od 1959. godine, kada počinje da službuje u Novom Sadu, aktivno peva u horu KPD „Maksim Gorki“ (kasnije KUD), mada to nije bilo uobičajeno za jednog službenika Službe državne bezbednosti. Kada je 1980. godine formirana muška pevačka grupa *Novosadski drugari*, Pavlović je, takode, bio jedan od njenih članova, snimivši dvadesetak pesama koje se i danas povremeno emituju na talasima Radio-Novog Sada.

Ipak, treba naglasiti da je Janko Pavlović najveći doprinos rusinskoj kulturi dao kroz svoju pozorišnu delatnost. Od 1969. do 1985. godine bio je jedan od najaktivnijih članova Amaterskog rusinskog teatra (kasnije Rusinskog narodnog teatra) „Đada“. Tu je stekao i najviša javna priznanja i nagrade (između ostalog i *Iskru kulture* KPZ Vojvodine), kao i priznanja na raznim smotrama i festivalima za najbolja glumačka ostvarenja. Uz glumačka ostvarenja na sceni ostavio je iza sebe veliki broj snimljenih radio-drama za decu i odrasle, koje se brižljivo čuvaju u fonoteci Radio-Novog Sada na rusinskom jeziku.

Rusinskoj pozorišnoj publici Janko Pavlović će zadugo ostati u sećanju kao izvanredan Agaton u Nušićevoj *Ožalošćenju porodici*, Sudija u drami *Ona nije kriva* Evgenija M. Kočiša, Ivan Pavlović Kajgana u Gogoljevoj *Ženiđbi* (na Sceni u Ruskom Krsturu), zatim kao Šef policije u Mrožekovim *Policajcima*, Harter u *Romanovu* i Đulijeti Pitera Ustinova i mnogim drugim, izvedenim na novosadskoj Sceni.

Na kraju, ne treba zaboraviti da je Janko Pavlović kao srčani bolesnik relativno rano otišao u invalidsku penziju (1976), ali je i posle toga nastavio svoju pevačku i dramsku aktivnost. Može se reći da je on iz nje crpeo snagu za život i tada kada mu je on, takoreći, visio o koncu. Tako je punih devetnaest godina iz te borbe izlazio kao pobednik. Sahranjen je 30. marta 1995. na Novom groblju u Novom Sadu.

D. L.

DUŠAN BULAJIĆ

(1932 – 1995)

Rođen 6. marta 1932. u Čačku, Dušan Bulajić je rastao i školovao se u Nišu, u kome je završio gimnaziju, studirao jugoslovensku književnost na Višoj pedagoškoj školi, igrao u glumačkoj sekciji KUD „Svetozar Marković“ i dobio prvi angažman u Narodnom pozorištu, u kome će kao profesionalni dramski umetnik provesti šest sezona. Kasnije biće član narodnih kazališta u Zadru, Rijeci i Splitu, a u sezoni 1960/61. i Beogradskog dramskog pozorišta. U Srpskom narodnom pozorištu provešće dve sezone (1964/66), da bi iz njega otišao u Beograd, najpre u slobodne filmske umetnike, a potom, početkom sedamdesetih godina, u Dramu Narodnog pozorišta.

Lepe scenske pojave i izuzetno prijatnog glasa ostvario je čitavu galeriju dramskih i karakternokomičnih likova u delima Držića, Đure Jakšića, Bore Stankovića, Stevana Sremca, Nušića, Lebovića i Miodraga Bulatovića, ali i Fejdo, O'Nila i Šekspira.

Često je i sa neskrivanom ljubavlju isticao, u brojnim intervjuima, svoju vezanost za Novi Sad, u koji je neretko i rado dolazio, igrao i prijateljevao. Možda i zbog toga što se u njemu oženio sa Oliverom Marković. A srpskonarodnopozišna publika i danas pamti njegovog Sipku (*Haleluja*), Šacu (*Pop Ćira i pop Spira*), Elijena (*Pozabavi se Amelijom*), Čedu (*Gospoda ministarka*)...

Glavna uloga u filmu *Ljubav i moda* donela mu je veliki uspeh, koji će, kasnije, potvrđivati i ostvarenjima u *Koti 905*, *Bitki na Neretvi*, *Varioli veri* i dr.

Bio je dvostruki laureat Prvomajske nagrade Zadra (1958. i 1960) i Počasne nagrade (Prix d'Honneur) Međunarodnog filmskog festivala u Pnom Penu.

Umrlo je u Beogradu 3. juna 1995. godine.

R. M.

VITOMIR (JANKO) BOĐANEC

(1932 – 1995)

Dana 20. juna 1995. godine, u bolnici u Vrbasu, preminuo je Vitomir (Janko) Bođanec, čovek koji je obeležio čitavo jedno razdoblje u pozorišnom životu jugoslovenskih Rusina. Po profesiji učitelj, on je čitavog sebe posvetio tom pozivu ne samo za školskom katedrom, već mnogo šire izvan nje. Bio je glumac-amater, reditelj, horski dirigent, autor muzike novostvorenih rusinskih pesama na narodne uzore, pevač-solista Radio-Novog Sada, direktor škole, zatim direktor pa muzički saradnik Doma kulture u Ruskom Krsturu, jedan od osnivača Dramskog memorijala Petra Riznića Đade i Amaterskog rusinskog teatra „Đada“ i još mnogih drugih institucija rusinskog kulturnog života. Skoro ni jedna značajnija kulturna manifestacija u poslednjih četrdesetak godina kod Rusina nije prošla bez direktnog učešća Vitomira Bođaneca. Upravo 3. juna 1995. godine, prilikom otvaranja XXVII dramskog memorijala Petra Riznića Đade uručena mu je novoustanovljena nagrada „Petro Riznić Đada“ za životni doprinos pozorišnoj kulturi Rusina u Jugoslaviji. Bilo je to još jedno u nizu priznanja koja je stekao baveći se kulturno-umetničkom delatnošću. Pomenućemo samo neka od značajnijih: Orden rada sa srebrnim vencem, *Iskra kulture* KPZ Vojvodine, Zlatna značka KPZ Srbije, Oktobarska nagrada Opštine Kula, Zlatna plaketa APT „Đada“ i niz drugih, osvojenih na raznim smotrama i festivalima za najbolja glumačka ostvarenja.

Vitomir (Janko) Bođanec rođen je 6. jula 1932. godine u Ruskom Krsturu. Osnovnu školu i nižu gimnaziju sa malom maturom završio je u rodnom mestu, a učiteljsku školu – u Subotici. Prvu učiteljsku službu je dobio u kombinovanim odeljenjima Osnovne škole sa rusinskim nastavnim jezikom 1952. godine u Novom Sadu, gde se odmah aktivno uključio u rad dramske sekcije tadašnjeg rusinskog KPD „Maksim Gorki“, kojom je rukovodio Dragutin Kolesar Koler. Postali su nerazdvojni prijatelji i saradnici. Dobro je svirao harmoniku i poznavao rusinske narodne igre, pa je pored glumačke aktivnosti postavio na scenu i nekoliko rusinskih narodnih igara kao koreograf i korepetitor istovremeno.

Posle odsluženja vojnog roka dobija učiteljsko mesto u Ruskom Krsturu, gde je kasnije postavljen i za direktora škole, ali mu to nije smetalo da se i dalje bavi kulturno-umetničkim, a naročito pozorišnim radom. Taj rad nastavlja i kao učitelj u Novom Orahovu, organizujući muzičko-pevačku i dramsku aktivnost istovremeno igrajući u pozorišnim predstavama.

Ipak, najveću popularnost kao glumac-amater stekao je u Ruskom Krsturu. Tu je i započeo pozorišnu karijeru još

1946. godine pod rediteljskom rukom svog školskog profesora i pozorišnog pedagoga Petra Rizniča Đade. Prema njegovom kazivanju bilo je to u bajci *Pepeljuga*, izvedenoj početkom 1946. godine, a prema pisanim izvorima to je bila jednočinka *Svada* Mihajla Kovača, izvedena polovinom 1946. godine. Ali, tek po završetku učiteljske škole počinje njegova kontinuirana pozorišna aktivnost. Od 1952. do kraja 1969. godine, kada je počeo s radom Amaterski rusinski teatar „Đada“, Vitomir Bodanec je već imao iza sebe osamnaest odigranih većih uloga i dve samostalne režije.

Posle osnivanja amaterskog rusinskog teatra „Đada“ (1970), kao jedan od njegovih utemeljivača, Bodanec je sve do kraja 1991. godine bio njegov najangažovaniji član na Sceni u Ruskom Krsturu. Najviše su mu odgovarale komične uloge, pa ga je jedan novinar u listu „Ruske slovo“ nazvao „naš rusinski Čaplin“. Ali, uspešno je igrao i uloge u ostalim pozorišnim žanrovima. Na ruskokrsturskoj sceni APT „Đada“ odigrao je dvadeset i jednu veću rolu, odnosno u proseku, svake godine po jednu. Ima neke simbolike u tome ako pomenemo da je kao član glumačkog ansambla, neposredno uoči osnivanja APT „Đada“, ruskokrsturskog jezgra tog budućeg Pozorišta, Bodanec izvanredno odigrao ulogu Kočkarjova u Gogoljevoj *Ženidbi*, koja je dospela i na XI republički festival amaterskih pozorišta Srbije, na kome je, takođe, doživela veliki uspeh. Tada je jedan od članova žirija, novinar i književnik Pal Šafer, izjavio novinaru „Ruskog slova“ sledeće: „Ukoliko treba još nešto učiniti, onda, po mom mišljenju, ostaje da se još jednom skrene pažnja javnosti na tako izvanredne glumce kao što su Mikola Skuban, *Vitomir Bodanec* (podvukao Đ. L.), Natalija Kolesar, Janko Pavlović i Vladimir Dudaš. Pošto na Republičkom festivalu nisu mogli svi ovi glumci da dobiju zasluženo priznanje, želim to da učinim na ovaj način“. Dakle, kao član APT „Đada“ započeo je glumačku karijeru (1969) ulogom Kočkarjova u

Gogoljevoj *Ženidbi*, a završio ju je ulogom *Ževakina* (1991) u istom komadu.

U međuvremenu sledile su uloge Dišotela u *Idem u lov* Žorža Fejdoa, Jevrejina u drami *Ukradena sreća* Ivana Franka, Proke u Nušičevoj *Ožalošćenju porodici*, naslovna uloga u *Kir Janji* J. S. Popovića, Koha u *Poslednjoj stanici* Eriha Marie Remarka, Špekina u Gogoljevom *Revizoru*, pop-Spire u dramatisaciji Sremčevog romana *Pop Ćira i pop Spira*, Pečama u *Operi za tri groša* Bertolta Brehta, Nonankura u *Florentinskom šeširu* Ežena Labiša i Marka Mišela, Jerotija Pantića u Nušičevom *Sumnjivom licu*, Janka u *Oračima* Mihajla Kovača, Leonida Lamana u *Kavijaru i sočivu* Đulija Skarničija i Renca Tarabuzija, Andrije u *Hricovom vojničovanju* Mihajla Kovača, Dede u *Zemlji Moline* Udovički, Pukovnika Blauringa u *Generalima* Borislava Pečića, Vosmibratova u *Šumni Ostrovskeg*, Čbukova u *Venčanju* (*Prosidba i Svadba*) A. P. Čehova i druge.

U arhivu Radio-Novog Sada čuva se znatan broj radio-drama u kojima je Bodanec igrao značajne uloge. Isto tako, u Fonoteci iste ustanove čuvaju se snimci mnogih rusinskih narodnih pesama koje uz tamburaški orkestar peva Bodanec, a povremeno se i emituju. Još uvek se emituje i pesme za koje je Bodanec komponovao muziku.

Ukoliko intezivan stvaralački rad narušio je krhko zdravlje Vitomira Bodaneca, te je još 1983. godine bio prinuđen da ode u pre vremenu penziju, ali je nastavio da radi kao glumac-amater sve do kraja 1991. godine, snimivši i nekoliko humorističkih skečeva za decu, nekoliko puta repriziranih u okviru programa na rusinskom jeziku Radio-Novog Sada. Tada je – posle bolničkog lečenja – bio prinuđen da se definitivno oprosti od glumačke aktivnosti.

Sahranjen je u Ruskom Krsturu 21. juna 1995. godine.

Đ. L.

bibliografija*

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

OPŠTE

1. Комеморација глумцу Лази Богдановићу. – Дневник, 11. IX 1994, ЛШ, бр. 17109, стр. 10

Вест.

2. Крива је левча / Владимир Црњански. – Дневник, 11. IX 1995, ЛШ, бр. 17109, стр. 10.

Интервју са Стеваном Гардиновачким, глумцем СНП.

3. За почетак – Нушић / Д. Н. – Дневник, 15. IX 1994, ЛШ, бр. 17113, стр. 9.

О репертоару СНП у наступајућој сезони.

4. Шеретски дух који шлени / Н. Попов. – Дневник, 23. IX 1994, ЛШ, бр. 17121, стр. 9.

Разговор са Славком Тошић, пензионисаном глумцем СНП.

5. Од медведа Љуме до Отела / Милан Живановић. – Дневник, 16. X 1994, ЛШ, бр. 17144, стр. 10.

Интервју са Новаком Билбијом, глумцем, о стању у СНП и о његовом раду у овом Позоришту.

6. Друга сезона без управника / П. Самарџија. – Политика експрес, 19. X 1994, XXXI, бр. 10987, стр. 11.

Чланак о проблемима СНП.

7. Занос и страст новинарства. – Дневник, – 29. X 1994, ЛШ, бр. 17157, стр. 4.

* у bibliografiji korišćene skraćenice:
AP=amatersko pozorište; NP= narodno pozorište; SNP= Srpsko narodno pozorište

На глас о смрти Јована Виловца, дугогодишњег глумца и редитеља СНП, новинара и директора „Дневника“.

8. Сахрањен Јован Виловац. – Дневник, 30. X 1994, ЛШ, бр. 17158, стр. 2.

Вест.

9. Предраг Пећа Томановић / Весна Крчмар. – Дневник, 31. X 1994, ЛШ, бр. 17159, стр. 9.

Поводом годишњице смрти Предрата Пеће Томановића, глумца СНП.

10. Јован Виловац / Душан Попов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 40.

Ин мемогиам Јовану Виловцу, глумцу и редитељу СНП, и новинару.

11. Под нашим кровом / Д. Радмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 19–20.

Списак изведених представа и гостовања у СНП од 1. септембра до 15. новембра 1994. године.

12. Не верујем у фениксе / Њина Попов. – Дневник, 13. XI 1994, ЛШ, бр. 17172, стр. 10.

Интервју са Миодрагом Петровићем, глумцем СНП.

13. Измене у репертоару СНП / Н. П. – Дневник, 11. XII 1994, ЛШ, бр. 17198, стр. 15.

Вест.

14. Уметнички портрет Стане Јатић / Д. А. – Дневник, 15. XII 1994, ЛШ, бр. 17202, стр. 12.

Вест да ће, у организацији Позоришног музеја Војводине, у СНП бити представљен портрет Стане Јатић, костографике СНП у пензији и изложба њених скица костима, аутора Милене Лесковац.

15. Поново Индексово позориште / Сн. М. – Дневник, 16. XII 1994, ЛШ, бр. 17203, стр. 12.

Вест да ће глумци Индексовог позоришта поново гостовати на сцени СНП.

16. Особени костим / Н. Попов. – Дневник, 17. XII 1994, ЛШ, бр. 17204, стр. 9.

О вечери посвећеној Стани Јатић, костографике СНП и изложби њених скица костима, аутора Милене Лесковац.

17. In memoriam. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 72.

Ин мемогиам Владимиру Тополковићу, диригенту и шефу Хора СНП.

18. In memoriam / Ј. Миросављевић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 72–73.

Списак улога Драгутина Колесара, преминулог глумца СНП.

19. Једно сећање на СНП с краја прошлог и почетка овог века / В. Поповић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 67.

Казивање Даке Поповића (1886–1967), које је забележио Влада Поповић, 27. VII 1964.

20. Под нашим кровом / Душка Радмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 35–36.

Списак изведених представа и гостовања у СНП од 15. новембра 1994. до 31. јануара 1995. године.

21. Портрет Стане Јатић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 37.

Портрет Стане Јатић, сценографа СНП у пензији.

22. Две премијере / Н. П. – Дневник, 6. I 1995, LIV, бр. 17221, стр. 12.

Најава две премијере: представе „Месечина за несрећне“ Јудина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића у извођењу СНП.

23. Отказане две представе / Н. П. – Дневник, 7. I 1995, LIV, бр. 17222, стр. 10.

Вест да је измењен репертоар СНП.

24. Сутра – „Месечина“. – Борба, 16. I 1995, LXXXIII, бр. 16, стр. 13.

Најава две премијере у СНП: драме „Месечина за несрећне“ Јудина О’Нила и мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија.

25. Хачиманов – Дон Кихот / М. С. – Вечерње новости, 18. I 1995, XLIII, бр. 27542, стр. 18.

Вест да је у СНП изведена премијера представе „Месечина за несрећне“ у режији Виде Огњеновић и да ће бити изведена премијера мјузикла „Човек од Ла Манче“.

26. Драгугин Драген Колесар [Драгугин Драген Колесар]. – Руске слово, 27. I 1995, LI, бр. 4, стр. 8.

Ип мемогиам Драгугину Драгену Колесару, глумцу СНП, редитељу и интерпретатору народних песама.

27. Да образ поцрвени / Бранко Лазин. – Дневник, 4. II 1995, LIV, бр. 17250, стр. 13.

Текст о стању зграде СНП.

28. Статуета новосадском позорипту / П. П. – Дневник, 8. II 1995, LIV, бр. 17254, стр. 4.

Вест да је СНП добитник Статуете „Јоаким Вујић“, коју крагујевачко позорипште додељује за уметничка достигнућа и допринос развоју позорипшне уметности у Србији.

29. Умрла глумица Љубица Раваси / В. М. – Политика, 11. III 1995, ХСП, бр. 29236, стр. 21.

Вест.

30. Умрла глумица Љубица Раваси. – Политика експрес, 11. III 1995, ХХХП, бр. 11125, стр. 9.

Вест.

31. Умрла Љубица Раваси / З. Т. М. – Вечерње новости, 11. III 1995, XLII, бр. 27596, стр. 22.

Вест.

32. Увек глумица / Даринка Николић. – Дневник, 11. III 1995, LIV, бр. 17285, стр. 12.

На вест о смрти Љубице Раваси, глумице СНП.

33. Сахрањена Љубица Раваси / Н. Попов. – Дневник, 12. III 1995, LIV, бр. 17286, стр. 10.

Са комеморативне седнице одржане поводом смрти Љубице Раваси, глумице СНП.

34. Име глуме: Љубица Раваси. – Дневник, 17. III 1995, LIV, бр. 17291, стр. 13.

Најава фелтона у листу „Дневник“ о преминулој глумици СНП Љубици Раваси.

35. Знак летње озарености / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 18. III 1995, LIV, бр. 17292, стр. 11.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 1.

36. Живот подстрек игри / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 19. III 1995, LIV, бр. 17293, стр. 15.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 2.

37. Трка за прву реч / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 20. III 1995, LIV, бр. 17294, стр. 11.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 3.

38. Прекрстите руке. Мала! / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 21. III 1995, LIV, бр. 17295, стр. 10.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 4.

39. Глумци затрпавали руке од бомби / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 22. III 1995, LIV, бр. 17296, стр. 14.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 5.

40. Позорница лечи зубобољу / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 23. III 1995, LIV, бр. 17297, стр. 12.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 6.

41. Бори се из петних жила! / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 24. III 1995, LIV, бр. 17298, стр. 13.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 7.

42. Примадона страсне малте / Миодраг Кујунџић. – Политика, 25. III 1995, ХСП, бр. 29250, Култура, уметност, наука, ХХХVIII, бр. 12, стр. 19.

Ип мемогиам Љубици Раваси, глумици СНП.

43. Велико срце Синишино / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 25. III 1995, LIV, бр. 17299, стр. 11.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 8.

44. Кока и Љубицета / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 26. III 1995, LIV, бр. 17300, стр. 13.

Фелтон „Име глуме: Љубица Раваси“, бр. 9.

45. Бесплатно у позорипште и биоскоп / И. А. – Дневник, 11. IV 1995, LIV, бр. 17316, стр. 11.

Обавештење да ће лист „Дневник“ у сарадњи са СНП делити улазнице за позорипшне представе.

46. Gálakonzert és Három nővér [Gala-koncert i „Tri sestře“] / (mukk). – Magyar Szó, 28. IV 1995, LII, бр. 98, стр. 11.

Најава gala-konzerta povodom 45. годишнице Baleta SNP i razgovor sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem Čehovljeve „Tri sestře“ u izvođenju SNP.

47. Љубица Раваси / Мирослав Радоњић. – Сцена, 1995, ХХХI, књ. 1, бр. 1–2, јануар–април, стр. 69–70.
Ип мемогиам.

48. Помоћ за најстарији театар / Н. Попов. – Дневник, 6. V 1995, LIV, бр. 17338, стр. 10.

Извештај о посети делегације Скупштинe града СНП и разговор о избору управника.

49. Атина у рањоци / Петар Самарџија. – Политика експрес, 7. V 1995, XXXII, бр. 11179, стр. 9.

Разговор са Сержом Вафијадисом, редитељем из Атине, поводом тридесетогодишњице сарадње са СНП.

50. Цео буџет за дажбине / М. Стефановић, В. Меда. – Вечерње новости, 17. V 1995, XLII, бр. 27660, стр. 18.

Чланак о проблемима око одржавања зграде СНП.

51. О Српском народном позоришту / Св. М. – Дневник, 24. V 1995, LIV, бр. 17357, стр. 11.

Вест да ће у Новосадском клубу бити одржана трибина под називом „Актуелни проблеми Српског народног позоришта“.

52. Вратити идентитет театру / Н. П. – Дневник, 27. V 1995, LIV, бр. 17360, стр. 15.

Извештај са трибине „Актуелни проблеми Српског народног позоришта“ која је одржана у Новосадском клубу.

53. Под нашим кровом / Душанка Радмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јун 1995, стр. 26–28.

Списак изведених представа и гостовања у СНП од 1. фебруара до 31. маја 1995. године.

54. Дан за незаборав / А. Бабић. – Вечерње новости, 5. VI 1995, XLII, бр. 27679, стр. 20.

СНП сваког 5. јуна гостује у Смедереву јер су на тај дан у експлозији на тврђави 1941. г. изгубили живот и новосадски глумци.

55. Марица због – редитеља / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 8. VI 1995, XLII, бр. 27682, стр. 18.

Разговор са Јасном Буричић-Јанков, глумцем СНП.

56. Традицију наставити новим вредностима / Марија Ковачевић. – Зрењанин, 9. VI 1995, XLIV, бр. 2248, стр. 5.

Разговор са Стеваном Гардиновачким, глумцем СНП, о глумачким почецима у Зрењанину, о раду у СНП и о наградама које је недавно добио.

57. Награде СНП / П. С. – Политика експрес, 12. VI 1995, XXXII, бр. 11215, стр. 13.

Вест да су у СНП додељене годишње награде.

58. Признања најуспешнијима / Нина Попов. – Дневник, 12. VI 1995, LIV, бр. 17376, стр. 8.

Поводом обележавања Дана СНП додељене су Златне медаље „Јован Борбевих“, Годишње награде и Специјална годишња награда, члановима СНП, као и најбољим представама.

59. Награде „Јован Борбевих“ / В. М. – Политика, 13. VI 1995, XCII, бр. 29327, стр. 18.

Доделом награда СНП прославило дан свог оснивања.

60. „Сумњиво лице“ у седам градова. – Борба, 1. VI 1995, LXXIII, бр. 164, стр. 15.

Вест о гостовању СНП у Србији.

61. Не таласај! / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 16. VI 1995, LIV, бр. 17380, стр. 10.

Осврт на стање у СНП поводом обележавања Дана СНП.

62. Портрет Стевана Гардиновачког / С. Чм. – Дневник, 27. VII 1995, LIV, бр. 17421, стр. 10.

Вест да ће, у оквиру Новосадског летњег фестивала бити представљен портрет Стевана Гардиновачког, глумца СНП.

63. Стамена Бајина глума / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 9. VIII 1995, LIV, бр. 17435, стр. 14.

Осврт на личност и дело Стевана Гардиновачког, глумца СНП.

64. Predrag Peda Tomanović (1964–1993) / Vesna Krčmar. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 142–143.

In memoriam.

65. Rahela Ferrari (1911–1994) / Miroslav Radonjić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 144–145.

In memoriam.

66. Srpsko narodno pozorište / Vesna Krčmar. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 66–75.

Popis članova SNP, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

67. Zlata Nikolić (1908–1994) / U. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 150.

In memoriam.

DRAMA

68. Седам премијера. – Политика експрес, 16. IX 1994, XXXI, бр. 10954, стр. 11.

Вест да драмска сезона у СНП почиње представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

69. Драма СНП спремна за међународна гостовања. – Политика, 25. IX 1994, XCI, бр. 29074, стр. 18.

Вест.

70. Нушић на нов начин / Н. Попов. – Дневник, 6. X 1994, LIII, бр. 17134, стр. 9.

Извођењем премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, СНП почиње нову позоришну сезону.

71. Нушић достојан „нове публице“ / П. Самарџија. – Политика експрес, 7. X 1994, XXXI, бр. 10975, стр. 11.

Најава почетка сезоне и премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача у СНП.

72. Сумњиво лице / Н. П. – Дневник, 8. X 1994, LIII, бр. 17136, стр. 12.

Најава премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

73. „Сумњиво лице“ отвара сезону / Св. М. – Дневник, 8. X 1994, LIII, бр. 17136, стр. 10.

Вест да ће премијерно бити изведена представа „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

74. Седам премијера / В. М. – Политика, 9. X 1994, XCI, бр. 29088, стр. 16.

Овогодишњу драмску сезону СНП почиње представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

75. Пуковнику некада и пиплу / Даринка Николић. – Дневник, 11. X 1994, LIII, бр. 17139, стр. 13.

Приказ премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

75a. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 12. X 1994, V, br. 232, str. 15.

Beleške o gostovanju Nacionalnog pozorišta iz Budimpešte sa predstavom „Liliumfi“ Edea Sigligetija na sceni SNP.

76. A gyánús személy, avagy hogyan játszunk Nušičot másképp [„Sumnjivo lice“ ili kako da igramo Nušiča na drugi način] / Marija Gajicki. – Magyar Szó, 12. X 1994, LI, br. 220, str. 13.

Приказ представе „Sumnjivo lice“ Б. Нушића у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

77. Произведба драме „Смрт и девојка“ / П. Самарџија. – Политика експрес, 22. X 1994, XXXI, бр. 10990, стр. 11.

Најава премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића у СНП.

78. Премијера у СНП-у / С. Ч.м. – Дневник, 22. X 1994, LIII, бр. 17150, стр. 10.

Најава премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

79. Немоћ у привидној слободи / Миодраг Кујунџић. – Политика, 27. X 1994, XCI, бр. 29106, стр. 18.

Приказ премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

80. Ризична рели вожња / Даринка Николић. – Дневник, 27. X 1994, LIII, бр. 17155, стр. 11.

Приказ премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

81. Мајера изневерно себе / Љ. Р. – Папчевац, 28. X 1994, CXXV, бр. 3540, стр. 4.

Критички осврт на представу „Кири Јања“ Ј. Стерије Поповића, у режији Љубослава Мајере, коју је СНП одиграло поводом 50. годишњице панчевачког позоришта.

82. Донети уверљиво психолошко стање, а остати у комедиографском жанру / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 14.

Разговор са Горданом Бурбевих-Димић, глумцом СНП, о раду у представи „Ручни рад“ Жан Клод Даноа.

83. Играм специфичан неморалан лик. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 14.

Разговор са Александром Царић, глумцом СНП, о раду у представи „Ручни рад“ Жан Клод Даноа.

84. Искушење у комедиографском раду / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 7–8.

Разговор са Новаком Билбијом, глумцем, пред премијеру представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у извођењу СНП.

85. Најава премијере комедије „Сумњиво лице“. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 6.

Најава премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

86. Немоћ у привидној слободи / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 12.

Приказ премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

87. О раду на представи „Ручни рад“. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 14.

Разговор са Робертом Коларом, глумцем СНП, који је за представу „Ручни рад“ Жан Клод Даноа, урадио сценске покрете.

88. „Проралиће“ лик удовице-чудовишта / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 13.

Разговор са Миленом Шијачки-Булатовић, глумцом СНП, о представи „Руч-

ни рад“ Жан Клод Даноа, у којој је играла главну улогу.

89. Провинцијални типови / Милутин Мишић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 9.

Приказ премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

90. Психолошка драма. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 10.

Речи Марка Новаковића, редитеља представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана у извођењу СНП.

91. Пуковнику некада и пиплу / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 8.

Приказ премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

92. Ризична рели вожња / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 12–13.

Приказ премијере представе „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

93. Специфично суочавање са собом / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 10–11.

Разговор са Александром Илић-Плесковић, глумцом СНП, о раду у представи „Смрт и девојка“ Аријела Дорфмана.

94. Умрети као млад Бранко / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 18–19.

Приказ представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, у извођењу СНП.

95. Закон тупавости и простоте / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 9.

Приказ премијере представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

96. Provincijalni tipovi / Milutin Mišić. – Borba, 3. XI 1994, LXXII, br. 304, str. 15.
 Priказ predstave „Sumnjivo lice” B. Nušića, u režiji Dejana Miјача i izvođenju SNP.
97. Gostује Narodno pozorište iz Budimpešte / С. Ч-м. – Дневник, 6. XI 1994, LIII, br. 17165, стр. 12.
 Вест да у СНП гостује Национално позориште из Будимпеште са представом „Лилиомфи” Елеа Сиглигетгија, у режији Шандора Бекеа.
98. Шарм романтизма / Д. Николић. – Дневник, 10. XI 1994, LIII, br. 17169, стр. 9.
 Приказ представе „Лилиомфи” Елеа Сиглигетгија, у режији Шандора Бекеа и извођењу Националног позоришта из Будимпеште на сцени СНП.
99. Гротескна комедија / Н. Попов. – Дневник, 17. XI 1994, LIII, br. 17176, стр. 9.
 Најава премијере представе „Ручни рад” Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж Петровић и извођењу СНП.
100. Режија као женско писмо / Д. Николић. – Дневник, 18. XI 1994, LIII, br. 17177, стр. 9.
 Разговор са Евом Балаж Петровић, редитељком представе „Ручни рад” Жан Клод Даноа у извођењу СНП.
101. Голји ручак и стара чипка / Даринка Николић. – Дневник, 24. XI 1994, LIII, br. 17183, стр. 9.
 Приказ премијере представе „Ручни рад” Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж Петровић и извођењу СНП.
102. Гостују „Ковачи”. – Комуна, 24. XI 1994, XXXIII, br. 1768, стр. 5.
 Најава представе „Ковачи” Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу СНП у Руском Селу.
103. Четири гостовања „Сумњивог лица”. – Дневник, 2. XII 1994, LIII, br. 17189, стр. 11.
 Обавештење о представи „Сумњиво лице” Б. Нушића, коју ће СНП извести код куће и на гостовању.
104. Прометане карте / Драгана Бошковић. – Политика експрес, 26. XII 1994, XXXI, br. 11053, стр. 7.
 Приказ представе „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача коју је СНП извело у Београду.
105. Амерички театар: О’Ниловска епоха. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 13–14.
 Белепике о Јулину О’Нилу, аутору драме „Месечина за несрећне”, коју је премијерно извело СНП.
106. Футуристичка гротеска / Милан Маћарева. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 30.
 Приказ представе „Ручни рад” Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж Петровић и извођењу СНП.
107. Голји ручак и стара чипка / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 30.
 Приказ представе „Ручни рад” Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж Петровић и извођењу СНП.
108. Гостовање „Сумњивог лица” у Београду / Александар Милосављевић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 32–33.
 Приказ представе „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП, на сцени Југословенског драмског позоришта у Београду.
109. Испод нацерепог месеца / Александар Милосављевић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 16.
 Приказ представе „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
110. Казано пред премијеру. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 14.
 Речи Миодрага Петровића, Лидије Стевановић и Драгише Милојковића, глумца СНП, пред премијеру представе „Месечина за несрећне” Ј. О’Нила, у режији Виде Огњеновић.
111. Класични театар / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 15.
 Приказ премијере представе „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
112. Комедијски замајач - - / Милан Маћарева. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 23.
 Приказ представе „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП, на сцени Југословенског драмског позоришта у Београду.
113. Месечина за несрећне / Милан Маћарева. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 18.
 Осврт на представу „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
114. Непоречива вредност једноставног / Светлана Бранковић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 17.
 Приказ представе „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
115. Несрећан месец / Геролд Ласло. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 18.
 Приказ представе „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
116. Очајни, немоћни, уклетни / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 12.
 Приказ премијере представе „Месечина за несрећне” Јулина О’Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.
117. Поаратак врхунском позоришном тексту. – Позориште, 1994/95, LXII, br. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 10.
 Речи Виде Огњеновић, редитељке, пред премијеру представе „Месечина за

несрећне" Јулина О'Нила, у извођењу СНП.

118. Позориште јесте глумац - - / Весна Крчмар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 11–12.

Разговор са Видом Огњеновић, редитељком представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у извођењу СНП.

119. Разграђивање концепта слободе / Србан Вучинић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 29.

Приказ представе „Смрт и девојка" Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

120. „Смрт и девојка" / Милан Маџарев. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 28.

Приказ представе „Смрт и девојка" Аријела Дорфмана, у режији Марка Новаковића и извођењу СНП.

121. Свечаности у Младеновцу. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 61.

Вест да је Александра Илић-Плесковић, глумица, освојила трећу награду жирија XX позоришних свечаности у Младеновцу, за улогу у представи „Смрт и девојка" Аријела Дорфмана, у извођењу СНП.

122. Три плус два лица / Добривоје Илић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 16.

Приказ представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

123. Велика гротеска / Добривоје Илић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 31.

Приказ представе „Сумњиво лице" Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП, на сцени Југословенског драмског позоришта у Београду.

124. Женски рукопис – „Ручни рад" / Александар Милосављевић. – Позори-

ште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 31.

Приказ представе „Ручни рад" Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж Петровић и извођењу СНП.

125. Повратак литерарном театру / Н. Попов. – Дневник, 14. I 1995, LIV, бр. 17229, стр. 9.

Најава премијере представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

126. Бродвеј на Дунаву / П. Самарија. – Политика експрес, 17. I 1995, XXXII, бр. 11072, стр. 10.

Најава премијере представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

127. „Месечина за несрећне" / С. Чм. – Дневник, 17. I 1995, LIV, бр. 17232, стр. 10.

Вест о премијери представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

128. Класични театар / Даринка Николић. – Дневник, 19. I 1995, LIV, бр. 17234, стр. 9.

Приказ представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

129. Irónia az emberi pózzal szemben [Ironija naspram ljudskog prenemaganja] / Marija Gajicki. – Magyar Szó, 22. I 1995, LII, br. 17, str. 13.

Razgovor sa Vidom Ognjenović, rediteljem predstave „Mesečina za nesrećne" Judžina O'Nila u izvođenju SNP.

130. Квадратура сече / Нина Попов. – Дневник, 22. I 1995, LIV, бр. 17237, стр. 14.

Разговор са Мирославом Фабријем, глумцем СНП, о улози у представи „Смрт и девојка" Аријела Дорфмана.

131. Почеле пробе „Три сестре" / Н. П. – Дневник, 22. I 1995, LIV, бр. 17242, стр. 9.

Вест да се у СНП припрема премијера представе „Три сестре" А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере.

132. Нова програмска оријентација / Томислав Кнежевић. – Сцена, јануар/април 1995, бр. 1–2, стр. 27–29.

О репертоару Дrame СНП у сезони 1994/95.

133. Boldogtalan hold [Mesečina za nesrećne] / Gerold László. – Magyar Szó, 2. II 1995, LII, br. 26, str. 13.

Prkaz predstave „Mesečina za nesrećne" Judžina O'Nila, u režiji Vide Ognjenović i izvođenju SNP.

134. Осуђени на глуму / Александар Милосављевић. – Политика, 7. II 1995, ХСП, бр. 29204, стр. 16.

Приказ представе „Месечина за несрећне" Јулина О'Нила, у режији Виде Огњеновић и извођењу СНП.

135. Женски рукопис / Александар Милосављевић. – Политика, 9. II 1995, ХСП, 29206, стр. 16.

Приказ представе „Ручни рад" Жан Клод Даноа, у режији Еве Балаж-Петровић и извођењу СНП.

136. Отказан „Ручни рад" / Д. А. – Дневник, 22. II 1995, LIV, бр. 17269, стр. 10.

Вест.

137. СНП гостује у Мађарској / Н. П. – Дневник, 17. III 1995, LIV, бр. 17291, стр. 9.

Вест да ће СНП гостовати у позоришту Варсингаз у Будимпешти са представом „Сумњиво лице" Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

138. A Szerb Nemzeti Színház Budapestén [Srpsko narodno pozorište u Budimpešti] / F. Gy. – Magyar Szó, 17. III 1995, LII, br. 63, str. 11.

Vest o gostovanju SNP u Mađarskoj sa predstavom „Sumnjivo lice" B. Nušića, u režiji Dejana Mijača.

139. „Сумњиво лице" у Будимпешти / П. С. – Политика експрес, 18. III 1995, XXXII, бр. 11132, стр. 9.

Вест да СНП гостује у Будимпешти са представом „Сумњиво лице" Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

140. Успех „Сумњивог лица" / Нина Попов. – Дневник, 20. III 1995, LIV, бр. 17294, стр. 10.

Извештај о гостовању СНП у Будимпештанском позоришту Варсинхаз са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

141. Gyanús személy – kétszer [Sumnjivo lice – dvarut] / Fülöp György. – Magyar Szó, 26. III, 1995, LII, br. 71, str. 11.

Članak o gostovanju SNP u Budimpešti sa predstavom „Sumnjivo lice“ B. Nušića, u režiji Dejan Mijača.

142. „Нушићеви дани 95“ / М. Јовићевић. – Политика, 8. IV 1995, ХСЦ, бр. 29264, стр. 14.

СНП ће отворити Нушићеве дане представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

143. Одушевили и Бугари / З. Б. – Вечерње новости, 17. IV 1995, ХЛП, бр. 27631, стр. 20.

На Нушићевим данима у Смедереву СНП је извело представу „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

144. Од монодраме до булеварског позоришта / М. Радошевић. – Политика, 21. IV 1995, ХСЦ, бр. 29277, стр. 20.

На Првом фестивалу малих позоришних форми у Земуну СНП ће извести представу „Смрт и девојка“.

145. Драма за сва времена / Н. Попов. – Дневник, 28. IV 1995, LIV, бр. 17333, стр. 12.

Најава премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

146. После три деценије поново „Три сестре“. – Политика, 29, 30. IV, 1. и 2. V 1995, ХСЦ, бр. 29285, стр. 21.

Најава премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

147. „Три сестре“ – поново. – Борба, 29. и 30. IV и 1. и 2. V 1995, LXXIII, бр. 119–122, стр. 28.

Најава премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере у СНП.

148. Све је само сећање / Даринка Николић. – Дневник, 4. V 1995, LIV, бр. 17336, стр. 12.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

149. Гостовање нишког позоришта / Н. П. – Дневник, 23. V 1995, LIV, бр. 17356, стр. 13.

Вест да ће НП из Ниша гостовати у СНП са представом „Караборбе“ Миладина Шеварлића, у режији Славенка Салетовића.

150. „Караборбе“ Народног позоришта из Ниша / Сн. М. – Дневник, 23. V 1995, LIV, бр. 17356, стр. 10.

Најава гостовања НП из Ниша са представом „Караборбе“ Миладина Шеварлића, у режији Славенка Салетовића, у СНП.

151. Чекајући драму / Даринка Николић. – Дневник, 26. V 1995, LIV, бр. 17359, стр. 9.

Приказ представе „Караборбе“ Миладина Шеварлића, у режији Славенка Салетовића и извођењу НП из Ниша, на сцени СНП.

152. Почело Стеријино позорје / В. Мићуновић. – Политика, 27. V 1995, ХСЦ, бр. 29310, стр. 14.

Прва такмичарска представа на 40. Стеријином позорју је „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у извођењу СНП.

153. Мијач се не крије / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 29. V 1995, ХЛП, бр. 27672, стр. 29.

Дејан Мијач, редитељ представе „Сумњиво лице“ у извођењу СНП, ипак се појавио на Стеријином позорју упркос неслагању са селектором.

154. Неки други Нушић / Б. Голубовић. – Политика експрес 29. V 1995, XXXII, бр. 11201, стр. 13.

Четрдесето Стеријино позорје је почело представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

155. Ново ишчитавање Нушића. – Борба, 29. V 1995, LXXIII, бр. 149, стр. 13.

У оквиру Стеријиног позорја одржан је Округли сто критике посвећен представи „Сумњиво лице“ у извођењу СНП.

156. Нушић наш савременик / В. Мићуновић. – Политика 29. V 1995, ХСЦ, бр. 29312, стр. 14.

Хроника Стеријиног позорја и осврт на представу „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

157. Покољ у паланци / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 29. V 1995, ХЛП, бр. 27672, стр. 29.

Приказ представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача коју је СНП извело на Стеријином позорју.

158. Разиграност и страст / Нина Попов. – Дневник, 29. V 1995, LIV, бр. 17362, стр. 8.

Разговор о представи „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП, у оквиру Округлог стола критике на Стеријином позорју.

159. Ниска глумачких бисера / Даринка Николић. – Дневник, 30. V 1995, LIV, бр. 17362, стр. 8.

Приказ представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача коју је СНП извело на Стеријином позорју.

160. Борба са пролазношћу / Душица Пејовић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 18.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

161. Драма има свој тихи ток - - - / Владимир Арсић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 17.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

162. Драма о немоћи / Ивана Игњатов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 19.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

163. Гостовање у Мађарској / Весна Крчмар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 20–21.

Приказ представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача, са којом је СНП гостовало у Националном театру у Будимпешти.

164. Ирина говори / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 15.

Разговор са Јасном Буричић-Јанков, глумицом СНП, о улози у представи „Три сестре“ А. П. Чехова.

165. Маша говори / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 14.

Разговор са Горданом Јошић-Гајин, глумицом СНП, о улози у представи „Три сестре“ А. П. Чехова.

166. Олга говори / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 13.

Разговор са Горданом Бурђевећ-Димић, глумицом СНП, о улози у представи „Три сестре“ А. П. Чехова.

167. Све је само сећање / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 16.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

168. 100 [сто] година несреће / Зоран Берин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 18.

Приказ премијере представе „Три сестре“ А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

169. Турнеја „Сумњивог лица“ у Румунији. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 21.

Вест да ће приказ представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача, са којом СНП гостује у Националном театру у Темешвару и Варјангу, бити објављен у наредној свесци „Позоришта“.

170. Валај за добротом --- / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 11–12.

Разговор са Љубославом Мајером, редитељем представе „Три сестре“ А. П. Чехова, која је премијерно изведена у СНП.

171. Најбоље „Сумњиво лице“ / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 4. VI 1995, XLII, бр. 27677, стр. 20.

Најбоља представа 40. Стеријиног позорја је „Сумњиво лице“ Б. Нушића у извођењу СНП.

172. Победник је новосадско „Сумњиво лице“ / В. Мићуновић. – Политика, 4. VI 1995, ХСП, бр. 29318, стр. 19.

Хроника Стеријиног позорја и белешке о награђенима међу којима је и представа СНП „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

173. Донгравање / Милутин Мишић. – Борба, 5. VI 1995, LXXIII, бр. 156, стр. 13.

Приказ 40. Стеријиног позорја и кратак осврт на награђена представу „Сумњиво лице“ Б. Нушића у извођењу СНП.

174. Победа домаћина / К. Р. – Борба, 5. VI 1995, LXXIII, бр. 156, стр. 13.

На 40. Стеријином позорју најбољом је проглашена представа „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

175. „Сумњиво лице“ на темишварској сцени / Б. Х. – Дневник, 8. VI 1995, LIV, бр. 17372, стр. 9.

Вест да ће на сцени темишварског Националног театра СНП извести представу „Сумњиво лице“ Б. Нушића.

176. „Сумњиво лице“ у Румунији / П. С. – Политика експрес, 8. VI 1995, XXXII, бр. 11211, стр. 13.

Вест о гостовању СНП.

177. „Сумњиво лице“ у Темешвару. – Борба, 9. VI 1995, LXXIII, бр. 160, стр. 14.

Вест о гостовању СНП.

178. Svieže vánky [Sveži povetarci] / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 10. VI 1995, 52, br. 24, str. 18.

Članak о Sterijinom pozorju, pratećim manifestacijama i nagrađenima među kojima је SNP sa predstavom „Sumnjivo lice“ B. Nušića.

179. Братски дочек / П. С. – Политика експрес, 12. VI 1995, XXXII, бр. 11215, стр. 13.

Белешка о успешном гостовању СНП у Румунији са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића.

180. Нушић као савременик Румуна / Владо Мићуновић. – Политика, 12. VI 1995, ХСП, бр. 29326, стр. 15.

Извештај са гостовања СНП у Румунији са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

181. Гостовање „Сумњивог лица“ / Н. П. – Дневник, 13. VI 1995, LIV, бр. 17377, стр. 12.

Вест да СНП гостује у нишком НП са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића.

182. Стартују у Нишу / П. С. – Политика експрес, 13. VI 1995, XXXII, бр. 11216, стр. 13.

Најава гостовања СНП у Србији са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића.

183. Земун фест позоришних хитова / М. Р. – Политика, 13. VI 1995, ХСП, бр. 29327, стр. 19.

На Земун фесту ће наступити и СНП са представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача.

184. Нови Сад / А. Б. – Вечерње новости, 14. VI 1995, XLII, бр. 27688, стр. 18.

Вест да ће СНП са представом „Сумњиво лице“ гостовати у седам градова Србије.

185. Фестивал победника / Сл. В. – Вечерње новости, 22. VI 1995, XLII, бр. 27696, стр. 18.

На Земун-фесту ће бити приказане представе које су победиле на фестивалима а међу њима је и „Сумњиво лице“ СНП, као победник Стеријиног позорја.

186. Хенрик VI у Новом Саду / П. С. – Политика експрес, 22. VI 1995, XXXII, бр. 11225, стр. 13.

Најава гостовања Националног театра из Темешвара у СНП са представом „Хенри VI“ В. Шекспира.

187. Гостовање Националног театра из Темешвара. – Дневник, 23. VI 1995, LIV, бр. 17387, стр. 12.

Вест да ће са представом „Хенри VI“ В. Шекспира, у режији Јоана Јеримије, Национални театар из Темешвара гостовати у СНП.

188. Гостовање бањалучког позоришта / Јљ. Д. – Дневник, 24. VI 1995, LIV, бр. 17388, стр. 12.

Вест да ће НП Републике Српске из Бањалуке гостовати у СНП са представом „Кидај од свога мужа” Реја Кунија, у режији Луке Кеџмана.

189. Црвена и бела ружа / Даринка Николић. – Дневник, 27. VI 1995, LIV, бр. 17391, стр. 12.

Приказ представе „Хенри VI” В. Шекспира, у режији Јоана Јеремије, коју је Национални театар из Темишвара извело у СНП.

190. Фест фестивала / Д. Т. – Вечерње новости, 30. VI 1995, XLII, бр. 27704, стр. 22.

У оквиру Земун-феста биће изведене победничке представе свих фестивала међу којима је и представа „Сумњиво лице” СНП, победник Стеријиног позорја.

191. „Гардеробер” – победник. – Вечерње новости, 10. VII 1995, XLII, бр. 27715, стр. 20.

Вест да је доделом награда завршен Земун-фест а међу награђенима је и Дејан Мијач, редитељ представе „Сумњиво лице” у извођењу СНП.

192. Најбољи „Гардеробер”. – Политика експрес, 10. VII 1995, XXXII, бр. 11243, стр. 9.

Вест да је доделом награда завршен Земун-фест а међу награђенима је и Дејан Мијач за режију представе „Сумњиво лице” у извођењу СНП.

193. Нови Сад: у знаку „Сумњивог лица” / В. Мићуновић. – Политика, 13. VII 1995, XCII, бр. 29357, стр. 15.

У оквиру серије написа „Позоришни људи говоре” о раду СНП, у протеклој сезони, говори Томислав Кнежевић, в.д. директора Дrame СНП.

194. Drama Srpskog narodnog pozorišta / Zoran R. Popović. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 43–47.

Prizak sezone 1993/94.

OPERA I VALET

195. Репертоарска освежења / Б. Хложан. – Дневник, 15. IX 1994, LIII, бр. 17113, стр. 9.

Најава сезоне у СНП која почиње премијером опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова и премијером балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића.

196. „Мајска ноћ” у октобру / П. Самарџија. – Политика експрес, 16. IX 1994, XXXI, бр. 10954, стр. 11.

СНП нову сезону почиње премијером опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова.

197. Магија руске опере / Борислав Хложан. – Дневник, 25. IX 1994, LIII, бр. 17123, стр. 10.

Интервју са Михаилом Г. Кукушкином, диригентом из Русије, који је ангажован за премијеру опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова, у извођењу СНП.

198. Оперски гала концерт / С. Ч.м. – Дневник, 1. X 1994, LIII, бр. 17129, стр. 10.

Најава промотивног оперског гала концерта СНП, на којем ће премијерно бити изведене „Фантазије на српске теме” Н. Римског Корсакова.

199. Премијера „Мајске ноћи” / В. Мићуновић. – Политика, 5. X 1994, XCI, бр. 29084, стр. 20.

Нову сезону СНП почиње опером „Мајска ноћ” Н. Римског-Корсакова рађену према истоименом делу Н. В. Гогоља.

200. Премијера „Мајске ноћи” / Н. Попов. – Дневник, 7. X 1994, LIII, бр. 17135, стр. 9.

Најава премијере опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова, којом диригује Михаил Г. Кукушкин, у СНП.

201. Премијера опере „Мајска ноћ” / А. Б. – Дневник, 7. X 1994, LIII, бр. 17135, стр. 10.

Најава премијере опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова, којом СНП отвара сезону.

202. Мајска ноћ / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 8. X 1994, XLII, бр. 27400, стр. 24.

Премијером опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова у СНП је почела нова сезона.

203. Оперска бајка / Борислав Хложан. – Дневник, 11. X 1994, LIII, бр. 17139, стр. 13.

Приказ премијере опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова, у режији Богдана Рушкуча и извођењу СНП.

204. „Бисерка Цвејић вам представља” / М. Р. – Дневник, 13. X 1994, LIII, бр. 17141, стр. 10.

Најава гала концерта „Бисерка Цвејић вам представља” у СНП.

205. „Бисерка Цвејић вам представља” / С. Михајловић. – Дневник, 14. X 1994, LIII, бр. 17142, стр. 10.

Вест о концерту „Бисерка Цвејић вам представља”, на којем су учествовали солисти Оперe, Хор и оркестар СНП.

206. Хомогени Новосавани / Константин Бабић. – Вечерње новости, 17. X 1994, XLII, бр. 27400, стр. 20.

Приказ опере „Мајска ноћ” Н. Римског Корсакова коју је СНП извело у београдском НП.

207. Отказана „Враголанка”. – Дневник, 21. X 1994, LIII, бр. 17149, стр. 12. Вест.

208. „Грк Зорба” на поклон / Св. М. – Дневник, 26. X 1994, LIII, бр. 17154, стр. 10.

Вест да ће у СНП бити постављен балет „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, а режираће га Серж Вафијалис, редитељ из Атине.

209. Гости из Печуја у „Травијати” / А. Б. – Дневник, 28. X 1994, LIII, бр. 17156, стр. 10.

Најава опере „Травијата” Б. Вердија, на сцени СНП, у којој гостују и солисти Оперe и диригент Лјајош Блази НП из Печуја.

210. Двадесет година уметничког рада / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 16–17.

Разговор са Растиславом Варгом, балетским прваком СНП, поводом 20. годишњице уметничког рада.

211. Гости из Печуја у „Травијати“ / Марија Адамов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 17.

Приказ опере „Травијата“ Б. Вердија, коју су, на сцени СНП, поред домаћина, извели гости НП из Печуја.

212. Хомогени Новосањани / Константин Бабић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 5.

Приказ опере „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, у режији Богдана Рушкучца, коју је СНП извело на сцени НП у Београду.

213. „Мајска ноћ“ – у суштини класична опера / Јасминка Докмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 2.

Разговор са Богданом Рушкучцем, редитељем, о раду на опери „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, у извођењу СНП.

214. Неопходност симфонијског музицирања / В. К. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 15.

Разговор са Миодрагом Јаноским, диригентом СНП, о раду Симфонијског оркестра, који је обележио 70 година постојања.

215. Однос реалности и фантастике – велики проблем / Јасминка Докмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 2.

Разговор са Михаилом Георгијевичем Кукушкином, диригентом из Русије, о раду на опери „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, у извођењу СНП.

216. Оперска бајка / Борислав Хложан. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 4.

Приказ премијере опере „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, у режији Богдана Рушкучца и извођењу СНП.

217. Прво извођење опере „Мајска ноћ“ у Југославији / Весна Крчмар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 3.

Разговор са извођачима опере „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, пред премијеру у СНП.

218. Разиграно и полетно / Гордана Крајачић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 4.

Приказ опере „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, коју је СНП извело у оквиру БЕМУС-а на сцени НП у Београду.

219. Велики труд / Бранка Радовић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 5.

Приказ опере „Мајска ноћ“ Н. Римског Корсакова, у режији Богдана Рушкучца, коју је СНП извело на сцени НП у Београду.

220. Сиртаки као основа / Н. Попов. – Дневник, 4. XI 1994, LIII, бр. 17163, стр. 9.

Разговор са Круниславом Симићем, кореографом, о раду у балету „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у извођењу СНП.

221. Песма млекације / Петар Самарџија. – Политика експрес, 6. XI 1994, XXXI, бр. 11005, стр. 9.

Приказ мјузикла „Виолиниста на крову“ који се већ трећу сезону изводи у СНП.

222. И легитимација и адреса / Павле Анагности. – Дневник, 21. XI 1994, LIII, бр. 17180, стр. 10.

Осврт на гостовања Славољуба Коцића, првака Опере СНП, у београдским представама „Травијата“ и „Кармен“.

223. Ерика Марјаш-Браић директор Балета. – Дневник, 26. XI 1994, LIII, бр. 17185, стр. 9.

Вест.

224. „Грк Зорба“ у Новом Саду и Београду. – Политика, 26. XI 1994, XCI, бр. 29136, стр. 18.

Најава премијере балета „Грк Зорба“ композитора Микиса Теодоракиса у СНП и Београду.

225. У духу грчког мелоса / Н. Попов. – Дневник, 26. XI 1994, LIII, бр. 17185, стр. 9.

Најава балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и режији Сержа Вафијалиса, на сцени СНП.

226. Долази Теодоракис / Влада Мићуновић. – Политика, 27. XI 1994, XCI, бр. 29137, стр. 22.

Текст о балету „Грк Зорба“ поводом премијере у СНП.

227. Грк Зорба у Новом Саду / П. Самарџија. – Политика експрес, 1. XII 1994, XXXI, бр. 11023, стр. 11.

Најава премијере балета „Грк Зорба“ композитора Микиса Теодоракиса у СНП.

228. Премијера „Грка Зорбе“ / С. Ч. м. – Дневник, 1. XI 1994, LIII, бр. 17188, стр. 10.

Најава премијере балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића, уз учешће гостију Виктора Литвинова и Константина Теша у СНП.

229. Представа велике љубави / В. Мићуновић. – Политика, 2. XII 1994, XCI, бр. 29140, стр. 23.

Разговор са Микисом Теодоракисом, композитором из Грчке, поводом гостовања у СНП на премијери балета „Грк Зорба“.

230. Пријем за ауторе „Грка Зорбе“ / Св. М. – Дневник, 2. XII 1994, LIII, бр. 17189, стр. 4.

Вест.

231. „Зорба“ као знак пријатељства / Н. Попов. – Дневник, 2. XII 1994, LIII, бр. 17189, стр. 1.

Вест да је Микис Теодоракис, грчки композитор, аутор музике за балет „Грк Зорба“ који је премијерно изведен у СНП, примљен у Извршно већу Војводине.

232. Зорба у гостима / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 2. XII 1994, XLII, бр. 27484, стр. 23.

Кратак приказ премијере балета „Грк Зорба“ композитора Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП.

233. Браво „Зорба“ / Софија Кошничар. – Политика, 3. XII 1994, XCI, бр. 29141, стр. 27.

Приказ премијере балета „Грк Зорба“ композитора Микиса Теодоракиса у извођењу СНП.

234. Браво „Зорба“, браво / Софија Кошничар. – Дневник, 3. XII 1994, LIII, бр. 17190, стр. 9.

Приказ балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП, као и гостију из иностранства.

235. Овације Грчкој / П. Самарија. – Политика експрес, 3. XII 1994, XXXI, бр. 11030, стр. 11.

Кратак осврт на балет „Грк Зорба“ изведен у СНП.

236. Народни композитор / Нина Попов. – Дневник, 4. XII 1994, LIII, бр. 17191, стр. 12.

Разговор са Микисом Теодоракисом, композитором балета „Грк Зорба“, који је премијерно изведен у СНП и у Београду.

237. Наш „Зорба“ за Луксембург / Зорица Т. Мирковић. – Вечерње новости, 4. XII 1994, XLII, бр. 27484, стр. 18.

Разговор са Микисом Теодоракисом, композитором, о балету „Грк Зорба“ који је премијерно изведен у СНП и у Београду.

238. Симболички изазов српског и грчког народа. – Дневник, 4. XII 1994, LIII, бр. 17191, стр. 12.

Изјава Микиса Теодоракиса, композитора, поводом премијерних извођења балета „Грк Зорба“ у СНП и у Београду.

239. Teodorakis pred 4.000 ljudi / R. K. – Borba, 5. XII 1994, LXXXII, br. 334, str. 17.

Kratak osvrt na premijeru baleta „Grk Zorba“ koji je SNP izvelo u Centru „Sava“.

240. Блесокот познатих нота / Милица Жајцев. – Борба, 6. XII 1994, LXXXII, бр. 335, стр. 16.

Приказ балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса који је СНП извело у Центру „Сава“.

241. Zorba, a görög ismét táncol [Zorba ponovo plešć] / Torok Csaba. – Családi Kör, 8. XII 1994, V, br. 49, str. 21.

Приказ балета „Grk Zorba“ Mikisa Teodorakisa, u režiji Krunislava Simića i izvođenju SNP.

242. „Тоска“ после шест година / Н. П.-ј. – Дневник, 10. XII 1994, LIII, бр. 17197, стр. 10.

Најава премијере опере „Тоска“ Б. Пучинија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП.

243. Зорба и цена / Константин Бабић. – Вечерње новости, 14. XII 1994, XLII, бр. 27512, стр. 22.

Коментар поводом припреме балета „Грк Зорба“ у СНП и Београду.

244. Toska u SNP / P. A. – Borba, 19. XII 1994, LXXXII, br. 348, str. 17.

Vest da je u SNP izvedena premijera opere „Toska“ Đ. Pučinija.

245. Отказана „Мајска ноћ“ / С. Ч.-м. – Дневник, 22. XII 1994, LIII, бр. 17209, стр. 10.

Вест.

246. Класична инсценирација / Јана Саратлић. – Дневник, 27. XII 1994, LIII, бр. 17214, стр. 13.

Приказ опере „Тоска“ Б. Пучинија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП.

247. Права решења уз меру / Нина Попов. – Дневник, 28. XII 1994, LIII, бр. 17215, стр. 15.

Испирају са Константином Тешеом који је играо улогу Ника у балету „Грк Зорба“, у СНП.

248. Педесети „Виолиниста на крову“ / Н. П. – Дневник, 29. XII 1994, LIII, бр. 17216, стр. 8.

Вест да ће на сцени СНП бити изведен, 50. пут, мјузикл „Виолиниста на крову“, у режији Воје Солдатовића и са Зафиром Хадимановим у насловној улози.

249. „Violinista“ – 50. put. – Borba, 30. XII 1994, LXXXII, br. 359, str. 15.

Kratak osvrt na mjuzikl „Violinista na krovu“ koji će biti pedeseti put izveden u SNP.

250. Браво „Зорба“, браво!!! / Софија Кошничар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 4–5.

Приказ балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП, као и гостију из иностранства.

251. Човек од Ла Манче / Марија Адамов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 22.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. Главне улоге тумаче Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

252. Човек од Ла Манче / Милан Маварев. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 25.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. У главним улогама су Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

253. Добри изгледи / Оскар Панди. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 25.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. У главним улогама су Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

254. Дон Кихот наших дана / Чаба Торок. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 24.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. У главним улогама су Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

255. Дон Кихот – уздржано / Берџ Филип. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 21.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. Главне улоге тумаче

Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

256. „Грк Зорба” / Мирјана Здравковић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 5.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и солиста-гостију из иностранства у Београду.

257. Грк Зорба поново плеше / Чаба Торок. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 9–10.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и гостију из иностранства.

258. Или имаш живот или га немаш / Светлана Строкцаја. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 2.

Разговор са Виктором Литвиновим, солистом балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, на сцени СНП.

259. Казано пред премијеру. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 10.

Речи Сержа Вафиадиса, Имреа Топлака и Константина Тешеа пред премијеру балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића, на сцени СНП.

260. Културни догађај / Јадранка Радуко. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 8–9.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и гостију из иностранства.

261. Осавремењена класика или повратак „заборављеном” / Паале Анагности. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 7–8.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и гостију из иностранства.

262. Похвала мјузиклу / Богдан Баковић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 20–21.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче” Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

263. Покушају да будем непоражен Дон Кихот / Д. Радмановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 19.

Разговор са Зафиром Хадимановим, носиоцем главне улоге у мјузиклу „Човек од Ла Манче” Мича Лија, пред премијеру у СНП.

264. Представа у представи / Александар Милосављевић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 23.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче” Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. У главним улогама су Зафир Хадиманов и Рената Виги-Лукић.

265. У славу сиргакија / Милица Зајцев. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 6–7.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и гостију из иностранства.

266. Улога Ника је нешто посебно / Ангела Дачић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 3.

Разговор са Константином Тешеом, солистом балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, на сцени СНП.

267. Зорба / Константин Бабић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/февруар 1995, стр. 8.

Приказ балета „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Симића и извођењу СНП и гостију из иностранства.

268. Атрактивни мјузикл / Н. П. – Дневник, 17. I 1995, LIV, бр. 17232, стр. 13.

Најава премијере мјузикла „Човек од Ла Манче” Мича Лија, у режији Воје

Солдатовића, са Зафиром Хадимановим у главној улози и извођењу СНП.

269. Don Quijote a színpadon [Don Kihot na sceni] / B. T. – Magyar Szó, 18. I 1995, LII, br. 13, str. 11.

Најава премијере мјузикла „Човек од Ла Манче” Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

270. „Човек од Ла Манче” / С. Чм. – Дневник, 19. I 1995, LIV, бр. 17234, стр. 10.

Најава премијере мјузикла „Човек од Ла Манче” Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. Главну улогу тумачи Зафир Хадиманов.

271. Мјузикл „Човек од Ла Манче” / В. Мићуновић. – Политика, 19. I 1995, XCII, бр. 29185, стр. 17.

Најава премијере мјузикла „Човек од Ла Манче” према роману „Дон Кихот” Мигела де Сервантеса, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

272. Стигао човек од Ла Манче / П. Самардија. – Политика експрес, 19. I 1995, XXXII, бр. 11074, стр. 7.

Најава премијере мјузикла „Човек од Ла Манче” у режији Воје Солдатовића на сцени СНП.

273. Хадиманов као Дон Кихот. – Борба, 20. I 1995, LXXXIII, бр. 20, стр. 15.

Кратак осврт на премијеру мјузикла „Човек од Ла Манче” композитора Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

274. Отказана реприза „Човека од Ла Манче” / С. Чм. – Дневник, 20. I 1995, LIV, бр. 17235, стр. 10.

Вест.

275. Лебед у улози Грка Зорбе / Н. П. – Дневник, 21. I 1995, LIV, бр. 17236, стр. 10.

Вест да ће се у балету „Грк Зорба” Микиса Теодоракиса у улози Зорбе појавити Валентин Лебед, гост из Кијева, који ће играти у алтернацији са Виктором Литвиновим.

276. Don Quijote – takaréék lángon [Don Kihot – na smanjenom plamenu] / Fülöp György. – Magyar Szó, 24. I 1995, LII, br. 18, str. 11.

Kritika mjuzikla „Čovek od La Manče“ Miča Liја, u režiji Воје Soldatovića i izvodenju SNP.

277. Глумац под „старе дане“ / Владо Мићуновић. – Политика, 26. I 1995, ХСП, бр. 29192, стр. 16.

Разговор са Зафиром Хаџимановим, носиоцем главне улоге у мјузиклу „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, после премијере у СНП.

278. Napjaink Don Quijoté [Don Kihoti naših dana] / Török Csaba. – Családi Kör, 26. I 1995, VI, br. 4, str. 18.

Prkaz mjuzikla „Čovek od La Manče“ Miča Liја, u režiji Воје Soldatovića i izvodenju SNP.

279. Светлост и сенке / Марија Адамов. – Дневник, 26. I 1995, LIV, бр. 17241, стр. 9.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП. Главне улоге тумаче Зафир Хаџиманов и Рената Виги-Лукчић.

280. Гости из Београда у „Набуко“ / Н. П-м. – Дневник, 31. I 1995, LIV, бр. 17246, стр. 10.

Најава опере „Набуко“ Б. Вердија, са Миодрагом Јовановићем и Јасмином Радановић, гостима из Београда, на сцени СНП.

281. Гостује Миодраг Јовановић / С. Чм. – Дневник, 3. II 1995, LIV, бр. 17249, стр. 10.

Вест да ће у опери „Тоска“ Б. Пучинија, у извођењу СНП гостовати Миодраг Јовановић, солиста из Београда.

282. Успешно гостовање солиста / Б. Х. – Дневник, 3. II 1995, LIV, бр. 17249, стр. 12.

Вест да су Милица Стојадновић и Славољуб Коцић, солисти Опере СНП, и Миодраг Јаноски, диригент, гостовали у печујском НП у операма „Кавалерија рустикана“ Пјетра Маскањија и „Пајаци“ Рубера Леонкавала.

283. Гостовања у опери / Н. Попов. – Дневник, 6. II 1995, LIV, бр. 17252, стр. 12.

О фебруарском репертоару СНП.

284. Имам праву шансу / Борислав Хложан. – Дневник, 6. II 1995, LIV, бр. 17252, стр. 10.

Разговор са Жељком Миладовић, диригентом СНП, о школовању и раду.

285. Гостују београдски солисти / С. Чм. – Дневник, 7. II 1995, LIV, бр. 17253, стр. 10.

Вест да ће у опери „Набуко“ Б. Вердија, у извођењу СНП, гостовати београдски солисти Горан Глигорић и Јасмина Радановић.

286. Глигорићева Набуко / П. Анагности. – Борба, 8. II 1995, LXXIII, бр. 39, стр. 14.

У СНП је изведена опера „Набуко“ Б. Вердија, у режији Младена Сабљића и главној улози Горана Глигорића, баритона из Београда.

287. Тријумф сна / Александар Милосављевић. – Политика, 10. II 1995, ХСП, бр. 29207, стр. 16.

Приказ мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

288. Нова „Жизела“ / М. С. – Вечерње новости, 11. II 1995, XLII, бр. 27568, стр. 22.

Најава балета „Жизела“ Адолфа Алама у СНП.

289. „Жизела“ први пут у сезони / С. Чм. – Дневник, 11. II 1995, LIV, бр. 17257, стр. 10.

Најава балета „Жизела“ Адолфа Алама, у кореографији Валентина Лебеда и у извођењу СНП.

290. Размах, коначно стигао / Павле Анагности. – Борба, 11–12. II 1995, LXXIII, бр. 42–43, стр. XVIII–XIX.

Приказ опере „Набуко“ Б. Вердија у извођењу СНП и „Мадам Батерфлај“ у извођењу београдског НП.

291. Гостовање младих солиста / Б. Х. – Дневник, 13. II 1995, LIV, бр. 17259, стр. 10.

Најава опере „Травијата“ Б. Вердија, у режији Младена Сабљића, у којој први пут наступају солисти Анушка Пејо-

вић, Душан Плазинић и Жељко Лучић, на сцени СНП.

292. Млади солисти у „Травијати“ / С. Чм. – Дневник, 14. II 1995, LIV, бр. 17260, стр. 10.

Вест да ће млади солисти Анушка Пејовић, Душан Плазинић и Жељко Лучић, наступити у опери „Травијата“ Б. Вердија, на сцени СНП.

293. Балет новог стила / Нина Попов. – Дневник, 19. II 1995, LIV, бр. 17265, стр. 12.

Интервју са Ериком Марјаш Брзић, примабалерином СНП, а сада директором Балета.

294. Обновљена опера „Вива ла мама“ / С. Чм. – Дневник, 24. II 1995, LIV, бр. 17270, стр. 10.

Најава опере „Вива ла мама“ Г. Доницетија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

295. Премијера као испит / П. Анагности. – Борба, 3. III 1995, LXXIII, бр. 61, стр. 13.

Вест да је у СНП изведена премијера опере „Вива ла мама“ Г. Доницетија, у режији Воје Солдатовића.

296. Балет СНП 45 година / З. Т. М. – Вечерње новости, 8. III 1995, XLII, бр. 27592, стр. 18.

Вест.

297. Славање Балета СНП. – Борба, 8. III 1995, LXXIII, бр. 66, стр. 8.

Вест да Балет СНП слави 45 година од оснивања.

298. Ünnepele a balett-társulat [Balet slavi] / Mihájlovits Klára. – Magyar Szó, 8. III 1995, LII, br. 55, str. 11.

Ћипак о 45. годишњици Baleta SNP.

299. Промене као освежење / Нина Попов. – Дневник, 9. III 1995, LIV, бр. 17283, стр. 9.

Извештај о Међународном дану игре у СНП, у оквиру којег ће свечаном академијом, изложбом и гала концертном бити обележена 45. годишњица од оснивања Балета СНП.

300. „Травијата“ на великој сцени СНП-а / С. Чм. – Дневник, 22. III 1995, LIV, бр. 17296, стр. 12.

Најава опере „Травијата“ Б. Вердија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП.

301. Гости из Будимпеште у „Тоски“ / С. Чм. – Дневник, 24. III 1995, LIV, бр. 17298, стр. 10.

Најава опере „Тоска“ Б. Пучинија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП, са гостима из Будимпеште.

302. Премијере догодине / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 26. III 1995, XLII, бр. 27608, стр. 20.

Чланак о Балету СНП поводом јубилеја 45 година постојања.

303. Énekes szótárok születésben [Radaju se zvezde pevanja] / Fülöp György. – Magyar Szó, 31. III 1995, LII, бр. 75, стр. 11.

Kratak prikaz opere „Travijata“ Đ. Verdija u izvođenju SNP.

304. Како је и када све почело? / Љиљана Мишић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 11–12.

О историјату балетске уметности пре оснивања Балета СНП.

305. Континуитет дисконтинуитета: 45 година Балета Српског народног позоришта / Свенка Савић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 3–4.

Осврт на рад Балета СНП од његовог оснивања 1950. године до данас.

306. Остало се плеше - - Ерика Марјаш-Брзић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 1.

Осврт Ерике Марјаш-Брзић, директора Балета СНП, на време које је провела као балерина на сцени СНП.

307. Млекација Тејвје у Темшвару / П. Самарлија. – Политика експрес, 8. IV 1995, XXXII, бр. 11153, стр. 9.

СНП ће са мјузиклом „Виолиниста на крову“ учествовати на Међународном фестивалу опере и балета „Музички Темшвар '95“.

308. Гостовање Српског позоришта из Будимпеште / С. Чм. – Дневник, 20. IV 1995, LIV, бр. 17325, стр. 10.

Најава рок опере „Пастир вукова“ по либрету Драгомира Дујмова, на музику Габора Ленгела, у режији Милана

Руса и извођењу Српског позоришта из Будимпеште на сцени СНП.

309. Премијера „Фауста“ / П. Анагности. – Борба, 20. IV 1995, LXXIII, бр. 110, стр. 14.

Најава премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса у СНП.

310. Премијера опере „Фауст“ / Н. Попов. – Дневник, 20. IV 1995, LIV, бр. 17325, стр. 9.

Најава премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

311. Пријем у Скупштини града / Н. Попов. – Дневник, 20. IV 1995, LIV, бр. 17325, стр. 9.

Вест да је у Скупштини Новог Сада председник Буро Бајић примио госте, Сержа Вафијадиса, редитеља из Грчке и Јона Јанкуа, диригента из Румуније, пред премијерно извођење опере „Фауст“ Ш. Гуноа на сцени СНП.

312. „Фауст“ са гостима / З. Т. М. – Вечерње новости, 21. IV 1995, XLII, бр. 27637, стр. 22.

Најава премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса у СНП.

313. Az operajátzás magaskiskolája [Visoka škola izvođenja opere] / Fülöp György. – Magyar Szó, 21. IV 1995, LII, бр. 92, стр. 11.

Najava opere „Faust“ Š. Gunoa u režiji Serža Vafijadisa i izvođenju SNP.

314. Премијера опере „Фауст“ / С. Чм. – Дневник, 21. IV 1995, LIV, бр. 17326, стр. 10.

Најава премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

315. Премијера опере „Фауст“ / В. Мићуновић. – Политика, 21. IV 1995, ХСЦ, бр. 29277, стр. 21.

Најава премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

316. Плес с вуковима / Д. Николић. – Дневник, 21. IV 1995, LIV, бр. 17327, стр. 10.

Приказ рок опере „Пастир вукова“ по либрету Драгомира Дујмова, на музику Габора Ленгела и Милана Руса, у режији Милана Руса и извођењу Српског позоришта из Будимпеште, на сцени СНП.

317. A jó gyűzőt a rossz fölött [Dobro je pobedilo zlo] / Fülöp György. – Magyar Szó, 25. IV 1995, LII, бр. 95, стр. 11.

Kritika opere „Faust“ Š. Gunoa, u režiji Serža Vafijadisa i izvođenju SNP.

318. Фестивал игре с двоструким разлогом / В. Ц. – Дневник, 26. IV 1995, LIV, бр. 17331, стр. 14.

Вест да ће у оквиру прославе Међународног дана игре бити обележена и 45. годишњица Балета СНП.

319. Светски дан балета / М. Дурић. – Политика, 27. IV 1995, ХСЦ, бр. 29283, стр. 16.

СНП ће свечано обележити Дан балета и 45 година свог Балета.

320. Од „Шехерезаде“ до „Грка Зорбе“ / П. Самарлија. – Политика експрес, 28. IV 1995, XXXII, бр. 11173, стр. 11.

Балетом „Грк Зорба“ СНП је обележило 45. годишњицу Балета.

321. Почео Фестивал игре / Н. П. – Дневник, 28. IV 1995, LIV, бр. 17333, стр. 12.

Извештај са отварања Међународног дана игре у СНП и обележавања 45. годишњице постојања Балета.

322. Романтични лиризам / Марија Адамов. – Дневник, 29. и 30. IV и 1. и 2. V 1995, LIV, бр. 17334, стр. 12.

Приказ премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

323. Четири и по деценије на сцени / Борислав Хложан. – Дневник, 3. V 1995, LIV, бр. 17335, стр. 15.

Интервју са Светозаром Дракулићем, оперским солистом, поводом 45 година рада на сцени СНП.

324. Јубилеј Светозара Дракулића / С. Чм. – Дневник, 4. V 1995, LIV, бр. 17336, стр. 10.

Вест да ће улогом Мефиста у опери „Фауст“ Ш. Гуноа, Светозар Дракулић обележити 45 година уметничког рада.

325. Померена представа „Виолиниста на крову“ / С. Чм. – Дневник, 5. V 1995, LIV, бр. 17337, стр. 10.

Вест.

326. „Виолиниста“ у Румунији / В. М. – Политика, 7. V 1995, ХСЦ, бр. 29290, стр. 18.

Вест о гостовању СНП на фестивалу опере и балета „Музички Темшвар '95“ са мјузиклом „Виолиниста на крову“.

327. Гостује „Виолиниста на крову“ / П. П. – Дневник, 10. V 1995, LIV, бр. 17343, стр. 10.

Вест да ће СНП гостовати на Међународном оперском фестивалу у Темшвару са мјузиклом „Виолиниста на крову“, у режији Воје Солдатовића.

328. Јубилеј Светозара Дракулића / И. Алексић. – Дневник, 16. V 1995, LIV, бр. 17349, стр. 12.

Вест да је Светозар Дракулић, бас Опере СНП, прославио 45 година уметничког рада, улогом Мефиста у опери „Фауст“. Ш. Гуноа.

329. Без покретачке страсти / Гордана Крајачић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 4.

Одломци из приказа премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

330. Други боравак у Новом Саду / Илеана Околишан-Баба. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 3.

Разговор са Јоном Јанкуом, диригентом из Румуније, пред премијеру опере „Фауст“ Ш. Гуноа, на сцени СНП.

331. Млади певачи у „Травијата“ / Марија Адамов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 25.

Приказ опере „Травијата“ Б. Вердија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП, са младим солистима Алпушком Пејовић, Душаном Плазинићем и Жельком Лучићем.

332. Пастир вукова – рок опера или више од тога / Ивана Игњатов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 22.

Приказ рок опере „Пастир вукова“ по либрету Драгомира Дујмова, у режији Милана Руса и на музику Габора Ленђела и Милана Руса, коју је Српско позориште из Будимпеште извело на сцени СНП.

333. Победа доброг над злим / Филип Берћ. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 6.

Одломци из приказа опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

334. Помирење сукоба идеала и стварности / Бошко Бута. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 23.

Приказ премијере мјузикла „Човек од Ла Манче“ Мича Лија, у режији Воје Солдатовића и извођењу СНП.

335. Пре премијере забележено. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 4.

Речи Миодрага Милановића, директора Опере СНП, о репертоару у овој сезони и о сарадњи са гостујућим редитељима, диригентима, солистима и др.

336. Реч о Светозару Дракулићу / Еуген Гвоздановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 8.

Портрет уметника Светозара Дракулића, поводом 45. годишњице рада у СНП.

337. Редитељ верно следи замисли композитора / Марија Адамов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 5.

Приказ премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

338. Серж Вафијадис. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 2.

Кратка биографија Сержа Вафијадиса, редитеља СНП.

339. Светозар Дракулићу у част / Рудолф Бручи. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 9.

Речи Рудолфа Бручија, композитора, на прослави Светозара Дракулића, којом је обележио 45. годишњицу рада.

340. „Шехерезада“ пре четрдесет и пет година / Владимир Јовановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 9–10.

Разговор са Владимиром Маренићем, сценографом из Београда, о раду на представи „Шехерезада“ Н. Римског-Корсакова пре 45 година, а поводом јубилеја Балета СНП.

341. „Травијата“ у знаку младости / Јадранка Радујко. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 24.

Приказ опере „Травијата“ Б. Вердија, у режији Младена Сабљића и извођењу СНП, са младим солистима Алпушком Пејовић, Душаном Плазинићем и Жельком Лучићем.

342. У Новом Саду би оперу могли назвати Мефисто - - / Јожеф Халик. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 4.

Приказ премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП.

343. У Новом Саду се осећам као код куће / Јадранка Радујко. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 2.

Разговор са Сержом Вафијадисом из Грчке, редитељем опере „Фауст“ Ш. Гуноа, коју изводи СНП.

344. Ударници без мане и страха - - - / Мирјана Здравковић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 6–7.

О прослави 45. годишњице Балета СНП и Међународног дана игре.

345. Валентин – после три године / Илеана Околишан-Баба. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 3.

Разговор са Маријусом Јулија Марсом, баритоном из Румуније, после премијере опере „Фауст“ Ш. Гуноа у СНП, у којој је глумачио улогу Валентина.

346. „Виолиниста на крову“ у румунској опери / Лавинел Орза. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 25.

Приказ мјузикла „Виолиниста на крову“ Ц. Бока и Ц. Стајна, у режији Воје

Солдатовића, који је СНП извело на фестивалу „Музички Темишвар“.

347. Време доноси зрелост / Милица Зајцев. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 24.

Делови из приказа Балета „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у режији Сержа Вафијадиса и извођењу СНП у Београду.

348. Представа „Шумски дан“ у СНП-у / Н. П-ј. – Дневник, 17. VI 1995, LIV, бр. 17381, стр. 10.

Најава представе за децу „Шумски дан“ у кореографији, по либрету и избору музике Мире Рушкунц, у извођењу Балетског студија „Луденс“, на сцени СНП.

349. Гостовања „Грка Зорбе“. – Дневник, 22. VI 1995, LIV, бр. 17386, стр. 10.

Вест да ће балет „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса у извођењу СНП учествовати на летњим фестивалима у Суботици, на Палићу и на „Свечаностима слободе“ у Крушевцу.

350. Műsorváltozás [Promena programa] / b. z. – Magyar Szó, 24. VI 1995, LII, бр. 144, стр. 7.

Обавештење да ће у SNP umesto mjuzikla „Violinista na krovu“ бити изведен балет „Grk Zorba“.

351. „Grk Zorba“ na letnjoj pozornici / Q. G. – Subotičke novine, 30. VI 1995, LI, бр. 26, стр. 9.

Најава балета „Grk Zorba“ Микиса Теодоракиса, у кореографији Крунислава Сјмића и извођењу SNP, на Палићким летњим позоришним вечерима.

352. Lábjúhgyeyen a szenvedély [Patnja na vrhovima prstiju] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 4. VII 1995, LII, бр. 152, стр. 11.

Kratak prikaz baleta „Grk Zorba“ u izvođenju SNP u okviru Letnjih pozorišnih večeri na Paliću.

353. Zorbáékról, Ririékról [O Zorbama, o Ririjima] / L. I. – Szabadkai Napló, 6. VII 1995, II, бр. 27, стр. 1.

Најава балета „Grk Zorba“ у извођењу SNP на Летњим позоришним вечерима на Палићу.

354. „Зорба“ освојио Крушевљане / Б. Хложан. – Дневник, 8. VII 1995, LIV, бр. 17402, стр. 12.

Приказ мјузикла „Грк Зорба“ Микиса Теодоракиса, у извођењу СНП, на 31. свечаностима слободе у Крушевцу.

355. Opera i Balet Srpskog narodnog pozorišta / Boško Buta. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, стр. 47–49.

Prikaz sezone 1993/94.

NOVOSADSKI DRAMSKI TEATAR

356. Алтернатива постојећем / Д. Николић. – Дневник, 13. IV 1995, LIV, бр. 17318, стр. 9.

Обавештење о оснивању Новосадског драмског театра на иницијативу Синише Ковачевића, чија ће драма „Јанез“ бити прва представа у овом позоришту.

357. Драма идентитета / Даринка Николић. – Дневник, 25. IV 1995, LIV, бр. 17330, стр. 13.

Приказ премијере представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра.

358. „Јанез“ на Звездари / Сл. В. – Вечерње новости, 11. V 1995, XLII, бр. 27654, стр. 18.

Најава гостовања Новосадског драмског театра у Београду са представом „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере.

359. Гостује „Јанез“ / Б. Г. – Политика експрес, 12. V 1995, XXXII, бр. 11184, стр. 9.

Вест о гостовању Новосадског драмског театра у Звездара театру са представом „Јанез“.

360. Mali čovek u vremenu smutnji / K. P. – Borba, 12. V 1995, LXXIII, бр. 132, стр. 14.

Најава гостовања Новосадског драмског театра у Звездара театру са представом „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере.

361. Судбина Јанеза Крањца / М. Радошевић. – Политика, 12. V 1995, XCII, бр. 29295, стр. 21.

Најава гостовања Новосадског драмског театра у Звездара театру са представом „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере.

362. У агонији / С. Киутски. – Комуна, 25. V 1995, XXXII, бр. 1794, стр. 5.

Приказ представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра, на Мајским позоришним вечерима у Кикунди.

363. Гостовање „Јанеза“ у Ковилу / Н. П-м. – Дневник, 31. V 1995, LIV, бр. 17364, стр. 10.

Најава представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра.

364. „Јанез“ и „Ждери“ / Б. Голубовић. – Политика експрес, 1. VI 1995, XXXII, бр. 11204, стр. 13.

Хроника Стеријиног позорја и најава представе „Јанез“ у извођењу Новосадског драмског театра.

365. „Јанез“ и „Бенерал“ / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 3. VI 1995, XLII, бр. 27677, стр. 22.

На Округлом столу Стеријиног позорја говорило се о представи „Јанез“ Новосадског драмског театра.

366. Одбрана од „ниских удараца“ / Даринка Николић. – Дневник, 3. VI 1995, LIV, бр. 17367, стр. 9.

Приказ представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра, у оквиру 40. Стеријиног позорја.

367. Ударци уз осмех / Нина Попов. – Дневник, 3. VI 1995, LIV, бр. 17367, стр. 9.

Разговор за Округлим столом критике у оквиру 40. Стеријиног позорја, о представи „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра.

368. Végre! [Napokon!] / (szpray). – Magyar Szó, 3. VI 1995, LII, бр. 127, стр. 10.

Prikaz predstave „Janez“ S. Kovačevića, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju Novosadskog dramskog teatra na Sterijinom pozorju.

369. Жестоко и суано / Феликс Пашић. – *Вечерње новости*, 3. VI 1995, XLII, бр. 27677, стр. 22.

Приказ представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере коју је Новосадски драмски театар извео на Стеријиним позорју.

370. Признања која обавезују / Владо Мићуновић. – *Политика*, 5. VI 1995, XCII, бр. 29319, стр. 14.

Разговор са добитницима Стеријиних награда међу којима су и Синиша Ковачевић, аутор текста драме „Јанез“ и Мирјана Гардиновачки за улогу у представи „Јанез“ Новосадског драмског театра.

371. Отказивање представе / Сн. Милетић. – *Дневник*, 8. VI 1995, LIV, бр. 17372, стр. 11.

Вест о отказивању представе „Јанез“ С. Ковачевића.

372. Први сам ризиковао / Сл. Вучковић. – *Вечерње новости*, 14. VI 1995, XLII, бр. 27688, стр. 18.

Разговор са Синишом Ковачевићем, аутором драме „Јанез“ коју је Новосадски драмски театар извео на Стеријиним позорју.

373. Ducto zo snov [Duet iz snova] / Јано Сáni. – *Vzlet*, 1995, 26, бр. 3–6, mart–juni, стр. 4.

Приказ представе „Јанез“ С. Ковачевића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Новосадског драмског театра.

374. Завршен први Земун фест / М. Р. – *Политика*, 9. VII 1995, XCII, бр. 29353, стр. 14.

Вест о наградама на Земун фесту а међу награђенима су и Стеван Гардиновачки и Синиша Ковачевић за представу „Јанез“ Новосадског драмског театра.

375. Доајен у гипсу / М. М. – *Борба*, 9. VIII 1995, LXIII, бр. 221, стр. 18.

Вест о гостовању Новосадског драмског театра у Краљеву са представом „Јанез“ С. Ковачевића.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

376. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – *Napló*, 14. IX 1994, V, бр. 228, стр. 17.

Белешке о Новосадском позоришту где је снимљен и новогодишњи кабаре.

377. Az évad elkezdődött [Sezona je počela] / Faragó H. Aranka. – *Magyar Szó*, 22. IX 1994, LI, бр. 203, стр. 12.

Razgovor sa Livijom Banka i Mačušom Paštijem o ulogama u predstavi „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea u izvođenju Новосадског позоришта.

378. Háború után [Posle rata] / Kontra Ferenc. – *Magyar Szó*, 22. IX 1994, LI, бр. 203, стр. 12.

Razgovor sa Laslom Gergeljem, rediteljem, pred premijeru predstave „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u izvođenju Новосадског позоришта.

379. Kóstolgatok a jöből, rosszából [Pozorišni klub i pozorište] / Laták C. István. – *Magyar Szó*, 22. IX 1994, LI, бр. 203, стр. 13.

Članak o početku sezone 1994/95 u Новосадском позоришту.

380. Vállalva a tájólást [Gostovanje kao zadatak pozorišta] / B. Z. – *Magyar Szó*, 22. IX 1994, LI, бр. 203, стр. 12.

Najava gostovanja Новосадског позоришта u Topoli i Malom Idošu sa predstavom „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija.

381. Dramaturgia az élet [Život je dramaturgija] / Gerold László. – *Magyar Szó*, 24. IX 1994, LI, бр. 205, стр. 11.

Приказ представе „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija i izvođenju Новосадског позоришта.

382. Elvek védelmében [U odbrani principa] / Kontra Ferenc. – *Magyar Szó*, 29. IX 1994, LI, бр. 209, стр. 13.

Razgovor sa Zoltanom Mezeijem o ulozu u predstavi „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja i izvođenju Новосадског позоришта.

383. Почетак сезоне / Н. Попов. – *Дневник*, 4. X 1994, LIII, бр. 17132, стр. 9.

Најава премијере представе „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергелја, и извођењу Новосадског позоришта.

384. Bemutató előtt [Ispred premijera] / (cf). – *Magyar Szó*, 5. X 1994, LI, бр. 214, стр. 11.

Žužana Franjo, dramaturg, govori o premijeri predstave „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja u Новосадском позоришту.

385. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – *Napló*, 5. X 1994, V, бр. 231, стр. 17.

Белешке о репертоару и гостовањима Новосадског позоришта.

386. „Синови“ отварају сезону. – *Политика експрес*, 6. X 1994, XXXI, бр. 10974, стр. 11.

Вест да Новосадско позориште нову сезону почиње представом „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергелја.

387. Bemutató az Újvidéki Színházbán [Premijera u Новосадском позоришту]. – *Magyar Szó*, 6. X 1994, LI, бр. 215, стр. 12.

Najava premijere, predstave „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja u Новосадском позоришту.

388. Választás [Izbor] / Kontra Ferenc. – *Magyar Szó*, 9. X 1994, LI, бр. 218, стр. 12.

Приказ премијере представе „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергелја и извођењу Новосадског позоришта.

389. Színházcsinálás és színvonal [Pozorišna delatnost] / vl. – *Kultúrnapló*, 12. X 1994, I, бр. 232, стр. VII.

Laslo Gergelj, gost-reditelj Новосадског позоришта, govori o svom viđenju pozorišnog života u Vojvodini i o delatnosti Новосадског позоришта.

390. A „korparacs“ kényszere alatt [Pod diktatom našeg doba] Torok Csaba. – *Családi Kör*, 13. X 1994, V, бр. 41, стр. 19.

Приказ представе „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергелја и извођењу Новосадског позоришта.

391. A király halódik [Kralj umire] / B. Z. – *Magyar Szó*, 14. X 1994, LI, бр. 222, стр. 12.

Program Novosadskog pozorišta za mesec oktobar i osvrt na predstavu „Kralj umire“ Ežena Joneska.

392. Egy rendező-segéd-naplója [Dnevnik jednog asistenta režije] / Kovács Attila. – Napló, 19. X 1994, V, br. 233, str. 16.

Beleške o pripremama predstave „Svi moji sinovi“ čiji je reditelj Laslo Gergelj.

393. Дечји мјузикл „Ивица и Марица“ / Сн. М. – Дневник, 21. X 1994, LIII, бр. 17149, стр. 12.

Најава дечјег мјузикла „Ивица и Марица“ у извођењу Позориштанца „Мјузик хопи“ из Београда, на сцени Новосадског позоришта.

394. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 26. X 1994, V, br. 234, str. 17.

Beleške o odnosu Novosadskog pozorišta i reditelja Ljubiše Georgijevskog i najava gostovanja NP iz Pečuja sa predstavom „Afera u Vičiju“ Artura Milera, u režiji Imrea Čisara.

395. Портрет Берба Фејеша / М. Р. – Дневник, 28. X 1994, LIII, бр. 17156, стр. 10.

Вест да ће бити представљен портрет Берба Фејеша, глумца Новосадског позоришта, у организацији Позоришта и Позоришног музеја Војводине.

396. Fejes György művészportréja [Umetnički portret Đerda Feješa] / s-r. – Magyar Szó, 30. X 1994, LI, br. 236, str. 5.

Članak o umetničkoj večeri u organizaciji Novosadskog pozorišta i Pozorišnog muzeja Vojvodine, povodom jubileja glumca Đerda Feješa, pedeset godina rada.

397. Édes fiaim [Svi moji sinovi] / Gerold László. – Híd, 1994, LVIII, br. 10–11, str. 751–753.

Prikaz predstave „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja i izvođenju Novosadskog pozorišta.

398. Két Miller-darab [Dva Milerova pozorišna komada] / (cf). – Magyar Szó, 3. XI 1994, LI, br. 239, str. 11.

Program Novosadskog pozorišta za mesec novembar.

399. Fejes György gesztusai [Gestovi Đerda Feješa] / Franyó Zsuzsanna. – Magyar Szó, 6. XI 1994, LI, br. 242, str. 10.

Portret Đerda Feješa, glumca Novosadskog pozorišta.

400. Маркетинг у првом плану / Н. Попов. – Дневник, 8. XI 1994, LIII, бр. 17167, стр. 9.

Извештај са конференције за штампу у Новосадском позоришту, на којој се разматрало питање материјалне ситуације.

401. „Ifjú szívekben élek...“ [„U mladim srcima živim...“] / Berényi Ilona. – Magyar Szó, 8. XI 1994, LI, br. 243, str. 8.

Osvrt na umetničko veče u organizaciji Novosadskog pozorišta i Pozorišnog muzeja Vojvodine, povodom jubileja glumca Đerda Feješa.

402. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 9. XI 1994, V, br. 236, str. 13.

Beleške o gostovanjima Novosadskog pozorišta u Vojvodini i o umetničkoj večeri Novosadskog pozorišta i Pozorišnog muzeja Vojvodine povodom jubileja glumca Đerda Feješa.

403. A király halódik [Kralj umire] / Kovács Attila – Kopasz. – Kultúrnapló, 9. XI 1994, I, br. 236, str. VII.

Beleške reditelja Atile Kovača o priprema predstave „Kralj umire“ Ežena Joneska u izvođenju Novosadskog pozorišta.

404. A szép szó fóruma [Forum književnosti] B. Z. – Magyar Szó, 11. XI 1994, LI, br. 246, str. 11.

Članak o osnivanju Književne tribine u okviru Novosadskog pozorišta.

405. Gyógydráma [Drama koja leči] / Kontra Ferenc. – Magyar Szó, 13. XI 1994, LI, br. 248, str. 13.

Razgovor sa Atilom Kovačem, rediteljem-gostom Novosadskog pozorišta, o radu na predstavi „Kralj umire“ Ežena Joneska.

406. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 16. XI 1994, V, br. 237, str. 13.

Beleške o problemima Novosadskog pozorišta.

407. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 30. XI 1994, V, br. 239, str. 15.

Beleške o odnosu Novosadskog pozorišta i publike i sećanje na Šandora Santu, glumca drame na mađarskom jeziku Radio Novog Sada.

408. Mindenki másképpen csinálja... [Svako radi na svoj način...] / -i-. – Családi Kör, 8. XII 1994, V, br. 49, str. 8–9.

Najava kabarea „Svako radi na svoj način“ Đerda Horvata K., u režiji Zoltana Baracijusa i izvođenju Novosadskog pozorišta i Radio Novog Sada.

409. Az Újvidéki Színház műsorából [Iz repertoara Novosadskog pozorišta] / B. I. – Magyar Szó, 13. XII 1994, LI, br. 270, str. 11.

Program za mesec decembar.

410. Mi újság az Újvidéki Színházban? [Šta ima novo u Novosadskom pozorištu?] / Berényi Ilona. – Családi Kör, 15. XII 1994, V, br. 50, str. 11.

Izbor iz programa za mesec decembar 1994. i za januar i februar 1995. godine.

411. „Дечји кабаре“ у 16 часова / Н. П.-ј. – Дневник, 18. XII 1994, LIII, бр. 17205, стр. 15.

Најава представе за децу „Дечји кабаре“ која ће бити изведена на сцени Новосадског позоришта.

412. Mindenki másként csinálja [Svako radi na svoj način] / nm. – Magyar Szó, 18. XII 1994, LI, br. 275, str. 10.

Najava premijere kabarea „Svako radi na svoj način“ u izvođenju Novosadskog pozorišta i Radio Novog Sada sa kojom će gostovati i u Bačkom Petrovom Selu.

413. A kaktusz virága [Kaktusov cvet] / b. z. – 2X 7 Nap, 28. XII 1994, LI, br. 8, str. 43.

Članak o radu Novosadskog pozorišta na predstavi „Kaktusov cvet“.

414. Közjáték Vichyben [Afera u Vičiju] / G. L. – Híd, 1994, LVIII, br. 12, str. 878–879.

Prikaz predstave „Afera u Vičiju“ Artura Milera, u režiji Imrea Čisara i izvođenju NP iz Pečuja u Novosadskom pozorištu.

415. Újabb bemutatók, vendégjátékok [Nove premijere, gostovanja] / B. Z. – Magyar Szó, 6. II 1995, LII, br. 3, str. 11.

Razgovor sa Arpadom Faragom, direktorom Novosadskog pozorišta, o repertoaru prvog tromesečja.

416. Menekülés a magánytól [Bežanje od samoće] / B. Z. – Magyar Szó, 13. I 1995, LII, br. 9, str. 12.

Članak o Ibi Romhanji, glumici Novosadskog pozorišta u penziji, koja se vraća na scenu.

417. A kaktusz virága [„Kaktusov cvet“] / N-a. – Magyar Szó, 18. I 1995, LII, br. 13, str. 11.

Članak o premijeri predstave „Kaktusov cvet“ u izvođenju Novosadskog pozorišta.

418. Holnap bemutató [Sutra je premijera] / B. Z. – Magyar Szó, 19. I 1995, LII, br. 14, str. 13.

Najava premijere predstave „Kaktusov cvet“ P. Barijea i Ž. P. Gredija, u režiji Lasla Gergelja i izvođenju Novosadskog pozorišta.

419. Мюзичка комедија / Н. П. – Дневник, 20. I 1995, LIV, бр. 17235, стр. 9.

Najava premijere predstave „Kaktusov cvet“ Pjера Barijea и Жана Пјера Гредјија, у режији Ласла Гергеља, и извођењу Новосадског позоришта.

420. Az Újvidéki Színház vendégszereplése [Gostovanje Novosadskog pozorišta] / N-a. – Magyar Szó, 21. I 1995, LII, br. 16, str. 10.

Najava gostovanja Novosadskog pozorišta u Feketiću sa predstavom „Kaktusov cvet“.

421. Vendégjáték Zentán és Szenttamáson [Gostovanje u Senti i Srbobranu] / B. Z. – Magyar Szó, 24. I 1995, LII, br. 18, str. 11.

Najava gostovanja Novosadskog pozorišta sa predstavom „Svi moji sinovi“ Artura Milera.

422. A színműs szellemi útja [Duhovni put glumaca] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 26. I 1995, VI, br. 4, str. 21.

Portret Đerđa Feješa, glumca Novosadskog pozorišta.

423. Puccs az Újvidéki Színházban? [Pobuna u pozorištu?] / Nagy Magdolna. – Magyar Szó, 4. II 1995, LII, br. 28, str. 10.

Razgovor sa Livijom Banka, glumicom Novosadskog pozorišta, o tome zašto su glumci protiv direktora i dramaturga.

424. Esőcsinálók és színházcsinálók [Vračevi i graditelji pozorišta] / Keszég Károly. – Napló, 8. II 1995, VI, br. 249, str. 3.

Članak o karakteristikama i problemima Novosadskog pozorišta.

425. Zendülők színháza 1. [Pozorište pobunjenika 1] / Mihályovits Klára. – Napló, 8. II 1995, VI, br. 249, str. 12–13.

Razgovor sa glumcima Novosadskog pozorišta o tome zašto štrajkuju i kako rešiti situaciju i mišljenje o tome Arpada Faragoa, direktora pozorišta.

426. A helyzet változatlan [Situacija je nepromenjena]. – Magyar Szó, 10. II 1995, LII, br. 33, str. 11.

Članak o štrajku glumaca Novosadskog pozorišta.

427. Újra színpadon [Ponovo na scenij] / (mukk). – Magyar Szó, 15. II 1995, LII, br. 37, str. 11.

Vest da je štrajk glumaca u Novosadskom pozorištu završen.

428. Zendülők színháza 2. [Pozorište pobunjenika 2.] / Mihályovits Klára. – Napló, 15. II 1995, VI, br. 250, str. 13.

Razgovor sa Đerđom Hernjakom, rediteljem Novosadskog pozorišta, o završenom štrajku glumaca.

429. Színháztalanság [Bez pozorišta] / Dudás Károly. – Szabad Hét Nap, 16. II 1995, II, br. 7, str. 6–7.

Razgovor sa glumcima Novosadskog pozorišta, dramaturgom Žužanom Franjo i direktorom Arpadom Faragom o uzrocima štrajka.

430. „Tegye mindenki a maga dolgát“ [„Nek' svako radi svoj posao“] / N-a. – Magyar Szó, 16. II 1995, LII, br. 38, str. 12.

Razgovor sa Arpadom Faragom, direktorom Novosadskog pozorišta, o štrajku glumaca i nastavku rada.

431. Az utolsó szalmaszál [Poslednja slamka] / (d. k.). – Szabad Hét Nap, 16. II 1995, II, br. 7, str. 8.

Razgovor sa Arpadom Faragom, direktorom Novosadskog pozorišta, o tome zašto i kad odlazi iz pozorišta.

432. Vendégjáték Temesvárott [Gostovanje u Temišvaru] / B. Z. – Magyar Szó, 28. III 1995, LII, br. 72, str. 11.

Kratak razgovor sa Arpadom Faragom, direktorom Novosadskog pozorišta, o gostovanju u Temišvaru i budućim predstavama.

433. A kaktusz virága [Kaktusov cvet] / Gerold László. – Híd, 1995, LIX, br. 3, str. 245–246.

Prikaz predstave „Kaktusov cvet“ P. Barijea i Ž. P. Gredija u režiji Lasla Gergelja i izvođenju Novosadskog pozorišta.

434. Do lika i ugleda kuće. – Bilten 45. susreta, 7. IV 1995, br. 2, str. 5.

O istorijatu Novosadskog pozorišta.

435. Műsoron a Szomorú vasárnap [„Tužna je nedelja“ na repertoaru] / B. Z. – Magyar Szó, 13. IV 1995, LII, br. 86, str. 12.

Kratak intervju sa Arpadom Faragom, direktorom Novosadskog pozorišta.

436. Терговачка комедија / Сн. Милетић. – Дневник, 19. IV 1995, LIV, бр. 17324, стр. 11.

Vest da je Jugoslovensko dramsko pozorište premijerno izvelo komediju „Tergovci“ Emanuila Jankoviča, u režiji Vide Ogrjenovića, na sceni Novosadskog pozorišta.

437. Kanizsától Kanizsáig [Od Kanjiže do Kanjiže] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 23. IV 1995, LII, br. 94, str. 11.

Portret Irene Abraham, glumice Novosadskog pozorišta, povodom 20.godišnjice rada.

438. Класични комади – повратак суштини / Снежана Милетић. – Дневник, 26. IV 1995, LIV, бр. 17331, стр. 14.

Razgovor sa Nebojšom Brađićem, upravnikom НП у Крушевцу, povodom gostovanja sa predstavom „Šuma“ A. H. Ostrvaskog, u režiji Ljubomira Draškiha, na sceni Novosadskog pozorišta.

439. Az érzékekre hatni [Delovati na čula] / Barácius Zoltán. – Szabad Hét Nap, 27. IV 1995, II, br. 17, str. 11.

Razgovor sa Evom Balaž, rediteljem predstave „Ljubavik“ Harolda Pintera u izvođenju Novosadskog pozorišta.

440. Премијерно две београдске представе / Сн. М. – Дневник, 4. V 1995, LIV, бр. 17336, стр. 10.

Najava две премијере „Не очајавајте никад“ Бранислава Нушића, у режији Мирослава Беловића и извођењу Југословенског драмског позоришта, и представе „Дет-сет“ у извођењу глумца По-

зоришта „Душко Радовић”, на сцени Новосадског позоришта.

441. Szegényszínház [Sirotinjsko pozorište] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 10. V 1995, LII, br. 106, str. 11.

Razgovor sa Ferencom Cirokom, organizatorom i Janošem Prikelem, tehničkim direktorom Novosadskog pozorišta, o traženju sponzora.

442. „Не очајавајте никад” / Сн. М. – Дневник, 11. V 1995, LIV, бр. 17344, стр. 13.

Најава премијере представе „Не очајавајте никад” Б. Нушића, у режији Мирослава Беловића и извођењу Југословенског драмског позоришта на сцени Новосадског позоришта.

443. Egy színműs jubileumának margójára [Jubiley jedne glumice] / Káich Katalin. – Magyar Szó, 11. V 1995, LII, br. 107, str. 13.

Članak povodom 20. godišnjice rada Irene Abraham, glumice Novosadskog pozorišta.

444. Комедија „Цет-сет” / Сн. М. – Дневник, 16. V 1995, LIV, бр. 17249, стр. 13.

Најава представе „Цет-сет” у извођењу глумца Позоришта „Душко Радовић” у Новосадском позоришту.

445. Egy néző színdarabról [Jedan gledalac o jednom pozorišnom komadu] / Molnár Attila. – Magyar Szó, 16. V 1995, LII, br. 111, str. 9.

Prímedbe u vezi predstave „Ljubavnik” Harolda Pintera u izvodenju Novosadskog pozorišta.

446. Gondolatok a színházról (II) [Razmišljanja o teatru (II)] / Faragó Árpád. – Szabad Hét Nap, 25. V 1995, II, br. 21, str. 11.

Beleške o repertoaru i zadacima Novosadskog pozorišta.

447. A jubiláns [Jubilarac] / Molnár Rózsa. – Bánáti Újság, 1. VI 1995, II, br. 22, str. 3.

Portret Irene Abraham, glumice Novosadskog pozorišta.

448. Kisebbségi színház nagy művésze [Veliki umetnik pozorišta manjine]. – Magyar Szó, 10. VI 1995, LII, br. 133, str. 13.

Sećanje na Đerda Haraga, reditelja Novosadskog pozorišta.

449. Átszerelt igazságok – rendezés közben [Prečišćene istine – u toku režiranja]. – Thália, 15. VI 1995, I, str. 3.

Razgovor sa Laslom Gergeljem, rediteljem iz Madarske, o radu u Novosadskom pozorištu.

450. A szerető [Ljubavnik] / Gerold László. – Híd, 1995, LIX, br. 6, str. 375–377.

Prikaz predstave „Ljubavnik” Harolda Pintera, u režiji Eve Balaž-Petrović u izvodenju Novosadskog pozorišta.

451. Harag Györgyre emlékezünk [Sećanje na Đerda Haraga]. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 2.

Sećanje povodom obeležavanja 10. godišnjice smrti reditelja u Novosadskom pozorištu Đerda Haraga.

452. Позориште отворених врата / Снежана Милетић. – Дневник, 23. VII 1995, LIV, бр. 17417, стр. 14.

Разговор са Јожефом Ачом, новим управником Новосадског позоришта, о даљем раду.

453. Ha erre képesek leszünk... [Ako budo-mo sposobni... -] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 23. VII 1995, LII, br. 169, str. 11.

Razgovor sa Jožefom Ačom, novim upravnikom Novosadskog pozorišta.

454. Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 75–77.

Popis članova Pozorišta, premijernih i ob-novljenih predstava sa imenima izvodača u sezoni 1993/94.

455. Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház i neke nove pojave u pozorišom životu vojvodanskih Madara / Gerold Laslo. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 49–50.

Prikaz sezone 1993/94.

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

456. Камено срце / И. Т. – Дневник, 10. IX 1994, LIII, бр. 17108, стр. 13.

Обавештење о премијерама у новој сезони у Позоришту младих: „Камено срце” по тексту Марине Миљивојевић, у режији Тибора Вајде, „Море, море”

Ратка Рађивојевића и „Жена је варљива” Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића.

457. Човек позоришта / Н. П. – Дневник, 27. IX 1994, LIII, бр. 17125, стр. 9.

Текст поводом смрти Бошка Зековића, дугогодишњег управника Позоришта младих.

458. Инкарнација Позоришта младих / Мирослав Радоњић. – Дневник, 28. IX 1994, LIII, бр. 17126, стр. 19.

О лику преминулог Бошка Зековића, дугогодишњег управника Позоришта младих.

459. Од прерада до премијера / И. Тулић. – Дневник, 1. X 1994, LIII, бр. 17129, стр. 9.

Обавештење да ће Позориште младих, у оквиру Дечје недеље, извести шест представа.

460. Представа „Мој кум и ја” / С. Ч-м. – Дневник, 6. X 1994, LIII, бр. 17134, стр. 10.

Најава гостовања београдске естраде „Таш” са представом „Мој кум и ја” по тексту Синише Павића, у режији Александра Борђевића, на сцени Позоришта младих.

461. Гостују Зрењанинци / С. Ч-м. – Дневник, 26. X 1994, LIII, бр. 17154, стр. 10.

Најава гостовања зрењанинског НП са представом „Шок препознавања” Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића, на сцени Позоришта младих.

462. Нова премијера у Позоришту младих. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 19.

Најава премијере представе „Принц Леденко” по мотивима Базија Родарија, у режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих.

463. Премијера „Принца Леденка” / С. Ч-м. – Дневник, 3. XI 1994, LIII, бр. 17162, стр. 12.

Најава премијере представе „Принц Леденко” по мотивима Базија Родарија, у режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих.

464. Затворена велика сцена. – Политичка експрес, 3. XI 1994, XXXI, бр. 11002, стр. 10.
Вест да је због дотрајалих инсталација затворена велика сцена Позоришта младих.
465. Пријем за чланове Позоришта младих / Св. М. – Дневник, 4. XI 1994, LIII, бр. 17163, стр. 10.
Вест да је Милорад Бурђевић, потпредседник Скупштине града, примно чланове Позоришта младих, поводом премијере представе „Принц Леденко“ у режији Емилије Мачковић.
466. Рупирана зграда – отказане представе / Св. Милетић. – Дневник, 6. XI 1994, LIII, бр. 17165, стр. 12.
Вест да је Позориште младих затворено због великих оштећења зграде.
467. Опасно за глумце и публику / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 8. XI 1994, XLII, бр. 27478, стр. 18.
Велика сцена Позоришта младих је затворена због дотрајалих и оштећених инсталација.
468. Вратимо позориште нашој деци / С. Чм. – Дневник, 8. XI 1994, LIII, бр. 17167, стр. 11.
Информација о разлозима због којих је затворена велика сцена Позоришта младих и апел за помоћ.
469. „Цигла“ за театар младих / И. Тудић. – Дневник, 10. XI 1994, LIII, бр. 17169, стр. 9.
Извештај о разлозима због којих је затворена велика сцена Позоришта младих и о акцији за прикупљање помоћи.
470. Помозимо „Позоришту младих“. – Дневник, 11. XI 1994, LIII, бр. 17170, Дечији дневник, бр. 383, стр. 4.
Апел за помоћ за реновирање зграде Позоришта младих.
471. Позориште младих за децу Вуковара / С. Чм. – Дневник, 19. XI 1994, LIII, бр. 17178, стр. 10.
Вест да је Позориште младих гостовало у Вуковару са мјузиклом „Гусарске приче“ Јосипа Лорбека, у режији Воје Солдатовића.
472. Нетачне тврдње директора Позоришта младих / Св. М. – Дневник, 26. XI 1994, LIII, бр. 17185, стр. 10.
Обавештење Радмиле Војновић, члана Извршног одбора Скупштине града, за образовање и културу, на конференцији за новинаре, о стварном материјалном стању и статусу Позоришта младих.
473. Из маште се населили / Даниела Стојковић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 45.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
474. Камена срца / Милан Маћарев. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 43.
Приказ премијере представе „Камено срце“ Марине Миливојевић, у режији Тибора Вајде и извођењу Позоришта младих.
475. „Море, море“ / Александар Рељић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 44.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
476. „Море, море“ / Оскар Панди. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 45.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
477. Море, море / загорка Радовић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 44.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
478. Сценска чаролија / Даринка Николић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 45.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
479. Зачудна плетисапка / Соња Јовановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 44.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
480. Представе за распуст / С. Чм. – Дневник, 7. I 1995, LIV, бр. 17222, стр. 10.
Обавештење о репертоару који ће се играти за време школског распуста на сцени Позоришта младих.
481. „Море, море“ / Н. П. – Дневник, 13. I 1995, LIV, бр. 17228, стр. 9.
Најава премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
482. A tenger világa [Svet mora] / В. Т. – Magyar Szó, 13. I 1995, LI, бр. 9, стр. 12.
Најава луткарске представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
483. „Море, море“ / С. Чм. – Дневник, 14. I 1995, LIV, бр. 17229, стр. 10.
Најава премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
484. Лутке уз музику класика. – Борба, 16. I 1995, LXXIII, бр. 16, стр. 12.
Вест да је Позориште младих извело премијеру луткарске представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића.
485. Сценска чаролија / Даринка Николић. – Дневник, 17. I 1995, LIV, бр. 17232, стр. 13.
Приказ премијере представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих.
486. „Жена је варљива“ / С. Чм. – Дневник, 7. II 1995, LIV, бр. 17253, стр. 10.
Најава премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.
487. Прислушкивање женских разговора / Илија Тудић. – Дневник, 18. II 1995, LIV, бр. 17264, стр. 9.

Приказ премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

488. Премијера представе „Чудно поподне“ / С. Чм. – Дневник, 19. I 1995, LIV, бр. 17324, стр. 10.

Најава премијере представе „Чудно поподне“ Ладислава Смочека, у адаптацији и режији Милана Плетела и извођењу Позоришта младих.

489. Van-e magyar ajkú gyermekközönség [ima li mađarske деџе публике?] / Mihálovits Klára. – Magyar Szó, 28. V 1995, LII, бр. 122, стр. 9.

Razgovor sa Vojom Soldatovićem, direktorom Pozorišta mladih o tome zašto nema publike za predstave na mađarskom jeziku.

490. Гостовање у Новом Саду / Воја Солдатовић. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 50.

Речи Воје Солдатовића, редитеља мјузикла „Паткица Жуквица“ Гернатове-Гуравичеве, који је извела Луткарска сцена зрењанинског НП на сцени Позоришта младих.

491. Гулбалло поново међу нама / Катарина Радованов. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 49.

Приказ премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

492. Представа за позоришне сладокуце / Весна Крчмар – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 50.

Приказ премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

493. Прислушкивање женских разговора / Илија Тулић. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 48.

Део приказа премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

494. Продор ведрога хумора / Миодраг Кујунџић. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 49.

Приказ премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

495. Свако од глумца очекује искрицу да би се родило лик / Весна Крчмар. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 51.

Разговор са Вером Хрћан Остојић, глумицом Позоришта младих.

496. „Жена је варљива“ – а неодољива / Соња Кошничар. – Позориште 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 48.

Приказ премијере представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

497. Премијера „Агнезе божје“ / И. А. – Дневник, 14. VI 1995, LIV, бр. 17378, стр. 10.

Најава премијере представе „Агнеза божја“ Дана Пилмајера, у режији Весне Топаловић и извођењу Позоришта младих.

498. Позориште младих отвара сезону / С. Чм. – Дневник, 30. VIII 1995, LIV, бр. 17456, стр. 10.

Најава репертоара за предстојећу сезону у Позоришту младих.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

499. Костићева „Гордана“ на почетку сезоне / А. С. – Дневник, 1. IX 1994, LIII, бр. 17099, стр. 12.

Вест да ће сомборско НП сезону почети представом „Гордана“ Лазе Костића.

500. Животна премијера / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 2. IX 1994, XL, бр. 2090, стр. 2.

На вест о смрти Боривоја Ј. Стојановића глумца, позоришног писца и редитеља.

501. Prepušteni sebi / A. Sekelj. – Borba, 8. IX 1994, LXXII, бр. 248, стр. 15.

Beleška o finansijskim teškoćama somborskog NP.

502. Наспрам русваја. – Талијна магија / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 9. IX 1994, XL, бр. 2091, стр. 6.

Нову позоришну сезону сомборско НП почиње представом „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића.

503. Сомборци поново „трче“. – Кулска комуна, 22. IX 1994, XV, бр. 315, стр. 8.

Најава позоришног maratona у Црвенки на којем ће сомборско НП играти четири представе.

504. За почетак „Гордана“ / Б. Вукмировић. – Дневник, 27. IX 1994, LIII, бр. 17125, стр. 9.

Вест да ће сомборско НП сезону почети представом „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића.

505. Početak u znaku „Gordane“ / D. K-n. – Somborske novine, 30. IX 1994, XL, бр. 2094, стр. 6.

Vest da će somborsko NP sezonu početi predstavom „Gordana“ Laze Kostića, u režiji Zorana Ratkovića.

506. Домаће драме као полазиште / С. Боквић. – Политика, 3. X 1994, XCI, бр. 29082, стр. 17.

Чланак о раду и плановима сомборског НП у предстојећој сезони.

507. Čuderna Kostićeva „Gordana“ / A. S. – Borba, 4. X 1994, LXII, бр. 274, стр. 17.

Najava premijere predstave „Gordana“ L. Kostića, u režiji Zorana Ratkovića u izvođenju somborskog NP.

508. Сан о позоришту / Борбе Вукмировић. – Дневник, 4. X 1994, LIII, бр. 17132, стр. 9.

Најава премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.

509. „Горданина“ трећа срећа / Ј. Симић. – Вечерње новости, 5. X 1994, XLII, бр. 27400, стр. 18.

Најава премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића у сомборском НП.

510. Pletisanke i kalamburi / David Kezman. – Somborske novine, 7. X 1994, XL, бр. 2095, стр. 7.

Prizak premijere predstave „Gordana“ Laze Kostića, u režiji Zorana Ratkovića i izvođenju somborskog NP.

511. Позоришни марафон / Љ. Д. – Дневник, 7. X 1994, ЛШ, бр. 17135, стр. 9.

Вест да ће сомборско НП, на позоришном марафону у Црвени, одиграти четири представе: „Мала“, „Фигарова женидба“, „Ко се шуња иза жбуња“ и једну по избору.

512. Приземљена небесница / Давид Кеџман. – Дневник, 9. X 1994, ЛШ, бр. 17136, стр. 12.

Приказ премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.

513. „Гордана“ Лазе Костића одушевила Сомборце / А. С. – Борба, 12. X 1994, LXXII, бр. 282, стр. 18.

Вест да је у сомборском НП изведена премијера представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића.

514. Szabálytalan színházi jegyzet [Неправилна позоришна белешка] / Káich Katalin. – Magyar Szó, 12. X 1994, LI, бр. 220, стр. 13. Белешке о представи „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу NP из Сомбора.

515. Фигаро наставља тријумфални ход. – Сомборске новине, 14. X 1994 XL, бр. 2096, стр. 1.

О представи „Фигарова женидба“ сомборског НП, која је учествовала на многим фестивалима у земљи.

516. Приземљена небесница / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 14. X 1994 XL, бр. 2096, стр. 7.

Приказ премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.

517. Глумец / Никола Маширевић. – Сомборске новине, 21. X 1994 XL, бр. 2097, стр. 3.

Разговор са Владимиром Амићићем, глумцем сомборског НП, о његовом дугогодишњем раду.

518. Међу јавом и мед сном / Миодраг Кујунџић. – Политика, 22. X 1994, ХСЦ, бр. 29101, стр. 23.

Приказ премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.

519. Већи значај тексту / Д. Стефановић. – Политика експрес, 25. X 1994, ХХХI, бр. 10993, стр. 11.

На Фестивалу пранзведби у Параћину сомборско НП ће извести представу „Фигарова женидба“.

520. „Фигаро“ обишао Србију / Б. П. – Сомборске новине, 28. X 1994 XL, бр. 2098, стр. 7.

Вест да је представа сомборског НП „Фигарова женидба“ Бомаршеа освојила седам награда на разним фестивалима по Србији.

521. Глумом до себе, незнаног / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 28. X 1994, XL, бр. 2098, стр. 7.

Разговор са Биљаном Миликић, глумицом сомборског НП, о њеном раду, наградама и плановима.

522. Ретко извођено дело / Миодраг Кујунџић. – Политика, 28. X 1994, ХСЦ, бр. 29107, стр. 22.

Приказ премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.

523. „Вук“ за Позориште. – Сомборске новине, 28. X 1994 XL, бр. 2098, стр. 1.

Вест да је сомборско НП предложено за Вукову награду.

524. Догодило се пријатељство. – Сомборске новине, 25. XI 1994 XL, бр. 2102/3, стр. 8.

Обавештење да је Крушевачко позориште гостовало са представама „Ивица и Марица“ у режији Небојше Брадића и „Хвалисави војник“ Плаута, у режији Душана Петровића, на сцени сомборског НП.

525. Вече за Владимира / Д. К-н. – Сомборске новине, 25. XI 1994 XL, бр. 2102/3, стр. 8.

Премијером представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића, Владимир Амићић, глумец сомборског НП, обележено је 40. годишњицу рада.

526. Знак трајног ослонаца / Д. Кеџман. – Сомборске новине, 25. XI 1994 XL, бр. 2102/3, стр. 8.

Поводом обележавања 110. годишњице постојања сомборског НП, биће изведена представа „Фискал галантом“ Петра Грујићића, у режији Душана Петровића.

527. Уметничко вече у част глумцу / А. С. – Политика експрес, 1. XII 1994, ХХХI, бр. 11028, стр. 11.

Вест да је у сомборском НП одржана свечаност поводом одласка у пензију глумца Владимира Амићића.

528. Један комад за два театра / Ж. Јовановић. – Борба, 6. XII 1994, LXXII, бр. 335, стр. 15.

Троје глумаца из Сомбора Бранка Шелић, Биљана Миликић и Сапа Торлакковић са глумцима Атељеа 212 припремају представу „Лунаса“ Брајана Фрајла.

529. Моје позориште, моје склониште / Јованка Симић. – Вечерње новости, 8. XII 1994, XLII, бр. 27503, стр. 18.

Чланак о успешном раду сомборског НП.

530. Кад се женидбе посреће / Д. Кеџман. – Сомборске новине, 9. XII 1994 XL, бр. 2104, стр. 6.

Поводом обележавања 110. годишњице сомборског НП, највише награда и признања добили су глумци и редитељи представа „Женидба и удалба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Дејана Мијача и „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића.

531. Копродуција са „Атељеом 212“ / Б. П. – Сомборске новине, 9. XII 1994 XL, бр. 2104, стр. 6.

Вест да су у Атељеу 212 почеле припреме представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и заједничком извођењу глумаца сомборског НП и Атељеа.

532. Копродуција са „Атељеом 212“ / А. С. – Дневник, 13. XII 1994, ЛШ, бр. 17200, стр. 12.

Вест да су у Атељеу 212 почеле припреме представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и зајед-

ничком извођењу глумца сомборског НП и Атељеа.

533. Vladimír Amidžić negyven éve a színháznál [Četdeset godina Vladimira Amidžića u pozorištu] / Z. I. – Magyar Szó, 13. XII 1994, LI, br. 270, str. 11.

Članak o delatnosti NP iz Sombora, čija zgrada slavi 112 godina postojanja, kao i o četrdesetogodišnjem radu Vladimira Amidžića, glumca ovog teatra.

534. Najbolji ambasador / С. Петровић. – Дневник, 16. XII 1994, LIII, бр. 17203, стр. 14.

Запис о раду сомборског НП.

535. Недостојно повода / Драган Ристић. – Сомборске новине, 16. XII 1994, бр. 2105, стр. 8.

Реаговање Драгана Ристића, поводом прославе Владимира Амицића, глумца, и 40. годишнице његовог рада у сомборском НП.

536. „Плес“ два театра / А. С. – Политика експрес, 17. XII 1994, XXXI, бр. 11044, стр. 11.

Најава представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића у сомборском НП.

537. Gospodin Amidžić to nije zaslužio / Branimir Plavšić. – Somborske novine, 23. XII 1994, XL, br. 2106, str. 7.

Reagovanje na tekst „Nedostojno povoda“ Dragana Ristića, objavljenog u Somborskim novinama, 16. XII 1994.

538. Prijateljski oproštaj / Vladimir Amidžić. – Somborske novine, 23. XII 1994, XL, br. 2106, str. 7.

Reagovanje Vladimira Amidžića, glumca, na tekst Dragana Ristića, o proslavi 40. godišnjice njegovog umetničkog rada.

539. Udarac dobrom ukusu / Radoje Čupić. – Somborske novine, 23. XII 1994, XL, br. 2106, str. 7.

Reakcija na članak „Nedostojno povoda“ Dragana Ristića, objavljenog u Somborskim novinama, 16. XII 1994.

540. Гордана. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 55.

Приказ премијере представе „Гордана“ Лазе Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу НП из Сомбора.

541. На крилима 250 улога / Миодраг Кујулић. – Дневник, 5. I 1995, LIV, бр. 17220, стр. 12.

Коментар поводом свечаног испраћаја у пензију Владимира Амицића, глумца сомборског НП.

542. Копродукција – Сомборци и Атеље 212. – Борба, 13. I 1995, LXXXIII, бр. 13, стр. 15.

Сомборско НП и Атеље 212 припремају представу „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића.

543. Разметљиви мрчихартија / Миодраг Кујулић. – Сомборске новине, 13. I 1995, XL, бр. 2109, стр. 7.

Коментар поводом текста „Недостојно повода“ Драгана Ристића, у Сомборским новинама, 16. XII 1994.

544. Сарадња са Атељеом 212. – Дневник, 13. I 1995, LIV, бр. 17228, стр. 9.

Вест да сомборско НП и Атеље 212 заједнички припремају представу „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића.

545. Teatarske istine i laži / Dragan Ristić. – Somborske novine, 13. I 1995, LX, br. 2109, str. 7.

Odgovor Dragana Ristića povodom komentara na njegov tekst „Nedostojno povoda“, objavljenom u Somborskim novinama, 16. XII 1994.

546. Свети Сава из Будимпеште / Б. П. – Сомборске новине, 20. I 1995, XL, бр. 2110, стр. 6.

О репертоару и гостовањима сомборског НП у фебруару месецу.

547. Злато за одважне / А. Секел. – Дневник, 24. I 1995, LIV, бр. 17239, стр. 13.

Најава премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и заједничком извођењу Атељеа 212 и сомборског НП.

548. A budapesti szerb színház vendégjátéka Zomborban [Gostovanje Srpskog pozorišta iz Budimpešte u Somboru] / Z. I. – Magyar Szó, 25. I 1995, LI, br. 19, str. 11.

Најава гостовања Српског позоришта из Будимпеште са рок-опером „Пастир вукова“.

549. Гостовања и премијере / Д. Кеџман. – Борба, 25. I 1995, LXXXIII, бр. 25, стр. 14.

Сомборско НП у току јануара припрема две представе и неколико гостовања.

550. Гостује сомборско позориште / Ј. Симић. – Вечерње новости, 26. I 1995, XLIII, бр. 27548, стр. 18.

Вест да ће сомборско НП гостовати у Вуковару са представом „Радо иде Србин у војнике“.

551. Српско позориште из Будимпеште. – Дневник, 28. I 1995, LIV, бр. 17243, стр. 9.

Најава рок опере „Пастир вукова“, у режији Милана Руса, аутори музике Корнелије Ковач, Габор Ленвел и Милан Рус, на сцени сомборског НП.

552. Представа у Вуковару / Р. С. – Политика, 30. I 1995, XCII, бр. 29196, стр. 16.

Најава гостовања сомборског НП у Вуковару са представом „Радо иде Србин у војнике“.

553. Овације „Пастиру вукова“ / А. С. – Дневник, 31. I 1995, LIV, бр. 17246, стр. 9.

Приказ рок опере „Пастир вукова“ по либрету Драгомира Дујмова, аутора музике Габора Ленвела, Корнелија Ковача и Милана Руса, који је и редитељ, на сцени сомборског НП.

554. Успех „Пастира“ / А. Секел. – Политика експрес, 1. II 1995, XXXII, бр. 11087, стр. 9.

Вест да је у сомборском НП гостовало Српско позориште из Будимпеште са рок опером „Пастир вукова“.

555. „Фигаро“ извисио / Ј. Симић. – Вечерње новости, 10. II 1995, XLII, бр. 27565, стр. 24.

Сомборско НП неће учествовати на Данима комедије у Јагодина јер селектор није одабрао њихову представу „Фигарова женидба“.

556. „Фигаро“ заобилази Јагодину. – Борба, 13. II 1995, LXXXIII, бр. 44, стр. 12.

Речи Миљивоја Млабеновића, управника сомборског НП, поводом избора представа за Дане комедије у који није уврштена сомборска представа „Фигарова женидба“.

557. Селекторов отпоздрав / Милутин Мишић. – Борба, 13. II 1995, LXXIII, бр. 44, стр. 12.

Одговор Милутина Мишића, селектора Дана комедије у Јагодини, сомборском НП на питање зашто њихова представа „Фигарова женидба“ није ушла у избор.

558. „Дах“ у знаку „зенигизма“. – Сомборске новине, 17. II 1995, XL, бр. 2114, стр. 6.

Вест да су у сомборском НП гостовали чланови „Дах театра“ из Београда са представом „Зениг“, у њиховој режији.

559. Премијере у Сомбору и Београду / М. Д. – Политика, 22. II 1995, ХСЦ, бр. 29219, стр. 19.

Најава премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића у извођењу сомборског НП и Атељеа 212.

560. „Плес“ у два града / Сл. В. – Вечерње новости, 25. II 1995, XLII, бр. 27581, стр. 22.

Најава премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића, коју су заједнички припремили сомборско НП и Атељеа 212.

561. Премијера „Плеса на празник Лунасе“. – Дневник, 25. II 1995, LIV, бр. 17271, стр. 12.

Најава премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и извођењу Атељеа 212 и сомборског НП.

562. Портрет са змајем / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 28. II 1995, LIV, бр. 17274, стр. 12.

Приказ премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП и Атељеа 212.

563. Лом над позадином / Давид Кециман. – Сомборске новине, 3. III 1995, XL, бр. 2116, стр. 6.

Приказ премијере представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП и Атељеа 212.

564. „Лунаса“ Сомбор–Београд / Сл. В. – Вечерње новости, 8. III 1995, XLII, бр. 27592, стр. 18.

У сомбору је изведена премијера представе „Лунаса“ Брајана Фрајла, у режији Душана Петровића коју су заједно припремили сомборско НП и Атељеа 212.

565. Сомборски „Фигаро“ у Београду. – Борба, 17. III 1995, LXXIII, бр. 76, стр. 13.

Вест да ће у оквиру турнеје по Србији сомборско НП извести представу „Фигарова женидба“ у београдском НП.

566. „Тотови“ / К-н. – Сомборске новине, 17. III 1995, XL, бр. 2118, стр. 6.

Најава гостовања кикиндског НП са представом „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере, на сцени сомборског НП.

567. Турнеја сомборског позоришта / М. Д. – Политика, 17. III 1995, ХСЦ, бр. 29242, стр. 22.

Вест да се сомборско НП налази на турнеји по Србији.

568. „Фигаро“ из Сомбора / Сл. В. – Вечерње новости, 20. III 1995, XLII, бр. 27605, стр. 20.

Вест да сомборско НП гостује у београдском НП са представом „Фигарова женидба“.

569. Гостују Сомборци / Б. Г. – Политика експрес, 20. III 1995, XXXII, бр. 11134, стр. 9.

Вест да сомборско НП гостује у Београду са представом „Фигарова женидба“ у режији Кокана Младеновића.

570. Гостују сомборски глумци / М. Дурић. – Политика, 20. III 1995, ХСЦ, бр. 29245, стр. 17.

У оквиру турнеје по Србији сомборско НП ће гостовати у београдском НП са представом „Фигарова женидба“ Бомаршеа.

571. Figaro trijumfovaо po zemlji Srbije / Branimir Plavšić. – Somborske novine, 24. III 1995, XL, бр. 2118, стр. 6.

Komentar o uspehu somborskog NP sa predstavom „Figarova ženidba“ Bomašca, u režiji Kokana Mladenovića, sa kojom je gostovalo u sedam gradova Srbije.

572. „Šuma“ u Draškićevoj režiji. – Somborske novine, 31. III 1995, XL, бр. 2120, стр. 6. Najava gostovanja Kruševačkog pozorišta sa predstavom „Šuma“ A. N. Ostrovskog, u režiji Ljubomira Draškića, na sceni somborskog NP.

573. Млади на сцени сомборског позоришта / Р. С. – Политика, 6. IV 1995, ХСЦ, бар. 29262, стр. 16.

Најава две испитне представе студената Факултета драмских уметности из Београда „Јабудова песма“ А. П. Чехова у поставци Давида Пупника и „Чежња за супер поврhem“ М. Шизгала у поставци Милоша Јагодића на сцени сомборског НП.

574. Аплауз за плодну сарадњу / Д. Кециман. – Сомборске новине, 7. IV 1995, XL, бр. 2120, стр. 11.

Осврт на гостовање Крушевачког позоришта са представом „Шума“ А. Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића у сомборском НП.

575. „Фишкал“ у Вршцу. – Сомборске новине, 7. IV 1995, XL, бр. 2120, стр. 7.

Вест да ће представу „Фишкал галантом“ Петра Грујинчића, у режији Душана Петровића, сомборско НП извести на 45. сусрету војвођанских позоришта у Вршцу, а потом и у Атељеу 212.

576. Млади отварају Малу сцену. – Вечерње новости, 7. IV 1995, XLII, бр. 27623, стр. 22.

Вест да је у сомборском НП обновљена Мала сцена на којој ће бити изведене представе студената Факултета драмских уметности из Београда.

577. Отуђеност као спона / Б. Плавшић. – Сомборске новине, 7. IV 1995, XL, бр. 2120, стр. 7.

Речи двојице редитеља Милоша Јагодића и Давида Пупника, уочи премијерног извођења једночинки „Јабудова песма“ А. П. Чехова и „Чежња за

суперповрћем" Мјуриела Шизгала, на сцени сомборског НП.

578. Вечерас премијера. – Сомборске новине, 7. IV 1995, XL, бр. 2120, стр. 2.

Најава премијера једночинки „Лабудова песма“ А. П. Чехова, у режији Давида Пугника и „Чежња за суперповрћем“ Мјуриела Шизгала, у режији Милоша Јагодића, на сцени Сомборског НП.

579. „Фишкал галантом“ из Сомбора / Б. Г. – Политика експрес, 10. IV 1995, XXXII, бр. 11155, стр. 9.

Најава представе „Фишкал галантом“ П. Грујићића, у режији Душана Петровића коју ће сомборско НП извести у Атељеу 212.

580. „Фишкал“ из Сомбора / Ј. С. – Вечерње новости, 10. IV 1995, XLII, бр. 27625, стр. 20.

Најава гостовања сомборског НП у Атељеу 212 са представом „Фишкал галантом“ Петра Грујићића, у режији Душана Петровића.

581. Једна туга и једна љубав / Миодраг Кујулић. – Дневник, 11. IV 1995, LIV, бр. 17316, стр. 9.

Приказ премијера једночинки „Лабудова песма“ А. П. Чехова, у режији Давида Пугника и „Чежња за суперповрћем“ Мјуриела Шизгала, у режији Милоша Јагодића, на сцени сомборског НП.

582. Глувачко огледање / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 14. IV 1995, XL, бр. 2122, стр. 6.

Приказ премијера једночинки „Лабудова песма“ А. П. Чехова, у режији Давида Пугника и „Чежња за суперповрћем“ Мјуриела Шизгала у режији Милоша Јагодића, у сомборском НП.

583. Vatromet vrhunskog baleta. – Somborske novine, 14. IV 1995, XL, br. 2122, str. 1.

Најава већери балета на којој ће учествовати наша најпознатија балетска имена и изводити фрагменте из ђувених балетских представа. Reditelj је Вишња Ђорђевић.

584. „Лунаса“ и „Гордана“ у Будви / Б. П. – Сомборске новине, 21. IV 1995, XL, бр. 2123, стр. 7.

Вест да ће сомборско НП наступити на фестивалу Град театар у Будви са представама „Лунаса“ Брајана Фрајла и „Гордана“ Лазе Костића.

585. Апотеоза Ероса / С. Киурски. – Комуна, 27. IV 1995, XXXII, бр. 1790, стр. 5.

Приказ представе НП из Сомбора „Фигарова женидба“ Пјера Огистена Карона де Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића, на сцени кикиндског НП.

586. „Фишкал“ на Стеријином позорју. – Сомборске новине, 28. IV 1995, XL, бр. 2124/25, стр. 2.

Вест да је представа „Фишкал галантом“ Петра Грујићића у извођењу сомборског НП уврштена у програм 40. Стеријиног позорја.

587. Зло у камен / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 28. IV 1995, XL, бр. 2124/25, стр. 7.

Приказ представе „Камен за под главу“ Милице Новковић, у режији Драгана Јаковљевића и извођењу Позоришта „Краљевачки октобар“, на сцени сомборског НП.

588. Изазовна „Кате“ / Ј. С. – Вечерње новости, 12. V 1995, XLII, бр. 27654, стр. 22.

Најава премијере представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића и извођењу сомборског НП.

589. Нова „Кате Капуралица“ / Д. С. – Политика експрес, 12. V 1995, XXXII, бр. 11184, стр. 9.

Најава премијере представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића у сомборском НП.

590. Сензација сезоне! / Сл. В. – Вечерње новости, 17. V 1995, XLII, бр. 27660, стр. 18.

Приказ представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића и извођењу сомборског НП.

591. Представа за инфаркт! / Миодраг Кујулић. – Дневник, 18. V 1995, LIV, бр. 17351, стр. 10.

Приказ премијере представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Ја-

гоша Марковића и извођењу сомборског НП.

592. Поглед са дна безнађа / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 19. V 1995, XL, бр. 2127, стр. 6.

Приказ премијере представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића у режији Јагоша Марковића и извођењу сомборског НП.

593. „Фишкал“ на Позорју, „Кате“ у Београду / Б. П. – Сомборске новине, 26. V 1995, XL, бр. 2128, стр. 6.

Вест да ће сомборско НП наступити на 40. Стеријином позорју са представом „Фишкал галантом“ Петра Грујићића, а у Атељеу 212 са представом „Кате Капуралица“ Влаха Стулића.

594. Без смера / Феликс Пашћ. – Вечерње новости, 2. VI 1995, XLII, бр. 27676, стр. 22.

Приказ представе „Фишкал галантом“ П. Грујићића, у режији Душана Петровића коју је сомборско НП извело на Стеријином позорју.

595. Догодило се позорје / Б. Плавшић. – Сомборске новине, 2. VI 1995, XL, бр. 2129, стр. 6.

Приказ представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића и извођењу сомборског НП, на сцени Атељеа 212.

596. Овадје за „Кате Капуралицу“ / С. Б. – Политика, 2. VI 1995, XCII, бр. 29316, стр. 19.

Белешка о успешном гостовању сомборског НП у Атељеу 212 са представом „Кате Капуралица“ В. Стулића, у режији Јагоша Марковића.

597. Премијера и друговања. – Сомборске новине, 2. VI 1995, XL, бр. 2129, стр. 6.

Најава премијере једночинки „Власт“ и „Светски рат“ Б. Нушића у извођењу Драмске секције КУД „Никола Прелојевић“ у сарадњи са глумцем Милојком Топаловићем Пендом у сомборском НП.

598. Смрт у Венецији / Даринка Никодић. – Дневник, 2. VI 1995, LIV, бр. 17366, стр. 9.

Приказ представе „Фишкар галантом“ Петра Грујићина у режији Душана Петровића, у извођењу сомборског НП, на 40. Стеријиним позорју.

599. Сјајна глумачка игра / Н. Попов. – Дневник, 2. VI 1995, LIV, бр. 17366, стр. 9.

Разговор за Округлим столом 40. Стеријиног позорја о представи сомборског НП „Фишкар галантом“ Петра Грујићина.

600. Школска „контра“ / Милутин Мишић. – Борба, 2. VI 1995, LXXIII, бр. 153, стр. 13.

Приказ представе „Фишкар галантом“ П. Грујићина, у режији Душана Петровића коју је сомборско НП извело на Стеријиним позорју.

601. „Кате Капуралица“ на Цигдели / Б. П. – Борба, 6. VI 1995, LXXIII, бр. 157, стр. 13.

Вест да ће сомборско НП наступити на фестивалу Град театар у Будви са представом „Кате Капуралица“ Влаха Студића, у режији Јагоша Марковића.

602. Будва: „Кате Капуралица“ четири гута / С. П. – Политика, 7. VI 1995, XCII, бр. 29321, стр. 17.

Вест да ће сомборско НП наступити на фестивалу Град театар у Будви са представом „Кате Капуралица“ В. Студића.

603. Две Стеријине награде. – Сомборске новине, 9. VI 1995, XL, бр. 2130, стр. 1.

Вест да је НП постигло велики успех на Стеријиним позорју са представом „Фишкар галантом“; Петар Грујић је добио Стеријину награду за драматизацију, а Бранко Шелић, глумица, награду за улогу Катице Кирић.

604. „Изгубљена игра“ за велике и мале / А. П. – Сомборске новине, 9. VI 1995, XL, бр. 2130, стр. 3.

Вест да је у НП представу „Изгубљена игра“ Радета Павелкића, извела Драмска секција ОШ „Аврам Мразовић“ из Сомбора.

605. Позоришни догађај / Авдо Мујчиновић. – Политика експрес, 10. VI 1995, XXXII, бр. 11213, стр. 13.

Приказ представе „Кате Капуралица“ Влаха Студића, у режији Јагоша Марковића коју је сомборско НП извело у Атељеу 212.

606. Моје представе – моји дугови / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 11. VI 1995, XLII, бр. 27683, стр. 20.

Разговор са Јагошем Марковићем, редитељем, који је успешно режировао у овој сезони три представе међу којима је и „Кате Капуралица“ сомборског НП.

607. Две премијере, страпци и 75 песника / Р. Паптровић. – Борба, 14. VI 1995, LXXIII, бр. 165, стр. 16.

На фестивалу Град театар у Будви учествоваће и сомборско НП са представом „Кате Капуралица“.

608. Катарина, Катица, Кате / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 21. VI 1995, LIV, бр. 17385, стр. 15.

Интервју са Бранком Шелић, глумицом сомборског НП, о њеном раду и о каријери.

609. Позоришни маратон. – Политика експрес, 21. VI 1995, XXXII, бр. 11224, стр. 13.

Вест о почетку Позоришног маратона у Сомбору.

610. Színházi maraton [Pozorišni maraton] / Sz. A. – Magyar Szó, 21. VI 1995, LII, бр. 141, стр. 11.

Najava i program 3. pozorišnog maratona u Somboru.

611. Маратон у позоришту. – Вечерње новости, 22. VI 1995, XLII, бр. 27696, стр. 18.

Сомборско НП и ове године организује Позоришни маратон на којем ће бити приказано десет представа.

612. Бањалучани на маратону / Б. Б. – Сомборске новине, 23. VI 1995, XL, бр. 2132, стр. 2.

Најава представе „Принц Растко – монах Сава“ Милована Витезовића, у режији Ненада Бојића и извођењу НП Републике Српске из Бањалуке, на Трећем позоришном маратону.

613. Позоришни маратон / А. Секел. – Дневник, 23. VI 1995, LIV, бр. 17387, стр. 12.

Поводом завршетка позоришне сезоне, у сомборском НП биће одржан Трећи позоришни маратон, а отвориће га представа „Фишкар галантом“ Петра Грујићина.

614. Представа за представом. – Сомборске новине, 23. VI 1995, XL, бр. 2132, стр. 1.

О репертоару Трећег позоришног маратона у сомборском НП.

615. Талијино блење / Б. Голубовић. – Политика експрес, 24. VI 1995, XXXII, бр. 11227, стр. 13.

Чланак о Позоришном маратону у Сомбору.

616. Два комада у шеснаест градова. – Вечерње новости, 25. VI 1995, XLII, бр. 27699, стр. 21.

Вест да је НП из Бањалуке почело турнеју по Србији и да је прво гостовање било у Сомбору са представом „Принц Растко – монах Сава“ М. Витезовића.

617. „Кате“ – први маратонац. – Борба, 26. VI 1995, LXXIII, бр. 177, стр. 14.

Вест да је у Сомбору одржан Трећи позоришни маратон на којем је најбоља представа била „Кате Капуралица“ сомборског НП.

618. Почетак који обећава. – Борба, 26. VI 1995, LXXIII, бр. 177, стр. 14.

Вест о гостовању НП Републике Српске из Бањалуке у Сомбору са представом „Принц Растко – монах Сава“ Милована Витезовића.

619. Представа сезоне – „Кате Капуралица“. – Дневник, 26. VI 1995, LIV, бр. 17390, стр. 3.

На завршеном Трећем позоришном маратону, за најбољу је проглашена представа „Кате Капуралица“ Влаха Студића, у режији Јагоша Марковића и извођењу домаћина, сомборског НП.

620. Прва на „циљу“ „Капуралица“ / Б. Г. – Политика експрес, 26. VI 1995, XXXII, бр. 11229, стр. 13.

Доделом награде представи „Кате Капуралица“ Влаха Студића, у режији

Јагоша Марковића, у сомборском НП је завршен Позоришни маратон.

621. Радост глумачке игре / М. Дурић. – Политика, 26. VI 1995, ХСЦ, бр. 29340, стр. 15.

У сомборском НП је одржан трећи Позоришни маратон на којем је за најбољу представу проглашена „Кате Капуралица“ В. Стулића, у режији Јагоша Марковића.

622. Награђени „маратонци“. – Дневник, 29. VI 1995, LIV, бр. 17393, стр. 9.

На Трећем позоришном маратону у Сомбору за глумицу године проглашена је Бранка Шелић, за глумца Саша Торлаковић, за најбољу епизоду награђена је Тајјана Шанга Торлаковић а најбоља представа је „Кате Капуралица“.

623. Трећи пут прва лига / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 29. VI 1995, LIV, бр. 17393, стр. 9.

Коментар поводом извођења представе „Кате Капуралица“ Влаха Стулића на Трећем позоришном маратону у Сомбору.

624. Фантастичан ансамбл. – Сомборске новине, 30. VI 1995, XL, бр. 2133, стр. 7.

Речи Александра Милосављевића, селектора Стеријиног позорја, о сомборском НП.

625. Капуралица за БИТЕФ. – Сомборске новине, 30. VI 1995, XL, бр. 2133, стр. 7.

Речи Јована Ђирилова о представи „Кате Капуралица“ сомборског НП, која је позвана на БИТЕФ.

626. Так’ог нема ни Лондон -- / Б. Плавшић, С. Васиљевић. – Сомборске новине, 30. VI 1995, XL, бр. 2133, стр. 7.

О великом успеху НП на Трећем позоришном маратону у Сомбору.

627. Taliji u čast publici na dar. – Somborske novine, 30. VI 1995, XL, br. 2133, str. 1.
Vest o uspehu NP na Trećem pozorišnom maratону u Somboru.

628. Починје „Град театар“. – Дневник, 1. VII 1995, LIV, бр. 17395, стр. 12.

Вест да ће у оквиру фестивала Град театар у Будви гостовати НП из Сомбора са представама „Кате Капуралица“ В. Стулића, у режији Јагоша Марковића и „Гордана“ Ј. Костића, у режији Зорана Ратковића.

629. На крилима 250 улога / Миодраг Кујунџић. – Политика, 3. VII 1995, ХСЦ, бр. 29347, стр. 14.

Текст о Владимиру Амиџићу, глумцу сомборског НП, поводом одласка у пензију.

630. Пет сомборских комада. – Политика експрес, 6. VII 1995, XXXII, бр. 11239, стр. 11.

Вест о гостовању сомборског НП на фестивалу Град театар у Будви.

631. Сваки град – фестивал / Љубо Мудреша. – Борба, 8-9, VII 1995, LXXIII, бр. 189-190, стр. 22.

На фестивалу Град-театар у Будви учествоваће и сомборско НП са представом „Кате Капуралица“ у режији Јагоша Марковића.

632. „Гордана“ одушевила / Ј. Ристић. – Дневник, 14. VII 1995, LIV, бр. 17408, стр. 14.

Вест да је сомборско НП успешно извело своје представе „Гордана“ Ј. Костића, „Три прасета“ и „Кате Капуралица“ В. Стулића, на фестивалу Град театар у Будви.

633. Имам подршку колега / Бранимир Плавшић. – Сомборске новине, 14. VII 1995, XL, бр. 2135, стр. 6.

Интервју са Сашом Торлаковићем, глумцем НП у Сомбору.

634. Аплаузи „Кате Капуралица“ / С. П. – Политика, 16. VII 1995, ХСЦ, бр. 29360, стр. 17.

Сомборско НП је успешно извело представу „Кате Капуралица“ В. Стулића, у режији Јагоша Марковића на фестивалу Град театар.

635. Аплаузи „Кати“ / Ј. Р. – Дневник, 18. VII 1995, LIV, бр. 17412, стр. 14.

Вест да је НП успешно извело представу „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића, на фестивалу Град театар у Будви.

636. И Катица и Кате / Сл. В. – Вечерње новости, 18. VII 1995, XLII, бр. 27722, стр. 18.

Разговор са Бранком Шелић, глумцом сомборског НП.

637. Најважније је трајати / Бранимир Плавшић. – Сомборске новине, 21. VII 1995, XL, бр. 2135, стр. 6.

Интервју са Бранком Шелић, глумцом НП у Сомбору.

638. Колеге најстрожи критичари / С. Поповић. – Политика, 30. VII 1995, ХСЦ, бр. 29374, стр. 17.

Разговор са Јагошем Марковићем, редитељем, који је успешно режирао представу „Кате Капуралица“ у извођењу сомборског НП.

639. Најбоља „Кате Капуралица“. – Политика експрес, 19. VIII 1995, XXXII, бр. 11283, стр. 11.

Вест да је представа „Кате Капуралица“ сомборског НП добила награду фестивала Град театар у Будви.

640. Признање Јагошу Марковићу / С. П. – Политика, 19. VIII 1995, ХСЦ, бр. 29394, стр. 21.

Вест да је Јагош Марковић добио награду Град театра за режију представе „Кате Капуралица“ сомборског НП.

641. Најбоља је „Кате Капуралица“ – Сомборске новине, 25. VIII 1995, XL, бр. 2141, стр. 1.

Вест да је представа сомборског НП „Кате Капуралица“ Влаха Стулића, у режији Јагоша Марковића, проглашена за најбољу на фестивалу Град театар у Будви.

642. За 50 дана – 120 програма / Р. П. – Борба, 30. VIII 1995, LXXIII, бр. 242, стр. 17.

У Будви је завршен фестивал Град театар на којем је сомборско НП успешно извело представу „Кате Капуралица“ у режији Јагоша Марковића.

643. Borivoje Boša Stojanović (1927-1994) / David Kecman. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 150.

In memoriam.

644. Narodno pozorište, Sombor / Antonija Čota. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 90–92.

Popis članova pozorišta, premijernih i objavljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 93/94.

645. Narodno pozorište u Somboru / David Kecman Dako. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 50–54.

Prikaz scodne 1993/94.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

646. Zavesu dižu Urbanovi „Gušteri” / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 9. IX 1994, L, br. 36, str. 1.

Predstavom „Gušteri” Andraša Urbana, u režiji Ferenc Petera, subotičko NP otvara YU-fest.

647. Sarajevo – kontrolna tačka / Lj. Gogić. – Borba, 10–11. IX 1994, LXXII, br. 250–251, str. 11.

Tekst o YU-festu u Subotici, uoči početka.

648. Mesto za avanture / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 16. IX 1994, L, br. 37, str. 9. Prikaz premijere predstave „Gušteri” Andraša Urbana, u režiji Ferenc Petera i izvođenju subotičkog NP.

649. Neuspeli postmodernistički eksperiment / Đorđe Kuburić. – Subotičke novine, 16. IX 1994, L, br. 37, str. 9.

Prikaz premijere predstave „Gušteri” Andraša Urbana, u režiji Ferenc Petera i izvođenju subotičkog NP.

650. Nismo ni odlazili / Ljiljana Gogić. – Borba, 16. IX 1994, LXXII, br. 256, str. 15. Glumci subotičkog NP Ferenc Peter, Zoltan Pletl i Zoltan Molnar nakon godinu dana vratili su se u matičnu kuću.

651. Ljubiša Ristić ponovo na Bitefu. – Dnevnik, 18. IX 1994, LIII, br. 17116, str. 11.

Најава представе „Антигона” Душана Јовановића, у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП на 28. БИТЕФ-у.

652. Браћа по оружју / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 19. IX 1994, XLII, бр. 27400, стр. 22.

Приказ представе „Антигона” Душана Јовановића, у режији Љубише Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

653. Перешено, нула : нула / Даринка Николић. – Дневник, 19. IX 1994, LIII, бр. 17117, стр. 13.

Приказ представе „Антигона” Душана Јовановића, у режији Љубише Ристића, коју је НП из Суботице извело на 28. БИТЕФ-у.

654. Seni slavnijih dana / Milutin Mišić. – Borba, 19. IX 1994, LXII, br. 259, str. 15.

Prikaz predstave „Antigona” Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiše Ristića koju je subotičko NP izvelo na BITEF-u.

655. „Антигона” као остварење мита. – Дневник, 20. IX 1994, LIII, бр. 17118, стр. 13.

Разговор за Округлим столом критике 28. БИТЕФ-а о представи „Антигона” Душана Јовановића, у режији Љубише Ристића и извођењу НП из Суботице.

656. O dva iznenađenja / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 23. IX 1994, L, br. 38, str. 9.

Prikaz predstave „Antigona” Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiše Ristića koju je subotičko NP izvelo na 28. BITEF-u.

657. Ovde nam je kao kod kuće. – Subotičke novine, 23. IX 1994, L, br. 38, str. 9.

Reč Ferenc Petera, Zoltana Pletela i Zoltana Molnara o radu na predstavi „Gušteri” Andraša Urbana, u režiji Ferenc Petera, i o njihovom povratku u subotičko NP.

658. Balkanski mit i nova energija / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 7. X 1994, L, br. 40, str. 9.

Prikaz predstave „Antigona” Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiše Ristića, koju je subotičko NP izvelo na 28. BITEF-u.

659. „Richard III” i „Antigona” u Oldenburgu / Lj. G. – Borba, 16. XI 1994, LXXII, br. 317, str. 19.

Vest da će subotičko NP učestvovati na Festivalu „Prisma 2” u Oldenburgu.

660. Позир упркос ембаргу / В. Видаковић. – Дневник, 17. XI 1994, LIII, бр. 17176, стр. 9.

Vest da ће суботичко НП одиграти представе „Richard III” и „Antigona” на Међународном фестивалу позоришта „Prisma II” у Олденбургу у СР Немачкој.

661. „Richard III” i „Antigona” na zatvaranju / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 18. XI 1994, L, br. 46, str. 9.

Vest da је subotičko NP otputovalo u Oldenburg, gde će sa predstavama „Antigona” i „Richard III” zatvoriti festival „Prisma II”.

662. Део политичке игре. – Дневник, 19. XI 1994, LIII, бр. 17178, стр. 9.

Коментар поводом престанка финансирања суботичког НП из општинске касе.

663. Uvek je vreme za stvaranje / L. Kovačić. – Subotičke novine, 2. XII 1994, L, br. 48, str. 9.

Razgovor sa Mihajlom Jančkinom, penzionisanim glumcem subotičkog NP, povodom 50. godišnjice rada.

664. Jugoslavija je tamo gde ja stanem nogom / Želja Bašić-Savić. – Borba, 3–4. XII 1994, LXXII, br. 332–333, str. X–XI.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, upravnikom subotičkog NP.

665. Danilo Čolić. – Subotičke novine, 9. XII 1994, L, br. 49, str. 5.

Povodom smrti Danila Čolića, glumca subotičkog NP.

666. Jugoslavija je tamo gde ja stanem nogom. – Subotičke novine, 9. XII 1994, L, br. 49, str. 9.

Deo intervjua koji je Ljubiša Ristić, upravnik subotičkog NP, dao za radio Deutsche welle.

667. Raspodela sirotinje / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 16. XII 1994, L, br. 50, str. 9.

Reč Ljubiše Ristića, upravnika subotičkog NP, o tehničkim problemima u zgradi AGE D'OR, u kojoj se održavaju predstave.

668. A függöny mögött [Iza zaves] / Faragó Árpád. – Napló, 21. XII 1994, V, br. 242, str. 13.

Sećanje na Ištvana Nádá, glumca NP iz Subotice.

669. „Tri sestre“ iz Sarajeva / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 23. XII 1994, L, br. 51, str. 5.

Najava premijere predstave „Tri sestre“ A. P. Čehova, u adaptaciji i režiji Saše Gabrića i izvođenju subotičkog NP.

670. Treća najava za „Tri sestre“ / Lj. G. – Subotičke novine, 13. I 1995, LI, br. 2, str. 2.

Najava premijere predstave „Tri sestre“ A. P. Čehova, u adaptaciji i režiji Saše Gabrića i izvođenju subotičkog NP.

671. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 18. I 1995, VI, br. 246, str. 13.

Sećanje na Ibolju Ferenci, nekadašnju glumicu subotičkog NP.

672. „Čelava pevačica“ i „Gospodica“. – Subotičke novine, 20. I 1995, LI, br. 3, str. 2.

Vest da su u subotičkom NP u pripremi dve premijere: „Čelava pevačica“ Ežena Joneska i „Gospodica“ Ive Andrića, obe u režiji Ljubiše Ristića.

673. Gabi, vissza a színpadra! [Gabi, natrag na scenu!] / (-s -n). – 2X 7 Nap, 25. I 1995, L, br. 2, str. 15.

Portret Gabrijele Jonaš, glumice NP iz Subotice.

674. In memoriam! Tallós Zsuzsanna [In memoriam : Žužana Taloš]. – Magyar Szó, 29. I 1995, LII, br. 23, str. 11.

In memoriam glumici NP iz Subotice.

675. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 1. II 1995, VI, br. 248, str. 13.

Sećanje na Lasla Patakija, glumca NP u Subotici.

676. Pozorište tužilo Opštinu. – Borba, 1. II 1995, LXXIII, br. 32, str. 13. Vest da je subotičko НП тужило Скупштину општине јер из буџета не издваја средства за делатност позоришта.

677. Театар тужи општину. – Политика експрес, 1. II 1995, XXXII, бр. 11087, стр. 9.

Vest da je subotičko НП тужило Скупштину општине јер већ петнаест месеци не финансира делатност ове установе.

678. Ристић или паре, питање је сад / М. Игњатовић. – Дневник, 2. II 1995, LIV, бр. 17248, стр. 4.

Коментар о односима суботичког НП и Општине Суботица.

679. „Непревазиђено“ Ristićevo „Sumnjivo lice“ / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 3. II 1995, LI, br. 5, str. 9.

O predstavi „Sumnjivo lice“ Branislava Nušića, u režiji Ljubiše Ristića, koja se još od 1974. godine igra na sceni subotičkog NP.

680. Pozorište tuži Opštinu / Lj. G. – Subotičke novine, 3. II 1995, LI, br. 5, str. 2.

Vest da je NP tužilo Opštinu Subotica zbog neizmirenih dugova.

681. Žužana Taloš. – Subotičke novine, 3. II 1995, LI, br. 5, str. 9.

Povodom smrti Žužane Taloš, glumice subotičkog NP.

682. Најбоље „Сумњиво лице“ / В. Видаковић. – Дневник, 4. II 1995, LIV, бр. 17250, стр. 9.

O историјату и броју извођења представе „Сумњиво лице“ Бранислава Нушића, у режији Љубише Ристића, коју суботичко НП игра још од 1974. године.

683. Népszínház kontra önkormányzat [Narodno pozorište protiv samovolje] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 9.

Članak o zahtevu Ljubiše Ristića, direktora NP iz Subotice da opština finansira delatnost pozorišta.

684. „A színház én vagyok - -“ [„Pozorište, to sam ja - -“] / Árpási Ildikó. – Szabadkai Napló, 9. II 1995, II, br. 6, str. 1.

Ljubiša Ristić, direktor NP iz Subotice, tužio je Opštinu Subotice.

685. Opština tuži pozorište / J. S. – Subotičke novine, 10. II 1995, LI, br. 6, str. 3.

Vest da će Opština Subotica tužiti NP zbog bespravnoг useljavanja u zgradu bivше bioskopa „Jadran“.

686. Subotičko pozorište tuži opštinu / Ј. Ивковић. – Политика, 10. II 1995, ХСП, бр. 29207, стр. 16.

Subotičko НП је тужило Општину због неисплаћивања средстава за делатност.

687. A szóke Pipi [Plava primadona] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 11. II 1995, LII, br. 34, str. 7.

Portret Paule Hek, glumice u penziji NP iz Subotice.

688. Szabadka visszakapja a Népszínházat! [Subotici se vraća Narodno pozorište!] / á. – Magyar Szó, 25. II 1995, LII, br. 46, str. 1. i 4.

Izveštaj o odgovoru Nade Perišić-Popović, ministra za kulturu, i subotičke opštine o NP.

689. Сребују се прилике у позоришту / Ј. И., Ч. К. – Политика, 26. II 1995, ХСП, бр. 29223, стр. 15.

У суботичком НП боравила је Нада Поповић-Перишић, министар културе Србије, и договорено је да поново ради две драме, да се изабере нови управник а Љубиша Ристић да руководи пројектом КПГТ.

690. Finita la commedia / Valihora István. – Magyar Szó, 2. III 1995, LII, br. 50, str. 9.

Članak o odnosima Ljubiše Ristića i kolektiva NP iz Subotice.

691. Novo pozorište. – Subotičke novine, 3. III 1995, LI, br. 9, str. 9.

Reči Nade Popović-Perišić, ministra za kulturu Srbije, o rešavanju problema između subotičke Opštine i NP.

692. O sudbini pozorišta i festivala / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 3. III 1995, LI, br. 9, str. 9.

O dogovoru između Nade Popović-Perišić i subotičke Opštine i NP, kao i o sudbini festivala „Oton Tomanić“ i paličkim Letnjim pozorišnim večerima.

693. Premijera „Gospodice“ u utorak. – Subotičke novine, 3. III 1995, LI, br. 9, str. 4.

Najava premijere predstave „Gospodica“ Ive Andrića, u režiji Ljubiše Ristića i izvođenju subotičkog NP.

694. Szavakról tettekre [Sa reči na dela] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 12. III 1995, LII, br. 59, str. 11.

Članak o NP iz Subotice i o planovima Ljubiše Ristića, direktora.

695. „Госповица“ и – Тања / Сл. В. – Вечерње новости, 13. III 1995, ХЛЦ, бр. 27598, стр. 21.

Суботичко НП је извело премијеру представе „Госпођица“ према роману Иве Андрића поводом 20 година од његове смрти.

696. Андрићева „Госпођица“ / В. Видаковић. – Дневник, 16. III 1995, LIV, бр. 17290, стр. 9.

Приказ премијере представе „Госпођица“ Иве Андрића, у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП.

697. Увек играм себе / В. Стругар. – Вечерње новости, 17. III 1995, XLII, бр. 27602, стр. 16–17.

Разговор са Миодрогом Кривокапићем, глумцем.

698. Vrló frojdoski / Đorđe Kuburić. – Subotičke novine, 17. III 1995, LI, бр. 11, стр. 9.

Приказ премијере представе „Gospodica“ Ive Andrića, u režiji Ljubiše Ristića i izvođenju subotičkog NP.

699. „Јанез“ чека браду / Ст. В. – Вечерње новости, 23. III 1995, XLII, бр. 27608, стр. 18.

Вест да суботичко НП припрема премијеру представе „Јанез“ Синише Ковачевића са Миодрогом Кривокапићем у главној улози.

700. Dogovor sa pozorištem uspeo / R. Rašiti. – Subotičke novine, 31. III 1995, LI, бр. 13, стр. 2.

Мишљење ученика о представима „Gospodica“ Ive Andrića, u režiji Ljubiše Ristića i „Tri sestre“ A. P. Čehova, u režiji Saše Gabrića i izvođenju NP.

701. Novi direktor pozorišta / A. H. – Subotičke novine, 7. IV 1995, LI, бр. 14, стр. 2. Vest da je za novog direktora NP u Subotici predložena Žužana Erdudac.

702. Traganje za novim ambijentom / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 7. IV 1995, LI, бр. 14, стр. 5.

Reči Milovana Mikovića, književnika, o situaciji u subotičkom NP izgovorene na tribini pod nazivom „Izazovi kulture“.

703. Нови директор Жужана Ердудац – Политика експрес, 12. IV 1995, XXXII, бр. 11157, стр. 11.

Вест да је Скупштина општине Суботичке предложила Жужану Ердудац за новог директора НП.

704. Театар враћа дуг / М. Попалић. – Политика експрес, 12. IV 1995, XXXII, бр. 11157, стр. 11.

Одборници Суботице донели су одлуку да Скупштина општине измири финансијске обавезе према НП.

705. Imenovan direktor „Narodnog pozorišta – Népszínház“. – Subotičke novine, 14. IV 1995, LI, бр. 15, стр. 3.

Vest da je za novog direktora NP postavljena Žužana Erdudac.

706. Ристић дели фотелју / М. Игњатовић. – Дневник, 14. IV 1995, LIV, бр. 17319, стр. 5.

Коментар поводом постављања Жужане Ердудац за новог директора НП у Суботици пре раздужења досадашњег управника Љубише Ристића.

707. Pirinyó és Remete [Pirinjo i Remete] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 19. IV 1995, LII, бр. 90, стр. 11.

Poseta Piroški Fazekaš i Karolju Remeteu, penzionisanim glumcima NP iz Subotice.

708. Érdemeit elhallgattuk [Zasluge su mu prećutane] / B. Z. – Családi Kör, 20. IV 1995, VI, бр. 16, стр. 20.

Portret Imrea Deviča, nekadašnjeg upravnika NP iz Subotice.

709. Gimnazijalci gledali još tri predstave / R. R. – Subotičke novine, 21. IV 1995, LI, бр. 16, стр. 2.

Мишљење гимназијалаца о представима „Don Kihot“ u režiji Ljubiše Ristića, „Kralj Ibi“ u režiji Harisa Pašovića i „Zločin i kazna“ u režiji Saše Milenkovskog, i izvođenju subotičkog NP.

710. Позориште испред политике / Татјана Јермић. – Борба, 26. IV 1995, LXXIII, бр. 116, стр. 10–11.

Разговор са Љубишом Ристићем.

711. Кад Харис ратује - - / [Татјана Јермић]. – Вечерње новости, 27. IV 1995, XLII, бр. 27643, стр. 18.

Део разговора са Љубишом Ристићем који је објављен у „Борби“ 26. IV 1995.

712. Нове куле вавилонске / Даринка Никколић. – Дневник, 10. V 1995, LIV, бр. 17343, стр. 13.

Информација о раду Љубише Ристића, управника суботичког НП, који режи-

ра представу „Асимил“ са холандском трупом Дох труп и припрема YU-фест. 713. Évforduló [Godišnjica] / B. Z. – Magyar Szó, 26. V 1995, LII, бр. 120, стр. 9.

Članak o rezultatima desetogodišnjeg rada Ljubiše Ristića u NP u Subotici.

714. Shirley, százötvenedszer! [Šerli, sto pedeseti put!] / m. k. – Magyar Szó, 9. VI 1995, LII, бр. 132, стр. 9.

Razgovor sa Evom Kasa, glumicom NP iz Subotice o njenoj izvedbi monodrame „Ja, Šerli“.

715. Značka nije samo moja / L. Kovačić. – Subotičke novine, 9. VI 1995, LI, бр. 23, стр. 9.

Razgovor sa Milanom Marodićem, glumcem, dobitnikom Zlatne značke KPZ Srbije.

716. Köszöntés [Čestitanje] / Faragó Árpád. – Szabad Hét Nap, 15. VI 1995, II, бр. 24, стр. 9.

Članak o Laslu Patakiju, penzionisanom glumcu NP iz Subotice povodom dobijanja Nagrade za životno delo od Susreta mađarskih pozorišta u dijaspori u Kišvardi.

717. Ünnepejünk és gyászoljunk [Slavimo i žalimo] / B. Z. – Thália, 15. VI 1995, I, стр. 2.

Članak povodom 50. godišnjice NP iz Subotice.

718. „Assimil“. – Subotičke novine, 16. VI 1995, LI, бр. 24, стр. 4.

Najava premijere predstave „Assimil“ koju zajedno pripremaju subotičko NP i Doh trup iz Amsterdama, a režira Ljubiša Ristić.

719. Tragom surove panonske estetike / Lj. G. – Subotičke novine, 14. VII 1995, LI, бр. 28, стр. 4.

Razgovor s Peterom Ferencom, glumcem i rediteljem, pred premijeru predstave „Mara Sad“ Petera Vajsa u izvođenju subotičkog NP.

720. „Az agykéreg a lélek székhelye“ [Moždana kora je sedište duha] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 18. VII 1995, LII, бр. 164, стр. 11.

Приказ представе „Mara Sad“ Petera Vajsa, u režiji Ferenc Petera i izvođenju NP iz Subotice u okviru YU-fest-a.

721. A melós ember bakancsában [U cokolama fizičkog radnika] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 20. VII 1995, VI, бр. 29, стр. 18.

Portret Janoša Alberta, penzionisanog člana NP iz Subotice.

722. Jubileumra készülödve [Spremajuci se za jubilej] / F. Á. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 2.

Belčeske povodom 50. godišnjice NP iz Subotice.

723. Tragom surove panonske estetike II / Dejan Nebriđić, Roman Medina. – Subotičke novine, 21. VII 1995, LI, br. 29, str. 5.

Príkaz premijere predstave „Mara/Sad” Petera Vajsa, u režiji Ferencza Petera i izvođenju NP iz Subotice.

724. Propali snovi sa Lj. Ristiñem. – Politika ekspres, 1. VIII 1995, XXXII, br. 11265, str. 9.

Vest da najavljuvana predstava subotičkog НП „San letnje noñi” В. Шекспира, у режији Љубише Ристића, неће бити изведена на Новосадском летњем фестивалу.

725. Megígérték [Obecali su nam] / (szűzner). – Szabadkai Napló, 3. VIII 1995, II, br. 31, str. 17.

Članak o poseti Nade Popović-Perišić, ministra za kulturu, Subotici i dogovorima oko NP.

726. Директор најављен телеграмом / Ч. Килибарда. – Политика, 10. VIII 1995, ХСП, бр. 29385, стр. 21.

Републичка влада је именовала за новог директора суботичког НП Жужану Ердудач.

727. Najvažnije je vratiti publiku u pozorište / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 11. VIII 1995, LI, br. 32, str. 9.

Razgovor sa Žužanom Erdudac, novom upravnicom subotičkog NP.

728. A közönség igénye kötelez [Zahtev publike obavezuje] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 13. VIII 1995, LI, br. 187, str. 13.

Razgovor sa Žužanom Erdudac, novim direktorom NP u Subotici.

729. Представе у фиокама / А. Меандија. – Политика, 13. VIII 1995, ХСП, бр. 29388, стр. 17.

Чланак о проблемима суботичког НП.

730. Se fölszerelés, se jelmez, se bérleti díj [Ni opreme, ni kostima, ni pretplate]. – Magyar Szó, 16. VIII 1995, LI, br. 189, str. 9.

Izveštaj Žužane Erdudac, nove upravnice NP u Subotici o stanju u ovoj ustanovi.

731. A csoda megtörtént [Čudo se desilo] / (szűzner). – Szabadkai Napló, 17. VIII 1995, II, br. 33, str. 6.

Članak o imenovanju Žužane Erdudac za direktora NP u Subotici.

732. Színház – kérdésekkel [Pozorište – sa pitanjima] / Árpási Ildikó. – Szabadkai Napló, 17. VIII 1995, II, br. 33, str. 1.

Članak o situaciji u NP u Subotici, i imenovanje Žužane Erdudac za direktora.

733. Počeo „inventar” u Narodnom pozorištu / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 18. VIII 1995, LI, br. 33, str. 4.

Vest da je Izvršni odbor Skupštine opštine Subotica imenovao tri komisije za popis opreme, inventara, obaveza i potraživanja NP.

734. Брехт – на почетку / Д. Николић. – Дневник, 22. VIII, 1995, LIV, бр. 17448, стр. 13.

Vest da ће YU-фест отворити суботичко НП са представом „Бубњеви у ноћи” Бертолта Брехта, у режији Саше Габрића.

735. Играмо, па ко преживи! / М. К. – Вечерње новости, 24. VIII 1995, XLII, бр. 27759, стр. 18.

Разговор са Љубишом Ристиñем о решењу са дужности директора суботичког НП и YU-фесту.

736. Пишчев задовољни осмех / Даринка Николић. – Дневник, 25. VIII 1995, бр. LIV, бр. 17451, стр. 13.

Príkaz predstave „Бубњеви у ноћи” Бертолта Брехта, у режији Саше Габрића и извођењу суботичког НП на YU-фесту.

737. Zatvoriti pozorište, popisati imovinu. – Subotičke novine, 25. VIII 1995, LI, br. 34, str. 9.

Predlog Žužane Erdudac, nove upravnice NP, Skupštini opštine i republičkom Ministarstvu za kulturu, da se zatvori Pozorište.

738. Чудесна театарска минијатура / Даринка Николић. – Дневник, 26. VIII 1995, LIV, бр. 17452, стр. 7.

Príkaz predstave „Госпоњица” Иве Андрића, у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП на YU-фесту.

739. Представе иза кулиса / М. Митрић. – Вечерње новости, 26. VIII 1995, XLII, бр. 27761, стр. 18.

Текст о новом управнику суботичког НП, Жужани Ердудач, и проблемима у овом позоришту.

740. Шарентонски Јанус / Даринка Николић. – Дневник, 27. VIII 1995, LIV, бр. 17453, стр. 10.

Príkaz predstave „Mara/Sad” Petera Vajsa, у режији Ференца Петера и извођењу суботичког НП на YU-фесту.

741. Буђење из аркадијског сна / Даринка Николић. – Дневник, 29. VIII 1995, LIV, бр. 17455, стр. 9.

Príkaz predstave „San letnje noñi” Вилема Шекспира, у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП на YU-фесту.

742. Позориште је само фасада / М. Игњатовић. – Дневник, 31. VIII 1995, LIV, бр. 17457, стр. 9.

Коментар о закулисним играма око решавања проблема у НП у Суботици.

743. Narodno pozorište – Népszínház u Subotici / Ljiljana Gogić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 55–56.

Príkaz sezone 1993/94.

744. Narodno pozorište – Népszínház u Subotici / Biserka Kovačić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 95–97.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i mađarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ "KURIR JOVICA", SUBOTICA

745. Najlepše godine u Subotici. – Subotičke novine, 2. IX 1994, L, br. 35, str. 9.

Razgovor sa Vidom Jovanović, glumicom Pozorišta mladih, o njenom dugogodišnjem radu u Dečjem pozorištu.

746. Meghívás Kanadában [Poziv u Kanadu] / b. z. – Magyar Szó, 3. IX 1994, LI, br. 18, str. 7.

Slobodan Marković, upravnik Dečjeg pozorišta iz Subotice, govori o planovima i programu za novu sezonu.

747. Lírai története a szeretetről [Lirska priča o ljubavi] / K. M. – Magyar Szó, 29. IX 1994, LI, br. 209, str. 9.

Razgovor sa Srboљubom Stankovićem, rediteljem predstave „Slavuj i ruža“ Oskara Vajlda u izvođenju Dečjeg pozorišta.

748. Славуј и ружа / В. Видаковић. – Дневник, 29. IX 1994, LIII, бр. 17127, стр. 9.

Најава премијере представе „Славуј и ружа“ Оскара Вайлда, у режији Србољуба Станковића и извођењу Дејчјег позоришта.

749. Ko da uzme detetu sreću? / L. Kovačić. – Subotičke novine, 30. IX 1994, L, br. 39, str. 9.

Reči Slobodana Markovića, direktora Dečjeg pozorišta u Subotici, povodom ukidanja sankcija u kulturi.

750. Nyitva a Kosztolányi Dezső és mások előtt is! [Dečje pozorište je otvoreno za „Kostolanyi Deže“ i ostale.] – Magyar Szó, 30. IX 1994, LI, br. 210, str. 9.

Pismo Dečjeg pozorišta iz Subotice upućeno listu „Magyar Szó“ u kome se kaže da zgrada pozorišta stoji na raspolaganju svim teatrima.

751. Јубилеј Дејчјег позоришта из Суботице / Анија Панић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 2, бр. 5–6, септембар–децембар, стр. 63–64.

О оснивању и раду Дејчјег позоришта из Суботице.

752. Tájolás és fesztiváli szereplés [Gostovanje i učestvovanje na festivalima] / K. M. – Magyar Szó, 4. X 1994, LI, br. 213, str. 11.

Обавештење о гостовању Дејчјег позоришта из Суботике у Северној Бачкој и у Крагујевцу.

753. A csalogány utolsó röpte [Poslednji let slavu] / B. Z. – Magyar Szó, 5. X 1994, LI, br. 214, str. 9.

Prikaz premijere predstave „Slavuj i ruža“ Oskara Vajlda, u režiji Srboљuba Stankovića i izvođenju Dečjeg pozorišta.

754. Elvarázsolni a világot [Začarati svet] / B. Z. – Szabad Hét Nap, 13. X 1994, I, br. 11, str. 36.

Razgovor sa glumcima Dečjeg pozorišta o narednoj sezoni.

755. Poslednja oaza za decu / L. Kovačić. – Subotičke novine, 21. X 1994, L, br. 42, str. 9.

Razgovor sa Srboљubom Stankovićem, rediteljem, o njegovom radu na predstavi „Slavuj i ruža“ Oskara Vajlda, na sceni Dečjeg pozorišta.

756. „Bravo majstori!“ / L. Kovačić. – Subotičke novine, 4. XI 1994, L, br. 44, str. 5.

Razgovor sa Boškom Boškovim, glumcem Dečjeg pozorišta, dobitnikom nagrade za glumu na Prvom međunarodnom festivalu malih formi u Kraгујевцу.

757. Nobody's perfect / Đorđe Kuburić. – Subotičke novine, 4. XI 1994, L, br. 44, str. 9.

Prikaz predstave „Luta(m), još vitak“ u režiji Steve Bardaka i izvođenju KUD „Ivo Lola Ribar“ na sceni Dečjeg pozorišta.

758. Tájol a Gyermekszínház [Gostuje Dečje pozorište] / K. M. – Magyar Szó, 8. XI 1994, LI, br. 243, str. 9.

Izveštaj o gostovanjima Dečjeg pozorišta u Čantaviru, Moravici i Gunarošu.

759. Mališani su ozbiljna publika / L. Kovačić. – Subotičke novine, 11. XI 1994, L, br. 45, str. 9.

Razgovor sa Svetlanom Abramović, glumicom Dečjeg pozorišta, dobitnicom nagrade za glumu na Prvom međunarodnom festivalu malih formi u Kraгујевцу.

760. Pozorišni susreti – za jubilej / L. K. – Subotičke novine, 18. XI 1994, L, br. 46, str. 1.

Обавештење о прослави 60. годишнице postojanja Dečjeg pozorišta povodom koje će se održati 27. susret profesionalnih pozorišta lutaka Srbije.

761. Šest decenija za „klince“ / L. Kovačić. – Subotičke novine, 18. XI 1994, L, br. 46, str. 9.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta o proslavi 60. годишнице od osnivanja.

762. Дани лутака / М. Попадић. – Политика експрес, 22. XI 1994, XXXI, бр. 11021, стр. 11.

Чланак о суботичком Дејчјем позоришту поводом 60 година постојања.

763. Fölelevenedett hatvan esztendő [Šezdeset godina] / Krausz Magdolna. – Magyar Szó, 24. XI 1994, LI, br. 257, str. 12.

Izveštaj o svečanoj sednici povodom jubileja Dečjeg pozorišta.

764. Што старији то бољи / В. Видаковић. – Дневник, 25. XI 1994, LIII, бр. 17184, стр. 9.

Поводом 60 година успешног рада и постојања Дејчјег позоришта отворена је изложба и 27. сусрет позоришта лутака Србије.

765. Nem a királyok útján érkeztek [Nisu stigli kraljevskim putem] / Barácius Zoltán. – Uzenet, XXIV, br. 11, str. 820–821.

Prikaz predstave „Slavuj i ruža“ Oskara Vajlda, u režiji Srboљuba Stankovića i izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice.

766. Dijozón a szabadkaiaknak [Najviše nagrada su dobili Subotičani] / B. Z. – Magyar Szó, 2. XII 1994, LI, br. 261, str. 9.

Izveštaj o 27. smotri dečjih pozorišta Srbije koja je održana u Subotici i na kojoj je „Slavuj i ruža“ Oskara Vajlda, u režiji Srboљuba Stankovića, u izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice, bila najbolja predstava.

767. Pozorišne daske za grebanje / L. B. – Subotičke novine, 2. XII 1994, L, br. 48, str. 14. Vest da je predstava „Mačak Toša“ u izvođenju Dečjeg pozorišta za mesec dana izvedena 74 puta.

768. „Ne plači mali“. – Subotičke novine, 9. XII 1994, L, br. 49, str. 2.

Најава представе „Не плачи мали“ Сlobодана Жикића, у режији Сретке Дивљана и извођењу Драмског студија „Каблови“, на сцени Дејчјег позоришта.

769. A rózsák nem hervadnak el [Ruže ne venu] / B. Z. – Magyar Szó, 21. XII 1994, LI, br. 277, str. 9.

Marta Budanov i Vesna Borocki, glumice Dečjeg pozorišta dobile su nagrade za glumačka ostvarenja na Smotri dečjih pozorišta Srbije.

770. Љубав према позоришту је љубав без остатка / Соња Јовановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 48–49.

Разговор са Милвијом Мркићем, драматургом Дељег позоришта о његовом дугогодишњем раду.

771. Visszatekintés a jubileumi évre [Osvrt na protekli jubilej] / K. M. – Magyar Szó, 4. I 1995, LII, br. 286, str. 9.

Pregled ostvarenih rezultata Dečjeg pozorišta u 1994. godini.

772. Az együttműködés folytatása [Nastavak saradnje] / K. M. – Magyar Szó, 8. II 1995, LII, br. 31, str. 9.

Članak o saradnji Dečjeg pozorišta „Kofibr” iz Budimpešte i Dečjeg pozorišta iz Subotice.

773. A szerelmes sárkány [Zaljubljeni zmaj] / m. k. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 9.

Najava premijere predstave „Zaljubljeni zmaj” Miroslava Nastasijevića, u režiji Boška Pištala i izvođenju Dečjeg pozorišta.

774. Pozorište je ozbiljan posao / L. Kovačić. – Subotičke novine, 10. II 1995, LI, br. 6, str. 9.

Razgovor sa Boškom Pištalom, rediteljem, povodom premijere predstave „Zaljubljeni zmaj” u izvođenju Dečjeg pozorišta.

775. „Zaljubljeni zmaj” / L. K. – Subotičke novine, 10. II 1995, LI, br. 6, str. 2.

Najava premijere predstave „Zaljubljeni zmaj” Miroslava Nastasijevića, u režiji Boška Pištala i izvođenju Dečjeg pozorišta.

776. Egy Sárkány kocsányon lógó szemekkel [Jedan zmaj podbulih očiju] / K. M. – Magyar Szó, 14. II 1995, LII, br. 36, str. 9.

Kratak prikaz predstave „Zaljubljeni zmaj” Miroslava Nastasijevića, u režiji Boška Pištala i izvođenju Dečjeg pozorišta.

777. Egy japán lány története [Priča o jednoj Japanki] / m. k. – Magyar Szó, 9. III 1995, LII, br. 56, str. 9.

Članak o pripremama japanske melodrame iz XVIII veka, u režiji Tadora Ristića u Dečjem pozorištu.

778. Ma Tavankút, holnap Mexikó(?) [Danas Tavankut, sutra Meksiko(?)] / Barácus

Zoltán. – Magyar Szó, 10. III 1995, LII, br. 57, str. 9.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta iz Subotice, o planiranim gostovanjima.

779. Obecali smo dobru predstavu / L. Kovačić. – Subotičke novine, 10. III 1995, LI, br. 10, str. 9.

Razgovor sa Todorom Ristićem, gostom iz Češke, rediteljem predstave „Asagao” u adaptaciji Miloša Vodičke i izvođenju Dečjeg pozorišta.

780. A vízitök virága [Cvet lokvanja] / B. Z. – Magyar Szó, 15. III 1995, LII, br. 61, str. 11.

Kratak prikaz premijere japanske melodrame „Cvet lokvanja” u režiji Tadora Ristića i izvođenju Dečjeg pozorišta.

781. A bábvilág varázsa [Čekajući svet lutaka] / Tandi Barbara. – Új Hét Nap, 17. III 1995, III, br. 6–11, str. 9.

Razgovor sa Laslom Keverom, direktorom Lutkarskog pozorišta iz Segedina, o saradnji sa subotičkim Dečjim pozorištem.

782. Nežaboravan provod u mlekoteki / B. M. – Subotičke novine, 17. III 1995, LI, br. 11, str. 10.

Najava 100 predstave „Doživljaji mačka Toše”, koju će glumci Dečjeg pozorišta igrati izvan svoje zgrade.

783. A Gyermekszínház Észak-Bácskában [Dečje pozorište u Severnoj Bačkoj] / K. M. – Magyar Szó, 22. III 1995, LII, br. 67, str. 9.

Vest o gostovanju subotičkog Dečjeg pozorišta u Senti, Bajmoku i Kanjiži.

784. Dečje pozorište na „Festiću” / L. K. – Subotičke novine, 24. III 1995, LI, br. 12, str. 2.

Vest da će subotičko Dečje pozorište učestvovati na smotri „Pozorišni festić” u Beogradu, sa predstavama „Asagao” Miloša Vodičke, u režiji Tadora Ristića i „Zaigrajte s nama” Jozefa Mokoša, u režiji Jozefa Revala.

785. Dečje pozorište na Susretima u Vršcu. – Subotičke novine, 7. IV 1995, LI, br. 14, str. 2.

Vest da će na 45. susretima profesionalnih pozorišta Vojvodine u Vršcu Dečje pozorište izvesti dve predstave: „Asagao” Miloša

Vodičke, u režiji Tadora Ristića i „Zaljubljeni zmaj” Miroslava Nastasijevića, u režiji Boška Pištala.

786. „Mačak Toša” u Crnoj Gori / B. M. – Subotičke novine, 14. IV, 1995, LI, br. 15, str. 2.

Vest da je predstava „Doživljaji mačka Toše” u izvođenju Dečjeg pozorišta odigrana 122 puta, a trenutno je na gostovanju u Crnoj Gori.

787. A színház szenvedély [Pozorište je strast] / B. Z. – Magyar Szó, 19. IV 1995, LII, br. 90, str. 9.

Razgovor sa Laslom Ripcom, članom Dečjeg pozorišta o nagradi koja mu je dodeljena na Susretu vojvodanskih profesionalnih pozorišta.

788. „Pepeljuga” u pozorištu za najmlađe / L. K. – Subotičke novine, 5. V 1995, LI, br. 18, str. 4.

Razgovor sa Živomir Jokovićem, rediteljem predstave „Pepeljuga” Šarla Pjeroa u izvođenju Dečjeg pozorišta.

789. Ósbemutató a Gyermekszínházbán [Praisvedba u Dečjem pozorištu] / K. M. – Magyar Szó, 11. V 1995, LII, br. 107, str. 39.

Razgovor sa Živomir Jokovićem, rediteljem predstave „Pepeljuga” u izvođenju Dečjeg pozorišta.

790. Mese, mese meskete [Pričam ti priču] / B. Z. – Magyar Szó, 13. V 1995, LII, br. 109, str. 7.

Prikaz predstave „Pepeljuga” Šarla Pjeroa, u režiji Živomira Jokovića i izvođenju Dečjeg pozorišta.

791. Négy fesztiválra készül a Gyermekszínház [Dečje pozorište se priprema za četiri festivala] / H. É. – Magyar Szó, 29. VI 1995, LII, br. 148, str. 9.

Članak o planovima Dečjeg pozorišta iz Subotice.

792. Две „Пепелуге” / Б. Голубовић. – Политика експрес, 6. VII 1995, XXXII, бр. 11239, стр. 11.

На трећем Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору суботичко Деље позориште је извело луткарску представу „Пепелуга”.

793. У свету бајки / М. Д. – Политика, 6. VII 1995, ХСП, бр. 29350, стр. 17.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору изведене су две представе „Пепељуга”, а једна је у извођењу суботичког Дечјег позоришта.

794. Време бајки / Фелике Пашић. – Вечерње новости, 6. VII 1995, XLII, бр. 27710, стр. 18.

Кратак осврт на представе изведене на Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору међу којима је и „Пепељуга” суботичког Дечјег позоришта.

795. Награде за патуљке и принцезе / М. Д. – Политика, 11. VII 1995, XCII, бр. 29355, стр. 18.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору награду је добила и луткарска представа „Гавран” суботичког Дечјег позоришта.

796. Награђени најбољи. – Дневник, 11. VII 1995, LIV, бр. 17405, стр. 9.

Вест да је на Фестивалу позоришта за децу у Котору награда за најбољу представу додељена представи „Гавран”, Ференц Сабо је награђен за глуму у истој представи, а Живомир Јоковић за режију представе „Пепељуга”, обе у извођењу суботичког Дечјег позоришта.

797. Најбољи „Меца и деца”, и „Гавран”. – Вечерње новости, 11. VII 1995, XLII, бр. 27713, стр. 18.

Вест да је међу награђенима на Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору поред осталих и суботичко Дечје позориште за представу „Гавран”.

798. Победа „Пужа” / Б. Г. – Политика експрес, 11. VII 1995, XXXII, бр. 11244, стр. 11.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору награду је добило и суботичко Дечје позориште за луткарску представу „Гавран”.

799. Subotičani oduševili publiku / I. Marković. – Subotičke novine, 14. VII 1995, LI, бр. 28, стр. 5.

Vest da je subotičko Dečje pozorište na Trećem jugoslovenskom festivalu pozorišta za decu u Kotoru osvojilo nagradu za najbolju predstavu za predstavu „Gavran” Karla Go-

cija, u režiji Silvija Purkaretea, nagradu za glumu dobio je Ferenc Sabo, a nagrada za režiju predstave „Pepeljuga” dodeljena je Živomiru Jokoviću.

800. Mint egy mesebeli Lorelei -- [Kao Lorelaj iz bajki --] / b. z. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 6.

Portret Marte Budanove, glumice Dečjeg pozorišta iz Subotice.

801. Örömszínházban, csodarepülőn [U pozorištu radosti] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 22. VII 1995, LII, br. 168, str. 7.

Kratak intervju sa Martom Budanovom, glumicom Dečjeg pozorišta iz Subotice.

802. Hű maradtam az elveimhez [Ostao sam veran svojim principima] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 5. VIII 1995, LII, br. 180, str. 7.

Portret Ferenc Saboa, glumca Dečjeg pozorišta, koji je dobio nagradu za glumačko ostvarenje u Kotoru na festivalu dečjih pozorišta.

803. Dečje pozorište u Budimpešti. – Subotičke novine, 25. VIII 1995, LI, br. 34, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište učestvovati na IV međunarodnom festivalu uličnih lutkarskih pozorišta u Budimpešti sa predstavom „Zaigrajte s nama” J. Mokoša, u režiji Jozefa Revala.

804. Névszerelés a Gyermekszínházban [Prozivka u Dečjem pozorištu] / b. z. – Magyar Szó, 25. VIII 1995, LII, br. 198, str. 7.

Razgovor sa direktorom Dečjeg pozorišta Slobodanom Markovićem o novoj sezoni i planiranim gostovanjima.

805. Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica”, Subotica / Ljubica Ristovski. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 97–100.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i mađarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

POZORIŠTE „KOSTOLANJI DEŽE”, SUBOTICA

806. Egy színész naplójából [Iz dnevnika jednog glumca] / Faragó Árpád. – Szabad Hét Nap, 1. IX 1994, I, br. 5, str. 10.

Beleške o osnivanju vojvodanskog mađarskog pozorišta u Subotici.

807. Birodalomépfők [Graditelji imperije] / Pertics Péter. – Magyar Szó, 4. IX 1994, LI, br. 188, str. 12.

Najava početka probe predstave „Graditelji imperije ili Šmirc” Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”.

808. „Nem szabad rossz színházat csinálnunk” [Ne smemo praviti loše pozorište] / K. P. – Tiszamente, 8. IX 1994, I, br. 2, str. 2.

Razgovor sa rediteljem Đerdom Hernjakom o njegovim očekivanjima u vezi novoosnovanog Pozorišta „Kostolanji Deže”.

809. Megszületik októberben [Otvaranje pozorišta će biti u oktobru] / Kovács Frigyes. – Kultúrnapló, 14. IX 1994, I, br. 228, str. VIII.

Članak o konstituisanju Pozorišta „Kostolanji Deže” u Subotici.

810. Bemutató október 7-én, Szabadkán -- [Premijera 7. oktobra u Subotici --] / Kókai Péter. – Magyar Szó, 23. IX 1995, LI, br. 204, str. 11.

Razgovor sa Đerdom Hernjakom, rediteljem Pozorišta „Kostolanji Deže” o problemima oko pripreme premijere predstave „Graditelji imperije ili Šmirc” Borisa Vijana.

811. Négyzeres lámpalázbán [U četvorstrukoj tremi] / Kókai Péter. – Magyar Szó, 25. IX 1994, LI, br. 206, str. 12.

Razgovor sa Natalijom Vicci, glumicom Pozorišta „Kostolanji Deže”, o ulozu u predstavi „Graditelji imperije ili Šmirc” Borisa Vijana.

812. „Nézd, anyu! A Dömdödöm!” [„Vidi, majko! Tamo je blabla!”] / K. P. – Napló, 28. IX 1994, V, br. 230, str. 16.

Nandor Siladi, glumac, govori o prvoj predstavi Pozorišta „Kostolanji Deže”.

813. Színházépfők [Graditelji pozorišta] / Kókai Péter. – Napló, 28. IX 1994, V, br. 230, str. 3.

Očekivanja od novoosnovanog subotičkog Pozorišta „Kostolanji Deže”.

814. Folytasd, Imola! [Nastavi, Imola!] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 1. X 1994, LI, br. 211, str. 10.

Imola Korhec, član Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže“, govori o budućnosti, planovima i željama.

815. A (színház) birodalomépítő [Graditelji pozorišnog carstva] / Krekity Olga. – Szabad Hét Nap, 6. X 1994, I, br. 10, str. 12.

Najava otvaranja Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Subotici sa predstavom „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka.

816. „Én csak színházat tudok csinálni“ („Ja se razumem samo u pozorište“) / Kókai Péter. – Magyar Szó, 6. X 1994, LI, br. 215, str. 12.

Frideš Kovač, glumac, govori o svojim važnijim ulogama i o ulozi u prvoj predstavi Pozorišta „Kostolanji Deže“.

817. Színházavatás [Posvećenje pozorišta] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 6. X 1994, LI, br. 215, str. 12.

Najava predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

818. Prva premijera „Deže Kostolanjija“ / Lj. G. – Subotičke novine, 7. X 1994, L, br. 40, str. 1.

Najava premijere predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

819. Mi ez a hang? [Kakav je ovo glas?] / Krausz Magdolna. – Magyar Szó, 7. X 1994, LI, br. 216, str. 9.

Razgovor sa rediteljem Đerdom Hernjekom, povodom otvaranja Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Subotici.

820. Alapkövetétel [Polaganje kamena temeljca] / Gerold László. – Magyar Szó, 11. X 1994, LI, br. 219, str. 11.

Prikaz premijere predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana u izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

821. -- szétlocsananti agyvelőnket -- [- - - rasprskati mozak naš - - -] / Kovács Frigyes. – Kultúrnapló, 12. X 1994, I, br. 232, str. VI.

Refleksije o uspesima i neuspesima prve predstave Pozorišta „Kostolanji Deže“.

822. Színház született [Rodilo se pozorište] / Dudás Károly. – Szabad Hét Nap, 13. X 1994, I, br. 11, str. 6.

Članak o otvaranju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

823. Színházalapítás Szabadkán [Osnivanje pozorišta u Subotici] / Torok Csaba. – Családi Kör, 13. X 1994, V, br. 41, str. 19.

Kratak prikaz predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

824. Konok elszántással [Sa upornom odvažnošću] / Zs. T. – Új Hét Nap, 14. X 1994, II, br. 41, str. 4.

Prikaz predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

825. Színházszírató [Žal za pozorištem] / Sass László. – Magyar Szó, 16. X 1994, LI, br. 224, str. 10.

Članak o otvaranju Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Subotici i o položaju pozorišta uopšte u Vojvodini.

826. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 19. X 1994, V, br. 233, str. 17.

Beleška o osnivanju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

827. Alapozók [Utemeljivači] / Csordás Mihály. – 2X 7 Nap, 19. X 1994, L, br. 3, str. 44.

Prikaz predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

828. A közönség belefáradt a várakozásba? [Publika se umorila od čekanja?] / á. – Magyar Szó, 22. X 1994, LI, br. 229, str. 7. Zoltan Šifliš, član subotičkog Izvršnog odbora, govori o prijemu prve predstave Pozorišta „Kostolanji Deže“ od strane publike.

829. Prva premijera u subotičkom Kostolanjijevom teatru / Mihaj Čordaš. – Subotičke novine, 28. X 1994, L, br. 43, str. 9.

Prikaz premijere predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

830. Színházavató [Posvećivanje pozorišta] / Nagy Kanász György. – Magyar Szó, 29. X 1994, LI, br. 235, str. 8.

Članak o reagovanjima publike na prvu predstavu Pozorišta „Kostolanji Deže“.

831. Birodalomépítő, avagy a Scmürz [Graditelji imperije ili Šmirc] / Gerold László. – Híd, 1994, LVIII, br. 10–11, str. 753–755.

Prikaz predstave „Graditelji imperije ili Šmirc“ Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

832. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 2. XI 1994, V, br. 235, str. 17.

Reagovanje na primedbe Zoltana Šifliša o tome kako je primila publika prvu predstavu Pozorišta „Kostolanji Deže“.

833. Útnak indul a Fecskelány [Lastavica je krenula na put] / m. k. – Magyar Szó, 10. XI 1994, LI, br. 245, str. 13.

Najava generalne probe monodrame „Lastavica“ Zoltana Dera u izvođenju Imole Korhec, člana Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže“.

834. A Fecskelány bemutatója [Premijera „Lastavice“] / m. k. – Magyar Szó, 12. XI 1994, LI, br. 247, str. 10.

Najava premijere monodrame „Lastavica“ Zoltana Dera, u režiji Zoltana Baracijuša i izvođenju Imole Korhec, člana Pozorišta „Kostolanji Deže“.

835. A színház nem lehet pártoskodó soha [Stranačka pripadnost ne priliči jednom pozorištu] / Farkas Zsuzsa. – Magyar Szó, 12. XI 1994, LI, br. 247, str. 7.

Frideš Kovač, organizator Pozorišta „Kostolanji Deže“, govori o zadacima i ciljevima.

836. A Fecskelány [Lastavica] / (k. o.). – Szabad Hét Nap, 17. XI 1994, I, br. 16, str. 8.

Kratak prikaz predstave „Lastavica“ Zoltana Dera, u režiji Zoltana Baracijuša i izvođenju Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže“.

837. Emlékeztető Kovács Frigyesnek [Podsetnik za Frideša Kovača] / Sepsey Csaba. – Magyar Szó, 20. XI 1994, LI, br. 254, str. 12. Reagovanje na izjavu Frideša Kovača (objavljenu u „Madar sou“ 12. XI 1994.) o

tome ko je bio a ko nije na otvaranju Pozorišta „Kostolanji Deže” u Subotici.

838. A függöny mögött [Iza zavesc] / Faragó Árpád. – Napló, 23. XI 1994, V, br. 238, str. 13.

Beleške o gostovanju Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže” u Novosadskom pozorištu sa predstavom „Lastavica” Zoltana Dera u izvođenju Imole Korhec.

839. Csillaggal a szemében [Sjaj u njenim očima] / (-us). – 2X 7 Nap, 30. XI 1994, II, br. 6, str. 44.

Članak o Imoli Korhec, u ulozi u monodrami „Lastavica” Zoltana Dera, u režiji Zoltana Baracijuša i izvođenju Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže”.

840. Ki is hát Schmürz Szabadkán? [Ko je u stvari Šmirc u Subotici?] / Kolozsvári Papp László. – Napló, 30. XI 1994, V, br. 239, str. 14.

Odlomak iz kritike predstave „Graditelj imperije ili Šmirc” Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”, objavljene u listu Nepsabadšag iz Budimpešte.

841. Nem a királyok útján érkeztek [Nisu stigli kraljevskim putem] / Barácius Zoltán. – Úzenet, 1994, XXIV, br. 11, str. 821–822.

Prikaz predstave „Graditelj imperije ili Šmirc” Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka u izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”.

842. Lastavica / Ljiljana Gogić. – Subotičke novine, 2. XII 1994, L, br. 48, str. 10.

Razgovor sa Zoltanom Baracijušem, rediteljem, i Imolom Korhec, glumicom, povodom izvođenja monodrame „Lastavica” Zoltana Dera, u Pozorištu „Kostolanji Deže”.

843. Ellátogatott a Fecskehályn [Poseta „Lastavice”] / i-P. – Magyar Szó, 3. XII 1994, LI, br. 262, str. 10.

Članak o gostovanju Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže” u Čoki sa monodramom „Lastavica” Zoltana Dera, u režiji Zoltana Baracijuša i izvođenju Imole Korhec.

844. „Várom az újabb fellépést” [„Čekam novi nastup”] / m. k. – Magyar Szó, 3. XII 1994, LI, br. 262, str. 7.

Razgovor sa Imolom Korhec, članom Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže”.

845. A folytatás a fontos [Nastavak je važan] / á. – Magyar Szó, 21. XII 1994, LI, br. 277, str. 9.

Izveštaj o sastanku Inicijativnog odbora Pozorišta „Kostolanji Deže”.

846. Najvažnije je nastaviti / Lj. G. – Subotičke novine, 23. XII 1994, L, br. 51, str. 5.

Izveštaj sa sastanka Inicijativnog odbora Pozorišta „Kostolanji Deže”.

847. A közönség gazdagodott a Fecskehálynnyal [Publika je postala bogatija sa „Lastavicom”] / m. k. – Magyar Szó, 27. XII 1994, LI, br. 281, str. 9.

Gradonačelnik Subotice Jožef Kasa je primio izvođače predstave „Lastavica” Imolu Korhec, Zoltana Devavarija, Zoltana Balaza Pirnja i Zoltana Baracijuša i dodelio im polvalnicu.

848. A gépezet csikorog [Mašinerija škripi] / B. Z. – Magyar Szó, 6. I 1995, LII, br. 3, str. 11.

Kratka intervju sa Fridešem Kovačom, umetničkim rukovodiocem Pozorišta „Kostolanji Deže”.

849. A Schmürz újra Szabadkán [Šmirc je ponovo u Subotici] / b. z. – Magyar Szó, 28. I 1995, LII, br. 22, str. 7.

Najava predstave „Graditelj imperije ili Šmirc” Borisa Vijana, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”.

850. Fecskehályn [Lastavica] / G. L. – Híd, 1995, LIX, br. 1–2, str. 147–148.

Prikaz monodrame „Lastavica” Zoltana Dera, u režiji Zoltana Baracijuša i izvođenju Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže” iz Subotice.

851. Imola mosolya [Osmeh Imole] / Franyó Zsuzsanna. – Úzenet, 1995, XXV, br. 1–3, str. 56.

Portret Imole Korhec, člana Male scene Pozorišta „Kostolanji Deže”.

852. Korekcija sastava Upravnog odbora / A. H. – Subotičke novine, 3. II 1995, LI, br. 5, str. 2.

Vest.

853. Kíméljük a társulatot [Poštedimo ansamb] / Nothof Zoltán. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 10.

Članak o radu Pozorišta „Kostolanji Deže”.

854. U pripremi Paličke letnje pozorišne večeri? – Subotičke novine, 10. II 1995, LI, br. 6, str. 23.

Vest da se održava savetovanje o saradnji Pozorišta „Kostolanji Deže” i pozorišta u dijaspori.

855. Amikor a válogatás luxus [Kad je izbor luksuz] / Árpási Ildikó. – Szabadkai Napló, 16. II 1995, II, br. 7, str. 1.

Članak o osnivanju Pozorišta „Kostolanji Deže” u Subotici.

856. Leto pozorišnih igara / I. A., Lj. G. – Subotičke novine, 17. II 1995, LI, br. 7, str. 9.

Izveštaj sa razgovora o saradnji predstavnika Društva mađarskih pozorišta i Pozorišta „Kostolanji Deže”.

857. „Inkább dolgozni kellene már” [„Bolje bi bilo da radimo”] / A. – Magyar Szó, 2. III 1995, LII, br. 50, str. 9.

Članak o sednici Upravnog odbora Pozorišta „Kostolanji Deže”, na kojoj je Gabrijele Jonaš predložena za direktora a Arpad Bakoš za dramaturga.

858. Előadás készül a Kosztolányiban [Sprema se predstava u Pozorištu „Kostolanji”] / á. – Magyar Szó, 17. III 1995, LII, br. 63, str. 9.

Izveštaj o probama predstave „Nemi vitez” Jenea Heltaija, u režiji Tibora Vajde.

859. „Nemi vitez” Tibora Vajde / Lj. G. – Subotičke novine, 31. III 1995, LI, br. 13, str. 9.

Najava o pripremi premijere predstave „Nemi vitez” Jenea Heltaija, u režiji Tibora Vajde i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”.

860. Novi vd direktor Pozorišta „Kostolanji Deže” / A. H. – Subotičke novine, 7. IV 1995, LI, br. 14, str. 2.

Vest da je Gabrijele Jonaš postavljena za v.d. direktora Pozorišta „Kostolanji Deže”.

861. A néma levente elhalasztva [„Nemi vitez” je odložen] / á. – Magyar Szó, 11. IV 1995, LII, br. 84, str. 9.

Najava odlaganja predstave „Nemi vitez” Pozorišta „Kostolanji Deže”.

862. A néma levente [Nemi vitez] / cz. – Új Kanizsai Újság, 13. IV 1995, II, br. 8–9, str. 9.

Vest o otkazivanju predstave „Nemi vitez” Jenea Heltaija u Pozorištu „Kostolanji Deže”.

863. Szabadkai játéktér [Mogućnosti glume u Subotici] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 27. IV 1995, VI, br. 17, str. 21.

Članak o odnosima u NP u Subotici i osnivanju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

864. Válozatos repertoár [Raznovrstan repertoar] / m. k. – Magyar Szó, 5. V 1995, LII, br. 101, str. 11.

Članak o repertoaru Pozorišta „Kostolanji Deže“.

865. A tengerparti csetepaté [Ribarske svade] / B. Z. – Magyar Szó, 20. V 1995, LII, br. 115, str. 7.

Razgovor sa Gabrijelom Jonaš, upravnikom Pozorišta „Kostolanji Deže“, o realizaciji predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija.

866. Tengerparti csetepaté [Ribarske svade] / (szűszner). – Szabadkai Napló, 8. VI 1995, II, br. 23, str. 6.

Najava premijere predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija u izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

867. Počinje „Ribarskim svadama“ / Lj. G. – Subotičke novine, 9. VI 1995, LI, br. 23, str. 9.

Predstavom „Ribarske svade“ Karla Goldonija, u režiji Šandora Bekea i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“, biće otvorene Letnje pozorišne večeri na Paliću.

868. A lélekmegváltó [Za pozorište koje oslobada dušu] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 13. VI 1995, LII, br. 135, str. 10.

Razgovor sa rediteljem Šandorom Bekeom o probama predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija u Pozorištu „Kostolanji Deže“.

869. Újjászületésben [U toku preobražaja] / Jónás Gabriella. – Thália, 15. VI 1995, I, str. 5.

Intervju sa Gabrijelom Jonaš, upravnikom Pozorišta „Kostolanji Deže“ iz Subotice, o Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

870. Vendégünk [Naš gost]. – Thália, 15. VI 1995, I, str. 6.

Članak o gostovanju glumca Đerđa Feješa u NP u Subotici i u Pozorištu „Kostolanji Deže“.

871. Летње позоришне вечери. – Борба, 16. VI 1995, LXXIII, бр. 167, стр. 13.

Вест да на Палићу почињу Летње позоришне вечери у организацији Позори-

шта „Костолањи Деже“ које ће извести представу „Рибарске сваве“ Карла Голдонија.

872. Позоришне вечери / В. Видаковић. – Дневник, 16. VI 1995, LIV, бр. 17380, стр. 10.

Представом „Рибарске сваве“ Карла Голдонија, у режији Шандора Бекеа и извођењу Позоришта „Костолањи Деже“ биће отворене Летње позоришне вечери на Палићу.

873. Az éjszaka bársonyfűgőnye alatt [Pod plaštom noći] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 20. VI 1995, LII, br. 140, str. 11.

Izveštaj sa svečanog otvaranja Letnjih pozorišnih večeri na Paliću i prikaz prve predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija u izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“ iz Subotice.

874. Палић: позоришни фестивал / А. М. – Политика, 21. VI 1995, XCII, бр. 29334, стр. 16.

Представом „Рибарске сваве“ К. Голдонија у извођењу Позоришта „Костолањи Деже“ почеле су Летње позоришне вечери на Палићу.

875. Представе у хладовини / М. М. – Вечерње новости, 23. VI 1995, XLII, бр. 27697, стр. 22.

Представом „Рибарске сваве“ Карла Голдонија у извођењу Позоришта „Костолањи Деже“ на Палићу су почеле Летње позоришне вечери.

876. Becse is alapítója a Kosztolányi Színháznak [I Beče je osnivač Pozorišta „Kostolanji“] / Lajber György. – Magyar Szó, 30. VI 1995, LII, br. 149, str. 5.

Članak o osnivanju Pozorišta „Kostolanji Deže“, o osnivačima i sponzorima.

877. Egyelőre elégedetten [Zasad zadovoljnij] / á. – Magyar Szó, 4. VII 1995, LII, br. 152, str. 9.

Članak o sednici Upravnog odbora Pozorišta „Kostolanji Deže“ na kojoj se govorilo o organizovanju Letnjih pozorišnih večeri na Paliću.

878. Futkározás a csillagok alatt [Trčkanje pod zvezdama] / Csordás Mihály. – 7 Nap, 5. VII 1995, I, br. 11, str. 6–7.

Prikaz premijere predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija u izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže“.

879. Ígéreték és gyökerek [Obećanja i koreni] / Deák Áron. – 7 Nap, 5. VII 1995, I, br. 11, str. 7.

Razgovor sa Gabrijelom Jonaš, direktorom Pozorišta „Kostolanji Deže“, o profilu pozorišta.

880. Színházaink helyzete [Situacija u našim pozorištima] / B. Z. – Magyar Szó, 7. VII 1995, LII, br. 155, str. 9.

Intervju sa Gabrijelom Jonaš, upravnikom Pozorišta „Kostolanji Deže“, o pozorišnom životu Vojvodine.

881. Za sada zadovoljavajući uspeh / Lj. G. – Subotičke novine, 7. VII 1995, LI, br. 27, str. 9.

Izveštaj sa sednice Upravnog odbora Pozorišta „Kostolanji Deže“ o Palićkim letnjim pozorišnim večerima.

882. Élünk! [Živimo!] / – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 3.

Razgovor sa Gabrijelom Jonaš, upravnikom Pozorišta „Kostolanji Deže“ o radu i planovima.

883. Sétáljunk az utcán [Prošetajmo ulicom] / B. Z. – Thália, 21. VII 1995, II, br. 1, str. 3. Kratak intervju sa Šandorom Bekeom, rediteljem predstave „Ribarske svade“ Karla Goldonija, o tome kakvo je njegovo viđenje profila i uloge Pozorišta „Kostolanji Deže“ iz Subotice.

884. Bizonyított a Kosztolányi [„Kostolanji“ se dokazao] / N. M. – Magyar Szó, 25. VII 1995, LII, br. 170, str. 9.

Članak o gostovanju Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Madarskoj.

885. Zsámbékon a Kosztolányi Dezső Színház [Pozorište „Kostolanji Deže“ je u Žambeku] / Nagy Mária. – Szabadkai Napló, 3. VIII 1995, II, br. 31, str. 4.

Izveštaj o gostovanju u Madarskoj sa predstavom „Ribarske svade“ Karla Goldonija.

886. Nehéz munka előt állunk [Predstoji nam težak rad] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 9. VIII 1995, LII, br. 183, str. 9.

Intervju sa Laslom Godanijem, organizatorom Pozorišta „Kostolanji Deže“, o radu i publici.

887. Csináljunk színházat! [Napravimo pozorište!] / Bakos Árpád. – *Thália*, 17. VIII 1995, I, br. 2, str. 3.

Članak o uslovima za osnivanje Pozorišta „Kostolanji Deže“.

888. Gratulálunk! [Čestitamo!] / Nagy Mária. – *Thália*, 17. VIII 1995, II, br. 2, str. 2.

Mišljenje gledalaca o prvom gostovanju Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Madarskoj.

889. Holnapunk [Naša sutrašnjica] / b. z. – *Thália*, 17. VIII 1995, I, br. 2, str. 6.

Интервју са Габријелом Јонаш, управником Позоришта „Костоланџи Деже“.

890. Mit szeretne látni színházunkban? [Šta želite da vidite u našem pozorištu?] / B. Z. – *Thália*, 17. VIII 1995, II, br. 2, str. 5.

Intervju sa gledaocima Pozorišta „Kostolanji Deže“ o predstavama koje bi rado gledali.

891. Uglavnom izuzetni pozorišni doživljaji / Lj. G. – *Subotičke novine*, 25. VIII 1995, LI, br. 34, str. 9.

Razgovor sa Gabrielom Jonaš, direktoricom Pozorišta „Kostolanji Deže“ o Paličkim letnjim pozorišnim večerima.

892. A néző dícsérete [Potvala gledaoca] / (szűzner). – *Szabadkai Napló*, 31. VIII 1995, II, br. 35, str. 6.

Članak o uspehu Letnjih pozorišnih večeri, održanih na Paliču u organizaciji Pozorišta „Kostolanji Deže“.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

893. Други међународни театарски фестивал / В. Нистор. – *Дневник*, 22. IX 1994, LIII, бр. 17120, стр. 9.

Вест да ће се у вршачком НП одржати Други међународни театарски фестивал.

894. Гогољева „Женидба“ четврти пут / В. Недељков. – *Вршачка кула*, 25. XI 1994, XIX, бр. 319, стр. 17.

Најава премијере представе „Женидба“ Н. В. Гогоља, у режији Милана Караџића и извођењу НП из Вршца.

895. Гогољева „Женидба“ / Душан Копчалић. – *Дневник*, 5. XII 1994, LIII, бр. 17192, стр. 9.

Приказ премијере представе „Женидба“ Н. В. Гогоља, у режији Милана Караџића и извођењу вршачког НП.

896. Позориште – чувар традиције / Павле Влаховић. – *Сцена*, 1995, XXXI, књ. 1, бр. 1–2, јануар–април, стр. 36–37. О раду и репертоару НП у Вршцу.

897. Глумци долазе / В. Нистор. – *Дневник*, 6. II 1995, LIV, бр. 17252, стр. 10.

Вест да ће бити обележена 50. годишњица НП и 75. годишњица Покрајинског – банатског позоришта, а гостоваће глумци из Београда, Крушевца и Темишвара.

898. Два јубилеја / Б. М. – *Вечерње новости*, 11. II 1995, XLII, бр. 27568, стр. 22.

Вест да вршачко НП прославља 50. годишњицу оснивања.

899. Позоришни центар / В. Нистор. – *Дневник*, 14. II 1995, LIV, бр. 17260, стр. 13.

Извештај са прославе 50. годишњице вршачког НП.

900. Португа шинаријама / М. Латинковић. – *Борба*, 16. II 1995, LXXIII, бр. 46, стр. 15.

Приказ премијере представе „Женидба и удалба“ Ј. Поповића Стерије, у режији Мирослава Бенке и извођењу вршачког НП.

901. Редитељска представа / Душан Копчалић. – *Дневник*, 20. II 1995, LIV, бр. 17266, стр. 10.

Приказ премијере представе „Женидба и удалба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу вршачког НП.

902. Стерија с разлогом / З. Костовић. – *Вечерње новости*, 23. II 1995, XLII, бр. 27580, стр. 18.

Поводом 50. годишњице вршачког НП изведена је премијера представе „Женидба и удалба“ Ј. Поповића Стерије, у режији Мирослава Бенке.

903. Стерији у част / Душан Копчалић. – *Вршачка кула*, 24. II 1995, XX, бр. 322, стр. 12–13.

Извештај са прославе 50. годишњице постојања вршачког НП и 75. годиш-

њице Покрајинског позоришта, на којој је изведена представа „Женидба и удалба“ Ј. Стерије Поповића.

904. Лековити комад / М. Бошовић. – *Вечерње новости*, 25. III 1995, XLII, бр. 27608, стр. 22.

На Данима комедије у Јагоднин вршачко НП је извело представу „Женидба“ Н. В. Гогоља, у режији Милана Караџића.

905. „Ђуран“ – Браћиниру Брстину. – *Борба*, 28. III 1995, LXXIII, бр. 87, стр. 17.

Вест да су у Јагоднин завршени Дани комедије а међу награђенима је и Томислав Пејчић за улогу у представи „Женидба“ вршачког НП.

906. „Јованча“ „Бори Шнајдеру“. – *Политика експрес*, 28. III 1995, XXXII, бр. 11142, стр. 11.

На Данима комедије у Јагоднин награду за глумачка остварења добио је и Томислав Пејчић за улогу у представи „Женидба“ вршачког НП.

907. Најбољи „Бора Шнајдер“ / С. Жикић. – *Политика*, 28. III 1995, XCII, бр. 29253, стр. 17.

На Данима комедије у Јагоднин награду је добио и Томислав Пејчић за улогу у представи „Женидба“ Н. В. Гогоља у извођењу вршачког НП.

908. Поново „Бора Шнајдер“ / М. Бошовић. – *Вечерње новости*, 28. III 1995, XLII, бр. 27613, стр. 18.

На Данима комедије у Јагоднин награду за глуму добио је и Томислав Пејчић за улогу у представи „Женидба“ вршачког НП.

909. „Ђуран“ вршачком глумцу / В. Нистор. – *Дневник*, 31. III 1995, LIV, бр. 17305, стр. 9.

Вест да је Томислав Пејчић, глумац вршачког НП, добитник награде „Ђуран“ за улогу у представи „Женидба“ Н. В. Гогоља, на Данима комедије у Јагоднин.

910. На сусрету словенских култура. – *Билтен* 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 3.

Вест да ће вршачко НП гостовати у Жилинама, у Словачкој, на Међународном фестивалу словенске културе.

911. Вршчани путују у Словачку / В. Н. – Дневник, 7. IV 1995, LIV, бр. 17312, стр. 9.

Вест да је вршачко НП позвано на фестивал Дани словачке културе у Жилинама, где ће играти представу „Женидба и удадба“ Ј. Стерије Поповића.

912. „Стерија“ у Словачкој / Ј. Д. – Политика, 24. IV 1995, ХСП, бр. 29280, стр. 19.

Вест да је вршачко НП добило позив да учествује на позоришном фестивалу у Жилинама.

913. На почетку – одлично / Милутин Мишић. – Борба, 26. IV 1995, LXXIII, бр. 116, стр. 17.

Хроника Првог фестивала малих позоришних форми у Земуну и кратак осврт на монодраму „Ице шампион“ Душана Јагликина у извођењу Томислава Пејчића, глумца вршачког НП.

914. „Јоаким Вујић“ као и до сала / Тихомир Нешић. – Политика, 28. IV 1995, ХСП, бр. 29284, стр. 20.

На 31. сусретима професионалних позоришта Србије у Нишу учествоваће, као гост, вршачко НП.

915. Смотра театра / Т. Костић. – Дневник, 28. IV 1995, LIV, бр. 17333, стр. 12.

Вест да ће вршачко НП играти представу „Женидба“ Н. В. Гогоља, на Позоришним сусретима „Јоаким Вујић“ из Ниша.

916. Томислав Пејчић / Душан Копчалић. – Вршачка кула, 28. IV 1995, XX, бр. 324, стр. 14.

Осврт на каријеру и награде Томислава Пејчића, глумца вршачког НП.

917. Смешна озбиљност / Душан Копчалић. – Дневник, 11. V 1995, LIV, бр. 17344, стр. 14.

Приказ премијере представе „Охлабени во“ Јоакима Вујића, у режији Мирослава Павићевића и извођењу вршачког НП.

918. О лицу и наличју / С. Кљурски. – Комуна, 18. V 1995, XXXII, бр. 1793, стр. 5.

Приказ представе „Женидба и удадба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу вршачког НП у оквиру Мајских позоришних вечери у Кикинди.

919. Добрашвање као професија / Д. Павловић. – Вршачка кула, 25. VIII 1995, XX, бр. 328, стр. 10.

О Васи Апићу, пензионисаном глумцу вршачког НП, који сада ради као сурфлер.

920. Narodno pozorište „Sterija“ u Vršcu / Dragoljub Tašić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 56–57.

Prikaz sezone 1993/94.

921. Narodno pozorište „Sterija“, Vršac / Vera Nedeljkov. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 101–102.

Pôpis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

922. Септембар као премијера. – Зрењанин, 2. IX 1994, XLIII, бр. 2208, стр. 6.

Реч Фране Позојевића, управника зрењанинског НП о репертоару у наступајућој сезони.

923. „Звездан“ путује у Мађарску / Ј. Б. – Зрењанин, 9. IX 1994, XLIII, бр. 2209, стр. 6.

Вест да Луткарска сцена зрењанинског НП иде у Мађарску, у Кишкунчалаш, где ће на манифестацији „Дани вина“ играти представу „Звездан“.

924. Нежно, лепо, забавно / Ј. Б. – Зрењанин, 16. IX 1994, XLIII, бр. 2210, стр. 6.

Најава премијере представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

925. Далеко је Бродвеј / Ј. Баиловић. – Зрењанин, 23. IX 1994, XLIII, бр. 2211, стр. 7.

Приказ премијере представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

926. Андерсон међу Србима / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 30. IX 1994, XLIII, бр. 2212, стр. 8.

Приказ премијере представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

927. Годишње награде глумцима / Ј. Б. – Зрењанин, 14. X 1994, XLIII, бр. 2214, стр. 7.

Вест да ће на Дан зрењанинског НП бити додељене годишње награде глумцима обе сцене.

928. У свету лутака / Бранка Јајић. – Зрењанин, 14. X 1994, XLIII, бр. 2214, стр. 3.

Разговор са Иреном Тот, глумцом Луткарске сцене зрењанинског НП, добитником годишње награде.

929. Mindenki szereti, mindenki megtapsolja [Svako je voli, svako joj pljeska] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 22. X 1994, LI, br. 229, str. 10.

Razgovor sa Irenom Tot, glumicom lutkarске scene zrenjaninskog NP o Oktobarskoj nagradi.

930. Чехов међу нама / Весна Попов. – Зрењанин, 28. X 1994, XLIII, бр. 2216, стр. 7.

Разговор са Стевом Жигоном, редитељем представе „Иванов“ А. П. Чехова, у извођењу зрењанинског НП.

931. Четири препознавања шока / Лука Хајдуковић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 21–22.

Приказ премијере представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

932. Публика је моје огледало / Александар Хајдин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 21.

Разговор са Иреном Тот, глумицом Луткарске сцене зрењанинског НП, о њеном раду и о улози Руже у представи „Мала Ружа“.

933. Приче одраслог детета / Илија Тудић. – Дневник, 1. XI 1994, LIII, бр. 1760, стр. 11.

Приказ премијере представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

934. Румена и лав – за нове клипше / Љ. Б. – Зрењанин, 11. XI 1994, XLIII, бр. 2218, стр. 11.

Вест да се на Луткарској сцени зрењанинског НП игра обновљена представа „Румена и стари лав“ Ивана Острикова, у режији Живомира Локовића.

935. „Хвалисави војник“. – Зрењанин, 18. XI 1994, XLIII, бр. 2219, стр. 10.

Најава гостовања Крушевачког театра са представом „Хвалисави војник“ Плаута, у режији Небојше Брадића, на сцени зрењанинског НП.

936. На републичком фестивалу. – Зрењанин, 18. XI 1994, XLIII, бр. 2219, стр. 11.

Вест да ће Луткарска сцена зрењанинског НП на Фестивалу професионалних луткарских позоришта Србије играти две представе: „Зека лепотан“ и „Дрвени патак“.

937. Хвалисави војник Мима / В. Попов. – Зрењанин, 25. XI 1994, XLIII, бр. 2220, стр. 5.

Приказ представе „Хвалисави војник“ Плаута, у режији Небојше Брадића, коју је Крушевачко позориште извело на сцени зрењанинског НП.

938. Четири препознавања шока / Лука Хајдуковић. – Зрењанин, 2. XII 1994, XLIII, бр. 2221, стр. 10.

Приказ представе „Шок препознавања“ Роберта Андерсона, у режији Воје Солдатовића и извођењу зрењанинског НП.

939. Како пробудити емоције / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 9. XII 1994, XLIII, бр. 2222, стр. 10.

Разговор са Србољубом Лулетом Станковићем, редитељем представе „Бал-

кански митови“ и других представа које је радио на Луткарској сцени зрењанинског НП.

940. Чекајући „Иванова“ / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 23. XII 1994, XLIII, бр. 2224, стр. 10.

Разговор са Владимиром Ребезовим, сценографом у зрењанинском НП, о раду на премијери представе „Иванов“ А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона.

941. Новогодишње представе. – Зрењанин, 23. XII 1994, XLIII, бр. 2224, стр. 10.

Вест да је Луткарска сцена НП припремила две представе за новогодишње празнике: „Мала продавница чуда“ аутора и редитеља Јована Царана и „Новогодишња бајка“ Ј. Јовановића Змаја.

942. Magyar nyelvű gyermekelőadások [Predstave za decu na mađarskom jeziku] / В. З. – Magyar Szó, 27. XII 1994, LI, бр. 281, стр. 11.

Vladimir Grubanov, umetnički rukovodilac NP iz Zrenjanina, govori o repertoaru.

943. Уметност је потребна свима нама / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 30. XII 1994, XLIII, бр. 2225, стр. 10.

Разговор са Миланом Кочаловићем, глумцем зрењанинског НП, који ће у представи „Иванов“ А. П. Чехова тумачити насловну улогу.

944. Театар апсурда потиче од Чехова / Александра Хајдин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 43.

Разговор са Стевом Жигоном, редитељем представе „Иванов“ А. П. Чехова, коју спрема на сцени зрењанинског НП.

945. Позориште ђацима / Н. Б. – Зрењанин, 13. I 1995, XLIV, бр. 2227, стр. 9.

Вест да ће Луткарска сцена зрењанинског НП за време распуста играти своје најуспешније представе.

946. Позориште и музика / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 13. I 1995, XLIV, бр. 2227, стр. 9.

Разговор са Душком Истратом, соновистом у зрењанинском НП.

947. Позориште је једна забава / В. Попов. – Зрењанин, 20. I 1995, XLIV, бр. 2228, стр. 5.

Разговор са Данилом Лазовићем, глумцем, о монодрами „Штепан Шћекић против Данила Лазовића“ Синише Павића, коју је играо на сцени зрењанинског НП.

948. Глумци, велика деца / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 27. I 1995, XLIV, бр. 2229, стр. 10.

Разговор са Будимиром Пешићем, пензионисаним глумцем зрењанинског НП, који се још увек појављује на сцени.

949. Прегршт изненађења / В. Попов. – Зрењанин, 27. I 1995, XLIV, бр. 2229, стр. 10.

Разговор са Фрањом Позојевићем, директором зрењанинског НП, о резултатима у претходној години.

950. Светлост у уметности / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 3. II 1995, XLIV, бр. 2230, стр. 10.

Разговор са Золтаном Сабом који ради у расвети у зрењанинском НП.

951. На такмичењу за „Ђурана“ / Љ. Б. – Зрењанин, 10. II 1995, XLIV, бр. 2231, стр. 9.

Вест да ће зрењанинско НП на фестивалу Дани комедије у Јагодини извести представу „Дама из Максима“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

952. Свака наша представа је доживљај / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 17. II 1995, XLIV, бр. 2232, стр. 10.

Разговор са Мартоном Лацком, техничким директором у зрењанинском НП.

953. Тако је говорио Недић. – Зрењанин, 17. II 1995, XLIV, бр. 2232, стр. 11.

Најава представе „Бенерал Милан Б. Недић“ Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића, и извођењу зрењанинског НП, са Стеваном Гардиновачким у насловној улози.

954. „Иванов“ / Љ. Б. – Зрењанин, 3. III 1995, XLIV, бр. 2234, стр. 11.

Најава премијере представе „Иванов“ А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона и извођењу зрењанинског НП.

955. Професија: обуди глумца / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 3. III 1995, XLIV, бр. 2234, стр. 11.

Разговор са Негословом Радичић Ми- хайлов, кројачицом у зрењанинском НП.

956. Stevo Žigon tjira Zrenjaninban [Stevo Žigon ponovo u Zrenjaninu] / K. I. – Magyar Szó, 3. III 1995, LII, br. 51, str. 12.

Najava predstave „Ivanov” A. P. Čehova, u režiji Steve Žigona i izvođenju NP iz Zrenjanina.

957. Луткарски мјузикл / Љ. Б. – Зрењанин, 10. III 1995, XLIV, бр. 2235, стр. 11.

Најава премијере представе „Паткица Жуткица” Нине Гернатове и Татјане Гурвичеве, у режији Воје Солдатовића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

958. Свет који пропада / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 10. III 1995, XLIV, бр. 2235, стр. 11.

Приказ премијере представе „Иванов” А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона и извођењу зрењанинског НП.

959. Премијера „Иванова”. – Дневник, 14. III 1995, LIV, бр. 17288, стр. 13.

Вест да је на сцени зрењанинског НП изведена премијера представе „Иванов” А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона.

960. Кад деца помажу / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 17. III 1995, XLIV, бр. 2236, стр. 11.

Приказ премијере представе „Паткица Жуткица” Н. Гернатове и Т. Гурвичеве, у режији Воје Солдатовића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

961. Како неговати публику / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 17. III 1995, XLIV, бр. 2236, стр. 10.

Разговор са Оливером Викторовић, глумцем из Београда, о представи „Покварењак” Реја Кулија, коју игра са ансамблом зрењанинског НП.

962. „Њујорк” – без смеха / М. Б. – Вечерње новости, 23. III 1995, XLII, бр. 27608, стр. 18.

На Данима комедије у Јагодини зрењанинско НП је извело представу „Дама

из Максима” Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

963. Рад на две сцене. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 7.

Осврт на рад Луткарске сцене зрењанинског НП.

964. Mindig megfedekeznek rólink [Uvek nas zaborave] / B. Z. – Magyar Szó, 14. IV 1995, LII, br. 87, str. 11.

Kratak prikaz predstave „Patkica Žutkica” Nine Gernatove i Tatjane Guravičeve, u režiji Voje Soldatovića i izvođenju NP iz Zrenjanina.

965. Емигранти / Љ. Б. – Зрењанин, 5. V 1995, XLIV, бр. 2243, стр. 9.

Најава премијере представе „Емигранти” Славомира Мрожека, у режији Душана Торбице и извођењу зрењанинског НП.

966. Изгнаничке судбине / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 12. V 1995, XLIV, бр. 2244, стр. 10.

Приказ премијере представе „Емигранти” Славомира Мрожека, у режији Душана Торбице и извођењу зрењанинског НП.

967. Пироћанци и Зрењанинци у Народном. – Борба, 16. V 1995, LXXIII, бр. 136, стр. 17.

Најава гостовања у Београду.

968. Заборављени краљ глуме / Драгољуб Влатковић. – Политика експрес, 24. V 1995, XXXII, бр. 11196, стр. 13.

Чланак о Топи Јовановићу, глумцу, поводом 150 година од рођења и научног скупа који се одржава у Зрењанину.

969. Аплауз – једина права награда / Александра Хајдин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 46.

Разговор са Горданом Винокић, глумцом зрењанинског НП, о њеном дугогодишњем раду.

970. „Паткица Жуткица” у зрењанинском Народном позоришту / Зоран Н. Јованов. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 50.

Вест да је Луткарска сцена зрењанинског НП извела премијеру представе

„Паткица Жуткица” у режији Воје Солдатовића.

971. Разговор после награде на Сусрету војвођанских позоришта / Александра Хајдин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 47.

Разговор са Јованом Торачким, глумцем зрењанинског НП, који је за улогу Боркина у представи „Иванов” награђен за глуму на 45. сусрету професионалних војвођанских позоришта у Вршцу.

972. За пет деценија први мјузикл / Александра Хајдин. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/9, мај/јуни 1995, стр. 46–47.

Разговор са Фрањом Позојевићем, директором зрењанинског НП о раду и плановима у текућој сезони.

973. Темпшварско Луткарско позориште / Љ. Б. – Зрењанин, 2. VI 1995, XLIV, бр. 2247, стр. 11.

Вест да је на Луткарској сцени зрењанинског НП гостовало Луткарско позориште из Темпшвара са представом „Извор чаробног млека” у режији Еве Лабади Мебеш.

974. Виртуози балета / Б. Ј. – Зрењанин, 9. VI 1995, XLIV, бр. 2248, стр. 1.

Најава гостовања балетских играча Ашкен Атаљанц Беук, Константина Костјукова и других, на сцени зрењанинског НП.

975. Гостовање у Темпшвару / Љ. Б. – Зрењанин, 16. VI 1995, XLIV, бр. 2249, стр. 10.

Вест да је Луткарска сцена зрењанинског НП гостовала у Темпшвару са представом „Паткица Жуткица” Гернатове, Гурвичеве, у режији Воје Солдатовића.

976. Опет „Село Сакуле” / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 16. VI 1995, XLIV, бр. 2249, стр. 10.

Разговор са Драганом Јовићем, редитељем представе „Село Сакуле, а у Банату” Зорана Петровића, чија премијера се очекује на сцени зрењанинског НП.

977. Поново „Сакуле“ / З. Д. – Вечерње новости, 22. VI 1995, XLII, бр. 27696, стр. 18.

Најава премијере представе „Па, изволте у Сакуле“ Зорана Петровића, у режији Драгана Јовића у зрењанинском НП.

978. Премијера „Па изволте у Сакуле“ / Д. К. – Дневник, 23. VI 1995, LIV, бр. 17387, стр. 12.

Најава премијере представе „Па, изволте у Сакуле“ Зорана Петровића, у режији Драгана Јовића и извођењу зрењанинског НП.

979. Ишли смо у Сакуле, али... / Љ. Банловић. – Зрењанин, 30. VI 1995, XLIV, бр. 2251, стр. 11.

Приказ премијере представе „Па, изволте у Сакуле“ Зорана Петровића, у режији Драгана Јовића и извођењу зрењанинског НП.

980. Стари Банат на длану / М. Стојков. – Зрењанин, 30. VI 1995, XLIV, бр. 2251, стр. 1.

Фотографија са премијере представе „Па, изволте у Сакуле“ Зорана Петровића, у режији Драгана Јовића, којом је ансамбл зрењанинског НП завршио сезону.

981. Бока у стиховима / Б. Голубовић. – Политика експрес, 8. VII 1995, XXXII, бр. 11241, стр. 9.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору зрењанинско НП је извело луткарску представу „Дрвени патак“.

982. Срећни „Заточеник“ / Феликс Пашин. – Вечерње новости, 11. VII 1995, XLII, бр. 27713, стр. 18.

Осврт на представе изведене на Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору међу којима је и „Дрвени патак“ зрењанинског НП.

983. У свету лутака / Марија Чука. – Зрењанин, 21. VII 1995, XLIV, бр. 2254, стр. 12.

О уметничком лику Шандора Хартига, једном од оснивача и директора Луткарског позоришта у Зрењанину.

984. Глумци за децу избеглице. – Зрењанин, 25. VIII 1995, XLIV, бр. 2259, стр. 9.

Вест да је Луткарска сцена зрењанинског НП одиграла представу „Причалоу приче“ Ј. Стреле деци избеглицама из Републике Српске Крајине.

985. Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu / Stanko Šajtinac. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 57–60.

Приказ сезоне 1993/94.

986. Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 103–107.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na Dramskoj i Lutkarskoj sceni, na srpskom i madarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

987. „Карусел“ у октобру / С. К. – Комуна, 22. IX 1994, XXXIII, бр. 1759, стр. 5.

Обавештење о репертоару НП из Кикинде у сезони 1994/95.

988. „Ожалошћени“ у Вршцу / С. К. – Комуна, 29. IX 1994, XXXIII, бр. 1760, стр. 5.

Вест да ће НП из Кикинде наступити на Фестивалу драмске класике у Вршцу, са представом „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке.

989. Историја се понавља / Д. Батинић. – Комуна, 20. X 1994, XXXIII, бр. 1763, стр. 5.

Разговор са Велимиром Митровићем, редитељем, пред премијеру представе „Панонски карусел“ Милоша Латиновића, у извођењу НП из Кикинде.

990. На вртеши историје / С. Кијурски. – Комуна, 10. XI 1994, XXXIII, бр. 1766, стр. 5.

Приказ премијере представе „Панонски карусел“ Милоша Латиновића, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

991. Промоција у престоници / С. К. – Комуна, 17. XI 1994, XXXIII, бр. 1767, стр. 5.

Вест да ће у оквиру манифестације „Дани Кикинде у Београду“ НП извести представу „Родољупци“ Ј. Стерије Поповића, на сцени Атељеа 212.

992. Проклетство таштине / С. К. – Комуна, 24. XI 1994, XXXIII, бр. 1768, стр. 5.

Приказ гостовања крушевачког НП са представом „Хвалисави војник“ Тит Макија Плаута, у режији Душана Петровића, на сцени НП у Кикинди.

993. „Родољупци“ у „Атељеу 212“. – Комуна, 8. XII 1994, XXXIII, бр. 1770, стр. 1.

Вест да ће у оквиру манифестације „Дани Кикинде у Београду“ НП извести представу „Родољупци“ Ј. Стерије Поповића, на сцени Атељеа 212.

994. Премијера „Тотови“ / Н. П. – Дневник, 20. XII 1994, LIII, бр. 17207, стр. 13.

Најава премијере представе „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

995. Вечни Тотови / Милутин Мишић. – Борба, 13. I 1995, LXXXIII, бр. 13, стр. 15.

Приказ премијере представе „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу кикиндског НП.

996. „Атентат“ на сцени / С. К. – Комуна, 19. I 1995, XXXIII, бр. 1776, стр. 1.

Најава премијере представе „Атентат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

997. Позориште као путоказ времену / С. К. – Комуна, 19. I 1995, XXXIII, бр. 1776, стр. 5.

Разговор са Љубославом Мајером, редитељем, о сарадњи са кикиндским НП и о представи „Атентат“ Милоша Николића.

998. Увод у класику / Милош Латиновић. – Борба, 25. I 1995, LXXXIII, бр. 25, стр. 14.

Приказ премијере представе „Атентат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере и извођењу кикиндског НП.

999. Урнебесна трагедија / Даринка Николић. – Дневник, 28. I 1995, LIV, бр. 17241, стр. 9.

Приказ премијере представе „Атенгат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

1000. „Атенгат“. – Панчевац, 27. I 1995, СХХVI, бр. 3553, стр. 4.

Вест да је изведена премијера представе „Атенгат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

1001. „Атенгат“ на „Бурани“ / М. Л. – Комуна, 9. II 1995, ХХХII, бр. 1779, стр. 5.

Вест да ће кикиндско НП учествовати на Фестивалу Дани комедије у Јагодина са представом „Атенгат“ Милоша Николића.

1002. Сценографија изгубљеног завичаја / М. Латинковић. – Комуна, 9. II 1995, ХХХII, бр. 1779, стр. 3.

Разговор са Миодрагом Табачким, сценографом, о сарадњи са НП из родног града Кикинде.

1003. „Фуранима“ ће летети перје / М. Латинковић. – Комуна, 16. II 1995, ХХХII, бр. 1780, стр. 5.

Разговор са Милутином Мишићем, селектором 24. Дана комедије у Јагодина, о представи „Атенгат“ Милоша Николића у извођењу кикиндског НП.

1004. Обавезе сада веће / М. Л. – Комуна, 16. II 1995, ХХХII, бр. 1780, стр. 5. Речи Бранислава Шибула, управника кикиндског НП, о новом, професионалном статусу овог позоришта.

1005. A kikinđai Népszínház vendégszerlése [Gostovanje Narodnog pozorišta iz Kikinde] / Z. I. – Magyar Szó, 17. III 1995, LI, бр. 63, стр. 11.

Članak o gostovanju NP iz Kikinde u SNP sa predstavom „Totovi“ Ištvana Erkenja u režiji Ljuboslava Majere.

1006. „Лаки комад“ – рекордно / М. Б. – Вечерње новости, 26. III 1995, XLII, бр. 27608, стр. 20.

На Данима комедије у Јагодина кикиндско НП је извело представу „Атенгат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере.

1007. За драмску класику / С. К. – Комуна 30. III 1995, ХХХII, бр. 1786, стр. 5.

Разговор са Мирославом Бенком, редитељем представе „Покондирана тиква“ Ј. Стерије Поповића, пред премијерно извођење на сцени кикиндског НП.

1008. Премијера „Покондиране тикве“ / Н. П. – Дневник, 31. III 1995, LIV, бр. 17305, стр. 9.

Најава премијере представе „Покондирана тиква“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

1009. Подвучено црним / Д. Николић. – Дневник, 4. IV 1995, LIV, бр. 17309, стр. 13.

Приказ премијере представе „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

1010. Потчињавање пороку / С. Киурски. – Комуна, 6. IV 1995, ХХХII, бр. 1787, стр. 5.

Приказ премијере представе „Покондирана тиква“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

1011. Вртешка порока / Даринка Николић. – Дневник, 9. IV 1995, LIV, бр. 17314, стр. 11.

Приказ премијере представе „Покондирана тиква“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

1012. „Зека“ на сцени / Б. Живковић. – Комуна, 13. IV 1995, ХХХII, бр. 1788, стр. 8.

Вест да је на сцени НП из Кикинде изведена представа за децу „Зека квалиша“ Сергеја Михалкова, у извођењу ученика ОШ „Вук Караџић“.

1013. Нушић у Кикинди / Милош Латинковић. – Комуна, 27. IV 1995, ХХХII, бр. 1790, стр. 3.

Први део текста посвећеног 200. годишњици позоришта у Кикинди и извођењу Нушићевих дела.

1014. Глумци долазе / С. Киурски. – Комуна, 4. V 1995, ХХХII, бр. 1791, стр. 3.

Представом „Атенгат“ Милоша Николића, у режији Љубослава Мајере и

извођењу кикиндског НП, биће отворене Мајске позоришне вечери.

1015. Театри у Кикинди / П. Т. – Политика експрес, 4. V 1995, ХХХII, бр. 11176, стр. 11.

Вест да се у Кикинди одржавају мајске позоришне вечери где ће бити изведено једанаест представа.

1016. Елита на окупу / Б. Марјановић. – Дневник, 5. V 1995, LIV, бр. 17337, стр. 12.

О програму манифестације Мајске позоришне вечери, која ће се одржати у НП Кикинде.

1017. Пролете у знаку правих вредности / Љ. Грубић. – Политика, 8. V 1995, ХСЦ, бр. 29291, стр. 16.

О културним збивањима у Кикинди и Мајским позоришним вечерима које су почеле представом „Атенгат“ М. Николића, у режији Љ. Мајере.

1018. Нушић у Кикинди / Милош Латинковић. – Комуна, 11. V 1995, ХХХII, бр. 1792, стр. 3.

Други део текста посвећеног 200. годишњици позоришта у Кикинди и извођењу Нушићевих дела.

1019. У сумраку наде / С. Киурски. – Комуна, 11. V 1995, ХХХII, бр. 1792, стр. 5.

Приказ представе „Њујорк, прича са источне стране“ Небојше Ромчевића, у режији Небојше Брадића и извођењу Крушевачког позоришта, на сцени кикиндског НП.

1020. Редитељ у театру ћугања / Милош Латинковић. – Комуна, 18. V 1995, ХХХII, бр. 1793, стр. 3.

Разговор са Мирославом Бенком, редитељем представе „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, са којом ће кикиндско НП наступити на Стеријином позорју.

1021. Класика као улазница / С. К. – Комуна, 25. V 1995, ХХХII, бр. 1794, стр. 5.

Вест да ће кикиндско НП на Стеријином позорју играти представу „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке.

1022. A gyászoló család [Ožalošćena porodica] / (cf). – Magyar Szó, 31. V 1995, LII, br. 124, str. 11.

Kratak prikaz predstave „Ožalošćena porodica” B. Nušića, u režiji Miroslava Benke i izvođenju NP iz Kikinde.

1023. Ново читање Нушића / В. Мићуновић. – Политика, 31. V 1995, ХСЦ, бр. 29314, стр. 19.

Кратак приказ представе „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке, коју је НП из Кикинде извело на Стеријином позорју.

1024. Сувише глуме / Феликс Пашин. – Вечерње новости, 31. V 1995, ХЛЦ, бр. 27674, стр. 18.

Приказ представе „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке коју је кикиндско НП извело на Стеријином позорју.

1025. Трилогија о нама – други део / Даринка Николић. – Дневник, 31. V 1995, LIV, бр. 17364, стр. 14.

Приказ представе „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке, коју је НП из Кикинде извело на Стеријином позорју.

1026. У сцени сумњи / Нина Попов. – Дневник, 31. V 1995, LIV, бр. 17364, стр. 14.

Разговор за Округлим столом критике Стеријиног позорја о представи „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

1027. Вече спорних комада / Б. Голубовић. – Политика експрес, 31. V 1995, XXXII, бр. 11203, стр. 13.

Хроника 40. Стеријиног позорја и кратак осврт на представу „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

1028. Жалобно празнословље / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 31. V 1995, ХЛЦ, бр. 27674, стр. 18.

Коментар поводом Округлог стола посвећеног представи „Ожалошћена породица” коју је кикиндско НП извело на Стеријином позорју.

1029. Глумица у дупи / Милена Борјан. – Комуна, 1. VI 1995, XXXII, бр. 1795, стр. 7.

Кроки портрет Јасмине Борлука, младе глумице кикиндског НП.

1030. Нови примитивци / М. Мишић. – Борба, 1. VI 1995, LXXIII, бр. 152, стр. 14.

Приказ представе „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке коју је кикиндско НП извело на Стеријином позорју.

1031. Осмех на парти / М. Латинковић. – Комуна, 1. VI 1995, XXXII, бр. 1795, стр. 5.

Приказ представе „Ожалошћена породица” Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке, коју је кикиндско НП извело на Стеријином позорју.

1032. Позориште у земљи чуда / Милош Латинковић. – Комуна, 8. VI 1995, XXXII, бр. 1796, стр. 3.

Разговор са Александром Милосављевићем, селектором Стеријиног позорја, о представи кикиндског НП „Ожалошћена породица” Б. Нушића.

1033. Narodno pozorište, Kikinda / Sava Savin. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 88–89.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIC”, SREMSKA MITROVICA

1034. Гостују београдски глумци. – Сремске новине, 12. X 1994, XXXIV, бр. 1760, стр. 7.

Најава представе „Помози ми” по мотивима дела „Сусрет” Дејвида Немега, у режији Владимира Лазића и извођењу Михаила и Оливере Викторовић у Позоришту „Добрица Милутиновић”.

1035. Уз „Добричин прстен” – Плакета митровачког позоришта / Никола Никшић. – Сремске новине, 7. XII 1994, XXXIV, бр. 1768, стр. 7.

Вест да је Мати Милошевићу, глумцу, уручена награда за животно дело „До-

бричин прстен”, коју додељује Позориште „Добрица Милутиновић”.

1036. „Шаран” у позоришту / Борбе Утаић. – Сремске новине, 25. I 1995, XXXV, бр. 1775, стр. 4.

О историјату представе „Шаран” Ј. Јовановића Змаја, коју је СНП извело 1864. године, на сцени у Сремској Митровици.

1037. Четири гостујуће представе. – Сремске новине, 8. II 1995, XXXV, бр. 1777, стр. 9.

Најава две представе на сцени Позоришта „Добрица Милутиновић” „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП и „Побратим” Новине Савића, у извођењу НП из Београда.

1038. Премијера и гости / Ж. Н. – Дневник, 9. II 1995, LIV, бр. 17255, стр. 9.

Најава премијере представе „Шта жена хоће и бог хоће” Маргарет Мејо, у режији Војислава Бирановића и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић”.

1039. Позоришна премијера. – Сремске новине, 15. III 1995, XXXV, бр. 1782, стр. 7.

Најава представе „Шта жена хоће и бог хоће” Маргарет Мејо, у режији Војислава Бирановића Била и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић” у Шашицима.

1040. Аматери на сцени. – Сремске новине, 22. III 1995, XXXV, бр. 1783, стр. 9.

Најава представе „Шта жена хоће и бог хоће” Маргарет Мејо, у режији Војислава Бирановића Била и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић”.

1041. Америчка салон-комедија / С. Б. – Сомборске новине, 29. III 1995, XXXV, бр. 1784, стр. 7.

Вест да је изведена премијера представе „Шта жена хоће и бог хоће” Маргарет Мејо, у режији Војислава Бирановића Била, на сцени Позоришта „Добрица Милутиновић”.

1042. Још једна премијера. – Сремске новине, 5. IV 1995, XXXV, бр. 1785, стр. 9.

Вест да ће у оквиру Сусрета професионалних позоришта Војводине у Вршцу, Позориште „Добрица Милутиновић“ извести премијеру представе „Радинка, Љубисав и Милат“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића.

1043. Обележен Међународни дан позоришта / С. Б. – Сремске новине, 5. IV 1995, XXXV, бр. 1785, стр. 9.

Читањем поруке Умберта Орсинија, редитеља из Венецуеле, обележен је Међународни дан позоришта у Позоришту „Добрица Милутиновић“

1044. Пола века традиције позоришног живота. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 7.

О раду сремскомитровачког Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1045. Метафора зла и несреће / Душан Познановић. – Сремске новине, 12. IV 1995, XXXV, бр. 1786, стр. 5.

Приказ премијере представе „Радинка, Љубисав и Милат“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића, Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1046. Учесће на фестивалу у Земуну / Д. П. – Сремске новине, 19. IV 1995, XXXV, бр. 1787, стр. 4.

Вест да ће са представом „Радинка, Љубисав и Милат“ Новице Савића, Позориште „Добрица Милутиновић“ учествовати на Фестивалу малих форми у Земуну.

1047. Близина несој / Милутин Мишић. – Борба, 24. IV 1995, LXXIII, бр. 114, стр. 12.

Приказ премијере представе „Крвава тета“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1048. „Крвава тета“ / Б. Г. – Политика експрес, 24. IV 1995, XXXII, бр. 11169, стр. 9.

Вест да ће Позориште „Добрица Милутиновић“ са представом „Крвава тета“ Новице Савића гостовати у Београду.

1049. Ружича Сокић главна награда / Д. П. – Сремске новине, 10. V 1995, XXXV, бр. 1790, стр. 5.

Вест да је Златна повеља Фестивала малих позоришних форми у Земуну доде-

љена Ружичи Сокић за улогу у представи „Радинка, Љубисав и Милат“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1050. Гостовање Ковинчана. – Сремске новине, 17. V 1995, XXXV, бр. 1791, стр. 8.

Вест да ће у Позоришту „Добрица Милутиновић“ гостовати аматери културног центра из Ковина са представом „Ближи небу“ Жељка Хубача, у режији Миодрага Милановића.

1051. Гостовање Ковинчана. – Сремске новине, 31. V 1995, XXXV, бр. 1793, стр. 9.

Вест да ће у Позоришту „Добрица Милутиновић“ гостовати аматери Културног центра из Ковина са представом „Ближи небу“ Жељка Хубача.

1052. Насиље под плаштом хуманизма / Мј. Р. – Борба, 26. VII 1995, LXXXIII, бр. 207, стр. 17.

Најава гостовања Позоришта „Добрица Милутиновић“ на БЕЛЕФ-у са представом „Крвава тета“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића.

1053. „Крвава тета“. – вечерње новости, 31. VII 1995, XLII, бр. 27735, стр. 20.

Вест да Позориште „Добрица Милутиновић“ гостује у Београду са представом „Крвава тета“ Новице Савића.

1055. Занимљив драмски програм / Сава Марић. – Дневник, 7. VIII 1995, LIV, бр. 17433, стр. 9.

Вест да је на београдском фестивалу БЕЛЕФ '95 Позориште „Добрица Милутиновић“ извело представу „Крвава тета“ Новице Савића, у режији Б. Григоровића.

1056. Pozorište „Dobrica Milutinović“ / [Voja Bilanović Bil]. – Almanah pozorišta Vojvodine, 93/94, 1995, 28, str. 93-94.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

1057. Pozorište „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici / Đorđe Vranješ. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 54.

Prizak sezone 1993/94.

1058. A függöny mögött [Iza zavesé] / Faragó Árpád. – Napló, 21. IX 1994, V, br. 229, str. 17.

Beleške o učešću Novosadskog pozorišta i Pozorišta „Kostolanji Deže“ u Budimpešti na raspravi koju je organizovalo Udruženje mađarskih pozorišta u dijaspori.

1059. Lapszfélen [Na margini] / Herceg János. – Szabad Hét Nap, 29. IX 1994, I, br. 9, str. 9.

Članak o mađarskim pozorištima u Vojvodini.

1060. Lutкарски фестивал малих форми / Ј. Катин. – Политика, 10. X 1994, XCI, бр. 29089, стр. 17.

На Луткарском фестивалу малих форми у Крагујевцу наступилиће и Позориште младих из Новог Сада и суботичко Дечје позориште.

1061. Лутке из пет држава / П. П. – Дневник, 11. X 1994, LIII, бр. 17139, стр. 13.

Вест да ће на Првом међународном луткарском фестивалу малих форми у Крагујевцу учествовати и Позориште младих из Новог Сада са представом „Вунена прича“ Емилије Мачковић и Дечје позориште из Суботице са представом „Намргобена баба“ Ладислава Дворског.

1062. A közös érdek megvéde [Obrana zajedničkog interesa] / Urbán Gábor. – Magyar Szó, 20. XI 1994, LI, br. 254, str. 12. Članak o položaju mađarskog pozorišta u Vojvodini.

1063. Sokan kedvelik az operettet [Mnogi vole operetu] / Balázs László. – Magyar Szó, 27. 28. 29. 30. XI 1994, LI, br. 254, str. 12.

Članak o tome zašto na repertoaru mađarskih pozorišta u Vojvodini nema više operetskih predstava, iako su one kod publike omiljene.

1064. „Байка о бајци“ / М. Р. – Дневник, 25. XII 1994, LIII, бр. 17212, стр. 13.

Вест да је Минијатурно позориште „Палчић“ извело представу „Байка о бајци“ деца оболелој од парализе.

1065. A függöny mögött [Iza zavesc] / Faragó Árpád. – Napló, 28. XII 1994, V, br. 243, str. 13.

Beleške o položaju mađarskih pozorišta u Vojvodini u prošloj sezoni.

1066. Najbolje kad je najgore / L. Kovačić. – Subotičke novine, 30. XII 1994, L, br. 52, str. 9.

O radu subotičkih pozorišta NP, Dečjeg pozorišta i Pozorišta „Kostolanji Deže“.

1067. Креативност и забава / Н. П.-ј. – Дневник, 4. I 1995, LIV, br. 17219, str. 10.

Најава представе „Голциви цар“ Павла Јанковића Шолета, у режији Невене Јанковић и извођењу Позоришта „Весела корњача“.

1068. Данас на „Распустилишту ’95“ / Н. П.-ј. – Дневник, 5. I 1995, LIV, br. 17220, str. 10.

Најава представе „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у режији Невене Јанковић и извођењу Позоришта „Весела корњача“.

1069. A színház és a néző dicsérete [Pohvala glumcu i gledaocu] / B. Z. – Magyar Szó, 5. I 1995, LII, br. 2, str. 9.

Članak o pozorišnom životu Vojvodine.

1070. На принципу парадокса / Даринка Николић. – Дневник, 7. I 1995, LIV, br. 17222, str. 14.

Резиме позоришне сезоне 1994/95. у неким војвођанским позориштима.

1071. Данас на „Распустилишту ’95“ / Н. П.-ј. – Дневник, 10. I 1995, LIV, br. 17225, str. 10.

Вест да ће у оквиру „Распустилишта ’95“ Позориште „Весела корњача“ поново играти представу „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у режији Невене Јанковић.

1072. Данас на „Распустилишту ’95“ / Н. П.-ј. – Дневник, 11. I 1995, LIV, br. 17226, str. 10.

Вест да ће Позориште „Весела корњача“ играти представу „Шта раде јунаци из бајке кад нису у бајци“, у оквиру „Распустилишта ’95“.

1073. Góg és magóg. – [Nadmenost i vlast.] / Kovács Frigyes. – Kultúrnapló (Napló), 11. I 1995, br. 11, str. VIII.

Реагованје на предлог Скупштине Вojводине да улогу суботичког NP преузме Новосадско позориште и да се у Суботици организује само позориште на српском језику.

1074. Kisebbségellenes mesterkedés [Manipulisanje manjinom] / Á. – Magyar Szó, 12. I 1995, LII, br. 8, str. 7.

Razgovor sa Jožefom Kasom, gradonačelnikom Subotice, o predlogu da Novosadsko pozorište preuzme ulogu i zadatke subotičkog NP.

1075. Két színházi előadás januárban [Dve pozorišne predstave u januaru] / i-P. – Magyar Szó, 20. I 1995, LII, br. 15, str. 11.

Најава гостовања Новосадског позоришта у Сенти са представом „Сви моји синови“ Artura Milera и премијере представе „Tango“ Slavomira Mrožeka, у режији Jožefa Katone и извођењу Senčanskog ansambla.

1076. Да ли одлази Љубиша Ристић / Ј. Ивковић. – Политика 22. I 1995, XCII, br. 29188, str. 14.

Чланак о културним збивањима у Суботици, о НП и Позоришту „Костоланђи Деже“.

1077. A függöny mögött [Iza zavesc] / Faragó Árpád. – Napló, 25. I 1995, VI, br. 247, str. 13.

Poređenje Novosadskog pozorišta i subotičkog NP.

1078. Преглед репертоара у сезони 1994/95. / Весна Гргичевић. – Сцена, 1995, XXXI, књ. 1, br. 1–2, јануар–април, str. 26–27.

Преглед репертоара Новосадског позоришта, Позоришта младих, НП из Сомбора, НП из Суботице и НП из Зрењанина.

1079. Дали урнебесног смеха / Душан Трифуновић. – Борба, 8. II 1995, LXXXIII, br. 39, str. 15.

Селектор Дана комедије у Јагодини одабрао је и представе „Дама из Максима“ зрењанинског НП, „Женидба“ вршачког НП и „Атеатат“ кикиндског НП.

1080. Мајстори комедиографског умета / С. Жикић. – Политика, 8. II 1995, XCII, br. 29205, str. 18.

За Дана комедије у Јагодини одабране су и представе: „Дама из Максима“ (зрењанинско НП), „Женидба“ (вршачко НП) и „Атеатат“ (кикиндско НП).

1081. Седам театара у Јагодини. – Политика експрес, 8. II 1995, XXXII, br. 11094, str. 7.

На Данима комедије у Јагодини наступиле и војвођанска позоришта са представама: „Дама из Максима“ (зрењанинско НП), „Женидба“ (вршачко НП) и „Атеатат“ (кикиндско НП).

1082. „Шнајдер“ и за смех. – Вечерње новости, 8. II 1995, XLII, br. 27562, str. 18.

На Данима комедије у Јагодини учествовале и зрењанинско НП са представом „Дама из Максима“, вршачко НП са представом „Женидба“ и кикиндско НП са представом „Атеатат“.

1083. Osztályrészlet követelni [Tražiti udeo] / Á. – Magyar Szó, 15. II 1995, LII, br. 37, str. 11.

Razgovor sa Šandorom Beckom, rediteljem iz Mađarske, o vojvodanskim mađarskim pozorištima.

1084. Ватромет за Јоакима / П. Парезановић. – Дневник, 16. II 1995, LIV, br. 17262, str. 12.

Извештај са прославе 160. годишнице најстаријег српског позоришта „Јоаким Вујић“ из Крагујевца, на којој је СНП добило статуету „Јоаким Вујић“, а учествовала су и позоришта из Војводине.

1085. Десет дана смеха / Сл. В. – Вечерње новости, 16. III 1995, XLII, br. 27601, str. 18.

На Ревии позоришних комедија у Крушевцу наступиле и позоришта: сомборско НП („Фигарова женидба“), зрењанинско НП („Дама из Максима“), вршачко НП („Женидба“), кикиндско НП („Атеатат“).

1086. Недеља здравог смеха / П. Илић. – Борба, 20. III 1995, LXXXIII, 79, str. 16.

На Данима комедије у Јагодини наступиле и зрењанинско НП са представом

„Дама из Максима“, вршачко НП са представом „Женидба“ и кикиндско НП са представом „Атентат“.

1087. „Лукреција“ на отварању / Б. С. – Политика експрес, 21. III 1995, XXXII, бр. 11135, стр. 11.

На Данима комедије у Јагодини учествоваће и војвођанска позоришта: зрењанинско НП („Дама из Максима“), вршачко НП („Женидба“) и кикиндско НП („Атентат“).

1088. Почели Дани комедије. – Дневник, 22. III 1995, LIV, бр. 17296, стр. 11.

Вест да ће на 24. фестивалу Дани комедије у Јагодини учествовати и позоришта из Зрењанина, Вршца и Кикинде.

1089. „Лаки комад“ са Звездаре / С. Жикић. – Политика, 27. III 1995, ХСЦ, бр. 29252, стр. 19.

На Данима комедије у Јагодини наступили су и зрењанинско НП („Дама из Максима“) и кикиндско НП („Атентат“).

1090. Неуспели „Атентат“ на „Фуране“ / С. Киурски. – Комуна, 30. III 1995, XXXII, бр. 1786, стр. 5.

Вест да су на фестивалу Дани комедије у Јагодини учествовали: зрењанинско НП („Дама из Максима“), вршачко НП („Женидба“) и кикиндско НП („Атентат“).

1091. Rőpirat [Manifest] / Gerold László. – Magyar Szó, 1. IV 1995, LII, бр. 76, стр. 11 и 13.

О положају војвођанских позоришта.

1092. Баштиник вредне традиције / М. М. – Борба, 17. IV 1995, LXXIII, бр. 107, стр. 12.

На Првом фестивалу малих позоришних форми у Земуну биће изведене и представе: „Ице шампион“ (вршачко НП), „Сви моји синови“ (Новосадско позориште), „Жене, ах те жене“ (Позориште младих), „Радинка, Љубисав и Милат“ (Позориште „Добрица Милутиновић“) и „Смрт и девојка“ (СНП).

1093. Фестивал „малих“ представа / Сл. В. – Вечерње новости, 20. IV 1995, XLII, бр. 27636, стр. 18.

На Првом фестивалу малих позоришних форми у Земуну биће изведене и представе: „Ице шампион“ (вршачко НП), „Сви моји синови“ (Новосадско позориште), „Жене, ах те жене“ (Позориште младих), „Радинка, Љубисав и Милат“ (Позориште „Добрица Милутиновић“) и „Смрт и девојка“ (СНП).

1094. Gondolatok a színházról (I) [Razmišljanja o teatru] / Faragó Árpád. – Szabad Hét Nap, 20. IV 1995, II, бр. 16, стр. 9.

Beleške o pozorišnom životu u Vojvodini.

1095. Драма без речи / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 26. IV 1995, XLII, бр. 27642, стр. 18.

За 40. Стеријино позорје одабране су и представе: „Сумњиво лице“ (СНП), „Фишкар галантом“ (сombорско НП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1096. Наговештаји промена / Н. Попов. – Дневник, 26. IV 1995, LIV, бр. 17331, стр. 4.

Извештај о репертоару 40. Стеријиног позорја, у коме су заступљена позоришта: СНП („Сумњиво лице“), сombорско НП („Фишкар галантом“), НП Кикинда („Ожалошћена породица“), Новосадски драмски театар („Јанез“).

1097. Осам такмичарских представа / В. М. – Политика, 26. IV 1995, ХСЦ, бр. 29282, стр. 18.

За 40. Стеријино позорје одабране су и представе: „Сумњиво лице“ (СНП), „Фишкар галантом“ (сombорско НП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1098. Само домаће представе / П. Самарџија. – Политика експрес, 26. IV 1995, XXXII, бр. 11171, стр. 11.

За 40. Стеријино позорје одабране су и представе: „Сумњиво лице“ (СНП), „Фишкар галантом“ (сombорско НП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1099. „Мајске позоришне вечери“ / С. К. – Комуна, 27. IV 1995, XXXII, бр. 1790, стр. 5.

На Мајским позоришним вечерима, које се одржавају у кикиндском НП, биће приказане представе позоришта из Београда, Новог Сада, Вршца, Крушевца и Зрењанина, а домаћини ће играти четири своје најбоље представе.

1100. Новосадски „Снови“ и „Жене“ / Б. Г. – Политика експрес, 27. IV 1995, XXXII, бр. 11172, стр. 11.

Вест да ће Новосадско позориште извести представу „Сви моји синови“ Артура Милера на Фестивалу малих позоришних форми у Земуну а Позориште младих представу „Жене, ах те жене“ Алда Николаја у Клубу ваздухопловаца у Земуну.

1101. Само један Нушић. – Борба, 29. и 30. IV и 1. и 2. V 1995, LXXIII, бр. 119–122, стр. 28.

На 40. Стеријином позорју биће изведене и представе „Сумњиво лице“ (СНП), „Фишкар галантом“ (сombорско НП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1102. Majera először, Majera másodszor [Majera prvi put, Majera drugi put] / Gerold László. – Híd, 1995, LIX, бр. 4–5, стр. 374–376.

Prikaz predstave „Tri sestre“ A. P. Čehova, u izvođenju SNP i predstave „Janez“ Siniše Kovačevića u izvođenju Novosadskog dramskog teatra, obe u režiji Ljuboslava Majere.

1103. Naj представа – из Будве. – Борба, 3. V 1995, LXXIII, бр. 123, стр. 17.

На Првом фестивалу малих позоришних форми у Земуну награде су добили и: Ружица Сокић за улогу у представи „Радинка, Љубисав и Милат“ Позоришта „Добрица Милутиновић“, Александра Илић-Плесковић за улогу у представи „Смрт и девојка“ СНП и Вера Хрбан за улогу у представи „Жене, ах те жене“ Позоришта младих.

1104. „Трус и трепет“ најбоља представа / М. Радошевић. – Политика, 3. V 1995, ХСЦ, бр. 29286, стр. 17.

На Првом фестивалу малих позоришних форми у Земуну награде су добили и: Ружица Сокић за улогу у представи „Радинка, Љубисав и Милат“ Позоришта „Добрица Милутиновић“ и Алек-

сандра Илић-Плескоњић за улогу у представи „Смрт и девојка“ СНП.

1105. Злато „Трусу“ и „Билимју“ / Сл. В. – Вечерње новости, 3. V 1995, XLII, бр. 27646, стр. 20.

На Фестивалу малих позоришних форми у Земуну награде су добили и Вера Хрбан за монодраму „Жене, ах те жене“ Позоришта младих, Ружица Сокић за улогу у представи „Радинка, Љубисав и Милат“ Позоришта „Добрица Милутиновић“, Александра Илић-Плескоњић за улогу у представи „Смрт и девојка“ СНП

1106. Itt a Tanyaszínház! [Ovde je Salašarsko pozorište!] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 14. V 1995, LII, бр. 110, стр. 10.

Atila Madar и Ivan Vukosavljev, organizatori Salašarskog pozorišta, govore o repertoaru, probama и publici.

1107. Menj, szekér--- [Neka krenu kola---] / Mihályovits Klára. – Napló, 17. V 1995, VI, бр. 3, стр. 17.

Razgovor sa organizatorima Salašarskog pozorišta Atilom Madarom и Ivanom Vukosavljevom, о прошлости овог театра, о проблемима и раду.

1108. „Аждаха“ диже завесу / З. Т. М. – Вечерње новости, 24. V 1995, XLII, бр. 27667, стр. 18.

Најава 40. Стеријиног позорја на којем ће бити приказане и представе: „Сумњиво лице“ (СНП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Фишкар галантом“ (сомборско НП), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1109. Протестна турнеја „Караборба“ / М. Радошевић. – Политика, 26. V 1995, ХСП, бр. 29309, стр. 16.

Чланак о нишком позоришту и представи „Караборба“ Миладина Шеварлића са којом су гостовали у Новом Саду и Сомбору.

1110. Награде на Фестивалу малих форми у Земуну. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 54.

Списак награђених на Фестивалу малих позоришних форми у Земуну, међу којима су и Ружица Сокић за улогу у представи „Радинка, Љубисав и Милат“ Позоришта „Добрица Милути-

новић“, Александра Илић-Плескоњић за улогу у представи „Смрт и девојка“ СНП и Вера Хрбан за улогу у представи „Жене, ах те жене“ Позоришта младих.

1111. Програм Фестивала малих позоришних форми. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 54.

Списак представа које учествују на Фестивалу међу којима су и „Радинка, Љубисав и Милат“ (Позориште „Добрица Милутиновић“), „Смрт и девојка“ (СНП), „Жене, ах те жене“ (Позориште младих).

1112. Светски вапшар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 52.

Вест да су студенти друге године новосадске Академије уметности играли представу „Светски вапшар“ Виљема Текерија, у драматизацији и режији Ане Цијановић Јајчанин, на сцени СНП.

1113. У мехуру од сапунце / Александар Милосављевић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 8/9, мај/јуни 1995, стр. 55.

Образложење Александра Милосављевића, селектора 40. Стеријиног позорја о одабраним представама међу којима су и: „Сумњиво лице“ (СНП), „Фишкар галантом“ (сомборско НП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда) и „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1114. Град театар – девети пут / С. Паповић. – Политика, 1. VI 1995, ХСП, бр. 29315, стр. 12.

На фестивалу у Будви наступиле и сомборско НП са представом „Горлана“ Ј. Костића и СНП са представом „Месечина за несрећне“ Јудина О’Нила.

1115. Препатрунок представош [Преглед представа] / Дју. Винај. – Руске слово, 2. VI 1995, LI, бр. 22, стр. 9.

Преглед представа на Стеријиним позорју међу којима су и „Сумњиво лице“ (СНП), „Ожалошћена породица“ (НП Кикинда), „Фишкар галантом“ (сомборско НП), „Јанез“ (Новосадски драмски театар).

1116. Novinka на štarte [Novina u startu] / j. c. – Hlas l'udu, 3. VI 1995, 52, бр. 23, стр. 9.

Na 40. Sterijinom pozorju nastupie i SNP („Sumnjivo lice“), NP Kikinde („Ožalošćena porodica“), NP Sombor („Fiškal galantom“), Novosadski dramski teatar („Janecz“).

1117. Три позоришне представе / А. С. – Дневник, 3. VI 1995, LIV, бр. 17367, стр. 10.

Вест да ће у програму Змајевих дечјих игара Позориште „Весела корњача“ играти представе „Беба долази“, „Доктор Стида“ и „Голицани цар“.

1118. Kedélyes ödöklés [Umiljato ubijanje] / Torok Csaba. – Családi Kör, 8. VI 1995, VI, бр. 23, стр. 19.

Kratak prikaz predstava sa Sterijinog pozorja među kojima su i: „Sumnjivo lice“ (SNP), „Janecz“ (Novosadski dramski teatar), „Ožalošćena porodica“ (NP iz Kikinde), „Fiškal galantom“ (NP Sombor).

1119. Дечји свет путоказ одраслима / Н. Пејчић. – Дневник, 13. VI 1995, LIV, бр. 17377, стр. 10.

Вест да је на Змајевим дечјим играма учествовало и Позориште младих и Позориште „Весела корњача“.

1120. Tanyaszínház '78---'95---?' [Salašarsko pozorište '78---'95---?]/ Kovács Frigyes. – Thália, 15. VI 1995, I, стр. 8.

Чланак о počecima Salašarskog pozorišta и о данашњој ситуацији.

1121. Színházi anziks Kísvárdáról [Pozorišna razglednica iz Kísvarde] / Gerold László. – Magyar Szó, 17. VI 1995, LII, бр. 138, стр. 14.

Pregled događaja na Festivalu mađarskih pozorišta и dijaspori, на којем су učestvovala pozorišta из Subotice и Novog Sada.

1122. Gondúzb darab [Pozorišni komad za zabavu] / m. k. – Magyar Szó, 18. VI 1995, LII, бр. 139, стр. 9.

Чланак о pripremanju predstava Salašarskog pozorišta.

1123. Одабрано 14 представа / Б. Ц. – Политика, 18. VI 1995, ХСП, бр. 29322, стр. 17.

На Трећем југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору наступиле и позоришта из Суботнице, Новог Сада и Зрењанина.

1124. Фестивал позоришта за децу. – Дневник, 27. VI 1995, LIV, бр. 17391, стр. 12.

Вест да ће се у Котору одржати Трећи југословенски фестивал позоришта за децу на којем ће учествовати и позоришта из Војводине.

1125. Gondolatok a színházról [Razmišljanja o teatru] / Faragó Árpád. – Szabad Hét Nap, 29. VI 1995, br. 26, str. 9.

Beleške o položaju mađarskih pozorišta u Vojvodini.

1126. Nem lehet mindenáron nevelni [Ne može se vaspitati po svaku cenu] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 29. VI 1995, LII, br. 148, str. 12.

Razgovor sa Fridešem Kovačom, rediteljem i organizatorom Salašarskog pozorišta i sa Arpadom Černikom, studentom druge godine Akademije umetnosti u Novom Sadu.

1127. Град „упакован“ у фестивале / М. Ралопшевић. – Политика, 30. VI 1995, XCII, бр. 29344, стр. 18.

На Земун фестиву ће учествовати и СНП („Сумњиво лице“) и Новосадски драмски театар („Јанез“).

1128. Свака представа – победник / Б. Голубовић. – Политика експрес, 1. VII 1995, XXXII, бр. 11234, стр. 11.

На Земун-фесту ће наступити и СНП са представом „Сумњиво лице“ и Новосадски драмски театар са представом „Јанез“.

1129. Од Дизнија до „Пепелуге“ / М. Д. – Политика, 2. VII 1995, XCII, бр. 29346, стр. 18.

Вест да је у Котору почео Југословенски фестивал позоришта за децу на којем ће учествовати и суботичко Дејче позориште („Пепелуга“, „Гавран“), Позориште младих („Принц Леденко“), зрењанинско НП („Дрвени патак“).

1130. Az ekhós szolgáló [Putujuća trupa u akciji] / Mihályovits Klára. – Kultúrnapló, 5. VII 1995, II, br. 16, str. IV.

Fridep Kovač, Atila Madar i Zoltan Mezei govore o premijeri predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija u izvođenju Salašarskog pozorišta u Čantaviru.

1131. „Jön az ekhós szeker! –“ [„Dolaze putujući glumci! –“] / Baranovszky Edit. – 7 Nap, 5. VII 1995, L, br. 11, str. 6.

Razgovor sa Arpadom Bakošem, dramaturgom Salašarskog pozorišta, o radu i sponzorima.

1132. Egy nép szolgáló [Sluge jednog naroda] / (német). – Szabad Hét Nap, 6. VII 1995, br. 27, str. 8.

Članak o probama predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija, u režiji Frideša Kovača i izvođenju Salašarskog pozorišta.

1133. Jön a Tanyaszínház! [Dolazi Salašarsko pozorište!] / m. k. – Magyar Szó, 6. VII 1995, LII, br. 154, str. 13.

Razgovor sa rediteljem Fridešem Kovačom, i glumcem Zoltanom Mezeijem povodom premijere predstave „Sluga dvaju gospodara“ Salašarskog pozorišta.

1134. Prvi put na otvorenom / Lj. G. – Subotičke novine, 7. VII 1995, LI, br. 27, str. 9.

Prikaz baleta „Grk Zorba“ Mikisa Teodorakisa, u koreografiji Krunislava Simića i izvođenju SNP i najava predstave „Sveti Georgije ubiva azdahu“ Dušana Kovačevića, u režiji Ljubomira Draškića i izvođenju Ateleja 212, na Letnjim pozorišnim večerima na Pallicu.

1135. „Гавран“ на врху / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 9. VII 1995, XLII, бр. 27713, стр. 20.

Кратак осврт на представе изведене на Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору међу којима су и „Гавран“ суботичког Дејче позоришта и „Принц Леденко“ Позоришта младих.

1136. Најбољи – „Гардеробер“ / Мј. Р. – Борба, 10. VII 1995, LXXIII, бр. 191, стр. 14.

Доделом награда завршен је Земун-фест а међу награђенима су и Дејан Мијач за режију представе „Сумњиво лице“ (СНП), Синиша Ковачевић за текст драме „Јанез“ и Стеван Гардиновачки за улогу у њој у извођењу Новосадског драмског театра.

1137. Nem szolgál és nem úr [Nit' sluga nit' gospodar] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 11. VII 1995, LII, br. 158, str. 11.

Prikaz predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija u izvođenju Salašarskog pozorišta.

1138. Победници свих победника. – Дневник, 11. VII 1995, LIV, бр. 17405, стр. 9.

Вест да су награде на Земун фестиву доделе Дејану Мијачу за режију и Јасни Буричић Јанков за глуму у представи „Сумњиво лице“ Б. Нупића, у извођењу СНП, и Стевану Гардиновачком и Новаку Биљбији за глуму, а Синиши Ковачевићу за текст представе „Јанез“, у извођењу Новосадског драмског театра.

1139. Magad, uram... [Sam, gospodar...] / K. K. – Napló, 12. VII 1995, VI, br. 271, str. 11.

Kratak prikaz premijere predstave „Sluga dvaju gospodara“ Salašarskog pozorišta održane u Čantaviru.

1140. Faluszéli komédiások [Komedijski kraja sela] / (k. o.). – Szabad Hét Nap, 13. VII 1995, br. 28, str. 7.

Kratak prikaz predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija, u režiji Frideša Kovača i izvođenju Salašarskog pozorišta u Čantaviru.

1141. Nagyfaluban a Tanyaszínház [Salašarsko pozorište je u Moravici] / Fehér István. – Magyar Szó, 14. VII 1995, LII, br. 161, str. 11.

Najava gostovanja Salašarskog pozorišta u Staroj Moravici.

1142. A medve és a hal [Medved i riba] / Csordás Mihály. – 7 Nap, 19. VII 1995, L, br. 12, str. 7.

Razgovor sa rediteljem Fridešem Kovačom o sponzorima Salašarskog pozorišta.

1143. Goldoni a bácsföldvári parkban [Goldoni u bačkogradskom parku] / Lajber György. – Magyar Szó, 20. VII 1995, LII, br. 166, str. 13.

Razgovor sa Atilom Madarom, članom Salašarskog pozorišta, o reakcijama publike povodom predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija.

1144. Janus-arcú valóság [Realnost sa dva lica] / Torok Csaba. – Csáládi Kör, 20. VII 1995, VI, br. 29, str. 19.

Prikaz predstava „Sluga dvaju gospodara“ u izvođenju Salašarskog pozorišta i „Mara“

Sad" Petera Vajsa, u režiji Ferenc Petera i u izvođenju NP iz Subotice.

1145. Kanizsán a Tanyaszínház [Salašarsko pozorište u Kanjiži] / cz. – Új Kanizsai Újság, 20. VII 1995, II, br. 16, str. 7.

Kratak razgovor sa Fridešem Kovačom, organizatorom Salašarskog pozorišta o predstavi „Sluga dvaju gospodara” i reakcijama publike.

1146. Truffaldino, te betyár! [Trufaldino, bečaru jedan!] / L. I. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 8.

Prikaz predstave „Sluga dvaju gospodara” Karla Goldonija u izvođenju Salašarskog pozorišta u Čantaviru.

1147. Mozgó mentőszolgálat [Salašarsko pozorište] / B. Z. – Magyar Szó, 28. VII 1995, LII, br. 173, str. 9.

Aron Balaž, amater iz Bajmoka i član Salašarskog pozorišta, govori o svom radu kao i o budućim planovima.

1148. A végén úgyis minden rendbe jön(?) [Na kraju će ipak sve biti u redu(?)] / Kóka Péter. – Magyar Szó, 1. VIII 1995, LII, br. 176, str. 11.

Članak o reagovanju publike povodom predstave „Sluga dvaju gospodara” Salašarskog pozorišta prilikom gostovanja u Senti.

1149. A házigazda Vajdaság legyen [Neka Vojvodina bude domaćin] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 6. VIII 1995, LII, br. 181, str. 11.

Članak o budućim sponzorima Salašarskog pozorišta.

1150. Lélekégetők [Izgaratelji duša] / k. u. k. – Napló, 9. VIII 1995, VI, br. 275, str. 5.

O funkciji Salašarskog pozorišta.

1151. Najteži je rastanak / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 11. VIII 1995, LI, br. 32, str. 9.

Osvrt na predstavu „Sluga dvaju gospodara” Karla Goldonija, u izvođenju Salašarskog pozorišta po Vojvodini i na Letnjim pozorišnim igrama na Paliću.

1152. Itt maradvá elmenőben [Ostajući a ipak odlazeći] / soltis. – Napló, 16. VIII 1995, VI, br. 276, str. 18.

Frideš Kovač, reditelj predstave „Sluga dvaju gospodara” Salašarskog pozorišta govori o predstavi.

1153. Tanyaszínházról, Tanyaszínházról, Tanyaszínházról [O Salašarskom pozorištu, radi Salašarskog pozorišta, za Salašarsko pozorište] / Hernyák György. – Thália, 17. VIII 1995, I, br. 2, str. 8.

Članak o rediteljima i glumcima Salašarskog pozorišta i o budućnosti.

1154. Vándorszínészek, komédiások [Putujući glumci, komedijaši] / Domonkos Szilvia. – Bánáti Újság, 17. VIII 1995, II, br. 33, str. 3.

Beleške o predstavi „Sluga dvaju gospodara” Salašarskog pozorišta u Majdanu.

1155. Позориште промена / С. Паповић. – Политика, 21. VIII 1995, ХСЦ, бр. 29396, стр. 17.

Razgovor sa Borom Draškoviћem, rediteljem i profesorom Akademije umetnosti u Novom Sadu, povodom učesha na festivalu Grad-teatar.

1156. Спуштена завеса у Граду театру / Станко Паповић. – Политика, 23. VIII 1995, ХСЦ, бр. 29398, стр. 18.

Хроника фестивала Град театар на којем је награду добио и Јагош Марковић за режију представе „Кате Капуралица” сомборског НП а успешно су наступили и студенти Академије уметности са представом „Последња Дон Жуанова ноћ”.

1157. Akademsko pozorište „Promena” / Ljiljana Zečević. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 80–81.

Repertoar Pozorišta u sezoni 1993/94, sa imenima izvođača i sa spisikom studenata i diplomiranih studenata glume i režije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

1158. Bibliografija pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 151–230.

Bibliografsku građu sakupili i obradili: Julijana Čapo, Todor Idvorean, Marija Jovančai, Đura Laćak i Biljana Niškanović.

1159. Delatnost pozorišta za decu (sezona 1993/94). – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 110.

Tabelarni pregled vojvodanskih pozorišta sa bročanim pokazateljima prikazanih predstava i brojem gledalaca.

1160. Delatnost pozorišta za odrasle (sezona 1993/94). – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 110.

Tabelarni pregled vojvodanskih pozorišta sa bročanim pokazateljima prikazanih predstava i brojem gledalaca.

1161. Gostovanja pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 111–112.

O gostovanjima vojvodanskih pozorišta u sezoni 1993/94.

1162. Individualna gostovanja umetnika. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 112–113.

Popis pojedinačnih gostovanja umetnika u vojvodanskim pozorištima u sezoni 1993/94.

1163. Minijaturno pozorište „Palčić” / Luka Kecman. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 82.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

1164. Nagrade na 39. Sterijinom pozorju. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 126–127.

Popis nagrađenih pozorišta i pojedinaca.

1165. Odlikovanja – nagrade – javna priznanja / Dejan Penčić Poljanski. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 128–129.

Pregled nagrada pojedincima i pozorištima iz Vojvodine na festivalima: 2. Dani Zorana Radmilovića; 19. Pozorišne svečanosti; 2. PIP; 26. Susret pozorišta lutaka Srbije; 33. Dani komedije; 2. Zemuh fest; 2. Jugoslovenski festival pozorišta za djecu.

1166. Ostali festivali i smotre u zemlji na kojima su učestvovala pozorišta iz Vojvodine / Dejan Penčić Poljanski. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 118–120.

Pregled pozorišta iz Vojvodine – učesnika festivala: 27. BITEF, Beograd; 2. Dani Zorana Radmilovića, Zaječar; 19. Pozorišne svečanosti, Mladenovac; 2. PIP, Paraćin; 26. Susreti pozorišta lutaka Srbije, Kragujevac; 23. Dani komedije, Jagodina; 11. Nušićevi dani, Smederevo; 2. Zemun fest, Zemun; 2. Jugoslovenski festival pozorišta za djecu, Kotor; JU „Grad teatar”, Budva.

1167. Pozorišta za decu / Ilija Tucić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 60–61.

Prikaz sezone 1993/94.

1168. Pozorište „Vesela kornjača“, Novi Sad / Pavle Janković Šole. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 82–83.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1993/94.

1169. Salašarsko pozorište – Tanyaszínház / Ljiljana Zečević. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 82.

Repertoar Pozorišta u sezoni 1993/94, sa imenima izvođača i mestima gostovanja.

1170. Spisak izvođenih autora u pozorištima za odrasle. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 108–109.

Popis domaćih i inostranih pisaca čija su dela prikazivana na scenama vojvodanskih pozorišta.

1171. Sterijino pozorište. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 115–116.

Popis pozorišta i predstava koje su izvedene na Pozorju i o pratećim manifestacijama Sterijinog pozorišta.

SUSRET LUTKARSKIH POZORIŠTA SRBIJE

1172. Gyermekörömök [Dečje radosti] / B. Z. – Magyar Szó, 19. X 1994, LI, br. 253, str. 7.

Najava Susreta lutkarskih pozorišta Srbije, koji će biti održan u Subotici.

1173. Тријумф Суботичана / В. Мићуновић. – Политика, 27. XI 1994, XCI, br. 29137, str. 23.

На 27. сусрету луткарских позоришта Србије у Суботици најбоље је било суботичко Дејче позориште.

1174. Šest decenija dečjeg pozorišta / M. M. – Subotičke novine, 2. XII 1994, L, br. 48, str. 2.

Spisak nagrađenih predstava i pojedinaca na 27. susretu lutkarskih pozorišta Srbije u Subotici.

1175. A bábu az előadás sava-borsa [Lutka je aroma predstave] / Krausz Magdolna. – Magyar Szó, 3. XII 1994, LI, br. 262, str. 7.

Razgovor sa Todorom Ristićem, gostom iz Praga, koji je učesnicima Susreta lutkarskih pozorišta Srbije darovao lutke.

1176. XXXVII сусрет професионалних позоришта лутака Србије '94 / Соња Јовановић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 46–47.

Комплетан програм Сусрета, мишљења компетентних о Сусрету, жири, награде и награђени, као и утисци.

1177. Први утисци о фестивалу / Мишка Кнежевић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 47–48.

Речи Методи Иванова, композитора из Софије, Љубомира Ралчева, писца, глумца и редитеља из Софије и Радослава Лазина, театролога и редитеља, о Сусрету луткарских позоришта Србије.

1178. Etűdök emberi hangra és ujjakra [Etűde za ljudski glas i prste] / Barácius Zoltán. – Úzenet, 1995, XXV, br. 1–3, str. 152–155.

Kratak pregled XXVII susreta lutkarskih pozorišta Srbije.

SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE

1179. Дванаест представа / В. Нистор. – Дневник, 21. III 1995, LIV, br. 17295, str. 7.

На 45. сусрету професионалних позоришта у Вршцу учествоваће сва војвођанска позоришта сем суботичког.

1180. Ediția jubiliară între 5–13 aprilie [Jubilarni Susret između 5–13. aprila] / C. Mata. – Libertatea, 1. IV 1995, LI, br. 13, str. 11.

Jubilarni 45. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine održaće se u Vršcu.

1181. Фестивалски одбор. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 2.

Списак чланова Фестивалског одбора.

1182. Наградџе Сусрета. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 3.

Списак награда које ће бити додељене на овогодишњем Сусрету.

1183. Најбољи на окупу. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 3.

Реч Павла Влаховића, управника вршачког НП које је домаћин Сусрета.

1184. Пратећи садржаји. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 2.

О пратећем програму Сусрета.

1185. Програм Сусрета. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 4–28.

Комплетан репертоар 45. сусрета.

1186. Вршца као позорица. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 3.

На отварању 45. сусрета говорили су: Драгослав Алексић, председник Општине града, Павле Влаховић, управник НП и Иван Хајтл, глумач.

1187. Жири 45. сусрета. – Билтен 45. сусрета, 5. IV 1995, бр. 1, стр. 2.

Чланови жирија Сусрета: Мира Ступица, глумица, Дејан Пенчић Пољански, редитељ и позоришни критичар и Мухарем Првић, позоришни критичар.

1188. Без епизодних ликова. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 7.

Најава представе „Радника, Љубисав и Милаг“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића и извођењу Позоришта „Добрица Миљутиновић“.

1189. Дobar почетак / Д. Колчалић. – Дневник, 7. IV 1995, LIV, br. 17312, str. 9.

Вест да је 45. сусрет војвођанских позоришта почео представом „Женидба и удадба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Вршца.

1190. Duge senke rata. – Bilten 45. susreta, 7. IV 1995, br. 3, str. 5.

Najava predstave „Svi moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Lasla Gergelja i izvođenju Novosadskog pozorišta.

1191. Енигма звана Чехов. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 4.

Разговор за Округлим столом критике о представи „Иванов“ А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона и извођењу зрењанинског НП.

1192. Како наћи друштвеницу / Миодраг Кујунџић. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 6.

Најава представе „Фишкар галантом“ Петра Грујићића, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

1193. Лутке, жене и смех. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 1.

Најава представе „Море, море...“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих, на 45. сусрету.

1194. Необично али лепо. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 2.

Гледаоци о вршачкој представи „Женидба и удадба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке.

1195. Поздрав позоришту. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 2.

Речи Ивана Хајтла, глумца, Павла Влаховића, управника НП и Милорада Бурића, члана ИО Општине, на отварању 45 сусрета војвођанских позоришта.

1196. Проблем сувишних људи. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 4.

Гледаоци о представи „Иванов“ А. П. Чехова, у режији Стеве Жигона и извођењу зрењанинског НП.

1197. Продор ведрине. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 1.

Приказ представе „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

1198. Вршачко високо це. – Билтен 45. сусрета, 7. IV 1995, бр. 2, стр. 3.

Разговор за Округлим столом критике о представи „Женидба и удадба“ Ј. Стерије Поповића, у режији Мирослава Бенке и извођењу вршачког НП.

1199. Дечја позоришта – „порасла“, – Борба, 10. IV 1995, LXXIII, бр. 100, стр. 13.

На 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу први пут ће у званичној конкуренцији учествовати и дечја позоришта.

1200. У конкуренцији и дечја позоришта. – Дневник, 10. IV 1995, LIV, бр. 17315, стр. 7.

Вест да су у званичну конкуренцију 45. сусрета војвођанских позоришта укључене и представе позоришта за децу из Новог Сада, Зрењанина и Суботице.

1201. Без Радовићеве бриткости. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 2.

Гледаоци о представи „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

1202. Два угодна сценска догађаја. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 2.

Разговор за Округлим столом критике о представама Позоришта младих: „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића и „Жена је варљива“ Душка Радовића, у режији Воје Солдатовића.

1203. Игра о заљубљеном змају. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 1. Најава представе за децу „Заљубљени змај“ Мирослава Настасијевића, у режији Бошка Пиштала и извођењу суботичког Дечјег позоришта.

1204. Игра аналачка и дотерана. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 4. Разговор за Округлим столом критике о представи „Фишкар галантом“ Петра Грујићића, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

1205. Јапанска лутка Асагао. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 1. Најава луткарске представе „Асагао“ Милоша Водичке, у адаптацији и режији Тодора Ристића и извођењу Дечјег позоришта из Суботице.

1206. Комедијска игра на задати текст. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 7.

Реч Дејана Мијача, редитеља представе „Сумњиво лице“ Б. Нушић, у извођењу СНП.

1207. Кривица, савест и казна. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 3.

Разговор за Округлим столом критике о представи „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергеља, и извођењу Новосадског позоришта.

1208. Лепа је Медуза. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 2.

Гледаоци о представи „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевић, у извођењу Позоришта младих.

1209. Сатирање и на „нивоу бораније“. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 5.

Разговор за Округлим столом критике о представи „Радника, Љубисав и Милат“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића у извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1210. Сјајни глумци у „комедији апсурда“. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 5.

Гледаоци о представи „Радника, Љубисав и Милат“ Новице Савића, у режији Борислава Григоровића и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић“.

1211. Српско народно позориште / Даринка Николић. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 7.

Приказ представе „Сумњиво лице“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

1212. Типична психолошка драма. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 3.

Гледаоци о представи „Сви моји синови“ Артура Милера, у режији Ласла Гергеља, и извођењу Новосадског позоришта.

1213. Тотови као тужна комедија. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 1.

Најава представе „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кишинде.

1214. Вечњи Тотови / Милутин Мишић. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 6.

Најава представе „Тотови“ Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу кишиндског НП.

1215. Занимљиво и за одрасле. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 6.

Гледаоци о представи за децу „Паткица Жуткица“ Нине Гернатове и Татјане Гуравичеве, у режији Воје Солдатовића и извођењу Луткарске сцене НП из Зрењанина.

1216. Заслужују награде. – Билтен 45. сусрета, 11. IV 1995, бр. 3, стр. 4.

Гледаоци о представи „Фишкар галантом” Петра Грујичића, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

1217. Бугање (је) одобравање?. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 4. Разговор за Округлим столом критике о представи „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

1218. „Јубилеј Косте Трифковића” и нови Алманах. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 4.

Позоришни музеј Војводине представио је, у оквиру 45. сусрета, своја два издања: зборник „Јубилеј Косте Трифковића” уредника Божидара Ковачека и Васе Милинчевића и 28. свеску Алманаха позоришта Војводине 93/94, чији је уредник Мирослав Радоњић.

1219. Како превазићи предрасуде?. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 6.

Позоришни музеј Војводине организовао је разговор на тему Кадрови у позориштима лутака.

1220. Необична љубавна прича. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 2. Гледаоци о луткарској представи „Асагао” Милоша Водичке, у адаптацији и режији Тодора Ристића и извођењу Дечјег позоришта из Суботице.

1221. Професионални полу-професионалци. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 5.

Гледаоци о представи „Тотови” Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде.

1222. Ревизија награђених. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 1.

Вест да су подељене награде на 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу.

1223. Уопштене похвале. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 5.

Разговор за Округлим столом о представи „Тотови” Иштвана Еркења, у режији Љубослава Мајере и извођењу кишиндског НП.

1224. Већ виђено, а ипак ново. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 5.

Гледаоци о представи „Сумњиво лице” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача и извођењу СНП.

1225. Вршчани и СНП – по три награде. – Билтен 45. сусрета, 13. IV 1995, бр. 4, стр. 2.

Списак награђених представа, позоришта и појединаца на 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу.

1226. „Фишкалу” четири награде / Б. П. – Сомборске новине, 14. IV 1995, XL, бр. 2122, стр. 2.

Списак награђених представа, позоришта и појединаца на 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу.

1227. Најбоља представа „Сумњиво лице” / В. Нистор. – Дневник, 14. IV 1995, LIV, бр. 17319, стр. 12.

О награђенима на 45. сусрету професионалних војвођанских позоришта у Вршцу.

1228. Дозивање апсурда / С. Кијурски. – Комуна, 20. IV 1995, XXXII, бр. 1789, стр. 5.

О репертоару 45. сусрета војвођанских позоришта и о учешћу кишиндског НП.

1229. Trei premii pentru vârșeteni [Tri nagrade za Vršćane] / Cornel Mata. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, str. 13.

Popis nagrada sa 45. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine.

1230. На крају позоришних Сусрета / Душан Копчалић. – Вршачка кула, 28. IV 1995, XX, бр. 324, стр. 12.

О представама приказаним на 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу.

1231. Вршчани и СНП – по три награде. – Вршачка кула, 28. IV 1995, XX, бр. 324, стр. 12.

Списак награђених представа, позоришта и појединаца на 45. сусрету професионалних позоришта Војводине у Вршцу.

1232. 45. сусрет војвођанских позоришта / Милан Маварева. – Позориште,

1994/95, LXII, бр. 6/7, мај/јуни 1995, стр. 53.

О репертоару 45. сусрета војвођанских позоришта у Вршцу, и о наградама које су подељене.

1233. Вршчани и СНП – по три награде. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, мај/јуни 1995, стр. 53.

Списак награђених представа, позоришта и појединаца на 45. сусрету професионалних војвођанских позоришта у Вршцу.

1234. Rasprave – razgovori : Pozorište i sponzorstvo. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28. str. 7–27.

U razgovoru koji je održan u okviru 44. susreta pozorišta Vojvodine u Somboru, učestvovali su: Miroslav Radonjić, Predrag Stojanović, Milosav Mirković, Alojz Ujes, Slobodan Joković, Dejan Penčić Poljanski, Borislav Balač, Vera Ikonomova, Stanko Ž. Šajtinac, Dobrivoje Ilić, Dragana Mičalović, Zlatica Popović, Miljana Zrnić, Dušan Rnjak, Radoslav Lazić, Tomislav Knežević i Ivanka Đukanović.

1235. Smotre – festivali – manifestacije : 44. susret vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 114–115.

Popis pozorišta koja su učestvovala na Susretu, sa nazivom prikazanih predstava.

1236. Odlikovanja – nagrade – javna priznanja : nagrade na 44. susretu vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 126.

Popis nagradjenih pozorišta i pojedinaca.

FESTIVAL POZORIŠNE KLASIKE „VRŠAČKA POZORIŠNA JESEN” , VRŠAČ

1237. Smotru otvorio „Dr”. – Borba, 4. X 1994, LXXII, br. 274, str. 17.

Vest da je u Vršcu počeo Drugi festival pozorišne klasike „Vršaćka pozorišna jesen '94”.

1238. Други фестивал позоришне класике „Вршачка позоришна јесен” 94.– Вршачка кула, 7. X 1995, XIX, бр. 317, стр. 13.

Репертоар фестивала.

1239. Како до смеха / Милутин Мишин. – Борба, 11. X 1994, LXXII, бр. 281, стр. 18.

Приказ Другог фестивала позоришне класике „Вршачка позоришна јесен '94“.

1240. Радост за туговање / М. Латиновић. – Комуна, 13. X 1994, XXXIII, бр. 1762, стр. 5.

Награде на завршеном Фестивалу позоришне класике у Вршцу освојила су три позоришта: сомборско, београдско и кикиндско.

1241. Сомборцима највише награда / В. Нистор. – Дневник, 13. X 1994, LIII, бр. 17141, стр. 9.

О наградама на Другом међународном позоришном фестивалу у Вршцу.

MEĐUNARODNI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DECU „OTON TOMANIĆ“, SUBOTICA

1242. A színművészet rehabilitálása [Rehabilitacija pozorišne umetnosti] / Baráncsi Zoltán. – Uzenet, 1994, XXIV, br. 9, str. 625–627.

Примедбе о I међународном фестивалу позоришта за децу одржаном у Суботици, програм фестивала и листа награђених.

1243. Ünnepi rendezvénysorozat [Svečane priredbe] / B. Z. – Magyar Szó, 5. XI 1994, LI, br. 241, str. 7.

Разговор са Слободаном Марковићем, директором Дејег позоришта из Суботце о организовању II. међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“.

1244. A hatvanadik [Šezdeseti rođendan] / (-n). – 7 Nap, 16. XI 1994, IL, br. 5, str. 44.

Деје позориште из Суботце, које ове године слави шездесет година оснивања, биће домаћин II. међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“.

1245. Vreme održavanja u maju / A. H. – Subotičke novine, 3. II 1995, LI, br. 5, str. 2.

Vest da je na sednici Izvršnog odbora imenovan Savet Festivala „Oton Tomanić“.

1246. Именовани селектори и жири. – Дневник, 11. II 1995, LIV, бр. 17257, стр. 9.

Vest o imenovanju selektora i жирија за Међународни фестивал позоришта за децу „Oton Tomanić“ у Суботици.

1247. Dobar glas se daleko čuje / A. H. – Subotičke novine, 10. III 1995, VI, br. 10, str. 9.

Izveštaj sa sastanka Saveta Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“, koji će se održati u Subotici.

1248. Свет по мери деце. – Борба, 27. IV 1995, LXXIII, бр. 117, стр. 13.

Белешка о предстојећем Међународном фестивалу позоришта за децу у Суботици.

1249. Festival može da počne / L. K. – Subotičke novine, 28. IV 1995, LI, br. 17, str. 5.

Vest da je sve spremno za početak Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici u organizaciji Dečjeg pozorišta.

1250. Május végén gyermekfesztivál [Dečji festival krajem maja] / K. M. – Magyar Szó, 4. V 1995, LII, br. 100, str. 9.

Članak o organizatorima, učesnicima i жирију II међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“ у Суботици.

1251. Célegyenesben a gyermekszínházi fesztivál [Festival dečjih pozorišta je u završnici] / K. M. – Magyar Szó, 12. VI 1995, LII, br. 108, str. 9.

Разговор са Живиomiром Јоквићем, селектором II међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“ у Суботици.

1252. Gledaćemo valjane predstave / L. Kovačić. – Subotičke novine, 12. V 1995, LI, br. 19, str. 9.

Разговор са Живиomiром Јоквићем, селектором Међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“.

1253. Pružiti deci radost / L. Kovačić. – Subotičke novine, 12. V 1995, LI, br. 19, str. 9.

Разговор са Маријом Матковић, председником Организационог одбора Међународног фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“.

1254. Pro theatrum, mindent a színházért! [Pro teatrum, sve za pozorište!] / B. Z. –

Szabadkai Napló, 18. V 1995, II, br. 20, str. 18.

Članak o Međunarodnom festivalu pozorišta za decu koji se održava u Subotici.

1255. Festival može da počne / L. Kovačić. – Subotičke novine, 19. V 1995, LI, br. 20, str. 4.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta, koje je organizator Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1256. Evropski razgovornik za mališane / L. K. – Subotičke novine, 26. V 1995, LI, br. 21, str. 1.

Spisak učesnika na Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1257. Izložba Augustina Juriga / L. K. – Subotičke novine, 26. V 1995, LI, br. 21, str. 1.

Vest da će u okviru Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ biti otvorena izložba umetničke pozorišne fotografije autora Augustina Juriga.

1258. Представе из осам земаља / Н. Д. – Политика експрес, 27. V 1995, XXXII, бр. 11199, стр. 13.

Најава Другог фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“ у Суботици.

1259. Талија из маште / Д. С. – Вечерње новости, 28. V 1995, XLII, бр. 20, стр. 18.

Најава Фестивала позоришта за децу „Oton Tomanić“ у Суботици.

1260. Akiknek a legnezebb [Kome je najteže]. – Fest press, od 28. V do 3. VII 1995, br. 5, str. 4.

Članovi жирија govore o Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1261. All you need is love. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 5.

Приказ представе „Začarani zvuci“ Петра Фабрија, режија Michel Indali, у извођењу Позоришта „Kolibri“ из Будимпеште, којом је отворен Други међународни фестивал позоришта за децу „Oton Tomanić“.

1262. A bábok valósága [Svet lutaka]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 3.

Izveštaj sa Okruglog stola Festivala „Oton Tomanić“, gde se govorilo o problemima i

estetskim aspektima lutkarskih i dečjih pozorišta.

1263. Bajkoliki plusak boja. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 3, str. 5. Приказ представе „Храбри Праслеа и златна јабука” у адаптацији и режији Богдана Драгулескуа и извођењу Луткарског позоришта „Тандарика” из Букурешта на Фестивалу.

1264. Báronyos modulatok keretben [Uramljeni baršunasti gestovi]. – Fest press od 28. V do 3. VI 1995, br. 3, str. 7.

U okviru Festivala „Oton Tomanić” otvorena je i izložba fotografija Augustina Jurige.

1265. Бити посебан. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 3, str. 6.

Реч Грегоријана Еустанјуа, члана жирија, о Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић”.

1266. Будимо оптимисти. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 4, str. 2.

Разговор са Владимиром Предмерским, чланом жирија на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић”.

1267. Чаробна башта са цвећем. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 6.

Реч Миленка Мисанловића, председника жирија, о Фестивалу „Отон Томанић” и о представама.

1268. „--Чека се треће звоно--”. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, str. 1.

Извештај селектора Живомира Јоковића, Уметничког већа Фестивала и обавештење директора Фестивала Слободана Марковића да је све спремно за почетак.

1269. Деца су уживала. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 4.

Приказ представе „Пук” Валери Петрова, у режији Петра Пашова и извођењу Државног луткарског позоришта из Пловдива на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић”.

1270. Az élet bölcsessége [Mudrost života]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 4.

Приказ представе „Ljudski cirkus” Pozorišta „Pannala's Puppets” iz Vessy-ja (Švajcarska).

1271. A gyerekek öröme a fesztivál minden előadásának győzelme [Radosť dece je svaki uspeh na festivalu]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 5, str. 4.

Sumiranje rezultata Festivala „Oton Tomanić” u Subotici.

1272. A gyermeki kitalás a szeretet győzelme [Dečja istrajnost je pobednik ljubavi]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 5.

Приказ представе „Puk” Državnog lutkarskog pozorišta iz Plovdiva.

1273. A hitből a mesébe [Iz vere u bajku]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 3, str. 4.

Приказ представе „Život Vovre u životima svetih” Državnog lutkarskog pozorišta „Rabco” iz Rabke (Poljska).

1274. „Igy kell ezt csinálni” [„Tako se to radi”]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, str. 3.

Mišljenje Zoltana Baraciuša, člana Saveta festivala, o tome kakav treba da bude II međunarodni festival pozorišta za decu.

1275. „A jövőben az anyagi támogatás a realizációk művészi színvonalától függ” [„Ubuduće manifestacije će se finansirati u zavisnosti od kvaliteta”]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, str. 4.

Imre Kern, predsednik Saveta festivala, govori o finansiranju pozorišnih manifestacija.

1276. Комад са певањем, играњем и хепендом. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 4, str. 3.

Приказ представе „Буре меда” Лва Устинова, у режији Михаила Матвејева и извођењу Драмског театра „В. Ф. Комисаржевскаја” из Санкт Петербурга.

1277. „Látod, fiam, ez olyan hegedő, amelyik a lelkedből muzsikál” [„Čuješ li, sine, zvuci ove violine su zvuci tvoje duše”]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 6-7.

Kratak prikaz predstave „Začarani zvuci” Pozorišta „Kolibri” iz Budimpešte.

1278. Лепршава бајка. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 5-6.

Приказ представе „Зимска прича” аутора и редитеља Ладислава Кочана, у извођењу Трнавског позоришта.

1279. „Лутка је богомдана за креативност”. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 2.

Разговор за Округлим столом критике о проблематици и естетички луткарских и дејних позоришта, на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић”.

1280. Људи и лутке. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 5.

Приказ представе „Људски циркус” аутора и редитеља Michael Perla и Tine Petrel-Gentil и извођењу позоришта Pannala's Puppets из Швајцарске, на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић”.

1281. A megnyitóról [O otvaranju festivala]. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 3-4.

Izveštaj sa otvaranja Drugog međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić” u Subotici.

1282. О Жирију и наградама. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 8. О броју и врстама награда које ће бити додељене на Фестивалу „Отон Томанић” у Суботици.

1283. Основни задовољни до сада виђеним. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 2, str. 6.

О утисцима ученика ОШ о представама на Фестивалу „Отон Томанић”.

1284. Отворен Фестивал. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 1, str. 3.

Поздравна реч Србољуба Лулета Станковића, председника Уметничког већа, на отварању Другог међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић” у Суботици.

1285. Ове године интересантнији програм. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 5, str. 6.

Реч Живомира Јоковића, селектора овогодишњег Фестивала позоришта за децу „Отон Томанић”.

1286. Поетика мита. – Fest press, od 28. V do 3. VI 1995, br. 3, str. 3.

Приказ представе „Живот Вовре у животима светих” Галеуша Северина, у адаптацији и режији Станислава Окманског и извођењу Државног луткарског позоришта „Рабко” из Рабке

(Пољска), на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић“.

1287. Поново са др Радославом Лазинем. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 4, стр. 6.

Утисци Радослава Лазина о изведеним представама на Фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић“.

1288. Представе за ђаци прваке и оне старије. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 1, стр. 7.

Осврт на представе које су приказане и оне које ће се изводити на Међународном фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић“.

1289. Пријем у Градској кући. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 3, стр. 2.

Вест да је Жежеф Каса, градоначелник Суботице, приредио пријем за госте и учеснике Другог међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“.

1290. „Пустите децу да расту, певају, глуме и лете - -“. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 1, стр. 2.

Вест да је свечано отворен 2. међународни фестивал позоришта за децу „Отон Томанић“ у Суботици.

1291. Реч-две са директором Фестивала. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 2, стр. 7.

Разговор са Слободаном Марковићем, директором Другог међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“.

1292. Реч-две са Љубомиром Ралчевим. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 4, стр. 6.

Разговор са Љубомиром Ралчевим, редитељем из Софије, о утисцима са Фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“.

1293. A rózsá titka az ember titka is [Тajна руже је истовремено и људска тajна]. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 4, стр.

Приказ представе „Lepotica i zver“ Malog pozorišta „Duško Radović“ iz Beograda.

1294. Та дивна створења. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 5, стр. 5.

Затис о луткама.

1295. „Tenni kéne valami fontosat“ [„Треба чинити нешто изuzетно“]. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 4, стр. 3.

Приказ представе „Bure meda“ Dramskog teatra „V. F. Komisarčevskaja“ iz Sankt Peterburga.

1296. A varázslatok világa [Svet čarobnjaštva]. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 3, стр. 5.

Приказ представе „Hrabri Praslea i zlatna jabuka“ Lutkarskog pozorišta „Tandarika“ iz Bukurešta.

1297. A városházán fogadták a fesztivál résztvevőit [Пријем и част учесника Фестивала]. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 3, стр. 2.

Izveštaj o prijemu u Gradskoj kući Subotice.

1298. Зачудна, експресионистичка представа. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 4, стр. 4.

Приказ представе „Лепотица и звер“ у адаптацији и режији Србољуба Станковића и извођењу Малог позоришта „Душко Радовић“ из Београда.

1299. Званична конкуренција. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, стр. 2.

Репертоар у званичној конкуренцији и ван конкуренције који ће бити изведен на Међународном фестивалу дечјих позоришта „Отон Томанић“ у Суботици.

1300. Жири Фестивала. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, стр. 3.

Списак чланова Жирија Међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“ и речи Золтана Барандијуша, члана Савета Фестивала и Имреа Керна, председника Савета Фестивала.

1301. Жири одлучује. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 5, стр. 3.

Списак награђених на Другом међународном фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић“.

1302. Живети од светла и мрака. – Fest press, од 28. V до 3. VI 1995, бр. 2, стр. 8.

Осврт на Изложбу позоришних фотографија аутора Аугустина Јуриге, у оквиру Фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“.

1303. A gyermekki ábrándért [За дејчи сан] / L. – Magyar Szó, 30. V 1995, LII, бр. 123, стр. 9.

Izveštaj sa otvaranja II. međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1304. Суботица: глуми деци / А. М. – Политика, 30. V 1995, XCII, бр. 29313, стр. 14.

Вест да је у Суботици почео Други међународни фестивал позоришта за децу „Отон Томанић“.

1305. Azt mondod, hogy szereted? [Kažes li ljubavi?] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 31. V 1995, LII, бр. 124, стр. 9.

Kratak prikaz predstava „Začarani zvuci“ Pozorišta „Kolibri“ iz Budimpešte i „Zimska priča“ Trnavskog pozorišta koje su izvedene na II međunarodnom festivalu pozorišta za decu u Subotici.

1306. Cirkusz az élet vagy az élet cirkusz [Život je cirkus ili cirkus je život] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 1. VI 1995, LII, бр. 125, стр. 9.

Kratak prikaz predstave „Puk“ Državnog lutkarskog pozorišta iz Plovdiva i predstave „Ljudski cirkus“ pozorišta Pannala's Puppets iz Višija.

1307. Fesztivállal a primitivizmus ellen [Fesztivalom protiv primitivizma] / I. – Magyar Szó, 1. VI 1995, LII, бр. 125, стр. 9.

Izveštaj o prijemu koji je održan u Subotici u čast gostiju učesnika II međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1308. Pozorište se događa / L. Kovačić. – Subotičke novine, 2. VI 1995, LI, бр. 22, стр. 1.

Izveštaj sa otvaranja Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1309. Лутка као глумац / Д. Станковић. – Вечерње новости, 3. VI 1995, XLII, бр. 27677, стр. 22.

У оквиру Другог међународног фестивала позоришта за децу у Суботици одржано је саветовање на тему „Домети и странпутице позоришта за децу“.

1310. Mozdulnak a bábok, elvarázsolódik a világ [Lutke se miču, svet je očaran] / Lovas Ildikó. – Magyar Szó, 3. VI 1995, LII, бр. 127, стр. 7.

Kratak prikaz predstava pozorišta iz Rabke, Bukurešta, Sankt Peterburga i Beograda,

koje su izvedene na II međunarodnom festivalu pozorišta za decu u Subotici.

1311. Najbolja predstava „Zimska priča“ iz Slovačke / A. M. – Politika, 4. VI 1995, XCII, br. 29318, str. 19.

Vest o završetku Drugog međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1312. Najbolji Slovaci / D. C. – Večernje vesti, 4. VI 1995, XLII, br. 27677, str. 20.

Vest da je u Subotici završen Drugi međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1313. Nagrada Trnavskom teatru iz Slovačke / S. B. – Politika, 7. VI 1995, XCII, br. 29321, str. 16.

Vest o završetku Drugog međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1314. Festival ostao u sreću / L. K. – Subotičke novine, 9. VI 1995, LI, br. 23, str. 1.

Vest da je završen Drugi međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1315. Prikazana lepota stvaranja / L. Kovačić. – Subotičke novine, 9. VI 1995, LI, br. 23, str. 9.

Izveštaj o završetku Drugog međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“, a najbolja je predstava „Zimska priča“ autora i reditelja Ladislava Kočana, u izvođenju Trnavskog pozorišta iz Slovačke.

1316. Szép volt, emberséges [Bilo je lepo, humano] / (szűszner). – Szabadkai Napló, 15. VI 1995, II, br. 24, str. 4.

Hronika događaja sa II međunarodnog festivala pozorišta za decu održanog u Subotici.

1317. A színházművészet rehabilitálásáért [Za rehabilitaciju pozorišne umetnosti]. – Tárlia, 15. VI 1995, II, str. 6.

Primerbe o II međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1318. Pozorište je ono što se događa / L. Kovačić. – Subotičke novine, 16. VI 1995, br. 24, str. 9.

Razgovor sa nekim učesnicima Okruglog stola kritike o problemima i estetici lutkarskih i dečjih pozorišta, na Festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1319. Ilyen még nem volt! [Ovako nešto još nije bilo!] / K. M. – Magyar Szó, 17. VI 1995, LI, br. 138, str. 7.

Izveštaj sa sednice Organizacionog odbora II međunarodnog festivala pozorišta za decu u Subotici.

1320. Elvarázsolt hangok [Očarani zvuci] / b. z. – Magyar Szó, 21. VI 1995, LI, br. 141, str. 11.

Razgovor sa Karoljem Sivošem, članom Pozorišta „Kolibri“ iz Budimpešte, povodom učestvovanja na II međunarodnom festivalu pozorišta za decu u Subotici sa predstavom „Začarani zvuci“ Petera Fabrija, u režiji Mišela Indalija.

1321. Festivali, smotre, gostovanja. – Subotičke novine, 30. VI 1995, LI, br. 26, str. 9.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta o radu posle završetka Festivala „Oton Tomanić“.

1322. Esztétikai örömmök [Estetska uživanja] / Barácius Zoltán. – Úzenet, 1995, XXV, br. 7–8, str. 470–473.

Pregled događaja na II međunarodnom festivalu pozorišta za decu u Subotici, o programu festivala i listi nagradjenih.

AMATERIZAM

1323. Évadkezdés Bajmokon [Početak sezone u Bajmoku] / b. z. – Magyar Szó, 2. IX 1994, LI, br. 186, str. 12.

Ibolya Molnar Stojilković upravnik KUD-a „Jedinstvo“ iz Bajmoka, govori o radu u novoj sezoni.

1324. Stena plná plagátov [Zid pun plakata] / V. Dorča. – Hlas ľudu, 3. IX 1994, 51, br. 37, str. 9.

Razgovor sa Janom Čanjijem, rediteljem.

1325. У знаку јубилеја / Е. Леринц. – Комуна, 8. IX 1994, XXXIII, br. 1757, str. 5.

Извештај са Изборне скупштине КУД „Ештер“ из Кикунде.

1326. A három menyasszony [Tri verenice] / N-a. – Magyar Szó, 9. IX 1994, LI, br. 192, str. 12.

Najava premijere predstave „Tri verenice“ u režiji Petera Saboa i izvođenju KUD-a „Sirmai Karolj“ iz Temerina.

1327. Кветза шметни швет [Цвет за прлав свет] / Дюра Папгаргај. – Руске слово, 9. IX 1994, L, br. 36, str. 8.

Приказ премијере представе „Мали принц“ А. де Сент-Егзиперија, у режији Владимира Нава Ачима и извођењу РНТ „Баба“ из Руског Крстуга.

1328. „Ми се волимо“ и Весна Пећанац / Р. Ст. – Панчевец, 9. IX 1994, CXXV, br. 3533, str. 6.

Најава монодраме „Ми се волимо“ аутора и извођача Весне Пећанац, на сцени Центра за културу у Панчеву.

1329. У знаку близанаца. – Панчевец, 9. IX 1994, CXXV, br. 3533, str. 4.

Vest da ће Новоселани играти представу „У знаку близанаца“ Е. Јонеска, у режији Штефана Андреаса Дариле, на Фестивалу драмских аматера Србије у Сечњу.

1330. Aradac: divadlo pri sviečk [Aradac pozorište uz sveću] / Pavel Svetlík. – Hlas ľudu, 10. IX 1994, 51, br. 38, str. 13.

Vest o gostovanju amatera iz Vojlovice u Aradcu sa predstavom „Pokondirena tikva“.

1331. Az első taps [Prvi aplauz] / Czirok Ferenc. – Bánáti Újság, 15. IX 1994, I, br. 4, str. 4.

Portret amatera Janoša Balaža (pevač, glumac i režiser) iz Mužlje.

1332. Бетван – у Сечњу. – Панчевец, 16. IX 1994, CXXV, br. 3534, str. 4.

Vest da ће КУД „Бетван“ из Војловике учествовати на Фестивалу драмских аматера Србије (ФЕДРАС) у Сечњу, са представом „Покондирена тиква“ Ј. Стерме Поповића, у режији Зорана Рогара.

1333. Сценска реч у селу / М. Марковић. – Зрењанин, 16. IX 1994, XLIII, br. 2210, str. 8.

Најава Фестивала драмских аматера Војводине, који се одржава у Сечњу и списак учесника.

1334. Bobatý program [Bogat program] / O. Kováč. – Hlas ľudu, 17. IX 1994, 51, br. 39, str. 9.

U okviru Padinskih dana kulture izvedena je i predstava „Prve ulice“ Pavla Povolnog, u režiji Fedora Popova.

1335. Veža babylonská [Kula vavilonska] / Anna Francistyová. – Hlas l'udu, 17. IX 1994, 51, br. 39, str. 10.

Prikaz premijere predstave „Kula vavilonska“ Duška Roksandića, u režiji Miluške Valentikove koju su izveli amateri iz Pivnica.

1336. Драмски аматери распродати / В. К. – Кулска комуна, 22. IX 1994, XV, бр. 315, стр. 8. и 25.

Победници Фестивала драмских аматера Војводине (ФЕДРАВ) у Сечњу, учествоваће на Фестивалу драмских аматера Србије (ФЕДРАС) у Малом Црнићу.

1337. Мали принц. – Кулска комуна, 22. IX 1994, XV, бр. 315, стр. 2.

Вест да је РНТ „Баба“ из Руског Крстура извело премијеру представе „Мали принц“ А. де Сент-Егзиперија, у режији Владимира Нава Лчима.

1338. Аматери на сцени / Д. Милићев. – Зрењанин, 23. IX 1994, XLIII, бр. 2211, стр. 6.

Извештај о репертоару и извођачима Фестивала драмских аматера Војводине у Сечњу.

1339. Nicolinenii și bobocii la Lugoj [Nikolinčani i „boboći“ u Lugožu] / Eufrozina Grecianț. – Libertatea, 24. IX 1994, L, br. 38, str. 12.

Najava učešća amatera iz Nikolinaca i Novog Sela na međunarodnom festivalu u Lugožu u Rumuniji.

1340. Otvorili galeriju fotografija heroov [Otvorili galeriju fotografija glumaca] / A. Francistyová. – Hlas l'udu, 24. IX 1994, 51, br. 40, str. 8.

Na početku sezone u AP VHV u Bačkom Petrovcu otvorena je galerija slika zaslužnih glumaca.

1341. Pivnica: host'ovali erdevički ochotnici [Pivnica: gostovali erdevički amateri] / J. Struhár. – Hlas l'udu, 24. IX 1994, 51, br. 40, str. 17.

Vest o gostovanju amatera iz Erdevika u Pivnicama sa predstavom „Star a zaljubljen“.

1342. A függöny mögött [Iza zavese] / Faragó Árpád. – Napló, 28. IX 1994, V, br. 230, str. 17.

Beleške o Majskim igrama u Kanjiži.

1343. До юбилејних з власними моцями [У јубилеје сопственим снагама] / Дю. П. – Руске слово, 30. IX 1994, L, бр. 39, стр. 8.

На седници Управног одбора РНТ „Баба“ у Руском Крстуру говорило се о прошлој сезони, обележавању јубилеја и гостовању у Украјини.

1344. Lesz új a nap alatt [Nešto novo pod suncem] I. gy. – Magyar Szó, 30. IX 1994, LI, br. 210, str. 12.

Razgovor sa lštvanom Koncom, rediteljem predstave „Osam jutara zemlje“ Šandora Šašdija u izvođenju KUD „Vuk Karadžić“ iz Bečeja i Ferencom Fcherom, organizatorom društva.

1345. Панчевачки клиници и Певољино. – Панчевац, 30. IX 1994, CXXV, бр. 3536, стр. 4.

Вест да је у Центру за културу у Панчеву играо Предраг Вуковић у представи за децу „Магични циркус Певољино“.

1346. Petrovac: divadelná premiéra [Petrovac: pozorišna premijera]. – Hlas l'udu, 1. X 1994, 51, br. 41, str. 15.

Najava premijere predstave za decu „Mačkin dom“ Samuela Maršaka, u režiji Jana Čanjija u Bačkom Petrovcu.

1347. Známkujeme s výbornou [Ocenjujemo s odličnim] / V. Dorča. – Hlas l'udu, 8. X 1994, 51, br. 42, str. 9.

Kratak osvrt na premijeru predstave za decu „Mačkin dom“ Samuela Maršaka, u režiji Jana Čanjija u Bačkom Petrovcu.

1348. Az amatőr színjátszáról [O amaterima] / Balázs László. – Magyar Szó, 11. X 1994, LI, br. 219, str. 7.

Članak o položaju mađarskih amaterskih pozorišta u Vojvodini.

1349. Драмски студио / З. С. – Зрењанин, 14. X 1994, XLIII, бр. 2214, стр. 7.

Вест да Драмски студио, који окупуља аматере, ради у окриљу НП из Зрењанина и да га воде глумци Светлана Угљешановић и Миљивоје Ивановић.

1350. Нису дошли да се журе / Зоран Н. Јованов. – Зрењанин, 14. X 1994, XLIII, бр. 2214, стр. 8.

Приказ представе „Не ред“ редитеља Ивике Клеменца у извођењу зрења-

нинске Драмске радионице „Центар“ из Зрењанина.

1351. Divadlo do vena gymnaziálních oslav [Pozorište u miraz gimnazijskim svečanostima] / Ján Cicka, Anna Francistyová. – Hlas l'udu, 19. X 1994, 51, br. 43–44, str. 5.

Kratak osvrt na predstavu „Obračaj mi se kao kiša a ja ću te slušati“ Tenesi Vilijamsa, u režiji Jana Čanjija koju su izveli amateri iz Bačkog Petrovca povodom 75. godišnjice Slovačke gimnazije.

1352. Herečka dvoch vlastných obecnstiev [Glumica dve sopstvene publike] / Vladimír Dorča. – Hlas l'udu, 19. X 1994, 51, br. 43–44, str. 35.

Razgovor sa Evom Poljakovom, glumicom-amaterom iz Kovačice.

1353. Ochotníci v zajatí Tálie [Amateri u zarobljeništvu Talije] / Svetlúša Hlaváčová. – Hlas l'udu, 19. X 1994, 51, br. 43–44, str. 42.

Članak o radu pozorišnih amatera iz Erdevika povodom 75. godišnjice.

1354. Из скромних могућности врхунски домети. – Кулска комуна, 20. X 1994, XV, бр. 316, стр. 20.

О раду КУД „Липар“ из Липара и успесима Драмске секције.

1355. Врстан глумац. – Кулска комуна, 20. X 1994, XV, бр. 316, стр. 8 и 17.

Портрет Јована Паула, глумца аматера Драмске секције „Велимир Вељко Сандић“ из Сивца.

1356. Jeggyűrt a mellényzscbben [Burma u džepu] / B. Z. – Magyar Szó, 26. X 1994, LI, br. 232, str. 12.

Razgovor sa Klarom Đerfi, članom KUD-a „Petefi Šandor“ iz Sombora, o predstavi „Burma u džepu“ u režiji Bele Turpinskog.

1357. Markancos hölgyek és urak [Goropadne dame i gospoda] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 27. X 1994, V, br. 43, str. 18.

Ibolya Molnar Stojilković, organizator KUD-a „Jedinstvo“ iz Bajmoka, govori o realizovanim predstavama.

1358. Nem hisznek a csodákban [Ne veruju u čuda] / B. Z. – Magyar Szó, 27. X 1994, LI, br. 233, str. 12.

Karolj Izele, sekretar AP „Madač“ iz Zreňjanina govori o repertoaru u novoj sezoni.

1359. Za Jánom Čánim Gróфом [Za Janom Činijem Grofom] / V. Dorča. – Hlas l'udu, 29. X 1994, 51, br. 45, str. 17.

In memoriam Janu Čanjiju, glumcu AP VHV iz Bačkog Petrovca.

1360. „Баба“ у Украјини / З. П. – Дневник, 2. XI 1994, LIИ, бр. 17161, стр. 16.

Vest da ће РНТ „Баба“ – сцена у Новом Саду, гостовати у Љвову (Украјина) на Интернационалном фестивалу експерименталних позоришта „Златни лав '94“, са представом „Танго“ Славомира Мрожека, у режији Звонимира Павловића.

1361. Beeskereké műkedvelők [Amateri iz Bečkereka] / Hegyi József. – Családi Kör, 3, XI 1994, V, br. 44, str. 20.

Sumiranje rada AP „Madač“, KUD-a „Petefi Šandor“ i Pozorišta „Kuckó“ u Zrenjaninu.

1362. „Танго“ и у Љвову [„Танго“ и у Љвову] / М. Зазуљак, Г. Колесар. – Руске слово, 4. XI 1994, L, бр. 44, стр. 9.

Чланак о РНТ „Баба“ из Новог Сада и припремама за учешће на фестивалу у Љвову са представом „Танго“ Славомира Мрожека, у режији Звонимира Павловића.

1363. Erdevik: hostitelia a hostia [Erdevik: domaćini i gosti] / J. S. – Hlas l'udu, 5. XI 1994, 51, br. 46, str. 10.

Vest da је у Erdeviku gostovalo AP VHV iz Bačkog Petrovca sa predstavom „Kula vavilonska“.

1364. „Küzdeni kell a fanatizmus és a gonoszság ellen“ [„Moramo se boriti protiv fanatizma i zla“] / Foki Zoltán. – Magyar Szó, 9. XI 1994, LI, br. 244, str. 9.

Чланак о представи „Uobraženi bolesnik“ Molijera, у режији Alena Horvata i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor“ iz Bezdana.

1365. Magára talált színház [Pozorište koje oživljava] / Barácsi Zoltán. – Családi Kör, 10. XI 1994, V, br. 45, str. 18.

Razgovor sa Šandorom i Klarom Đerfi, amaterima iz Sombora, o radu KUD-a „Petefi Šandor“.

1366. Ahol a lelkesedés nem szűnik [Oduševljenje ne prestaje] / Kómvésné Nyáry Márta. – Magyar Szó, 12. XI 1994, LI, br. 247, str. 8.

Razgovor sa Imreom Palatinušom, sekretarom KUD-a „Adi Endre“ iz Kikinde o repertoaru.

1367. S-a evidențiat calitatea [Zapažen je kvalitet] / s. a. – Libertatea, 12. XI 1994, L, br. 45, str. 8.

O zapaženom učesću amatera iz Nikolinaca i Novog Sela na međunarodnom festivalu u Lugožu u Rumuniji.

1368. Радован III топло прихваћен / З. Г. С. – Сремске новине, 16. XI 1994, XXXIV, бр. 1765, стр. 6.

Приказ премијере представе „Радован III“ Душана Ковачевића, у извођењу аматера из Иџије.

1369. Љвовске театралне швето [Љвовски позоришни празник] / М. Зазуљак. – Руске слово, 18. XI 1994, L, бр. 46, стр. 8.

Чланак о гостовању РНТ „Баба“ сцене из Новог Сада на међународном фестивалу у Љвову са представом „Танго“ Славомира Мрожека, у режији Звонимира Павловића.

1370. „Bol'ovce : host'ovali Petrovčania [Boljevci : gostovali Petrovčani] / j. d. – Hlas l'udu, 19. XI 1994, 51, br. 48, str. 10.

Vest o gostovanju AP VHV iz Bačkog Petrovca u Boljevcima sa predstavom „Imanje – problemi“ J. G. Tajovskog.

1371. Hľadanie spojky medzi javiskom a hľadiskom [Traženje sponce između scene i gledališta] / Š. C. – Hlas l'udu, 19. XI 1994, 51, br. 48, str. 10.

O radu AP VHV iz Stare Pazove koje priprema premijeru predstave „Ko je ubio Linu Somer“ Františka Frida, u režiji Aleksandra Bakoa.

1372. Stará Pazova : bábkové divadlo [Stara Pazova : lutkarsko pozorište] / j. z. – Hlas l'udu, 19. XI 1994, 51, br. 48, str. 10.

Vest o gostovanju amatera iz Kisača u Staroj Pazovi sa lutkarskom predstavom „Snežna kraljica“ H. K. Andersena.

1373. Бежећн од доколпце / Марина Грујић. – Зрењанин, 25. XI 1994, XLIII, бр. 2220, стр. 11.

Разговор са Станком Шајтлицем, секретаром Савеза аматера КУД оштинске Зрењанин, поводом обележавања 25. годишњице.

1374. Hralo sa vo farskej zábrade [Igralo se u župskoj bašti] / R. Kolárová. – Hlas l'udu, 26. XI – 3. XII 1994, 51, br. 49–50, str. 23.

Чланак о историји позоришног аматеризма у Лугу.

1375. Petrovec : prípravy na Prehliadku SODV [Petrovac : pripreme za Smotru SAPV] / J. D. – Hlas l'udu, 26. XI – 3. XII 1994, 51, br. 49–50, str. 23.

Vest da је у Вачком Petrovcu zasedao Organizacioni odbor Smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine koji је doneo odluku da ove godine organizator bude AP VHV scena iz Bačkog Petrovca.

1376. Жулетово домање љубави / Љ. Ристановић. – Панчевац, 2. XII 1994, CXXV, стр. 4.

Портрет Мирослава Жужића Жулета, глумца панчевачког позоришта.

1377. Színház az egész életük [Ceo život nam je pozorište] / Kiss Mária. – Szabad Hét Nap, 8. XII 1994, I, br. 19, str. 25.

Чланак о Šandoru Požaru i Etelki Barta, članovima KUD-a „Petefi Šandor“ iz Mužlje.

1378. Балет Израиловски. – Панчевац, 9. XII 1994, CXXV, бр. 3546, стр. 1.

Најава гостовања Театра Израиловски из Београда у Центру за културу у Панчеву где ће извести више одломака из балетских представа.

1379. Глумци недорасли драми / Љ. Ристановић. – Панчевац, 9. XII 1994, CXXV, бр. 3546, стр. 4.

Приказ представе „Трамвај назван жеља“ Тенеси Вилијамса, у режији Омар Абу Ел Руба и извођењу Бигтеф театра из Београда, на сцени панчевачког Центра за културу.

1380. Kysáč : host'ovanie Pivničanov [Kisač : gostovanje Pivničana] / E. Š. – Hlas l'udu, 10. XII 1994, 51, br. 51, str. 16.

Vest o gostovanju AP „Janko Čeman“ iz Pivnica u Kisaču sa predstavama „Nova socijalna ustanova“ i „Tri vreće krompira“.

1381. Tentoraz Tri vreća zemiakov [Ovoga puta Tri vreće krompira] / A. Francistová. – Hlas l'udu, 10. XII 1994, 51, br. 51, str. 16.

Приказ представе „Tri vreće krompira“ Joža Korbačka, u režiji Miluše Valentikove i izvođenju AP „Janko Čeman“ iz Pivnica.

1382. Indulnak a betlehemesek [Vitelejmski običaji se obnavljaju] / I. gy. – Magyar Szó, 14. XII 1994, LI, br. 271, str. 11.

Erzebet Benak, rukovodilac Pozorišne grupe „Činbiri” OŠ „Petefi Šandor” iz Bečeja, govori o pripremama predstava.

1383. Antagoné ma is időszerű [Antagona je i danas savremena] / K. P. – Napló, 15. XII, 1994, V, br. 16, str. 2.

Razgovor sa Kingom Mezei i Zoltanom Dománijem o repertoaru Senčanskog ansambla.

1384. Nem éldegélni, hanem élni [Ne samo živolariti, već i živeti] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 15. XII 1994, LI, br. 50, str. 20.

Laslo Sabo, predsednik KUD-a „Mora Ferenc” iz Čoke, govori o predstavama.

1385. Бурма у малом цепу. – Сомборске новине, 16. XII 1994, XL, br. 2105, стр. 2. Најава премијере представе „Бурма у цепу”, у режији Беле Турпинског и извођењу Драмске секције КУД „Петефи Шандор” из Сомбора.

1386. Edíjta a XXIII-a tncsepe pe 15 aprilie [XXIII smotra počinje 15. aprila] / Vasa Barbu. – Libertatea, 17. XII 1994, L, br. 50, str. 8.

Izveštaj sa sednice Saveta smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini” održanoj u Uzđinu.

1387. Pre lásku sú potrební dvoje [Za ljubav je potrebno dvoje] / A. Babková. – Hlas ľudu, 17. XII 1994, 51, br. 52, str. 8.

Prikaz predstave „Za ljubav je potrebno dvoje” radene prema delu „San letnje noći” V. Šekspira, u režiji Mirjane Vladisavljev iz izvođenju AP VHV iz Kovačice.

1388. Újabb bemutató Zomborban [Nova premijera u Somboru] / B. Z. – Magyar Szó, 17. XII 1994, LI, br. 274, str. 10.

Razgovor sa Klarom i Šandorom Đerfijem, članovima KUD-a „Petefi Šandor” iz Sombora, o predstavi „Burma u džepu” Mikloša Tota.

1389. Karácsonyi ajándék [Božićni poklon] / Kómvésné Nyári Márta. – Magyar Szó, 21. XII 1994, LI, br. 277, str. 8.

Imre Palatinuš, sekretar KUD-a „Adi Endre” iz Kikinde govori o predstavi „Mali ridan” Ede Sigigetija, u režiji Irme Šebek.

1390. На крају полусезоне / X. J. – Зрењанин, 23. XII 1994, XLIII, br. 2224, str. 11.

O radu AP „Mađach” iz Zreњanina.

1391. Pod reflektormi z fólie [Pod reflektorima od folije] / J. Pucovsky. – Hlas ľudu, 24. XII 1994, 51, br. 53, str. 16.

Prikaz predstave „Tri vreće krompira” Jože Korbačka, u režiji Dušana Parnjickog koju je izvelo KUD „Štefanik” iz Lalića.

1392. Amatorismul în inimă [Amaterizam u srcu] / I. Condan. – Libertatea, 1. I 1995, LI, br. 51–52, str. 19.

Intervju sa Janku Murareskuom, dugogodišnjim amaterom iz Sutjeske.

1393. Színlészportré [Portret glumca] / -feketé-. – Szabad Hét Nap, 1. I 1995, II, br. 5, str. 22.

Prikaz predstave „Burma u džepu” Mikloša Tota, u režiji Bele Turpinskog u izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Sombora.

1394. Az életnek vannak szép ajándékai [Život nam daruje lepe poklone] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 5. I 1995, VI, br. 1, str. 18.

Portret Erzebet Kiš, amatera iz Zrenjanina.

1395. Расту живе лутке / Љ. Дудаш. – Кулска комуна, 12. I 1995, XVI, br. 29.

O osnivaњу u radu privatnog pozorišta lutaka „Абракадабра” у Кулчији су оснивачи Небојша Машић, Дејан Танасковић и Тина Ђирић.

1396. Режисер остао завјетан [Редитељ остао завејан] / Мартица Тамаш. – Руске слово, 13. I 1995, LI, br. 1–2, стр. 10.

Текст о Јакову Хромишу из Врбаса који је био редитељ и оснивач луткарског позоришта.

1397. Bemutatóra készülnek a tóbai amatőrök [Amateri iz Tobe spremaju premijeru] / Kómvésné Nyári Márta. – Magyar Szó, 17. I 1995, LII, br. 12, str. 8.

Razgovor sa glumcem Tivadarom Santom o pripremama premijere predstave „Husarema ljubav” Ištvana Murajia, u režiji Mačasa Tota i izvođenju KUD-a „Petefi Šandora” iz Tobe.

1398. Mrožek Tangója Zentán [Mrožekov „Tango” u Senti] / K. P. – Szabad Hét Nap, 19. I 1995, II, br. 3, str. 19.

Razgovor sa Jožefom Katonom, rediteljem predstave „Tango” u izvođenju Senčanskog ansambla.

1399. Z dejín slovenských ochotníckych divadiel vo Vojvodine [Iz istorije slovačkih amaterskih pozorišta u Vojvodini] / Michal Filip. – Hlas ľudu, 21. I 1995, 52, br. 4, str. 16.

Odlomak teksta koji je objavljen u prvoj svesci izabranih dela Mihala Filipa pod nazivom „Studije i članci”, 1990.

1400. A tangót végig kell táncolni [Tango se mora odigrati do kraja] / Kókai Péter. – Magyar Szó, 22. I 1995, LII, br. 17, str. 13.

Razgovor sa Jožefom Katonom, rediteljem, o predstavi „Tango” S. Mrožeka u izvođenju Senčanskog ansambla.

1401. Újabb bemutató Becsén [Nova premijera u Bečeju] / I. gy. – Magyar Szó, 26. I 1995, LII, br. 20, str. 13.

Razgovor sa Ištvanom Koncom, rediteljem predstave „Osam jutara zemlje” Šandora Šašđija, u izvođenju KUD-a „Vuk Karadžić” iz Bečeja.

1402. Добите нам опет / X. J. – Зрењанин, 27. I 1995, XLIV, br. 2229, стр. 10.

O gostovaњima AP „Mađach” iz Zreњanina u Vojvodini.

1403. Se mozi, se színház [Ni bioskop, ni pozorište] / Gergely József. – Magyar Szó, 27. I 1995, LII, br. 21, str. 11.

Članak o prodaji zgrade AP u Kanjiži, zbog čega su amateri prestali sa radom.

1404. Aşteptând „Zilele ’95” [U iščekivanju „Dana ’95”] / Vasa Barbu. – Libertatea, 28. I 1995, LI, br. 4, str. 15.

Komentar povodom prvih prijava za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini”.

1405. Gheorghina Grăciun – speranța teatrului din Vladimirova [Georgina Kračun – nada vladimirovačkog pozorišta] / E. Greoneanț. – Libertatea, 28. I 1995, LI, br. 4, str. 5.

Portret Georgine Kračun, mlade glumice iz Vladimirovca.

1406. Ionel Cugia, actor talentat [Jonel Kuda, talentovani glumac] / Cornel Mata. – Libertatea, 28. I 1995, LI, br. 5, str. 9.

Portret Jonela Kude, mladog glumca amatera iz Nikolinaca.

1407. Jeggyűrű a mellényzsebben [Burma u džepu] / H. Á. – Magyar Szó, 28. I 1995, LII, br. 22, str. 10.

Najava predstave „Burma u džepu” Mikloša Tota, u režiji Bele Turpinskog i izvođenju KUD-„Petefi Šandor” iz Sombora.

1408. Pregătiri pentru „Zile” [Pripreme za „Dane”] / I. Condan. – Libertatea, 28. I 1995, LI, br. 5, str. 4.

O pripremama amatera iz Sutjeske za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini”.

1409. Șase teatre și-au anunțat participarea [Šest pozorišta je prijavilo učešće] / Vasa Barbu. – Libertatea, 28. I 1995, LI, br. 5, str. 8.

Spisak prijavljenih pozorišta i predstava za „Pozorišne dane Rumuna u Vojvodini”.

1410. A legrosszabb elműtött [Najgore je prošlo] / B. Z. – Magyar Szó, 1. II 1995, LII, br. 25, str. 11.

Razgovor sa Karoljem Izeleom, sekretarom AP „Mačač” iz Zrenjanina, o životu i radu amatera.

1411. Életünk, az abszurd [Naš apsurdan život] / Katona Edit. – Magyar Szó, 5. II 1995, LII, br. 29, str. 12.

Prikaz predstave „Tango” S. Mrožeka, u režiji Jožefa Katone i izvođenju Senčanskog ansambla.

1412. Bemutató után bemutató [Premijera posle premijere] / I. gy. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 12.

Razgovor sa Robertom Bartom, rediteljem predstave „Tajanstveni veo” Mihalja Verešmartija i Gabora Gergeija u izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Bečeja.

1413. Doroszlói műkedvelők randevúja [Randevo amatera iz Doroslova] / Dautbegovics Zoltán. – Dunamellék, 9. II 1995, br. 6, str. 2.

Vest o pripremama večeri humora na osnovu tekstova Andora Gabora i Frideša Karintija u izvođenju KUD-a „Morice Zsigmond” iz Doroslova.

1414. Ha tervekk vannak, élet is van [Ako ima planova, ima i života] / Baranovszky Edit. – Szabadkai Napló, 9. II 1995, II, br. 6, str. 4.

Izveštaj o ovogodišnjem radu KUD-a „Nepker” iz Subotice.

1415. A szabadkaiak vendéggjátéka [Gostovanje Subotičana] / B. Z. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 9.

Najava gostovanja subotičkog KUD „Nepker” sa predstavom „U škripcu” Mikloša Tota u Bajmoku.

1416. A szemlék ürügyén [Pod izgovorom smotri] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 9. II 1995, LII, br. 32, str. 12.

Članak o tome zašto se ne organizuje smotra mađarskih amaterskih grupa.

1417. Чека те предкладаня [Чекају се предлози] / М. З. – Руске слово, 10. II 1995, LI, br. 6, str. 9.

Vest o formiranju Organizacionog odbora Dramskog memorijala Petra Rizinča Babe u Руском Крстурју.

1418. Сан летње ноћи / Љ. Б. – Зрењанин, 10. II 1995, XLIV, br. 2231, str. 9.

Vest da су глумци Драмске радионице „Центар” из Зрењанина одиграли премијеру представе „Сан летње ноћи” В. Шекспира, у адаптацији и режији Ивана Клеменца.

1419. Det'om na dobrú noc [Deci za laku noć] / Anna Chrt'ánová. – Hlas l'udu, 11. II 1995, 52, br. 7, str. 22.

Prikaz premijere predstave za decu „Na komšijinom dimnjaku” u izvođenju amatera iz Kisača.

1420. Teatrul – marea mea dragoste [Pozorište – moja velika ljubav] / Costa Roșu. – Libertatea, 11. II 1995, LI, br. 6, str. 11.

Intervju sa Anom Nikulinom Ursulesku.

1421. Megvolt az első bemutató [Prošla je prva premijera] / I. gy. – Magyar Szó, 15. II 1995, LII, br. 37, str. 11.

Prikaz premijere predstave „Tajanstveni veo” Mihalja Verešmartija i Gabora Gergeija, u režiji Roberta Barte i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Bečeja.

1422. Vastaps a javából [Frenetični aplauz] / Varkula Irén. – Magyar Szó, 15. II 1995, LII, br. 37, str. 10.

Razgovor sa Karoljem Fišerom, rediteljem predstave „Igra u mraku” Pitera Šefera u izvođenju KUD-a „Aranj Janoš” iz Srbo-brana.

1423. „Fűk” a Népkörből [„Momci” iz „Nepker-a”] / Baranovszky Edit. – Szabadkai Napló, 16. II 1995, II, br. 7, str. 6.

Laslo Selei Vago, organizator, Peš Lacko, glumac-amater i reditelj Ištvan Sabo iz KUD-a „Nepker” u Subotici, govore o svojoj delatnosti.

1424. Позив уметницима / Д. Б. – Комуна, 16. II 1995, XXXII, br. 1780, str. 5. Vest da ће најбоље представе аматерских позоришних друштава учествовати на зонским смотрима за одрасле (у Сенти), за децу (у Новом Кнежевцу), а за Фестивал малих и експерименталних сцена кандидоваће се у Панчеву.

1425. Szent Geneziusz bűra vitorlát bont [Sveti Genezij ponovo razapinje jedra]. – Magyar Szó, 16. II 1995, LII, br. 38, str. 12.

Molba Društva „Sveti Genezij” školama i obdaništima da pruže pomoć u pripremi predstave „Mačak u čizmama”.

1426. „Сан летње ноћи” као кореодрема / А. Б. – Зрењанин, 17. II 1995, XLIV, br. 2232, str. 11.

Приказ премијере представе „Сан летње ноћи” В. Шекспира, у адаптацији и режији Ивана Клеменца и извођењу Драмске радионице „Центар” из Зрењанина.

1427. Podarilo sa! [Uspelo je!] / J. Pucovsky. – Hlas l'udu, 18. II 1995, 52, br. 8, str. 10.

Beleška o predstavi „Tri vreće krompira” i o premijeri predstave „Uspelo je” Vladimira Hurbana Vladimirova, obe u izvođenju amatera iz Laliča.

1428. Viorica Tăran: două decenii pe scenă [Viorika Caran: dve decenije na sceni] / Vasa Barbu. – Libertatea, 18. II 1995, LI, br. 7, str. 9.

O dvadesetogodišnjem amaterskom radu Viorike Caran iz Uzdina.

1429. Szárnybontogatók [Poletarci] / Kőművesné Nyáry Márta. – Magyar Szó, 21. II 1995, LII, br. 42, str. 8.

Razgovor sa mladim amaterima iz Padeja, gde je nedavno osnovano pozorišno društvo.

1430. Legelsőbb művontokról [Pre svega o sebi] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 23. II 1995, VI, br. 8, str. 21.

Portret Ferencza Berte, amatera iz Руског Sela.

1431. Предвидjena bogata programa [Предвидjen bogat program] / M. Z. – Руске слово, 24. II 1995, LI, br. 8, str. 10.

Чланак о припремама XXVII драмског меморијала Петра Ризнич Бабе у Руском Крстурџу.

1432. Divadelné dni Tomáša Hriješika Maška [Pozorišni dani Tomaša Hriješika Maška] / M. K. – Hlas ľudu, 25. II 1995, 52, br. 9, str. 20.

Najava početka Drugih pozorišnih dana Tomaša Hriješika Maška u Kovačici.

1433. O calcăture tare, o calcăture moale [Један ђврт и један mekan korak] / Nicu Ciobanu. – Libertatea, 25. II 1995, LI, br. 8, str. 13.

Komentar o pripremaма za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1434. Sensibila și originala Monica [Osetљiva i originalna Monika] / Cornel Mata. – Libertatea, 25. II 1995, LI, br. 8, str. 13.

Portret mlade glumice Monike Boldovine.

1435. Veselý a trpký úsmev hercov [Veseo a gorak osmeћ glumaca] / M. K. – Hlas ľudu, 25. II 1995, 52, br. 9, str. 18.

Prikaz premijere predstave „Seks letnje noći“ Vudi Alena, u režiji Jana Čanjija i izvođenju AP VHV iz Kovačice.

1436. Glória, Méri és a többiek [Glorija, Meri i ostali] / Z. I. – Magyar Szó, 1. III 1995, LII, br. 49, str. 10.

Чланак о премијери оперете „Gnezdo zlatne vuge“ Јаноша Erdeljija, u režiji Јожефа Molnara i izvođenju amatera iz Kupusine.

1437. Бачка премијера / Д. Анимовић. – Дневник, 1. III 1995, LIV, br. 17275, str. 12.

Вест да је „Атеље 188“ из Новог Сада, навео премијеру представе „Мрешћење шарана“ Александра Поповића, у режији Вукашина Лазовића, на сцени Новосадског позоришта.

1438. Mindenkinék szerepe van [Svi imaju uloge] / Tóth Lívia. – Napló, 1. III 1995, VI, br. 252, str. 8–9.

Erne Verebeš, član pozorišne grupe Senčanski ansambl, govori o svom radu i planovima.

1439. Аматеризам – део културе / Н. Попов. – Дневник, 2. III 1995, LIV, br. 17276, str. 9.

Извештај са састанка представника Савеза аматера Србије и Војвођанских аматерских друштава одржаног у Сомбору, о стању у аматеризму код нас.

1440. Три фалати [Три комала] / К. – Руске слово, 3. III 1995, LI, br. 9, str. 8.

Вест да КУД „Тарас Шевченко“ из Бурђева припрема представе „Наталка, девојчица која је волела коње“ и „Слуга и његови господари“.

1441. Divadelný víkend [Pozorišni vikend] / j. c. – Hlas ľudu, 4. III 1995, 52, br. 10, str. 11.

Извештај са Других позоришних дана Tomaša Hriješika Maška одржаних у Kovačici.

1442. Munkában a diákszínhátszók [Radi pozorišna grupa u školi] / N. A. – Magyar Szó, 4. III 1995, LII, br. 52, str. 7.

Kratak razgovor sa profesoricom Rožom Nad, rukovodiocem pozorišne grupe daka iz Čantavira, o predstavi „Dobročudni vuk“ Antona Nikolića.

1443. Permamnet in centrul activitatii amatoricesti [Stalno u centru aktivnosti amatera] / E. Greoneanț. – Libertatea, 4. III 1995, LI, br. 9, str. 9.

Portret glumica amatera Trajana Minde Krste iz Nikolinaca.

1444. Pivnica: d'alšia divadelná premiéra [Pivnica: sledeća pozorišna premijera] / a. f. – Hlas ľudu, 4. III 1995, 52, br. 10, str. 10.

Vest da је AP „Janka Čmelika“ iz Pivnica izvelo premijeru predstave „Zec“ J. J. Mjasticnog.

1445. Szabó István száz titka [Sto tajni Ištvana Saboa] / K. M. – Magyar Szó, 4. III 1995, LII, br. 52, str. 7.

Чланак о Ištvanu Sabou, reditelju KUD-a „Nepker“ iz Subotice, povodom jubileja.

1446. Tóbai amatőrök Szajánban [Amateri iz Tobe u Sajanu] / K. Ny. M. – Magyar Szó, 7. III 1995, LII, br. 54, str. 10.

Vest o gostovanju KUD-a „Petefi Šandor“ iz Tobe u Sajanu, sa predstavom „Konac delo krasi“ Edite Ferenci, u režiji Mačása Tota.

1447. Добра „Зла жена“ / Н. Т. – Сремске новине, 8. III 1995, XXXV, br. 1781, str. 8.

Приказ премијере представе „Зла жена“ Ј. Стерије Поповића, у режији Војислава Билановића Била и извођењу КУД „Бранко Радичевић“ из Ердевица.

1448. Bemutatóra készülnek Tóban [Spremaју se za premijeru u Tobij] / Szántó Tivadar. – Bánáti Újság, 9. III 1995, II, br. 10, str. 3.

Najava premijere predstave „Konac delo krasi“ Edite Ferenci, u režiji Mačása Tota i Lasia Santoa, u izvođenju amatera iz Tobe.

1449. Ференц Вегер. – Зрењанин, 10. III 1995, XLIV, br. 2235, str. 10.

Текст поводом смрти Ференца Вегера, глумца аматера из Зрењанина.

1450. Очекујући нове представе / X. J. – Зрењанин, 10. III 1995, XLIV, br. 2235, str. 10.

Осврт на нове представе и гостовања АП „Малач“ из Зрењанина.

1451. Două săptămâni de teatru [Dve nedelje pozorišta] / Vasa Barbu. – Libertatea, 11. III 1995, LI, br. 10, str. 12.

Na sednici Saveta „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ utvrđen je program za ovu godinu sa popisom predstava.

1452. Niculeta Suciur: la Sărcia am îndrăgit teatrul [Nikuleta Suču: u Sutjeski sam zavolela pozorište] / Iancu Murărescu. – Libertatea, 11. III 1995, LI, br. 10, str. 12.

Portret Nikulete Suču, glumice iz Sutjeske.

1453. Petrovec: prehládka sa začne 21. apríla [Petrovac: smotra će početi 21. aprila] / j. c. – Hlas ľudu, 11. III 1995, 52, br. 11, str. 25.

O pripremaма za 26. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1454. Színpadon a Cizmás Kandúr! [Mačak u čizmama na sceni!] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 11. III 1995, LII, br. 58, str. 10.

O radu pozorišnog Društva „Sveti Genezij“ iz Temerina.

1455. Úspešný debut mladého režiséra [Uspešan debi mladog reditelja] / A. Francistyová. – Hlas ľudu, 11. III 1995, 52, br. 11, str. 21.

Prikaz premijere predstave „Zec“ J. J. Mjasticnog, u režiji Janka Kmeča i izvođenju AP „Janko Čmelik“ iz Pivnica.

1456. За праве вредности / Н. Попов. – Дневник, 13. III 1995, LIV, бр. 17287, стр. 9.

Захтев Културно-просветне заједнице Војводине за трансформисање Савеза аматера Војводине у јединствену организацију.

1457. Jubilál a telerini amatőr színtársulat [Jubilée pozorišnih amatera iz Temerina] / N-a. – Magyar Szó, 14. III 1995, LII, бр. 60, стр. 11.

Razgovor sa Peterom Sabom, rediteljem KUD-a „Sirmai Karoli” iz Temerina, o jubileju društva i o budućem radu amatera.

1458. Млади глумци у нашем граду / Б. Живковић. – Комуна, 16. III 1995, XXXII, бр. 1784, стр. 8.

Обавештење о раду и активностима Омладинског драмског студија у Кијини, о коме се брине НШ.

1459. Педесети мај у „Евшеру” / Е. Леринц. – Комуна, 16. III 1995, XXXII, бр. 1784, стр. 5.

Извештај о организовању прославе 50. годишнице КУД „Евшер” из Кијинце.

1460. Плодна сезона / С. К. – Комуна, 16. III 1995, XXXII, бр. 1784, стр. 5.

Осврт на рад КУД из Руског Села, у којем је најуспешнија драмска секција која ради на српском и мабарском језику.

1461. Аматерима с љубављу / Ј. Р. – Панчевац, 17. III 1995, СХХVI, бр. 3560, стр. 4.

Извештај са разговора у Панчеву, о развоју и даљем раду драмског аматеризма у Србији, као и о организовању Фестивала нових театарских форми (раније Фестивал малих и експерименталних сцена Војводине).

1462. Доволоване подјих з историј [Дозивање догађаја из историје] / М. Зазуљак. – Руске слово, 17. III 1995, LI, бр. 11, стр. 8.

Разговор са Буром Патхархајем, аутором и редитељем представе „Равничарске саблазни” у извођењу РНТ „Баба” из Руског Крстура.

1463. Два дедински представи [Две деље представе] / М. Тамаш. – Руске слово, 17. III 1995, LI, бр. 11, стр. 9.

Драмска секција КУД „Карпати” из Врбаса припрема две представе за децу „Зубоболан лав” Ервина Лазара и „Карољ Кватакуба” Васиља Левицког.

1464. Rozkoše vel'kej noci [Uskršnje strasti] / E. Š. – Hlas l'udu, 18. III 1995, 52, бр. 12, стр. 10.

Prikaz premijere predstave „Uskršnje strasti” Žana Pojreta u izvođenju amatera iz Kisača.

1465. Silbaš: host'ovali Pivničani [Silbaš: gostovali Pivničani] / J. D. – Hlas l'udu, 18. III 1995, 52, бр. 12, стр. 8.

Vest o gostovanju amatera iz Pivnice u Silbašu sa predstavama „Pokondirena tikva” i „Radovan III”.

1466. Смотра драмског стваралаштва. – Сремске новине, 22. III 1995, XXXV, бр. 1783, стр. 9.

Вест да ће се Општинска смотра аматерског драмског стваралаштва одржати у Позоришту „Добрица Милутиновић” у Сремској Митровици.

1467. Edződik a színészgárda [Ansaml u jačanju] / Pribilla Mátyás. – Magyar Szó, 24. III 1995, LII, бр. 69, стр. 11.

Katalin Litvai Ripli govori o radu KUD-a „Nemet Laslo” iz Svetozara Miletića.

1468. Ибзенове – Авети. – Панчевац, 24. III 1995, СХХVI, бр. 3561, стр. 4.

Најава представе „Авети” Хенрика Ибзена, у режији Павла Лазина и извођењу Атељеа 212, на сцени Центра за културу у Панчеву.

1469. Приближује се премијера [Приближава се премијера] / М. Шанта. – Руске слово, 24. III 1995, LI, бр. 12, стр. 9.

Чланак о припремама премијере представе „Светислав и Милева” Милоша Николића, у режији Буре Маханја и извођењу КУД „Жетва” из Кушуре.

1470. Словачка драмска представа. – Панчевац, 24. III 1995, СХХVI, бр. 3561, стр. 4.

Вест да је КУД „Бетван” из Војловце извело премијеру представе „Јошко Пучић и његова каријера” Ивана Стодоле, у режији Зорана Ротара.

1471. Шикки задовољни [Сви су задовољни] / Г. Корпаш. – Руске слово, 24. III 1995, LI, бр. 12, стр. 9.

Кратак приказ представе „Наташка, девојчица која је волела коње” Б. Патхархаја, у режији Јакима Чапка и извођењу драмске секције КУД „Тарас Шевченко” из Бурбева.

1472. Actoria la braț cu medicina [Gluma pod ruku sa medicinom] / Vasa Barbu. – Libertatea, 25. III 1995, LI, бр. 12, стр. 13.

Portret Laurete Onciu-Ecovoiu iz Uzđina.

1473. Brokovicou na muža [Sačmaricom na muža] / Ján Struhár. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, бр. 13, стр. 15.

Prikaz predstave „Sačmaricom na muža” Štefana Kršnaka u izvođenju amatera iz Erdevika.

1474. Дела домаћих аутора / М. Сугум. – Дневник, 25. III 1995, LIV, бр. 17299, стр. 10.

Вест да ће се у Пивницама одржати фестивал драмских инсценирања дела домаћих аутора „Дидла 95”.

1475. Druhá smrt' Jany z Arcu [Druga smrt Jane iz Arca] / Viera Tomanová. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, бр. 13, стр. 15.

Prikaz premijere predstave „Druga smrt Jane iz Arca” u izvođenju amatera iz Boljevaca.

1476. Premiéra na Jozefa [Premijera na dan Jozefa] / A. B. – Hlas l'udu, 25. III 1995, бр. 13, стр. 15.

Prikaz premijere predstave „Joško Pučik i njegova karijera” Ivana Stodole u izvođenju amatera iz Vojlovice.

1477. Prihlásky zaslat' do 15. apríla [Prijava poslata do 15. aprila] / J. Záborský. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, бр. 13, стр. 16.

O pripremanima dečje pozorišne smotre „3 puta D” u Staroj Pazovi.

1478. Profi módra [Kao profesionalci] / Pribilla Mátyás. – Magyar Szó, 25. III 1995, LII, бр. 70, стр. 10.

Kratak prikaz predstave „Burma u džepu” Mikloša Tota, u režiji Bele Turpinskog i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Sombora.

1479. Statky-zmätky aj nad'alej oduševňujú [Imanje – problemi i dalje oduševljavaju] j.

d. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, br. 13, str. 15.

Tekst o predstavi „Imanje – problemi“ sa kojom je AP VHV iz Bačkog Petrovca gostovalo u Slovačkoj.

1480. Štartovala pivnická DIDA '95 [Startovala je pivnička DIDA '95] / a. f. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, br. 13, str. 16.

Tekst o Prvom festivalu dramskih inscenacija dela domaćih autora koji je počeo u Pivnicama.

1481. Teatru din Nicolinți la Intreacerile republicane și internaționale [Pozorište iz Nikolinaca na republičkom i međunarodnom takmičenju] / Pavel Greonean. – Libertatea, 25. III 1995, LI, Satul, III, br. 5, str. 5.

O učešću pozorišne trupe iz Nikolinaca na republičkoj smotri u Prijepolju i Lugožu u Rumuniji.

1482. Teatru din Nicolinți la „Zile...“ [Pozorište iz Nikolinaca na „Danima...“] / E. G. – Libertatea, 25. III 1995, LI, Satul, III, br. 5, str. 4.

Amateri iz Nikolinaca pripremaju za „Pozorišne dane Rumuna u Vojvodini“ dramu „Oksimoron“ S. Basare, u režiji Branislava Guzine.

1483. V každyom prpade pomdet' našim divadlám [U svakom slučaju pomoći našim pozorištima] / Ján Privizer. – Hlas l'udu, 25. III 1995, 52, br. 13, str. 16.

Izveštaj o delatnosti Pozorišnog odbora pri Matici slovačkoj u Jugoslaviji.

1484. Сцена нових идеја / Илија Тушић. – Дневник, 27. III 1995, LIV, бр. 17301, стр. 9.

Приказ премијере представе „Мрешћење шарана“ Александра Поповића, у режији Вукашина Лазовића и извођењу „Атељеа 188“, на сцени Новосадског позоришта.

1485. Хумор за млабу публику / Б. В. – Сомборске новине, 29. III 1995, XXXV, бр. 1784, стр. 7.

Вест да су аматери из Беочина одиграли премијеру представе „Родолупци“ Ј. Стерије Поповића, у режији и адаптацији Милана Бошкова.

1486. A Kutyaszorító huszadszor [„U škripcu“ dvadeseti put] / m. k. – Magyar Szó, 29. III 1995, LI, br. 73, str. 9.

Članak o predstavi „U škripcu“ Mikloša Tota u izvođenju KUD-a „Nepker“ iz Subotice koja će biti izvedena dvadeseti put u Somboru.

1487. A becsesi amatőr színjátszók vendégszereplése [Gostovanje amatera iz Bečeja] / N. a. – Magyar Szó, 31. III 1995, LI, br. 75, str. 3.

Najava gostovanja KUD-a „Petefi Šandor“ iz Bečeja u Temerinu sa predstavom „Tajanstveni veo“ Mihalja Verešmartija.

1488. Gostovanje Somboraca / S. T. – Somborske novine, 31. III 1995, XL, br. 2120, str. 7.

Najava premijere predstave „Burma u džepu“ Mikloša Tota, u režiji Bele Turpinskog i izvođenju KUD „Petefi Šandor“ iz Sombora u Bezdanu.

1489. Színházi napok Bajmokon [Dani pozorišta u Bajmoku] / B. Z. – Magyar Szó, 31. III 1995, LI, br. 75, str. 9.

Razgovor sa Petrom Vujićem, organizatorom KUD-a „Jedinstvo“ iz Bajmoka o Danima pozorišta u Bajmoku.

1490. Умар Янко Павлович [Уиро Јанко Павлович] / Дю. Л. – Руске слово, 31. III 1995, LI, бр. 13, стр. 10.

In memoriam Јанку Павловичу, члану хора и председнику КУД „Барвинок“ у Новом Саду, глумцу-аматеру и оснивачу РТН „Баба“.

1491. Evanghelistii de Alina Mungiu [Evangelisti od Aline Mundu] / P. Gătăianț. – Libertatea, 1. IV 1995, LI, br. 13, str. 12.

Amateri iz Lokava pripremaju za „Pozorišne dane Rumuna u Vojvodini“ predstavu „Evangelisti“ Aline Mundu, u režiji Lavinia Dudića.

1492. Igric / J. Bartoš. – Hlas l'udu, 1. IV 1995, 52, br. 14, str. 8.

Najava prvog broja časopisa slovačkih pozorišnih amatera pod nazivom „Igric“.

1493. La poarta curții miracolelor [Na kapiji čudesnog dvorišta] / C. Mata. – Libertatea, 1. IV 1995, LI, br. 13, str. 12.

Portret glumice amatera Romance Varadcan iz Vršca.

1494. Prima atestare a teatrului din Nicolinți [Prvo pominjanje pozorišta iz Nikolinaca]

/ Mircea Maran. – Libertatea, 1. IV 1995, br. 13, str. 16.

O prvoj predstavi glumaca iz Nikolinaca krajem XIX veka u Alibunaru.

1495. Vel'a št'astia, DIDA [Puno sreće, DIDA] / Anna Francistyová. – Hlas l'udu, 1. IV 1995, 52, br. 14, str. 8.

Prikaz Prvog festivala dramskih inscenacija dela domaćih autora održanog u Pivnicama.

1496. Žobrárcke dobrodružstvo [Prosjačka avantura] / Pavel Matúch. – Hlas l'udu, 1. IV 1995, 52, br. 14, str. 9.

Prikaz predstave „Prosjačka avantura“ Jana Soloviča u izvođenju AP VHV iz Kovačice.

1497. Lelkesdés és munka [Zanos i rad] / Nagy Magdolna. – Temerini Újság, 6. IV 1995, I, br. 4, str. 3.

Razgovor sa Peterom Sabom, članom KUD-a „Sirmai Karolj“ iz Temerina, o radu povodom 40. godišnjice.

1498. Őt előadás a KSZV-n [Pet predstava na takmičenju srednjoškolača] / i-P. – Magyar Szó, 7. IV 1995, LI, br. 81, str. 11.

Najava i program Pozorišnog takmičenja srednjoškolača, koje će biti održano u Sentii.

1499. Zašto me ostavi / Lj. G. – Subotičke novine, 7. IV 1995, LI, br. 14, str. 9.

Vest da je Teatar „Trema“ odigrao premijeru predstave „Zašto me ostavi“, prema priči Radovana Volfa, u režiji i po scenariju Steve Bardaka, na Otvorenom univerzitetu u Subotici.

1500. Patru decenii de la debut [Četiri decenije od prvog nastupa] / I. Condan. – Libertatea, 8. IV 1995, LI, br. 14, str. 9.

Portret glumca amatera iz Sutjeske Janku Muraresku.

1501. Petrovec: divadelná premiéra [Petrovac: pozorišna premijera] / j. d. – Hlas l'udu, 8. IV 1995, 52, br. 15, str. 10.

Najava premijere predstave „Rizična trudnoća“ Jana Drgonca i Andreja Ferka u izvođenju AP VHV iz Bačkog Petrovca.

1502. Rekordný počet predstavení [Rekordan broj predstava] / j. d. – Hlas l'udu, 8. IV 1995, 52, br. 15, str. 8.

Vest o broju prijavljenih predstava za 26. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1503. Ifjú színészek vetélkedője [Takmičenje mladih glumaca] / (mukk). – Magyar Szó, 9. IV 1995, LII, br. 83, str. 4.

Članak o pozorišnom takmičenju srednjoškoolaca u Senti i lista nagrađenih.

1504. Ővéké a színház [Pozorište je njihovo] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 11. IV 1995, LII, br. 84, str. 11.

Reditelj Đerd Hernjak ocenjuje Pozorišnu smotru srednjoškoolaca održanu u Senti.

1505. „Aki azt mondja, hogy nem gondolkodott az elmenésen az elmúlt három-négy évben, az hazudik” [„Ako neko tvrdi, da nije mislio na odlazak u protekle tri-četiri godine, taj laže”] / Grajlah Emma. – Napló, 12. IV 1995, VI, br. 258, str. 8–9.

Razgovor sa rediteljem Đerdom Hernjakom o radu mađarskih amatera iz Sente.

1506. Színpályák, pályaszínek [Glumački pozivi] / Mihályovits Klára. – Napló, 12. IV 1995, VI, br. 258, str. 20.

Razgovor sa Belom Kalom, članom žirija Pozorišne smotre srednjoškoolaca, održane u Senti.

1507. Монографија у мају / Е. Леринц. – Комуна, 13. IV 1995, XXXII, бр. 1788, стр. 5.

Разговор са Андрашом Бартом, историчарем, задуженим за израду монографије поводом 50. годишњице КУД „Ебшер” из Кикинде.

1508. A résztvevők a sző [Učesnici imaju reč] / Szabó Palócz Áttila. – Magyar Szó, 13. IV 1995, LII, br. 86, str. 12.

Razgovor sa srednjoškoolcima iz Bečeja, Sente i Subotice, koji su učestvovali na Pozorišnoj smotri srednjoškoolaca u Senti.

1509. Сусрет децје драме / З. У. – Комуна, 13. IV 1995, XXXII, бр. 1788, стр. 5.

Извештај о одржавању 31. сусрета децје драме (северног и средњег Баната) у Новом Кнежевцу и о учесницима.

1510. Чаробњак и професионалац. – Панчевац, 14. IV 1995, CXXXVI, бр. 3564, стр. 6.

Најава представа за децу „Повратак чаробњака” аутора и редитеља Радета Вуковића и „Професионалац” Душана Ковачевића, које ће извести гости из Београда у Центру за културу у Панчеву.

1511. Як пренајсит добре -- [Како пронаћи добро --] / Лю. Рамач. – Руске слово, 14. IV 1995, LI, бр. 15, стр. 8.

Разговор са Владимиром Кочишем, редитељем представе „Игра” Александра Мародича у извођењу драмске секције КУД „Барвинок” и РИТ „Баба” сцене из Новог Сада.

1512. Шекспирова сповибења / Љ. Р. – Панчевац, 14. IV 1995, CXXXVI, бр. 3564, стр. 4.

Најава представе „Сан летње ноћи” В. Шекспира, у режији Ивана Клеменца и извођењу Драмске радионице „Центар” из Зрењанина.

1513. Заљубљени у глуму. – Панчевац, 14. IV 1995, CXXXVI, бр. 3564, стр. 4.

Најава премијере представе „Гусарско благо” Марије Кларе Мањало, у режији Лазара Драгичевића и извођењу Децје сцене Атељеа младих у Панчеву.

1514. Су форте proprii [Сопственим снагама] / Е. Греончаг. – Libertatea, 15. IV 1995, br. 15, str. 8.

О припремама аматера из Николинаца за овогодишњу смотру „Позоришни дани Румуна у Војводини”.

1515. Dve divadlá [Dva pozorišta] / J. P-ský. – Hlas l'udu, 15. IV 1995, 52, br. 16, str. 12.

Vest o gostovanju amatera iz Lalića u Lugu sa predstavom „Uspeli smo da iznenadimo našu macu”, i amatera iz Luga u Laliću sa predstavom „Cipelari i davo” i „Ograde ne treba graditi”.

1516. Dve premiéry, jedna repriza [Dve premijere, jedna repriza] / M. Kotvářová. – Hlas l'udu, 15. IV 1995, 52, br. 16, str. 12.

Beleške o radu AP VHV iz Kovačice koje je izvelo dve premijere predstave „Kako skuvati čorbu” i „Instrukcije”, i obnovljenu predstavu „Prosjakačka avantura”.

1517. Kto zabil Linu Sommerovú?! [Ko je ubio Linu Somer?!] / M. Prebudila. – Hlas l'udu, 15. IV 1995, 52, br. 16, str. 11.

Prikaz premijere predstave „Ko je ubio Linu Somer?” Františka Frida, u režiji Aleksandra Bakos i izvođenju AP VHV iz Stare Pazove.

1518. Molière își așteaptă premiera [Molijer čeka premijeru] / Vasa Barbu. – Libertatea, 15. IV 1995, LI, br. 15, str. 8.

Pozorište iz Uzđina se intenzivno priprema za „Pozorišne dane Rumuna u Voјvodini”.

1519. Páčivý Rizikovo tehotný [Dopadljiva Rizična trudnoća] / A. F. – Hlas l'udu, 15. IV 1995, 52, br. 16, str. 11.

Prikaz premijere predstave „Rizična trudnoća” Jana Drgonca i Andreja Ferka u izvođenju AP VHV iz Bačkog Petrovca.

1520. Startul la 30 aprilie [Start 30. aprila] / Vasa Barbu. – Libertatea, 15. IV 1995, LI, br. 15, str. 8.

Usvojen program Smotre „Pozorišni dani Rumuna u Voјvodini”.

1521. Șansa pre mládých l'udí [Šansa za mlade ljude] / Ján Dorča. – Hlas l'udu, 15. IV 1995, 52, br. 16, Obzory, XII, br. 4, str. 7.

Članak o AP VHV iz Bačkog Petrovca povodom 130. godišnjice, pročitan na sednici Susreta vojvodanskih Slovaka.

1522. Teatrul : pasiunea mea [Pozorište : moja strast] / Costa Roșu. – Libertatea, 15. IV 1995, LI, br. 15, str. 11.

Intervju sa rediteljem Julijanom Ursuleskuom.

1523. Четири премијере / М. Митровић. – Дневник, 18. IV 1995, LIV, бр. 17323, стр. 12.

Реч Лазара Пајтића, управника Камерне сцене „Мирослав Антић” из Сенте, чији ће ансамбл играти премијеру представе „Ујка Вања” А. П. Чехова, у режији Тибора Вајде.

1524. Данас се отвара смотра / З. Г. С. – Сремске новине, 19. IV 1995, XXXV, бр. 1787, стр. 4.

Најава 23. смотре децјег драмског стваралаштва Срема у Инђији.

1525. Az elvárások alatt [Ispod ođekivanog] / spray. – Kultúrnapló, 19. IV 1995, II, br. 14, str. VI–VII.

Razgovor sa nagrađenim učesnicima Pozorišne smotre srednjoškoolaca održane u Senti.

1526. Мајстори драме / А. Б. – Политика експрес, 19. IV 1995, XXXII, бр. 11164, стр. 13.

Вест да ће се у Инђији одржати 23. смотра децјег драмског стваралаштва Срема.

1527. Színházat játszottak [Igrali su se pozorišta] / Kerkity Olga. – Szabad Hét Nap, 20. IV 1995, II, br. 16, str. 57.

Kratak pregled predstava na Pozorišnom takmičenju srednjoškola u Senti.

1528. Будзе то красне бависко [Биће то лепа игра] / М. Зазуляк. – Руске слово, 21. IV 1995, LI, br. 16, стр. 8.

Речи Кееније Бобанец, редитеља представе „Наталка тражи Доњу“ В. Папхарханја у извођењу дечје групе РНТ „Баба“ из Руског Крстура.

1529. Iskolás színhátszók versenye [Takmičenje daka glumaca] / N. A. – Magyar Szó, 21. IV 1995, LII, br. 92, str. 9.

Najava rejonske smotre đaka-glumaca u Čantaviru.

1530. „Legyen az amatőr színhátszás pártoló nézője!” [„Budite veran gledalac amatera!”] / Kókai Péter. – Magyar Szó, 21. IV 1995, LII, br. 92, str. 11.

Članak o organizovanju I smotre mađarskih amatera u Vojvodini koja će biti održana u Senti.

1531. „Наталка” и на змаганюх [„Наталка” и на такмиченима]. – Руске слово, 21. IV 1995, LI, br. 16, стр. 8.

Вест да је дечја група РНТ „Баба” из Руског Крстура учествовала на Општинској смотри дечјих позоришних група у Крушчињу и на Зонској смотри у Црвенки са представом „Наталка тражи Доњу”.

1532. Нови идеји и пашиви [Нове идеје и посете] / М. Тамаш. – Руске слово, 21. IV 1995, LI, br. 16, стр. 9.

Текст о гостовању Јанка Ленбера и Јарослава Кобиња, редитеља КУД „Карпати” из Врбаса, у Првом украјинском позоришту за децу и омалдину у Львову.

1533. Aké krásne víťazstvo - - [Kakva lepa pobeda - -] / Anna Legřířová. – Hlas ľudu, 22. IV 1995, 52, br. 17, str. 10.

Prikaz predstave „Mali krvotok” Augustina Kuhara u izvođenju omladinske scene iz Kisača.

1534. „Цврчак” освојно прво место / Р. Гл. – Дневник, 22. IV 1995, LIV, br. 17327, стр. 6.

Вест да је запршена 23. смотра дечјег драмског стваралаштва Срема у Инђији.

1535. Krása divadla, divadlo krásy [Lepota pozorišta, pozorište lepote] / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 22. IV 1995, 52, br. 17, str. 1.

O početku 26. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Bačkom Petrovcu.

1536. Nyomorultak [Bednici] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 22. IV 1995, LII, br. 93, str. 12.

Članak o položaju mađarskog amaterizma u Jugoslaviji.

1537. Storočnica divadelnictva [Stogodišnjica pozorišne delatnosti] / S. Žiak. – Hlas ľudu, 22. IV 1995, 52, br. 17, str. 9.

Premijerom predstave „Gospodin Tomaš” amateri iz Selenče su obeležili stogodišnjicu rada.

1538. De ficcare dată la „Zile” [Svaki put na „Danima”] / Iancu Murărescu. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 2. Portret Dorda Sućua, glumca amatera iz Sutjeske.

1539. Din nou pe scenă [Ponovo na sceni] / Cornel Mata. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 4.

Portret glumice Elene Kožokar iz Uzdina.

1540. Înregistrând mereu succese deosebite [Stalno beležeći izuzetne uspehe] / E. Greoneanț. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 5.

O uspesima amatera iz Nikolinaca i pripremama za ovogodišnju smotru.

1541. La Satu Nou se pregătește „Preșul” de Ion Băieșu [U Novom Selu se priprema „Otirač” od Jona Baješua] / S. Lăzăreanu. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 5.

Pregled dosadašnjeg učešća amatera iz Novog Sela na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini.”

1542. Sărcienții la „Zilele de teatru” [Sutješćani na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”] / Iancu Murărescu. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 2.

Podsećanje na dosadašnje učešće amatera iz Sutjeske na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini.”

1543. Sub semnul valorilor [U znaku vrednosti] / Nicu Ciobanu. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, Scena, str. 1.

Očekivanja autora od ovogodišnje smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini”.

1544. Un autentic om de teatru [Autentična pozorišna ličnost] / Cornel Mata. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, Scena, str. 4.

Portret glumca amatera Jona Omoreanua iz Straže.

1545. Un nume de rezonanță [Zvučno ime] / Cornel Mata. – Libertatea, 22–29. IV 1995, LI, br. 16–17, str. 13.

Portret glumca amatera Mirče Omorana iz Straže.

1546. Az amatőr színhátszás létszükséglet [Amaterska gluma kao osnovna potreba] / Fodor István. – Magyar Szó, 25. IV 1995, LII, br. 95, str. 11.

Kritičar Istvan Nanai i reditelj Pal Lendel iz Budimpešte govore o mađarskom amaterizmu u Vojvodini povodom I smotre vojvodanskih amatera u Senti.

1547. Köntőrfalazás nélküli véleményre van szükség [Potrebno nam je mišljenje bez okolišanja] / Kömővesné Nyári Márta. – Magyar Szó, 26. IV 1995, LII, br. 96, str. 10.

Razgovor sa Tiborom Labadijem, članom KUD-a „Adi Endre” iz Kikinde, o planovima amatera povodom učešća na I smotri vojvodanskih mađarskih amatera u Senti.

1548. Otkrivanje puteva u umetnosti / Ž. G. Stefanoviћ. – Sremske novine, 26. IV 1995, XXXV, br. 1788, str. 1.

Spisak nagrađenih na 23. smotri dječjeg dramskog stvaralaštva Srema u Inđiји.

1549. Bajmök ünnepe [Praznik Bajmoka] / (szűzner). – Szabadkai Napló, 27. IV 1995, II, br. 17, str. 5.

Razgovor sa Petrom Vujićem, organizatorom Pozorišnih dana odražanih u Bajmoku.

1550. A fiatalok színháza [Pozornica mladih] / Kovács Jolánka. – Bánáti Újság, 27. IV 1995, II, br. 17, str. 2.

Pregled rada amaterske pozorišne grupe „Sveti Janoš” iz Mužlje.

1551. Műkedvelők [Amateri] / (d. k.). – Szabad Hét Nap, 27. IV 1995, II, br. 17, str. 9.

Izveštaj o I smotri mađarskih amaterskih pozorišta Vojvodine koja je održana u Senti.

1552. A színházi szász hagyományának érdeké-
ben [U interesu pozorišnih tradicija] / K. P.
– Tisza mente, 27. IV 1995, II, br. 17, str. 2.

Sumiranje rezultata I smotre mađarskih
amaterskih pozorišta Vojvodine održane u
Senti.

1553. Előadások mindenkinek [Predstave za
svakog] / B. Z. – Magyar Szó, 28. IV 1995,
LII, br. 98, str. 9.

Najava i program smotre Dani pozorišta u
Bajmoku.

1554. Меморијал у јунио [Меморијал у
јулу] / М. Зазуљак. – Руске слово, 28. IV
1995, LI, бр. 17, стр. 10.

Чланак о предстојећем XXVII драм-
ском меморијалу Петра Ризнич Бабе у
Руском Крутуру.

1555. Predstava „Pahuljica II” u Mlekoteci.
– Subotičke novine, 28. IV 1995, LI, br. 17,
str. 2.

Najava predstave „Pahuljica II” u izvođenju
Teatra „Trema”, u subotičkoj „Mlekoteci”.

1556. Приказана удатна забава [Прика-
зана успешна забава] / Микола Шапта.
– Руске слово, 28. VI 1995, LI, бр. 17,
стр. 11.

Приказ премијере представе „Свети-
слав и Милева” Милоша Николића, у
режији Буре Маканија у извођењу КУД
„Жетва” из Куцуре.

1557. Čo sa skrýva za kvantitou? [Šta se
krije iza kvantiteta?] / A. Francistyová. –
Hlas ľudu, 1. V 1995, 52, br. 18–19, str. 16–
17.

Hronika 26. smotre slovačkih amaterskih
pozorišta Vojvodine.

1558. Divadelný pôst za nami? [Da li je
pozorišni post iza nas?] / M. Týrová. – Hlas
ľudu, 1. V 1995, 52, br. 18–19, str. 19.

Kratak prikaz premijere predstave „Iz
dužnosti” Jana Čajaka u izvođenju amatera
iz Bačke Palanke.

1559. Pazovčania v Beočinu [Pazovčani u
Beočinu] / P. Lenfk. – Hlas ľudu, 1. V 1995,
52, br. 18–19, str. 23.

Izveštaj sa Smotre amaterskih pozorišta
Srema održane u Beočinu.

1560. Zbornik a Igric [Zbornik i Igric] / j. c.
– Hlas ľudu, 1. V 1995, 52, br. 18–19, str.
16.

Vest da su u okviru 26. smotre slovačkih
amaterskih pozorišta Vojvodine prikazani
zbornik „125 godina amaterskog pozorišta
Slova u Jugoslaviji” i prvi broj pozorišnog
časopisa „Igric”.

1561. Беоцинци најуспешнији / Б. В. –
Сремске новине, 3. V 1995, XXXV, бр.
1789, стр. 6.

Списак награђених на 23. смотри драм-
ских стваралаца Срема у Беоцину.

1562. Глумци из забавишта / С. Б. –
Сремске новине, 3. V 1995, XXXV, бр.
1789, стр. 9.

Најава 23. смотре драмског ствара-
лаштва деце предшколског узраста
Срема, која ће се одржати у Сремској
Митровици.

1563. Kisorosziak a vendégszereplések tü-
krében [Gostovanja amatera iz Ruskog Sela]
/ Ny. M. – Magyar Szó, 4. V 1995, LII, br.
100, str. 10.

Kratak intervju sa Ferencom Bertom, orga-
nizatorom KUD-a „Bratstvo-jedinstvo”, iz
Ruskog Sela.

1564. Lehet ebből színházi fesztivál [Od
ovoga može postati pozorišni festival] / -ri. –
Tisza mente, 4. V 1995, II, br. 18, str. 3.

Članak o festivalu vojvodanskih mađarskih
amaterskih reditelja u Senti.

1565. Mindaz, ami a gyermekek számára
készült [Sve, što je pripremljeno za decu] / I.
gy. – Magyar Szó, 5. V 1995, LII, br. 102, str.
11.

Razgovor sa Ljubomirom Pantovićem, orga-
nizatorom Majskih igara u Bečuju o spon-
zorima festivala.

1566. Színházi napok [Dani pozorišta] / B. –
Magyar Szó, 5. V 1995, LII, br. 102, str. 9.

Najava predstave i kabarea u izvođenju
KUD-a „Jedinstvo” iz Bajmoka u okviru
amaterskog festivala „Dani pozorišta”.

1567. Az akarat mozgat mindent [Volja
pokreće sve] / B. Z. – Magyar Szó, 6. V
1995, LII, br. 103, str. 10.

Razgovor sa Šandorom Đerfijem, rukovo-
diocem KUD-a „Petefi Šandor” iz Sombora.

1568. S-a ridicat cortina „Zitelor '95” [Po-
dignuta zavesa „Dana '95”] / Vasa Barbu. –
Libertatea, 6. V 1995, LI, br. 18, str. 7.

Amateri iz Uzina otvorili ovogodišnje „Po-
zorišne dane Rumuna u Vojvodini”.

1569. Színházi napok [Dani pozorišta] / B.
Z. – Magyar Szó, 6. V 1995, LII, br. 103, str.
7.

Program amaterskog festivala „Dani pozo-
rišta” u Bajmoku.

1570. Újból elindultunk [Ponovo smo kre-
nuli] / P. I. – Magyar Szó, 6. V 1995, LII, br.
103, str. 10.

Robert Peter, organizator KUD-a „Petefi
Šandor” iz Malog Idoša govori o ciljevima
amatera.

1571. „Ујка Вања” отвара смотри / М.
Митровић. – Дневник, 6. V 1995, LIV,
бр. 17338, стр. 10.

Најава и списак извођача Смотре ама-
терских позоришних друштава северне
Бачке и северног Баната, која ће се
одржати у Сенти.

1572. Од деце – с љубављу / Ј. З. –
Сремске новине, 10. V 1995, XXXV, бр.
1790, стр. 3.

Најбоља представа 23. смотре драмског
стваралаштва деце предшколског узра-
ста Срема је представа „Плесна хаљина
жутог маслачка” Сунчане Шкрињарић,
у извођењу „Полетарца” из Нове
Пазове.

1573. Őt szerb és őt magyar előadás [Pet
predstava na srpskom, i pet na mađarskom
jeziku] / i-P. – Magyar Szó, 10. V 1995, LII,
br. 106, str. 11.

Program i najava VI rejonske smotre ama-
tera severne Bačke i severnog Banata koja
se održava u Senti.

1574. Успех драмских аматера. – Срем-
ске новине, 10. V 1995, XXXV, бр. 1790,
стр. 10.

Vest da su se na Smotri драмских ства-
ралаца Срема у Беоцину, аматери КУД
из Ердевика са представом „Сачмари-
ном на мужа”, квалификовали за
учешће на ФЕДРАС-у.

1575. Јубиларни програм / Е. Ј. – Кому-
на, 11. V 1995, XXXII, бр. 1792, стр. 5.

Вест да ће, поводом прославе 50. годишњице постојања КУД „Ебнер“ из Книжиде, пре главне свечаности, аматери из Сенте играти представу „Таито“ Славомира Мрожека.

1576. Млади о нашеј прошлости [Млади о нашој прошлости] / Ол. Папуга – Руске слово, 12. V 1995, LI, бр. 18–19, стр. 8.

Речи Славка Романа Рогдоа, редитеља представе „Боемска рапсодија“ са којом ће омладинска сцена из Руског Крстура учествовати на Драмском меморијалу.

1577. По меморијал – већей наступи [После Меморијала – више наступа] / М. Симеулович. – Руске слово, 12. V 1995, LI, бр. 18–19, стр. 8.

Речи Јакима Хардија, редитеља представе „Слуга двају господара“ коју је премијерно извело КУД „Тарас Шевченко“ из Бурбева.

1578. Подстрек младим глумцима / А. Б. – Зрењанин, 12. V 1995, XLIV, бр. 2244, стр. 9.

Вест да је поводом 25. извођења представе „Сал лепе ноћи“ В. Шекспира, у режији Ивана Клеменца и извођењу Драмске радионице „Центар“, у Зрењанин дошла редитељка Ивана Вујић.

1579. Ако dosiahnuť kvalitu? [Kako postići kvalitet?] / Anna Francistyová, Pavel Hansman, Vladimír Dorča, Ján Cicka. – Hlas ľudu, 13. V 1995, 52, br. 20, str. 16–18. Hronika 26. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine sa kratkim prikazom izvedenih predstava.

1580. Сепу одборнеј пороти [Nagrade stručnog žirija]. – Hlas ľudu, 13. V 1995, 52, br. 20, str. 19.

Popis nagrada dodeljenih na 26. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1581. Fascinația luminei de scenă [Začarano scensko svetlo] / Vasa Barbu. – Libertatea, 13. V 1995, LI, br. 19, str. 1.

О smotri „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ povodom završetka.

1582. „Năpasta“ – într-o nouă concepție regizorală [„Nevojla“ u novoj rediteljskoj postavci] / E. Greoneanț. – Libertatea, 13. V 1995, LI, br. 19, str. 8.

Prikaz predstave „Nevojla“ J. L. Karadacea, u režiji Voje Soldatovića i izvođenju amatera iz Seuleša.

1583. O comedie originală [Originalna komedija] / Ion Condan. – Libertatea, 13. V 1995, LI, br. 19, str. 8.

Prikaz predstave „Șansa za zaposlenje“ Liviusa Lapaduta, u režiji Janka Pankarićana i izvođenju amatera iz Sutjeske.

1584. „Omul care a văzut moartea“ [Čovek koji je video smrt] / S. Lăzăreanu. – Libertatea, 13. V 1995, LI, br. 19, str. 8.

Prikaz predstave „Čovek koji je video smrt“ Viktora Eftimiua, u režiji Lucijana Pavela i izvođenju amatera iz Vladimirovca.

1585. Rozhovory o divadelníctve [Razgovor o pozorišnoj delatnosti] / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 13. V 1995, 52, br. 20, str. 19.

Izveštaj sa Okruglog stola o pozorišnoj delatnosti Slovaka u Vojvodini održanog povodom 26. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1586. Лепи дани / В. Јанков. – Дневник, 15. V 1995, LIV, бр. 17348, стр. 8.

Реч Слободана Прерадовића, селектора војвођанског региона о 38. мајским играма у Бечеју.

1587. Mégsem a szelektor dönt(?) [Ipak selektor nije odlučio?] / Kóka Péter. – Magyar Szó, 16. V 1995, LII, br. 111, str. 7.

Обавештење о tome да су на VI рејонској smotri amatera severne Bačke i severnog Banata najuspešniji bili amateri iz Ruskog Sela i Sente.

1588. Најбољи глумац Срема / Б. Вучетић. – Сремске новине, 17. V 1995, XXXV, бр. 1791, стр. 5.

Разговор са Мираном Бошковим, глумцем аматером из Беочина, о представи „Бонинг-бонинг“ Камелотија, чији је он редитељ и извођач.

1589. „Школско позорје '95“ / Силвија Чамбер. – Дневник, 17. V 1995, LIV, бр. 17350, стр. 10.

Вест да је „Школско позорје '95“ отворено представом „Дом Бернарде Албе“ по тексту Ф. Г. Лорке, у режији Вукашина Лазовића и извођењу ансамбла „Атеље 188“.

1590. „Змајевци“ на Мајским играма / С. Б. – Сремске новине, 17. V 1995, XXXV, бр. 1791, стр. 8.

Вест да ће на Мајским играма у Бечеју учествовати драмска секција ОШ „Јован Јовановић Змај“ из Сремске Митровице, са представом „Женидба цврка Примаша“ Владимира Андрића, у режији Јелице Негован.

1591. Egy interjú margójára [Na margini jednog intervjua] / Faragó Árpád. – Magyar Szó, 18. V 1995, LII, br. 113, str. 11.

Интервју са Šandorom Đerfijem, članom KUD-a „Petefi Šandor“ iz Sombora.

1592. „Гала вече“ / Е. Л. – Комуна, 18. V 1995, XXXII, бр. 1793, стр. 1.

Вест да ће се завршном приредбом „Гала вече“ завршити прослава 50. годишњице постојања КУД „Ебнер“ из Книжиде, а биће представљена и монографија овог Друштва „Култура Мабара у Книжици“ Андраша Барата.

1593. A remény (színházi) napjai [(Pozorišni) dani nade] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 18. V 1995, VI, br. 20, str. 18.

Kratak prikaz predstava amatera iz Bajmoka, Srbobrana i Sombora u okviru prve smotre Dani pozorišta.

1594. Атеље – спреман за фестивал. – Пагчевац, 19. V 1995, CXXVI, бр. 3569, стр. 4.

Најава Фестивала нових театарских форми Србије који ће се одржати почетком јула у Панчеву.

1595. Јак препадна „нова“ [Како је пропала „нова“] / Мирон Джулија. – Руске слово, 19. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

Приказ премијере представе „Боемска рапсодија“ аутора и редитеља Славка Романа у извођењу омладинске сцене из Руског Крстура.

1596. О блукачови и непослушности [О луталци и непослушности] / Дју. Винаї. – Руске слово, 19. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

Приказ премијере представе за децу „Игра“ Александра Мародича, у режији Владимира Кочиша и извођењу драмска секције КУД „Барвинок“ и РИТ „Баба“ сцене из Новог Сада.

1597. Скравец бере меру [Кројач узима меру] / Дју. Винаї. – Руске слово, 19. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

РНТ „Баба” – сцена у Новом Саду припрема премијеру представе „Кројач” С. Мрожека, у режији Звонимира Голубовића.

1598. Cadre tinere și promițătoare [Млад и перспективан кадар] / Corneli Mata. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

О представи „Esku” аматера из Страже.

1599. Marele premiu și locul întâi la Uzdin [Uzdinu prvo mesto i velika nagrada] / Vasa Barbu. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 10.

Gostovanjem Državnog pozorišta iz Arada u Uzdinu završeni „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini”.

1600. O surpriză plăcută [Priyatno iznenađenje] / Simcon Lăzăreanu. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 9.

Prikaz predstave „Evangelisti” Aline Mundu, u režiji Lavinia Dudiția i izvođenju pozorišne trupe iz Lokava.

1601. Olyan volt, amilyen [Bilo kako bilo] / Cifra Melinda. – Képes Ifjúság, 20. V 1995, L, бр. 2100–2101, стр. 28.

Izveštaj o Pozorišnoj smotri srednjoškolača održanoj u Senti.

1602. Prinavrătiți kvalități [Povratiti kvalitet] / Katarina Melcogová-Melichová. – Hlas ľudu, 20. V 1995, S2, бр. 21, стр. 8.

Prikaz 26. smotre slovačkih amaterskih pozorišta u Bačkom Petrovcu.

1603. „Regele moare” de Ionescu [„Kralj umire” od Joneska] / Radomir Muncan. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

Prikaz predstave „Kralj umire” E. Joneska, u režiji Virdinije Marine Guzina i izvođenju samostalne trupe „Ionesco” iz Vršca.

1604. Spectacolul gustat de public [Predstava po ukusu publike] / S. Lăzăreanu. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 8.

О представи „Oтирач” Jona Bajcsua, u režiji Ștefana Andreasa Daride i izvođenju amatera iz Novog Sela.

1605. A triumfat teatrul [Pobedilo je pozorište] / Vasa Barbu. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 7.

Komentar autora o „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”.

1606. Un risc asumat [Preuzet rizik] / Veronica Lăzăreanu. – Libertatea, 20. V 1995, LI, бр. 20, стр. 9.

Prikaz predstave „Oksimoron” Svetislava Basare, u režiji Branislava Guzine i izvođenju amatera iz Nikolinaca.

1607. Завршено „Школско позорје” / Б. Х. – Дневник, 20. V 1995, LIV, бр. 17353, стр. 11.

Вест да је на Другој смотри новосадских средњошколских позоришних група „Школско позорје ’95” најбоља представа „Дом Бернарде Албе” Ф. Г. Лорке, у режији Вукашина Лазовића и извођењу „Атељеа 188”.

1608. Elcsattant a pofon [Pukao je šamar] / Varkula Irén. – Magyar Szó, 23. V 1995, LII, бр. 117, стр. 9.

Prikaz predstave „Šamar” u režiji Jožefa Fenjveša i izvođenju Kruga ljubitelja citre iz Novog Sada.

1609. A fiatalabb felváltja az idősebbet [Млади замењују старије] / Lajber György. – Magyar Szó, 23. V 1995, LII, бр. 117, стр. 11.

Članak o Majskim igrama koje se održavaju u Bečeju.

1610. Becse a világ közepé és a gyerekek városa [Вецеј је центар света и деčји град] / I. Gy. – Magyar Szó, 24. V 1995, LII, бр. 118, стр. 16.

Izveštaj o otvaranju Majskih igara u Bečeju.

1611. Вратио се стари сјај / В. Јанков. – Дневник, 25. V 1995, LIV, бр. 17358, стр. 11.

Вест да су свечаним програмом отворене 38. мајске игре у Бечеју.

1612. Богати културни живот [Богат културни живот] / Н. Холошњий. – Руске слово, 26. V 1995, LI, бр. 21, стр. 4.

О културним догађајима у Бурбеву и гостовању аматера из Културе са представом „Светислав и Милева”.

1613. Буду штири предстаји [Биће четири представе] / А. Паланчанин. – Руске слово, 26. V 1995, LI, бр. 21, стр. 11.

У Култи ће се одржати 37. фестивал аматерских позоришта Србије.

1614. „Ивица и Марица”. – Зрењанин, 26. V 1995, XLIV, бр. 2246, стр. 10.

Вест да ће млади луткари Дома младости из Зрењанина играти представу „Ивица и Марица” у режији Шандора Хартига.

1615. Nincs megállás [Bez prestanka] / B. Z. – Magyar Szó, 26. V 1995, LII, бр. 120, стр. 9. Članak o radu glumačke sekcije KUD-a „Jedinstvo” iz Bajmoka.

1616. Очекујемо порозумене [Очекујемо разумевање] / М. Шанга. – Руске слово, 26. V 1995, LI, бр. 21, стр. 12.

Речи Буре Макаија, редитеља представе „Светислав и Милева” коју је КУД „Жетва” из Културе премијерно извело.

1617. Пролеће улепшано позориштем / Љ. Ристановић. – Панчевец, 26. V 1995, CXXVI, бр. 3570, стр. 4.

О репертоару Фестивала нових театарских форми Србије, који ће се одржати у Центру за културу у Панчеву.

1618. Селектор незадовољан / М. III – Политика, 26. V 1995, XCII, бр. 29309, стр. 16.

Најава 24. фестивала нових театарских форми Србије у Панчеву.

1619. Смотра најбољих / С. Б. – Политика, 26. V 1995, XCII, бр. 29309, стр. 16.

Најава 37. фестивала аматерских позоришта Србије који ће се одржати у Алексинцу, Кули, Гњилану и Пријеполу.

1620. Зрадовали ше „Наталки” [Обрадовали се „Наталки”] / Н. Холошњий. – Руске слово, 26. V 1995, LI, бр. 21, стр. 12.

Осврт на представу за децу „Наталка, девојчица која је волела коње” Буре Паптархаија, у режији Јакима Чапка и извођењу КУД „Тарас Шевченко” из Бурбева.

1621. Aj vo Vojlovici divadlo hrávali [I u Vojlovici je bilo pozorište] / Terézia Nedeľcová-Hrašková. – Hlas ľudu, 27. V 1995, S2, бр. 22, Obzor, XII, бр. 5, стр. 6.

Rad objavljen u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji”.

1622. Bácsky Petrovec: úspechy divadelníkov [Bački Petrovac: uspesi pozorišnih amatera] / s. f. – Hlas ľudu, 27. V 1995, S2, бр. 22, стр. 24.

Vest o učesću AP VHV iz Bačkog Petrovca na republičkoj smotri u Prijepolju sa predstavom „Rizična trudnoća“.

1623. Biele Blato: ožilo divadlo [Belo Blato: oživilo pozorište] / m. k., a. j. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, str. 24.

Beleška o radu amatera iz Belog Blata koji su izveli predstavu „Zemlja“ Vladimira Hurbana Vladimirova.

1624. Divadelná činnosť v Bol'ovciach [Pozorišna delatnost u Boljevcima] / Pavel Kukučka. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, Obzory, XII, br. 5, str. 6.

Rad objavljen u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji“.

1625. Divadelné body v Laliti... [Pozorišna slavja u Laliću...] / J. P. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, str. 22.

Vest o pozorišnoj manifestaciji u Laliću.

1626. Divadlo v Selenči: aby sa nezabudlo aspoň to čo teraz vieme [Pozorište u Selenči: da se ne zaboravi bar to što danas znamo] / Karol Burčiar. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, Obzory, XII, br. 5, str. 4.

Odlomak iz rada objavljenog u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji“.

1627. Фестивал аматерских позоришта / Б. Л. – Полтика експрес, 27. V 1995, XXXII, бр. 11199, стр. 13.

Тридесет седми Фестивал аматерских позоришта Србије одржаће се у четири града: Алексинцу, Гњизлагу, Кули и Пријеполју.

1628. Festival divadelných ochotníkov Juhooslávie v Trebinji a účasť slovenských divadiel [Festival pozorišnih amatera Jugoslavije u Trebinju i učesće slovačkih pozorišta] / Sonja Jovanovićová. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, Obzory, XII, br. 5, str. 2.

Odlomak iz rada pod nazivom „Slovačka pozorišta na saveznom, republičkim i pokrajinskim smotrama i festivalima“ objavljen u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji“.

1629. In fața unui jubileu [U susret jednom jubileju] / N. C. – Libertatea, 27. V 1995, LI, br. 21, str. 23.

Podsećanje na desetogodišnjicu emitovanja prve radio drame na rumunskom jeziku.

1630. Na repertoári pätnásť predstavení [Na repertoaru petnaest predstava] / P. Lenfk. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, str. 22.

Najava Treće smotre pozorišnog stvaralaštva za decu „3 puta D“ u Staroj Pazovi.

1631. Nový Sad: Instrukčij v Šafáriku [Novi Sad: Instrukcije u Šafariku] / p. m. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, str. 24.

Najava gostovanja amatera iz Padine u KUD „P. J. Šafarik“ u Novom Sadu sa predstavom „Instrukcije“ E. Joneska.

1632. Oddanosť Tálii [Odanost Taliji] / J. D. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, str. 22.

Izveštaj sa Festivala inscenacija slovačkih autora u Prešovu na kojem su učestvovali i amateri iz Vojvodine.

1633. Remekettek az óvodás szíjatszók [Blistali su glumci iz obdaništa] / I. gy. – Magyar Szó, 27. V 1995, LII, br. 121, str. 10.

Izveštaj o smotri dečjih glumaca u okviru Majskih igara u Bečeju.

1634. Vystúpenia slovenských vojvodinských ochotníckych divadelných súborov na Slovensku [Gostovanja slovačkih vojvodanskih amaterskih pozorišnih društava u Slovačkoj] / L'ubica Bartalská, Michal Babiak. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, Obzory, XII, br. 5, str. 3.

Odlomci iz rada objavljenog u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji“.

1635. Vývoj divadelného ochotníctva v Kysáči : (1908–1994) [Razvoj pozorišnog amaterizma u Kisaču : (1908–1994)] / Michal Gombár. – Hlas l'udu, 27. V 1995, 52, br. 22, Obzory, XII, br. 5, str. 5.

Odlomak iz rada objavljenog u zborniku „125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji“.

1636. Ујединачност представа / В. Јанков. – Дневник, 29. V 1995, LIV, бр. 17362, стр. 8.

Извештај са затварања 38. мајских игара и списак награђених представа и извођача.

1637. „Емигранти“ Славомира Мрожека / М. Р. – Дневник, 30. V 1995, LIV, бр. 17363, стр. 10.

Најава премијере представе „Емигранти“ Славомира Мрожека, у режији Владимира Стојанова и извођењу „Дописног позоришта – камерна сцена“, у једној новосадској месној заједници.

1638. A bácspetróciék diádala [Uspeh amatera iz Bačkog Petrovca] / I. gy. – Magyar Szó, 31. V 1995, LII, br. 124, str. 11.

Sumiranje događaja na Majskim igrama u Bečeju i lista nagradjenih.

1639. Део манифестације / Д. Р. – Кулска комуна, I. VI 1995, XVI, бр. 324, стр. 26.

Најава отварања 37. републичког фестивала аматерских позоришта Србије у Кули и списак учесника.

1640. Életképes a szíjatszázunk [Naši amateri su sposobni za život] / Faragó Árpád. – Családi Kör, I. VI 1995, VI, br. 22, str. 17.

O mađarskim amaterima u Vojvodini.

1641. Нове театарске форме. – Панчевац, 2. V 1995, CXXVI, бр. 3571, стр. 1.

Најава представе „Сап летње ноћи“ В. Шекспира, у извођењу Драмске радионице „Центар“ из Зрењанина, на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву.

1642. Пременило ше дацо? [Да ли се променило непшто?]. – Руске слово, 2. VI 1995, LI, бр. 22, стр. 8.

Приказ премијере представе „Равничарске сабласни“ у режији Буре Папхархаија и извођењу РНТ „Баба“ из Руског Крстура.

1643. Премијера у „Баби“ / З. П. – Дневник, 2. VI 1995, LIV, бр. 17366, стр. 10.

Најава премијере представе „Кројач“ Славомира Мрожека, у адаптацији и режији Звонимира Павловића и извођењу РНТ „Баба“ – сцене у Новом Саду.

1644. Nový Sad: bost'ovali Padinčania [Novi Sad: gostovali Padinčani] / Z. S. – Hlas l'udu, 3. VI 1995, 52, br. 23, str. 10.

Vest o gostovanju amatera iz Padine u KUD „P. J. Šafarik“ sa predstavom „Instrukcije“.

1645. Petrovské deti prvé v Srbsku [Petrovačka deca prva u Srbiji]. – Hlas l'udu, 3. VI 1995, 52, br. 23, str. 9.

Vesti iz AP VHV iz Bačkog Petrovca: 1. dečja scena na Majskim igrama u Bečeju sa

predstavom „Mačkin dom” osvojila prvo mesto; 2. Gostovanje u Beogradu sa predstavom „Jezik gorštaka”.

1646. Реприза „Емиграната” / А. Б. – Дневник, 3. VI 1995, LIV, бр. 17367, стр. 10.

„Дописно позориште – камерна сцена” извешће репризу представе „Емигранти” Славомира Мрожека, у режији Владимира Стојанова, у месној заједници у Новом Саду.

1647. Румљани најбољи / М. Ш. – Политика, 5. VI 1995, ХСП, бр. 29319, стр. 14.

Вест да је у Панчеву завршен 24. фестивал нових театарских форми Србије.

1648. Четири такмичарске представе / Љ. Димитров. – Дневник, 6. VI 1995, LIV, бр. 17370, стр. 12.

Вест да ће 37. фестивал аматерских позоришта Србије у Кули отворити глумач Миленко Павлов.

1649. Најбоља „Касандра” / Н. Т. – Дневник, 6. VI 1995, LIV, бр. 17370, стр. 12.

Најбоља представа на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву је „Касандра је остала жива” у извођењу Градског позоришта из Руме.

1650. Глумац је, глумац је – глумац / А. С. – Дневник, 7. VI 1995, LIV, бр. 17371, стр. 12.

Вест да ће се четврти Фестивал монодраме за децу одржати у оквиру Змајевих дечјих игара у Новом Саду.

1651. Инђији награда за оригиналан текст / З. Г. С. – Српске новине, 7. VI 1995, XXXV, бр. 1794, стр. 10.

Вест да је Ана Вукајловић, професор ОШ „Петар Кочић” из Инђије, добитник награде за оригиналан текст за представу „Кад сањаш бајку”, која је изведена на Републичкој смотри дечјег драмског стваралаштва у Бечеју.

1652. „Муж без педигреа” за почетак. – Српске новине, 7. VI 1995, XXXV, бр. 1794, стр. 11.

Обавештење да су у Батајници почели са радом Павовић, позоришни аматери са Оливером Стојковић на челу и да су играли представу „Муж без педигреа”.

1653. A Szívárványtól a Mesetarisznyáig [Od duge do bajki] / Gyurics Éva. – Magyar Szó, 8. VII 1995, LII, бр. 130, стр. 11.

Razgovor sa Klarom Sliško, organizatorom lutkarske scene KUD-a „Kodalj Zoltan” iz Bačke Topole, o radu amatera.

1654. Три прве награде у Панчеву. – Српске новине, 7. VI 1995, XXXV, бр. 1794, стр. 10.

Вест да је Градско позориште из Руме награђено за најбољу представу на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву.

1655. Жртвовање љубави / С. Кнурски. – Комуна, 8. VI 1995, XXXII, бр. 1796, стр. 5.

Приказ премијере представе „Швабица” по мотивима приповетке Лазе Лазаревића, у режији Драгана Јовића и извођењу Арт театра из Кикинде.

1656. Касандра је остала жива / В. Бокковић. – Панчевац, 9. VI 1995, CXXVI, бр. 3572, стр. 1.

О наградама које су додељене на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву.

1657. Касандра је остала жива / В. Бокковић. – Панчевац, 9. VI 1995, CXXVI, бр. 3572, стр. 5.

Списак награђених представа, позоришта и појединаца, на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву.

1658. Надахнута заједничка игра / Бока Војновић. – Зрењанин, 9. VI 1995, XLIV, бр. 2248, стр. 10.

О успесима Драмске радионице „Центар” из Зрењанина.

1659. Pastierkine deti [Pastirkina deca] / J. P. – Hlas ľudu, 10. VI 1995, 52, бр. 24, стр. 20.

Prikaz predstave „Pastirkina deca” u režiji Miline Heverrove i izvođenju dečje scene iz Kisača.

1660. „Сигридруг” најбољима / Н. П-ј. – Дневник, 10. VI 1995, LIV, бр. 17274, стр. 10.

Списак награђених на 4. фестивалу монодраме за децу, који се одржао у оквиру Змајевих дечјих игара.

1661. Трагања трају / Г. Буквић. – Дневник, 10. VI 1995, LIV, бр. 17374, стр. 13.

Обавештење о награђенима на Фестивалу нових театарских форми у Панчеву.

1662. У знаку глумача / Љ. Димитров. – Дневник, 10. VI 1995, LIV, бр. 17374, стр. 13.

Извештај са 36. републичког фестивала аматерских позоришта Србије у Кули.

1663. Viitoarea organizare – până în octombrie [Будућа организација – до октобра] / Vasa Barbu. – Libertatea, 10. VI 1995, LI, бр. 23, стр. 8.

Na sednici Saveta smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini” odlučeno je da se predloži i sugestije za narednu smotru dostave do oktobra tekuće godine.

1664. Záródky peknej tradície [Zameci lepe tradicije] / P. Lenš. – Hlas ľudu, 10. VI 1995, 52, бр. 24, стр. 19.

Prikaz Treće smotre pozorišnog stvaralaštva za decu „3 puta D” u Staroj Pazovi.

1665. Zilele de teatru „Série nouă” [Pozorišni dani „Nova serija”] / Iulian Ursulescu. – Libertatea, 10. VI 1995, LI, бр. 23, стр. 12.

Kritički osvrt na svaku odigranu predstavu na ovogodišnjim „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”.

1666. Nagrada ansamblu iz Velike Plane / Љ. Димитров. – Дневник, 12. VI 1995, LIV, бр. 17376, стр. 8.

Списак награђених на 37. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули.

1667. Најбоље „Двориште” / С. Б. – Вечерње новости, 12. VI 1995, XLII, бр. 27686, стр. 20.

Вест да је у оквиру Змајевих дечјих игара у Новом Саду одржан Четврти фестивал монодраме за децу.

1668. Смотра аматера / Ј. С. – Вечерње новости, 12. VI 1995, XLII, бр. 27686, стр. 20.

Вест да је у Кули одржан 3. фестивал аматерских позоришта Србије.

1669. Nagrada amaterna iz Velike Plane / М. А. – Политика, 13. VI 1995, ХСП, бр. 29327, стр. 18.

Вест да је у Кули завршен 37. фестивал аматерских позоришта Србије.

1670. Бависко през фаггазию [Игра кроз фаггазију]. – Руске слово, 15. VI 1995, LI, бр. 23–24, стр. 37.

Приказ представа за децу изведених на XXVII драмском меморијалу Петра Ризнич Бабе.

1671. Два сцени – успихи вельо [Две сцене – успеха много] / Олена Папуга. – Руске слово, 15. VI 1995, LI, бр. 23–24, стр. 7.

Чланак о раду РИТ „Баба“, обе сцене, поводом 25. годишњице.

1672. Nagmincnyoic elödadás [Trideset osam predstava] / Góbor Béla. – Temerini Újság, 15. VI 1995, I, бр. 14, стр. 8.

Izveštaj sa sastanka amatera KUD-a „Sirmai Karolj” iz Temerina, na kojem je Peter Sabo podneo izveštaj o radu u prošloj sezoni.

1673. „Пигмалион” у „Ебшегу” / Е. Ј. – Комуна, 15. VI 1995, XXXIII, бр. 1797, стр. 5.

Вест да се премијера представе „Пигмалион” Бернарда Шоа, у режији Тибора Вајле и извођењу КУД „Ебшег” очекује крајем јуна месеца.

1674. Представи у знаку јувиља [Представе у знаку јубилеја]. – Руске слово, 15. VI 1995, LI, бр. 23–24, стр. 36.

Хроника догађаја на XXVII драмском меморијалу Петра Ризнич Бабе и кратак осврт на изведене представе.

1675. Розбавеност и динамика [Разиграност и динамика] / М. Тамаш. – Руске слово, 15. VI 1995, LI, бр. 23–24, стр. 37.

Кратак приказ представе за децу „Зубоболни лав” у извођењу КУД „Карпати” из Врбаса.

1676. Rás in hohote ži voie bună [Dobro raspoloženje i gromoglasan smeh] / Ion Mărgan. – Libertatea, 17. VI 1995, LI, бр. 24, стр. 6.

Osvrt na ovogodišnju smotru „PAN-MONUS” koja je održana u Seclușu.

1677. Вансеријске представе / Ј. Димитров. – Дневник, 20. VI 1995, LIV, бр. 17384, стр. 12.

Најава 37. фестивала аматерских позоришта у Кули.

1678. Врацане на дакелдишнй основи [Враћање на некадашње основе] / М. Зазуљак. – Руске слово, 21. VI 1995, LI, бр. 29, стр. 7.

На састаку Организационог одбора Драмског меморијала Петра Ризнич Бабе анализирали су резултати XXVII меморијала.

1679. A „mindenes” [„Čovek za sve”] / Kiss Mária. – Bánáti Újság, 22. VI 1995, II, бр. 25, стр. 4.

Članak o Ferencu Leparu, članu KUD-a „Edešeg” iz Kikinde.

1680. Аматери са Нушићем / Д. Кеуцман. – Сомборске новине, 23. VI 1995, XL, бр. 2132, стр. 6.

Приказ две једночинке „Власт” и „Светски рат” Б. Нушића, у режији Милојка Топаловића и извођењу Драмске секције КУД „Никола Предојевић” у Сомбору.

1681. Буба у уху, а у Панчеву. – Панчевац, 23. VI 1995, CXXVI, бр. 3574, стр. 4. Вест да је Атеља младих из Панчева играо премијеру представе „Буба у уху” Жоржа Фејдоа, у режији Зорана Ротара.

1682. Bášky Petrovec: divadlo v Prijepolji [Bački Petrovac: pozorište u Prijepolju] / j. d. – Hlas ľudu, 24. VI 1995, 52, бр. 26, стр. 24.

Vest o učešću AP VHV iz Bačkog Petrovca na 37. festivalu amaterskih pozorišta Srbije u Prijepolju sa predstavom „Rizična trudnica”.

1683. Două spectacole la Uzdin [Dve predstave u Uzdinu] / Vasa Barbu. – Libertatea, 24. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 8.

U okviru „Pozorišnih dana Rumuna u Vojvodini” u Uzdinu su na smotri „Dečjih pozorišta” odigrane dve predstave u izvođenju učenika osnovnih škola iz Uzдина i Nikolinaca.

1684. Ďalekú cestičku máš--- [Dalek put te čeka---]. – Hlas ľudu, 24. VI 1995, 52, бр. 26, стр. 7.

Pregled kulturnih događaja u Gložanu i kratak osvrt na izvedene predstave („Prosida” i „So nad zlatom”).

1685. Erdevik: úspešná spolupráca s Kysáčom [Erdevik: uspešna saradnja s Kisačom] /

Ján Struhár. – Hlas ľudu, 24. VI 1995, 52, бр. 26, стр. 24.

Vest o gostovanju amatera iz Kisača u Erdeviku sa predstavom „Uskršnje strasti” i amatera iz Erdevika u Kisaču sa predstavom „Sačmaricom na muža”.

1686. Opinia comună [Zajedničko mišljenje] / Mircea Ardelean. – Libertatea, 24. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 12.

Otvoreno pismo Julijanu Ursuleskuu povodom njegovog komentara predstava na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”.

1687. Padina: divadlo žije a má aj budúcnost’ [Padina: pozorište živi a ima i budućnost] / Z. P. – Hlas ľudu, 24. VI 1995, 52, бр. 26, стр. 24.

Vest o pozorišnom životu u Padini gde su izvedene predstave „Instrukcije” E. Joneska i „Saslušanje” Miroslava Demaka.

1688. Една велька сказка [Једна велика бајка] / Наталиа Зазуљак, Михайло Зазуљак. – Руске слово, 25. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 8.

Кратак приказ представа за децу изведених на XXVII драмском меморијалу Петра Ризнич Бабе.

1689. Коцурин иду напредок [Коцурин иду напред] / Владимир Наљ Ачим. – Руске слово, 25. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 8.

Кратак приказ представе „Светислав и Милева” Милоша Николића коју је КУД „Жетва” из Коцуре извело на Драмском меморијалу.

1690. Пришли и споза граници [Дошли су и иза границе] / М. Зазуљак. – Руске слово, 25. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 9.

О гостујућим представама и позористима на XXVII драмском меморијалу Петра Ризнич Бабе.

1691. Спонзоре Меморијала [Спонзори Меморијала] / М. З. – Руске слово, 25. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 8.

Списак спонзора XXVII драмског меморијала Петра Ризнич Бабе.

1692. Умар Витомир Бодянец [Умро Витомир Бојанец] / Михайло Зазуљак. – Руске слово, 25. VI 1995, LI, бр. 25, стр. 9.

Ip metoĝiam Vitomiru Bobanecu, pozorišnom, muzičkom i prosvetnom radniku iz Ruškog Krsturu.

1693. Gostuju i voĵvoĵanski ansamblu. – Dnevnik, 29. VI 1995, LIV, br. 17393, str. 9.

Vest da ĥe na Treĥem festivalu neprofesionalnih pozorišta u Rumuniji, uĥestvovati i amateri iz Uzđina sa predstavom „Gospodini de Pursoĵak” Molijera i Nikolinaĥa sa predstavom „Oksimoron” Svetislava Basare.

1694. „Pigmalion” u „Ebšeru” / E. L. – Komuna, 29. VI 1995, XXXIV, br. 1799, str. 5.

Naĵava premijere predstave „Pigmalion” Bernarda Šoa, u režiji Tibora Vajde i izvoĵeĵu KUD „Ebšer” iz Kukišce.

1695. Agilni amateri / S. Ž. III. – Zreĵnani, 30. VI 1995, XLIV, br. 2251, str. 10.

Приказ представе „Позајмљени стан” Имреа Бенѥика, у режији Милана Кочаловића и извоĵеĵу КУД „Вељко Лукић Курјак” из Лукићева.

1696. Без попру – гоч хиби! [Без бибера – шта фали!] / Владимир Нађ Ачим. – Руске слово, 30. VI 1995, LI, br. 26, str. 8.

Анализа драме „Боемска рапсолдија” аутора и редитеља Славка Романа Ронда, која је изведена на омладинској сцени у Руском Крстурѹ.

1697. Панѥвѥци заслужују позориште / Драган Јанковић. – Панѥвац, 30. VI 1995, СХХV, br. 3575, str. 2.

Извештај са састанка начелника јужнобанатског округа Синише Батала са директорима културних установа Панѥва, на којем је покренута иницијатива за оснивање позоришта у Панѥву.

1698. Позоришна дружина „Јонеско” је самостална и приватна / Р. Мунћан. – Вршачка кула, 30. VI 1995, ХХ, br. 326, str. 15.

Реаговање Р. Мунћана, председника КУД „Лаћафарул” (бивши „Петру Албу”) на рад овог Друштва.

1699. Премиијера у недељу / Ј. Х. – Зреĵнани, 30. VI 1995, XLIV, br. 2251, str. 10.

Наĵава премијере представе „Само је једна Ана” Марка Камулетија, у режији Золтана Барашђиуша и извоĵеĵу АП „Мадач” из Зреĵнанина.

1700. Швето за деѥци [Празник за децу] / М. Шапта. – Руске слово, 30. VI 1995, LI, br. 26, str. 8.

Приказ Другог сусрета деѥјих позоришних група у Кудури.

1701. Бола 26. PSODV [Bila je 26. smotra slovaĥkih amaterskih pozorišta Vojvodine] / Juraj Bartoš. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 6.

Kratak pregled događaja, broja predstava, uĥesnika, gledalaca i drugih podataka sa 26. smotre slovaĥkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1702. Debutanti pochoduju [Debitanti marširaju] / Viera Tomanová. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 5.

Beleške o radu amatera iz Boljčeva.

1703. Kysáĥania v Tótkomlóši [Kisaĥani u Totkomlošu] / Anna Chrt’ánová, Michal Ħurovka. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 4.

Izveštaj sa gostovanja amatera iz Kisaĥa u Totkomlošu na Drugom festivalu donjozemaljskih Slovaka za decu i omladinu.

1704. Matica podáva ruku [Matica pruža ruku] / Juraj Bartoš. – Vzlet 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 5.

Izveštaj sa Okruglog stola održanog u okviru 26. smotre slovaĥkih amaterskih pozorišta Vojvodine na kojem se govorilo o pozorišnoj delatnosti.

1705. Odborna porota odmenila [Struĥni žiri je nagradio]. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 8–9.

Spisak nagrađenih predstava na 26. smotri slovaĥkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1706. Sex noci svätójskej [Seks letnje noći] / Darina Porubjaková. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 5.

O predstavi „Seks letnje noći” koja је izvedena na 26. smotri slovaĥkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1707. Umenie pre umenie? Nie! [Umetnost radi umetnosti? Ne!] / Zdenka Valentová. – Vzlet, 1995, 26, br. 3–6, mart–juni, str. 7.

Jedno viđenje znaĥaja amaterskog pozorišta.

1708. La Begheĥi „Manáštirea Argeşului [U Begejcima „Manastir u Ardešu”] / I. Condan. – Libertatea, 1. VII 1995, LI, br. 26, str. 8.

U okviru smotre „Deĥe pozorište” u Begejcima је odigrana predstava „Manastir u Ardešu” u dramatizaciji i režiji Olimpiu Baloşa.

1709. O realizare frumoasă [Lepo ostvarenje] / E. Greonean. – Libertatea, 1. VII 1995, LI, br. 26, str. 8.

O aktivnosti pozorišne sekcije pri osnovnoj školi u Nikolincima.

1710. Pregátiri serioase [Ozbiljne pripreme] / E. G. – Libertatea, 1. VII 1995, LI, br. 26, str. 9.

Amateri iz Nikolinaĥa se pripremaju za uĥešce na meĵunarodnom festivalu u Tulci u Rumuniji.

1711. Színházat játszanak [Igraju se pozorišta] / Lajber György. – Magyar Szó, 1. VII 1995, LII, br. 150, str. 10.

Sumiranje ovogodišnjeg rada Pozorišne grupe Osnovne škole „Petefi Šandor” iz Beĥeja.

1712. Színházteremtők Bánátban [Osnivaĥi pozorišta u Banatu] / B. Z. – Magyar Szó, 4. VII 1995, LII, br. 152, str. 11.

Razgovor sa Karoljem Izeleom, sekretarom AP „Madaĥ” iz Zrenjanina, o predstavi „Samo je jedna Ana” Marka Kamuletiја.

1713. Bemutató Muzslyán [Premijera u Mužji] / cz. – Magyar Szó, 6. VII 1995, LII, br. 154, str. 13.

Najava predstave „Ĉelava pevaĥica” Ežena Joneska, u režiji Atile Kovaĥa i izvoĵenju Umetniĥke scene „Siveri Janoš” iz Mušlje.

1714. Црвеначки аматери у Врању / Д. Р. – Кулска комуна, 6. VII 1995, ХVI, br. 325, str. 25.

Vest da се АП „Стеван Сремац” из Црвенке пласирало за Савезни фестивал аматерских позоришта у Врању, са представом „Развојни пут Боре Шнајдера” Александра Поповића, у режији Драгољуба Мутића.

1715. Смена генерација / Д. Р. – Кулска комуна, 6. VII 1995, XVI, бр. 325, стр. 25.

Осврт на догађања и репертоар Републичког фестивала аматерских позоришта Србије у Кули.

1716. Laliit': seminár pre hercov a režisérov [Lalić: seminar za glumce i reditelje] / a. f. – Hlas ľudu, 8. VII 1995, 52, br. 28, str. 21.

Vest da će se u Laliću održati seminar i da će predavač biti Ljuboslav Majera.

1717. Rozhodujúcu úlohu má kvalita [Odlučujuću ulogu ima kvaliteta] / Pavel Lenk. – Hlas ľudu, 8. VII 1995, 51, br. 28, str. 20.

Razgovor sa Aleksandrom Bakom, rediteljem iz Stare Pazove.

1718. Nagybecskerekéi munkanapló [Velikobecskerečki dnevnik] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 13. VI 1995, VI, br. 28, str. 18.

Razgovor sa Karoljem Izeleom, sekretarom AP „Madač” iz Zrenjanina, o radu amatera.

1719. Dobré meno podpísané kvalitou [Dobro ime potpisano kvalitetom] / V. Dorča. – Hlas ľudu, 22. VII 1995, 52, br. 30, str. 17.

Izveštaj o gostovanju AP VHV iz Bačkog Petrovca u Slovačkoj na Matičnom svetskom festivalu slovačke omladine.

1720. Igric / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 22. VII 1995, 52, br. 30, str. 15.

Prikaz prvog broja časopisa slovačkih pozorišnih amatera u Jugoslaviji pod nazivom „Igric”.

1721. Nagrada amaterima iz Nikolinaца. – Dnevnik, 22. VII 1995, LIV, br. 17416, str. 12.

Vest da su amateri iz Nikolinaца osvojili nagradu za igranje jezika i kulture govora na Internacionalnom festivalu neprofesionalnih pozorišta u Румунији.

1722. Színészek a sakkáblán [Glumci na šahovskoj tabli] / Kovács Jolánka. – Magyar Szó, 22. VII 1995, LII, br. 168, str. 10.

Intervju sa asistentom režije, Ferencom Cirokom o premijeri predstave „Čelava pevačica” Ežena Joneska, u režiji Atile Kovača i izvođenju Umetničke scene „Siveri Janoš” iz Mužlje.

1723. Талија се враћа / Миодраг Шашић. – Политика, 23. VII 1995, XCII, бр. 29367, стр. 19.

Чланак о позоришној делатности у Панчеву које нема позориште.

1724. În ce măsură suntem alături de ei [U kojoj meri smo uz njih] / Eufrozina Greoncaș. – Libertatea, 29. VI 1995, LI, br. 30, str. 9.

Komentar povodom završetka smotre „Dečji pozorišni dani”.

1725. О терашнім и будућим репертоаре [О садашњем и будућем репертоару] / М. З. – Руске слово, 4. VIII 1995, LI, бр. 31, стр. 7.

На Управном одбору РНТ „Баба” сцене у Новом Саду говорило се о раду и репертоару.

1726. Szenttamási amatőrök Újvidéken [Amateri iz Srbobrana u Novom Sadu] / Varkula Irén. – Magyar Szó, 4. VIII 1995, LII, br. 179, str. 11.

Razgovor sa Đulom Fehерom i Šandорom Galom, organizatorima KUD-a „Aranj Janoš” iz Srbobrana, o predstavi „Igra u mraku” Pitera Šefera sa kojom su gostovali u Novom Sadu.

1727. Contribuții la regulamentul „Zilelor” [Doprinos pravilima „Dana”] / Vasile Demenescu. – Libertatea, 5. VIII 1995, LI, br. 31, str. 9.

Predlozi autora za poboljšanje ukupne organizacije „Pozorišnih dana Rumuna u Vojvodini”.

1728. Străjenii colindă cu spectacolul [Stražani sa predstavom na turneji] / R. Munčan. – Libertatea, 5. VIII 1995, LI, br. 31, str. 4.

Amateri iz Straže, na turneji po Banatu, izvode predstavu „Esku” sa kojom su učestvovali na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”.

1729. Rendező és színész [Reditelj i glumac] / n. m. – Temerini Újság, 10. VIII 1995, I, br. 22, str. 9.

Portret Karolja Kase, člana KUD-a „Sirmai Karolj” iz Temerina.

1730. Évadelő [Početak sezone] / B. Z. – Magyar Szó, 12. VIII 1995, LII, br. 186, str. 10.

Razgovor sa Klarom Đerfi, članom KUD-a „Petefi Šandor” iz Sombora, o novim planovima.

1731. A Marica grófnő rendezője [Reditelj „Grofice Marice”] / n. m. – Temerini Újság, 17. VIII 1995, I, br. 23, str. 7.

Portret Jožefa Tice, člana KUD-a „Sirmai Karolj” iz Temerina.

1732. Muzslai bábszínház [Lutkarsko pozorište u Mužliji] / Kovács Jolánka. – Bánáti Újság, 17. VIII 1995, II, br. 33, str. 2.

Razgovor sa Zoltanom Košom, članom Lutkarske grupe Umetničke scene „Siveri Janoš” iz Mužlje, o uslovima rada.

1733. Pop festival, deset godina kasnije / Lj. G. – Subotičke novine, 18. VIII 1995, LI, br. 33, str. 9.

Prikaz premijere predstave „Pop festival nakon 10 godina” u režiji Zoltana Forgoa i izvođenju amatera iz Čantavira.

1734. Ismét van színház Csantavéren [Ponovo radi pozorište u Čantaviru] / Földi Sándor. – Magyar Szó, 22. VIII 1995, LII, br. 194, str. 7.

Članak o KUD „Bartok Bela” iz Čantavira koje ponovo radi.

1735. Évadkezdés Bajmokon [Početak sezone u Bajmoku] / b. z. – Magyar Szó, 23. VIII 1995, LII, br. 195, str. 9.

Članak o novostima u KUD-u „Jedinstvo” iz Bajmoka.

1736. Országutak vándorai [Drumski putnici] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 23. VIII 1995, LII, br. 195, str. 11.

Razgovor sa Karoljem Izeleom, sekretarom AP „Madač” iz Zrenjanina, o gostovanjima po banatskim selima.

1737. Bocsnát... Báb-álmom [Oprostite... San lutke] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 25. VIII 1995, LII, br. 197, str. 11.

Razgovor s Kingom Mezei, članom Grupe „Uraim” Kulturnog centra „Turzo Lajoš” iz Sente povodom premijere predstave „San lutke”.

1738. Kvalita, ktorou sme oslavy dekorovali [Kvalitet, kojim smo slavili ulepšali] / V. Dorča. – Hlas ľudu, 26. VIII 1995, 52, br. 35, str. 8.

Na Slovačkim narodnim svečanostima u Bačkom Petrovcu izvedene su i četiri predstave („Tetovirane duše”, „Uskršnje strašti”, „Prosidba” i „Rizična trudnoća”).

1739. Janko Olejar (1928–1994) / D. L. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 144.

In memoriam.

1740. Mikola Skuban (1932–1993) / Đura Laćak. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 141–142.

In memoriam.

1741. 125 [sto dvadcat' päť] rokov ochotníckeho divadla Slovákov v Južoslávii [125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji]. – Nový Sad : Spolok vojvodinských slovakistov, 1995. – 335 str. : ilustr. ; 24 cm.

Zbornik radova.

RAZNO

1742. Aiowini kríci / Dejan Nebrigić. – Su-botičke novine, 9. IX 1994, L, br. 36, str. 9. Vest da će grupa Ajova iz Sente izvesti predstavu „Amnestija” i performans „Idemo u boj!” na 28. BITEF-u.

1743. Az AIOWA a BITEF-en [Ajova na BITEF-u] / -i-P. – Magyar Szó, 15. IX 1994, LI, br. 197, str. 13.

Razgovor sa Đulom Francijem, organizatorom grupe Ajova.

1744. „Кнез Иво од Семберије” / С. Мх. – Дневник, 18. IX 1994, LIII, br. 17116, str. 9.

Vest da ће у Синагоги хор и оркестар МШ „Исидор Бајић” извести оперу „Кнез Иво од Семберије” у којој ће учествовати солисти Опере СНП.

1745. Представа као пут до истине / Радослав Јлазић. – Дневник, 21. IX 1994, LIII, br. 17119, str. 13.

Разговор са Душаном Михаиловићем, театрологом и редитељем, о модерном сценском тумачењу Шекспира.

1746. На пола пута / Драгана Бошковић. – Политика експрес, 24. IX 1994, XXXI, br. 10962, str. 11.

Кратак приказ представе „Амнестија” коју је група Ајова из Сенте извела на БИТЕФ-у.

1747. Ноћна мора / Маша Јеремић. – Политика, 24. IX 1994, XCI, br. 29073, str. 21.

Приказ два пројекта „Амнестија” и „Идемо у бој” које је извела група Ајова из Сенте на БИТЕФ-у.

1748. Плеј Арто / Даријка Николић. – Дневник, 24. IX 1994, LIII, br. 17122, str. 9.

Vest da ће група Ајова из Сенте извести перформансе „Амнестија” и „Идемо у бој” на БИТЕФ-у.

1749. Ajova, svet za sebe / V. P. G. – Borba, 24–25. IX 1994, LXXXII, br. 264–265, str. 13. Na Okruglom stolu BITEF-a govorilo se o grupi Ajova iz Sente.

1750. Autentična pobuna / Milutin Mišić. – Borba, 24–25. IX 1994, LXXXII, br. 264–265, str. 13.

Kratak prikaz predstava „Amnestija” i „Idemo u boj” које је група Ајова из Сенте извела на БИТЕФ-у.

1751. Анђели на штулама / М. Радошевић. – Политика, 28. IX 1994, XCI, br. 29077, str. 21.

Текст о организационим пропустима и малим инцидентима на БИТЕФ-у, а један је доживео и Дејан Пенчић-Пољански, критичар из Новог Сада.

1752. Богат и садржајан програм. – Панчевац, 30. IX 1994, CXXV, br. 3536, str. 1.

Vest da ће у Панчеву бити отворена изложба „50 година послератног позоришног живота у Панчеву”, а у Центру за културу биће изведена монодрама „Још једну игру господине”.

1753. Јубилеј панчевачког позоришта / Р. Станимировић. – Панчевац, 30. IX 1994, CXXV, br. 3536, str. 4.

О организацији и програму манифестације „Педесет година позоришног живота од прве послератне позоришне представе у Панчеву 1944–1994”.

1754. Еуген Вербер (1923–1995) / Рашко В. Јовановић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 2, br. 5–6, септембар–децембар, str. 89–91.

In memoriam.

1755. Банаћанска романа / Зоран Славнић. – Дневник, 9. X 1994, LIII, br. 17137, str. 10.

Приказ књиге „Четири зрењанинске драме” Милана Туторова у издању Градске библиотеке „Жарко Зрењанин”, 1994.

1756. Јелена Трумић – синоним поезије / Љ. Ристановић. – Панчевац, 21. X 1994, CXXV, br. 3539, str. 7.

Портрет Јелене Трумић, пензионисане глумице из Панчева.

1757. Научни симпозијум о позоришту / Р. Станимировић. – Панчевац, 21. X 1994, CXXV, br. 3539, str. 1.

Поводом „50. годишњице прве послератне позоришне представе у Панчеву” биће одржан симпозијум „Војвођанска позоришта 1944–1994”, као и изложба о глумици Милки Марковић, у организацији Позоришног музеја Војводине.

1758. Панчевци и позориште / Зоран Душковић. – Панчевац, 21. X 1994, CXXV, br. 3539, str. 7.

О раду позоришта „Трубач” које је постојало у прошлом веку.

1759. Симпозијум о позоришту / Н. Терек. – Дневник, 25. X 1994, LIII, br. 17153, str. 9.

Најава симпозијума „Војвођанска позоришта 1944–1994”, који се одржава поводом 50. годишњице прве послератне позоришне представе у Панчеву.

1760. Војвођанска позоришта / Н. Терек. – Дневник, 27. X 1994, LIII, br. 17155, str. 10.

Извештај са симпозијума „Војвођанска позоришта 1944–1994”, поводом 50. годишњице прве послератне позоришне представе у Панчеву.

1761. Сцена / Н. Попов. – Дневник, 30. X 1994, LIII, br. 17158, str. 10.

Приказ часописа „Сцена” бр. 3/4, који је посвећен 39. Стеријином позорју.

1762. Балет без позоришта / Свенка Савић. – Позориште 1994/95, LXII, br. 1/2, октобар/новембар 1994, str. 33.

О оснивању алтернативних балетских група у Војводини, као и о дипломи-

раним ученицима Балетске школе у Новом Саду.

1763. Народно позориште у Новом Саду / И. Ф. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 38.
Из старих часописа.

1764. Отон Томанић / Љубица Ристовски. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 26–28.

Прилози за позоришну биографију Отона Томанића.

1765. Пламичак давно угашеног кадила / Александра Хајдичић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 39–40.

Поводом смрти Бранислава Свилоска, Владете Поповића и Предрага Томановића.

1766. Пут позоришног сценографа. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 1/2, октобар/новембар 1994, стр. 25–26.

Портрет позоришног уметника Владимира Ребезова, сценографа.

1767. Indulat (talanul) [Bez gneva] / Kovács Frigyes. – Kultúrnapló, 9. XI 1994, I, бр. 236, стр. VIII.

Članak o odnosu pozorišta i publike.

1768. Отварање Дечје сцене / Д. А. – Дневник, 12. XI 1994, LIII, бр. 17171, стр. 10.

Вест да се отвара Дечја сцена Камерног позоришта музике.

1769. Сезона на длану / И. Туђић. – Дневник, 12. XI 1994, LIII, бр. 17171, стр. 9.

Извештај са разговора о позоришној сезони 1993/94. коју је организовало Уредништво Алманаха позоришта Војводине, у сарадњи са Заједницом професионалних позоришта Војводине и Удружењем позоришних критичара и театролога Војводине.

1770. „Караборбе“ на пештанској сцени / Хранислав Бурић. – Дневник, 13. XI 1994, LIII, бр. 17172, стр. 11.

Први драмски комад са певањем са српском тематиком је представа „Црни Борбе“ Иштвана Балого, која је приказана 1812. године у Пешти, на мађарском језику.

1771. Aiowa – hronologija / D. Nebričić. – Subotičke novine, 25. XI 1994, L, бр. 4, стр. 9.

Извештај о раду групе Ајова од оснивања, 1988. године и о учешћу на Позоришном фестивалу „Ana Frank“ у Будимпешти.

1772. Школа луткарства / Бранка Јајић. – Зрењанин, 2. XII 1994, XLIII, бр. 2221, стр. 5.

Разговор са Шандором Хартигом, који је, поводом 40. годишњице рада, основао Луткарску школу у Дому младости у Зрењанину.

1773. A fűggyöny mögött [Iza zavese] / Faragó András. – Napló, 14. XII 1994, V, бр. 241, стр. 13.

Sećanje na rad Drame na mađarskom jeziku Radio Novog Sada.

1774. Четири столећа опере / В. П. – Зрењанин, 16. XII 1994, XLIII, бр. 2223, стр. 12.

О прослави 400. годишњице настанка прве опере, у Фиренци 1594. Прва српска опера „На језеру“ Јоваа Прајса-Јаворског, изведена је у Зрењанину 1890.

1775. Драмска посвета граду / Зоран Славић. – Зрењанин, 16. XII 1994, XLIII, бр. 2223, стр. 9.

Промоција књиге „Четири зрењанинске драме“ Милана Туторова, на којој су говорили Лука Хајдуковић и Зоран Славић, у Библиотеци „Жарко Зрењанин“ у Зрењанину.

1776. Историја у једној соби / И. Туђић. – Дневник, 18. XII 1994, LIII, бр. 17205, стр. 12.

Разговор са Луком Хајдуковићем, директором Позоришног музеја Војводине, о раду ове установе.

1777. Годишњи концерти Балетске школе / А. П. – Дневник, 21. XII 1994, LIII, бр. 17208, стр. 10.

Вест да ће ученици Балетске школе одржати годишње концерте у СНП.

1778. Ученици на позорници / Н. П.-м. – Дневник, 23. XII 1994, LIII, бр. 17210, стр. 11.

Вест да ће се на сцени СНП одржати концерт ученика Балетске школе.

1779. Позориште и спонзорство. – Дневник, 31. XII 1994, I, 2. и 3. I 1995, LIII, бр. 17218, стр. 13.

Запис о спонзорству позоришне делатности.

1780. Глумац, јулаиста и преводилац / К. Р. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 26–28.

In memoriam Еугену Верберу.

1781. Моје оперске авантуре / Воја Солдатовић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 26–28.

Шест улога Воје Солдатовића, редитеља, у мариборској Опери.

1782. Педесет година позоришног живота у Војводини. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 38.

Извештај са скупа „Педесет година позоришног живота у Војводини“, који је, у организацији Позоришног музеја, одржан у Центру за културу у Палчеву.

1783. Портрети глумаца / Весна Крчмар. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 69.

Приказ књиге „Глумци – велика деца“ Мирослава Мирковића, „Просвета“ и Музеј Позоришне уметности Србије, 1994.

1784. Разговор о репертоару. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 38.

Извештај са разговора о сезони 1993/94. који је организовао Позоришни музеј Војводине.

1785. A régi BITEF új energiái [Nove energije starog BITEF-a] / Dubravka Kležević. – Hid, 1994, LVIII, бр. 12, стр. 879–882.

Članak o grupi Ajova i učesću na BITEF-u.

1786. Зборник о Кости Трифковићу. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 3/4/5, децембар 1994/јануар/фебруар 1995, стр. 69.

Приказ књиге „Јубилеј Косте Трифковића“ (зборник радова), коју су уредили Божидар Ковачек и Васо Милићевић, у издању Позоришног музеја Вој-

водине, а поводом обележавања 150. годишњице Трифковићевог рођења.

1787. A függöny mögött [Íza zavese] / Fagrabó Árpád. – Napló, 4. I 1995, VI, br. 244, str. 13.

Beleške o novom predlogu pozorišnog zakona i o istu „Thália”.

1788. Умро Еуген Вербер. – Дневник, 5. I 1995, LIV, бр. 17220, стр. 12.

На вест о смрти Еугена Вербера, књижевника и преводиоца, који је радио у позоришту у Новом Саду.

1789. Круна доброг имена / М. Живановић. – Дневник, 6. I 1995, LIV, бр. 17221, стр. 12.

In memoriam Еугену Верберу, преводиоцу и драмском уметнику.

1790. Umro Eugen Verber. – Subotičke novine, 6. I 1995, LI, br. 1, str. 3.

На вест о смрти Еугена Вербера, књижевника, преводиоца и драмског уметника.

1791. Miért nincs magyar bábszínház Újvidéken? [Zašto nema lutkarske scene na mađarskom jeziku u Novom Sadu?] / Burány Béla. – Magyar Szó, 8. I 1995, LII, br. 5, str. 11.

Članak o pozorišnom životu u Novom Sadu.

1792. У Помазу основано српско позориште / Властимир Вујић. – Дневник, 10. I 1995, LIV, бр. 17225, стр. 13.

О оснивању и раду Српског позоришта „Јоаким Вујић” у Мађарској, чији ансамбл је и код нас изводио рок оперу „Пастир вукова” Милана Руца.

1793. Egy színház helyet kér [Jedno pozorište traži mesto] / В. Т. – Magyar Szó, 12. I 1995, LII, br. 8, str. 9.

Multimedijalno pozorište „Ogledalo” iz Novog Sada traži sponzora.

1794. Основано Камерно позориште музике „Огледало”. – Политика, 17. I 1995, ХСЦ, бр. 29183, стр. 14.

У Новом Саду је основано Камерно позориште музике „Огледало” које ће имати и дечју сцену „Огледалце”.

1795. Мултимедијалне радионице / С. Чамбер. – Дневник, 19. I 1995, LIV, бр. 17234, стр. 9.

Вест да је основано Камерно позориште музике „Огледало” и у оквиру њега Дечја сцена „Огледалце” Иване Инђин.

1796. Позоришна промишљања Бошка Петровића / Мирослав Радоњић. – Дневник, 25. I 1995, LIV, бр. 17240, стр. 13.

Приказ радова академика Бошка Петровића из области позоришне уметности.

1797. „Кнез Иво од Семберије” / А. Л. – Дневник, 10. II 1995, LIV, бр. 17256, стр. 10.

Најава концерта „Кнез Иво од Семберије” у Карловачкој гимназији, у којем учествују чланови Опере СНП.

1798. Beszélgetés a (szín)játékszóról [Razgovor o pozorišnoj umetnosti] / Arpási Ildikó. – Magyar Szó, 12. II 1995, LII, br. 35, str. 7.

Članak o saradnji pozorišta iz Mađarske i mađarskih pozorišta u dijaspori.

1799. Портрети глумца / Весна Крчмар. – Дневник, 22. II 1995, LIV, бр. 17268, стр. 18.

Приказ књиге „Глумци – велика деца” Милосава Мирковића, у издању „Пролетне” и Музеја позоришне уметности Србије, 1994.

1800. Ремесло режисер [Занат редитеља] / Владимир Нађ-Ачим. – Руске слово, 24. II 1995, LI, br. 8, str. 15.

Članak o rediteljskoj delatnosti.

1801. Алан Форд / Р. Ст. – Панчевац, 10. III 1995, СХХVI, бр. 3559, стр. 7.

Најава представе „Алан Форд” по мотивима истоименог јунака стрипа, у режији Кокана Младеновића и извођењу Театра Т, на сцени Центра за културу у Панчеву.

1802. Kult, glumac, pisac... / Lj. G., J. Š. – Subotičke novine, 17. III 1995, LI, br. 11, str. 1.

Приказ часописа „Rukovet” и којем се говори о глумцу Gezi Коруповићу, о Отопу Томанићу и опери i baletu на subotičkoj sceni od 1951. godine.

1803. Уручене Искре културе / Н. П. – Дневник, 23. III 1995, LIV, бр. 17297, стр. 9.

Вест да је између осталих, Мира Бањац, глумица, добитник награде Искра културе, за драмску уметност, коју додељује КПЗ Војводине.

1804. Уручене „Искре културе” / Н. П. – Дневник, 25. III 1995, LIV, бр. 17299, стр. 10.

Вест да су, између осталих, награду „Искра културе” освојили Мира Бањац, глумица, Золтан Барацијуш, глумац и редитељ у КУД „Јединство” у Бајмоку.

1805. Чудесна моћ театра. – Дневник, 27. III 1995, LIV, бр. 17301, стр. 9.

Реч Умберта Орсинија, редитеља и писца из Венецуеле, поводом Светског дана позоришта.

1806. Трагом отворене метафоре / Илија Тулић. – Дневник, 28. III 1995, LIV, бр. 17302, стр. 9.

Приказ перформанса „Путна торба” према предлошку Беле Хамваша и у извођењу Камерног позоришта музике „Огледало” Иване Инђин и Бориса Ковача.

1807. ---А у театре [---А у позоришту] / Владимир Нађ-Ачим. – Руске слово, 31. III 1995, LI, br. 13, Литературне слово, бр. 3, стр. 16.

Članak o међусобним односима редитеља и глумца.

1808. Балетска школа / Олга Маливук. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 21–22.

Приказ рада Балетске школе у Новом Саду од оснивања школске 1948/49. године до данас.

1809. Балетско такмичење у Новом Саду / Бранка Ракић. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 15–16.

Осврт на Прво југословенско балетско такмичење, одржано у Новом Саду, децембра 1982. године.

1810. Декларација о договору. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, март/април 1995, стр. 16.

Текст декларације потписане у Варни (Бугарска) 1992. године, у коме се говори о оснивању Балканске балетске федерације коју ће водити Бранка

Ракић из Југославије, са седиштем у Новом Саду.

1811. Јубилеј Народног позоришта / Н. Попов. – Дневник, 9. IV 1995, LIV, бр. 17342, стр. 12.

Вест да је у Галерији Матилде српске отворена изложба посвећена јубилеју београдског НП, поводом 125. годишњице постојања. Изложбу су организовали Позоришни музеј Војводине и Музеј позоришне уметности Србије.

1812. Сцена као живот / И. Х. Ковачевић. – Дневник, 10. IV 1995, LIV, бр. 17315, стр. 7.

Разговор са Тибором Вајлом, редитељем, аутором идејног пројекта двогодишњих студија глуме у организацији Савеза драмских уметника Војводине и Радничког универзитета у Новом Саду.

1813. Рок опера о Светом Сави / Нина Попов. – Дневник, 18. IV 1995, LIV, бр. 17323, стр. 12.

Разговор са Драгомиром Дујмовим, аутором либрета за рок оперу „Пастир вукова“, коју изводи Српско позориште „Јоаким Вујић“ из Будимпеште, а гостоваће у Новом Саду.

1814. Врхунски мајстори сцене / Алексеј Арсељев. – Дневник, 20. IV 1995, LIV, бр. 17325, стр. 12.

Фелтон „Руска интелгенција у Војводини“, бр. 15, о доприносу руских уметника развоју опере, балета и позоришта.

1815. Megérnteni a nézőt [Dotaknuti gledaoca] / Marija Gajicki. – Magyar Szó, 4. V 1995, LII, бр. 100, стр. 13.

Интервју са редитељем Љубославом Мајетом о позоришном раду и о плановима.

1816. „125 година Народног позоришта у Београду“ / А. Б. – Дневник, 10. V 1995, LIV, бр. 17343, стр. 10.

Вест да је у организацији Позоришног музеја Војводине и Музеја позоришне уметности Србије у Галерији МС отворена изложба поводом 125. година београдског НП.

1817. Изложба о Народном позоришту / Н. Попов. – Дневник, 11. V 1995, LIV, бр. 17344, стр. 14.

Извештај са отварања изложбе посвећене 125. годишњици постојања београдског НП, у организацији Позоришног музеја Војводине и Музеја позоришне уметности Србије у Галерији МС.

1818. Ez van [Šta je, tu je] / Mihájlovits Klára. – Magyar Szó, 13. V 1995, LII, бр. 109, стр. 10.

Razgovor sa studentima druge godine Akademije umetnosti povodom ispitne predstave „Šta je, tu je“ u režiji Hajnalke Fišer-Varadi.

1819. Фестивал новог театра / С. Чм. – Дневник, 13. V 1995, LIV, бр. 17346, стр. 10.

Вест да ће се у Новом Саду у склопу Новосадског летњег фестивала одржати и Интернационални фестивал новог и алтернативног театра.

1820. Nyári Színházi Esték Palićson [Letnje pozorišne večeri na Paliću] / m. k. – Magyar Szó, 17. V 1995, LII, бр. 112, стр. 9.

Program Letnjih pozorišnih večeri na Paliću.

1821. Алманах позоришта Војводине / Нина Попов. – Дневник, 19. V 1995, LIV, бр. 17352, стр. 9.

Приказ годишњака Позоришног музеја Војводине, бр. 28.

1822. Deset pozorišta, jedanaest predstava / Lj. G. – Subotičke novine, 19. V 1995, LI, бр. 20, стр. 9.

Utvrđen je program Palićkih letnjih pozorišnih večeri, u organizaciji Pozorišta „Kostolanji Deže“.

1823. A vajdasági színháztársáról [Pozorišta u Vojvodini] / Balázs László. – Magyar Szó, 19. V 1995, LII, бр. 114, стр. 9.

Чланак о извођачким могућностима позоришта у Војводини.

1824. Светски дан позоришта. – Позориште, 1994/95, LXII, бр. 6/7, мај/јун 1995, стр. 28.

Међународна порука Умберта Орсинија, редитеља и писца из Венецуеле, поводом Светског дана позоришта.

1825. Кроћење злуће / С. Киурски. – Комуна, 1. VI 1995, XXXII, бр. 1795, стр. 5.

Приказ представе „Укроћена горопад“ В. Шекспира, у режији Владимира Јевтовића и извођењу НП из Београда,

којом су завршене Мајске позоришне вечери у Кукици.

1826. Profik lettek [Postali su profesionalci] / Mihájlovits Klára. – Magyar Szó, 1. VI 1995, LII, бр. 125, стр. 13.

Razgovor sa Editom Tenji, Zoltanom Mezejem i Atilom Madarom, studentima Akademije umetnosti posle polaganja diplomskog ispita, o daljnjim planovima.

1827. Péterváradí várjáték [Igre na Petrovaradinskoj tvrđavi] / (tcs). – Családi Kör, 6. VI 1995, VI, бр. 27, стр. 21.

Приказ опере „Наивна варка“ В. А. Мокарта, у режији Воје Солдатовића, у извођењу студената Академије уметности у оквиру Новосадских летњих игара.

1828. Nyári Színház Palićson [Letnje pozorište na Paliću] / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 8. VI 1995, VI, бр. 23, стр. 18.

Чланак о Летњим позоришним вечерима на Палићу и о учесницима овогодиšnjeg festivala.

1829. Laslu Patakiju nagrada za životno delo. – Subotičke novine, 9. VI 1995, LI, бр. 23, стр. 9.

Vest da je Laslo Pataki dobio nagradu za životno delo na pozorišnom festivalu u gradu Kišvardi

1830. Lélek Budapestről, forma Párizsból... [Duh iz Budimpešte, forma iz Pariza- - -] / Szabó Palócz Attila. – Magyar Szó, 13. VI 1995, LII, бр. 160, стр. 13.

Razgovor sa rediteljem Laslom Hudijem o predstavi „Jeanne d'Arc“ u izvođenju „Mozgó Ház“-a iz Budimpešte povodom učestvovanja na Internacionalnom festivalu alternativnog i novog teatra.

1831. Лето на Твердини [Лето на Тврђави] / М. Дјуња. – Руске слово, 14. VI 1995, LI, бр. 28, стр. 8.

Текст о културном животу у Новом Саду и Новосадском летњем фестивалу у оквиру којег ће бити одржан Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1832. Drámafrásunkról [O dramskim piscima] / Gobby Fehér Gyula. – Thália, 15. VI 1995, I, стр. 4.

Чланак о односу позоришта и драмског писца.

1833. Eldorádó [Eldorado] / Barácius Zoltán. – Thália, 15. VI 1995, I, стр. 4.

Članak o Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

1834. Műsorrend. Fontos tudnivalók [Program. Važno da se zna]. – *Thália*, 15. VI 1995, I, str. 7.

Informacije o programu Letnjih pozorišnih večeri na Paliću.

1835. Jedanaest predstava na otvorenom / Lj. Gogić. – *Subotičke novine*, 16. VI 1995, LI, br. 24, str. 9.

O predstavama koje će biti izvedene na Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

1836. Лето са Талијом / М. Попадич. – *Политика експрес*, 16. VI 1995, XXXII, бр. 11219, стр. 13.

Најава почетка Летњих позоришних вечери на Палићу.

1837. Divadlo v lete [Pozorište leti] / Ján Dorča. – *Hlas ľudu*, 17. VI 1995, 52, br. 25, str. 11.

Jedno razmišljanje o pozorišnoj delatnosti i pozornicama u letnjim mesecima.

1838. Фестивал новог театра / П. С. – *Политика експрес*, 17. VI 1995, XXXI, бр. 11220, стр. 13.

Најава Новосадског летњег фестивала у оквиру којег ће се одржати Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1839. Истраживање театра као уметности / Д. А. – *Дневник*, 17. VI 1995, LIV, бр. 17381, стр. 10.

Извештај са конференције за штампу о одржавању Првог интернационалног фестивала алтернативног и новог театра у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1840. Интернационални театарски фестивал / В. Мићуновић. – *Политика*, 18. VI 1995, XCII, бр. 29332, стр. 17.

У оквиру Новосадског летњег фестивала одржаће се и Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1841. Thalia a lombok alatt [Taliја ispod krošnji] / (-y). – 7 nap, 21. VI 1995, I, br. 10, str. 8.

Članak o Letnjim pozorišnim večerima održanim na Paliću.

1842. És elkezdődött [I počelo je] / L. I. – *Szabadtai Napló*, 22. VI 1995, II, br. 25, str. 1.

Prikaz dve predstave sa Letnjih pozorišnih večeri I „Ribarske svade” Karla Goldonija, u režiji Šandora Bekea i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže” iz Subotice, i „Venčаница” Ferenc Kishonta u izvođenju Pozorišta iz Trgu Mureša.

1843. Megkezdődött a Pálcsi Nyári Színházi Esték [Počele su Letnje pozorišne večeri]. – *Napló*, 22. VI 1995, VI, br. 25, str. 2.

Најава почетка Letnjih pozorišnih večeri na Paliću i pregled programa.

1844. Povratak klasičnog pozorišta / Lj. Gogić. – *Subotičke novine*, 23. VI 1995, LI, br. 25, str. 9.

Na otvaranju paličkih Letnjih pozorišnih večeri, Laslu Patakiju, glumcu i reditelju, uručena je nagrada za životno delo i izvedena je predstava „Ribarske svade” Karla Goldonija, u režiji Šandora Bekea i izvođenju Pozorišta „Kostolanji Deže”.

1845. Моцарт и гости / З. Т. М. – *Вечерње новости*, 24. VI 1995, XLII, бр. 27698, стр. 26.

Новосадски летњи фестивал ће почети опером „Наивна варка” А. В. Моцарта коју су припремили Културни центар Новог Сада и Академија уметности.

1846. Позориште на Петроварадину / В. Мићуновић. – *Политика* 27. VI 1995, XCII, бр. 29341, стр. 16.

У оквиру Новосадског летњег фестивала одржаће се и Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1847. У знаку речи и љубави / П. С. – *Политика експрес*, 27. VI 1995, XXXII, бр. 11230, стр. 13.

Најава Новосадског летњег фестивала који ће почети премијером опере „Наивна варка” В. А. Моцарта.

1848. Komedije, mjuzikli, rok opera / Lj. G. – *Subotičke novine*, 30. VI 1995, LI, br. 26, str. 9.

O repertoaru Paličkih letnjih pozorišnih večeri.

1849. Речима с љубављу / Зоран Берих. – *Борба*, 30. VI 1995, LXXIII, бр. 181, стр. 14.

На Новосадском летњем фестивалу биће изведена опера „Наивна варка” В. А. Моцарта и представа „Хасанагиница” Љубомира Симовића.

1850. Táncdráma és bobózat [Koreodrama i komedija] / b. z. – *Magyar Szó*, 30. VI 1995, LII, br. 149, str. 9.

Program Letnjih pozorišnih večeri na Paliću.

1851. „Принц Растко, монах Сава” / С. Чм. – *Дневник*, 3. VII 1995, LIV, бр. 17397, стр. 11.

Најава представе „Принц Растко – монах Сава” Милована Витезовића, у режији Ненада Бојића и извођењу НП Републике Српске из Бањалуке на Новосадском летњем фестивалу.

1852. Наивна варка / П. Самарџија. – *Политика експрес*, 4. VII 1995, XXXII, бр. 11237, стр. 11.

У оквиру Новосадског летњег фестивала изведена је опера „наивна варка” В. А. Моцарта.

1853. Руси у част награвених / Сл. В. – *Вечерње новости*, 4. VII 1995, XLII, бр. 27708, стр. 20.

У оквиру Новосадског летњег фестивала одржаће се и први Интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1854. Свечано отварање ИНФАНТ-а '95 / С. Чм. – *Дневник*, 5. VII 1995, LIV, бр. 17399, стр. 8.

Представом „Нумерик” Неле Антоновић, у извођењу Театра покрета „Мимарт” из Београда, биће отворен Интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1855. „Доручак на трави” и „Шећерана” / С. Чм. – *Дневник*, 6. VII 1995, LIV, бр. 17400, стр. 10.

Најава разговора за Округлим столом критике о представи „Нумерик” Неле Антоновић, у извођењу Театра покрета „Мимарт” на ИНФАНТ-у.

1856. Духовито и љубко / Марија Адамов. – *Дневник*, 6. VII 1995, LIV, бр. 17400, стр. 12.

Приказ опере „Наивна варка“ В. А. Моцарта, у режији Воје Солдатовића која је изведена у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1857. Palicsi Nyári Színházi Esték [Letnje pozorišne večeri na Paliću] / cz. – Uj Kanizsai Újság, 6. VII 1995, II, br. 15, str. 5.

Članak o organizovanju festivala i prisustvovanju publike iz Kanjiže.

1858. Фестивал у фестивалу / В. Мићуновић. – Политика, 7. VII 1995, ХСП, бр. 29351, стр. 21.

У оквиру Новосадског летњег фестивала отворен је први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1859. „Мушица“ Театра „З“, из Београда / С. Чм. – Дневник, 8. VII 1995, LIV, бр. 17402, стр. 10.

Најава представе „Мушица“ Анбела Беолка Рудантеа, у режији Миленка Заблаћанског и извођењу Театра З из Београда у оквиру ИНФАНТ-а.

1860. Музика и покрет / И. Тудић. – Дневник, 8. VII 1995, LIV, бр. 17402, стр. 12.

Осврт на ток првог разговора за Округлим столом, о представи „Нумерик“ у извођењу Театра покрета „Мимарт“, којем нису присуствовали позоришни критичари.

1861. Први ИНФАНТ / П. Самарија. – Политика експрес, 8. VII 1995, XXXII, бр. 11241, стр. 9.

У оквиру Новосадског летњег фестивала биће одржан и први Интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1862. Трагање за новом поетиком / Даринка Николић. – Дневник, 8. VII 1995, LIV, бр. 17402, стр. 12.

Приказ представа „Доручак на трави“ у извођењу „Истер театра“ из Београда и „Шећерана“ Марка Кошњика Вирапта, у извођењу Института „Егон Марч“ из Љубљане, на ИНФАНТ-у.

1863. Магија покрета / Нина Попов. – Дневник, 9. VII 1995, LIV, бр. 17403, стр. 10.

Интервју са Соњом Вукићевић, балерином, која је отворила први ИНФАНТ на Петроварадинској тврђави.

1864. Митови у десет слика / Даринка Николић. – Дневник, 9. VII 1995, LIV, бр. 17403, стр. 10.

Приказ представе „Тек онако испод облака“ Дарка Митревског и Александра Поповског, у режији Александра Поповског и извођењу Театра мала станица из Скопља, у оквиру ИНФАНТ-а.

1865. „Море, море“ и „Јованка Орлеанка“ / С. Чм. – Дневник, 9. VII 1995, LIV, бр. 17403, стр. 14.

Најава две представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића, у извођењу Позоришта младих и „Јованка Орлеанка“, у режији Ласла Худија и извођењу Покретне куће из Будимпеште, у оквиру ИНФАНТ-а.

1866. Муке по новом театру / И. Тудић. – Дневник, 9. VII 1995, LIV, бр. 17403, стр. 10.

Извештај са „Разговора о новом театру“ који је одржан у оквиру првог ИНФАНТ-а.

1867. Кад „деца“ певају Моцарта / П. Анагности. – Борба, 10. VII 1995, LXXIII, бр. 191, стр. 14.

Приказ премијере опере „Наивна варка“ В. А. Моцарта која је изведена у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1868. Представа „Куга“. – Дневник, 10. VII 1995, LIV, бр. 17404, стр. 11.

Најава представе „Куга“ по роману А. Камеја, у режији Андраша Урбана и извођењу групе Ајова из Сенте и Будимпеште, у оквиру ИНФАНТ-а.

1869. Вид по вид – театар? / Даринка Николић. – Дневник, 10. VII 1995, LIV, бр. 17404, стр. 12.

Приказ представе „Мушица“ Анбела Беолка Рудантеа, у режији Миленка Заблаћанског и извођењу Театра З из Београда, у оквиру ИНФАНТ-а.

1870. Митови и тумачи / Даринка Николић. – Дневник, 11. VII 1995, LIV, бр. 17405, стр. 9.

Приказ две представе „Море, море“ аутора и редитеља Ратка Радивојевића и извођењу Позоришта младих и „Јованка Орлеанка“, у режији Ласла Худија и извођењу Покретне куће из Будимпеште, у оквиру ИНФАНТ-а.

1871. Свечано затварање ИНФАНТ-а '95 / С. Чм. – Дневник, 11. VII 1995, LIV, бр. 17405, стр. 12.

Најава представе у част награбених „Колумбини шал“, у режији Анатолија Јелizarова и извођењу Московског драмског театра „Рубен Симонов“, на ИНФАНТ-у.

1872. Шарм спектра / И. Тудић. – Дневник, 11. VII 1995, LIV, бр. 17405, стр. 9.

Разговор за Округлим столом критике о представама: „Тек онако испод облака“, у режији Александра Поповског и Дарка Митревског и извођењу Театра мала станица из Скопља и „Мушица“, у режији Миленка Заблаћанског и извођењу Театра З из Београда, у оквиру ИНФАНТ-а.

1873. Az IOWA elbárása a legjobb [Ајовина представа је најбоља] / Jódal Kálmán. – Magyar Szó, 12. VII 1995, LII, br. 159, str. 11.

Na INFANT-u nagradu za najbolju predstavu dobila je grupa Ajova (Senta, Budimpešta) za predstavu „Kuga“ radenu po motivima romana Alberta Kamija.

1874. Етида по Артоу / Даринка Николић. – Дневник, 12. VII 1995, LIV, бр. 17406, стр. 12.

Приказ представе „Куга“ по роману Албера Камеја, у режији Андраша Урбана и извођењу групе Ајова из Сенте и Будимпеште, у оквиру ИНФАНТ-а.

1875. Не постојимо да бисмо рушили традицију / Силвија Чамбер. – Дневник, 12. VII 1995, LIV, бр. 17406, стр. 13.

Разговор са Анђелијом Тодоровић, кореографом, о алтернативи и ИНФАНТ-у.

1876. О нама данас / В. Мићуновић. – Политика, 12. VII 1995, ХСП, бр. 29356, стр. 18.

На Петроварадинској тврђави је завршен Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1877. Огледање стваралачког и истраживачког / Фрања Петриновић. – Дневник, 12. VII 1995, LIV, бр. 17406, стр. 12. Интервју са Симоном Грабовцем, уредником Новосадског летњег фестивала и ИНФАНТ-а.

1878. Време наде за нови театар / Илија Тулић. – Дневник, 12. VII 1995, LIV, бр. 17406, стр. 12.

На ИНФАНТ-у за најбољу представу проглашена је „Куга“ по роману А. Кампија, у режији Андриаша Урбана и извођењу групе Ајова из Сенте и Будимпеште.

1879. A kocka (ájra) el van vetve [Kocka je (ponovo) bačena] / Torok Csaba. – Családi Kör, 13. VII 1995, VI, br. 28, str. 19.

Članak o organizovanju INFANT-a na Petrovaradinskoj tvrđavi i kratak prikaz izvedenih predstava.

1880. Театар или живот, питање је - - / Даринка Никодић. – Дневник, 13. VII 1995, LIV, бр. 17407, стр. 12.

Приказ представе „Колумбини пил“, у режији Анатолија Јелизарова и извођењу Московског драмског театра „Рубен Симонов“ на ИНФАНТ-у.

1881. Elvárások nélkül [Bez posebnih očekivanja] / Mihályovits Klára. – Magyar Szó, 16. VII 1995, LII, br. 163, str. 13.

Razgovor sa Đulom Francijem, članom grupe Ajava o osnivanju i radu.

1882. Нови театар – ниоткуда / Сл. В. – Вечерње новости, 17. VII 1995, XLII, бр. 27720, стр. 20.

Разговор са Владимиром Копицлом, селектором првог Интернационалног фестивала алтернативног и новог театра у Новом Саду.

1883. Hangulatélmény [Doživljaj dobrog raspoloženja] / Mihályovits Klára. – Napló, 19. VII 1995, VII, br. 272, str. 19.

Đula Francia, organizator grupe Ajava govori o nagradi, koju su dobili na festivalu INFANT za predstavu rađenu na osnovu Kamijeve „Kuge“.

1884. Позориште и само позориште / Силвија Чамбер. – Дневник, 19. VII 1995, LIV, бр. 17413, стр. 14.

Разговор са Ђулом Францијем, чланом групе Ајова из Сенте.

1885. Gubzagabb szellemi összkép [Bogatiji oršū duhovni utisak]. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 5.

Mišljenje gledalaca o Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

1886. „Salašarsko pozorište“ na letnjoj pozornici / Lj. G. – Subotičke novine, 21. VII 1995, LI, br. 29, str. 5.

Prikaz predstave „Sluga dvaju gospodara“ Karla Goldonija, u izvođenju Salašarskog pozorišta na Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

1887. Színész és fró [Pisac i glumac] / Gobby Fehér Gyula. – Thália, 21. VII 1995, I, br. 1, str. 7.

O potrebi zajedničkog rada glumaca i pisca.

1888. Данас „Беба долази“ / А. Б. – Дневник, 22. VII 1995, LIV, бр. 17416, стр. 11.

Вест да ће у оквиру Шtrand-феста бити приказана представа „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у режији Невене Јанковић и извођењу Позоришта „Весела корњача“.

1889. „Време Удбе“ и шкембијаде / С. Бајић. – Вечерње новости, 22. VII 1995, XLII, бр. 27726, стр. 22.

Најава Шtrand-феста на којем ће бити изведене и представе „Велико братско попање“ З. Шарић и „Мала колиба“ Андре Русена.

1890. Apróó Mishima [Apróó Mišima] / Jódal Kálmán. – Magyar Szó, 25. VII 1995, LII, br. 170, str. 11.

Prikaz performansa na osnovu Mišiminih dela, u izvođenju Vladimira Oreškovića u okviru Novosadskog letnjeg festivala.

1891. Далеко од мита / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 25. VII 1995, XLII, бр. 27727, стр. 18.

Најава представе „Хасанагиница“ Љ. Симовића, у режији Бранислава Мићуновића која ће бити изведена на Новосадском летњем фестивалу.

1892. „Хасанагиница“ на Тврђави / В. Мићуновић. – Политика, 25. VII 1995, XCII, бр. 29369, стр. 16.

Најава представе „Хасанагиница“ Љ. Симовића, у режији Бранислава Мићуновића у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1893. Премијера „Хасанагинице“ / С. Чм. – Дневник, 25. VII 1995, LIV, бр. 17419, стр. 13.

Најава премијере представе „Хасанагиница“ Љубомира Симовића, у режији

Бранислава Мићуновића у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1894. „За прном девојком“ и „Хасанагиница“ / С. Чм. – Дневник, 25. VII 1995, LIV, бр. 17419, стр. 12.

Најава премијере представе „Хасанагиница“ Љубомира Симовића, у режији Бранислава Мићуновића у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1895. О миту и путању / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 26. VII 1995, XLII, 27728, стр. 18.

Текст о Интернационалном фестивалу алтернативног и новог театра у Новом Саду.

1896. Премијера на „Шtrand-фесту“. – Политика експрес, 27. VII 1995, XXXII, бр. 11260, стр. 11.

Најава представе „Велико братско попање“ Звездане Шарић на Шtrand-фесту.

1897. Склад добре глуме / Миодраг Кујунџић. – Политика, 27. VII 1995, XCII, бр. 29371, стр. 14.

Приказ представе „Хасанагиница“ Љ. Симовића, у режији Бранислава Мићуновића, која је изведена у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1898. Balkáni sorsok [Balkanske sudbine] / Jódal Kálmán. – Magyar Szó, 28. VII 1995, LII, br. 173, str. 11.

Prikaz premijere predstave „Hasanaginica“ u adaptaciji Ljubomira Simovića i režiji Branislava Mićunovića izvedene u okviru Novosadskog letnjeg festivala.

1899. Манјер „добре“ представе / Илија Тулић. – Дневник, 28. VII 1995, LIV, бр. 17422, стр. 14.

Приказ премијере представе „Хасанагиница“ Љубомира Симовића, у режији Бранислава Мићуновића, у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1900. Rok opera, muzikl, komedija / Lj. G. – Subotičke novine, 28. VII 1995, LI, br. 30, str. 9.

Najava rok opere „Pastir vukova“ Dragomira Dujmova i Milana Rusa, na muziku Gabora Lendela i Kornelija Kovača, u režiji Milana Rusa i izvođenju Srpskog pozorišta „Joakim Vujić“ iz Budimpešte, na Letnjim pozorišnim večerima na Paliću.

1901. Три премијере за крај. – Борба, 28. VII 1995, LXXIII, бр. 209, стр. 14.

У оквиру Новосадског летњег фестивала биће изведено и сценско-музичко дело „Незаписан сан“ М. Шгаткића, у којем учествује Оксана Влакулин, примабалерина СНП и балет „Предсмртна љубавна песма“ Стевана Дивјаковића.

1902. Програми за децу и одрасле / Г. Ј. – Дневник, 1. VIII 1995, LIV, бр. 17426, стр. 12.

Најава представе „Беба долази“ у извођењу Драгомира Пешића, глумца Позоришта „Весела корњача“ у оквиру Новосадског летњег фестивала.

1903. Игра на песку. – Борба, 2. VIII 1995, LXXIII, бр. 214, стр. 16.

Вест да је на Штраиц-фесту изведена премијера водвиља „Зваћу вас обојицу – драги“ Аидре Русена, у адаптацији Душана Роквића.

1904. По мери града / П. Самарија. – Политика експрес, 2. VIII 1995, XXXII, бр. 11266, стр. 9.

У Новом Саду је завршен Летњи фестивал у оквиру којег је одржан и први Интернационални фестивал алтернативно и новог театра.

1905. Разбуђена енергија / В. Мићуновић. – Политика, 2. VIII 1995, ХСII, бр. 29377, стр. 18.

Разговор са Селмиром Радуловићем, директором новосадског Културног центра који је организатор Новосадског летњег фестивала и у оквиру којег ће се одржати Први интернационални фестивал алтернативног и новог театра.

1906. Egy pástor aki a farkasok szelídtője [Pastir ukrotitelj vukova] / L. I. – Magyar Szó, 4. VIII 1995, LII, бр. 179, стр. 11.

Чланак о рок-опери „Pastir vukova“ у извођењу Српског позоришта „Joakim Vujić“ из Будимпеште, у оквиру Летњих позоришних већери на Палићу.

1907. Монодрама Петра Краља. – Панчевац, 4. VIII 1995, CXXXVI, бр. 3580, стр. 7.

Вест да ће Петар Краљ, глумац, извести монодраму „Живи живот Тола Маној-

ловић“ Моме Димића, на сцени Центра за културу у Панчеву.

1908. Vikend za „letnji raspust“ / Lj. G. – Subotičke novine, 4. VIII 1995, LI, бр. 31, стр. 2.

Најава мјузикла „Zgrabi me!“ Nila Sajmona и Marvina Hamliša, у режиси Ferenca Karcaga и извођењу Позоришта „Letnji raspust“ из Segedina, на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1909. Монодрама – као монотонија. – Панчевац, 11. VIII 1995, CXXVI, бр. 3581, стр. 5.

Приказ монодраме „Живи живот Тола Манојловића“ Моме Димића, у извођењу Петра Краља, на сцени Центра за културу у Панчеву.

1910. Predstavu „drži“ publika / L. Kovačić. – Subotičke novine, 11. VIII 1995, LI, бр. 32, стр. 4.

Razgovor sa Mihajlom Jančikinom, glumcem, osnivačem Muzičkog teatra „Romanasa“, koji je predstavu „Fijaker stari ulicama kruži“ odigrao 50 puta.

1911. Rok opera o Svetom Savi / Lj. G. – Subotičke novine, 11. VIII 1995, LI, бр. 32, стр. 9.

Приказ рок опере „Pastir vukova“ Dragomira Dujmova и Milana Rusa, uz muziku G. Lendela и K. Kovača, у режиси Milana Rusa и извођењу Српског позоришта „Joakim Vujić“ из Будимпеште, на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1912. Sólómpccsenye [Pečenje od sokola] / b. z. – Magyar Szó, 12. VIII 1995, LII, бр. 186, стр. 7.

Најава представе „Pečenje od sokola“ у режиси Atile Vidnjanskog и извођењу Мађарског народног позоришта „Ilješ Đula“ из Брегова у оквиру Летњих позоришних већери на Палићу.

1913. A dögvész közelében [U blizini kuge] / Franyó Zsuzsanna. – Magyar Szó, 17. VIII 1995, LII, бр. 190, стр. 12.

Приказ представе „Pečenje od sokola“ на основу „Dekamerona“ Đ. Bokača, у режиси Atile Vidnjanskog и извођењу Мађарског народног позоришта „Ilješ Đula“ из Брегова на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1914. Edith és Marlene [Edit и Marlena] / b. z. – Magyar Szó, 17. VIII 1995, LII, бр. 190, стр. 9.

Приказ мјузикла „Edit и Marlena“ Eve Pataki, у режиси Mikloša Paraske и извођењу Позоришта „Harag Đerd“ из Satu Marea на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1915. Ezt nézzük meg! [Ovo moramo da pogledamo!]. – Thália, 17. VIII 1995, II, бр. 2, стр. 3.

Најава мјузикла „Edit и Marlena“ Eve Pataki, у режиси Mikloša Paraske а у извођењу Позоришта „Harag Đerd“ из Satu Marea на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1916. A végszó még nem hangzott el [Poslednja reč se još nije čula] / b. z. – Thália, 17. VIII 1995, I, бр. 2, стр. 4.

Razgovor sa Zoltanom Šiflišem о Летњим позоришним већерима на Палићу, о суботичком НП и Позоришту „Kostolanji Deže“.

1917. Vendégeink: a beregszászi társulat [Naši gosti: ansambl iz Beregova]. – Thália, 17. VIII 1995, I, бр. 2, стр. 6.

Kratak članak о Мађарском народном позоришту „Ilješ Đula“ из Брегова, које је учествовало на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1918. Pečenje od sokola / Lj. G. – Subotičke novine, 18. VIII 1995, LI, бр. 33, стр. 9.

Приказ представе „Pečenje od sokola“ prema „Dekameronu“ Đovanija Bokača, у адаптацији и режиси Atile Vidnjanskog и извођењу Мађарског народног позоришта „Ilješ Đula“ из Брегова на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1919. Edit Pfaf – usponi и padovi / Lj. G. – Subotičke novine, 25. VIII 1995, LI, бр. 34, стр. 9.

Приказ представе „Edit и Marlena“ Eve Pataki, у режиси Mikloša Paraske и Ištvana Bešenjija и извођењу Позоришта „Harag Đerd“ из Satu Marea, на Летњим позоришним већерима на Палићу.

1920. Érdemes vállalkozás [Poduhvat vredan pažnje] / Franyó Zsuzsanna. – Magyar Szó, 27. VIII 1995, LII, бр. 199, стр. 13.

Чланак о publici Летњих позоришних већери на Палићу и приказ представе „Edit и Marlena“ у режиси Mikloša Paraske и извођењу Позоришта „Harag Đerd“ из Satu Marea.

1921. Najbolja predstava „Хлебне приче“. – Дневник, 28. VIII 1995, LIV, бр. 17454, стр. 3.

Вест да је на Фестивалу еколошког позоришта за децу за најбољу проглашена представа „Хлебне приче“ Дечје сцене „Огледалце“ Камерног позоришта музике Огледало из Новог Сада.

1922. Elment a nagy nevetiető [Otišao je veliki komičar] / Faragő Árpád. – Magyar Szó, 30. VIII 1995, LII, br. 201, str. 11.

In memoriam Endreu Gerihu, članu Drame u Radio Novom Sadu.

1923. Jakov Salak (1947–1994) / Đ. L. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 145.

In memoriam.

1924. Jovan Antić (1930–1994) / S. Ž. Š. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 147–148.

In memoriam.

1925. Milivoje Mavid Popović (1909–1994) / Jovan Ćirilov. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 149.

In memoriam.

1926. Pavle Bogatinčević (1905–1994) / Ž. P. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 148.

In memoriam.

1927. Petar Govedarović (1928–1993) / Milan Nikolić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 143–144.

In memoriam.

1928. Slobodan Božović (1938–1994) / Ž. R. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 148–149.

In memoriam.

1929. Vojislav Vasja Stanković (1930–1994) / Slobodan Krstić. – Almanah pozorišta Vojvodine 93/94, 1995, 28, str. 146–147.

In memoriam.

registri

REGISTAR POZORIŠTA

- Ajova, Senta 1742, 1746-1750, 1771, 1785, 1868, 1873, 1874, 1878, 1881, 1883, 1884
Akademska pozorište „Promena”, Novi Sad 1157
Amatersko pozorište, Kanjiža 1403
Amatersko pozorište „Janko Čeman”, Pivnice 1380, 1381, 1444, 1455
Amatersko pozorište „Madač”, Zrenjanin 1358, 1361, 1390, 1402, 1410, 1450, 1699, 1712, 1718, 1736
Amatersko pozorište „Stevan Sremac”, Crvenka 1714
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Bački Petrovac 1340, 1359, 1363, 1370, 1375, 1479, 1501, 1519, 1521, 1622, 1682, 1719
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Kovačica 1387, 1435, 1496, 1516
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Stara Pazova 1371, 1517
Art teatar, Kikinda 1655
Atelje 212, Beograd 528, 531, 532, 542, 544, 547, 559-564, 575, 579, 580, 593, 595, 596, 605, 991, 993, 1134, 1468
Atelje mladih, Pančevo 1513, 1681
Atelje 188, Novi Sad 1437, 1484, 1589, 1607
- Baletski studio „Ludens” 348
Bitef teatar, Beograd 1379
Centar za kulturu, Pančevo 1328, 1345, 1378, 1379, 1468, 1510, 1617, 1752, 1782, 1801, 1907, 1909
Dah teatar, Beograd 558
Dečje pozorište „Kurir Jovica”, Subotica 745-805, 1060, 1061, 1066, 1129, 1135, 1173, 1203, 1204, 1220, 1243, 1244, 1249, 1255, 1321
- Doh trup, Holandija 712, 718
Dom mladosti, Zrenjanin 1614, 1772
Dopisno pozorište – kamerna scena, Novi Sad 1637, 1646
Dramska radionica „Centar”, Zrenjanin 1350, 1418, 1426, 1512, 1578, 1641, 1658
Dramska sekcija „Velimir Veljko Sandić”, Sivac 1355
Dramski studio, Zrenjanin 1349
Dramski studio „Kablovi”, Subotica 768
Dramski teatar „V. F. Komisarčevskaja”, Sankt Peterburg 1276, 1295
Društvo „Sveti Genezij”, Temerin 1425, 1454
Državno lutkarsko pozorište, Plovdiv 1269, 1272, 1306
Državno lutkarsko pozorište „Rabco”, Rabka (Poljska) 1273, 1286
Državno pozorište, Arad 1599
- Gradska pozorište, Ruma 1649, 1654
- Institut „Egon Marč”, Ljubljana 1862
Ister teatar, Beograd 1862
- Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd 108, 112, 123, 436, 440, 442
- Kamera scena „Miroslav Antić”, Senta 1523
Kamerno pozorište muzike „Ogledalo”, Novi Sad 1768, 1793-1795, 1806, 1921
Kruševačko pozorište, Kruševac 438, 572, 574, 935, 937, 992, 1019
Kulturni centar, Kovin 1050, 1051
Kulturni centar „Turzo Lajoš”, Senta 1737
Kulturno-umetničko društvo „Adi Endre”, Kikinda 1366, 1389, 1547
Kulturno-umetničko društvo „Aranj Janoš”, Srbobran 1422, 1726
Kulturno-umetničko društvo „Bartok Bela”, Čantavir 1734
- Kulturno-umetničko društvo „Barvinok”, Novi Sad 1490, 1511, 1596
Kulturno-umetničko društvo „Branko Radičević”, Erdevik 1447
Kulturno-umetničko društvo „Braitstvo-jedinstvo”, Rusko Selo 1563
Kulturno-umetničko društvo „Detvan”, Vojlovica 1332, 1470
Kulturno-umetničko društvo „Edšeg”, Kikinda 1325, 1459, 1507, 1575, 1592, 1673, 1679, 1694
Kulturno-umetničko društvo „Ivo Lola Ribar”, Subotica 757
Kulturno-umetničko društvo „Jedinstvo”, Bajmok 1323, 1357, 1489, 1566, 1615, 1735, 1804
Kulturno-umetničko društvo „Karpati”, Vrbas 1463, 1532, 1675
Kulturno-umetničko društvo „Kodalj Zoltan”, Bačka Topola 1653
Kulturno-umetničko društvo „Lačafarul”, Vršac 1698
Kulturno-umetničko društvo „Lipar”, Lipar 1354
Kulturno-umetničko društvo „Mora Ferenc”, Čoka 1384
Kulturno-umetničko društvo „Moric Žigmond”, Doroslovo 1413
Kulturno-umetničko društvo „Nepker”, Subotica 1414, 1415, 1423, 1445, 1486
Kulturno-umetničko društvo „Nikola Predojević”, Sombor 597, 1680
Kulturno-umetničko društvo „Nemet László”, Svetozar Miletić 1467
Kulturno-umetničko društvo „P. J. Šafarik”, Novi Sad 1631, 1644
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor”, Bečej 1412, 1421, 1487
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor”, Beždan 1364
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor”, Mali Idoš 1570

- Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor“, Mužlja 1377
- Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor“, Sombor 1356, 1365, 1385, 1388, 1393, 1407, 1478, 1488, 1567, 1591, 1730
- Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor“, Toba 1397, 1446
- Kulturno-umetničko društvo „Petefi Šandor“, Zrenjanin 1361
- Kulturno-umetničko društvo „Sirmai Karolj“, Temerin 1326, 1457, 1497, 1672, 1729, 1731
- Kulturno-umetničko društvo „Štefanik“, Lalić 1391
- Kulturno-umetničko društvo „Taras Ševčenko“, Đurđevo 1440, 1471, 1577, 1620
- Kulturno-umetničko društvo „Veljko Lukić Kurjak“, Lukićevo 1695
- Kulturno-umetničko društvo „Vuk Karadžić“, Bečej 1344, 1401
- Kulturno-umetničko društvo „Žetva“, Kucura 1469, 1556, 1616, 1689
- Lutkarsko pozorište, Segedin 781
- Lutkarsko pozorište, Temišvar 973
- Lutkarsko pozorište „Tandarika“, Bukurešt 1263, 1296
- Mađarsko narodno pozorište „Ilješ Đula“, Beregovo 1912, 1913, 1917, 1918
- Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd 440, 444, 1293, 1298
- Minijaturno pozorište „Palčić“, Novi Sad 1064, 1163
- Moskovski dramski teatar „Ruben Simonov“, Moskva 1871, 1880
- Mozgó Ház, Budimpešta 1830
- Muzički teatar „Romansa“, Subotica 1910
- Nacionalni teatar, Temišvar 175, 186, 187, 189
- Narodno pozorište, Beograd 206, 212, 218, 219, 290, 565, 568, 570, 1037, 1240, 1811, 1816, 1817, 1825
- Narodno pozorište, Budimpešta 75a, 97, 98, 163
- Narodno pozorište, Niš 149-151, 181
- Narodno pozorište, Kikinda 566, 585, 987-1014, 1016, 1018-1033, 1079-1082, 1085-1087, 1089, 1090, 1095-1099, 1101, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118, 1213, 1214, 1221, 1223, 1228, 1240, 1458
- Narodno pozorište, Pečuj 209, 211, 282, 394, 414
- Narodno pozorište Republike Srpske, Banjaluka 188, 612, 616, 618, 1851
- Narodno pozorište, Sombor 499, 501-527, 529-536, 540-542, 544, 546, 547, 549-582, 584-608, 610, 613, 614, 617, 619-621, 624-642, 644, 645, 1078, 1085, 1095-1098, 1101, 1108, 1113-1116, 1118, 1156, 1192, 1204, 1216, 1240
- Narodno pozorište - Nepszinház, Subotica 646, 648-696, 698-709, 712-714, 716-744, 863, 870, 1066, 1073, 1074, 1076-1078, 1144, 1916
- Narodno pozorište „Sterija“, Vršac 893-921, 1079-1081, 1085-1087, 1090, 1092, 1093, 1183, 1186, 1189, 1195, 1198
- Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin 461, 490, 922-963, 965, 966, 969-986, 1078-1082, 1085-1087, 1089, 1090, 1129, 1191, 1196, 1215, 1349
- Novosadski dramski teatar, Novi Sad 356-370, 372-375, 1095-1098, 1101, 1102, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118, 1127, 1128, 1136, 1138
- Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház, Novi Sad 376-391, 393-455, 838, 1058, 1073-1075, 1077, 1078, 1092, 1093, 1100, 1190, 1207, 1212, 1437, 1484
- Omladinski dramski studio, Kikinda 1458
- Pannala's Puppets, Vessy (Švajcarska) 1270, 1280, 1306
- Pokretna kuća, Budimpešta 1865, 1870
- Pozorišna grupa „Čiribiri“ OŠ „Petefi Šandor“, Bečej 1382
- Pozorišna trupa „Ežen Jonesko“, Vršac 1603
- Pozorištanice „Mjuzik holić“, Beograd 393
- Pozorište, Trgu Mureš 1842
- Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica 1034, 1035, 1037-1053, 1055-1057, 1092, 1093, 1103-1105, 1110, 1111, 1188, 1209, 1210, 1466
- Pozorište „Harag Đerd“, Satu Mare 1914, 1915, 1919, 1920
- Pozorište „Joakim Vujić, Kragujevac 1084
- Pozorište „Kolibri“, Budimpešta 772, 1261, 1277, 1305, 1320
- Pozorište „Kostolanji Deže“, Subotica 807-847, 849-892, 1058, 1066, 1076, 1822, 1842, 1844, 1916
- Pozorište „Kraljevački oktobar“, Kraljevo 587
- Pozorište „Letnji raspust“, Segedin 1908
- Pozorište lutaka „Abrakadabra“, Kula 1395
- Pozorište mladih, Novi Sad 456-498, 745, 1060, 1061, 1078, 1092, 1093, 1100, 1103, 1105, 1110, 1111, 1119, 1129, 1135, 1193, 1197, 1201, 1202, 1208, 1865, 1870
- Pozorište „Vesela kornjača“, Novi Sad 1067, 1068, 1071, 1072, 1117, 1119, 1168, 1888, 1902
- Prvo ukrajinsko pozorište za decu i omladinu, Ljvov 1532
- Rusinski narodni teatar „Đada“, Novi Sad 1360, 1362, 1369, 1490, 1511, 1596, 1597, 1643, 1671, 1725
- Rusinski narodni teatar „Đada“, Ruski Krstur 1327, 1337. 1343, 1462, 1528, 1531, 1642, 1671
- Salašarsko pozorište 1106, 1107, 1120, 1122, 1126, 1130-1133, 1137, 1139-1154, 1169, 1886
- Senčanski ansambl, Senta 1075, 1383, 1398, 1400, 1411
- Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 2-7, 9-28, 32-34, 42, 45, 46, 48-63, 66, 68-135, 137-206, 208-222, 224-229, 231-244, 246-273, 276-323, 327-338, 340-355, 1005, 1036, 1037, 1084, 1092, 1093, 1095-1098, 1101-1105, 1108, 1110-1116, 1118, 1127, 1128, 1134, 1136, 1138, 1206, 1211, 1217, 1224, 1225, 1231, 1233, 1744, 1777, 1778, 1797, 1901
- Srpsko pozorište „Joakim Vujić“, Budimpešta 308, 316, 332, 548, 551, 554, 1792, 1813, 1900, 1906, 1911
- Teatar Izrailovski, Beograd 1378
- Teatar Mala stanica, Skoplje 1864, 1872
- Teatar pokreta „Mimart“, Beograd 1854, 1855, 1860
- Teatar T, Beograd 1801
- Teatar „Trema“, Subotica 1499, 1555
- Teatar Z, Beograd 1859, 1869, 1872
- Trnavsko pozorište, Trnava 1278, 1305, 1313, 1315
- Umetnička scena „Siveri Janoš“, Mužlja 1550, 1713, 1722, 1732
- Várszínház, Budimpešta 137, 140
- Zvezdara teatar, Beograd 359-361

REGISTAR NASLOVA

Afera u Vičiju / A. Miler 394, 414
 Agneza božja / Dž. Pilmajer 497
 Alan Ford 1801

Amnestija 1742, 1746-1748, 1750
 Antigonja / D. Jovanović 651-656, 658-661
 Asagao / M. Vodička 779, 780, 784, 785, 1205, 1220
 Asimil 712, 718
 Atentat / M. Nikolić 996-1001, 1003, 1006, 1014, 1017, 1079-1082, 1085-1087, 1089, 1090
 Aveti / H. Ibzen 1468

Bajka o bajci 1064
 Balkanski mitovi 939
 Beba dolazi / P. Janković Šole 1068, 1071, 1117, 1888, 1902
 Blizi nebu / Ž. Hubač 1050, 1051
 Boemska rapsodija / S. Roman 1576, 1595, 1696
 Boin-boing / Kameloti 1588
 Buba u uhu / Ž. Fejdo 1681
 Bubnjevi u noći / B. Breh 734, 736
 Bure meda / L. Ustinov 1276, 1295
 Burma u džepu / M. Tot 1356, 1385, 1388, 1393, 1407, 1478, 1488

Cipelar i đavo / A. Šenoa 1515
 Crni Đorđe / I. Balog 1770
 Četiri zrenjaninske drame / M. Tutorov 1755, 1775
 Čeznja za superpovrćem / M. Šizgal 573, 577, 578, 581, 582
 Čovek koji je video smrt / V. Eftimiu 1584
 Čovek od La Manče / M. Li 22, 24, 25, 251-255, 262-264, 268-274, 276-279, 287, 334
 Čudno popodne / L. Smoček 488

Čelava pevačica / E. Jonesko 672, 1713, 1722

Dama iz Maksima / Ž. Fejdo 951, 962, 1079-1081, 1085-1087, 1089, 1090
 Dečji kabare 411
 Dobročudni vuk / A. Nikolić 1442
 Doktor Stida / P. Janković Šole 1117
 Dom Bernarde Albe / F. Garsija Lorka 1589, 1607

Don Kihot / M. de Servantes 271,709
 Doručak na travi 1855, 1862
 Doživljaji Mačka Toše 782, 786
 Druga smrt Jane iz Arca 1475
 Drveni patak 936, 981, 982, 1129

Džet-set 440, 444

General Milan Nedić / S. Kovačević 365, 953

Edit i Marlina / E. Pataki 1914, 1915, 1919, 1920
 Emigranti / S. Mrožek 965, 966, 1637, 1646
 Esku 1598, 1728
 Evangelisti / A. Mundu 1491, 1600

Fantazije na srpske teme / N. Rimski-Korsakov 198

Faust / Š. Guno 309-315, 317, 322, 324, 328-330, 333, 337, 342-345
 Figarova ženidba / P. Bomaše 511, 515, 519, 520, 530, 55-557, 565, 568-571, 585, 1085

Fijaker stari ulicama kruži 1910

Fiškal galantom / P. Grujičić 526, 575, 579, 580, 586, 593, 594, 598-600, 603, 613, 1095-1098, 1101, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118, 1192, 1204, 1216, 1226

Garderober / R. Harvud 191, 192

Gavran / K. Goci 795-799, 1129, 1135

Glumci – velika deca / M. Mirković 1783, 1799

Gnezdo zlatne vuge / J. Erdelji 1436

Golicavi car / P. Janković Šole 1067, 1117

Gordana / L. Kostić 499, 502, 504, 505, 507-510, 512-514, 516, 518, 522, 525, 540, 584, 628, 632, 1114

Gospodin de Pursonjak / Molijer 1693

Gospodin Tomaš 1537

Gospodica / I. Andrić 672, 693, 695, 696, 698, 700, 738

Graditelji države ili Šmirc / B. Vijan 807, 810, 811, 815, 817, 818, 820, 823, 824, 827, 829, 831, 840, 841, 849

Grk Zorba / M. Teodorakis 195, 208, 220, 224-241, 243, 247, 250, 256-261, 265-267, 275, 320, 347, 349-354, 1134

Gusarske priče / J. Lorbek 471

Gusarsko blago / M. K. Mačado 1513

Gušteri / A. Urban 646, 648, 649, 657

Hasanaginica / Lj. Simović 1849, 1891-1894, 1897-1899

Henri VI / V. Šekspir 186, 187, 189

Hlebne priče 1921

Hrabri Praslea i zlatna jabuka 1263, 1296

Husareva ljubav / I. Murai 1397

Hvalisavi vojnik / T. M. Plaut 524, 935, 937, 992

Ice šampion / D. Jaglikin 913, 1092, 1093

Idemo u boj! 1742, 1747, 1748, 1750

Igra / A. Marodić 1511, 1596

Igra u mraku / P. Šećer 1422, 1726

Imanje – problemi / J. G. Tajovski 1370, 1479

Instrukcije / E. Jonesko 1519, 1631, 1644, 1687

Ivanov / A. P. Čehov 930, 940, 943, 944, 954, 956, 958, 959, 971, 1191, 1196

Ivica i Marica 393, 524, 1614

Iz dužnosti / J. Čajak 1558

Izgubljena igra / R. Pavelkić 604

Izvor čarobnog mleka 973

Ja, Šerli / V. Rasel 714

Janez / S. Kovačević 356-375, 699, 1095-1098, 1101, 1102, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118, 1127, 1128, 1136, 1138

Jeanne d'Arc 1830

Jezik gorštaka 1645

Još jednu igru gospodine 1752

Joško Pučić i njegova karijera / I. Stodola 1470, 1476

Jovanka Orleanka 1865, 1870

Jubilej Koste Trifkovića 1786

Kad sanjaš bajku / A. Vukajlović 1651

Kako skuvati čorbu 1516

Kaktusov cvet / P. Barije, Ž. P. Gredi 413, 417-420, 433

Kamen za pod glavu / M. Novković 587

Kameno srce / M. Milivojević 456, 474

Karadorde / M. Ševartić 149-151, 1109

Karmen 222

Karolj Kvatakuba / V. Levicki 1463

Kasandra je ostala živa 1649

Kate Kapuralica / V. Stulić 588-593, 595, 596, 601, 602, 605-607, 617, 619-623, 625, 628, 631, 632, 634, 635, 638-642, 1156

Kavalerija rustikana / P. Maskanji 282

Kidaj od svoga muža / R. Kuni 188

- Kir Janja / J. Popović Sterija 81
 Knez Ivo od Semberije / I. Bajić 1744, 1797
 Ko je ubio Linu Somer / F. Frid 1371, 1517
 Ko se šunja iza žbunja 511
 Kolumbinin šal 1871, 1880
 Konac delo krasi / E. Ferenci 1446, 1448
 Kovači / M. Nikolić 102
 Kralj Ibi 709
 Kralj umire / E. Jonesko 391, 403, 405, 1603
 Krojač / S. Mrožek 1597, 1643
 Krvava teta (Radinka, Ljubisav i Milat) 1042, 1045, 1046-1049, 1052, 1053, 1055, 1092, 1093, 1103-1105, 1110, 1111, 1188, 1209, 1210
 Kuga / A. Kami 1868, 1873, 1874, 1878, 1883
 Kula vavilonska / D. Roksandić 1335, 1363
- Labudova pesma / A. P. Čehov 573, 577, 578, 581, 582
 Lastavica / Z. Der 833, 834, 836, 838, 839, 842, 843, 847, 850
 Lepotica i zver / S. Stanković 1293, 1298
 Liliomfi / E. Sigligeti 75a, 97, 98
 Lunasa / B. Frajl 528, 531, 532, 536, 542, 544, 547, 559-564, 584
 Luta(m), još vitak 757
- Ljubavnik / H. Pinter 439, 445, 450
 Ljudski cirkus / M. Perrel-Gentil 1270, 1280, 1306
- Mačak Toša 767
 Mačak u čizmama 1425
 Mačkin dom / S. Maršak 1346, 1347, 1645
 Madam Baterflaj 290
 Magični cirkus Peđolino 1345
 Majska noć / N. Rimski-Korsakov 195-197, 199-203, 206, 212, 213, 215-219, 245
 Mala / R. Pavlović 511
 Mala koliba / A. Rusen 1889
 Mala prodavnica čuda / J. Caran 941
 Mala Ruža / S. Stanković 932
 Mali krvotok / A. Kuhar 1533
 Mali princ / A. de Sent-Egžiperi 1327, 1337
 Mali Ridan / E. Sigligeti 1389
 Manastir u Ardešu 1708
 Mara/Sad / P. Vajs 719, 720, 723, 740, 1144
 Meca i deca 797
- Mesečina za nesrećne / J. O'Nil 22, 24, 25, 105, 109-111, 113-118, 122, 125-129, 133, 134, 1114
 Mi se volimo / V. Pečanac 1328
 Moj kum i ja / S. Pavić 460
 More, more / R. Radivojević 456, 473, 475-479, 481-485, 1193, 1202, 1208, 1865, 1870
 Mrešćenje šarana / A. Popović 1437, 1484
 Mušica / A. B. Rucante 1859, 1869, 1872
 Muž pez pedigrea 1652
- Na jezzeru / J. Prajs-Javorski 1774
 Na komšijinom dimnjaku 1419
 Nabuko / D. Verdi 280, 285, 286, 290
 Naivna varka / V. A. Mocart 1827, 1845, 1847, 1849, 1852, 1856, 1867
 Namrgodena baba / L. Dvorski 1061
 Natalka, devojčica koja je volela konje / Đ. Papharhaji 1440, 1471, 1620
 Natalka traži Donu / Đ. Papharhaji 1528, 1531
 Ne očajavajte nikad / B. Nušić 440, 442
 Ne plači mali / S. Žikić 768
 Ne red 1350
 Nemi vitez / J. Heltai 858, 859, 861, 862
 Nevolja / J. L. Karadale 1582
 Nezapisan san / M. Štatkic 1901
 Nova socijalna ustanova 1380
 Novogodišnja bajka / J. Jovanović-Zmaj 941
 Numerik / N. Antonović 1854, 1855, 1860
- Njujork, priča sa istočne strane / N. Romčević 1019
- Obračaj mi se kao kiša a ja ću te slušati / T. Vilijams 1351
 Ograde ne treba graditi 1515
 Ohladni vo / J. Vujić 917
 Oksimoron / S. Basara 1482, 1606, 1693
 Osam jutara zemlje / Š. Šašdi 1344, 1401
 Otirač / J. Bajegu 1541, 1604
 Ožalošćena porodica / B. Nušić 988, 1020-1028, 1030-1032, 1095-1098, 1101, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118
- Pa, izvolte u Sakule / Z. Petrović 976-980
 Pahuljica II 1555
 Pajaci / R. Leonkavalo 282
 Panonski karusel / M. Latinović 987, 989, 990
- Pastir vukova / D. Dujmov 308, 316, 332, 548, 551, 553, 554, 1792, 1813, 1900, 1906, 1911
 Pastirkina deca 1659
 Patkica Žutkica / N. Gernatova, T. Guravićeva 490, 957, 960, 964, 970, 975, 1215
 Pečenje od sokola 1912, 1913, 1918
 Pepeljuga / Š. Pjero 788-790, 792-794, 796, 799, 1129
 Pigmalion / B. Šo 1673, 1694
 Plesna haljina žutog maslačka / S. Škrinjarić 1572
 Pobratim / N. Savić 1037
 Pokondirena tikva / J. Popović Sterija 1007, 1008, 1010, 1011, 1330, 1332, 1465
 Pokvarenjak / R. Kuni 961
 Pomozi mi / D. Nemet 1034
 Pop festival nakon 10 godina 1733
 Poslednja Don Žuanova noć 1156
 Povratak čarobnjaka / R. Vukotić 1510
 Pozajmljeni stan / I. Benčik 1695
 Praznik jednog konjskog mešetara / A. Šite 377, 380, 381
 Predsmrtna ljubavna pesma / S. Divjaković 1901
 Pričalove priče / J. Streda 984
 Princ Ledenko / Đ. Rodari 462, 463, 465, 1129, 1135
 Princ Rastko – monah Sava / M. Vitezović 612, 616, 618, 1851
 Profesionalac / D. Kovačević 1510
 Prosidba 1684, 1738
 Prosjačka avantura / J. Solović 1496, 1516
 Prve ulice / P. Povolni 1334
 Puk / V. Petrov 1269, 1272, 1306
 Putna torba / B. Hamvaš 1806
- Rado ide Srbin u vojnike 550, 552
 Ravničarske sablazni / Đ. Papharhaji 1462, 1642
 Razvojni put Bore Šnajdera / A. Popović 1714
 Ribarske svade / K. Goldoni 865-868, 871-875, 878, 883, 885, 1842, 1844
 Radovan III / D. Kovačević 659-661, 1368, 1465
 Rizična trudnoća / J. Drgonec 1501, 1519, 1622, 1682, 1738
 Rodoljupci / J. Popović Sterija 991, 993, 1485
 Ručni rad / Ž. K. Danu 82, 83, 87, 88, 99-101, 106, 107, 124, 135, 136
 Rumena i stari lav / I. Ostrikov 934

Sačmaricom na muža / Š. Kršnik 1473, 1574, 1685
 Samo je jedna Ana / M. Kamuleti 1699, 1712
 San letnje noći / V. Šekspir 724, 741, 1418, 1426, 1512, 1578, 1641
 San lutke 1737
 Saslušanje / M. Demak 1687
 Seks letnje noći / V. Alen 1435, 1706
 Slavuj i ruža / O. Vajld 747, 748, 753, 755, 765, 766
 Sluga dvaju gospodara / K. Goldoni 1130, 1132, 1133, 1137, 1139, 1140, 1143-1146, 1148, 1151, 1152, 1154, 1577, 1886
 Sluga i njegovi gospodari 1440
 Smrt i devojka / A. Dorfman 77-80, 86, 90, 92, 93, 119-121, 130, 144, 1092, 1093, 1103-1105, 1110, 1111
 Snežna kraljica / H. K. Andersen 1372
 So nad zlatom 1684
 Srpska Atina / R. Z. Dorić
 Star a zaljubljen / K. G. Zehenter-Laskomerski 1341
 Sumnjivo lice / B. Nušić 60, 68, 70-76, 84, 85, 89, 91, 95, 96, 103, 104, 108, 112, 123, 137-143, 152-159, 163, 169, 171-185, 190-193, 679, 681, 682, 1037, 1095-1098, 1101, 1108, 1113, 1115, 1116, 1118, 1127, 1128, 1136, 1138 1206, 1211, 1217, 1224, 1227
 Svako radi na svoj način / Đ. Horvat 408, 412
 Sveti Georgije ubiva aždahu / D. Kovačević 1134
 Svetislav i Mileva / M. Nikolić 1469, 1556, 1612, 1616, 1689
 Svetski rat / B. Nušić 597, 1680
 Svetski vašar / V. Teker 1112
 Svi moji sinovi / A. Miler 378, 382-384, 386-388, 390, 392, 397, 421, 1075, 1092, 1093, 1100, 1190, 1207, 1212
 Šamar / J. Fenjveš 1608
 Šansa za zaposlenje / L. Lapadat 1583
 Šaran / J. Jovanović-Zmaj 1036
 Ščepan Šekić protiv Danila Lazovića / S. Pavić 947
 Šećerana / M. Košnik Virant 1855, 1862
 Šeberezada / N. Rimski-Korsakov 320, 340
 Šok prepoznavanja / R. Anderson 924-926, 931, 933, 938, 461
 Šta je, tu je 1818
 Šta rade junaci iz bajke kad nisu u bajci 1072

Šta žena hoće i bog hoće / M. Mejo 1038-1041
 Šuma / A. N. Ostrovski 438, 572, 574
 Šumski dan / M. Ruškuc 348
 Švabica / L. Lazarević 1655
 Tajanstveni voo / M. Verešmarti 1412, 1421, 1487
 Tango / S. Mrožek 1075, 1360, 1362, 1369, 1398, 1400, 1411, 1575
 Tek onako ispod oblaka / D. Mitrevski, A. Popovski 1864, 1872
 Tergovci / E. Janković 436
 Tetovirane duše 1738
 Toska / Đ. Pučini 242, 244, 246, 281, 301
 Totovi / I. Erkenj 566, 994, 995, 1005, 1009, 1213, 1214, 1221, 1223
 Tramvaj nazvan želja / T. Vilijams 1379
 Travijata / Đ. Verdi 209, 211, 222, 291, 292, 300, 303, 331, 341
 Tri praseta 632
 Tri sestre / A. P. Čehov 46, 131, 145-148, 160-162, 164-168, 170, 669, 670, 700, 1102
 Tri verenice 1326
 Tri vreće krompira / J. Korbaček 1380, 1381, 1391, 1427
 Tužna je nedelja 435
 U škripcu / M. Tot 1415, 1486
 U znaku blizanaca / E. Jonesko 1329
 Ujka Vanja / A. P. Čehov 1523
 Ukročena goropad / V. Šekspir 1825
 Uobraženi bolesnik / Molijer 1364
 Uskršnje strasti / Ž. Poirret 1464, 1685, 1738
 Uspeli smo da iznenadimo našu macu 1515
 Uspelo je / V. Hurban Vladimirov 1427
 Veliko bratsko šopanje / Z. Šarić 1889, 1896
 Venčanica / F. Kišhont 1842
 Violinista na krovu / I. Bok, Dž. Stoun 221, 248, 249, 307, 325-327, 346, 350
 Viva la mama / G. Doniceti 294, 295
 Vlast / B. Nušić 597, 1680
 Vragolanka 207
 Vunena priča / E. Mačković 1061
 Za ljubav je potrebno dvoje 1387
 Začarani zvuci / P. Fabri 1261, 1277, 1305, 1320
 Zaigrajte s nama / J. Mokoš 784, 803

Zaljubljeni zmaj / M. Nastasijević 773-776, 785, 1203
 Zašto me ostavi / R. Volf 1499
 Zec / J. J. Mjasnicki 1444, 1455
 Zeka hvališa / S. Mihalkov 1012
 Zeka lepotan 936
 Zemlja / V. Hurban Vladimirov 1623
 Zenit 558
 Zgrabi me! / N. Sajmon, M. Hamliš 1908
 Zimska priča / L. Kočan 1278, 1305, 1311, 1315
 Zla žena / J. Popović Sterija 1447
 Zločin i kazna / F. M. Dostojevski 709
 Zubobolan lav / E. Lazar 1463, 1675
 Zvaću vas obojicu – dragi / A. Rusen 1903
 Zvezdan 923

IMENSKI REGISTAR

á 688, 772, 828, 845, 857, 858, 861, 877, 1074, 1083
 A. B. 184, 201, 209, 1426, 1476, 1526, 1578, 1646, 1816, 1888
 a. l. v. Francisti, Ana
 A. H. 701, 852, 860, 1245, 1247
 a. j. 1623
 A. L. 1777, 1797
 A. M. 874, 1304, 1311
 A. P. 604
 A. S. 499, 507, 513, 527, 532, 536, 553, 1117, 1650
 Abraham, Irena (Abraham, Iren) 437, 443, 447
 Abramović, Svetlana 759
 Ač, Jožef (Acs, Jozsef) 452, 453
 Aćimović, D. 1437
 Adam, Adolf (Adam, Adolph) 288, 289
 Adamov, Marija 211, 251, 279, 322, 331, 337, 1856
 Albert, Janoš (Albert, Janos) 721
 Aleksić, Dragoslav 1186
 Aleksić, I. 328
 Amidžić, Vladimir 517, 525, 527, 533, 535, 537, 538, 541, 629
 Anagnosti, Pavle 222, 261, 286, 290, 295, 309, 1867
 Andersen, Hans Kristijan (Andersen, Hans Christian) 1372

- Anderson, Robert 461, 924-926, 931, 933, 938
 Andrić, Ivo 672, 693, 695, 696, 698, 700, 738
 Andrić, Vladimir 1590
 Antić, Jovan 1924
 Antonović, Nela 1854, 1855
 Apić, Vasa 919
 Ardeljan, Mirča (Ardelcan, Mircea) 1686
 Arpaši, Ildiko (Árpási, Ildikó) 683, 684, 694, 728, 732, 855, 1798
 Arsenjev, Aleksej 1814
 Arsić, Vladimir 161
 Ataljanc-Beuk, Ašhen 974
- B. B. 612
 B. Dž. 1123
 B. G. v. Golubović, B.
 B. H. v. Hložan, Borislav
 B. I. 409
 B. J. 974
 B. L. 1627
 B. M. 782, 786, 898, 1174
 B. P. 601, 1226
 B. P. v. Plavšić, Branimir
 B. S. 1087
 B. T. 269, 482, 1793
 B. V. 1485, 1561
 b. z. v. Baracijuš, Zoltan
 Babarci, Laslo (Babarczy, László) 380, 381
 Babić, A. 54
 Babić, Konstantin 206, 212, 243, 267
 Babjak, Mihal (Babiak Michal) 1634
 Babkova, A. (Babková, A.) 1387
 Bailović, Ljiljana 923-925, 927, 934, 951, 954, 957, 958, 960, 965, 966, 973, 975, 979, 1419
 Bajesu, Jon (Băieșu, Ion) 1541, 1604
 Bajić, Đuro 311
 Bajić, S. 1889
 Bako, Aleksander (Bako, Alexander) 1371, 1517, 1717
 Bakoš, Arpad (Bakos, Árpád) 857, 887, 1131
 Balač, Borislav 1234
 Balaž, Aron (Balázs, Áron) 1147
 Balaž, Janoš (Balázs, János) 1331
 Balaž, Laslo (Balázs, László) 1063, 1348, 1823
 Balaž-Petrović, Eva 99-101, 106, 107, 124, 135, 439, 450
 Balaž Piri, Zoltan (Balázs Piri, Zoltán) 847
- Balog, Istvan (Balogh, István) 1770
 Baloš, Olimpiju (Baloš, Olimpiu) 1708
 Banka, Livija (Banka, Lívia) 377, 423
 Banjac, Mira 1803, 1804
 Baracijuš, Zoltan (Barácius, Zoltán) 350, 380, 391, 404, 408, 413, 416, 418, 421, 422, 432, 435, 439, 687, 707, 708, 713, 717, 721, 746, 753, 754, 765, 766, 769, 778, 780, 787, 790, 800-802, 804, 814, 817, 834, 836, 839, 841-843, 847-850, 863, 865, 868, 880, 883, 886, 889, 890, 929, 942, 964, 1069, 1147, 1172, 1178, 1242, 1243, 1254, 1274, 1300, 1320, 1322, 1323, 1356-1358, 1365, 1384, 1388, 1394, 1410, 1415, 1416, 1430, 1489, 1536, 1553, 1566, 1567, 1569, 1593, 1615, 1699, 1712, 1718, 1730, 1735, 1736, 1804, 1828, 1833, 1850, 1912, 1914, 1916
 Baranovski, Edita (Baranovszky, Edit) 1131, 1414, 1423
 Barat, Andraš (Barát, András) 1507, 1592
 Barbu, Vasa 1386, 1404, 1409, 1428, 1451, 1472, 1518, 1520, 1568, 1581, 1599, 1605, 1663, 1683
 Bardak, Steva 757, 1499
 Barje, Pjer (Brillet, Pièrre) 418, 419, 433
 Barta, Etelka 1377
 Barta, Robert (Barta, Róbert) 1412, 1421
 Bartalska, Ljubica (Bartalská, L'ubica) 1634
 Bartoš, Juraj 1492, 1701, 1704
 Basara, Svetislav 1482, 1606, 1693
 Bašić-Savić, Željka 664
 Batalo, Siniša 1697
 Batinić, D. 989
 Beke, Šandor (Beke, Sándor) 97, 98, 867, 868, 872, 883, 1083, 1842
 Belović, Miroslav 442
 Benak, Eržebet (Benák, Erzsébet) 1382
 Benčik, Imre (Bencsik, Imre) 1695
 Benka, Miroslav 900-902, 918, 988, 1007, 1008, 1010, 1011, 1020-1027, 1030, 1031, 1189, 1194, 1198
 Berenji, Ilona (Berényi, Ilona) 401, 410
 Berta, Ferenc 1430, 1563
 Bešenji, Istvan (Besenyi, István) 1919
 Bilanović, Vojislav 1038-1041, 1056, 1447
 Bilbija, Novak 5, 84, 1138
 Blazi, Lajoš 209
 Bodanec, Ksenija (Бодянец, Ксения) 1528
 Bodanec, Vitomir (Бодянец, Витомир) 1692
 Bogatinčević, Pavle 1926
 Bogdanović, Laza 1
 Bojić, Nenad 612, 1851
- Bok, Džeri (Bock, Jerry) 346
 Bokačo, Đovani (Boccaccio, Giovanni) 1913, 1918
 Boldovina, Monika 1434
 Bomarše, Pjer Ogisten Karon de (Beaumar-chais, Pierre Augustin Caron de) 520, 530, 570, 571, 585
 Borjan, Milena 1029
 Borocki, Vesna 769
 Boškov, Boško 756
 Boškov, Milan 1485, 1588
 Bošković, Dragana 104, 1746
 Božović, Slobodan 1928
 Bradić, Nebojša 438, 524, 935, 937, 953, 1019
 Branković, Svetlana 114
 Breht, Bertolt (Brecht, Bertolt) 734, 736
 Brstina, Branimir 905
 Brući, Rudolf 339
 Budanov, Marta 769, 800, 801
 Buranj, Bela (Búrány, Béla) 1791
 Burčjar, Karol (Burčiar, Karol) 1626
 Buta, Boško 334, 355
- (cf) v. Kontra, Ferenc
 cz 862, 1145, 1713, 1857
 Caran, Viorika (Țaran, Viorica) 1428
 Caran, Jovan 941
 Carić, Aleksandra 83
 Cicka, Jan (Cicka, Ján) 178, 1116, 1351, 1441, 1453, 1535, 1560, 1579, 1585, 1720
 Cifra, Melinda 1601
 Cirok, Ferenc (Czirok, Ferenc) 441, 1331, 1722
 Crnjanski, Vladimir 2
 Cvejić, Biserka 204, 205
 Cvijanović-Jajčanin, Ana 1112
- Č. K. v. Kilibarda, Č.
 Čajak, Jan (Čajak, Ján) 1558
 Čamber, Silvija 62, 78, 97, 127, 198, 228, 245, 270, 274, 281, 285, 289, 292, 294, 300, 301, 308, 314, 324, 325, 460, 461, 463, 468, 471, 480, 483, 486, 488, 498, 1589, 1795, 1819, 1851, 1854, 1855, 1859, 1865, 1871, 1875, 1884, 1893, 1894
 Čanji, Jan Grof (Čáni, Ján Gróf) 1359
 Čanji, Jano (Čáni, Jano) 373, 1324, 1346, 1347, 1351, 1435
 Čapo, Julijana (Csapó, Julianna) 1158
 Čapko, Jakim (Чапко, Яким) 1471, 1620

Čehov, Anton Pavlovič 46, 131, 145-148, 160-162, 164-168, 170, 573, 577, 578, 581, 582, 669, 670, 700, 930, 940, 943, 944, 954, 956, 958, 959, 1102, 1191, 1196, 1523
Černik, Arpad (Csernik, Árpád) 1126
Čisar, Imre (Csiszár, Imre) 394
Čobanu, Niku (Ciobanu, Nicu) 1433, 1543
Čolić, Danilo 665
Čordaš, Mihalj (Csordás, Mihály) 827, 829, 878, 1142
Čota, Antonija 644
Čuka, Marija 983
Čupić, Radoje 539

Ćirić, Tina 1395
Ćirilov, Jovan 625, 1925
Ćorluca, Jasmina 1029

D. A. 14, 136, 1768, 1839

D. B. 1424

(d. k.) 431, 1551

D. K. 978

D. K-n. v. Kecman, David

D. R. 1639, 1714, 1715

D. S. v. Stanković, D.

D. T. 190

Dačić, Angela 266

Dano, Žan-Klod (Danaud, Jean-Claude) 82,

83, 87, 88, 99-101, 106, 107, 124, 135

Darida, Štefan Andreas 1329, 1604

Dautbegović, Zoltan (Dautbegovics, Zoltán) 1413

Deak, Aron (Deák, Áron) 879

Demak, Miroslav (Demák, Miroslav) 1687

Demensku, Vasile (Demencescu, Vasile) 1727

Der, Zoltan (Dér, Zoltán) 833, 834, 836,

838, 839, 842, 843, 850

Devavari, Zoltan 847

Dević, Imre (Devics, Imre) 708

Dimić, Moma 1907, 1909

Dimitrov, Lj. 1648, 1662, 1666, 1677

Divjaković, Stevan 1901

Divljan, Srećko 768

Dokmanović, Jasmina 213, 215

Domanji, Zoltan (Domány, Zoltán) 1383

Domonkoš, Silvija (Domonkos, Szilvia) 1154

Doniceti, Gaetano (Donizetti, Gaetano) 294, 295

Dorča, Jan (Dorča, Ján) 1521, 1837

Dorča, Vladimir (Dorča, Vladimír) 1324, 1347, 1352, 1359, 1579, 1719, 1738

Dorfman, Arijel (Dorfman, Ariel) 77-80, 86, 90, 92, 93, 119-121, 130

Dorić, Radoslav Zlatan 94

Dragičević, Lazar 1513

Dragulesku, Bogdan 1263

Drakulić, Svetozar 323, 324, 328, 336, 339

Draškić, Ljubomir 438, 572, 574, 1134

Dražković, Bora 1155

Drgonec, Jan 1501, 1519

Dudaš, Karolj (Dudás, Károly) 429, 822

Dudaš, Lj. 1395

Dudići, Lavinus 1491, 1600

Dujmov, Dragomir 308, 316, 332, 553, 1813, 1900, 1911

Durić, M. 319, 559, 567, 570, 621, 793, 795, 1129

Dušković, Zoran 1758

Dvorski, Ladislav 1061

Džunja, Miron (Джуня, Мирон) 1595, 1831

Đu. I. v. Laćak, Đura

Đaković, Bogdan 262

Đerfi, Klara (Györffi, Klára) 1356, 1365, 1388, 1730

Đerfi, Šandor (Györffi, Sándor) 1365, 1388, 1567, 1591

Đerić, Zoran 168, 1849

Đokić, S. 506, 596, 1313, 1619

Đoković, V. 1656, 1657

Đorđević, Aleksandar 460

Đorđević, Višnja 583

Đošović, M. 904, 908

Đukanović, Ivana 1234

Đukić, G. 1661

Đurđević, Milorad 465

Đurđević-Dimić, Gordana 82, 166

Đuričić-Jankov, Jasna 55, 164, 1138

Đurić, Eva (Gyurics, Éva) 1653

Đurić, Hranislav 1770

Đurić, Milorad 1195

Đurovka, Mihal (Đurovka, Michal) 1703

E. G. v. Greoneanc, Eufrozina

E. L. 1575, 1592, 1673, 1694

E. Š. 1380, 1464

Eftimiu, Viktor 1584

Erdeljji, Janoš (Erdélyi, János) 1436

Erdudac, Žužana 701, 703, 705, 706, 726-728, 730-732, 737, 739

Erkenj, Istvan (Örkény, István) 566, 994, 995, 1005, 1009, 1213, 1214, 1221, 1223
Eustaiu, Gregorian 1265

F. A. 722

F. Gy. v. Filep, Đerd

-fekete- 1393

fi v. Fodor, Istvan

Fabri, Miroslav, 130

Fabri, Peter (Fábri, Péter) 1261, 1320

Farago, Aranka H (Faragó, Aranka H.) 377

Farago, Arpad (Faragó, Árpád) 75a, 376,

385, 394, 402, 406, 407, 415, 425, 429-432,

435, 446, 668, 671, 675, 716, 806, 826, 832,

838, 1058, 1065, 1077, 1094, 1125, 1342,

1591, 1640, 1773, 1787, 1922

Farkaš, Žuža (Farkas, Zsuzsa) 835

Fazekaš, Piroška (Fazekas, Piroska) 707

Fehér, Đula (Fehér, Gyula) 1726

Fehér, Ferenc (Fehér, Ferenc) 1344

Fehér, Istvan (Fehér, István) 1141

Feješ, Đerd (Fejes, György) 395, 396, 399, 401, 402, 422, 870

Fejdo, Žorž (Feydeau, Georges) 951, 962, 1681

Feldi, Šandor (Földi, Sándor) 1734

Fenješ, Jožef (Fenyves, József) 1608

Ferari, Rahela 65

Ferenci, Edit (Ferenczy, Edit) 1446, 1448

Ferenci, Ibolja (Ferenczy, Ibolya) 671

Ferko, Andrej 1501, 1519

Filep, Đerd (Fülöp, György) 138, 141, 255,

276, 303, 313, 317, 333

Filip, Mihal (Filip, Michal) 1399

Fišer, Karolj (Fischer, Károly) 1422

Fišer-Varadi, Hajnalka (Fischer-Várady, Hajnalka) 1818

Fodor, Istvan (Fodor, István) 1546

Foki, Zoltan (Foki, Zoltán) 1364

Forgo, Zoltan (Forgó, Zoltán) 1733

Frajl, Brajan (Frail, Bryan) 528, 531, 532, 536, 542, 544, 547, 559-564, 584

Francija, Đula (Francia, Gyula) 1743, 1881, 1883, 1884

Francisti, Ana (Francistyová, Anna) 1335, 1340, 1351, 1381, 1444, 1455, 1480, 1495,

1519, 1557, 1579, 1716

Franjo, Žužana (Franyó, Zsuzsanna) 384, 399, 429, 851, 1913, 1920

Frid, František 1371, 1517

- G. J. 1902
 G. L. v. Gerold, Laslo
 Gabor, Andor (Gábor, Andor) 1413
 Gabrić, Saša 669, 670, 700, 734, 736
 Gajicki, Marija 76, 129, 1815
 Gal, Šandor (Gál, Sándor) 1726
 Gardinovački, Mirjana 370
 Gardinovački, Stevan 2, 56, 62, 63, 374, 953, 1136, 1138
 Garsija Lorka, Federiko (Garcia Lorca, Federico) 1589, 1607
 Gatajancu, P. (Gătăianțu, P.) 1491
 Georgievski, Ljubiša 394
 Gergei, Gabor (Görgey, Gábor) 1412, 1421
 Gergelj, Jožef (Gergely, József) 1403
 Gergelj, Laslo (Gergely, László) 378, 382-384, 386-390, 392, 397, 418, 419, 449, 1190, 1207, 1212
 Gerih, Endre 1922
 Gernatova, Nina 490, 957, 960, 964, 975, 1215
 Gerold, Laslo (Gerold, László) 115, 133, 381, 397, 414, 433, 450, 455, 820, 831, 850, 1091, 1102, 1121
 Gligorić, Goran 285, 286
 Gobi Feher, Đula (Gobby Fehér, Gyula) 1832, 1887
 Gobor, Bela (Góbor, Bela) 1672
 Goci, Karlo (Gozzi, Carlo) 799, 886
 Gogić, Ljiljana 351, 646-648, 650, 658, 659, 661, 667, 669, 670, 679, 680, 692, 702, 719, 727, 733, 743, 818, 842, 846, 856, 859, 1134, 1151, 1499, 1733, 1802, 1822, 1835, 1844, 1848, 1886, 1900, 1908, 1911, 1918, 1919
 Gogolj, Nikolaj Vasiljevič (Гоголь, Николай Васильевич) 199, 894, 895, 904, 907, 909, 915
 Goldoni, Karlo (Goldoni, Carlo) 865-868, 871-875, 878, 883, 885, 1130, 1132, 1137, 1140, 1143, 1146, 1151, 1842, 1844, 1886
 Golubović, B. 154, 359, 364, 569, 579, 615, 620, 792, 798, 981, 1027, 1048, 1100, 1128
 Golubović, Zvonimir 1597, 1643
 Gombar, Mihal (Gombár, Michal) 1635
 Govedarović, Petar 1927
 Grabovac, Simon 1877
 Grajlah, Ema (Grajlah, Emma) 1505
 Gredi, Žan-Pjer (Gredi, Jean-Pierre) 418, 419, 433
 Greoneanc, Eufrozina (Greoneanț, Eufrozina) 1339, 1405, 1443, 1482, 1514, 1540, 1582, 1709, 1710, 1724
 Greoneanc, Pavel (Greoneanț, Pavel) 1481
 Grginčević, Vesna 1078
 Grigorović, Borislav 1042, 1045, 1047, 1049, 1052, 1055, 1188, 1209, 1210
 Grubanov, Vladimir 942
 Grubić, Lj. 1017
 Grujičić, Petar 526, 575, 579, 580, 586, 593, 594, 598-600, 603, 613, 1192, 1204, 1216
 Grujić, Marina 1373
 Guno, Šarl (Gound, Charles) 309-315, 317, 322, 324, 328-330, 333, 337, 342, 343, 345
 Guravičeva, Tatjana (Гуравичева, Татьяна) 490, 957, 960, 964, 975, 1215
 Gvozdanović, Eugen 336
 Guzina, Branislav 1482, 1606
 Guzina, Virdinija Marina 1603
 H. Á. 1407
 H. É. 791
 H. J. 1390, 1402, 1450
 Hadik, Jožef 342
 Hadžimanov, Zafir 25, 248, 251-255, 263, 264, 268, 270, 273, 277, 279
 Hajdin Aleksandra 932, 944, 969, 971, 972, 1765
 Hajduković, Luka 931, 938, 1775, 1776
 Hajil, Ivan 1186, 1195
 Hamliš, Marvin 1908
 Hamvaš, Bela (Hamvas, Béla) 1806
 Hansman, Pavel 1579
 Harag, Đerd (Harag, György) 448, 451
 Hardi, Jakim (Харди, Якум) 1577
 Hardi Kovačević, Irina 1812
 Hartig, Šandor 983, 1614, 1772
 Hedi, Jožef (Hegyí, József) 1361
 Hek, Paula (Heck, Paula) 687
 Heltai, Jene (Heltai, Jenő) 858, 859, 862
 Herceg, Janoš (Herceg, János) 1059
 Hernjak, Đerd (Hernyák, György) 428, 807, 808, 810, 815, 817-819, 823, 824, 827, 829, 831, 840, 841, 849, 1153, 1504, 1505
 Heverova, Milina (Heverová, Milina) 1659
 Hlavačova, Svetluša (Hlaváčová, Svetluša) 1353
 Hložan, Borislav 175, 195, 197, 203, 216, 282, 284, 291, 323, 354, 1607
 Hološnjaj, N. (Холошная, Н.) 1612, 1620
 Horvat, Alen (Horváth, Alen) 1364
 Horvat, Đerd K. (Horváth, K. György) 408
 Hrcan, Vera 495, 1103, 1105, 1110
 Hrcanova, Ana (Hrcánová, Anna) 1419, 1703
 Hromiš, Jakov (Хромист, Яков) 1396
 Hubač, Željko 1050, 1051
 Hudi, Laslo (Hudi, László) 1830, 1865, 1870
 Hurban, Vladimir Vladimirov (Hurban, Vladimír Vladimirov) 1427, 1623
 -i- 408
 I. A. 45, 497, 856
 I. F. 1763
 i-P. 843, 1075, 1498, 1573, 1743
 I. T. v. Tucić, Ilija
 Ibsen, Henrik (Ibsen, Henrik) 1468
 Idvorean, Todor 1158
 Ignjatov, Ivana 162, 332
 Ignjatović, M. 678, 706, 742
 Ikonomova, Vera 1234
 Ilić, Dobrivoje 122, 123, 1234
 Ilić, P. 1086
 Ilić-Pleskonjić, Aleksandra 93, 121, 1103-1105, 1110
 Indali, Mišel (Indali, Michel) 1261, 1320
 Indin, Ivana 1795, 1806
 Istrat, Duško 946
 Ivanov, Metodi 1177
 Ivanović, Milivoje 1349
 Ivković, Luka 686, 689, 1076
 Izele, Karolj (Izele, Károly) 1358, 1410, 1712, 1718, 1736
 j. c. v. Cicka, Jan
 J. D. 912, 1370, 1375, 1465, 1479, 1501, 1502, 1632, 1682
 J. H. 1699
 J. P-ský v. Pucovski, J.
 J. S. 685, 1363, 1668
 J. Š. 1802
 j. z. 1372
 J. Z. 1572
 Jaglikin, Dušan 913
 Jagodić, Miloš 573, 577, 578, 581, 582
 Jajić, Branka 928, 1772
 Jakovljević, Dragan 587
 Jančikin, Mihajlo 663, 1910
 Jankov, V. 1586, 1611, 1636
 Janković, Dragan 1697
 Janković, Emanuil 436
 Janković, Nevena 1067, 1068, 1071, 1888
 Janković, Pavle Šole 1067, 1068, 1071, 1168, 1888

- Janku, Jon (Iancu, Ion) 311, 330
 Janoski, Miodrag 414, 282
 Jatić, Stana 14, 16, 21
 Jelizarov, Anatolij 1871, 1880
 Jeremić, Maša 1747
 Jeremić, Tatjana 710, 711
 Jeremija, Joan 187, 189
 Jevtović, Vladimir 1825
 Jodal, Kalman (Jódál, Kálmán) 1873, 1890, 1898
 Joković, Slobodan 1234
 Joković, Živomir 788-790, 796, 799, 934, 1251, 1252, 1268, 1285
 Jonaš, Gabrijela (Jónás, Gabriella) 673, 857, 860, 865, 869, 879, 880, 882, 891
 Jonesko, Ežen (Ionesco, Eugen) 391, 403, 405, 672, 1329, 1603, 1631, 1687, 1713, 1722
 Jošić-Gajin, Gordana 165
 Jovancai, Marija 1158
 Jovanov, Zoran N. 926, 939, 940, 943, 946, 948, 950, 952, 955, 961, 970, 976, 1350
 Jovanović, Dušan 651-656, 658
 Jovanović, Miodrag 280, 281
 Jovanović, Raško V. 1754
 Jovanović, Sonja 479, 770, 1176, 1628
 Jovanović, Toša 968
 Jovanović, Vida 745
 Jovanović, Vladimir 340
 Jovanović, Ž. 528
 Jovanović-Zmaj, Jovan 941
 Jović, Dragan 976-980, 1655
 Jovičević, M. 142
 Juriga, Augustin 1257, 1264, 1302
- K. 1440
 K. 1956
 K. K. 1139
 K. M. 747, 752, 758, 771, 776, 783, 789, 1319, 1250, 1251, 1445
 (k. o.) 836, 1140
 K. P. 808, 1383, 1552
 K. R. 174, 360, 1780
 k. u. k. 1150
 Kaič, Katalin (Káich, Katalin) 443, 514
 Kalo, Bela (Káló, Béla) 1506
 Kameloti 1588
 Kami, Alber (Camus, Albert) 1868, 1873, 1874, 1878, 1883
 Kamuleti, Marko 1699, 1712
 Karadžić, Milan 894, 895, 904
- Karadale, Jon Luka (Caragiale, Ion Luca) 1582
 Karcag, Ferenc 1908
 Karinti, Frideš, (Karinthy, Frigyes) 1413
 Kasa, Eva (Kasza, Éva) 714
 Kasa, Jožef (Kasza, József) 847, 1074, 1289
 Kasa, Karolj (Kasza, Károly) 1729
 Katić, L. 1060
 Katona, Edit 1411
 Katona, Jožef (Katona, József) 1075, 1398, 1400, 1411
 Kecman, David 501, 502, 505, 510, 512, 516, 520, 525, 526, 529, 549, 563, 566, 574, 582, 587, 592, 643, 645, 1680
 Kecman, Luka 188, 1163
 Kemivčešne Njari, Marta (Kémivésné Nyáry, Márta) 1366, 1389, 1397, 1429, 1446, 1547, 1563
 Kern, Imre 1275, 1300
 Keseg, Karolj (Keszég, Károly) 424
 Kever, Laslo (Köver, László) 781
 Kilibarda, Č. 689, 726
 Kiš, Eržebet (Kiss, Erzsébet) 1394
 Kiš, Marta (Kiss, Márta) 1377, 1679
 Kišhont, Ferenc 1842
 Kiurski, S. 362, 585, 918, 987, 988, 990-992, 996, 997, 1007, 1010, 1014, 1019, 1021, 1090, 1099, 1228, 1460, 1655, 1825
 Klemenc, Ivan 1350, 1418, 1426, 1512, 1578
 Kmečko, Janko 1455
 Knežević, Dubravka 1785
 Knežević, Miška 1177
 Knežević, Tomislav 132, 193, 1234
 Kobilj, Jaroslav 1532
 Kocić, Slavoljub 222, 282
 Kočalović, Milan 943, 1695
 Kočan, Ladislav 1278, 1315
 Kočiš, Vladimir 1511, 1596
 Kokai, Peter (Kókai, Péter) 810-813, 816, 1148, 1398, 1400, 1530, 1587
 Kolar, Robert 87
 Kolarova, R. (Kolároová, R.) 1374
 Kolesar, Dragutin (Колесар, Драгутин) 18, 26
 Kolesar, G. (Колесар, Г.) 1362
 Koložvari Pap, Laslo (Kolozsvári Papp, László) 840
 Konc, Istvan (Koncz, István) 1344, 1401
 Kondan, Jonel (Condan, Ionel) 1392, 1408, 1500, 1583, 1708
- Kontra, Ferenc 378, 382, 384, 388, 398, 405, 1022
 Kopčalić, Dušan 895, 901, 903, 916, 917, 1189, 1230
 Kopicl, Vladimír 1882
 Kopunović, Geza 1802
 Korbaček, Joža 1381, 1391
 Korhec, Imola (Korhecz, Imola) 814, 833, 834, 838, 839, 842-844, 847, 851
 Korpaš, G. 1471
 Kostić, Laza 499, 502, 504, 505, 507-510, 512-514, 516, 518, 522, 525, 540, 584, 628, 632, 1114
 Kostić, T. 915
 Kostjukov, Konstantin (Костоков, Константин) 974
 Kostović, Z. 902
 Koša, Zoltan (Kósa, Zoltán) 1732
 Košničar, Sofija 233, 234, 250, 496
 Košnik Virant, Marko 1862
 Kotvaš, O. (Kotváš, O.) 1334
 Kotvašova, M. (Kotvášová, M.) 1516
 Kovač, Atila (Kovács, Attila) 392, 403, 405, 1713, 1722
 Kovač, Boris 1806
 Kovač, Frideš (Kovács, Frigyes) 809, 816, 821, 835, 837, 848, 1073, 1120, 1126, 1130, 1132, 1133, 1140, 1142, 1145, 1152, 1767
 Kovač, Jolanka (Kovács, Jolánka) 1550, 1722, 1732
 Kovač, Kornelije 551, 553, 1900
 Kovaček, Božidar 1786, 1218
 Kovačević, Dušan 1134, 1368, 1510
 Kovačević, Marija 56
 Kovačević, Siniša 356-358, 360-363, 366-375, 699, 953, 1102, 1136, 1138
 Kovačić, Biserka 744
 Kovačić, Ladislav 663, 715, 749, 755, 756, 759-761, 774, 775, 779, 784, 788, 1066, 1249, 1252, 1253, 1255-1257, 1308, 1314, 1315, 1318, 1910
 Kožokar, Elena 1539
 Kračun, Georgina (Crăciun, Gheorghina) 1405
 Krajačić, Gordana 218, 329
 Kralj, Petar 1907, 1909
 Kraus, Magdolna (Krausz, Magdolna) 763, 819, 1175
 Krčmar, Vesna 9, 64, 66, 82, 84, 88, 93, 118, 163-166, 170, 210, 214, 217, 492, 495, 1783, 1799
 Krekić, Olga (Krekity, Olga) 815, 1527

- Krivokapić, Miodrag 697, 699
 Krstić, Slobodan 1929
 Kršnak, Štefan 1473
 Kuburić, Đorđe 649, 698, 757
 Kuda, Jonel (Cugia, Ionel) 1406
 Kuhar, Augustin 1533
 Kujundžić, Miodrag 35-44, 61, 63, 79, 86, 95, 116, 494, 518, 522, 541, 543, 562, 581, 591, 608, 623, 629, 1192, 1897
 Kukučka, Pavel 1624
 Kukuškin, Mihail Georgijevič 197, 200, 215
 Kuni, Rej 188, 961
- L. 1303, 1307
 L. B. 767
 l. gy. v. Lajber, Derd
 L. I. 353, 1146, 1842, 1906
 L. I. v. Ivković, Lazar
 L. K. v. Kovačić, Ladislav
 L. R. 635
 Labadi, Tibor (Lábadi, Tibor) 1547
 Lacko, Ieș (Laczkó, Illés) 1423
 Lacko, Marton (Laczkó, Márton) 952
 Laćak, Đura (Латях, Дюра) 1158, 1490, 1739, 1740, 1923
 Lajber, Derd (Lajber, György) 876, 1143, 1344, 1382, 1401, 1412, 1421, 1565, 1609, 1610, 1633, 1638, 1711
 Lapadat, Livius 1583
 Latak, Istvan C. (Laták, István C.) 379
 Latinović, Miloš 900, 989, 990, 998, 1001-1004, 1013, 1018, 1020, 1031, 1032, 1240
 Lazar, Ervin (Lázár, Ervin) 1463
 Lazareanu, Simeon (Lăzăreanu, Simeon) 1541, 1584, 1600, 1604
 Lazareanu, Veronika (Lăzăreanu, Veronica) 1606
 Lazarević, Laza 1655
 Lazić, Branko 27
 Lazić, Pavle 1468
 Lazić, Radoslav 1177, 1234, 1287, 1745
 Lazić, Vladimir 1034
 Lazović, Danilo 947
 Lazović, Vukašin 1437, 1484, 1589, 1607
 Lebed, Valentin 275, 289
 Leginjova, Ana (Legíňova, Anna) 1533
 Lendel, Gabor (Lengyel, Gábor) 308, 316, 332, 551, 553, 1900
 Lendel, Pal (Lengyel, Pál) 1546
 Lender, Janko (Лендер, Янко) 1532
- Lenjik, Pavel (Lenik, Pavel) 1559, 1630, 1664, 1717
 Leonkavalo, Rudero (Leoncavallo, Ruggiero) 282
 Lepar, Ferenc (Lepár, Ferenc) 1679
 Lerinc, E. (Lőrinc, E.) 1325, 1459, 1507
 Leskovac, Milena 14, 16
 Levicki, Vasilj (Левинский, Василь) 1463
 Li, Mič (Leigh, Mitch) 22, 24, 251-255, 262-264, 268-270, 273, 276-279, 287, 334
 Litvinov, Viktor 228, 258, 275
 Litvai Ripli, Katalin (Litvay Ripli, Katalin) 1467
 Lorbek, Josip 471
 Lovas, Ildiko (Lovas, Ildiko) 352, 720, 873, 1137, 1149, 1305, 1306, 1310
 Lučić, Željko 291, 292, 331, 341
- Lj. B. v. Bailović, Ljiljana
 Lj. D. 188, 511
 Lj. G. v. Gogić, Lj.
 Lj. R. v. Ristanović, Lj.
- M. A. 1669
 M. B. 945
 M. D. v. Durić, M.
 M. Đ. 962, 1006
 m. k. v. Mihaj, Katalin
 M. K. 735, 1432, 1435, 1623
 M. M. v. Mitrić, M.
 M. R. v. Radošević, M.
 M. S. 25, 288
 M. Š. 1618, 1647
 M. Z. v. Zazuljak, Mihajlo
 Mj. R. 1052, 1136
 (mukk) 46, 427, 1503
 Mačković, Emilija 462, 463, 465, 1061
 Maćado, Marija Klara 1513
 Madar, Atila (Magyar, Attila) 1106, 1107, 1130, 1143, 1826
 Madarev, Milan 106, 112, 113, 120, 252, 474, 1232
 Majera, Ljuboslav (Majera, L'uboslav) 46, 81, 131, 145-148, 160-162, 167, 168, 170, 357, 358, 360-363, 366-369, 373, 566, 994-1000, 1005, 1006, 1009, 1014, 1017, 1102, 1213, 1214, 1221, 1223, 1761, 1815
 Makaji, Đura (Макаї, Дюра) 1469, 1556, 1616
 Malivuk, Olga 1808
 Maran, Mirča (Măran, Mircea) 1494
- Mare, Marijus Julija 345
 Margan, Jon (Mărgan, Ion) 1676
 Marenić, Vladimir 340
 Marić, Savo 1055
 Marjanović, B. 1016
 Marjaš-Brzić, Erika 223, 293, 306
 Markanović, M. 1333
 Marković, I. 799
 Marković, Jagoš 588-592, 595, 596, 601, 605, 606, 619-621, 628, 631, 634, 635, 638, 640-672, 1156
 Marković, Milka 1757
 Marković, Slobodan 746, 749, 761, 778, 804, 1234, 1255, 1268, 1291, 1321
 Marodić, Aleksandar 1511, 1596
 Marodić, Milan 715
 Maršak, Samuel 1346
 Maskanji, Pjetro, (Masciagni, Pietro) 282
 Mašić, Nebojša 1395
 Maširević, Nikola 517
 Mata, Kornel (Mata, Cornel) 1180, 1229, 1406, 1434, 1493, 1539, 1544, 1545, 1598
 Matković, Marija 1253
 Matuh, Pavel (Matúch, Pavel) 1496
 Matvejev, Mihail 1276
 Meandžija, A. 729
 Meda, V. 50
 Medina, Roman 723
 Mejo, Margaret 1038-1041
 Melegova-Melihova, Katarina (Melegová-Melichová, Katarína) 1602
 Mezei, Kinga 1383, 1737
 Mezei, Zoltan (Mezei, Zoltán) 382, 1130, 1133, 1826
 Mićalović, Dragan 1234
 Mićunović, Branislav 102, 1891-1894, 1897-1899
 Mićunović, Vlado 25, 59, 74, 152, 156, 172, 180, 193, 199, 226, 229, 271, 277, 315, 326, 370, 1023, 1097, 1173, 1840, 1846, 1858, 1876, 1892, 1905
 Mihailović, Dušan 1745
 Mihajlović, Klara (Mihájlovits, Klára) 298, 425, 428, 437, 441, 453, 489, 1106, 1107, 1130, 1454, 1504, 1506, 1737, 1818, 1826, 1881, 1883
 Mihajlović, S. 205
 Mihalkov, Sergej (Михалков, Сергей) 1012
 Mihajl, Katalin (Mihály, Katalin) 714, 773, 777, 833, 834, 844, 847, 864, 1122, 1133, 1486, 1820

- Mijač, Dejan 68, 71-76, 85, 89, 91, 95, 96, 104, 108, 112, 123, 137-143, 153, 154, 156-159, 163, 169, 172, 174, 180, 183, 191, 192, 530, 1037, 1136, 1138, 1206, 1211, 1217, 1224
- Miković, Milovan 702
- Minda Krsta, Trajan 1443
- Mirković, Milosav 1234, 1783, 1799
- Mirković, Zorica T. 31, 202, 232, 237, 296, 302, 312, 467, 1095, 1108, 1845
- Mirosavljević, J. 18
- Misailović, Milenko 1267
- Mišić, Ljiljana 304
- Mišić, Milutin 89, 96, 173, 557, 600, 654, 913, 995, 1003, 1030, 1047, 1214, 1239, 1750
- Mišima, Jukio 1890
- Mitrevski, Darko 1864, 1872
- Mitrić, M. 375, 739, 875, 1092
- Mitrović, M. 1523, 1571
- Mitrović, Velimir 951, 962, 989, 990
- Milanović, Miodrag 335, 1050
- Milanović, Željka 284
- Milenkovski, Saša 709
- Miler, Artur (Miller, Arthur) 378, 382-384, 386-388, 390, 394, 397, 398, 414, 421, 1075, 1100, 1190, 1207, 1212
- Miletić, Snežana 15, 150, 393, 371, 436, 438, 440, 442, 444, 452, 466
- Milićev, D. 1338
- Milikić, Biljana 521, 528
- Milincević, Vaso 1218, 1786
- Milivojević, Marina 456, 474
- Milojković, Dragiša 110
- Milosavljević, Aleksandar 108, 109, 124, 134, 135, 264, 287, 624, 1032, 1113
- Milošević, Mata 1035
- Mjasnicki, J. J. 1444, 1455
- Mladenović, Kokan 530, 569, 571, 585, 1801
- Mladenović, Milivoje 556
- Mocart, Wolfgang Amadeus (Mozart, Wolfgang Amadeus) 1827, 1845, 1847, 1849, 1852, 1856, 1867
- Mokoš, Jožef 784, 803
- Molijer (Molière) 1364, 1693
- Molnar, Atila (Molnár, Attila) 445
- Molnar, Jožef (Molnár, József) 1436
- Molnar, Roža (Molnár, Rózsa) 447
- Molnar, Zoltan (Molnár, Zoltán) 650, 657
- Molnar-Stojilković, Ibolja (Molnár-Stojilković, Ibolja) 1323, 1357
- Mrkić, Milivoje 770
- Mrožek, Slavomir (Mrožek, Slawomir) 965, 966, 1075, 1360, 1362, 1369, 1398, 1400, 1411, 1575, 1597, 1637, 1643, 1646
- Mudreša, Ljubo 631
- Mujčinović, Avdo 605
- Munčan, Radomir 1603, 1698, 1728
- Murai, Istvan (Murai, István) 1397
- Muraresku, Janku (Murărescu, Iancu) 1392, 1452, 1500, 1538, 1542
- Mundu, Alina (Mungiu, Alina) 1491, 1600
- Mutić, Dragoljub 1714
- (-n) 1244
- N. A. 1442, 1529
- N. C. 1629
- N. D. 1258
- n. m. v. Nad, Magdolna
- N. P. v. Popov, Nina
- N. P.-j. 242, 348, 411, 1067, 1068, 1071, 1072, 1660
- N. P.-m 280, 363, 1778
- N. T. 1447, 1649
- N-a v. Nad, Magdolna
- Nad, Istvan (Nagy, István) 668
- Nad, Marija (Nagy, Mária) 885, 888
- Nad, Magdolna (Nagy, Magdolna) 412, 417, 423, 430, 884, 1326, 1457, 1487, 1497, 1729, 1731
- Nad, Roža (Nagy, Rózsa) 1442
- Nad Ačim, Vladimir (Надь, Ачим Владимир) 1327, 1337, 1689, 1696, 1800, 1807
- Nad Kanas, Đerd (Nagy Kanász, György) 830
- Nanai, Istvan (Nánay, István) 1546
- Nastasijević, Miroslav 773, 775, 776, 785, 1203
- Nebrigić, Dejan 656, 723, 1742, 1771
- Nedeljev-Hrašková, Terezija (Nedeljevová-Hrašková, Terezia) 1621
- Nedeljkov, Vera 894, 921
- Negovan, Jelica 1590
- Nemet, Dejvid 1034
- Nemet, Janoš (Németh, János) 1132
- Nešić, Tihomir 914
- Nikolaj, Aldo (Nicolaj, Aldo) 1100
- Nikolić, Anton 1442
- Nikolić, Darinka 3, 32, 75, 80, 91, 92, 98, 100, 101, 107, 111, 128, 148, 151, 159, 167, 189, 316, 356, 357, 366, 478, 485, 598, 653, 712, 734, 736, 738, 740, 741, 999, 1009, 1011, 1025, 1070, 1211, 1748, 1862, 1864, 1869, 1870, 1874, 1880
- Nikolić, Milan 1927
- Nikolić, Miloš 102, 996-1001, 1003, 1006, 1014, 1017, 1469, 1556, 1689
- Nikolić, Zlata 67
- Nikšić, Nikola 1035
- Nistor, V. 893, 897, 899, 909, 911, 1179, 1227, 1241
- Niškanović, Biljana 1158
- Novaković, Marko 77-89, 86, 90, 92, 119, 120
- Novković, Milica 587
- Nothof, Zoltan (Nothof, Zoltán) 853
- Nušić, Branislav 3, 68, 70-76, 84, 85, 89, 91, 95, 96, 103, 104, 108, 112, 123, 137-143, 152, 154-159, 163, 169, 171-175, 178-183, 440, 442, 597, 679, 682, 988, 1013, 1018, 1020-1027, 1030-1032, 1037, 1138, 1206, 1211, 1217, 1224, 1680
- Ognjenović, Vida 22, 25, 109-111, 113-118, 122, 125-129, 133, 134, 436
- Ohmanski, Stanislav (Ochmanski, Stanislaw) 1286
- Okolišan-Baba, Ilcana (Ocolisan-Baba, Ilcana) 330, 345
- Olejar, Janko (Олеяр, Янко) 1739
- Omar Abu El Rub 1379
- Omoreanu, Ion (Omoreanu, Ion) 1544
- Omoreanu, Mirča (Omoreanu, Mircea) 1545
- Onču-Ekovoju, Laureta (Onciu-Ecovociu, Laureta) 1472
- O'Nil, Judžin (O'Neill, Eugene) 22, 24, 105, 109-111, 113-118, 122, 125-129, 133, 134, 1114
- Orešković, Vladimir 1890
- Orsini, Umberto 1043, 1805, 1824
- Orza, Lavinel 346
- Ostrikov, Ivan 934
- Ostrovski, Aleksandar Nikolajevič (Островский, Александр Николаевич) 438, 572, 574
- P. A. 244
- P. I. 1570
- p. m. 1631
- P. P. v. Parezanović, P.
- P. S. v. Samardžija, Petar
- P. T. 1015
- Pajtić, Lazar 1523
- Palančanin, A. 1613
- Palatinuš, Imre (Palatinus, Imre) 1366, 1389

- Pandi, Oskar 253, 476
Panić, Anita 751
Pankarićan, Janko 1583
Pantović, Ljubomir 1565
Papharhaji, Đura (Панграргај, Дюра) 1327, 1343, 1462, 1471, 1528, 1620, 1642
Papović, Stanko 1114, 1155
Papuga, Olena (Патуга, Олена) 1576, 1671
Paraska, Mikloš 1914, 1915, 1919, 1920
Parezanović, P. 28, 1061, 1084
Parnjicki, Dušan (Parnický, Dušan) 1391
Pašić, Feliks 157, 369, 594, 652, 794, 982, 1024, 1135
Pašov, Petar 1269
Pašović, Haris 709
Pašti, Mačaš (Pásti, Mátyás) 377
Paštrović, R. 607
Pataki, Eva (Pataki, Éva) 1914, 1915, 1919
Pataki, Laslo (Pataki, László) 675, 716, 1829, 1844
Paul, Jovan 1355
Pavel, Lucijan 1584
Pavelkić, Rade 604
Pavić, Siniša 460, 947
Pavićević, Miroslav 917
Pavlov, Milenko 1648
Pavlović, Janko (Павлович, Янко) 1490
Pavlović, D. 919
Pavlović, Zvonimir 1360, 1362, 1369
Pečanac, Vesna 1328
Pejčić, N. 1119
Pejčić, Tomislav 905-909, 913, 916
Pejović, Anuška 291, 292, 331, 341
Pejović, Dušica 160
Penčić Poljanski, Dejan 1165, 1166, 1187, 1234, 1751
Perel-Žentil, Mišel (Perrel-Gentil, Michel) 1280
Perel-Žentil, Tina (Perrel-Gentil, Tina) 1280
Pervić, Muharem 1187
Pertić, Peter (Pertes, Péter) 807
Pešić, Budimir 948
Pešić, Dragomir 1902
Peter, Ferenc (Péter, Ferenc) 646, 648-650, 657, 719, 720, 723, 740, 1144
Peter, Robert (Péter, Robert) 1570
Petrinović, Franja 1877
Petrov, Valeri 1269
Petrović, Boško 1796
Petrović, Dušan 524, 526, 531, 532, 536, 542, 544, 547, 559-564, 575, 579, 580, 594, 598, 600, 992, 1192, 1204, 1216
Petrović, Miodrag 12, 110
Petrović, S. 534
Petrović, Zoran 976-980
Pilmajer, Džon (Pielmayer, John) 497
Pinter, Harold 439, 445, 450
Pištalo, Boško 773-776, 785, 1203
Pjero, Šarl (Pierrot, Charles) 788, 790
Plaut, Tit Makcije 524, 935, 937, 992
Plavšić, Branimir 520, 531, 537, 546, 584, 571, 577, 593, 595, 626, 637
Plazinić, Dušan 291, 292, 331, 341
Plectl, Zoltan 650, 657
Plectl, Milan 488
Pojret, Žan (Poirot, Jean) 1464
Poljakova, Eva (Poliaková, Eva) 1352
Popadić, M. 704, 762, 1836
Popov, Dušan 10
Popov, Fedor 1334
Popov, Nina 4, 12, 13, 16, 22, 23, 33, 48, 52, 58, 70, 72, 99, 125, 130, 131, 137, 140, 145, 149, 158, 181, 200, 220, 225, 231, 236, 247, 248, 268, 275, 283, 293, 299, 310, 311, 327, 367, 383, 400, 419, 458, 599, 994, 1008, 1026, 1096, 1439, 1456, 1761, 1803, 1804, 1811, 1813, 1817, 1821, 1863
Popov, Vesna 930, 937, 947, 949
Popović, Aleksandar 1437, 1484, 1714
Popović, Daka 19
Popović, Jovan Sterija 81, 530, 900-903, 911, 918, 991, 993, 1007, 1008, 1010, 1011, 1189, 1194, 1198, 1332, 1447, 1485
Popović, Milivoje Mavid 1925
Popović, S. 638
Popović, Vlada 19
Popović, Vladeta 1765
Popović, Zlatica 1234
Popović, Zoran R. 94, 194
Popović-Perišić, Nada 688, 689, 691, 692, 725
Popovski, Aleksandar 1864, 1872
Porubjakova, Darina 1706
Povolni, Pavel (Povolný, Pavel) 1334
Poznanović, Dušan 1045, 1046, 1049
Pozojević, Franja 949, 922, 972
Požar, Šandor (Pozsár, Sándor) 1377
Prajs-Javorski, Jovan 1774
Prebudila, M. 1517
Predmerski, Vladimir (Predmerský, Vladimír) 1266
Preradović, Slobodan 1586
Pribila, Mačaš (Pribila, Mátyás) 1467, 1478
Prikel, Janoš 441
Privizer, Jan (Privizer, Ján) 1483
Pucovski, J. (Pucovský, J.) 1391, 1427, 1515, 1625, 1659
Pučini, Đakomo (Puccini, Giacomo) 242, 244, 246, 281, 301
Purkarete, Silviju (Purcarete, Silviu) 799
Putnik, David 573, 577, 578, 581, 582
R. G. 1534
R. K. 239
P. P. 709
R. P. 642
R. S. 552, 573
R. St. 1328, 1801
-ri- 1564
Radanović, Jasmina 280, 285
Radišić Mihailov, Negoslava 955
Radivojević, Ratko 456, 473, 475-479, 481-485, 1193, 1202, 1208, 1865, 1870
Radmanović, Duška 11, 20, 53, 263
Radonjić, Miroslav 47, 65, 458, 1218, 1234, 1796
Radošević, M. 144, 183, 204, 361, 374, 395, 1064, 1104, 1109, 1127, 1637, 1751
Radovanov, Katarina 491
Radović, Branka 219
Radović, Duško 456, 486, 487, 491-494, 496, 1197, 1201, 1202
Radović, Zagorka 477
Radujko, Jadranka 260, 341, 343
Radulović, Selimir 1905
Rakić, Branka 1809, 1810
Ralčev, Ljubomir 1177, 1292
Ramač, Ljubomir (Рамач, Любомир) 1511
Rašiu, R. 700
Ratković, Zoran 502, 504, 505, 507-510, 512-514, 516, 518, 522, 525, 540, 628
Ravasi, Ljubica 29-44, 47
Rebezov, Vladimir 940, 1766
Reljić, Aleksandar 475
Remete, Karolj (Remete, Károly) 707
Reval, Jozef 784, 803
Rimski-Korsakov, Nikolaj Andrejević (Римский-Корсаков, Николай Андреевич) 195-203, 206, 212, 213, 215-219, 340
Ripco, Laslo (Ripczó, László) 787
Ristanović, Lj. 81, 1376, 1379, 1461, 1512, 1617, 1756

Ristić, Dragan 535, 537-539, 543, 545
 Ristić, L. 632
 Ristić, Ljubiša 651-656, 658, 664, 666, 667, 672, 678, 679, 682-684, 689, 690, 693, 694, 696, 698, 700, 706, 709-713, 718, 724, 735, 738, 741, 1076
 Ristić, Todor 777, 779, 780, 784, 785, 1175, 1205, 1220
 Ristovski, Ljubica 805, 1764
 Rnjak, Dušan 1234
 Rodari, Đani (Rodari, Gianni) 462, 463
 Roksandić, Duško 1335
 Roman, Slavko 1576, 1595, 1696
 Romčević, Nebojša 1019
 Romhanji, Ibi (Romhányi, Ibi) 416
 Rošu, Kosta (Roşu, Costa) 1420, 1522
 Rotar, Zoran 1332, 1470, 1681
 Rucante, Anđelo Beolko (Ruzzante, Angelo Beolko) 1859, 1869
 Rus, Milan 308, 316, 332, 551, 553, 1792, 1900, 1911
 Rusen, Andre 1889, 1903
 Ruškuc, Bogdan 203, 212, 213, 216, 219
 Ruškuc, Mira 348

s. a. 1367
 S. B. 1667
 S. Čm. v. Čamber, Silvija
 S. Đ. 1041, 1043, 1562, 1590
 s. f. 1622
 S. K. v. Kiurski, S.
 S. Mh. 1744
 S. P. 602, 634, 640
 S. T. 1488
 S. Ž. Š. 1695, 1924
 Sl. V. v. Vučković, Sl.
 Sn. M. v. Miletić, Snežana
 Sv. M. 51, 73, 208, 230, 465, 472
 Sz. A. 610
 (-s -n) 673
 s-r 396
 soltis 1152
 spray 1525
 (szpraj) 368
 (szűszner) 725, 731, 866, 892, 1316, 1549
 Sabljic, Mladen 242, 246, 286, 291, 300, 301, 331, 341
 Sabo, Ferenc (Szabó, Ferenc) 796, 799, 802
 Sabo, Istvan (Szabó, István) 1423, 1445
 Sabo, Laslo (Szabó, László) 1384

Sabo, Peter (Szabó, Péter) 1326, 1457, 1497, 1672
 Sabo, Zoltan (Szabó, Zoltán) 950
 Sabo Paloc, Atila (Szabó Palocz, Attila) 1508, 1830
 Sajmon, Nil (Simon, Neill) 1908
 Salak, Jakov (Салак, Яков) 1923
 Saletović, Slavenko 149-151
 Samardžija, Petar 6, 49, 57, 71, 77, 126, 139, 176, 179, 182, 186, 196, 221, 227, 235, 272, 307, 320, 1098, 1838, 1847, 1852, 1861, 1904
 Santo, Laslo (Szántó, László) 1448
 Santo, Tivadar (Szántó, Tivadar) 1397, 1448
 Saralić, Jana 246
 Savić, Novica 1037, 1042, 1045-1049, 1052, 1053, 1055, 1188, 1209, 1210
 Savić, Svenka 305, 1762
 Savin, Sava 1033
 Sekelj, A. 501, 547, 554, 613
 Seleši Vago, Laslo (Szöllösy Vágó, László) 1423
 Sent-Egziperi, Antoin de (Saint-Exupéry, Antoine de) 1327, 1337
 Servantes Saavedra, Migel de (Cervantes Saavedra, Miguel de) 271
 Severin, Tadeuš (Seweryn, Tadeusz) 1286
 Sigligeti, Ede (Szigligeti, Ede) 75a, 97, 98, 1389
 Siladi, Nandor (Szilágyi, Nándor) 812
 Simeunović, M. 1577
 Simić, Jovanka 509, 529, 550, 555, 580, 588
 Simić, Krunoslav 195, 220, 225, 228, 232, 234, 241, 250, 256, 257, 259-261, 265, 267, 351, 1134
 Simović, Ljubomir 1849, 1891-1894, 1897-1899
 Sivoš, Karolj (Szivos, Károly) 1320
 Skuban, Mikola 1740
 Slavić, Zoran 1755, 1775
 Sličko, Klara (Sziľkó, Klára) 1653
 Smoček, Ladislav 488
 Sokić, Ružica 1049, 1103-1105, 1110
 Soldatović, Voja 22, 248, 251-255, 262, 264, 268-273, 276, 278, 279, 287, 294, 295, 327, 334, 346, 456, 461, 471, 487, 489-494, 496, 924-926, 931, 933, 938, 957, 960, 964, 970, 975, 1197, 1201, 1202, 1215, 1582, 1781, 1827, 1856
 Solovič, Jan (Solovič, Ján) 1496
 Stajn, Džozef (Stein, Joseph) 346
 Stanimirović, R. 1753, 1757
 Stanković, D. 589, 1259, 1309, 1312

Stanković, Srbojub 747, 748, 753, 755, 765, 766, 939, 1284, 1298
 Stanković, Vojislav Vasja 1929
 Stefanović, D. 519
 Stefanović, M. 50
 Stefanović, Z. T. 1368, 1524, 1548, 1651
 Stevanović, Lidija 110
 Stodola, Ivan 1470, 1476
 Stojadinović, Milica 282
 Stojanov, Vladimir 1637, 1646
 Stojanović, Borivoje J. 501, 643
 Stojanović, Predrag 1234
 Stojkov, M. 980
 Stojković, Daniela 473
 Stojković, Olivera 1652
 Streda, J 984
 Strugar, V. 697
 Struhar, Jan (Struhár, Ján) 1341, 1473, 1685
 Strockaja, Svetlana (Строцкая, Светлана) 258
 Stulić, Vlaho 588-593, 595, 596, 601, 602, 605, 619-621, 623, 628, 632, 634, 635, 641
 Stupica, Mira 1187
 Suću, Đorde (Suci, George) 1538
 Suću, Nikuleta (Suci, Niculeta) 1452
 Sudžum, M. 1474
 Svetlik, Pavel (Svetlík, Pavel) 1330
 Svilokos, Branislav 1765

Š. C. 1371
 Šajtinac, Stanko 985, 1234, 1373
 Šanta, Mikola 1469, 1556, 1616, 1700
 Šanta, Šandor (Sántha, Sándor) 407
 Šanta-Torlaković, Tajjana 622
 Šarić, Zvezdana 1889, 1896
 Šaš, Laslo (Sass, László) 825
 Šašdi, Šandor (Sásdi, Sándor) 140, 1344
 Šašić, Miodrag 1723
 Šebek, Irma (Sebök, Irma) 1389
 Šefer, Piter 1422, 1726
 Šekspir, Viljem (Shakespeare, William) 186, 187, 189, 724, 741, 1387, 1418, 1426, 1512, 1578, 1641, 1745, 1825
 Šelić, Branka 528, 603, 608, 622, 636, 637
 Šepšei, Čaba (Sepsey, Csaba) 837
 Ševartić, Miladin 149-151, 1109
 Šibul, Branislav 1004
 Šifliš, Zoltan (Siflis, Zoltán) 828, 832, 1916
 Šijački-Bulatović, Milena 88
 Šite, Andraš (Sütő, András) 377, 380, 381

Šizgal, Mjuriel 573, 577, 578, 581, 582
Škrinjarić, Sunčana 1572
Šo, Bernard (Shaw, Bernard) 1673, 1694
Štatkić, Miroslav 1901

(tcs) v. Torok, Čaba
Tabački, Miodrag 1002
Tajovski, Jozef Gregor (Tajovský, Jozef Gregor) 1370
Taloš, Žuzana (Tallós, Zsuzsanna) 674, 681
Tamaš, Martica 1396, 1463, 1532, 1675
Tanasković, Dejan 1395
Tandi, Barbara 781
Tašlić, Dragoljub 920
Tekeri, Viljem (Thackeray, William) 1112
Tenji, Edita (Tényi, Edit) 1826
Teodorakis, Mikis 195, 208, 220, 224-229, 231-234, 236-241, 250, 256-261, 265-267, 275, 347, 349, 351, 354, 1134
Terek, N. 1759, 1760
Tešea, Konstantin 228, 247, 259, 266
Tic, Jožef (Titz, József) 1731
Tirova, M. (Týrová, M.) 1558
Todorović, Anđelija 1875
Tomanić, Oton 1764, 1802
Tomanova, Vjera (Tomanová, Viera) 1475, 1702
Tomanović, Predrag 9, 64, 1765
Topalov, Vesna 497
Topalović, Milojko 597, 1680
Toplak, Imre 259
Topalović, Vladimir 17
Torački, Jovan 971
Torbica, Dušan 965, 966
Tortaković, Saša 528, 622, 633
Torok, Čaba (Torok, Csaba) 241, 254, 257, 278, 390, 823, 1118, 1144, 1827, 1879
Tošić, Slavka 4
Tot, Irena (Tóth, Irén) 928, 929, 932
Tot, Lívija (Tóth, Lívía) 1438
Tot, Mačas (Tóth, Mátyás) 1398, 1446, 1447
Tot, Mikloš (Tóth, Miklós) 1388, 1393, 1407, 1415, 1478, 1486, 1488
Tričković, Kosta 1786
Trifunović, Dušan 1079
Trumić, Jelena 1756
Tucić, Ilija 456, 459, 469, 487, 493, 933, 1167, 1484, 1769, 1776, 1806, 1860, 1866, 1872, 1878, 1899
Turpinski, Bela (Turpínszky, Béla) 1356, 1385, 1393, 1407, 1478, 1488

Tutorov, Milan 1755, 1775

(-us) 839
Ujes, Alojz 1234
Urban, Andraš (Urban, András) 646, 648, 649, 657, 1868, 1874, 1878
Urban, Gabor (Urban, Gábor) 1062
Ursulesku, Ana Nikulina (Ursulescu, Ana Niculina) 1420
Ursulesku, Julijan (Ursulescu, Iulian) 1522, 1665, 1686
Ustinov, Lav 1276
Utvíč, Đorđe 1036

(-y) 1841

V. C. 318
V. K. 1336
V. K. v. Krčmar, Vesna
V. M. v. Mičunović, Vlado
V. N. v. Nistor, V.
V. P. 1774
V. P. G. 1749
vl 389
Valijadis, Serž 49, 208, 225, 259, 309-315, 317, 322, 329, 333, 337, 338, 342, 347
Vajda, Tibor 456, 474, 858, 859, 1523, 1673, 1694, 1812
Vajld, Oskar (Vilde, Oscar) 747, 748, 753, 755, 765, 766
Vajs, Peter 719, 720, 723, 740, 1144
Valentikova, Miluška (Valentíková, Miluška) 1335, 1381
Valentova, Zdenka (Valentová, Zdenka) 1707
Valihora, Istvan (Valihora, István) 690
Varadean, Romanca (Varadean, Romanța) 1493
Varga, Rastislav 210
Varkula, Iren (Varkula, Irén) 1422, 1608, 1726
Vasiljević, S. 626
Veber, Eugen 1754, 1780, 1788, 1789, 1790
Veger, Ferenc 1449
Verdi, Đuzepe (Verdi, Giuseppe) 209, 211, 280, 285, 286, 290-292, 300, 303, 331, 341
Verebeš, Erme (Verebes, Ernő) 1438
Verešmarti, Mihalj (Vörösmarty, Mihály) 1412, 1421, 1487
Vicei, Natalija (Vicei, Natália) 811
Vidaković, V. 660, 682, 696, 748, 764, 872

Vidnjanski, Atila 1912, 1913, 1918
Vigi-Lukić, Renata 251-255, 264, 279
Vijan, Boris (Vian, Boris) 807, 810, 811, 815, 817, 818, 820, 823, 824, 827, 829, 831, 840, 841, 849
Viktorović, Mihailo 1034
Viktorović, Olivera 961, 1034
Vilijams, Tenesi (Williams, Tennessee) 1351, 1379
Vilovac, Jovan 7, 8, 10
Vinaji, Đura (Винаї, Дюра) 115, 1596, 1597
Vinokić, Gordana 969
Vitezović, Milovan 612, 616, 618, 1851
Vladisavljev, Mirjana 1387
Vlahović, Pavle 896, 1183, 1186, 1195
Vlakulin, Oksana 1901
Vlatković, Dragoljub 968
Vodička, Miloš 779, 784, 785, 1205, 1220
Vojnović, Đoka 1658
Vojnović, Radmila 472
Volf, Radovan 1499
Vranješ, Đorđe 1057
Vučetić, B. 1588
Vučinić, Srdan 119
Vučković, Sl. 55, 153, 171, 185, 358, 365, 372, 560, 564, 568, 590, 606, 636, 695, 699, 1028, 1085, 1093, 1105, 1853, 1882, 1891, 1895
Vudi, Alen (Woody, Allen) 1435
Vujić, Ivana 1578
Vujić, Joakim 917
Vujić, Petar 1489, 1549
Vujić, Vlastimir 1792
Vukajlović, Ana 1651
Vukićević, Sonja 1863
Vukmirović, Đorđe 504, 508
Vukosavljev, Ivan 1106, 1107
Vukotić, Rade 1510
Vuković, Predrag 1345

Z. B. 143
Z. D. 977
Z. G. S. v. Stefanović, Z. G.
X. I. v. Zambo, Ieš
Z. P. 1360, 1643, 1687
Z. S. 1349, 1644
Z. T. M. v. Mirković, Zorica T.
Z. U. 1509
Zs. T. 824
Zablaćanski, Milenko 1859, 1869, 1872

Zaborski, J. (Záborský, J.) 1477
Zajcev, Milica 240, 265, 347
Zambo, Ilés (Zámbo, Ilés) 533, 548, 1005,
1436
Zazuljak, Mihajlo (Зазуляк, Михайло)
1362, 1369, 1417, 1431, 1462, 1528, 1554,
1678, 1688, 1690-1692, 1725
Zazuljak, Natalija (Зазуляк, Наталија)
1688

Zdravković, Mirjana 256, 344
Zečević, Ljiljana 1157, 1169
Zeković, Boško 457, 458
Zrnić, Miljana 1234

Ž. N. 1038
Ž. P. 1926
Ž. R. 1928

Žigon, Steva 930, 940, 944, 954, 956, 958,
959, 1191, 1196
Žjak, S. (Žiak, S.) 1537
Žikić, Slobodan 768, 907, 1080, 1089
Živanović, Milan 5, 1789
Živković, B. 1012, 1458
Žužić, Miroslav 1376

POPIS SERIJSKIH PUBLIKACIJA PREGLEDANIH ZA BIBLIOGRAFIJU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od dnevnih listova pregledani su: Borba, Beograd; Politika, Beograd; Večernje novosti, Beograd; Politika ekspres, Beograd; Dnevnik, Novi Sad (novosadsko izdanje); Magyar Szó, Novi Sad (novosadsko izdanje).

Od nedeljnih listova pregledani su: Somborske novine, Sombor; Subotičke novine, Subotica; Szabad Hét Nap, Subotica; Új Hét Nap, Subotica; Zrenjanin, Zrenjanin; Családi Kör, Novi Sad; Napló, Novi Sad; Hlas Pudu, Novi Sad; Libertatea Pančevo; Pančevac, Pančevo; Sremske novine, Sremska Mitrovica; Komuna, Kikinda; Új Kanizsai Újság, Kanjiža; Temerini Újság, Temerin.

Od dvonedeljnih listova pregledani su: Bečejske novine, Bečej; Kulska komuna, Kula; Vršačka kula, Vršac, 7 Nap, Subotica

Od časopisa pregledani su: Pozorište, Novi Sad; Scena, Novi Sad; Almanah pozorišta Vojvodine, Novi Sad; Híd, Novi Sad; Symposion, Novi Sad; Vzlet, Novi Sad; Letünk, Novi Sad; Tanulmányok, Novi Sad; Hungarológiai Közlemények, Novi Sad; Napló, Subotica; Üzenet, Subotica; Fest press, Subotica; Bilten XXVIII susreta profesionalnih pozorišta lutaka Srbije, Subotica; Bilten 45. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, Vršac.

Serijske publikacije su pregledali i bibliografsku građu sakupili i obradili: Julijana Čapo, Todor Idvorean, Marija Jovancai i Biljana Niškanović.

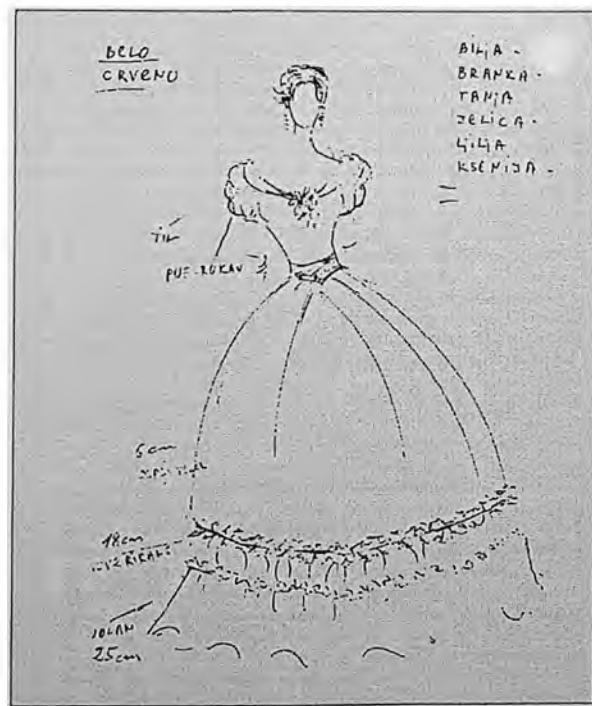
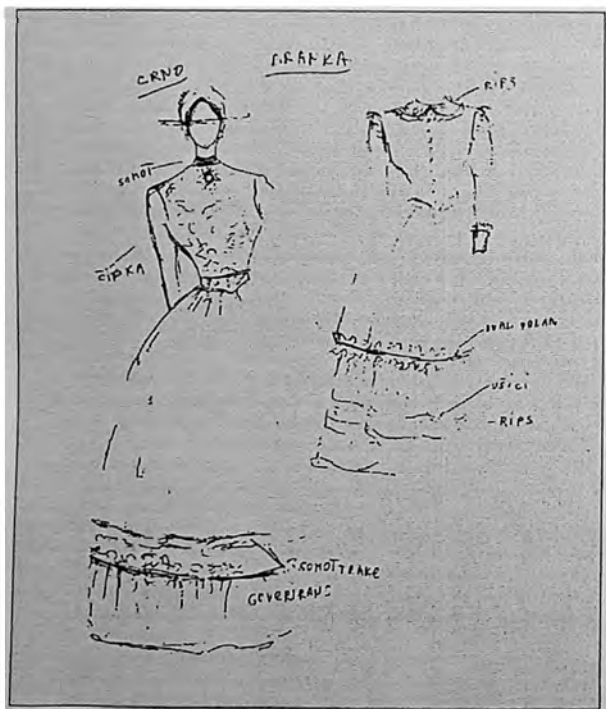
Bibliografsku građu ujednačila, složila i registre sastavila Marija Jovancai.

fotodokumentacija

Nagrada scenografska i kostimo-
grafska rešenja na 45. susretu profe-
sionalnih pozorišta Vojvodine

Mileta Leskovic: skica scenografije za predstavu
„Sumnjivo lice” Branislava Nušića u izvođenju
Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Branka Petrović: skice kostima za predstavu
„Fiškal Galantom” Petra Grujičića, u izvođenju
Narodnog pozorišta u Somboru

Branislav Jatić kao Mefisto u operi „Faust” Šarla Gunoa (Gounod), na sceni Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizori iz predstave „Sunnjivo lice“ Branislava Nušića, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Lidija Stevanović (Džozī Hogan) i Miodrag Petrović (Džems Tiron Mladi) u predstavi „Mesečina za nesrečne“ („A Moon for the Misbegotten“) Judžina O'Nila (O'Neill), u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Tri sestre“ („Три сестры“) A. P. Čehova, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Aleksandra Carić (Gospođica Verica), Milena Šijačka-Bulatović (Udovica) i Gordana Durđević-Dimić u predstavi „Ručni rad“ („Un ouvrage de dames“) Žan-Kloda Danoa (Danaud), u izvodenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Aleksandra Ilić-Pleskonjić (Paulina Salas) i Predrag Momčilović (Herardo Eskobar) u predstavi „Smrt i devojka“ („Death and the Maiden“) Arijela Dorfmana (Dorfman), u izvodenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizori iz predstave „Faust“ Šarla Gunoa (Gounod), u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Zafir Hadžimanov (Don Kihot) i Renata Vigi-Lukić (Dulsineja) u predstavi „Čovek od la Manče“ („Man of la Mancha“) Miča Lija (Leigh), u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Čovek od la Manče“ („Man of la Mancha“) Miča Lija (Leigh), u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

*Prizor iz predstave „Majska noć“
(„Майская ночь“) N. A. Rim-
ski-Korsakova, u izvođenju Ope-
re Srpskog narodnog pozorišta u
Novom Sadu.*

*Maja Grnja i Vladimir Meljnik
u španskoj igri, izvedenoj u okvi-
ru gala-konceta, na sceni Srp-
skog narodnog pozorišta u No-
vom Sadu.*

Viktor Litvinov (Aleksis Zorbas) u predstavi „Grk Zorba“ Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Konstantin Tešea (Nik) u predstavi „Grk Zorba“ Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Dragan Vlalukin (Pavlos) i Oksana Storožuk-Vlalukin (Marina) u predstavi „Grk Zorba” Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Konstantin Tešea (Nik) i Oksana Storožuk-Vlalukin (Marina) u predstavi „Grk Zorba” Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Konstantin Tešea (Nik) i Gordana Simić (Madam Otrons) u predstavi „Grk Zorba” Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Gordana Simić (Madam Otrons) sa članicama ansambla predstave „Grk Zorba” Mikisa Teodorakisa, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Fischer Károly (Karolj Fišer) kao Joe Keller i Banka Lívja (Lívija Banka) kao Ann Deever u predstavi „Édes fiám” – „Svi moji sinovi” („Al My Sons”) Artura Milcra (Miller), u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Magyar Atilla (Atila Madar) kao Julije i Banka Livia (Livija Banka) kao Stephanie u predstavi „A kaktusz virága” – „Kaktusov cvet” („Le fleur de cactus”) P. Barijea i J. P. Gredija (Barillet – Grédy), u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Viczei Natália (Natalija Vičei) kao Antonia i Banka Livia (Livija Banka) kao Stephanie u predstavi „A kaktusz virága” – „Kaktusov cvet” („Le fleur de cactus”) P. Barijea i J. P. Gredija (Barillet – Grédy), u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Ábrahám Iren (Irena Abraham) kao Sarah i Kovács Frigyes (Frideš Kovač) kao Richard/Max u predstavi „A szerető” – „Ljubavnik” („The Lover”) Harolda Pintera, u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

*Vesna Ždmiža (Svatava) i Saša Stojković (Burke) u predstavi „Čudno popodne“ („Podivne otpoledne dr. Zvonka Burkeho“) Ladi-
slava Smočka, u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu*

*Prizor iz predstave „Žena je varljiva“ Duška Ra-
dovića, u izvođenju Pozorišta mladih u Novom
Sadu*

Prizor iz predstave „Princ Ledenko“ Emilije Mačkovič (po D. Rodariju), u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

Zoran Andrejin (Utrabro srce), Pavle Vujičić (Bri veterar) i Emina Vasić-Milić (Princeza Cincu-Lincu) u predstavi „Kamena srca“ Marine Milivojević, u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

Vladimir Stojanov i Radovan Grkovski u predstavi „Emigranti“ („Emigranci“) Slavomira Mrožeka (Mrozek), u izvođenju Dopisnog pozorišta u Novom Sadu

Luka Kecman (Svirko) i Vojislav Marković (Zločko) u predstavi „Čarobna česma“ Luke Kecmana, u izvođenju Minijaturnog pozorišta „Palčić“ u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Čarobna česma“ Luke Kecmana, u izvođenju Minijaturnog pozorišta „Palčić“ u Novom Sadu

Ivan Hajil (Vesa Alador) u predstavi „Zasaden jezdi paor novo-bečejski” Pavla Jankovića Šoleta, u izvođenju Pozorišta „Vesela kornjača” u Novom Sadu

Gordana Đurđević-Dimić (Vojnik Strahomir) i Vojislav Cinkocki (Golicavi car) u predstavi „Golicavi car” Pavla Jankovića Šoleta, u izvođenju Pozorišta „Vesela kornjača” u Novom Sadu

Deže Berta (Stolar), Branislav Čubrilo (Stolarski pomoćnik) i Dragan Ostojić (Kapetan) u predstavi „Atentat“ Miloša Nikolića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Sava Savin (Luka Majinski) i Deže Berta (Miler) u predstavi „Panonski kanusel“ Miloša Latinovića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Darinka Ćuk (Mariška), Branislav Šibul (Tot) i Gizela Kekenj (Agika) u predstavi „Totovi“ („Tóték“) Ištvana Erkenja (Örkény István), u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Prizor iz predstave „Pokondirena tikva“ Jovana Sterije Popovića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Prizor iz predstave „Kate Kapuralica“ Vlaha Stullija (Stulića), u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Bora Nenić (Nikita Ivanič) i David Tasić (Svetlovid) u predstavi „Labudova pesma” („Лебединая џесня”) А. Р. Čehova, u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

*Prizor iz predstave „Gordana”
Laze Kostića – Zorana Ratkovića
– Vojislava Kostića, u izvođenju
Narodnog pozorišta u Somboru*

Tajana Šanta-Torlaković (Margaret) i Radoje Čupić (Lion) u predstavi „Čežnja za superpovrćen“ („Yearning for Supervegetables”) Mjureja Šizgala (Schisgal), u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Prizor iz predstave „Lunasa” Brajana Frajla (Frail), u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Prizor iz predstave „Šta žena hoće i Bog hoće“ („Baby mine“) Margaret Mejo (Mayo), u izvođenju Pozorišta „Dobrca Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici

Sanja Stanić, Srdan Alatić i Smiljana Stojković u predstavi „Glumac je... glumac je glumac“ Zijaha Sokolovića, u izvođenju Pozorišta „Dobrca Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici

Dragan Maksimović (Ljubisav), Ružica Sokić (Radinka) i Lepomir Ivković (Milat) u predstavi „Krvava tet“ Novice Savić, u izvođenju Pozorišta „Dobrca Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici

Prizor iz predstave „Pepeljuga“ („Cendrillon“) Šarla Pjeroa (Piero), u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici

Prizor iz predstave „Asagao“ Miloša Vodičke, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici

Prizor iz predstave „Hamupipőke“ – „Pepeljuga“ („Cendrillon“) Šarla Pjeroa (Piero), u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici

Ripó László (Laslo Ripco) u predstavi „A szerelmes sárkány” („Zaljubljeni zmaj”) Miroslava Nastasijevića, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica” u Subotici

Svellana Abramović u predstavi „Slavuj i ruža” („The Nightingale and the Rose”) Oskara Vajlda (Wilde), u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica” u Subotici

Nevena Novović (Rejmod) u predstavi „Buba u uhu“ („La puce à l'oreille“) Žorža Fejdoea (Feydeau), u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu

Dragan Džankić (Ževakin) i Mladen Ognjanović (Kočkarijov) u predstavi „Ženišba“ („Женишба“) N. V. Gogolja (Гоголь), u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu

Ljiljana Josipović (Jovan – Jelka) u predstavi „Ohladni vo“ Joakima Vujića – Miroslava Pavičevića, u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu

Dragan Dorđević i Jovan Toradžić u predstavi „Emigranti“ („Emigranci“) Slavomira Mrožeka (Mrozek), u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Milan Cučilović, Radovan Luković, Sandra Ilić i Mirko Pantelić u predstavi „Šok prepoznavanja“ („You know i can't hear You when the Water's running“) Roberta Andersona, u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Milan Kočalović (Ivanov) i Natalija -Nataša Lučanin (Saša) u predstavi „Ivanov“ A. P. Čehova, u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Prizor iz predstave „Pa izvol'te u Sakule“ Zorana Petrovića, u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Tajana Reljin (Akica) i Aleksandar Dragar (Jež) u predstavi „Pakica Žukica“ N. Gemarove – T. Gurevičove, u izvođenju Lutkarske scene Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Autori fotografija objavljenih u ovoj svesci Almanaha: Zvonko Bednar (Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica); Milan Granić (Pozorište „Vesela kornjača“, Novi Sad); Gavriilo Grujić (Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház); Milan Jovanović (Narodno pozorište, Kikinda); Augustin Juriga (Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica); Mile Keskenović (Narodno pozorište, Sombor); Branislav Lučić (Srpsko narodno pozorište, Pozorište mladih, Minijaturno pozorište „Palčić“ – svi iz Novog Sada); Šandor Melank (Narodno pozorište, Kikinda); Đerd Nemet (Narodno pozorište, Kikinda); Miodir Polzović (Srpsko narodno pozorište, Novi Sad); Zoran Simin (Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin); Dragan Stanisavljev (Narodno pozorište „Sterija“, Vršac); Bata Stanković (Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica); Aleksandar Zamurović (Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin)

